

ПЕТЪР ДЪНОВ

КОСМОС

АДАМ КАДМОН * СЛЪНЦЕ *
*** ПЛАНЕТИ * ЗЕМЯ ***
*** ЛУНА * АСТРОЛОГИЯ ***
*** ХРИСТОВАТА ОС ***

АСТРАЛ

1

ПЕТЪР ДЪНОВ

К О С М О С

2

ПЕТЪР ДЪНОВ

КОСМОС

© Свилен Чорбаджиев, съставител

ISBN 978-954-562-121-5

Компютърно оформление на корицата и предпечатна подготовка
"АСТРАЛА"

3

СЪДЪРЖАНИЕ

КОСМОС - създаване/ 5; устройство/ 16
КОСМИЧЕСКИЯТ ЧОВЕК - място в космоса/ 24; живият космос/ 27; създаване/ 31; земният човек/ 42; развитие/ 52; култури/ 68; новото в света/ 79; дух и душа/ 91
ЕНЕРГИИ - етер, татвас, прана и акаша/ 108; налягане и напрежение/ 114; дух и материя/ 124; форми/ 135; топлина/ 140; светлина/ 146; светлина и тъмнина/ 156; виделина/ 161; цветните лъчи на светлината/ 167; лечение чрез цветове/ 185; движение, пространство, време/ 194
СЛЪНЦЕ - същност/ 204; Божественото Слънце/ 210; животът на Слънцето/ 215; университетът на Слънцето/ 223; влияния/ 227; лечение чрез слънчева енергия/ 240; сутрин, обед, вечер/ 256; скъпоценни камъни/ 264; злато/ 269
ЗЕМЯ - създаване/ 283; същност/ 288; отношения между Слънцето и Земята/ 306; движение/ 312; полюси/ 322; наклонът на земната ос/ 328; ден и нощ/ 330; елементи/ 332; вода, земя, въздух, огън/ 341; стихии/ 343; планина и равнина/ 351; климат/ 355; човекът и природата/ 362
ЛУНА - същност/ 368; животът на Луната/ 373; влияния/ 377
АСТРОЛОГИЯ - същност/ 385; небесните знаци/ 392; рождение/ 401; зодиак/ 407; планети/ 411; Сатурн, Марс и българите/ 432
ЧОВЕКЪТ - поляризация - електричество и магнетизъм/ 437; подобия и влияния/ 456; устройство - мозък, центрове, коса и кожа, вежди, уста, очи, нос и уши, лице, ръце, пръсти и нокти, сърце, бели дробове, клетки/ 473
ТРАНСФОРМАЦИИ - космическите фактори и човека/ 543; течения/ 559
ПЕТТЕ ХЛЯБА И ДВЕТЕ РИБИ - 567

4

5

КОСМОС

Създаване

Първият принцип Любовта е създавала Космоса, материалния свят, всички видими светове с нашите тела и сили, които са необходими за съграждането им.

Целият Космос е едно живо същество, в което ние живеем и се движим. Този Космос може да бъде безграничен и граничен, велик и малък свойство на вечното е да произвежда каквито форми иска.

Бих желал да знам вашия възглед накъде е онзи свят: нагоре или надолу? Нито нагоре, нито надолу. И този, и онзи свят е у нас. Онзи свят, то сме ние. Вън от нас никакъв свят не съществува. Аз не говоря сега за хората, които умират, но едно съзнание, което не умира, което живее милиони години. Има съзнание, което след това цялата епоха изменя. Създаването на вселената представлява едно същество с грамадно съзнание, което има тази голяма опитност.

Всичко в материалния свят е израз на една разумност, която седи зад материята.

Космическата сила на Любовта, т.е. Божествената сила движи всичко живо във вселената. Всички живи същества от най-нисшите до най-вис-

шите се движат от Божията Любов. Така се движи целият космос. Учените разглеждат въпроса за движението на Слънцето и планетите, създават различни теории, но този въпрос за мене е ясен аз знам кой движи космоса. Отивате в една фабрика и гледате как се движат машините. Несъзнателно ли е тяхното движение? Кой ги е поставил в движение? Инженерът. Той регулира движението им, той има предвид порядъка в цялата фабрика. Машините се движат по негова заповед. По същия закон и Слънцето си има един техник, който го е пуснал в движение и определя неговия път. И Земята, и Луната като планети имат свой определен път на движение. Учените търсят причината на това движение във физическите сили, правят изследвания, създават различни теории. Прави са тия учени, но те не

6

подозират, че зад всяка физическа сила се крие една духовна, разумна сила, която направлява всички неща.

За да се създаде Земята, е трябвало мисъл, за да се създаде въздухът, е трябвало мисъл, за да изпраща Слънцето светлина и топлина, е трябвало мисъл. Хората отричат това и смятат, че ние сме единствените същества, които мислят.

Знаем, че има Любов в света. Че има Любов в света се вижда от това, че всички тела горят. Дето има горене, там има и Любов нищо повече. Любовта е първият Божествен огън, който е създал света. Създаването на света е започнало от момента, когато е започнал да гори. Щом се е запалил светът, от този момент е започнал неговият строеж. Ние виждаме, че някои от горящите тела са вече загаснали, значи Любовта е преминала. Слънцето има горяща Любов в себе си. Горящата Любов на нашата Земя е престанала отвън, но продължава още да гори отвътре. Тази е причината, че в центъра на Земята има огън. И сърцето на човека е запалено.

В живота на човека има много задачи, които днес са неразрешими. Например една от неразрешимите задачи е въпросът, кой е създал света и защо го е създал. Тази е далечна задача. По-близка задача за човека е как да използва създадения свят. Първата задача е тежък камък, който и досега не е дигнат. Той стои на пътя на човечеството, но не се е намерил човек, който може да го дигне. Много философи са го разрешавали, но камъкът и до днес стои непокътнат. И още много философи ще го разрешават, но едва ли ще им се даде щастието да го дигнат. Колкото е възможно да претеглите Земята на везни, толкова голяма е вероятността да се реши въпросът, кой е създал света. Колко тежи Земята, колко енергия е определена за нея, това са данни, изчислени с абсолютна точност, но не от хората, а от ония, които са я създали. В природата всяко нещо е строго определено.

Казвам, че има цели планети, направени от злато. Казвате: "Научно докажи". Не можем да го докажем, но и ти не можеш да докажеш, че не е от злато. Логически то не може да се опровергае. Колко съм силен аз? Във вселената има толкова злато, че могат да се направят хиляди земи като нашата. Във вселената има толкова въглерод, че могат да направят

7

хиляди земи като нашата, само че Господ няма нужда от тях. Той може да направи какъвто свят искаш.

Целият космос е създаден от Словото.

Природата е тяло на Бога, проявление на Бога.

Съвременните хора говорят все за смисъла на живота, има ли защо да се живее, или няма. В края на краищата всеки казва: "Смисълът на

живота е да познаеш себе си". С други думи казано: смисълът на живота е да познаеш Бога в себе си. Значи Бог е същината, към която всеки се стреми. Същината пък е цялото битие: растенията, животните, хората, Слънцето, Луната, звездите, въздухът, водата, почвата и т.н. Всичко в света е изявление на Бога в разни форми.

Природата е сбор от разумни същества, които проявяват своята деятелност.

Природата е едно учреждение от безброй същества, събрани на едно място по силата на известни закони. Под думата "природа" разбирам същества, които са дошли до положение да разбират тези закони и са взели под своето ръководство други, които не знаят това. Съществата, които учат останалите как трябва да живеят, наричаме "природа". Цялото пространство е населено със същества във всички светове има живи същества.

Този закон е: Слънцето в света е само Бог. Всички окултни учители имат едно Божествено Слънце, около което всички се въртят. Всичките слънца се въртят около Божественото Слънце. Всички земи, планети, комети са емблема на разумни същества. Всяко едно същество има своя някаква проекция. Някои същества имат проекции в растенията, някои разумни същества имат проекция в минералите, някои имат проекция в рибите, някои имат проекция в птиците, някои разумни същества имат проекция в бръмбарите, пеперудите, някои имат проекция в млекопитаещите. И най-после, има възвишени същества, които имат проекция в човека. Хората, ние сме проекция.

8

Възвишените духове слязоха от невидимия свят, за да се освободят от богатствата, които имаха. Те слязоха от високите върхове, за да

създадат долините, Земята, слънчевата система, както и жилищата на хората. Като създадоха всичко това, те се освободиха от богатствата, с които разполагаха и се върнаха назад в своите обители. Тези творци на миналото и днес слизат на Земята. Какво ще направят със сегашната земя? Те ще я превърнат в рай. От сегашната земя нищо няма да остане. Новата земя ще бъде рай, а хората, които ще живеят на нея, ще бъдат с лица, светещи като слънце. Аз ви казвам една истина, която ще донесе благо за всички живи същества. Тя ще донесе светлина и знание, тя ще донесе простор, тя ще донесе нов живот, нов подтик за всички хора по лицето на Земята.

Аз съм дошъл в света да видя това, което природата е направила, да вляза в нейната лаборатория, да я срещна, да разговарям с нея и тя да ми разказва. Или казано на религиозен език: да видя какво Бог е направил, да видя законите, по които Той е работил. Той е мислил не година, не две. Знаете ли какво казват индусите? Господ е мислил единица с 15 нули преди да направи света. Той е мислил как да направи сегашната вселена. После, когато ликвидира със света, пак толкова ще мисли. Ще имате тогава друго число с 15 нули.

Как ще разберете вие идеята за Бога? Бог е толкова силен, че като направил едно издишване, е създавал целия свят. И сега, като поеме въздух, ще бъде едно число с 16 цифри. Значи Той веднъж издишва и поема въздух. Кое друго същество може да направи това вдъшване? Ако един адепт може да задържи въздуха 20 минути, се счита, че чудеса може да направи.

Онези богослови, които казват, че Господ създаде света за шест дни, искат да покажат, че светът е създаден много бързо. Не е така, те не

разбират закона. За да създаде Господ сегашния свят, бяха Му нужни милиони години. Един обикновен ден е едно завъртане на Земята около нейната ос. Казват, че в първия ден Бог създал Небето и Земята. На какво основание, кой беше първият ден, когато Земята я нямаше? А се казва: "В начало Бог създаде Небето и Земята. И Земята беше неустроена." За шест дни Господ създаде света. Който не вярва в това, е еретик. А пък под един Божествен ден се подразбира ден на светлината, "шест" е период на светлината. Природата има едно тяло, с което Бог се завъртва. За

9

колко време? За колко години искате да ви кажа, че се завъртва? То е Божественият ден, милиони години минават, за да мине един такъв ден. Това е разумният ден на битието.

Всякога, когато се зароди една идея в Бога, това е изгревът на Слънцето. Когато се осъществи, това е залезът на Слънцето. Това е за мене един Божествен ден. В онзи момент, когато се е зародила тази идея Бог да създаде света, то е изгревът на Божественото Слънце. Когато всички идеи се реализират, идва залезът на Слънцето. И видя Бог от изгрева до залеза, от започването до свършването, че всичко е добре направено. То е ден първи. И във вас, когато се зароди една идея, докато я реализирате, е ден първи. Тази е вашата мярка. Щом се зароди една идея, то е зачеването на живота. И тогава във всяка една ваша постъпка, в разумното Бог ще се проявява.

Хората постоянно питат, има ли край вселената, или няма. Учените имат свое разбиране за края на вселената. Като се дойде до края на вселената, какво има зад този край? Краят подразбира ново начало. Като се свърши твърдата материя, зад нея иде течната; като се свърши течната, зад нея иде въздухообразната; като се свърши въздухообразната, зад нея иде светлината и т.н. Материята има много състояния и всяко състояние заема голямо пространство. Аз не вземам думата "пространство" в обикновен смисъл. Думата "пространство" подразбира това, което се простира. Аз говоря за едно пространство, което не се простира, което не се удебелява, което не се удължава, което не се разширява. Пространството нито се удебелява, нито се удължава, нито се разширява, нито расте, нито се намалява. Аз говоря за едно пространство, което няма никакви граници. Как ще разберете сега това нещо? Видимото, което е нам познато, става познато по причина на невидимото, на непознатото. За да се роди едно дете от майка си, трябва ли да я познава? Детето ли трябва да познава майка си по-напред, или майката трябва да познава детето си? Глината ли трябва да познава грънчаря по-напред, или грънчарят трябва да познава глината? Разбира се, че грънчарят трябва да познава глината.

Какво разбирате когато се каже, че вселената е безкрайна? Две определения дават. Под "безкрайна" разбират всяко нещо, което има начало, а няма край. А под "крайна" разбират нещо, което има начало и има край. Под "край" какво разбирате? След като си работил нещо, работил си 4е5 часа, оставиш работата, почиваш си, то е край на рабо-

10

тата. Това е смяна. После пак започнеш отначало, пак смяна. Смяна на енергиите има в природата. Учените хора искат да разрешат въпроса за безкрайното. Безкрайността е почивка. Тях ги е страх от свършването на света. Свършването на света е почивка, после пак ще се започне отначало. Светът вечно съществува, има смени. Започваш една работа, след туй трябва да си починеш.

Ти искаш да разрешиш въпроса има ли вселената край. Нещата, които са без край, не могат да имат край. Това, което има край, не може да бъде безкрайно. Математиците се занимават с този въпрос и аз ги слушам, и колкото и да се представят за учени, виждам, че разбират толкова, колкото разбирам и аз. Математикът предполага, после доказва предположението и прави логическо заключение, че вселената има край. Тогава, ако мине само с логическо заключение, и аз казвам: след 365 дни ще имаш 365 милиона лева. Мога и да го докажа. Но дойде 365-ят ден, а ти нямаш толкова милиони. Следователно, колкото е вярно, че след 365 дни ще имаш 365 милиона лева, толкова е вярно, че вселената има някакви мъглявости, че Вселената има край. Това е голяма презумица. Той трябва да каже: "Не знам дали вселената има край, не знам дали няма край. Две неща не знам: аз не разисквам крайните и безкрайните неща."

Съзнанието може да се занимава с цялата вселена, може да си я представя безпределна, може да си я представи и в най-дребните час-тици. Когато човек е малък, не може да мисли. Трябва да стане голям, за да мисли.

При днешното развитие на човека невъзможно е той да знае всичко. Човешкият мозък е така устроен, че не може да понесе тежестите на знанието, което съществува в света. При това, човек не е проявил още всички свои умствени способности. Със сегашния си мозък човек не може да обхване вселената.

В морския охлюв е показан пътът, по който е създаден светът. Разрешението на нещата не е в кръга или в елипсата, но в спиралата. В отворените кръгове, спирално навити, вече има разрешение началото е А, а краят е В (широкият край, отворът). Щом влезем в метагеометрията, в астралната геометрия, там фигурите са повече. Всички форми са все отсечки от горните тела.

11

Като вземеш едно яйце, което кокошката снася, ще научиш как е създаден светът: то съдържа загадката на цялата вселена. Всички истини се крият в това яйце. Целият свят не е нищо друго, освен едно увеличено кокоше яйце.

Окултистите поддържат идеята, че първоначално светът е бил затворен в черупката на яйце, което впоследствие се пукнало и светът се създал. Сега се задават въпросите: "Кой снесе това яйце?", "Кой го разчупи?", "Как е могъл целият свят да се скрие в това малко яйце?" Както и да се отговори на тия въпроси, истината пак ще остане скрита. Тези въпроси се решават по дух, а не по буква. Под думата "яйце" се разбират свършените условия, при които животът може да се прояви и развива.

Изчисляват сега, че цялата вселена приличала на яйце, на което вътрешната вместимост е равна на стотици милиона светлинни години. Една Божия година е равна на единица с петнадесет нули наши години. И една Божествена нощ е равна на толкова. На 365 милиона години Бог слиза веднъж, за да уреди работите. Под думата "слизание" се разбира насочване на съзнанието.

Какво означава този кръг? Това означава една велика идея, с която е започнало битието. Този кръг показва по какъв начин е започнал светът. Светът най-напред е започнал от един кръг без център, който отпосле се е определил от само себе си, или тази първоначална Причина се е появила в тази посока, направила е едно кръгообразно движение и се е спряла. След това от повърхността на това свое първо движение, първоначалното положение се е изгубило и се е образувало едно бездействие или тъмнина; както индусите казват: образувал се е периодът на Кали Юга. След време в центъра на този кръг се е явила една малка точка, такава

като тази, каквото вие правите като поставяте пергела в центъра на кръга и описвате около нея окръжност. Така че тази сила, след като е определила своите граници, до които ще работи, влиза в центъра, разработва там своя кръг, за да образува вселената. Това наричам забременяване на космоса с една велика идея. Тази малка точка е важната. Нека дойдем до първоначалното състояние на света, на материята. Няма съмнение, че при това първоначално състояние материята е била съвършено прозрачна, а в такава прозрачна среда нищо не може да се

12

обособи. Следователно Бог е трябвало да видоизмени първоначалните вибрации на материята и да я стъсти. За това как е създаден светът, съществуват различни възгледи. Ето какво аз мисля по този въпрос: цялата Божествена енергия се движи по една права линия. Следователно от това движение не може да се получи един и същ резултат, но понеже Бог променя посоката с пречупване линиите на движението под един определен ъгъл, те започват да се кръстосват, възниква едно спираловидно движение на материята, като по този начин се образуват отначало великите светове, а след това по-малките слънца, които постепенно са изгубили своята светлина и са станали като нашата Земя, на която могат да живеят хора. Разбира се, за този процес са били нужни милиарди години, за да се подготви еволюцията на една бъдеща вселена. Казват, че преди 30 години във френската академия на науките имало 99 теории за създаването на света. Коя от тия теории е вярна? Сега тия теории са се увеличили. Тогава последната, 99-ата, беше меродавна. Сега и тя се е изменила. Светът е съвсем другояче построен. Светът не е създаден така, както учените мислят. На 12 милиарда мили от нашата слънчева система, всичкото това пространство било пълно с материя. Всичката тази материя, като се е събрала, образувала Слънцето, образувала всичките планети. Още планети има, които учените хора ще открият. Дали ще ги открият или не, тази стъстена материя е материалният свят. Има още други светове, които са невидими. Според някои астрономи, първоначално материята е била в спящо състояние. Като се събудила, тя започнала да се върти и образувала живи кръгове и сфери. Днес изучават тия кръгове и сфери, без да споменават нещо за разумната Причина, която ги е образувала. Движението, което става във вселената, се дължи на оня разумен Дух, който регулира и управлява всички сили. Само това движение е реално, само то прави света реален. Според философите съществуват две реални неща в света: субстанция видимата форма на телата, и есенция невидимото, неуловимото, което се крие в тия форми. Хората изучават главно формата на нещата, не са дошли още до есенцията. Казват: "Да се свърши войната". Каква война ще се свърши? От хиляди години воюват хората. В миналото е имало по-големи войни. Преди

13

тази война се биха на небето и разрушиха цялото небе. Господ от този бой на ангелите създаде цялата вселена. Всичките слънца, които сега съществуват, бяха грамадни, но боговете се биха с тях. Господ гледа как се биеха, как хвърляха слънцата и най-после мирясаха. Ангелите и боговете мирясаха. И сега от всички наши пакости, като се бием, от това, което направим, Господ ще създаде един нов свят. Има една теория, според която цялата вселена е създадена от една

война. Цялата вселена е била едно нещо, звезди не е имало, всички слънца, звезди били едно. Като се скарали жителите ѝ тогава, започнали да я делят. Били толкова силни, че я разделили на парчета. Започнали да се замерват с тях. Така разрушили цялото небе. Като погледнал Господ, едни оставил горе, други долу. Нашата Земя е направена от такива парчета, Слънцето, Месечината, всички са направени от такива парчета, останали от войната. Това е една теория, не искам да вярвате в това, но всичко е възможно.

Голяма катастрофа е станала в света. След катастрофата, която е станала в нашата слънчева система, има една планета разрушена. Грехопадането, което влезе в хората, се дължи на това, че преди няколко милиона години няма да ви кажа колко преди няколко милиона години, тъй, в далечното минало, нашето Слънце минало през едно черно слънце, което оставило всички лоши последствия. Без малко щяла да се изличи цялата човешка раса. И тогава, за да ни спаси от лошото положение, в което сме се намирали. Господ създал нашата Земя. Казва: "В начало Бог създаде небето и земята и земята беше неустроена". Тогава създаде Слънцето и Луната, за да улесни сегашния наш живот. Сегашният наш живот е дошъл до положението да се освободим от това черно слънце, което дава съвсем друга насока.

Ние живеем в един свят проявен, благодарение на този, проявения свят, който е излязъл от непроявения. Какво разбирате под "проявен" и "непроявен"? Проявеният е всякога по-малкият свят, непроявеният е големият. Съвременните учени хора говорят за разумен свят. Но в научно отношение или във висшата Божествена математика, разумното това са центрове. Разумното се събира в един по-малък център, фокус. Всеки един фокус е място на разумността. На всеки материален свят центърът

14

е разумен свят. Разумният свят не е отвън, той е вътре в центъра. Всичко се концентрира в него.

Казват, че откак Земята съществува са се изминали 250 милиарда години. Това не е само едно понятие, но движение на едно съзнание. Това е едно понятие, което разширява, обхваща човешкото съзнание. И тия същества, които са работили от 250 милиарда години насам за създаването на цялата вселена, са имали план, правили са свои изчисления. Като са създавали кръга на Слънцето, те са имали предварителен план, правили са предварителни изчисления и след това са пристъпвали към устройството на света. Учените хора много лесно обясняват създаването на света с образуването на някакви мъглявини и с тяхното въртене. Значи материята се е въртяла по някакъв начин и е създавала световите. Вярно е, че материята се е въртяла по някакъв начин, но първоначално тази материя е заемала цялото пространство и е била в етерно състояние. Тя е заемала милиарди, милиарди километри пространство. После, по някакъв особен начин, тази материя е почнала да се сляга отвън и отвътре, като постепенно се е стъстявала. След това се е започнала една пертурбация на тази материя и всяка пертурбация е образувала своя център. Всеки център пък представлял едно възвишено разумно същество. Тъй щото всяка пертурбация е създавала по един център, създаден от едно разумно възвишено същество. Значи разумното същество е образувало този въртеж. Въртенето на едно колело показва въртенето, движението на човешкия ум, който всъщност се движи по-бързо и от самото колело. Всяко колело се движи, върти се и по този начин параходът пътува. Всъщност това е човешката мисъл, която движи колелото, а оттам движи и парахода. Виждате един аероплан, който хвърчи, движи се из въздуха, но всъщност този аероплан се управлява от човешката мисъл.

Могат да ви изредят качествата на елементите. Всеки елемент се представя с известна сила. Под "елементи" ние разбираме центровете, в които могат да се проявят силите. Значи съществува един свят по-широк, отколкото нашият. Защото нашият свят се дължи на нашето съзнание. А зад единичното съзнание има едно велико природно съзнание, което обгръща целия материален свят. Материалният свят е само един резултат на туй съзнание. Зад това съзнание пък има друго съзнание, което обхваща в един кръг цялото природно съзнание и действията в него. Следователно

15

от онова съзнание, което ние наричаме "духовно", произтичат всички явления.

Ние тепърва изучаваме елементарните основи на разумността, а искаме да си направим един Бог, подобен на нас. И Го туряме в такова тяло, в каквото сме ние, и искаме да мисли, както ние мислим. Тогава, ако разсъждаваме по този начин, представите си нашата вселена, в която има повече от 100 милиона слънца и около всяко слънце има най-малко по 12 други планети. Това са повече от 1 милиард и 200 милиона. Представите си, че всички тия слънца живеят като живи същества тук, на Земята, и туй същество, което ги е създало, мисли за всички, всички има в ума си, и то мисли дори и за вас. Как ще си обясните вие каква глава ще има то? Каква глава ще му турите, я ми кажете! Какво тяло ще му турите? Някои искат да представят Господа някак си. Как ще Го представят? Той не може да има глава, каквато вие си представяте. Не само ние, но и най-възвишените същества не могат да си представят Бога. Той е нещо непонятно за човешкия ум. Ние приличаме на Бога в едно отношение, но той в нищо не прилича на нас. Ние сме направени донякъде по образ и подобие на Бога. Бог обаче по нищо не прилича на нас. Там е разликата. Ние тепърва трябва да заприличаме на Него. Казвате: "Как да не прилича Бог на нас?" Ние тепърва трябва да изразим този образ, който е заложен у нас, тези склонности, тези Божествени сили, че тогава да имаме представа.

Мнозина са идвали на Земята, мнозина са се въплътявали и са носили Неговото име, но Онзи, абсолютният, на Когото хората не знаят името, никога не е идвал в човешка форма на Земята. Той само се е проявявал. И нас сега искат да ни убедят, че Онзи, непостижимият, Който е създал всичко в света, ще се облече в една човешка форма и ще дойде на Земята да Го хванат хората и да Го разпнат. Не, това е несъвместимо с Божествените закони! Писанието казва: "Ще се всели Бог, но няма да се въплъти". Как ще се всели? Той ще живее между човешките души, ще живее и между ангелите. Той може да живее навсякъде. Той изпълва всичкото битие, изпълва всичките светове, изпълва всичките слънчеви системи и все пак остава още една непроявена част от Него. Има още нещо непроявено от този велик Господ и в цялата вечност Той не може да се прояви. Следователно вечността е един начин, чрез който Господ

16

може да се прояви, но и в тази вечност пак няма всичките форми, чрез които Господ може да се прояви напълно. То е най-красивото в света. Устройство

Невежите ще разберат природата по нейните ограничителни физически закони, умните по нейните светли поеми, а духовните по нейните животворни плодове, от които изтича животът за цялото човечество. Има една вътрешна целокупност между всички прояви на живота.

Три думи само са в състояние да изразят тази целокупност, тези думи са Любов, Мъдрост и Истина. Любовта носи Божествения живот, израз на вечна хармония, Мъдростта носи Божествената светлина и Божественото знание, които създават красота, ред и порядък в живота. Истината дава насока в живота. Всяка звезда, всяко слънце се държи на Истината. Истината говори със слънцата, Мъдростта с планетите, а Любовта е толкова снизходителна, че е слязла на Земята да говори и с хората, и с най-нискостоящите същества.

Онзи, който не е запознат с дълбоките причини на висшия органически свят, не знае и дейността на човешкия дух. Последният работи с определени математически таблици, които са създадени преди самата вечност и образуват тъй наречената Божествена и неизменна математика, въз основа на която е съградена сегашната обширна Вселена. Вселена, на която всички действия са строго и разумно определени. И някой път нам се струва, че действията на природата са неразумни. Това се дължи на натрупването на млечна и пикочна киселини, които парализират донякъде пирамидалните клетчици на мозъка, та когато трябва да наблюдаваме, ние спим, когато трябва да действаме, ние се нервирате, а когато трябва да работим, ние намирате, че животът е безсмислен.

Цялата материя, която влиза в нашата система, е едно число 9 с 90 нули след него, а според мене е едно число 10 със 100 нули след него. Първичната материя, от която светът е бил създаден, е била хиляди

17 2 П. Дънов. Космос

пъти по-рядка, отколкото водорода. Водородът в сравнение с тази първична материя е нещо подобно на каша.

Сега ние искаме от Първия принцип онова, което не е в Него. Ние искаме човешки неща. Понеже ти си заинтересуван от твоето здраве, например, искаш здраве. Ти искаш тогава и Първият принцип да се интересува от твоето здраве, а Той не се интересува. Ти искаш после да бъдеш учен човек, но Първият принцип не се интересува и от твоето учение. Ти се интересуваш от богатството, но Той и от това не се интересува. Този принцип е изразен в следното: "Не се противи в нищо!" С други думи: не влизай в стълкновение с природата. Щом влезеш в стълкновение с природата, ти ще станеш на прах и пепел. Защо е така, никой не говори. Така е нищо повече. Когато хората отварят войни помежду си и се бият, това се дължи на Първия принцип. Като се избиват, хората си мислят, че така поне светът ще се уреди. Дали ще се уреди светът по този начин, то е друг въпрос. Първият принцип в света не може да уреди нещата. Когато човек се гневи, това е Първият принцип. Когато се гневи, човек губи вярата в нещата. Всичко отрицателно в света, това е Първият принцип. Защо се гневи човек? Човек се гневи, за да покаже, че силният в него не иска да се занимава с пигмеи. Каква вяра може да има един силен човек в комара? За него комарът не съществува. Комарът може да има голямо мнение за себе си, обаче този комар за човека не съществува. Често по отношение на Първия принцип и човек иска да играе голяма роля, но за Него човекът не съществува.

Човек понякога казва: "Защо светът е създаден така?" Как трябва да бъде създаден? Преди всичко, когато светът се е създавал, човек не е бил там, той не е играл никаква роля. Светът е създаден мимо нашата воля. Пък и безпорядъкът в света съществува мимо нашата воля. Ти създаваш, че войната не е на място, а въпреки това тя става. Ти не искаш да боледуваш, а при това боледуваш; ти не искаш да умираш, а въпреки това умираш; ти не искаш да се раждаш, а въпреки това се раждаш; ти не искаш да се родиш от един беден баща, а въпреки това ти го налагат. Това, което не желае човек, него му налагат.

Често ние казваме, че нещата са създадени. Да създадеш нещо, това още не показва, че това нещо е устроено. Казва се в Битието, че Бог създаде Небето и Земята, и Земята бе неустроена и пуста. Значи, първият

18

процес създаването, е процес, който се грижи за великото в света. Създаването не се грижи за малките работи. Това е обща скица на вселената. Когато вселената е започнала да се създава, тогава Божият Дух, Който се грижил за това, не се е занимавал с най-малките работи, с детайлностите. Сега ние сме във втория процес. И цялото човечество да изчезне, това нищо не значи за Бога. Казва Христос: "Бог може да издигне човеци и от тези камъни". Ако едни изчезнат, други ще дойдат на тяхно място. "В начало Бог създаде Небето и Земята. И Земята беше неустроена и пуста, и Дух Божий се носеше върху бездната." Духът Божий, Който влиза в нас, създава една непрестанна борба. Тази борба произтича от Първия принцип. Божественото пък, почва да формира нещата. То тика човешкия ум към ново разбиране, към създаване на вътрешна връзка. Ако не се образува връзка с нещата, те не могат да бъдат разбрани. Запример, ако един предмет не се освети, човек не може да го види. Ако човек няма връзка с един предмет, той не може и да го чувства. Щом не може да го види, нито може да го почувства, той не може да разбере какви са неговите качества.

Всички хора трябва да съзнаваме онази сила, която туря основа на живота. Щом съзнаваме тази сила, ние всички ще се разберем. Бог има един общ план в проявлението Си по отношение нареждането на Втория принцип принципът на Любовта. Той иска да се образува една нова, съзнателна връзка между всички хора. За това могат да отидат цели хиляда години, но за Бога това не е важно. В края на краищата Бог ще застави всички хора да признаят този принцип.

Досега най-ученият човек в света си е дал мнението и е казал, че от създаването на света вселената сега е три пъти по-голяма, отколкото първоначално. Той развива теорията, че вселената расте като един мехур. По-напред мехурът е бил надут по-малко, а сега три пъти е надут повече. Първоначално е имал хиляда милиона светлинни години, а сега има 3 хиляди милиона години, расте и казва, че още ще расте за бъдеще. Колко ще расте? Докога ще расте? Какво ще стане след това? И тогава учените хора казват тъй: ще дойде до едно място, ще почне пак да се свива. И като се свие, казват: какво ще стане? Аз ви казвам: след като е изгряло Слънцето, какво е станало? Образува се денят. А след като е залязло Слънцето какво е станало? Станала е нощта.

19

Съвременната нау

ка е дала една ясна представа за туй Същество, Кое то наричаме Бог. Едно време понятията на хората бяха много ограничени и сам Господ се проявяваше във въздуха, в бурите, в дълбочините на моретата. Но сега, като говорим за Бога, ние разбираме цялата вселена, в която има не само 100 милиона слънца, но милиарди слънца. В тази вселена има не само милиони слънца, но и милиарди вселени. Има вселени, които ний никога не можем да видим. Нашите телескопи не могат да ги хванат още. В бъдеще ще могат да ги виждат хората. При това, съвременната наука казва, че нашата вселена се разширява. В продължение на 100 милиона години тя ще бъде двойно по-голяма, отколкото е сега. Значи, животът ще расте. Това са философски разисквания за

религиозните хора.

Ние не знаем къде е центърът на нашата вселена. Нашето Слънце се движи, но не знаем, къде е нашият изток. Знаем изтока, дето Слънцето изгрява, но посоката, към която се движим, не знаем. То е нашият изток. Посоката, от която се отдалечаваме, то е нашият запад. Центърът е нашето разбиране на туй движение. Ние се приближаваме някъде. Всеки има идеята, всеки иска да се приближи към Бога.

Светът, в който сега живеем, е създаден от ангели, вследствие на което и в него виждаме известни дефекти. Тия ангели, макар и да са работили по всички правила на висшата математика, все пак са допуснали известни погрешки, които и до днес изправят. Наистина, те са работили с милиони години върху създаването на този свят, тъй щото грешките, които са допуснали, са съвсем малки. Запример, когато Слънцето се

завърти 100 милиона пъти около себе си, забелязва се само едно изключение. Същото нещо се забелязва и с движението на Земята, както и в движението на човека: когато Земята, както и човекът се завъртят 100 милиона пъти около себе си, забелязва се едно изключение от правилния ход на тяхното движение. Великото и красивото се заключава именно в това изключение, понеже в него едновременно става повдигането и падането на човека.

На Земята от време на време идват ангели, които правят изчисления върху разни въпроси. Например те правят изчисление върху въпросите: колко милиона години са необходими, докато нашата вселена дойде до

20

своето пълно развитие? Колко милиона разумни същества трябва да работят през това време във вселената? Нашата вселена крие в себе си възможности за развитието на разумните същества. Един ден, когато те завършат своето развитие, ще се създаде нова вселена. На същото основание, когато и нашата Земя завърши своето развитие, тя, заедно с разумните същества, които живеят на нея, ще дойде до Божественото пристанище и там ще спре.

Казва Писанието, че човек е странник на Земята. Колко време ще остане, то е въпрос. Истината е, че всички материални светове, които съществуват, съставят едно цяло. Цялата вселена, целият материален свят е едно цяло. Това е то Земята в Писанието. Там, дето има живот, е една Земя, обитаема Земя. Онзи, който разбира нещата, е на верен път, а онзи, който не разбира, той мисли, че само вашата Земя е обитаема. Изисква се грандиозен ум, за да схване онова отношение, което съществува. Понякога приличаме на мравките. Какво я интересува мравката, че се е качила на главата на един философ? Тя може и 100 пъти да се качи на главата му, без да стане философ. Човек трябва да е надарен да мисли за великото.

Откриха, че сегашният свят е относителен. Какво се подразбира под думата "относителен"? Ако ние запитахме мравите за вселената, какво понятие ще имат те? Съвременните хора са слепи. Тя е 100 пъти по-голяма, отколкото те я виждат. Всичките ни телескопи са направени според нас, според нашето разбиране, но тя е 100 пъти по-голяма. Наи-големите телескопи още нищо не виждат. Те не са приспособени. В човека ще се създаде нова мрежа. Ние не схващаме всичката светлина, ние схващаме само 7 цвята. Светлината има повече цветове. Някои мислят, че са 7. Седем са засега. Едно време бяха 3, после 4, 5, 6, сега са 7. Светлината се развива. Какъв ли е погледът на един ангел за вселената?

Всички хармонични тела се движат в елипси, в кръгове. Някои тела се движат от една слънчева система в друга. Тях наричаме опашати звезди.

Някои комети, като се движат, влизат в една система и след няколко хиляди години, като се движат с голяма бързина, минават в друга система. Това са посредници, които свързват най-отдалечените системи. Те си имат някакво отделно предназначение.

21

В пространството от едно слънце до друго могат да се настанят около три хиляди слънчеви системи като нашата. Можете да си представите на какво разстояние се намират тези слънца едно от друго. Грамадните разстояния са причина за голямата свобода. Те се движат свободно, без опасност от стълкновения.

Има тъмни слънца. Тепърва науката ще ги изучава. В тях има много енергия.

Грандиозното и голямото са равносилни, "гранд" "анд" е коренът. "Анд" значи туй, което се движи. Туй, което се ражда, то е голямо. Защото за вселената всички тези звезди, слънца и планети в нашата слънчева система не са нищо друго, освен плодове. И нашата Земя е голям плод. Очакват я всички да узрее и като узрее, ще я изядат. Пък и Слънцето един ден ще узрее, ще го откъснат и ще го изядат. Сега и вие да си представите онова дърво, на което Слънцето е увиснало като плод. Нашата Земя е малък плод. Тя е малка, тя расте, един ден тя ще порасне.

Понеже хората на Земята съгрешиха, затова цялата Земя изпъдиха и туриха на заточение. Не само Земята, но и всичките планети, които не живеят както Слънцето, туриха ги на заточение, сега обикалят по

своите орбити. Един ден и ние ще се върнем със Земята на Слънцето. Сега сме вълн, на заточение. Станало е някога един голям бунт и Земята е била съучастница и затова сега е изгонена, изпъдена. И ние тук седим, бунтовниците.

Тоновите са свързани с планетите, с всички небесни тела. Целият свят е една музикална композиция. Всички планети имат особен тон. Всички безбройни светове пеят на разни гами. Възвишените същества и всички йерархии пеят. Без музика изключено е да бъдете щастливи, без музика не можете да разберете християнството.

Движението на нашата Земя, движението на Слънцето, на всичките планети и движението на всичките слънца, онези, които имат развит слух, чуват чрез Божествената хармония. Божествената хармония показва, че всичко е в ред и порядък. Щом една планета се разгласи, по тона се познава. Слизат да я поправят. Най-малките погрешки, които стават на Земята,

22

музикалните същества слизат да ги поправят. Понеже ако не поправят малките погрешки, може да се образува някоя голяма катастрофа.

Като погледнете и се свържете с една звезда, тя ще упражни влияние върху вас. Тези звезди, които светят, са разумни светлината е израз на разумност. Всяка звезда има и тон, музиката идва от звездите. Пеенето и свиренето на сферите е нещо величествено.

Астрономите обясняват явяването на някоя нова звезда по следния начин. Те дават особена теория за тази звезда. Те казват, че някога, в далечното минало, може би преди милиони години още, някой стар свят се е запалил, и досега още продължава пожарът. При това, този свят е толкова далеч от нас, че на небето ние го виждаме във вид на звезда. Като гледаме звездата, ние се радваме, че е светла, че се е явила нова звезда, но горко на онези, дето е светнала звездата. Там всичко се е

обърнало на газ.

Сега в света се строи един нов телескоп, на който огледалото е 5 метра в диаметър. Най-големият телескоп, който съществуваше досега, беше някъде в Калифорния. Той имаше огледало с диаметър 2 и половина метра. Той докарваше и най-отдалечените звезди на разстояние 500 милиона светлинни години. Новият телескоп открива ония звезди, които се намират на разстояние от Земята на хиляда милиона светлинни години. Авторът, който пише тази статия, прави едно сравнение, като казва, че ако някоя слънчева система изчезне, то в тази фотографическа снимка ще се махне едва една малка точица на тия отпечатъци. Едва след хиляда години ще се констатира, че е изчезнала една малка точица от този атлас на звездното небе. Тази точица едва може да се вижда с микроскоп. Представете си, че има някоя светлина, която е тръгнала от преди 3 хиляди години от някоя звезда и още не е достигнала до нас. Има звезди, светлината на които пътува отпреди 10 милиона години, на други отпреди хиляда милиони години и още не са стигнали до нас. Има звезди, светлината на които пътува отпреди 2 милиарда години и още не е стигнала до нас. Има и слънца, на които светлината и топлината още не е достигнала до нас. Питам: как ще си обяснят учените това нещо? Какво ще кажат те за тези звезди, които пътуват в пространството отпреди милиарди години

23

и до днес още светлината им не е дошла до нашата Земя? Питам тогава: за какво ни говорят звездите? Звездите ни говорят за онази велика закономерност, за онзи велик Промисъл, който съществува в природата и според който всяко нещо е поставено точно на своето място. Вследствие на това нищо не се губи, нищо не изчезва, нито се създава.

24

КОСМИЧЕСКИЯТ ЧОВЕК

Място в космоса

Онези, които разбират човека, те считат, че всички хора в света представят само един човек. Този човек те наричат космически човек грамаден човек. Всичко, каквото съществува в света слънцата, планетите, хората, растенията, животните, всичко това те го поставят в ръцете, в краката, в главата, в дробовете, в сърцето, в стомаха на този космически човек. Значи, космическият човек представя целия свят в себе си. Те казват, че както се движи този човек, така и светът се проявява. От гледището на съвременната наука това е една неразбрана теза.

Външната природа, това е човекът, разложен на своите части.

Както в моето тяло са събрани милиарди същества, така и в света могат да живеят много хора заедно. Всички хора на Земята могат да се съберат в един общ организъм това е големият, великият космичен човек, наречен Адам Кадмон, в когото нищо не умира, но всичко се изменя. Той поема грижата за всички същества, които съставляват неговия организъм.

Според мене човек е израз на целия космос. Той е последно дело на природата. Той е един от най-великите резултати, до които природата е дошла. Значи всичко онова, което става в космоса, се отразява вътре в човека.

Човек е частица от цялото и вследствие на това съзнанието на всички хора на Земята е събрано в едно цяло. Съзнанието на всички тези хора съставлява космическият човек.

Любовта се проявява и в най-малките частици като енергия, като импулс. Учените наричат тази енергия притегляне, сродство. Както и да я наричат, тя е една и съща Любов на частите и Любов на цялото. Няма атом, йон, молекула, които да не съдържат всичко, да не съдържат енергията на Любовта.

25

Вие още не сте проучвали, какво нещо е космическият човек. Човек не е такъв, какъвто се е родил на Земята. В сегашната вселена, вън от Бога, няма друго същество по-високо от човека. Не говоря за дребнавия човек. Всичко това, което виждате на Земята, това са още малки, дребни и дребнави същества. Един ден те трябва да заприличат на баща си, на космическия човек.

Вие много работа сте свършили до сега, но без знание сте го направили: хиляди обеда сте изяли, но досега не сте яли както трябва, хиляди пъти

сте дишали и издишвали, но не сте дишали и издишвали както трябва. Колко неща са минали през вашия ум, но не сте мислили както трябва. Ти трябва да мислиш както трябва, да чувстваш както трябва и да се храниш както трябва. Лесно е да кажеш, че трябва да бъдеш умен, добър човек. Това са общи положения, но те не са готови резултати. Природата не е създала човека за играчка. Природата прави с човека един от великите опити в света. В битието човешката раса съществува, тя заема същото място, каквото белите дробове и сърцето в тялото. Какво нещо е човекът в космоса? В битието човекът сега е дробовете и сърцето. Такова е отношението. Следователно цялата природа иска човек да мисли правилно, да чувства правилно и да действа правилно.

За кого е създаден светът? Най-първо за Бога, на второ място за ангелите и на трето място за нас, човеците. От тук ние извличаме три важни положения за нас, а именно: цялото е създадено за главата, главата за дробовете и за стомаха. Главата е Бог, дробовете са ангелите, а стомахът сме ние.

Растения, животни, облаци всичко е за нас. Ние сме героите, хората са героите. За тях са всичките животни в света, растенията, водите, облаците и Слънцето, и звездите, всичко за нас Бог създаде. Ние сме герои на Земята. Слънцето изгрива за нас.

Туй, което вие виждате на Земята, това не е нищо друго, освен човек, разложен на своите части. Растенията, водата, моретата, всички тия животни, които съществуват, това представя човекът, разложен на своите части. И човек носи онази представа за този големия човек, грамадния човек. Не само поетически. "Ще бъдем едно стадо и един пастир" така казва Писанието.

26

Светлината, топлината и силата на Земята са необходими за човека. Не говоря сега за механическата светлина, не говоря и за тази светлина, която имаме. За мене физическата светлина е сянка на реалността. За мене физическата топлина е сянка на топлината. После и силата, която хората имат, пак е сянка. Казват: "Много силен човек!" То е една сянка. Онай сила, за която аз говоря, е друга. Щом имам тази сила, аз мога да дигна Земята и да я хвърля в пространството като една топка. То е сила. От гледището на човешката сила това е абсолютно невъзможно. От гледището на Божествената сила Земята е една топка, с която може да се играе. Даже и тия напредналите същества са толкова своенравни, имат

толкоз голямо честолюбие и такава гордост! Като предвидил тия работи, Бог ги е турил в едно обширно пространство, да не би един ден да се скарат и да си направят пакост. Ако Месечината беше близо до Земята, щяха да се скарат, но тя е турена на 400 хиляди километра, да не могат да се скарат. Слънцето е турено на 92 милиона мили, другите са още по-далеч, за да няма караница между тях.

Съвременните учени казват, че Слънцето на космоса е 75 милиона пъти по-голямо и с по-силна светлина от нашето Слънце. Въз основа на това, аз правя следното сравнение: в космоса също така съществува земя, която вие някога сте напуснали, за да дойдете на нашата малка Земя. Космическата земя е също така 75 милиона пъти по-голяма от нашата. Помните ли, че някога сте живели на тази земя? Помните ли някои от нейните гледки? Ще кажете, че нищо не помните. Питам: как ще си обясните тогава някои ваши странни сънища? Сънувате запример, че сте някъде, но нито на Земята, на която днес живеете, нито на небето. Като не можете да си обясните тия сънища със знанията, които имате на Земята, вие се отнасяте към тях с пренебрежение и казвате: "Фантазия е това!" Не, в подсъзнанието на човека са складирани ред впечатления, ред спомени, които говорят за живот в далечното минало. Космичната земя, за която говорях, е жива. И досега още живеят върху нея съвършени същества, завършили своето развитие. Мнозина наричат тази земя "рай", а някои я наричат "Царство Божие". Тази земя има своя външна и вътрешна страна.

Едно време бяхте на Небето, веселихте се със синовете Божии, но след това напуснахте Небето, тръгнахте да странствате. Едно време хората живяха в Обетованата земя, но после я напуснаха и от хиляди години насам

27

те непрекъснато странстват. Значи хората са излезли от една грамадна земя в Космоса и са дошли на Земята да работят, да учат. И в Притчите е казано: "И веселиха се в Обетованата земя".

Живият космос

За да бъде човек духовен, той трябва да има едно Божествено начало. Тогава духовността е средина, зенит. За да има човек живот, или животът на природата, той трябва да има това начало, да е минал човек тази средина и да дойде в края на човешкия живот. Защото у човека се реализират всичките копнежи. Не разбирайте под "човек" тази форма, която сега виждате. Всичките светове, които виждаме, са все населени с човешки същества, все като хората от човешката раса. Човешката раса е навсякъде по материалните светове, безбройни светове има. Не са само един, всичките светове са населени.

Понякоя пък казвате: "Тези неща са фикции". Ние засега мислим, че разумните хора са само тук, на Земята. После, ние имаме ограничени понятия за съществуването на живота. Ние мислим, че известни граници на топлината и светлината пречат на живота и животът се умъртвява от известни микроби. Това са ограничени схващания. Няма сила в света, каквато и да е, която да ограничи живота. Животът е над всичко. Животът е над студа, животът е над топлината, животът е над светлината, животът е над всичко, той не се ограничава от нищо. Формите на живота са обаче в зависимост от външните условия. За това съм съгласен.

Бог е навсякъде. Бог е същество, което живее навсякъде. Апостол Павел казва: "Ние живеем и се движим в Бога". Въпреки това ние го търсим някъде. Това е физическо схващане на въпроса. Но според духовното схващане, Бог наистина е на Небето, но под думата "Небе" ние разбираме образ, символ, идеал на един възвишен, уреден живот живот на възвишена разумност. Небето е център на напреднали същества, които

живеят в самата вечност, които творят, които са създали материалния свят. Това представлява Небето един уреден свят, който се грижи за всички същества около себе си. Всички звезди, които виждате на небето, това са все техни творби. Цялата човешка раса живее разпръсната върху всички планети и звезди. Човек минава от една планета в друга, според степента на своето развитие. Красиви са планетите, през които ние ми-

28

наваме своето образование, за да дойдем до една по-висока наука. Те представляват светове, резултат на разумна деятелност. Всяка планета представя един университет.

Слънцата са жилища на всички висши йерархии, а планетите са жилища за нас, хората.

Според мен, живот има и на другите планети, не само на Земята. И там има хора, само че не като нас.

Цялото пространство е живо и в него съществува един космически човек, който изпълва всичко и се движи толкова бързо, че едновременно е навсякъде.

Има неща, които са невъзможни за нас, а са възможни за други същества, които седят една степен по-високо от нас. Пак са човешки същества, но не ги виждаме. И те са материални.

Хора във вселената няма, но има разумни същества с много по-добре организирани тела от нашите, които огън не гори. Цялата вселена е пълна със съзнание за Господа, със съзнание и познания, с толкова интересен живот, за който вие даже не се и досещате.

Ако влезете в онзи свят ако той съществува, ако той е една реалност влезете ли в него, веднага ще се изменят вашите възгледи. Ако го няма онзи свят, ти, като умреш, ще се свърши въпросът. Но като умреш, ако продължава животът ти в една възходяща степен, а не в низходяща,

тогава какво ще кажеш? Ние имаме и други доказателства, но не се

силим да доказваме по логически начин дали Господ съществува. Ние се базираме на една научна истина, не туряме никакво съмнение дали съществува другият свят. То е една реалност, както виждаме Слънцето, както приемаме храната. Ако ти храниш с илюзии един човек, той губи от теглото си. Ако той тежи 5 кила, след това ще олекне толкова, че ще хвъркне. Но ако го храниш с нещо реално, той нищо няма да изгуби от своята първоначална тежест.

Другият живот не е отделен от този. Този живот влиза като една част от него. Онзи свят е целокупният живот. Ние на Земята съставяме част от онзи живот. Не е животът само тук, на Земята. Има толкова милиарди

29

слънца, с техните планети и спътници! Мислите ли, че те са само пустини? Има органически живот на някои от небесните тела. Даже на Марс има същества, нали има канали. На Венера има същества, и другаде има много напреднали същества. Една руския е написала един разказ за жителите на Венера. Това не е само твърдение, това е една реалност. Но съобразно с условията, които са там, съществува едно разнообразие във външните форми на живота. Някои отиват още по-далече и казват, че в центъра на Слънцето има живот. Топлината на Слънцето е отвън, а вътре в Слънцето съществува една отлична атмосфера пролет, градини. Там живеят разкошен живот. Най-хубавият живот в слънчевата система е на Слънцето.

Това са твърдения сега. Вие може да питате дали е така. Някои даже си позволяват да кажат, че са ходили на Слънцето и са се връщали, но те не са от България. От България още не са ходили, но има индуси, които твърдят, че са ходили на Слънцето. Индуските учени, адептите твърдят, че човек, за да отиде на Слънцето, трябва пулсът му съвършено да спре и после, като се върне, да го събудят. В Европа има само един ясновидец Сведенборг, който е ходил на Слънцето. Той е бил много учен човек във всяко отношение. Според него, той е ходил на Слънцето, на Венера, на Юпитер навсякъде е ходил и описва живота там.

Марсовите жители искат да влязат в съобщение с хората на Земята, затова изпращат като сигнали своята светлина. Но хората, като не разбират техните закони, не могат да влязат в съобщение с тях. Светлината, с която хората на Земята си служат, не е още толкова силна, че да може да отговори на жителите на Марс. Сега хората са намислили да влязат в съобщение чрез радиоактивните вълни с жителите на Марс. Колко години ще им вземе това, не се знае.

Съществата, които населяват другите системи, са по-разумни даже от тия на слънчевата система.

Всички планети имат свое предназначение. В тях живеят напреднали същества. По-напреднали по възраст и мъдрост от нас, понеже са излезли много по-рано от Бога. Тяхната мъдрост е толкова велика, че културата на съвременния свят, в сравнение например с културата на Сириус, е в своите пелени. Един ден, когато нашата слънчева система завърши своето развитие, ще мине през пътя на Сириус и тогава ние ще имаме съвсем други понятия за нещата.

30

Един цигулар като свири, неговата музика минава границите на Земята. Вълните на музиката на един първокласен музикант стигат до Слънцето. А пък музиката на гениалния музикант стига до далечните звезди. Казвам: не само това една човешка мисъл може да стигне до Слънцето. У хората има един въпрос: "Дали има същества на Слънцето и на другите небесни тела?" Цялата вселена е пълна със същества, но не като нас. Като земните жители няма никъде другаде в другите светове. Там има други. Та сегашните учени искат да знаят дали на другите небесни тела има такива същества както тук. Не, тук са особени проявленията. Във Венера, Марс, Юпитер, Сатурн и пр. условията са други, отличават се от нашите. Там няма хора като земните, така устроени. Там има същества, които мислят. Навсякъде съществата мислят, чувстват и добре постъпват. Имат постъпки, чувства и мисли. Чувствата са свързани с топлината. Има някои звезди, които имат 50 милиона градуса температура, други по 100 милиона, по 300 милиона, а някои с милиарди градуси температура. Това не само вие няма да го разберете, но и най-учените хора няма да разберат какво нещо е 100 милиона градуса температура или пък ако ви кажа, че някой тон има 500 хиляди трептения. Този тон никой не може да го вземе. Едва някои певци могат да взимат до 50 хиляди трептения. От 50 хиляди нагоре човешкият глас не може още да го изрази.

Разумни същества живеят и в междупланетното пространство, дето материята е съвършено прозрачна. Най-разумните същества живеят в най-прозрачната материя, каквато е светлината, пък в гъстата материя на Земята живеят по-нисши същества. Най-разумните, най-напредналите същества, които са завършили своето развитие, живеят в етера, в "празното" пространство. То е така населено! Трябва да идете там, за да видите какво нещо е. Един ден вие всички ще бъдете там, може след 10 хиляди години, след 100 хиляди, след 1 милион, 2 милиона, 100 милиона години, или като турите едно число с 50 нули все ще бъдете там. Туй е

един велик простор. Едва сега реалността е пред вас. Небесните жители на Слънцето пеят. Слушам жителите на Венера, и те пеят. Слушам жителите на Юпитер да пеят. Слушам жителите на Сатурн да пеят, слушам жителите на Сириус да пеят. Слушам жителите на Алфа Центуриус да пеят. Учените казват: "Дали има живот на другите планети?" Всички пеят на един много разбран език. Какво да кажа на съвременните хора? Как да им докажа това, което чувам? Аз зная какво ще ми кажат,

31

ако им изнеса истината. Хората ще го сметнат най-малко за моя халюцинация. Но при тази "халюцинация" аз виждам, че мъртвите са живи. Небето това е съвкупност от живи същества и светове, в които Божественото се проявява. Който се е обезнадеждал, да излиза вечерно време да наблюдава звездите.

Ако искате да имате за Бога едно вярно понятие, излизайте вечерно време да гледате небето. То е една творческа сила. Всички тия планети, които съставляват нашата слънчева система, влизат в друга система от планети. Двете заедно влизат в трета система от планети и т.н. Всички тия планети, системи, слънца, тъй групирани, съставляват цялата вселена или тъй нареченият "град Божи", дето Бог живее. Неговият ум, Неговото съзнание е толкова велико, че Той обхваща най-малките същества, които се докосват до Него и урежда живота им. Може ли да схванете какво нещо е Бог? Всички тия ангели, всички тия същества, които са живели милиони години преди нас на Земята, знаят какво нещо е Бог. Те застават с един свещен трепет пред това велико Същество, от сърцето на което изтича тази велика Любов, която поддържа целия космос. Малко от това благословение стига достига и до нашата Земя. Само в Млечния път има около 18 милиона слънца. В нашата галактика има 100 милиона слънца.

Създаване

В Писанието има стихове, които казват, че първоначално е било създадено Небето Божественият свят, после е създадена Земята физическият свят. Земята още не е устроена, Господ и до днес я строи. Той създаде света в шест дни; в шестия направи човека, а в седмия си почина. Сега Той пак е на работа. Мойсей казва: "Господ си почина". Христос казва: "Отец Ми работи". Значи и сега Той е още на работа. Почивката на Бога подразбира излизане от Своето битие, оттам да разгледа всичко, което е създал и после пак да се върне, да продължи работата Си. Сегашната Му работа носи със себе си огън. Той казва: "На този свят не му достига огън". Като дойде този огън, ще дойде растенето и познанието в благодатта. Когато говоря за света, аз всякога разбирам човека. Човешката разумност е съществувала преди човек да е съществувал,

32

тя няма начало. Обаче по отношение на човешкия мозък, човешката интелигентност има начало. Човешката интелигентност датира от 18 милиона години в тази форма, в каквата я имаме днес. Това е малко в разрез с 8-те хиляди години. Аз не зная кое е по-вярно да се приемат 8 хиляди години или 18 милиона години? Който не разбира, ще каже, че това не е съгласно с Библията. Най-после и Мойсей никъде не е казал, колко години точно са се изминали, откакто Бог е създал света. Аз не зная откъде учените, тълкуватели на Библията, изваждат тия данни. Преди всичко

никакви научни данни няма по този въпрос.

Като говоря за 8 хиляди години, аз нямам предвид наши официални

години, но говоря за научни години. Всяка научна година се състои от 25 хиляди официални години.

Животът произтича от безграничността, която няма начало, няма и край. Сам по себе си животът произтича от една същина, но не от малкото, а от голямото. За нас се показва, като че животът е произлязъл от една малка клетка, а всъщност тази клетка е само проводник на живота, както е проводник на водата чучурът на чешмата. Самият чучур, обаче, не дава водата. Водата изтича от съвсем друг източник, а чучурът служи като проводник на тази вода. Тъй щото, когато казваме, че животът е произлязъл от една малка клетка, ние се заблуждаваме в това. Клетката е само проводник на живота.

Явяването на човека се отбелязва с известна епоха в пространството, станали са известни събития. Нали щом стане една война някъде, хората правят паметници? Чрез появяването на човека на Земята, след като е създаден човекът, отбелязано е на звездите, че на Земята се е появило едно същество, под името "човек".

Хиляди години Земята е седяла без хора. Защо? За да се набере потенциална енергия или вещество, което се намира в Земята.

На човека, който минава за млекопитаещ, Бог му е дал разнообразна храна. Той е изгубил онзи начин на хранене, който се дължи на принципа на живота. Тези принципи са се изгубили, като са излезли от рая. Хората са живели по 990 години в рая, живели са по 20, 30, 40, 50, 100 хиляди години в рая. Вие можете да кажете, че това е разказ. Няма ни-

33 3 П. Дънов. Космос

що. На колко години беше Адам, когато Господ създаде първата жена? Турете на всяка епоха по 100 милиона години, тогава имате до човека 600 милиона години. Следователно, в шестия ден направил Бог човека, създаде човека. Човек е седял в рая повече от 20 милиона години. 20 милиона години бил в рая и след 20 милиона години го изпъдиха от рая и след тези 20 милиона години му се роди жената и той се ожени за нея. Изпъдиха ги и двамата.

Казано е, че първият ден били създадени Земята и небето, а при това има ден, а няма никакво слънце. След това се говори за втори ден, за трети ден, а Слънцето било създадено едва на четвъртия ден. Питам: как е възможно да се говори за ден, когато нямало никакво слънце първите три дена? Значи може да се направи някакво възражение по това тълкуване. И сега се чудят, от къде се е явил първият ден. Това е тяхна работа. Ако река да го доказвам, ще изгубя беседата, а това доказване сега не е толкова важно. Под "първи ден" аз разбирам деня на Божията Любов, когато всички същества в света са се появили. В този ден, значи, се е явила Божията Любов. Вторият ден е ден на Божията Светлина, когато Бог е изявил това, което има да прави. Третият ден е на Божествената Свобода, когато Бог е дал на всички твари свобода да се разхождат и по-неже Бог ги е пратил на разходка, четвъртият ден създал всички светила да им светят. Сега някои ще кажат, че съм го скалъпил това нещо. Така е, приемам и това. Но и другото е скалъпено. Ако мислите, ще видите, че е така. Аз като съм мислил по този въпрос, казвам: за мене първият ден е денят на Божията Любов.

Светът е създаден в седем дни. Първият ден отговаря на неделата.

Човек пък е създаден в шестия ден, който отговаря на петък ден на Венера, ден на Любовта. Следователно човек трябва да благодари за своето създаване, но същевременно и да го оправдае. Човек е създаден в деня на Любовта, но не може да обхване великата Божия Любов. Той е възприел само част от нея в душата си, за да изпълни святото предназначение, за което е дошъл на Земята. В какво седи святото предназначение на

човека? В придобиване на разумната Любов и светлата мисъл. Кои са отличителните качества на разумната Любов и светлата мисъл? Разумната Любов обединява нещата, в нея няма никакво разединяване. Светлата мисъл изключва всякакво вкисване, гниене, ферментиране на нещата. Как познаваме кой човек живее в разумната Любов, в шестия ден на

34

Битието? Който живее в шестия ден, в деня на Любовта, забравя своите лични интереси и се стреми към едно: да приложи закона на Любовта в своя живот. Той познава проявите на разумната Любов, придобива нови, възвишени възгледи, които осмислят живота му. Той има правилни отношения към Бога, към хората и към своята душа. Този човек наричаме човек на шестата раса новият човек.

Считай първия ден ден на твоя дух ден, в който светлината се е проявила.

Считай втория ден ден на твоята душа ден, в който Любовта се е проявила.

Считай третия ден ден на твоя ум ден, в който знанието се е изявило.

Считай четвъртия ден ден на твоето сърдце ден, в който съзнателният живот се е проявил.

Считай петия ден ден на твоята воля ден на твоите сили, които са дошли да ти помагат.

Считай шестия ден ден на Вечното Слово, което те е озарило и поставило господар на твоята съдба.

Считай седмия ден ден на Бога, Вечното начало на всичко ден на природата, от която всичко трябва да се учи ден на твоята почивка, когато служиш на всички добродетели.

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен.

Като личност човек се представя във физическия свят, като индивид в духовния свят и като душа в Божествения свят. Щом се говори за живота на личността, подразбира се материалният живот. Божественият свят пък представя главата, мозъка на човека, който е най-важното нещо в организма. Когато казваме, че някой човек живее материален живот, ние имаме предвид неговата стомашна система, която е тъй необходима, както и мозъчната.

В Битието се казва: "Първоначално Бог създаде Небето и Земята. А Земята беше неустроена и пуста." Земята представя материалният свят на човека, неговият стомах. Ето защо след създаването на Земята е трябвало да минат шест дни, цели шест периода, за да се създаде връзката между духовния и материалния свят, т.е. между стомаха и дробовете на човека.

35

При създаването на човека са взели участие най-възвишените същества. Най-после взел участие и самият Господ. Те, като го създали, Той взел, че го доправил и го направил по образ и подобие Свое. Казваме, че човек е направен по образ и подобие Божие. Но по образ и подобие ще го разберем, като проучаваме този човек какъв е. За да го познаем, трябва светлина.

Небето е организирано от висши същества, от велики души и затова то е велико в своите действия. Ангелите, които населяват небето, са велики души, които постоянно изпращат светлината си по целия свят. Енергията на тяхната мощна мисъл се разпределя из целия космос и движи като

една колективна сила всичко в света.

Когато ние говорим за Великото Всемирно Братство, подразбираме онази йерархия от разумни същества, които са завършили своята еволюция милиони и милиарди години преди хората и сега направляват целия космос. Те го направляват, защото сами са взели участие в неговото създаване под прякото ръководство на великия Божий Дух. Всички вкупом представят великия космически човек.

В своята велика самоотверженост тия любящи служители на Бога сами слизат на Земята в човешка форма, за да помагат на хората. Те постоянно изпращат свои посланици на Земята в една или друга форма. Всички гении на човечеството, всички велики хора, светии, адепти, всички учени, писатели, държавници, които спомагат за развитието на човечеството в едно или друго направление, са все служители на Великото Всемирно Братство.

Христос се нарича глава на Великото Всемирно Братство.

Черното Братство е една йерархия от същества, които заемат различни степени, в зависимост от тяхната интелигентност. За да дам една ясна представа за тяхната функция, ще кажа, че докато Бялото Братство работи в клоните и цветовете на живота и по методите на клоните и цветовете, Черното Братство работи в корените на живота. Докато Бялото Братство работи в главата и гърдите на космичния човек, черното Братство работи в стомаха, черния дроб и червата. Бялото Братство следователно е свързано с положителните сили, с доброто, а черното Братство с отрицателните сили, обаче, те са нужни засега за проявата на живота. Службата им е строго разпределена.

36

Освен тези две школи има и една трета школа – школата на великите Учители, които са от по-висока йерархия и направляват дейността на първите две. Те си служат с методите и на едните, и на другите за своите велики цели, но не спадат нито към едната, нито към другата школа. Те са ония велики Учители на Всемирното Братство, които направляват целия космос и които след завършване на всяка еволюция създават нови еволюционни вълни, следващи друг план и друг ритъм. Под ръководството на техния мощен дух са слезли някога от високите върхове на битието ония възвишени духове, които са създали слънчевите системи, в това число и нашата. Те са създали и устроили първичната космична земя, някогашния рай. На тази космична земя и досега живеят ония свършени прачовеци, които са завършили своето развитие. Те са великите предци на човечеството.

Мнозина казват, че Земята е наша майка. То е погрешно. Казват, че Слънцето е наш баща. И то е погрешно. Земята е мащеха майка и Слънцето е пастрок баща. На Слънцето, моите почитания към него. Но то е пастрок. Земята не е моя майка и Слънцето не е мой баща. Бог направи Слънцето, направи и Земята, направи и мене. Значи, както е създал Слънцето, както е създал Земята, така е създал и мене. Аз имам еднакво отношение към Слънцето и към Земята. Онзи, великият Баща е, Който е създал всичко. Ние сега признаваме, че Земята е наша майка. Хубаво. Нямам нищо против туй, но туй не е вярно. Нямам нищо против, че Слънцето е наш баща, но не е вярно. Всички ония неща, които не са верни в света, те не може да ни принесат никаква полза.

Казва Писанието: "В начало Бог създаде небето и земята." Това създаване не подразбира този свят, който ние виждаме сега. В начало Бог е създал първичния свят, от който е произлязъл материалният свят. Като не разбират законите, хората казват, че Бог е създал сегашната Земя. Сегашната Земя е отпосле създадена. Казва се още в Писанието: "И ве-

селиха се в тази земя, и наслаждението им беше със синовете Божи." Това подразбира онази Земя, за която хората се готвят. Не на тази Земя е създаден човек. Окултистите поддържат, че сегашният човек е нов човек, той от онзи свят е дошъл. Съвременните окултисти поддържат, че съвременният човек е дошъл от Месечината. Там е живял. Когато там се изгубили онези благоприятните условия, той е слязъл на

37

Земята. Онези най-учените хора на Месечината са имали средства, с които са пренесли първите жители на Земята и се заселили. Поддържат, че на Месечината са останали най-учените хора. Окултистите предполагат, че цялата човешка раса е излязла от Слънцето, минала е през Сатурн, през Луната и е дошла на Земята. След време ще мине през друга планета. Човечеството ще мине през седем вериги, през седем вълни, за да отиде пак на Слънцето, отдето е излязло. Че сте излезли от Слънцето, вие не помните. Също така не помните, че сте били на Сатурн, на Луната. Че сте на Земята, това вече знаете. Като завършихте своето развитие там, вие напуснахте Луната, понеже там нямаше вече условия за вас, вие дойдохте на Земята, да продължите еволюцията си. На Земята обаче няма да завършите развитието си. Като дойде време да напуснете Земята, ще ви приспят и ще ви пренесат на друга планета, близо до Земята, дето ще завършите развитието си. Няма какво да разправят, Адам не беше първият човек! Преди него имаше други. Като излезе из рая, други хора имаше, смесиха се с онези, от които беше взет. Как ще обясните този стих: синовете Божи видяха човешките дъщери и си взеха жени от тях. Кои бяха тия Синове Божи? Отде дойдоха тия човешки дъщери? Може разпо да го тълкувате. Помнете, че светът не е създаден само за вас. Вие гледате много тясно на нещата. Преди вас са съществували и други светове, не е само вашият свят. Преди хората са съществували и други светове, други същества. Тъй щото, човек е десети поред. Десет категории разумни същества са били създадени преди човека. Този свят е създаден и за човека не значи създаден само за човека. А човек пък е обект за духовния свят. Всеки човек е предмет, с който се занимават ангелите. Те се занимават с неговия ум, с неговото сърце, с неговата душа и с неговия дух. Ангелът вижда и най-малките същества, които хората едва с микроскоп наблюдават. Учените поставят тия малки същества, микроби наречени, под микроскоп и наблюдават какво правят. Като влязат в човешкия организъм, те го разрушават. Често ангелите наблюдават под микроскоп вашите мисли, чувства и желания, гледат ги как се движат, какво правят. Това съставя предмет за изучаване. И тъй, колко пъти досега е произнесена думата "Любов"? Ами че тя е

38

най-силната дума! Когато Господ произнесъл за пръв път в света думата "Любов", Той създал с това целия космос, образували се всички слънца, които се разделили и тръгнали по своите орбити. Като произнесъл втори път думата "Любов", всички велики същества, всички богове се събудили от своя дълбок сън. Когато произнесъл Господ десетия път думата "Любов", родил се човекът. Няма да разказвам какво е станало при произнасяне на думата "Любов" третия, четвъртия и т.н. пъти. Тъй че Господ е произнесъл досега само десет пъти думата "Любов". И върху тези десет думи почива всичката философия на кабалистите с техните сефироти. Според теософите това е диференциране на думата "Любов" във всички

нейни проявления в разните полета, понеже няма нищо по-реално в света от Любовта. Сцеплението на материята зависи само от Любовта, която съществува между нейните частици и ги кара да се привличат, хармонията на световите зависи от Любовта, която ги привлича и чрез която те се движат и се въртят.

Сега аз говоря за Любовта, не по вашето гледище. Аз говоря за Любовта като един велик подтик в природата, който ражда вселени, създава вселени. Туй, което създава, е Любовта. Когато започне да се строи тази вселена, тогава се създават другите работи. Най-първо се създава материалният свят, не са създадени първо хората, материята е създадена първо, после са родени другите неща. Обичта в света е влязла, от която се ражда човекът. Обикнал Бог човека и го направил. Аз, ако бих писал Библията, не бих писал тъй: "И направи Бог човека по образ и подобие свое". Аз щях да пиша тъй: "Обикна Бог човека и го направи по образ и подобие свое". Обичта е подтик, за да го направи. Ти не може да направиш някого по образ и подобие, ако не го обичаш.

Някои автори поддържат мисълта, че човек сам се създава. Това показва човешката гордост. Човек сам не може да се създаде. Казано е в Писанието, че Бог създаде човека по образ и подобие свое. Има хора, които правят опити да създадат, т.е. да пресъздадат себе си, но нищо не излиза от тяхната работа. Всъщност Бог работи, а човек взема участие в Неговата работа. Ако мисли така, човек може да се пресъздаде. Обаче, ако мисли, че той е главният фактор в своя живот, нищо не може да направи.

Когато Бог реши да създаде света, то любовен обект за него беше

39

човешката душа. Ако тази душа не беше обект за Божествения Дух, Той не щеше да създаде света. Но Бог, Който имаше предвид човешката душа, създаде света, създаде и всички благословения, за да има с какво да се занимават душите. Следователно светът е създаден за вашите души. Какво сте научили от това, което Бог ви е дал?

Душите не се раждат, но те вечно съществуват в Бога. Това е истинската философия. Те са едно с Бога. Следователно, когато Бог създаде света, Той изпрати всички души по света да изследват това, което Той е създал, да се учат. Той нарича тия души Синове Божи, защото са едно, равни с Него. В този смисъл и Земята за всички вас е едно училище. И ако разбирате това, всички вие трябва да се радвате, че сте пратени на училище да се учите.

В първоначалния език (езика на девствения Божествен Дух, най-възвишеният в йерархията на ангелите) Бог дал на човека друго име, не като сегашното. Това станало в съвета на боговете, под председателството на Господа Исуса Христа, наречен Спасител на човечеството. Този съвет се занимавал със създаването на човека и определяне на името му. Това име "човек" е крив превод, но ние ще се задоволим с него. Под "човек" разбираме същество, което мисли.

Най-важният предмет на Земята за проучване, това е човекът. Всички други науки, които ни занимават, се изучават в човешкото битие. Следователно, ако човек не беше се явил на Земята, нещата щяха да бъдат недовършени.

Интересно е за човека да се запознае със своето битие. Казано е за човека, че е създаден по образ и подобие. Оттук ние трябва да знаем онези велики закони, които строят, които създават нещата. Създаването е началото на нещата, направлянето е средата на нещата, а устройването е краят на нещата. Ние сме вече в епохата на направата. Едва сега сме започнали онзи процес на устройването, когато идва и разбирането на

нещата.

Всички същества на Земята не са съставени от една и съща материя. Човек, запример, е създаден от малко по-особена материя от другите същества. За другите неща се казва, че Бог само казал да стане това

40

ли онова и станало, а за човека се казва, че Бог взел отнякъде особена пръст и направил от нея човека. Когато малкото дете иска да знае, отде е дошло неговото малко братче, бабата казва, че го извадили с една мрежа от водата. То била между рибите и оттам го извадили и донесли в къщи. И след това детето пита майка си: "Мамо, можем ли да хванем още едно братче от водата с мрежа?" Такива са и сегашните вярвания на хората. Те мислят, че човек е излязъл от водата като риба, вследствие на което често се натъкват на ред противоречия. От религиозно гледище Бог е създавал човека, а от научно гледище се казва, че човек е създаден от една малка клетка, която постепенно се развивала и размножавала. И двете твърдения са теории: едната е Божествена, а другата е човешка. Всички живи същества преди човека са работили, за да изкарат малко материал, за да се създаде човешкото тяло. Следователно, хиляди години са работили. И така, в шестия ден е направен човекът. Пет дена са работили да събират този материал, тази пръст, от която е направен човекът. Частите, от които е направен човекът, са били направени по разни места на вселената и трябвало да ги съберат от всички места, докато ги сглобят.

Според окултната наука материята, от която човек е направен, не е взета само от Земята. Тази материя, от която човек е направен първоначално космическият човек неговата материя е взета от цялата вселена, от всички слънца и планети по една малка част и сглобено сегашното тяло.

На основание на това каква част от планетата сме взели, тази материя е свързана с нас и тя има влияние върху нас. Каквато и колкото материя сме взели от планетите, такова и въздействие те оказват върху нас във физическо и психическо отношение.

Човек е създаден от една субстанция, от една есенция. Както и да мислите, той е съставен от много елементи, макар че философите поддържат, че човек е съставен от една субстанция. Те не знаят каква е субстанцията. По субстанция е еднообразен, но по проява е много разнообразен.

Нашата първична материя, материята на нашия първичен живот не може да се разруши и от 45 милиона градуса температура. Само външната обвивка, с която е обвит животът, само тя се разтопява. Онези вътрешни

41

обвивки, за които вие нямате представа, по никой начин не могат да се засегнат от топлинните вълни.

Има 4 вида материя, от които човек е създаден според индуската философия. Твърдата материя, от която е създаден човек, наричат я "пракрити". От нея са направени костите. От "прана" са създадени мускулите, меката материя. От "кашан" симпатичната нервна система. От "манас" е създаден човешкия мозък с нервната система, по която се изпращат токовете на човешката мисъл.

Човек е произлязъл от една същина по-мощна, по-чиста, по-устойчива от материята на окръжаващата среда. Човек е по-як от желязото, по-тежък от златото и платината, по-подвижен от въздухообразните тела, по-мощен от светлината и топлината. Ако поставите човека на топлина, на която

физическите тела се разтопяват, той ще издържи, защото силите, които действат в духовното естество на човека, са по-мощни от тези, които действат във физическата природа.

Казано е: "Направи Бог човека от пръст". Кал и пръст са две неща различни. Кал е туй, което човек прави. Пръст в дадения случай е онази материя, от която светът е образуван.

От пръст е направен човек. Как го е направил Господ? Каква част от земята взел Господ? Колко материал е взел, за да създаде човека? Вие не знаете какво е вашето отношение. Какво е отношението на вашето тяло към отношението на цялата Земя? За вбъдеще ще учите, ще знаете закона какво е отношението на тялото спрямо цялата Земя, каква е пропорцията. Или вие не знаете какво е отношението на вашата слюнка по отношение на водата, каква част съставлява.

Вие не подозирате как е създадено вашето тяло, колко разумно и велико е създадено, не знаете, че всяка клетка е отделна разумна душа със своя строго определена мисия, че една клетка, например от мускулите, не може да отиде при клетка от стомаха, или при клетка от костите. Строго разграничение има.

Когато дойдоха на Земята, микроорганизмите мислиха, че по-учени същества от тях няма. Обаче това нещо съвременната наука не го приз-

42

нава. Има си причини за това. Наистина, тези микроорганизми бяха много учени, но те се разделиха на две категории. Едните от тях почнаха да прогресират и образуваха по-сложните форми. От тях се образуваха растенията, а после и животните. Другата категория, по-консервативните, си останаха в същата форма, в сегашните типове, каквито днес ги виждаме. Бог не създаде микроорганизмите. Някои от разумните същества създадоха формите на микроорганизмите.

Съвременните естественици казват, че животът се проявява от съединението на две клетки. Това е толкова вярно, колкото и твърдението, че водата е образувана изключително от съединението на водорода и кислорода. Животът е абсолютно независим, той не произтича от съединението на две клетки.

Ние трябва да знаем отде иде нашият живот. Ако знаете отде иде животът ви, вие ще гледате на всички хора със свещен трепет като на души. Щом вие обичате хората като души, и те ще гледат по същия начин на вас.

Земният човек

Ако в един дом преобладават момчетата, ще се яви гордостта. Същото нещо се забелязва и в природата. Същото се забелязва и при създаването на света. Бог първо създаде мъжкото дете, Адам. Второто дете, което Бог създаде, беше Ева женското дете. Адам беше първият син на Бога, а после Той създаде Ева. Тъй щото и Адам беше създаден от Бога, и Ева беше създадена от Бога. Бог направи Адама от червена пръст, но той взе тази пръст от животните. Те създадоха, те направиха червената пръст. Бог направи Адама от най-фина пръст, която животните направиха, а после създаде Ева от най-фината материя на Адама. Той извади от него две ребра и създаде Ева. Сега човек има 12 ребра, а от 13-то направи жената Ева.

Според Писанието всичкото нещастие на човека седи в това, че бил направен от едно ребро само. Не, двойни са били ребрата, от които Бог е създал жената. Тогава Адам имал всичко 13 ребра, от едната страна имал шест ребра, а от другата седем. В него имало едно разногласие. За да освободи Адама от разногласие, Бог извадил седмото ребро от едната

му страна и по този начин извадил разногласието на Адама отвън, да може

43

по-лесно да се справя с него. Следователно, числото 13 е преодоляващото влияние на мъжкия принцип. Че е така, това се вижда от факта, че Ева се съблазни с втория принцип. Когато в рая влезе един млад момък, един кавалер като Адама, Ева се влюби в него. Там е грехът. Грехът се роди с преобладаващото влияние на мъжкия принцип. Това се вижда от факта, че след като Адам и Ева се задомиха, трябваше да излязат вън от рая и родиха две мъжки деца. Те нямаха синове и дъщери, но родиха само момчета, с което дадоха преимущество на мъжкия принцип и по този начин изопачиха нещата, спънаха човешкото. Това се дължи на една грандиозна идея в първия човек да бъде като Бога. Значи, първите хора нямаха доверие на онова, което Бог им даде, те искаха да станат като Него. Те станаха като Бога външно, но откак излязоха от рая, те създадоха сегашния свят. Тъй щото, сегашният свят е направен от първите хора. Всеки човек на Земята е само едно произведение на един скулптор, но истинският човек още вие не сте го видели какво представлява. Казвате: видяхме го. Това, което вие виждате, още не е човекът. Казвате, че в Библията пише, че Бог е създал човека по образ и подобие свое. Това, което Бог е създал, не го е създал на Земята, но горе някъде. Човек е при-

шълец отнякъде. Тези, създадените хора, вие сте ги създали. И сега вие искате на тези създадени хора от самите вас да турите един Божествен надпис и да кажете, че Бог ги е създал. Не, човек от човека е създаден. Ще кажете, че човек има душа. Това е друг въпрос. Не ми говорете за душата! Душата не може да живее на Земята, тя не е дошла на Земята, тя не се е родила на Земята. Душата е от съвсем друг свят. Тя принадлежи на друг свят.

Всички вие, които излязохте от рая, сте направени по метода на Адама. Сега вие искате щастие от един плод, който е чисто човешки. Този плод е Адамов плод. В него не може да има никакво щастие, в него не може да има никакво съвършенство, в него не може да има никакво блаженство! Това е едно училище, от което ние тепърва трябва да излезем. Сега от жената трябва да се вземе едно ребро и да се тури на място. При това трябва да се тури още едно, че вместо 12 да станат 14 ребра. Вие разглеждате въпроса по вашему, но аз ви давам обяснение. Сега аз ви казвам, че трябва да излезете от този порядък на нещата, но не ви казвам, че трябва да напуснете живота. Вие трябва да дойдете до същото състояние, до което аз съм дошъл. Младият не разбира състоянието

44

на стария, но той трябва да дойде до същото състояние да го разбере. Невежият не разбира състоянието на учения, но той трябва да дойде до неговото състояние да го разбере. Ако пък силният не спазва законите, той ще слезе до положението на слабия. Ако и ученият не спазва законите, и той ще слезе до положението на невежия. Тъй щото, за човека има качване, има и слизване. Някой казва: "Аз не искам да вървя напред". Ако не искаш да вървиш напред, ще се върнеш назад. "Ама лошо ме очаква." Назад те очаква още по-лошо. И напред те очаква лошо, но ако се върнеш назад, очаква те нещо още по-лошо. И напред има мъчности, но за предпочитане е напред с мъчнотиите, отколкото назад с мъчнотиите. Сегашният порядък ви е наложен не по ваша воля.

Ева е била дете на Адама, който ѝ преподавал уроци в рая. В рая тя

живяла като царска дъщеря, разхождала се в градината. Но след грехопадението, след излизането си от рая, Адам станал жълт. Първоначално той не е бил такъв, какъвто учените го считат. Всъщност учените казват едно нещо за Адама, а религиозните друго. От Адама произлязла черната раса, от него е произлязла жълтата раса, после червената раса и най-после бялата раса. Вбъдеще от Адама ще произлезе и шестата светеща раса. И тогава Адам ще се върне в първото си положение, какъвто е бил първият човек. Той ще се яви в своето знание.

Първоначално, когато се създаде човекът в тъй наречената "златна епоха" на човечеството, казва се, че Бог го създаде по образ и подобие свое. Значи в тази златна епоха на човечеството Бог създаде първия Адам, който не е слязъл на Земята.

Вторият Адам, който слезе на Земята, на физическия свят, е направен от материалите на този свят и в него Бог вдъхна дихание на живот. Той представя мъжкия принцип.

Човек е минал през три форми: първият е бил направен по образ и подобие на Бога, вторият е бил направен от пръст, а третият Ева, от реброто на Адама. Като стрелили, Бог ги изпъдил от рая; понеже попаднали при лоши условия, облекли ги в кожена дреха. Сегашният човек, облечен в дреха от кожата на звяр, казва, че е направен по образ и подобие на Бога. Това е заблуждение. За да дойде до първичния човек, сегашният трябва да се преобрази два пъти.

Казват, че всички хора са направени от Бога, Бог ги е създал. По какво

45

се различават? Всичките хора все от Бога ли са създадени? Сегашните хора от Бога ли са всички създадени? Първоначално са създадени хората от Бога, а пак сегашните хора са създадени пак от хората. И Писанието казва: "Ще изпратя Духа си". Тепърва Бог трябва да изпрати Духа си в тези хора, които хората са създали, за да станат Божествени. Тепърва трябва да станат Божествени. Вие ще влезнете в едно стълкновение с това, което досега сте знаели. Досега вие мислите, че сте Божествени. Ако сте Божествени, ще постъпвате така, както Бог постъпва. Това е един процес вътрешен. За да знам дали аз постъпвам добре, трябва да премина в духовния свят и трябва да видя как Бог постъпва.

Ние казваме: "Колко велик е направил Господ света! Какво величие е вложил Бог в човека!" Къде е величието на човешкото лице? Виждам само едно потъмняло лице, уста побледнели, очите мътни. Къде е величието на човека? То е само в онзи момент, когато се намираш в изпитание, но не се поколебаваш при всички мъчности в тебе остава нещо непоколебимо. Това е истинският човек. Не всички цветове, които са цъфнали, и плодове, които са вързали, а онзи плод, който узрее и остане, той е важният. Хиляди плодове може да има, но остават само няколко. Те са най-важни.

Казвате: "Човек е Божествен". Видяли ли сте този човек? Ако разсъждават като вас, и животните дори могат да мислят, че Божественото е в тях. Не се заблуждавайте, сегашният човек не може да се сравни с Божествения.

Няма по-слабо същество на земята от човека. И в Писанието е казано, че всичката сила на човека седи в носа някъде. Има едно място на гръбначния стълб около врата, дето, ако бутнете човека с една игла, той моментално умира. И най-големият герой, ако го бутнете на това място, той моментално умира. Не мислете, че човек е голям герой. Тъй както е устроен човешкият организъм, както седи на два крака, той не е много устойчив. Най-малкото изгубване на равновесието и той може да падне на земята. Колко пъти на ден човек може да се прекатури и да падне на

земята? За да не падне, той трябва да мисли. Докато мисли, човек не може да падне. Щом престане на мисли, веднага пада на земята. Тук падне човек, там падне, докато дойде най-после до известен стабилитет. Бъдещото положение на човека няма да бъде като сегашното, той ще

46

представя сфера. Като влезете в духовния свят, няма да виждате хората с такава форма, каквато днес имат. Те ще представят сфери, големи или малки, от които ще излиза светлина. Всяка сфера ще се движи като Земята. Тези сфери ще светят като големите електрически кълба. Когато един ангел слезе на Земята и той се проектира в същата форма, каквато човек има но на небето, той е сфера. Като сфера накъдето се обърне, не може да падне. Но като човек неговата форма е неуравновесена. Сферата не може да падне и да се счупи. Тя се върти, само се докосва до земята и после се повдига нагоре. Тя е в пълна безопасност. Ти никога не можеш да завладееш една сфера, ти никога не можеш да бъдеш господар на сферата. И човешкият ум е сферообразен. Това, което не може да се победи, е човешкият ум. Чувствата на човека не са сферообразни, те са плоски, а тялото е продълговато. Само главата донякъде е сферообразна, подобна на ума. Понеже чувствата са плоски, ние имаме гърди. Каквито са чувствата на човека, такива са и неговите гърди.

Всички неща, които са излезли от Земята, отиват в Земята, а онези, които отиват на Слънцето, те са слезли от Слънцето. Питат някой път: "Какво ще стане с нас?" Казвам: едни ще се върнат на Земята, други ще идат на Слънцето. Които са дошли от Земята, ще отидат на Земята, които са дошли от Слънцето, на Слънцето ще отидат; който е дошъл от онзи свят, в онзи свят ще отиде, който е от този свят, тук ще остане. Това е цяла наука. Има хора от този свят, има хора от онзи свят.

Когато Господ създал дявола, той излезнал от Небето и си направил един свят. Според една богомилска легенда се казва, че сегашният човек е направен от дявола. Не! Но Господ направил един човек, и дяволът направил друг човек. И два вида хора има в света, според легендата. Господ направил един вид хора, и дяволът, и той направил един човек като Господа, и той се движел както Божиите хора, всичко имал, върви, само че душа нямал. Та отишъл дяволът, примоллил се на Господа да даде малко душа на неговите хора. Та, има малко ортаклък. Господ дал душа. И казал тогава така: каквото спечелят тия хора, наполовина ще бъде за дявола, а половината за Господа. Има едни хора, които са направо от Господа направени, дяволът там няма нищо, а има някои хора, които са наполовина от Господа и наполовина от дявола.

Когато Бог го направил от пръст, човек се намирал в едно състояние

47

на неразвито съзнание, а когато Бог вдъхнал в ноздрите му дихание на живот, човек станал жива душа, т.е. проявил ума, разумността и интелигентността, с които могъл да различава разните състояния и промените в проявите на човешкия дух. Значи човекът оживял, като придобил разумността, и с нея веднага почнал да се отличава от животните по ума и съзнанието си и по действието на своята воля. Тогава започнал новата си култура градинарството, като насаждал плодните растения; това именно човекът учил в райската градина. А след като излязъл от рая, той се научил на земеделие, да сече дървета, да троши камъни и да гради къщи. В това си състояние той е дошъл до последния си предел, опитал всички положения на живота, споходил е в това малко езерце в

този малък свят на Земята, в който е живял всички места, излял и изпил всичко в това езерце, и като нямало повече с какво да се храни, той се изложил на съвременния глад, който се отъждествява с появяването на болестта неврастения: тя не е нищо друго освен духовен глад. В разните състояния на тази болест липсват на човека всички ония елементи, в които правилният живот може да се проявява. Такава е промяната, която е станала с човека като индивид.

Съвременните хора имат повърхностни понятия за баща и майка, за брат и сестра, за господар и слуга, за държава и закон. Разбиранията на повечето хора са като на първобитния човек или като на падналите хора. Сегашната раса е образувана повече от паднали хора. Като четете свещените книги, ще разберете как се е създала тази раса. В началото, при създаването на света, съществувала една раса, наречена "раса на Синовите Божии". Едновременно с нея съществувала и животинската раса. Впоследствие двете раси се смесили и се създала сегашната раса на падналото човечество.

Сега казват, че човек не е излязъл от животните. Най-първо човек излезе от невидимия свят и животните излязоха от него. Като слезе човек на Земята, животните излязоха от него, после човек излезе от животните. Човек създаде низшите същества, след туй той мина през низшите същества. Той от низшето стана. От малкото голямото стана.

Едно предание казва, че под земята, на разстояние около 2 хиляди километра оттук, живеят хора с култура, подобна на нашата.

48

Човек е създаден в числото 6. Според еврейското изчисление човек е създаден в шестия ден петък, а според християнското шестият ден е съботата. Нещастен ден е шестият. И на този човек, създаден в шестия ден, му се каза, че той ще бъде господар на колко неща? Според Библията може ли да ми цитирате на колко неща ще стане господар? ("На рибите, на животните и на птиците.") Човек е създаден в шестия ден, за да стане господар на своите желания. Този Адам е създаден, Адам на желанията. Не, мисловният принцип не е човекът, който мисли. Адам трябваше да се пресъздаде. В Библията има два източника, отдето са черпили. Адам е два пъти създаван единият по образ и подобие мъжки и женски принцип. Създаден е и втори Адам от пръст и после на този Адам е вдъхнато дихание желанието в него е дадено.

Мойсей казва, че Земята била създадена в четвъртия ден. Значи в четвъртия ден се явило желание в Земята да се движи. Земята е повярявала в Бога по-рано, отколкото човекът. Защо? Защото човек е бил създаден в шестия ден. Едва тогава се пробудило съзнанието в човека, че той трябва да се движи към един велик център Бог и около този център. Това значи, че човек бил създаден в шестия ден. Второто положение е той съзнава, че трябва да се движи около себе си, около своята ос. Така той добива и друго едно съзнание. Първото движение на човека е движението около един велик център на живота, второто движение е движение около своята ос, около себе си това е едно относително движение. Като се движи около своята ос, Земята излага всичките си части около Слънцето, еднакво да се огряват, еднакво да възприемат слънчевата енергия. Много хора сега не разбират онази дълбока вяра и мислят, че с техните вярвания ще отидат напред. Те не разбират как да вярват и в какво да вярват. Една проста вяра нищо не допринася. Има една вяра, която не пречупва слънчевите лъчи, тя се явява като мощна сила, която същевременно така огъва човека, че го кара да се движи на всички страни, да се огрява от всички страни от Слънцето и по този начин дава възможност на всички живи същества да се развиват.

Не сте си задали въпроса, какво е човек, като напусне тялото, като излезе из тази хижа, в която сега живее. Вън от тялото, какъв образец има човек, какво представлява? Виждате едно дете. Казвате: "Детенце." А той е един стар човек, скрит в малкото дете. Може в някое съществуване да е бил с дълга брада, някой равин или патриарх, или може би някой

49 4 П. Дънов. Космос

цар, княз, или е бил някой просяк. Той, човекът, нито е мъж, нито е жена, нито е чорбаджия, нито е княз, това са служби. Когато един актьор играе на сцената една царска роля, ни най-малко не показва, че е цар, когато играе ролята на някой философ, ни най-малко не е философ, много малко разбира от философия. Когато играе ролята на някой виден съдия, юрист, който разрешава въпросите правилно, ни най-малко не е юрист. Или играе ролята на баща и на майка, много образи може да играе. Човек е едно същество, няма никакво измерение. Той не завзема никакво място вътре в тялото. Живее в тялото, но няма никакво измерение. Казва: "Кажи ми, какво нещо е човекът". Че не е пространствено нещо, не завзема пространство. Измерения няма, но се движи. И по права линия, и по плоскост, и перпендикулярно се движи, и в четвъртото измерение, навсякъде се движи, пък е едно същество извън измеренията. Някой ще каже: "Как може да бъде това?" За мене е проста работа. Аз ето как го обяснявам: нима един грънчар, който трябва да направи едно гърне, той сам е гърне? Нима един художник, който може да направи една картина, той сам трябва да бъде хартия и бои? Този художник е извън боите, извън хартията, рисува каквото иска. Следователно човек е извън всички измерения. Той е художник, който рисува в измеренията. Той сам е извън измеренията. Който не разбира, казва: "Как може да бъде извън измеренията?" Както художникът може да бъде извън картината, той влага в картината само своята идея. Тя, идеята, не може да се вложи в картината. То е предположение.

От гледището на онзи свят човешките тела са като къщи. Жителите на онзи свят, като погледнат оттам, за тях човешките тела са неподвижни. За тях човешкото тяло има стаи с баните им, с гостните им стаи. И когато жителите на онзи свят идват тук и посетят къщата ви, казват: "Вашите къщи са много добре мобилирани, има черги постлани, имат автомобили, имат вътре и аероплани". Това са човешките мисли и чувства. Те са аеропланите. Вие на Земята мислите, че това тяло е живо. Но за тях то е толкова живо, колкото и автомобилите са живи. Като се качите на автомобил, жив ли е той за вас? Той се движи, кряска, пъпли, вдига шум и от половин километър ще го чуеш. Но той ли кряска? Онзи, който кара вътре. Вашият автомобил шуми, вдига шум, но той не съзнава, че вдига шум. Като влезете в онзи свят, ще намерите такова уподобление между

50

вашето тяло и вашите автомобили. И във вас ще влезе същественото. И ще разберете какво е вашето сърце и вашия ум.

Ние говорим за ума, за сърцето, за волята, за душата и за духа на човека, но де е всъщност човекът? Ще кажете, че човек се намира в тялото си. Ако човек се намира в тялото си, неговото тяло трябва да бъде всякога бодро, никога да не отпада, а ние виждаме, че то отпада. Ако човек се намира в очите си, те никога не трябва да се затварят, а ние виждаме, че очите се затварят. Ако човек е в ушите, те никога не трябва да оглушават, а ние виждаме, че ушите понякога оглушават. Ако човек живее в мозъка, мозъкът никога не трябва да прекъсва процеса на мис-

ленето, а ние виждаме случаи, когато мозъкът на човека се парализира, не може да мисли. Значи в човешкото тяло няма определено място, на което можем да посочим, че тук или там живее човекът. Обаче човекът се проявява чрез своето тяло. Всяко място, през което се проявява човекът, ние наричаме "същина на разумния живот". Който знае това място, той е придобил закона на безсмъртието. Силата на човека седи във вътрешното единение, вътрешното единство, до което той е достигнал. Това място е недостъпно. Всеки, който е придобил вътрешното единство в себе си, той се отличава с дълбок вътрешен мир, с голямо равновесие. Никакви външни промени не са в състояние да разклатят мира и равновесието на този човек.

Днес всички хора се поддават на външните промени: срещате един човек весел, разположен, но след няколко часа разположението му изчезва; срещате друг човек здрав, бодър, след няколко часа го виждате посърнал, болен. При тези промени в състоянието на човека не може да има единство нито в мислите, нито в чувствата, нито в действията му. Докато е здрав, той мисли едно, като се разболее мисли друго. Когато обича, той мисли да направи едно, когато мрази, той мисли да направи друго. Де е човекът?

Дето има обич и омраза, там истинският, разумният живот не се проявява. Там има деятелност, има проява на човешкия живот, но смисълът на живота не е в контрастите. Казвате: "Аз обичам един-кой си човек". Кое именно обичате в него? "Ума." Де е умът на човека? То е все едно да ви запитат, кое е ценното в Библията. Един ще посочи известни места от Библията, втори ще посочи други някои и т.н. Обаче важно е да се каже кое място в нея представлява единството, единението. Единението, единството се намира вън от Библията, а не вътре в нея.

51

Хората са незавършени картини, не се произнасяйте. Не се произнасяйте за хората, понеже са незавършена работа на Бога. Проект има да станат по образ и подобие, но тия хора още не са станали по образ и подобие. Ние, хората, не сме завършени картини. Не сме завършени картини на Бога. Гледаш един скулптор, едва сега направил първите черти. Или някой художник рисува, турил някои линии, има много да работи още, да се турят сенки на лицето, после, да се даде образ на очите, да се направи положението на веждите, на носа, на устата, да се даде един израз. Казвам: не се произнасяйте за една картина, която не е завършена. И за себе си не се произнасяйте. Дръжте за себе си идеята, че един ден Този, Който работи върху вас, ще извади една от най-отличните картини, които някога сте виждали. Като идем на Небето, това ще бъде щастието. С всяко отиване в Небето ние ще се погледнем и виждаме, че не сме завършени, трябва да се върнем пак на Земята. Един ден, когато се завърши картината, ние на Земята няма да се връщаме; като се завърши картината, ще идем горе. Дотогава, докато се завърши картината, ще слизаем да добиваме образ. Като се свърши, ще останем в онзи свят да живеем, ще се радваме на онази картина, по която сме направени. Учените хора казват, че светът се е образувал чрез един водовъртеж, хората са се родили във водовъртежа, понеже човек още не се е създал. Външният човек още не е оформен. Казват: Бог направи човека по образ и подобие Свое. Не вътрешния човек, външния човек още го върти. Ако искате, туй може да ви го представя като че Господ е един грънчар, който има уреди да върти гърнето и да го изкалпва. Тури ръката, върти колелото. Господ още държи човека на огъня, пече го. Който не разбира, казва: "Пече ме Господ". Радвай се, че те пече Господ, защото, ако не те пече, нищо няма да стане. Опеченият хляб е, който има цена, не замесеният.

Човек сега е замесен.

Сега, ако Адам не беше направил погрешка, Христос щеше ли да направи това добро? Онова, което Адам не можеше да направи, Христос го направи. Адам Господ го остави да поживее сам като калугер в райската градина. Казва: "Не виждам никакъв смисъл. Всички тук си имат някаква другарка, само аз си нямам. Какъв смисъл има животът?" Защо му трябваше другарка? Да се занимава с Господа. Казва: "То е висока работа. Да си имам една другарчица."

Аз не мисля тъй. В моя ум тази идея не е тази идея, която вас занимава.

52

Според мене хората, които се обичат, те никога не се пипат. Слънцето, докато е на 92 милиона мили от Земята, на Земята е добре. Но ако Земята дойде и иска да го прегърне, да погали туй Слънце, от Земята няма да остане нищо, тя ще се разтопи. Пък и от всичките хора нищо няма да остане. При сегашните условия Слънцето трябва да е далече. Нека да си пишат писма, колкото искат, и Земята да пише поезия, колкото иска. Сега аз не казвам, че това е лошо. Но казвам, че в света е допуснато едно криво разбиране. Човекът е внесъл нещо криво в Божествения свят и иска да застави цялото човечество да измени възгледите си. От дългата опитност на човечеството ние виждаме, че хората искат да изправят своята погрешка. Но като дойде Христос, Той казва така: "Ако се не родите изново от Дух и вода, не можете да влезете в Царството Божие". Или другояче казано: ако не се родите изново от Дух и вода, не можете да влезете в рая. Първо Бог създаде човека, а сега това става не чрез създаване, а чрез раждане. И затова е казано: "Роденото от Духа, дух е, роденото от плътта, плът е". Аз не казвам, че плътта е едно грешно състояние, но тя е едно по-нисше разбиране, едно по-ниско състояние на живот. Едно по-ниско разбиране на Божиите закони. Докато е само в плътта си, човек не може да разбира Божиите пътища. Докато е в плътта си, за него това е най-ужасното, най-тягостното състояние, затова той трябва да стане духовен, да разбира, както духовните хора разбират. Затова хората трябва да станат духовни, поне на стари години. И те казват: "Докато сме млади, да си поживеем, като остареем, тогава можем да станем духовни". Там е кривото разбиране на хората. Такъв живот не е духовен, той е живот на робство. Какъв духовен живот може да води един стар човек? Той се намира в едно неестествено състояние, което е несносно за него.

Развитие

Като наблюдавам съвременния свят, виждам, че светът никога не е бил така удобен за наблюдение, както сега. Като се вземе предвид миналото на Земята, миналото на слънчевата система, вижда се, че никога не е имало по-удобен момент за наблюдение, както сега. Сегашните хора правят големи погрешки, че не наблюдават. Те наблюдават дребните

53

работи. Не трябва да се наблюдават дребните работи, но работите на природата. Това, което природата е направила, е ценно. В нашия век хората са достигнали до положението да се учат. В миналите векове, преди нас още, хората не са имали тези условия, защото от невидимия свят идваха големи воинства със своите оръжия, с цел да завладеят Земята.

Еволюцията показва пътя, по който човешката душа е минала. Тя най-първо е имала много микроскопична форма, в която живеела. Мно-

го малка колибка имала, с която душата се задоволявала, оттам гледала света и се радвала; после литература имала, изкуства имала, картини е изписала. В природата тия картини съществуват. Сега хората мислят, че тия микроскопичните организми никаква култура нямат, но се лъжат. От наше гледище е така, но всяка култура, от най-нисшите форми до най-висшите, има цели музеи в природата.

Тези същества, които се превърнаха в скъпоценни камъни, останаха долу, скрити под земята, дето забогатяха. Те казаха: "Ние трябва да излезем на повърхността на Земята". Наистина, след време, те излязоха на повърхността на Земята, но се превърнаха на растения. За да се скрият от нещастията в света, те заровиха главата си в земята, а краката си оставиха навън, нагоре. Растенията са много умни същества. В това положение те казваха: "Какъвто ритник ни даде съдбата, такъв и ние ще ѝ върнем". Затова те оставиха краката си навън да ритат съдбата. Обаче, те видяха, че с ритане работа не става. След време растенията се превърнаха в риби, скриха се във водата, но видяха, че и по този начин не могат да избегнат от съдбата. И във водата животът им стана толкова несносен и потърсиха изход, да се освободят от тежките условия на своя живот. Затова те се превърнаха на птици и започнаха да хвъркат из въздуха. След време те видяха, че работата и във въздуха не става. После те слязоха на земята, превърнаха се в млекопитаещи, докато най-после се превърнаха в хора, в положението, в което днес ги виждаме.

Растенията бяха неразумни същества, които, когато слязоха отгоре, всичко знаеха, но като слязоха на Земята, видяха, че са най-глупавите. Човек слезе най-после и излезе най-умен. Човекът беше един глупец от

54

гледището на растенията, не му стигаше умът. Като слязоха, видяха, че човек е по-умен, отколкото растенията.

Животът в минералите е неорганизиран. В минералите има едно състояние, при което материята се съгъстява, подготвя се. В растенията имаме движение, разширение. В тази материя има и растене. Докато в животните имаме вече организиране, в човека може да имаме мисъл. Това са стадии на човешкото развитие. Значи има един велик закон: ако силите, които протичат в минералите, в растенията, в животинското царство не се движат правилно, и ако силите, вложени в човека, не се движат правилно, той не може да има такова разбиране на живота.

Като наблюдаваме природата, виждаме, че тя е правила милиони опити, но с тях още не е свършила работата. Тя не е достигнала до една завършена форма, не е завършила своите опити. Казвате, че човек е последната дума на природата. Но изглежда не е така. Кой човек е последната този, сегашният човек ли? Сегашният човек ни най-малко не прилича на първия човек. Учени са открили черепи от най-далечното минало, които показват едно маймуноподобно състояние на човека. Маймуните са дошли след като човек е стрешил.

Когато Бог е създал човека, Той е направил един идеален образ, от който хората постепенно са се отклонявали. Сегашните хора са почти деца. Те тепърва трябва да се върнат към първоначалния си образ. Ако видите човек, на когото устата е много издадена напред, това показва, че животинското начало в него е силно развито. Перпендикулярът на неговото лице остава зад устата. Ако челото му е легнало назад, това показва, че нещо не достига в ума му. Ако брадата му е хлътнала навътре, това показва, че е слабоволен. Ако челото, носът и брадата са добре развити, този човек минава за умен.

Природата е направила хиляди опити за човека. Тя е създала животните, за да види какво тяло да направи на човека. Като направи всичките

тела на животните, видяла, че тия тела на всичките животни не съответстват на човека. От всичките модели направила специален модел, сегашният. Един ден трябва да се създаде един модел на безсмъртие. Трябва да минете през всичките форми.

55

Деветте месеца, знаете ли колко години са те? Аз ви казвам, че в туй състояние човек е стоял 250 милиарда години, така огънат. Сега това е твърдение. Може сега да доказваме. Всичките доказателства няма нищо да ви докажат. Трябвало е човек да мълчи.

Онези, които са създали човек, са приспособявали много форми, докато се стигне най-после до тази форма, която днес имаме. На това основание човешкият ембрион през 9-те месеца на своето развитие минава през 400500 хиляди форми. През някои от тези форми той минава само за време от половин или една секунда и продължава нагоре. Душата, която иде да се въплъти на Земята, минава от една форма в друга, спира се само за миг и постоянно се качва като казва: "Туй не е за мене, тук не е за мене" докато най-после дойде до човешката форма и казва: "Това е за мене!" И човек още не е спрял, той е сега наред пътя. Над него има още много височини, на които той тепърва трябва да се качва. Светът, до който той е достигнал, е предговор на това, което има да дойде. Човек е минал през 400 хиляди форми, докато дойде до досегашното си развитие. От първоначалната форма са минали милиарди години, а този милиарден живот сега е съкратен на 9 месеца, може да се съкрати в още по-малко време само за 1 минута. Цялото му развитие ще бъде с интензивност равна на 1 минута.

Божественият живот минава също така през тия 400 хиляди форми.

През всички тия форми минава човешкият зародиш. Следователно човешкият зародиш е последната форма.

Сега ние сме дошли до положение, при което природата ни е дала 400 хиляди форми, по които човек може да действа. Това са все начини, по които човек може да действа. Запример, имаме начини, по които растенията действат, имаме начини, по които рибите действат, имаме начини, по които птиците действат, имаме начини, по които млекопитаещите действат. И най-после, имаме начини, по които различните раси действат. После имаме начини, по които светлината, водата, въздухът и твърдата почва действат.

Нашите погрешки, които имаме, се дължат не на самите нас. Има 400 хиляди форми, през които човекът минава; те са повече, но 400 хиляди

56

неразделни състояния има, през които човек е минал и станал човек.

Тези 400 хиляди форми съдържат всички сегашни животни, които сега съществуват, с всичките техни противоречия. И с всяка една форма човек е наследил качества от формата, в която е живял.

У нас има известни идеи, които не са наши. У нас са напластени много архаични идеи. Според Дарвиновата теория ние сме минали през 400 хиляди форми на животинското царство. Всички тия животински форми са оставили у нас своите качества, своите навици. Често в човека се заражда желание да глътне някого. Това е желанието, което рибите имат. То е остатък от времето, когато сте минавали през рибия живот. Понякога у човека се явява желание да обеси някого. Това е желанието на паяка, да хване една муха и да я обеси на своята паяжина. Понякога се явява в него желание да хване някого, да го обвие и да му счупи костите. Това

е желанието на лъва, тигъра, на леопарда. Човек не е минал само през човешка форма. Човек е живял и във формата на същество с два рога на главата и с опашка. Изобщо, човек е минал през разни форми. Той е минал през много жилища. Ще кажете нима човек е минал през формата на животните? Не, той е живял в къщите на различните животни. Тия къщи той сам ги е построил. Той е живял в малки, микроскопически къщи и след като е забогатял, той казвал на слугите си: "Оставям тази къщичка за вас, а аз отивам в по-голяма къща". И тогава, по-малки от него същества влизат в колибката му. Като е минавал през цялото животинско царство, човек си е оставил наследници на по-малките къщички, защото си е съградил по-голяма, по-хубава къща. И в тази къща той не мисли да остане за дълго време. Като е забогатял, той не знае сега, от мрамор ли ще си прави къща или от друг някакъв материал.

Ти си живял във формата на един вълк и си наследил добрите и лошите черти на вълка; ти си живял във формата на една жаба, на тигъра, на паяка и си наследил изкуството на паяка да точиш тънки нишки и с неговата индустрия си се научил да хващаш мухите и да изсмукваш кръвчицата им. Питам: след като си минал през тия 400 хиляди форми, един ден изпъква в твоя живот една черта на вълка и се чудиш как е дошла. Вълкът казва: "Ще изсмуча кръвта!" Казвам: този си припомня формата, когато е бил мечка тогава е смукал кръвта на някой вол. Мечката, като

57

хване някой вол, направи един абсцес и изсмуква кръвта. Този вол 45 дена не може да дойде на себе си.

Искате да разберете какво нещо е човекът сам по себе си. В човека всички неща на Битието се осмислят. В човека живеят и боговете. Вие, като разглеждате гръцката митология, виждате, че всичките богове, величия, ангели, архангели са слезли, взели са човешка форма и са дошли да опитат благостите, които човек опитва. Всички те намерили израз в човешката форма. Зад човешката форма ние не знаем каква друга форма съществува. Вие ще кажете: ангелска форма. Ангелската форма е по-съвършена човешка форма. Ще кажете: Божествена форма. Божествената форма е най-съвършената, най-разумната човешка форма. Ако един художник би ми нарисувал нещо, което е Божествено, което е ангелско, той винаги ще нарисува нещо, което е човешко. Следователно човек е една форма, в която ти можеш да постигнеш копнежите, които човешката душа има. Формата, в която човек може да постигне нещо, то е само човешката форма. В животинската форма ти не можеш да постигнеш нищо, понеже тази животинска форма е включена в човешката. Растителната форма е включена в човешката, всички други форми, които съществуват в света, те са включени в човека. Какво значи това? Човек, това е последната дума на природата. Значи човек е последната дума на природата в смисъл на последното завършено дело на природата. В целокупността на тази творческа деятелност е не само човекът, който населява Земята, но и човекът, който населява цялата вселена. Той не е само тук на Земята. Там има хора. Но ако днес кажеш, че и по другите светове има хора, може да те изкарат еретик.

За да дойдете до туй положение, колко хиляди години сте работили? Тази форма, която сега човек има, за да я добие, окултната наука казва, че 18 милиона години са минали. За бъдеще още 18 милиона години ще минат и тази форма съвсем ще се измени. То е общо вече за всичките разумни същества, които работят. То е колективен труд.

Всеки човек е минал през формите на микробите, на растенията, на

животните, докато най-после е дошъл до човешката форма. Следователно всички тия форми са в него. Достатъчно е той да се концентрира, за да проследи в себе си развитието на всички живи форми в природата, като

58

започне от най-малките и свърши до най-големите. При това положение не е нужно човек да изучава тия форми външно.

Рибите не знаеха как да живеят и вследствие на това, че животът им в морето стана непоносим, една част от тях, по-напредналите, изхвъркнаха от водата и станаха птици. Големите страдания ги накараха да си направят пера и да станат птици. Птиците пък от големите преследвания и страдания, и гонения във въздуха, принудиха се да станат коне, да бягат и така да се спасяват от неприятелите си. И конете, като се ритяха, като страдаха, станаха най-после хора. Казват учените, че всичко става по еволюционен път. Еволюцията върви по насилствен път. За да еволюира човек, трябва да се употреби голямо насилие. Насилието е творчески акт в природата. Природата твори по този начин. Земята едно време не е била в такова състояние, в каквото е днес. Преди милиони години хората не са били такива, каквито са днес.

Да допуснем, че едно време човек е живял като риба във водата. Същият човек сега живее в средата на въздуха. Вода и въздух започват с една и съща буква. Човек ще живее и в етера. Какъв ще бъде тогава животът? Значи човек, когато е излязъл из водата, преди това водата е била среда, ограничение е била. Водата след като станала условие за човека, той е прогресирал среда станал въздухът. Когато етерът стане среда за човека, а въздухът условие, още повече ще се подобри животът на човека. Когато човек мине от една среда в друга, става подобрене. Щом влиза в една по-рядка среда, става подобрене в условията на неговия живот. Когато ние се намираме в едно тягостно състояние, показва, че средата, в която живеем не е така хармонична, трябва да се излезе из тази среда. Сега ще ви запитам: защо животните ходят успоредно на земята, защото главата на растенията е заровена в земята, а хората ходят с главата нагоре? Защо главата, която е толкова тежка, е изправена нагоре? Ако погледнете главата на човека с окото на ясновидеца, ще видите, че в духовния свят тя е в постоянно движение, както се върти махалото в кръг. Докато главата се върти, човек живее. Щом престане да се върти, той пада на земята. Следователно, в духовния свят човек е вечно движещо се колело. От движението на това колело зависи неговият правилен живот; престане ли колелото да се движи, човек престава да живее. Значи човек не е нищо друго, освен едно движещо се колело.

59

В природата съществува един план, в който всички други планове се координират.

А ----- В. Да вземем една линия, тя може да представи една плоскост на невидимия свят. Върху тази плоскост колко отвесни линии да спуснем? Това е по отношение на физическия свят. Какво отношение има между човека и центъра, отдето иде животът? Перпендикуляр ли е това? По каква линия на движение идат силите, които функционират в човека? Виждам, че човек благодарение на слънчевата енергия, която иде от Слънцето, се е подигнал. Тогава можем да кажем, между центъра на Земята и центъра на Слънцето има известно отношение. Тежестта, която по-рано се е намирала отзад на мозъка, е минала в предната част на мозъка. Мозъкът в предната си част при челото е станал по-тежък,

отколкото в задната част.

Философски можем да разискваме кои са били причините, които са заставили човека да се изправи на своите крака. Според теорията на Дарвина, кои са били условията, при които човек се е повдигнал и изправил? Има известни практически съображения. Човек е намерил, че е по-практично да се издигне прав, изправя се на двата си крака, отколкото да ходи на четири. В природата има две течения силни: едното от изток към запад, друго течение има от север към юг. При сегашните условия северното течение е станало по-силно. И следствие на това, човек е бил заставен да се изправи на краката си. Така той е излязъл из областта на животните.

Животните ходят хоризонтално, земната ос е била успоредна на орбитата на Земята. А пък когато растенията са се създали, северният полюс не е бил там, дето е сега. Той е бил точно на обратната страна. И когато човек се е създавал, изменила се е оста. Следователно и ние сме се изменили. Когато оста на Земята не е била като сегашната, са се създали растенията. Когато оста е била хоризонтална, създали са се животните; когато оста е станала перпендикулярна на своята орбита, създал се е човекът.

Човек се отличава от другите същества по способността си да мисли. Той се отличава от животните и по друго нещо: има способност да възприема Божествените енергии, т.е. енергиите на разумната природа и правилно да ги използва. Растенията приемат необходимите енергии за живота си от Земята, т.е. отдолу, животните ги приемат от повърхността

60

на Земята, а човек е изправен на краката си, той се намира в положение перпендикулярно на Земята. Като си представим земната ос във вид на отвесна линия, човек се намира и от растенията, и от животните на разстояние, равно на един ъгъл от 90 до 180. Какво е това разстояние, не знаете. За онзи, който разбира величината на един земен градус, 90-те градуса представят грамадна величина.

По какво се отличава човек? По това, че той ходи прав. Растенията ходят с главата надолу, животните ходят хоризонтално, а човек ходи

перпендикулярно. Растенията са материалисти. Животните живеят за себе си.

Животинското, човешкото и Божественото в хората са така преплетени, че образуват цялостният човек.

Човешката раса е вървяла в друга посока, различна от тази на животните. Творението е вървяло в две линии: всички онези същества, за които Провидението определи, че ще останат в своята еволюция, се казва, че са изоставени от Бога. Другите пък, които вървят напред в развитието си, се казва за тях, че Бог ги е подел. Всяко нещо, което е изоставено от Бога, подлежи на застой, лишено е от развитие. Другите пък, които са създадени от Бога, подлежат на развитие. За първите се казва, че Господ казал да бъдат, да им даде условия за живот, а за човека се казва, че Бог взел участие в неговото създаване и го направил с онези възможности, които са вложени в самия Него. И понеже човек е дошъл последен на Земята в своето битие, то Бог искал да направи човека млад, да обича живота, да бъде полезен на животните; затова Бог взел от естеството на животните и вложил в човешкото естество. По тази причина човекът днес по необходимост носи в себе си животинското естество, носи и човешко естество. Едновременно той се бори в две посоки, с две мъчности с един стремеж нагоре, към Бога, да изпълни волята Божия; от друга страна той се бори с противодействащите сили на цялото животинско

царство и мисли само за Земята. Един ден, когато почне да мисли само като животните, той ще стане подобен на тях и друго същество ще дойде да го замести.

Коя е съществена причина, поради която човек се е изправил на два крака? Центърът на тежестта в животните е отзад на главата, впоследс-

61

твие на което те ходят на четири крака, а гръбнакът им заема успоредно положение с диаметъра на Земята. Обаче у човека центърът на тежестта е в предната част на главата, вследствие на което той ходи изправен, на два крака. Изправянето на човека е във връзка с перпендикулярното движение на ония сили, които идат от центъра на Земята към центъра на Слънцето. Щом човек е влязъл в хармония с тия сили, той се е изправил на два крака. Животните пък, които не са могли да дойдат в хармония с тия сили на природата, и до днес са останали в положението, в което ги намираме да ходят на четири крака.

Човек е извървял път от 180 градуса, за да се изправи на своите два крака. За да се извърви път от един градус, изискват се 25 хиляди години. Умножете 180 градуса по 25 хиляди години, да видите колко правят. Това са математически изчисления. Човешкото лице някога е било назад, а сега е дошло напред. Това са забавления. И в науката има такива забавления. Това са научни данни. Хубави са тия данни, по този начин човек се научава да мисли. Това е сложен въпрос. Като казвам, че човешкото лице е минало отзад напред, това вие не може да си представите. Било е време, когато лицето на човека е било отзад. А сега прогресът на човека седи в това, че лицето му е отпред. Казва се двустранен човек. Защо? Защото е бил с две лица. Първото му лице е било отзад, когато е бил животно. После се завъртял на 180 градуса и сега е отпред. Значи двете лица са били успоредни. Първото лице е било сраснато с гръбначния стълб, а сега е успоредно с гръбначния стълб. Човек е дотолкова добър, доколкото лицето му е успоредно с гръбначния стълб. Всяко отклонение на лицето от гръбначния стълб е лошо.

Сега човек има едно положение перпендикулярно на плоскостта, по която е ходил. Неморалността на хората много пъти произтича от гръбначния стълб. Изправете гръбначния стълб на човека и неговите постъпки ще бъдат правилни. Щом почне да се изкривява неговият гръбначен стълб, започнат да се изкривяват и неговите постъпки, и мислите му. Рамената на човека трябва да са хоризонтални. Неговите врат и шия трябва да са перпендикулярни на рамената. Ако едното рамо, лявото или дясното, е издигнато повече, а вратът не е перпендикулярен на рамената, той има нещо, което куца. После носът трябва да бъде перпендикулярен на челото. Носът не е перпендикулярен сега. Вбъдеще в спущането перпендикуляр-

62

но на носа ще стане едно изменение, още изменението не е станало. Човек не е съвършен. Понякоя път има известна правилност в тялото, в строежа, но лицето още не е правилно. Много малко хора има, у които ще срещнеш едно правилно чело.

Растенето и развиването са два необходими процеса в еволюцията на живота. Когато възвишените същества са създавали света, те са започнали от низшите същества и постепенно са отивали към висшите. Те са използвали материята на всички живи същества, за да създадат от нея висшите. Запример те използвали една част от материята на рибите за създаване на птиците. Тези риби, именно, се превърнали в птици. После

използвали част от материята на птиците за създаване на млекопитаещи. Част от тяхната материя пък използвали за създаване на човека. Работата на възвишените същества продължава и след човека. Те използват част от материята на хората за създаване на по-висок живот от човешкия. Който разбира този закон, той знае, че не е дошъл на Земята за удоволствие, но за работа, да преработи своята материя, която един ден ще даде в услуга на висшите същества. Съзнателният, работливият човек само може да мине в по-висока фаза на развитие. Така е било с всички животни по-долностоящи от човека. Само ония риби са напуснали водата, които били готови да работят за благото на всички живи същества. Същото може да се каже и за птиците, и за млекопитаещите. Следователно, всички живи същества, които работят само за себе си, за своето благо, и до днес се намират в същото положение, в което отначало са били. Хора, които работят само за себе си, ще останат в положението, в което днес се намират. Ако работят съзнателно за Бога, те ще минат в света на учените, които си служат със светлината. Човек е бил кон. От коня човек се отличава по своята еволюция. Човешката еволюция отива на изток, а на коня на запад. Сега да се аргументирам защо. Забележете, задните крака са турени отпред, ръцете на човека са те. Ръцете на човека се свиват като задните крака на коня. Както се свиват предните крака на коня, така се свиват човешките крака. Значи главата на човека е дошла на опашката на коня. В животните мисълта е свързана с опашките им отзад. Животното трябва да мърда опашката си, за да възбуди задната част на мозъка.

63

Ако разгледаме главата у животните, как е вървяло издигането, ще видим, че у някои тя е срастната с гръбначния стълб, постепенно се повдига, после в жабите се подигнала на 45 градуса, в слона се вдигнала на 90 градуса, а повдигането на човешкото лице е станало на 180 градуса. Лицето на човека е дошло успоредно на гръбначния стълб, докато у змията лицето е сраснато с гръбначния стълб, няма никакъв ъгъл. После в другите животни се развива туй лице, а се повдига у човека, дошло е успоредно с гръбначния стълб. 180 градуса човек изминал отзад напред. Туй, което у животните е отпред, у човека станало назад. Слизането на животните, този процес го наричаме инволюция. Качването у човека наричаме еволюция. Човек е станал човек по закона на еволюцията. Нека остане у вас конкретната мисъл, че единственото реално нещо, което познаваме в света, това сме ние самите. Извън себе си ние нищо друго не познаваме. Понякога вие говорите за някакъв ангел, но в края на краищата вие все ще му дадете човешки образ. Ако живеехме във времето на египтяните, на този ангел бихте дали образ или на апис, или на бик, или на вол, или на лъв, на орел и т.н. Някои дават следните образи на херувимите: единият приличал на човек, вторият на лъв, третият на орел, а четвъртият на вол. При това херувимите имат крила. Това е цялото творение, което ни е познато. То представя всичките фази, през които сме минали. Смисълът на еволюцията е Божественият Дух да работи във всички природни царства: минерално, растително, животинско и човешко. Сми-сълът на еволюцията е да се създават все по-висши форми, чрез които Божественият Дух и великите заложи на монадата да се проявят по един съвършен начин. Божественият Дух в минерала се проявява в по-малка степен, в растителната и животинската форма в по-голяма, а в човешката форма в още по-голяма степен, докато в ангелската форма още по-добре и т.н. В това именно е смисълът на еволюцията. Еволюцията е основен закон на Битието. Само че факторите на еволюцията са други, а

не както мисли механичната биология. Има т.нар. психични фактори на еволюцията. Външните условия влияят, но начинът, по който организъмът реагира на външните условия, е психичен. Подсъзнанието работи в тъканите. От една страна, то се ръководи от монадата на самия организъм, от друга страна от напредналите същества.

64

Единственото същество, на което еволюцията не е спряна, това е човекът. Всички други живи същества, животните, са спрени в своята еволюция, в своя растеж, те са останали назад.

Минералите, растенията и животните отиват надолу, а ние отиваме нагоре. Те са научили знанието по пътя на инволюцията. Какво значи, че те вървят по пътя на инволюцията? Азът, Божествената монада, която работи в минералите, растенията и животните, е още в невидимия свят и постепенно слиза надолу. При минералното царство Азът, Божествената монада, е все още доста далеч от физическия свят и затова той там има най-слаба степен на съзнание, наречено подсъзнание. При растителното царство Азът, Божествената монада, вече е слязъл по-долу, по-близо до материалния свят и затова растенията имат по-горна степен на подсъзнание. У животинското царство Азът, Божествената монада, е доста близо до материалния свят и затова животните вече имат съзнание. При човека Азът, Божествената монада, се проявява във физическия свят и затова той се съзнава като Аз има самосъзнание. От всички четири природни царства човекът за пръв път има самосъзнание.

Всички растения, както и животните, слизат надолу, а ние отиваме нагоре. Те вървят по пътя на инволюцията, а ние по пътя на еволюцията. Те са научили знанието по пътя на инволюцията. Тяхното Аз, тяхната Божествена монада е още в невидимия свят и постепенно слиза надолу. Това ще трае милиони години. А човешкото Аз вече е слязло на Земята. Затова човек има самосъзнание, а другите природни царства нямат. Те имат по-долна степен на съзнание.

Когато ние дойдем до това поле, дето е това знание, което животните и растенията имат подсъзнанието, ние ще го научим по пътя на еволюцията със своето самосъзнание.

И в човешкото царство слизането в по-гъстата материя продължава до известна степен. Дотук процесът е инволюционен. От Христа започва еволюцията, т.е. излизането нагоре. Идването на Христа е най-важен момент в историята на човечеството. Христос донесе онази сила, чрез която става възможен завоят, повратът от инволюционен процес в еволюционен.

Човек непременно трябва да се роди, а след като се роди, непременно

65 5 П. Дънов. Космос

трябва да диша. Дишането дава ход на живота. Значи в утробата на майка му, майка му го храни. Той не диша, майката диша. Майка му живее и като излезе вън от майка си, тя му дава първата свобода, за да живее. Следователно, ние сме сега в епохата на живееенето и дишането. Но от туй положение трябва да намерим изходния път, от туй, което е минало; за да излезем над онова ембрионическо положение, трябва да търсим пътя на растенето. Но щом влезнем в пътя на растенето, видяхме, че въпросът не се разрешава. В растенията се роди желание да излязат от туй положение, от това ограничение, и те влязоха в положението на рибите, рибите влязоха в положението на птиците, птиците влязоха в положението на млекопитаещите, млекопитаещите в положението на човека и човек сега

иска да се освободи трябва да се създаде по-висока форма в света. Дали това той ще го създаде или не, но във всеки едного има един вътрешен стремеж да мине от една форма в друга. Ако ти можеш да смениш своята форма с по-висша, ти си разрешил въпроса. Ако не, ти ще останеш в същите ограничителни условия, никой не може да ти помогне. От опитите, които природата е правила, тя е видяла, че силата и

величието на човека не седи в грамадната форма. Тя е разумна, добре обмисля нещата. Тя е направила рибите и след това казва: с рибите светът не може да се оправи. После е създала птиците, но и за тях е казала същото. Най-после е създала и човека. И за човека е казала: и с него няма да се свърши работата. Сега природата се е заела със създаването на нещо ново. Новото за рибите са птиците, новото за птиците е конят, новото за коня е човекът. Какво е новото за човека? Това вие ще го намерите, то е нещо неизвестно. Задавам ви една математическа задача с едно неизвестно, която сами трябва да решите.

В развитието си човек не се увеличава по форма, но по сложност. Ако разтеглим човешките клетки или материята, от която е направено тялото му, в плоскост, ще видим, че то ще заеме по-голямо пространство, отколкото ако по същия начин разтеглим най-големия мамонт. Човешката материя е фина и разтеглива. В този смисъл по форма човек е най-голямото животно на Земята. Външно той представя една малка опашата звезда, но в идейния свят той е грамаден. Неговите идеи отиват до Слънцето, до звездите. За какво може да мисли един мамонт? Преди всичко неговата форма не е толкова голяма, пък и мисълта му се простира на около 23 км, а най-много 10 километра. Обаче човекът, с този голям простор на

66

своя ум и с това голяма разширение на своето сърце, може да влезе във връзка с всички хора.

От преди хиляда години съвременният човек е минал в една по-висока фаза на разбиране. Развитието на човека седи в това, че чувствителността му се е развила. И хората сега се различават по това, че сега страдат повече, отколкото едно време. Това е само разликата. Защото онзи,

който може да страда, може и да научи, онзи, който не може да страда, той не може да научи.

От новия живот хората се намират вече в нови отношения. Чувствителността на съвременните хора се е развила. Културата седи в повишението на човешката чувствителност. Ако имаме измервания на чувствителността на хората, ще намерим, че от 2 хиляди години човешката чувствителност се е повишила. И в тази чувствителност седи добротата на човека. Колкото повече човек е чувствителен, толкова е по-голяма възможността да прави добро. Защото, ако ти не можеш да сравниш две състояния, каква чувствителност имаш?

Първата война, първото слизание на съществата на Земята се наричаше инволюция, а сега възлизането, макар и бавно, е еволюция. Това са две чужди думи, които трябва точно да се определят. Някои учени точно са определили какво нещо е еволюция и какво инволюция. Инволюцията представя слизание от голямото към малкото, а еволюция е възлизане от малкото към голямото. Това са прости думи, но за да се разбере този път от малкото към голямото и от малкото към малкото, човек трябва да образува един цял кръг.

Едно ви давам, една формула. "Едно"-то означава положителният принцип, този, който движи света. "Две" означава туй, което обработва нещата. "Три" е резултатът, това са постъпките. Най-първо вървят числа-

та отляво надясно. Положителният принцип върви отляво надясно. Във второто положение принципът върви отгоре надолу и третият процес отдясно наляво. Първият, отляво надясно, какъв е? Този процес, отгоре надолу, е инволюционен. Слизане има в по-гъстата материя, употребява- те по-голяма сила. При този процес, отляво надясно, влизате в по-рядка материя. По този начин работите ще се уредят. Бялата раса, арийската раса, пишат отляво надясно. Семитите пишат отдясно наляво, а китайците

67

отгоре надолу. Затова работите на китайците им са забъркани. Източните народи, семитите, китайците, вървят от лесните работи към по-мъчните. Евреите вървят като семитите. Отляво надясно е естествено. Вие вече сте слезли по първия начин.

Казваме: човек е гениално същество. Още по-силна дума се изисква. Според мене човек е израз на целия космос. Той е последно дело на природата. Той е един от най-великите резултати, до които природата е дошла. Значи всичко онова, което става в космоса, се отразява вътре в човека, в смисъл "за" и "против". Противоречията, които някой път съществуват на Земята, показват добрите страни, които съществуват в природата. Злото, което се показва, не е всякога зло. Но и доброто, което се показва в човека, не всякога е добро, ако вземем доброто, което има отношение към нас на Земята.

Някой казва: "Мога ли да бъда ангел?" Ще бъдеш. Осемнайсет милио- на години хората живеят на Земята и още работата им не е довършена, не се е построило човешкото тяло както трябва. Хората сега в своето развитие са на 10 години. До 20 години се изисква още толкова време и една година отгоре, за да станат пълновъзрастни. Някой ме пита: "Какво ще бъде в оня свят?" Като иде в оня свят, ще бъде непонятен, нещо извън времето и пространството. Една точка е без пространство. Тази точка, като се проектира на Земята, става пространствена, безпространственото става пространствено, става права линия. Ние искаме да живеем един правилен живот, правилният живот е най-мъчното. Да живееш по права линия, то е свойствено само на Бога.

Трябва да имаме една ясна представа за физическия свят. Тел първа трябва да се изучава. Цялата материална вселена представя нещо подоб- но на нашата Земя. Тя има своя ос, има северен и южен полюс, има изток и запад. Онова, което става на Земята, става и в материалната вселена. Туй, което става в цялата вселена, става и на Земята. Следователно, когато ние говорим за Земята, за земния живот, разбираме за въдеще след милиони години, понеже човек няма да живее само на Земята. Той хиляди, милиони години ще пътува от свят на свят, от земя на земя, от слънчева система в друга слънчева система и ще учи. Сега е бил малко дете в отделенията. Казва: "Какво има за въдеще?" Той си представя Небето такова, каквото не е. Той, докато дойде да живее в Небето, ще

68

мине много време. Той трябва да завърши своята екскурзия по всичките материални светове и тогава само ще надзърне в Божествения свят и ще бъде готов да разбере.

Вие трябва да знаете, че от едно семе са произлезли всички ябълки и когато се завърши тяхната еволюция, те пак ще се съберат в същото семе. Един цял народ представлява един човек, развит в своята целокупна форма на Земята. И цялото човечество, можем да кажем, също тъй пред- ставлява един велик човек, развит в своята целокупна форма. И ако ние

вземем ангелите, те представляват човекът в своята най-висша форма. Най-после, ако вземем Бога, всичко излиза от Него. Цялата вселена не е нищо друго, освен Бог, Който се проявява. Тя представлява развитието на Бога. Защото и Бог сам по себе си се развива.

Култури

Под думата "Дух" ние разбираме най-разумното нещо, което направлява света. Разумното, в което сме потопени. Извън Разумното ние не можем да излезем. Разумното, Духът, може да ни търпи с хиляди години и в края на краищата винаги ще стане това, което Духът иска, а не това, което ние искаме. Ние са самозаблуждаваме, ако мислим, че един ден ще го заставим да ни даде това, което искаме. Първо е Духът, после идва животът. От чисто научно гледище животът е един резултат. Той е резултат на онова, което Духът е извършил. Животът не може да бъде животински, не може да бъде човешки, не може да бъде ангелски, не може да бъде Божествен. Щом кажеш "Божествен", това са други понятия, наши думи. Казваме: "Животът е Божествен". Животът в своята същина, целият живот е Божествен. Когато Божественият живот влезе у нас, с нашето разбиране ние го правим да прилича на човека. Когато умът на човека влезе в животните, те пък го правят животински. Всеки човек прави живота да прилича на него, такъв, какъвто си мисли и иска да бъде. Жената прави живота женски, мъжът прави живота мъжки, детето прави живота детски, глупавият прави живота глупав, умният прави живота умен и т.н. Това са наши разбирания. Ако животът може да бъде умен и глупав, тогава как ще се справим? На какво да уповаваме, ако в света няма разумна сила? Културата не е нищо друго освен хиляди и милиони души, които разсъждават и мислят. Това наричаме култура.

69

Под думата "организиран" имате идеята в себе си, че човек се отделя от цялото. По-напред е бил едно с цялото и е мислил с него. В органическият свят човек се отделя от цялото, неговото съзнание се отделя от космическото съзнание, той започва като индивид, едно същество, което отделно съществува. По-напред имало общо съзнание на битието.

Преди грехопадането раят е бил огрят и осветляван с Божествена топлина. Щом съгрешил първият човек, тогава светлината и топлината са се дигнали от Земята. След това Земята е станала корава и тъмна, и студена. Та сега ние живеем от подаянието на Слънцето. Ако Слънцето ни изпраща своята топлина и светлина, ние ще благодарим. Ако не ни изпрати, ние ще се молим да ни изпрати.

Ние сме изгубили нишката, която идва от Слънцето. Имаше един общ език всички същества имаха един общ език който са изгубили. Всички същества на слънчевата система имат един език ако ги събереш, ще си спомнят този език. Но сега марсианците, юпитерианците имат различни езици, венерините типове имат друг език. Меркурианците също имат свой език. Ако събереш тия хора на едно място, ще видиш колко много се различават по качествата, които имат.

Хората са слезли от Луната. Земята е най-ниската точка. От Земята ще отидат в други небесни тела.

Окултистите казват, че сегашната раса е слязла от Месечината. Когато е слязла, потопът е станал. Окултен разказ има. Потопът е станал, понеже водата на Месечината се изляла на Земята.

Всеки един от вас може да отиде и на Луната. Може, но стига да иска. Туй е за напредналите, както ходят на гости, не е за децата. Аз бих съвет-

вал само онези от вас, които сте възрастни. Защото, за да отидете на Луната, трябва да знаете най-малко 12 езици. Трябва да знаете езиците

на всички зодии. Всяка една зодия си има по един език. Земният език, той се е сформирова в своята реч до последната станция, на която се е спрял човек. Доста от думите са заимствувани на Луната и са пренесени. Защото окултната наука говори, че сегашното човечество е дошло от Луната. Те са жители на Луната, които, като са имали ограничителни

70

условия, са слезли на Земята да живеят. В туй отношение те считат Луната като майка на Земята.

Не може да бъде човек щастлив вѐн от светлината. Било е време, когато хората са били в едно ужасно положение на Земята. Било е цял ад. Сегашните хора са били потиснати, много по-лошо са били потиснати, отколкото рибите. Те не са дишали с дробове. Атмосферата е била толкоз гѐста, че един с един хората не са се виждали. Този свят, както сега го виждате, отскоро се проявява. Когато хората са излезли из тия тежките условия, от тази гѐстата материя, когато умът дошъл в хората и започнал да действа, оттогава се е появила виделината. Откак всичката вода се е събрала в големите океани и морета, тогава горната атмосфера се пречиства. И виделината и светлината на Бога слезли. Тогава човек се е проявил и за него е започнала една нова епоха.

Теософите определят, че човек е манас същество, което мисли. Да, първите хора, които са дошли на Земята, които създадоха Земята, мислеха; но ония, които останаха да я управляват, те престанаха да мислят. Слизането в материалния свят: първо, човек взема положението на една точка. Представете си, че един човек, една душа взема мястото на една точка, която не взема никакво пространство от наше гледище. При това тя съществува, съзнава, че е някъде. Къде е, и тя не знае, така както ние ги разбираме времето и пространството. Тази точка, за да почне да расте, тя най-първо се разширява, образува един кръг около себе си. То е пречупване, разширение на човешкото съзнание. А когато този кръг се прекъсне, пречупи някъде, от него тогава излиза съдържанието. Кое то излиза от кръга навѐн, то е друго пречупване. Ние навлизаме вече в областта на електричеството, което излиза от кръга. Щом се появи електричеството в природата, оттам става пречупване, излизат вече кривите линии. Аз уподобявам това на следното положение: центърът, това е зародиш на живота, семето, това е кръгът, пречупването на кръга, това е посадването. Поникването нагоре, то е изтичането на тази енергия. И най-после клонищата, които се явяват нагоре, те се огъват и образуват кривите линии.

Казвам: от това гледище, когато ние говорим за човешкото съзнание, разбираме онзи първоначален център, от който човек е излязъл, дето чо-

71

век е бил свободен. Като слязъл в материалния свят, той е изгубил своето знание. Вследствие на това той се заробил в окръжаващата среда. Първоначално, когато се създаде човекът, в тѐй наречената златна епоха на човечеството, казва се, че Бог създаде човека по образ и подобие Свое. Значи, в тази златна епоха на човечеството Бог създаде първия Адам, който е слязъл на Земята.

Вторият Адам, който слезе на Земята, на физическия свят, е направен от материалите на този свят и в него Бог вдѐхна дихание на живот. Той представя мъжкия принцип.

Вие всички сте излезли от Слънцето, забравили сте. Земята е излязла от Слънцето и вие с нея излязохте от Слънцето. Тази история, когато Земя-

та се е отделила от Слънцето, е цяла епоха. Когато се ражда от Слънцето, всички взехте участие, гласувахте. Сега сте забравили за това гласуване. Като излезе Земята отвън Слънцето, вие бяхте станали на прах. Господ дойде, взе този прах, събра го, организира го. Вашата душа, която се скиташе из пространството, я взе и с диханието я тури в тялото. Каза: "Бъдете разумни, втори скандал да не вдигате", защото, от Слънцето като излязохте, вдигнахте скандал.

Бог ги тури в рая, пак дигнаха скандал. В Небето човекът мъжът дигна скандал. Изпъдиха го оттам. На Земята жената дигна скандал и пак ги изпъдиха из рая. Човекът на Земята нямаше възможност да се изкушава. Жената се изкуси, тя даде от плода на мъжа, тя стана причина за второто изкушение на Адама. (...) Мъжът е направил една погрешка, то е погрешката на ангелите. Те паднаха, те са разумното мъжът. На Земята паднаха жените.

Нито за ума, нито за сърцето ние имаме ясна представа. Нито имаме ясна представа какво нещо е душата. Даже нямаме ясна представа за човешкия ум.

Не мислете, че всичко е в главата. Много малка част има в главата. Тази, обраслата глава, е чувстване. Тази част от главата, която е покрита с косми, там са чувствата. В тия чувства се крият много хубави работи, но и много лоши работи се крият. Разумното, духът, е тази, голата част на лицето. Всичката друга обраснала част е наследство от животинското царство. Космите са наследство от животинското царство. Жената

72

се отличава по това, че тя се е избавила от своята брада. Какво нещо е жената? Туй, което е без брада. Брадата представя грубото в човека, брадата представя невъзпитаната човешка воля. Това са ония неестествени желания човек иска всичко да опита.

Понеже Адам беше направен от пръст, от която животните бяха направени, имаше грубия елемент. Понеже жената беше направена от една област много по-деликатна, от ребрата, от една по-фина материя, в нея лицето ѝ стана гладко.

Жената е образ на ангелите. Всичките жени са без бради. Ангелите бради нямат и мустаци нямат. Един ангел като видиш, никакъв косъм няма по лицето. Затуй жените са символ на ангелите. А на какво е символ човекът? Той е символ на боговете. Всичките богове имат бради. Сега не искам да вярвате в тия работи, говоря фигуративно.

Във времето на Адама ние имаме съвсем друга култура от тази, която днес имаме. Адам, който съставяше втората епоха, роди трима синове: Каин, Авел и Сит. Каин уби брат си Авела, а след това се роди третият син Сит. Историята на Адама се преповтори и във времето на Ноя. Ной, обаче, не преживя същото. Тримата негови синове не се убиваха, но те подиграха баща си. И в Лотовата епоха се преповтори историята на Адама в рая. Като влезе в рая, дяволът изкуси Ева да направи едно престъпление на непослушание.

И Лотовата жена не послуша. Каза ѝ се да не се обръща назад да гледа какво ще стане, но да си върви напред. Това същото, което и на първите човеци в рая се каза: "Да не буташ от дървото на познаване на доброто и на злото". Тя каза, че няма да бута, но после, като излезе от Содом и Гомор, помисли си: "Какво има в това, ако се обърна да видя какво става?" Щом се обърна назад, тя се превърна на солен стълб.

Казват: "Какво е станало с Лотовата жена?" Тя стана на солен стълб. Това показва, че на Лотовата жена липсваше сол. Лотовата жена представя една епоха, в която преодоляващо влияние имаше женският принцип.

Най-първо Духът е бил силен, мощен, всезнаещ, но със слизането си

той постепенно се е ограничавал, загубвал знанието си, докато най-после съвършено заспал. Значи, веднъж слязъл на Земята, Духът изгубил своето съзнание за сила и мощ, започва отново да гради, да съгражда, но като си служи вече с малки величини, с малки неща. Защо Духът трябва да

73

изгуби съзнанието си? За да създаде света. Не изгуби ли съзнанието си, той не може да създаде света.

Когато човек се е появил на Земята, не е бил грамаден, а микроскопичен, но при известни условия се е развил и е станал човек, който е сега милион пъти по-грандиозен, отколкото е бил. Неговата сила първоначално е била скрита в зародиш. Така и в съвременния наш живот мисълта съдържа велика Божествена основа и ако тя падне на добра почва, може да възроди нашия живот.

Под "култура", в широк смисъл, разбираме това знание и изкуство, което обхваща целокупния живот. Тя обхваща проявите на ума, на сърцето, на душата и на духа. При тая култура всяко същество има своето определено място и предназначение; всяко същество има условия за своето развитие. Първото съзнателно същество, което се е явило през тая култура, бил човекът, т.е. мъжът. Под "човек" разбираме същество, което мисли. През тая култура е живял само мъжът. Тогава жената не е съществувала. Как може животът без жени? Няма да се впускам в подробности, но казвам, че тая култура може да се счита като една от забележителните култури на света. Тя е култура без страдание. Човекът е бил свързан с Бога, другар му е бил Бог. В тая дружба човек придобил големи знания, но станал ленив. Ще кажете, че старият е ленив. Важно е, че леността го е заставила да търси другар, да му помага. Той пожелал да му даде Бог един другар. Желанието му било задоволено. Бог му пратил другарка жената. Дошла жената, но скоро се наситила на Адам, намерила, че е стар и си потърсила млад другар. Тя намерила такъв в лицето на змията черният адепт. От тоя момент започва втората култура на познаване на доброто и на злото. Сегашната култура е на жените. Мъжете са безгласни букви.

Под думата "жена" какво разбирате? Желаете нещо да постигнете, то е един женски елемент. Искате слава, величие, сила, да ви уважават, да ви почитат хората, искате да бъдете богати, това са все женски придобивки. Искате мъдрост, знание, сила, те са все женски придобивки. Искате да станете музиканти, да пеете, това са женски работи. Искате да сте красиви, това е женска работа. Искате хубаво да се обличате, искате Слънцето да ви грее, това е женска работа. Онова, мъжкото слънце, обряза си не показва. Женското слънце всяка сутрин като излезе, показва

74

се, тщеславие има в него. И като залезе, казва: "Вие не ме оценявате, нека да си отида, че да видите вие, че без мене нищо няма да направите". Засега в природата само женският принцип е на работа. Аз го наричам "девата". Девствеността, майката, всички най-възвишени неща се откриват посредством женския елемент в света.

Аз ще ви приведа Писанието, казва се: "Авраам роди Исака". Едно време и мъжете, и жените раждаха. В отрицателния период жените раждат. Пак ще се сменят ту жените, ту мъжете раждат. Сега мъжете не се женят, само жените се женят, затова и те раждат. Ще дойде време, когато жените ще се подмладят, мъжете ще се женят, тогава мъжете ще раждат. По на 10-12 години са всички мъже на Земята, те не се женят, деца са

още. Сега жените са възрастни, те се женят, а пък мъжете минават само за сватове. Вземете това в чистия смисъл. Няма никакви мъже в света, все жени има! След време ще има само мъже, никакви жени няма да има. Жените ще бъдат момичета по на 1012 години. В този период жените раждат, ще дойде време у мъжете ще се роди туй съзнание. Или казано на друг език: когато жените и мъжете, когато женският и мъжкият принцип се съединят в едно тяло, както са били първоначално, само тогава може да се роди дете.

Добрият човек е червеният човек. Първият човек е бил по-добър, защото е бил червен. Доброто е на живота. Вие вземате червения цвят в лош смисъл. Първото проявление на човека, който носи червения цвят, е бил човекът, който е добър. Хранил се той с плодове, не бил месоядец. В градината обработваха плодове. Човекът после, като излезе от рая, се научи да яде месо.

Някога е съществувала златна епоха, когато на Земята е живяла първата раса. Тя се отличавала с висока култура, до която човечеството ще дойде едва след 400500 хиляди години. Раят, за който се говори в Писанието, представя една величествена култура, която се отличава от сегашната по наука, изкуство, техника, философия. Тогава и Земята не е била като сегашната.

Първоначалният човек е бил разумен, пластичен като го срещнеш веднъж, два, три и повече пъти, никога няма да го видиш в една и съща форма, той постоянно се изменя.

75

Досега човечеството е минало през четири фази. Първо на Земята са живели най-разумните хора, които са създали тъй наречения "златен век". Цялото знание, което сега имаме, както и окултното знание, всичко това се дължи на оная далечна епоха, когато хората са имали някакво откровение. Те са виждали това, което е създадено в природата и са били в съприкосновение с всички напреднали, разумни същества, които са работили при създаването на природата. Има същества, които са участвали при създаването на природата. Казва се, че в началото Бог създаде Небето и Земята. Земята беше неустроена и пуста. После светлината се яви на Небето. В Небето е истината, а на Земята се яви доброто. И после Земята почна да се устройва. Всичко, което Бог създаде в първия, в третия, в четвъртия ден, каза, че е добро, само за втория ден нищо не каза. Не каза, че това е добро. Значи, остана един промеждутък. Числото 2 е човекът, неразбраният човек, за когото Бог си е запазил мнението. Той се е проявил, но като го видя Бог, казал: "Този човек ще прави много погрешки със своята свобода". Затова той не е дал никакво мнение за него. И после казал: "Ще излезе нещо от него". Тъй щото човек работи именно в този ден във втория ден, в деня на най-големите противоречия. Най-първите същества, които Бог създаде на Земята, се хранеха с отрова. Тези бяха силни. Тези същества бяха толкова умни, че отровата превръщаха в храна. И тези същества като устройва Земята, като я направили твърда, казаха: "Няма какво да седим повече". И те си заминаха и оставиха хората.

Отначало на Земята е съществувала слънчева култура. Всичко хубаво, което имаме днес, е останало оттогава. После е станало падението, което обхваща дълъг период.

Първите хора, които дойдоха на Земята, бяха много учени, вторите създадоха само градините, третите, които излязоха от рая, научиха се да орат, четвъртите да се бият, а петите научиха мързела. Сегашната култура аз наричам "култура на духовния мързел".

Първият човек, създаден по образ и подобие на Бога, разполагал с

12 сетива. В процеса на инволюцията той постепенно загубвал сетивата си, докато най-после останал с 5 сетива, какъвто е сегашният човек.

76

Затова сегашните му знания, в сравнение с миналите, се намират в отношение 5:12.

След осезанието се явили вкусът, обонянието, слухът и най-после зрението. Пет сетива пет култури. Това е историята на човешкия Дух досега. Има още сетива, които човек трябва да развива. Ухото и окото му ще се изменят, ще получат по-съвършена форма от сегашната. На Земята след 3 хиляди години ще има грамадна разлика между тогавашния и сегашния човек. Пред бъдещия човек сегашният ще изглежда като дивак.

Интуицията е по-висше чувство от мисълта. Засега хората си служат с пет сетива и в тоя век се развива ясновидството или шестото чувство. Бъдеще ще се развият още седем сетива. За всяко поле физическо, астрално, умствено, причинно, ментално, Божествено има по седем сетива, общо 49 сетива, като 42 сетива трябва да се развият за бъдеще. Ясновидството е зрение на астралното поле. Центърът на интуицията е в центъра и над челото, а центърът на ясновидството е отстрани и над челото. Центърът на Духа е между веждите.

Когато Бог е създал света, духовете, които слезли на Земята, искали да бъдат големи, велики, затова те са имали грамадни тела. Тогава са били създадени и грамадните животни. Ако грамадните животни бяха останали на Земята, те щяха да я оголят и опустошат да изпоядат всичко. Господ е учил тези възплътени духове, че не трябва да имат грамадни тела, защото величието на едно същество не е в грамадното тяло. Една идея е велика, не когато е голяма по обем, но когато носи в себе си нещо велико, което помага за развитието на всички същества.

Първият човек е бил грамаден. Хората са били 15 метра високи, преди него имало същества, високи 25 метра. Старите хора са били по 4 метра високи.

Окултната наука твърди, че човек някога е бил висок по 3540 метра, а даже и до 100 метра е достигал. Но, разбира се, тия високите хора са били направени от по-друга материя, отколкото сегашните хора. Някога хората са били въздухообразни.

Има една епоха, когато животните са имали 200 метра дължина и 100

77

метра височина. Е, какво ще кажете на това? "Олса динадър" и да е вярно, пак не вярвай! И в окултната наука има писани работи, които човек много мъчно може да схване. Било е време, когато човек е имал 30 метра височина и 10 метра широчина. Някой път се зароди у вас желание да дойде един голям човек от 30 метра височина. Ако Господ ви даде една височина от 30 метра при сегашните условия, и 10 метра широчина, то е най-голямото нещастие.

В живота съществуват две схващания: първото схващане е материалистично. Според него човек върви по еволюционен път от нисшето към висшето. Другото схващане е на богословите и на някои философи. Според тях човек върви по инволюционен път от висшето към нисшето. В първия случай той възлиза, а във втория слиза. Тези две теории са непримирими, затова трябва да дойде трета теория, според която развитието на човека не е еднократен процес: той не върви нито само по еволюционен, нито само по инволюционен път. На същото основание, и създаването на света не е еднократен процес, а многократен, т.е. непре-

ривен. Качването и слизането, т.е. еволюцията и инволюцията също са многократни, непрекъснати процеси, в които вземат участие възвишени, разумни сили. Само разумният може да се качва и слиза. Еднообразният живот, еднообразните мисли и чувства, които човек преживява, го правят неврастеник. От сутрин до вечер ние сме в една малка клетка и няма с какво да се занимаваме. Най-голямото разнообразие за човека е в неговата глава. Там са събрани повече от 3 билиона и 700 милиона клетки на едно място. Това са същества, които живеят в един голям град в света. Като влезете в главата, там ще намерите толкова учени същества, и то от различни области на науката. Там всички работят. Когато един ангел слезе от невидимия свет, той няма да говори на хората, но само ще бутне радиото и оттам ще ти проговори. Казвате: "Някой ми бутна радиото". Това наричат хората интуиция, свръхсъзнание, самосъзнание. Сега да обясня какво нещо е простото съзнание. Човек с просто съзнание има впечатления само от външния свет. Това същество не отличава себе си от личността. То се движи в много тесен кръг. За него животът е много обикновен. Освен това имате същество с обикновено съзнание, каквото е съзнанието на обикновените хора. Той е привързан повече за Земята. В този човек се зараждат чувства на скръб

78

и на страдания. Най-после имаме човек на самосъзнанието. Той е човек на сегашната култура, сегашният човек. Ние искаме да изправим погрешките на своето минало. Обаче, трябва да знаем, че не можем да изправим погрешките на миналото си в своето самосъзнание. За да изправим погрешките си, ние трябва да минем в космическото съзнание, или в свръхсъзнанието, или в съзнанието, чрез което Бог ще ни подейства. Това е вътрешната интуиция, при която ще дойде нещо и тихо ще ти пошепне: пътят, в който вървиш, не е прав! Това наричаме покаяние. Ще се покаеш от какво? Ще се покаеш от онези криви разбирания, които си имал за живота. Какво по-криво разбиране от това да желаеш да станеш богат? Да туриш пари в една банка и да се осигуриш, за нищо да не мислиш. Че ако баща ти те обича, ти няма за какво да мислиш. Ако се осигуряваме по този начин, именно, чрез богатство, чрез пари в банките, ний никога няма да прогресираме. Щом Провидението ни праща на Земята, ний сме осигурени вече, но трябва да учим. Ние сме пратени на Земята да учим нищо повече; добрите хора трябва да учат. И тогава, през всичките положения, през които минаваме, трябва да учим, понеже съзнанието ни постоянно се сменя. Човека го очаква едно велико бъдеще. Сега е в детинство, в зачатъчно състояние. Има да мине през много фази на своето развитие и ще има една отлична форма. Неговото съзнание ще се развие, ще има спомен за живеенето си на Земята, не само на Земята, но ще живее и на Венера, на Меркурий, че и на Слънцето. След като завърши своята еволюция в слънчевата система, ще иде на Сириус и там ще живее 250 милиарда години, и оттам ще иде на едно слънце, около което всички наши слънца се въртят около него се въртят около 100 милиона слънца. Той ще иде там на гости, там ще го посрещнат с венци. То ще бъде Царството Божие. Вие ще кажете една българска поговорка: "Зей, коньо, за зелена трева". Но когато една мома се жени, не зее ли за зелена трева? Кажете ми, какво са добили младите моми? Когато на някой учен му дадат една диплома, не зее ли за зелена трева? Какво представя неговото учение? Туй, което е учил, след 2030 години, след хиляда години ще се опровергава. Съвременната наука след хиляди години ще бъде детинска играчка. След хиляда години сегашното знание и децата ще го знаят. Казвам: има неща в човека, които са неизвестни. Има неща, които в дадения случай

са верни. Мисълта е вярна, абсолютно вярна.

79

Сегашният живот ще определи онова, което Бог е определил за вашето бъдеще. Ние пак ще идваме на Земята и Земята няма да е такава, каквато е днес. Животът ни тогава няма да бъде такъв, какъвто е сегашният. Бъдещият живот ще дойде. Сега ние сме в последната фаза на живот, който е желязната епоха. Досега са минали три епохи: златната, сребърната, медната и сега е желязната епоха. Бъдещата епоха, за която говоря, бъдещата нова раса, тя ще бъде златната епоха, за която всички трябва да се готвим. Тогава ще дойдат всички онези велики хора, онези предци, които са живели някога. Аз не говоря за ангелите, но говоря за онези човечи, които са живели някога. Те ще дойдат със своето знание, със своята сила и ще турят ред и порядък. Тези хора са множество, те са живели някога на Земята и сега пак ще дойдат. Ще има тогава увеселения те ще донесат правото.

Новото в света

Нашата слънчева система, която заема около 20 милиона мили пространство, се движи около друго едно слънце, това слънце пък се движи около друго едно, което заема хиляда милиони години, докато го обиколи. Та след хиляди и милиони години Земята и Слънцето ще бъдат на съвсем друго място в пространството от това, което заемат днес. Това е една философска система, която само великите хора могат да разберат. Съвременното човечество е попаднало в един стар живот, който е съществувал. Едно число, като му турите 25 нули, животът преди толкова време е съществувал. Но животът в това място, дето сега минаваме, е от останки. Сега ние изживяваме кармата на една изгубена вселена. Туй го казват окултистите.

От паметивека всичките науки доказват, че вървят две линии в света. Ние, съвременните хора, искаме да бъдем щастливи. Но от хиляди години светът минава през една област в пространството, която е пълна само с отрова. Разни са теориите. Цялата слънчева система минава през една област във вселената, където една вселена някога е погинала и е оставила своя прах. Като минават през този прах, всички живи същества се тровят, не само тук, на Земята, но и навсякъде по слънчевата система са все изпотровени, с едно малко изключение на Слънцето.

80

Нашата Земя, от чисто органическо гледище, излиза от една област на една много гъста материя, етерна, гъста, неорганизирана материя, наречена 13-а сфера, дето се раждат всичките несъответствия и пресъплнения туй, което Писанието казва, че влязъл онзи Луцифер в рая. Бих задал въпроса: как са пропуснали ангелите той да влезе в рая? То е един вътрешен процес. Ева имала желание да научи нещо. Злото не е нещо външно, то е вътрешен процес. Направиха хората погрешката в един свят, дето злото не може да се обуздае. Злото се обуздава, като опитаме последствията. Казва: "То не работи за моето добро". Съвременните хора сме се убедили, че злото руши, убедили сме се, че доброто гради. Няма човек в света, който иска да бъде гонен, който иска да бъде грозен, който иска да гладува, който иска да страда в света.

Та казвам: при сегашните условия ние приближаваме да излезем из областта на вселената, която наричат 13-а сфера. Тъй я наричат, сфера на най-големите противоречия. Светът бял ден не е видял. Колкото кръв се е проляла, колкото страдания са имали хората, колкото сълзи са про-

лели, може да се образува едно езеро от сълзите на хората, които са изплакали. Ние, съвременните хора, мислим, че ние сме достигнали до върха. Едно време хората бяха диваци, неорганизовани, сега сме дошли да уредим света и виждаме как го уреждаме. Днешният живот се е проявявал по-интензивно отколкото едно време се е проявявал. Има едно различие в съзнанието на хората. Едно време, като паднеш на бойното поле, като те видят, че не си доубит, ще те доубият. Сега, като минат на бойното поле и видят, че не си доубит, ще те турят на носилката, ще те лекуват. То е доста голяма култура.

Има епохи, които са тъмни. Едва сега ние излизаме от една тъмна епоха от милиони години. Едва сега сме на излизане от тази епоха. Безп-редметно е да ви разправам как сме попаднали. Историята на космоса е обширна. Като излезете из съвременното земно училище, вие ще учите тази история, вие ще видите причините кои са били. Понеже всичко в природата се движи, и ние се движим към някаква цел, ние не знаем къде, но се движим нанякъде. Излизаме от една тъмна зона и влизаме в една светла зона. Когато Писанието казва, че Бог създаде Небето и Земята, и Земята беше неустроена, показва, че Земята е била в тази тъмна зона. Дошло е времето за излизане навън и тогава Бог построил Земята, за да бъдат хората в сегашните времена готови да го разберат. Ако тия хора са

81 6 П. Дънов. Космос

слепи, ако тия хора са глухи, ако тия хора не мислят, ако тия хора нямат сърца и души, какво ще разберат от новата епоха, от онзи ангелски живот? Ангелският живот са Божествените блага, които сега идат в света. Те се разнасят във въздуха.

Цялата слънчева система с всички планети досега е слизала. Сега слънчевата система върви във възходяща посока издига се нагоре, следователно скоро ще влезе в една нова област, която отговаря на нова култура. Земята заедно със слънчевата система вървят нагоре. Това ще трае хиляди години.

Ние сме в една нова епоха, когато се ражда един нов човек, цял един нов свят. Ние имаме трети Адам, който се създава. Той се създава от първия и от втория Адам. Третият Адам сега се създава. Всякога, когато се създава един Адам, има катаклизъм. До втория Адам целият свят е бил неустроен, явил се Бог и казал: "Да бъде светлина!" Казва се, че в шест дни е създаден светът. В шестия ден е създаден човекът.

Сега ще се роди един нов Адам, целият свят се преустройва и пред този новия Адам всичките раси, всичките хора ще минат пред него и той ще им даде нови имена, ще ги кръсти, едно ново кръщение ще има. Адам е кръстил животните, всичките хора ще минат през новия Адам. Тъй е казано в религията. Туй е съдба. Съдбата на света е, че като се мине пред новия Адам, всеки ще се тури на своето място. Не е лошо да бъде създаден човек. Сега вие искате по старому да се живее, тъй както преди сте живели. Казвате: "Как ще стане то?" Магически.

Според индуската философия, вярва се, че на всички 365 милиона години Бог слиза на Земята, за да изкупи света. Това са твърдения, които са известни само на adeptите. Когато Бог слиза на Земята, за да изкупи греховете на света, това е едно от великите дела в битието. Само тогава Бог става известен на хората. Когато Христос слезе на Земята, Той беше проявление на Бога.

Христос е дошъл, той хлопа на всички сърца: "Любов!" Това е Христос туй съзнание вътре. Христос е дошъл, хлопа на вратата и ангелът казва: "Ти няма ли да станеш?" "Ще поспя още малко." "Можеш да поспиш, но закъснял си." Закъснали са хората. И тогава ме питат, какво нещо е Любовта. Любовта е един огън от 35 милиона градуса. И когато този огън

влезе, той внася живот, а не разрушение на живота и твоята душа ще трепне тъй, както душата на един ангел трепти и всички ще бъдат мощни с този огън. Този огън всичко събаря, и църкви, и каси. Този огън иде в света.

Огън иде сега в света, който ще разтопи всичко. Не Земята, но хората ще бъдат разтопени. Няма да остане нещо в света, което да не се разтопи. Ако не станете проводници на Божията Любов, вие ще изгорите и ще изчезнете. Мнозина се страхуват от Любовта и казват, че смисълът на живота седи в уреждане на работите, в ядене и в пиене. С ядене и с пиене нищо не се постига.

Земята ще бъде изгорена. Самите хора ще създадат един огън, ще се запали Земята и всичко ще се стопи, и няма да остане от сегашната култура нищо. Няма да остане ни народно събрание, ни църква, ни джамия, няма да останат паметници, няма да останат постройки, няма да остане ни мъж, ни жена. Всичко ще стане на каша. Като дойде някой, ще види цялата Земя чиста от всички престъпления. Какво ще бъде след туй?

Когато сегашните хора изгорят в крематория човека, какво остава от него? Вземат му свещения прах и го турят в една торба. След като мине големият огън на Земята, нашият свещен прах ще остане.

Земята ще бъде запалена с този нов огън, в който хората могат да живеят. И тогава тези хора, които са живели и се развивали правилно, по пътя на еволюцията, те ще почнат да живеят, а грешниците ще се стопят и светът ще се очисти веднъж завсякога. Добрите хора ще отидат горе, а лошите ще се стопят, ще отидат долу. Наближило е времето. Тогава Земята ще се очисти от греховете на хората. И този огън ще бъде много силен, и много мек, някои ще разтопи, а на някои ще даде живот. Онзи, който влезе в този огън, той ще бъде като златото, което се разтопява и се пречиства, в него като влезнеш, ти ще бъдеш тъй чист, като добър и хубав свеж въздух. Сега, вие ще попитате от гледището на строгата наука, възможно ли е това? Това е най-голямата възможност, към която хората се стремят, и ние се стремим, за да можем за бъдеще да живеем в пламъка на огъня вътре.

Като излязоха рибите из водата, започнаха да функционират дробовете. Онези риби, които не можаха да си създадат дробове, измряха. Сега

апостол Павел казва: "Всички няма да умрем, но всички ще се изменим". Някои ще измрат. Ако отсега вие не пригответе тия нови дихателни органи, с които да възприемете по-ефирните трептения, ако вие не сте готови да възприемете новата светлина, която ще дойде, вие ще ослепеете.

Ние сме живели в твърдата материя, живели сме във водата, сега живеем във въздуха, но наближава да идем да живеем в огъня, като тези, саламандрите. Нали така се наричат духовете на огъня?

Един ден нашата Земя, и тя ще светне и ще се запали. Тогава хората ще се запалят и няма да изгорят. Хората ще пречистят телата си и ще живеят в огъня. И в огъня може да се живее, но в огъня на светлината. Чудни са хората, като мислят, че само в този огън може да се живее. Ти можеш да живееш в светлината, можеш да се разхождаш в нея, може да живееш в пламъка на топлината, без да изгаряш. Навсякъде има живот. Аз съм изучавал тия неща и в законите на природата не съм намерил едно изключение.

Скоро ще се яви една планета в слънчевата система, която ще бъде по-голяма от Месечината и ония, които искат, от Земята ще ги пратят там, на новата Земя, с най-хубави условия. И България, и Франция ще бъдат нови. Една нова Земя и ново небе иде. Вие ще ми кажете, че не искате да умирате. Не е въпрос за умиране. Аз ви препоръчвам една екскурзия до оня свят. Не едно умиране. Умирането е мъчение. Но една екскурзия ще направите до оня свят и ако ви хареса, ще останете, ако не, ще се върнете тук, на Земята, и ще кажете: "Ние харесваме това място". Майката, новата Ева, която иде в света, трябва да изяви роденото от Бога. Казва се в християнството: "Да се родят". Трябва да дойде една Ева в света. Апостол Павел казва, че ги родил. Те загатват за тази първата Ева, която Бог създаде по образ и подобие тя слиза сега на Земята. Първият човек, когото Бог създаде, и той слиза сега на Земята. Това е, дето се казва "второто пришествие", "възкресението". Туй възкресение ще бъде новото раждане, в което хората ще се родят по нов начин. Сега всички казват, че хората са създадени по образ и подобие. Сегашните хора са създадени от хората, не са създадени от Бога по образ и подобие на Бога. От 8 хиляди години ние сме копие на Божественото,

84

фотографирани сме и минаваме за Божествени. "Нерде Шам, нерде Багдад!" Писанието казва: "Роден от Бога". Сега всеки трябва да се роди. Сега наново трябва да се родим, трябва да се коригираме. Сега наново трябва да се родим от Бога, не както е роден Адам. Какво ме интересува Адам? Адам е началото, аз съм краят. Ние сме сега краят. Казва Писанието: "Аз съм алфа и омега". Тогава Господ създал света така, но сега Господ създава един нов свят, от който трябва да се родим. Тогава Господ го е създал от пръст, сега Господ го ражда. Онзи Адам, който Господ направи, аз го считам, че той е тухла направена. Тухлите се правят в калъпи се турят. Но тази тухла не е влязла в работа, Господ я разчупил и я изпратил навън. Та сега му трябва живи камъни. Дотогава, докато ти живееш за себе си, ти си камък, голям камък си. Като се зароди идеята за ближните, ставаш органически едно растение. Като се решиш да живееш за Бога, ти ставаш човек. Не, че е лошо да обичаш себе си, но ти си твърдо вещество. Сега трябва да станеш меко, органическо вещество, да растеш. Най-после трябва да станеш Божествено да мислиш. Онези, които създадоха Земята, онези, които създадоха слънчевата система, са решили цялата слънчева система минава в една нова фаза. Старият живот на Земята е несъвместим с новия. Всичките хора ще участват, няма да остане нито един. Всички същества ги организират. Иде една коренна промяна. Не е лошо това. Ако иде зимата, трябва по-дебели дрехи. Ако иде лятото, трябва по-тънки дрехи. Ако духа вятър, подслон трябва да имате. Иде една промяна в света в този порядък на нещата. Онези, които устройват Земята, не са тук, на Земята. Не мислете, че онези, които са тук, на Земята, те ще преустроят света. Ако те можеха, досега щяха да го преустроят. Ние, хората в света, не сме в състояние. Какво не са правили, и пак светът е в същото положение. Когато говоря за щастие, аз разбирам такова щастие, което е общо за всички хора. Благото, което аз имам, да е благо за всички. Здравето, което аз имам, искам да го имат и всички останали хора. Силата, която аз имам, искам да я имат и другите хора. Следователно всичко, каквото е потребно на мен, да бъде потребно и на другите, и те да го имат. Това разбирам аз под думите "Божествено желание". За да желае нещата правилно, преди всичко човек трябва да бъде посветен, да има в себе си възвишени, Божествени мисли. Новото, което днес иде в света, е

Божествено. Светът днес се намира в своята последна фаза. Сегашния

85

век аз наричам "железен век". Този век е накрая на своя живот. Думите "желязо" и "цимент" вървят заедно. По-нататък човек не може да отиде. Ако отиде по-нататък, човечеството ще умре. Желязото и циментът ще унищожат и последната капка на живота, която днес съществува. Ако сегашните условия на живота не се изменят, всички ще измрат, нищо няма да остане в живота. Новата епоха, която е влязла вече, аз я наричам "златна епоха" на човечеството. Аз я наричам още епоха на светлината, епоха на електричеството и на магнетизма. Като влезе тази светлина в умовете на хората, всичко, което днес е невъзможно за тях, ще стане възможно.

Никога в света по-хубава от тази епоха не е имало. В Писанието има един стих, дето казва, че Земята и Небето побегнали от лицето на Господа. Как ще го обясните? Защо Земята бяга от лицето на Господа? Небето и то бяга. Как ще го обясните? Побегнали, значи един стар порядък си отишъл. Господ казва: старият порядък да си замине! Той е физическият порядък. Небето, значи и мисълта на хората, старите мисли и те може да си идат. Тогавя Писанието казва: Бог създава ново Небе и нова Земя. Какво имаме? Господ създава новото Небе, пък ние се безпокоим от праха, който се вдига. То е малко прах само. Коя къща, като се събаря, няма да се вдигне прах? Казвам: гледайте на всичко онова, което става в света, като на една велика работа.

Една нова фаза настава сега в целия космос. Нашата вселена е достигнала наполовина своя път на развитие. Следователно ние ще имаме един обратен процес на развитие. Сега цялото човечество, не само тук, на Земята, но във всички светове, които съществуват вън и вътре във вселената, всички минават в една нова фаза. Не само на Земята, но и в целия космос става едно преобразование, макар че всички не са на една степен на развитие. Всички същества са дошли на половина в своето развитие. Новата вълна, която идва, няма да ви остави на старото място. И ако вие не възприемете новото учение, у вас ще настане такава голяма скръб, която ще произведе у вас цял ад. Адът не е нищо друго, освен въздействието на тази Божествена вълна. За в бъдеще тия страдания ще се увеличават и ще знаете, че колкото страданията ви са по-големи, толкова е по-голямо вашето съпротивление, а дали е съзнателно или несъзнателно, то е друг въпрос. Ще знаете, че сте в противодействие на тази вълна, затова ще се хармонизирате и ще кажете: "Аз трябва да

86

бъде в съгласие с великата съзнателна Любов, с Божествения Дух и ще действам тъй разумно, както Той действа".

Трябва да се измени животът, за бъдеще да не дойде по-лошо. Ако сега не вземем една поука, за бъдеще ще дойде нещо по-страшно. То няма да дойде сега, след хиляди години ще дойде по-страшно, което хората не са и сънували. Ще дойде една война и цялата Земя ще пламне в огън, ще се стопи Земята и нищо няма да остане. От цялата човешка култура нищо няма да остане.

Иде новата култура на света, която ще съедини двата принципа на мисълта и на живота. Тя е културата на милосърдието, или културата на Любовта. Първата култура е била на Мъдростта, втората на Правдата, а третата културата на Любовта. Тая култура ще съедини мъжа и жената в едно цяло.

Аз говоря върху Любовта, понеже съвременният свят, съвременната цивилизация се намира в един преходен период, в края на своето развитие. Когато един старец дойде до 120-годишната си възраст, какво го очаква? Всички очакват да се пресели този старец. Всички очакват сегашната култура да се подмлади, но тя е остаряла. Не, тя е един старец на 120 години и няма да се мине дълго време, ще чуете, че този старец се е поминал.

Ние се движим в един свят, който още не е установен, преходен е. Вие не разбирате какво нещо е животът. Той е преходна форма, като нещо подготвително, което сега се готви да дойде. Това, което се готви, е по-хубаво от това, което имаме. Онези, които така разбират нещата, мислят и очакват. Онези, които не са сведуши по този въпрос, мислят, че това, което днес имаме, е последно. И затова те гледат да не изгубят това, което днес имат. И всички нещастия в света произтичат от онези погрешни схващания, които човечеството от хиляди години е имало за онова, което съществува в природата и в живота, както в религиозния, така и в научния.

Всичките страдания, които имаме в живота си, това е огънят, пещта, през която Провидението иска да ни прекара, за да се оформят в нас най-добрите възгледи за живота. Защото, ако един човек не може да чув-

87

ства страданието на всичките хора, той не е човек. И светът няма да се поправи тъй, както сега мислите. В хората трябва да се яви туй желание да чувстват страданието. Когато почнем да чувстваме страданието на другите, светът ще се оправи. При сегашните условия, когато един човек го бесят, другите отиват да гледат.

Младите не искам да станат стари, не искам и възрастните, които са женени, да овдовеят. Не искам и майките да изгубят децата си, не искам и господарите да се лишат от своите слуги, не искам и слугите да се лишат от своите господари, нито учителите да се лишат от своите ученици. Но казвам: има само един начин, по който нещата може да останат. При едно положение двама души може да останат заедно само ако се обичат следователно, по закона на обичта. Обичта към един човек в правия смисъл е обич към всички. Ти, като обичаш един човек, ти си в състояние да обичаш всички. Същевременно ти си проводник на великата Божия Любов. Като обичаш един човек, всички хора се обичат. Ако не обичаш едного, ти правиш процеп, през който влиза злото. Тогава хиляди и милиони хора ще следват твоя път. Ти може да седиш в една стая и от една твоя мисъл, от една твоя постъпка, от едно твое желание милиони хора да пострадат. Казваш: "Какво мога да направя?" Много можеш да направиш.

Сега ние живеем в една епоха, когато Бог действа в света. Той прави едно голямо преобразуване в цялата природа, в целия строй. Казано е в Писанието, че Слънцето ще потъмнее, звездите ще угаснат, Луната ще потъмнее. Това показва, че всички онези религиозни, криви вярвания, които хората са имали от хиляди години насам, ще изчезнат, ще си заминат. Всички онези закони и правила, които хората са имали, и те ще си заминат. В света трябва да се внесе нещо ново, нещо хубаво. В бъдещия строй, в това, което сега иде, смъртта няма да има място. Гладни хора няма да има. Ако има гладни, гладът ще бъде забавление за тях. И жадни хора няма да има. И жадата ще бъде забавление. И болни хора няма да има. Всички хора ще бъдат здрави. И няма да се размножават чрезмерно, както сега. В бъдещия живот във всеки дом ще има само по едно дете, или мъжко или женско. Слуги няма да има. Всички ще се надпреварват кой да свърши някаква работа. И за работата няма да се плаща, както

сега, заплати няма да има. Слугите ще бъдат на почетно място. В бъдещия строй господарите ще стават пред слугите си. Слугите ще раздават благата. Те ще носят благата на хората.

88

Едно време огънят се влюбил в леда и казал: "Понеже много ми е жежко, искам понякой път да ме разхлаждаш". Обаче, един ден, когато огънят стопил леда, той изгаснал. Сега, понякой път и вие искате като огъня разтукта и разхлада в живота, но като се стопи вашият лед и загаси огъня, какво ще стане? Представете си, че душата е реално същество. Вие сте интелигентен, умен човек, основавате живота си върху леда и съграждате една къща на леда. Ето колко здрав, як е този лед. Вие съграждате един отличен палат. Обаче иде Слънцето, разтопява леда, разрушава вашата основа и целият палат се превръща на вода. И вие виждате, че иде цял катаклизъм, но как да се избегнете от нещастieto? Направите си лодка и казвате: "Слава Богу, избавихме се от катастрофата на леда, във водата може да живеем". Но представете си, че водата се изпарява и вие оставате пак без основа. Питате: "Какво трябва да правим?" Щом стане тази вода на пара, трябва да си направите крила. Следователно, всеки един от вас трябва да се научи да минава от едно състояние в друго: от състоянието на леда в онова на водата и да влезе в състоянието на парата, за да може и в нея еднакво да функционира. А туй е, което съвременните хора наричат "да се приспособиш към условията на живота".

Някои от вас се интересувате какъв ще бъде изходът от сегашното положение. Нашата Земя наскоро ще пристигне при едно пристанище, едно от най-хубавите пристанища в света. И Слънцето, и то ще пристигне при едно от най-хубавите пристанища. Слънцето от 3 милиарда години, откакто се движи в пространството, за първи път се спира на това пристанище. И Земята, и тя за пръв път, откакто се е родила, ще спре. От тия пристанища на Слънцето и на Земята ще се качат най-добрите хора, които ще оправят света. В свещените книги казват, че Христос идел със светиите. На туй пристанище като дойдат, те ще се качат на Земята. Редът и порядъкът на Земята ще се измени.

Трябва да имаме една ясна представа за физическия свят, тепърва трябва да се изучава. Цялата материална вселена представя нещо подобно на нашата Земя. Тя има своя ос, има северен и южен полюс, има изток и запад. Онова, което става на Земята, става и в материалната вселена. Туй, което става в цялата вселена, става и на Земята. Следователно, когато ние говорим за Земята, за земния живот, разбираме за въдеще след милиони години, понеже човек няма да живее само на Земята. Той

89

хиляди, милиони години ще пътува от свят на свят, от земя на земя, от слънчева система в друга слънчева система и ще учи.

Тялото на бъдещия човек ще бъде по-фино от сегашното и той ще живее в етера. Тогава той ще пътува свободно от Земята до Луната, защото пространството между тези планети е изпълнено с етер, в който човек ще бъде нагоден да живее. Обаче сегашният човек не може да отиде на Луната, не е годен за там дробовете му не могат още да възприемат етера. Който си е изработил дробове, нагодени към етера, свободно може да пътува до Луната. Според окултистите има такива хора на Земята. Те пътуват не само до Луната, но и до други планети.

Днес търсят много хора в света, търсят ги по фамилия, по име. По име има много велики хора в света, но разумни хора трябва да са. Разумните

хора почти нямат история. Какво ще описваш историята или живота на един разумен човек? Какво ще разправяш, че се родил преди 60 години? Преди тези 60 години, които сега живее на Земята, той е живял милиони години още. Разумният човек има една история, която датира от преди 250 милиона години. Той е живял и на Слънцето, и на Венера, и на Юпитер, и на Сатурн къде ли не е живял! Разумният човек се разхожда из цялата вселена. Ако днес е в България, утре ще бъде на друго място. Ще кажете, че разумният човек е странен. Не, той е разумен човек, той разбира онзи велик Божествен път. Като погледне на света, той вижда, че няма от какво да се обезсърчава.

Сега аз все едно, че ви разказвам една приказка от "1001 нощ" за насърчение. Някой от вас ще попита, кога ще достигне това нещо. Вие всички сте кандидати за Слънцето. Ако вярвате, вие сте кандидати да отидете при тези разумни хора и да се освободите от ограничителните условия на Земята. Аз не искам да вярвате, ще го проверите някога, не мога всичко да ви доказвам, и филм да ви представя, пак можете да кажете, че е измислен. Ще гледате филма и ще кажете, че е много хубаво направен, но е измислен. Дали е така или не, пак можете да се усъмните. Само разумният човек може да разбере разумния. Само любящият човек може да разбере любещия. Само праведният човек може да разбере праведния. Само милостивият човек може да разбере милостивия. Такаъв е законът на света. И тогава, мога да ви питам: всинца вие не се ли намирате под хипноза? Уверени ли сте сто и едно на сто, че сте хора, на

90

които съзнанието е свободно? Вие не сте ли в хипнотично състояние? Разумният човек е напълно събуден, той не е под юргана. Неговото съзнание постоянно работи. Докато човек се страхува, той още не е събуден, той още не разбира Божия закон. Щом мислите само за себе си, вие още не сте събудени, щом не разбирате нещата, още не сте събудени; щом не мислите, още не сте събудени; щом не сте справедливи, още не сте събудени. Това се отнася за цялото човечество.

Казвате за някого: "Този човек може да заповядва на духовете". Казвам: той не може да заповядва на органите си, че ще заповядва на духовете! За да може човек да заповядва на духовете, той трябва да научи законите на материята и да знае как да я владее. Докато не научи законите на материята, не само че не ще може да заповядва на духовете, но те ще си играят с него. Духовете са ни научили на всички отрицателни прояви, на всички лоши занаяти: на омраза, на кражба, на тунеядство и т.н. Рече ли някой да работи, те веднага ще му кажат: "Няма какво да работиш, нека другите работят за тебе!" Съвременните хора се възпитават от духовете. Когато дойдат до положение те да заповядват на духовете, в света вече ще дойде нова култура култура на великата Истина, която ще внесе свобода в живота.

По-напред главата на човека е била срасната с неговия гръбначен стълб и после постепенно, постепенно туй лице отзад е вървяло напред и сега лицето е паралелно с гръбначния стълб. На човека предстои да извърви един път още от 180 градуса. Той ще живее в една светла топка. Тогава човека няма да го виждаме, но ще го виждаме като една голяма светеща топка, ще се уголемява, ще се намалява, ще се търкаля като Слънцето. Казвате: "Какви хора ще бъдем?" Светещи хора, хора на светлината. Хора, в които ще бъде Божието Царство, и вън, и вътре в тях. Стремешът е в този път. Някои искат да идат в небето. Но трябва да имаш 180 градуса. Някои от вас нямате още 180 градуса. Ако в един живот от 120 години развивате един градус, колко години ви трябва още, за да развиете 180 градуса? Може да направите изчисление: 180 по 120.

Казвате: "Какъв смисъл има животът?" Смисълът на живота не се отнася само до Земята. За нас Земята представя едно яйце, в което ние сме затворени. Засега можем още да прекараме в това яйце, но когато се излюпим, ще можем ли да живеем? Един ден Земята ще ни стане тясна и

91

ние няма да намираме смисъл да живеем на нея. Какво ще правим тогава? Представете си, че свършвате всичките факултети на един университет. Каквото ви попитат, всичко знаете. Какво ще правите след това? Обаче, искаш още да учиш. Тогава ще минете в някой по-специален факултет на някой университет.

В Откровението е казано, че около престола на Бога седят 24 старци. Всеки старец е представител на една завършена епоха или раса. Значи тия 24 старци показват, че до времето на Христа, до днес са се изминали цели 24 епохи.

Когато човечеството довърши докрая своята еволюция, ще мине през 7 епохи, с което ще образува един старец. Той ще бъде като началник. Той ще разполага с всичкото знание, с всичката свобода, с всичката сила, с всичката доброта на човечеството. Тогава всички хора ще дойдат при Него и Той щедро ще раздава. Така разглеждаме ние стария човек.

Дух и душа

Сегашният ред във вселената се управлява от три главни и основни закона: гравитация, мисъл и биос.

Законът на гравитацията подразбира материята, мисълта подразбира ума, а биос подразбира душата. Тия основни закони управляват различни области на великия миров свят и се отличават както по степен на развитие, така и по същина.

Законът на мисълта владее в умствения свят, седалище на мислите, дарбите, способностите и силите на ума. Царството на този закон е

безпределно. То се простира по всички светове и вселени, дето живеят различни същества. Този закон е основата на всяка разумна самостоятелност. Основните му положения са еднакви навсякъде, без изключение. Разбира се, те се различават по форма и степен, но не и по същина. Тъй например, геометричните истини, че цялото е равно на своите части, че правата линия е най-късото разстояние между две точки, че две отсечки, равни на трета, са равни и помежду си, че точките, които образуват окръжността, са еднакво отдалечени от една централна точка навсякъде в умствения свят се разбират по един и същ начин. Тези аксиоми не могат да се разбират другояче, освен така, както са внушавани първично в нашите умове. Понятията за добро и зло също не могат да бъдат разбирали

92

иначе, освен така, както се диктуват от върховния закон. На оногова, който убие брат си или ограби ближния си, не може да се гледа другояче, освен като на престъпник.

В която част на вселената да се пренесем, нашият характер ще се преценява от всички разумни същества по един и същи начин, ще се мери с една и съща мярка с мярката на истината. Злото, у което и да е духовно същество, не може да се счита за добро, понеже както доброто, тъй и злото имат свои отличителни качества, които ги характеризират.

Законът на биос царува в духовния свят извор на живота, на чувствителността, на усещанията, желанията, чувствата и емоциите на душата, както и силата на волята ѝ да възприема и усвоява онова, което ѝ се

диктува от вътрешни мотиви.

Из недрата на биос произлиза цялата органична дейност, а тъй също и истинските понятия за добро и зло, за правда и неправда, за любов и ненавист. В границите на този закон започва нравствената свобода на избора, чрез който се определя от какво естество е всяка духовна дейност и какви качества притежава. Тук всяко разумно и нравствено същество по свой избор и свобода решава да посвети живота си в служене на едни или други начала. Това е едничкият духовен закон, който населява всички светове с живи същества. Той е, който превръща енергията във вселената от едно състояние в друго и я впряга да служи на душата, за нейното повдигане. Той е, който пръска навсякъде благословение, който пълни сърцата на всички живи същества с вяра и Любов, с мир и радост. Биос е вечната основа на битието, първият и последният във всичко.

Гравитацията господства във физическата вселена, която е дом на всички живи същества. Границите на този закон е самата безпределност. Откъде почва и къде свършва неговото действие, съвременната астрономия не е в състояние да ни каже.

Казано е в Писанието: "Бог създаде Небето и Земята". Под думата "Небе" се разбира връзката, която съществува, от една страна, между Бога и нас, а от друга страна между всички души. На тази вътрешна връзка именно се дължи законът на инволюцията и законът на еволюцията. Чрез тези два закона душите прогресират. Едно от качествата на Бога е, че Той никога не се изменя, а душите постоянно се видоизменят. Нищо лошо няма в това, че душите се променят. Красиво е, когато душата се мени. Когато се променя една душа, само тогава тя придобива нови качества и се развива. Божественият живот непрекъснато се влива в душата. В това

93

отношение еволюцията и инволюцията не са нищо друго, освен вливане и изливане на Божествения Дух в душата. Той трябва да се влива вътре и да се излива навън, за да може душата да придобие онова знание и онази Любов, които са необходими за развитието ѝ.

За да се пробуди човешката душа, нужни са ѝ скърби, страдания. Дойде ли човек до тия скърби, той трябва да се радва, защото Бог ни посещава само вечер, т.е. във време на скърби и страдания. Вечер, когато излезем под открито небе, наоколо ни е само мрак, тъмнина, но погледнем ли към небето, ние ще видим безброй звезди, безброй слънца, които изпращат към нас своята светлина. Чрез тях само ние можем да познаем и разберем истинската поезия, истинската музика и красота в живота. И колкото по-често човек повдига погледа си към небето, толкова по-лесно той ще се издигне над дребнавостите в живота.

Аз не поддържам неща, които не съществуват. Според мене ние не можем да мислим за неща, които не съществуват в света. Всички явления в природата и в живота ние не можем да ги обясним само с ума и сърцето си. Тези неща ние може да обясним само с духа и душата в човека, като най-възвишени и благородни прояви. Тези понятия са от естество много по-високо от това, което ние съзнаваме.

Под думата "Дух" разбирам онова, разумното, най-хубавото нещо в света, което осмисля живота, което изпълва всичко, което носи всичкото благословение и дава най-хубавото умствено, сърдечно и волево разположение в живота. Когато Духът говори, в света няма да има никакви противоречия. Ако бихме се ръководили от този Дух, който ръководи всичко в живота, ние всякога щяхме да се разбираме.

Онзи момент, когато се е родила първоначалната човешка душа, той е велик момент! Писанието го нарича "зазоряване на битието, създаване на един космос". И ако вие схванете този момент, туй е едно възраждане.

За всяка една душа се създава един космос. Това е най-важното! След милиони години вие ще разберете великата истина. А сега вие мислите, че ще изчезнете. Не, ще се разтворят умовете ви и всеки ще разбере своята душа. Ще разберете, че във вас се крие нещо потаено. В туй се крие един велик момент. Така само ще познаете, че туй, което Бог е създал, не може да се изгуби.

94

Бог, Невидимият свят, работи за голямото постижение, което всеки един от вас иска. Със сърцето си вие сте свързани с хората, с ума си сте свързани с ангелите, а пък с вашата душа сте свързани с Бога. Душата е излязла от Бога. Бог е вдъхнал в човека и той станал жива душа. Направил го е по образ и подобие Свое. И това, което Бог е вложил в човека, Бог го обича. Той обича тази Истина, която е вложил във вас. Тази Истина седи във вас. Бог ви е дал един отличен ум, отлично сърце и отлична душа. Умът и сърцето са дрехи на душата, а пък същественото е душата диханието, което е излязло от Бога. Трябва да имате вие отличен ум и сърце, за да помагат те на душата ви. А пък онова, което умът и сърцето придобиват, това благо вбъдеще ще носи вашето благословение.

Духът има пряко общение с нашата душа. Именно чрез промените, които стават в нашия душевен мир, ние добиваме понятие за неговия произход. Без душата не щяхме да имаме никакво схващане за Духа. Душата със своя начин на мислене представлява в нас Божествения свят. И ако има у нас нещо Божествено, то е светлата душа, която мисли. Ето защо, когато говорим за човека, трябва да разбираме нея. Отделете от човека разумната душа, той става формено животно с четири крака, по нищо повече не се различава: яде, спи, има всички нужди и слабости на животно. Духът се проявява в човешката душа.

Вземам две думи: "дух" и "душа". Духът е това, което тласка хората да вървят. А пък душата е това, което възприема нещата, което съдържа нещата. Значи духът е, който дава, а пък душата е, която възприема. Значи течението на душата е отвън навътре, а пък движението на духа е отвътре навън. Те са две течения, които се срещат едновременно на духа и на душата. Това, което влиза в нас и което излиза от нас. Това, което влиза в нас, е течението на душата. Това, което излиза от нас, е течението на духа. И когато тези две течения са правилни, съразмерни, това е щастие! Ти ще приемаш хубаво и ще даваш хубаво. Ние ще приемаме от Бога и после ще даваме. Моето търпение е даване. Като приемеш въздуха, кажи: "Благодаря ти, Господи, за всички добрини, които си ни дал!" Това е право! После ще издишаш и пак ще приемеш въздух.

Душата е онова, в което ние живеем, духът пък, твори. Умът е това, с което ние сега се запознаваме. Умът и сърцето, това са деца на духа. Умът е момченце, малко дете, което върви по мъжка линия. Дъщерята

95

пък, е момиченце това е дъщерята на духа. Дъщерята на духа е сърцето на човека, което върви по женска линия. Това значи: умът е роден от големия баща от духа, а сърцето, то е родено от голямата майка от душата. Та, когато пита някой какво нещо е духът, или какво нещо е душата, казвам: това, от което е роден умът, е духът, това, от което е родено сърцето, е душата.

Вие крали ли сте души до сега? Вие сте крали сърца. Сърца донякъде можете да откраднете. И живота донякъде можете да го откраднете, може да вземете живота на човека. Но има две неща, които никога не може да

открадне. Неговата душа и неговият дух, никой в света не е в състояние да ги открадне. Много в света са се опитвали да ги откраднат. Сърцето може да се открадне, хората открадват сърцата. И ума може да се открадне. Но има две неща, на които може да разчитате: те са вашата душа и вашият дух. Силното е духът. Ако вашият дух е силен и буден, никой не може да бутне вашия ум. Ако вашата душа е будна, никой не може да вземе вашето сърце. Трябва ви една вяра в духа и една вяра в душата, за да бъдате в нормално състояние умът и сърцето ви.

Осветената част на кръга, това е духът и душата. А неосветена част, са умът и сърцето. Затова тук има възможности за грешене в тъмнината. Целият човек трябва да започне да се движи, за да може човешкият ум и човешкото сърце да се осветяват от Божественото Слънце.

"Любовта е плод на Духа." Ако Любовта не е осенена от Духа, не може да се прояви. Любовта без Божествения Дух не може да се прояви. Тя е кратковременна. Кратковременната любов показва, че Духът е в едно специфично положение в човека, или че човек е в едно специфично състояние.

Какво разбираме под думата "дух"? То е разумното в човека. Какво разбираме под думата "душа"? Това е съзнанието на човека. Това, което се координира с разумната мисъл, то е душата на човека. Ако всички постъпки на човека имат един общ външен резултат, ние наричаме този човек умен. Ако всичко, което човек направи, е положително, благородно и няма никакво противоречие в неговите постъпки, този човек е умен. Умният човек може да се познае чрез физиогномията, хиромантията, астрологията и другите окултни науки.

96

Духът е самият човек. Това, което сте вие във вашето съзнание, това е духът.

Духът е реална същина, най-реалното, най-същественото, това, в което няма никакво изменение. Това е Духът основа на битието. И когато този Дух дойде, той ще донесе онези блага, онзи живот, в който вие ще се почувствате като слепия, на когото Христос отвори очите, и ще речете: "Едно време бях слеп, а сега виждам".

Единственото нещо, което ние виждаме в света, повтарям, то е Духът. Ето, това цвете, което държа, то е Дух и ако бихте могли да видите, ще съзрете цялата човешка фигура в него. Сега, защо не виждате? Понеже вашето зрение е ограничено, вие виждате само стъстените части, а не стъстените не виждате. Например, някои неща ви се показват валчести орехът, но ако го посадите, валчесто ли стъбло ще изникне? Веднага ще прояви своята същност. За да познаете нещата, трябва да ги посадите в тяхната почва.

Много пъти давате за Духа хорски обяснения. Духът е една поучителна философия, която може да се опита от едно дете и от един старец, но трябва да има съответни чувства, за да разберете. Прииждането на Духа става чрез един контакт. Трябва да го приемете. Трябва да имате някакъв повод за изливането на Духа. Поводът за изливането на Духа беше Христос и Той каза: "Когато Аз ида, ще ви изпратя Духа Си и този Дух ще бъде с вас". Значи трябва да има някакво същество, което да даде повод, да бъде като една среда, чрез която Духът, това велико благо, може да се излее.

Вие не можете да приемете Духа, докато Бог не изяви Своята Любов. Ако Любовта не се изяви, вие не можете да приемете Духа. Това е първото положение. Второто положение е: вие не можете да приемете Духа, ако не сте готови да приложите Волята Божия. Бог може да има Любов към вас, но ако във вас няма разположение да изпълните Волята Божия,

не може да Го приеме. Значи две неща: да има Любов Бог към вас, разположение на Бога, да приеме Духа, и второ, да изпълните Волята Божия без никакви уговорки. Като дойде Духът, ти непременно трябва да напуснеш сегашния живот. Да минеш от едно положение в друго, по-съвършено, както гъсеницата се превръща в пеперуда. Когато този

97 7 П. Дънов. Космос

Божествен Дух влезе в човека, Той му дава нещо, въоръжава го, дава му нови възможности.

За да възприемат Духа, хората трябва да бъдат съвършено готови за това. Христос казва: "Който не се отрече от баща си, от майка си, от брата си, от света и най-после от своя живот, той не може да бъде Мой ученик". Значи той не може да възприеме Духа.

Това говоря на онези, които искат да проучват вътрешната страна.

Не мислете, че временната радост, която имате, е Духът. Онова, което носи Духът, е нещо съвсем ново. Вие ще опитате един мир, който досега не сте опитвали. И сега имате мир. И радост имате. Има хора, които са родени весели, постоянно са весели и засмени. Това е само темперамент, което не показва, че Духът присъства. Има хора, родени красиви, има хора, които после ще станат красиви. Първата красота е маска отвън, а втората красота показва, че човек е работил. Това е свойство на Духа и в неговото лице има едно изражение, което показва красотата на душата. При първата красота външните линии с време се изгубват. А красотата на Духа при старостта не може да я изгубиш. Онзи, който приеме Духа, влиза в областта на безсмъртието. Това е вътрешното възкресение. Ти още може да си в своята какавида, в гроба, но чувстваш една радост, че ще цъфнеш. Това е временно положение, в което се намираш. Положение на един затворник, който е вързан, но той знае, че неговите приятели идват и го обкръжават, той се радва, понеже знае, че ще бъде освободен, а враговете треперят. Такова е положението на човек, който очаква Духа. Той чувства, когато ще възприеме Духа, тогава ще има много видения, много сънища, много работи ще дойдат да му подсказват и няма да го оставят в неведение. Ще има пак нещо, което ще остане незнайно, но ще го предупредят.

Идва Духът за тези души, които са вече готови. Има души в миналото, в които Духът е идвал. Имало е едно специфично изливане. Това, което мистиците наричат "вътрешна връзка". Душата се свързва със своя първоначален извор и оттам, отдето е излязла, става едно с него. Има вътрешна връзка между Първата причина и душата, която живее на Земята. Всички противоречия престават, всички неща се обясняват. Човек може да е богат, може да е учен, но ако той не е осенен от Духа, от Любовта, той е винаги недоволен от живота.

98

Духът е Божественото в човека, което гори. Не изгасвайте тоя пламък! Докато той гори, ще имате такава аура, която ще ви предпазва от всички лоши условия. Който носи Духа в себе си, той има пламъка. Няма ли Духа в себе си, няма и пламъка и започва да философства, че нещата могат да се постигнат по много начини. Не, само един начин има за правилно живеене. Всяка дума трябва да има само един смисъл. Всички ваши мисли, чувства и действия трябва да имат само един смисъл. Човек не трябва да бъде раздвоен.

Човешкото сърце е резултат на човешкия ум. Човешкият ум е резултат на човешката душа. Човешката душа е резултат на човешкия дух. Човеш-

кият дух е резултат на Бога, на Божественото. Всеки един резултат в последствие може да бъде една причина. Аз вземам резултатът, значи в зависимост е. Резултатът не че не е реален, но в зависимост е. Аз, като турям тази стълба, показвам съотношение, зависимост. Душата зависи от духа, умът от душата, сърцето от ума, човешката воля, човешкият организъм зависят от сърцето.

Ние отричаме своята душа. Казват: "Дали душата е жива?" Единственото нещо, което в света живее, то е душата. Единственото нещо което работи, което мисли, то е духът, човешкият дух. Служител на човешкия дух е човешкият ум. Сега във философията има доста ограничения. Духът в човека, в този смисъл, е който мисли. Умът е произлязъл от духа. От душата е произлязло човешкото сърце. Целият духовен свят е основан по закона на човешката душа. Целият умствен и причинен свят е създаден по закона на духа. Целият физически свят е създаден както човешкото тяло е създадено. Целият физически свят представя астрологически един човек, разложен на своите части. Сега те са отвлечени работи, да ви не плашат.

Без душа Любовта не може да се прояви. Първичната душа, за която всеки копнее, е най-великото, най-съвършеното същество. Всеки човек иска да обича някого. Кого именно иска да обича? Той иска да обича тази първична душа. Щом търсите Любовта, това показва, че вие търсите душата. Щом търсите знанието и мъдростта, вие търсите духа. Умът не може да даде знание на човека, нито сърцето може да му даде Любов. Има нещо в сърцето, което хората наричат любов, но тази любов мяза на временния магнетизъм, който лесно се придобива и лесно се губи. Ако

99

намагнетизирате парче желязо, то временно само ще привлича железните стърготини към себе си. Утре това парче желязо ще загуби магнитното си свойство и трябва отново да се намагнетизира. Същото може да се каже и за сърцето. Колкото и да го магнитиризвате, след няколко дена то ще изгуби свойството си да привлича. Ако пък вземете парче черно желязо и го нагорешите до зачервяване, то започва да свети. Оставете ли го в това положение дватри часа, то ще изгуби червения си цвят, ще изгуби светлината си и отново ще стане черно. Същото става и с ума. Кой човешки ум не е светвал за няколко часа и след това не е потъмнявал? Когато казваме, че някой човек има светъл ум, подразбираме, че Духът присъства в този човек. Присъствието на Духа създава непреривна светлинна енергия в човешкия ум.

Човешката душа е създала вселената, а човешкият дух е създал вечността. Значи, духът е създал хилядите безбройни вселени. Тъй щото, когато говорите за сърцето, не мислете, че то е слабо, както вие си го представяте. То е създало нашата Земя, както и всички останали планети. Чрез сърцето Бог е пожелал да създаде, да устрои Земята. Казва се в Писанието: "Дух Божий се носеше по земята." Значи Земята е устроена според желанието на сърцето. Каквото то е пожелало, това е създало. Нашата Земя е устроена само за добродетели нищо повече. Следователно, щом ние станем добродетелни, и другите изкуства ще дойдат. Ти не можеш да станеш музикант, ако не си добродетелен. Ти не можеш да станеш философ, ако не си добродетелен. Ти не можеш да станеш красив, ако не си добродетелен. Ти нищо не можеш да станеш, ако не си добродетелен. Добродетелта е основа на живота. Доброто е основа на живота. Това трябва да го знаете. Само по този начин може да имате успех в живота. Аз не говоря за личното добро, да направите добро на някого. Вие трябва да имате добро сърце, не в смисъл добро разположение, но сърце, което твори, което създава нещата. Мнозина питат: "Защо

трябва човек да бъде добър?" Човек трябва да бъде добър, защото върху доброто се основава неговият живот. Ако ти не си добър, нищо не можеш да постигнеш в живота си.

Духът, това е силата на човека. Вие сте силни дотолкова, доколкото съзнавате силата на вашия дух. Вие сте благородни дотолкова, доколкото съзнавате благородството и силата на вашата душа. Силата на вашето сърце зависи от това, доколко вие съзнавате присъствието на вашата

100

душа в себе си. Силата на вашия ум зависи от това, доколко вие съзнавате присъствието на вашия дух. Доколкото вашия дух работи, дотолкова и вашият ум ще работи. Ако се съмнявате и колебаете във вашия дух, и умът ви ще се колебае. Ако се колебаете в душата си, и сърцето ви ще се колебае. Ако сърцето ви е непостоянно, и душата ви ще бъде непостоянна. Вие седите и мислите: "Я има душа, я няма! Я има дух, я няма!" Следователно душата и духът са два велики принципа в живота. С влизането си в живота, материализмът е направил отклонение в неговото правилно развитие. Как е създал това отклонение в живота? Като е внесъл в света идеята, че душа не съществува, а всичко е материя. Що се отнася до съществуването на духа, материализмът не е могъл да го отрече, защото той сам го е идентифицирал с ума на човека. Тъй щото, когато кажат за някой човек, че има мощен дух, материалистите подразбират силен, светъл ум. Обаче те напълно отричат съществуването на душата, а едновременно с нея отричат и съществуването на Любовта като велик принцип.

Какво човек трябва да разбира под думата "душа"? Душата е туй, което включва всичко. Всичко онова, което е заложено в човека, което трябва да се развива във всичките векове, то се взема за душа. То е голям склад. Има и други определения.

Казвам: най-великото нещо е човешката душа! И след това хората още продължават да се запитват, съществува ли душа, или не. Който пита, съществува ли душа, или не, това показва, че неговата душа е по-малка от самия него. Този човек трябва да остави този въпрос настрана и да не разисква върху него. Душата осветлява човека. Всичкото знание, което той носи в себе си от памтивека, както и Любовта, Мъдростта и Истината, трите начала на живота, се крият именно в неговата душа. Тя е склад, хранилище на всички негови богатства. Всички трудни въпроси, които изникват пред човека, се решават пак от душата. Трябва ли тогава да запитвате, съществува ли душа, или не? Който не вярва в съществуването на душата, той се намира в края на материализма и смъртта е негов дял. Душата живее долу, в слънчевия възел. Ние сме на границата на духовния и физическия свят. Слънчевият възел е близо до пъпа на човека. Там е жилището на душата.

101

Душата сама по себе си не е триизмерна, тя не може да се проектира, тя не може да проектира своите действия, тя самата не е в нашия свят. Тя на физическото поле не е душа. Тя е в съприкосновение с физическия свят, но не живее във физическия свят, тя живее в съвсем друг свят, в друго измерение.

В съзнателните движения силата е вътре, а в несъзнателните механически движения силата е отвън. В едно колело имате един ремък, който движи постоянно колелото отвън, а в един охлюв имате движението отвътре. Този охлюв или тази мида често е затворена между две черупки.

След като умре охлювът или мидата, тази черупка остава и ако я счупите, никога не ще може да образувате наново тази форма. Обратно: ако вземете солта и я разтворите във вода, после оставите разтвора ѝ да изкристализира, ще се образува същата форма. Следователно, разумните форми не се възстановяват тъй, както формите на кристалите. Затуй, когато в света направите известна погрешка или известно добро, разумната сила, която е направила тази погрешка или това добро, тя сама е в сила да пресъздаде туй, което е направила или развалила. Допуснете следния факт, който може да се обясни по два начина: вие имате един приятел, когото обичате, но един ден по невнимание кажете една дума, от която той се обижда, неговото настроение се изменя. Вие отивате, извинявате се, но той не иска да ви прости. Питам: защо не иска да ви прости? Онзи човек, който не иска да ви прости, той не е обиденият, друг е обиденият, но го няма. Следователно той казва: "Аз няма какво да ви прощавам, аз оставам само негов настойник". Запример даден е един процес на някой адвокат, но друг един му казва: "Прекрати този процес". Той пита ищеца: "Ти съгласен ли си?" Адвокатът има ли право да прекрати делото сам? Няма право. Следователно обидените хора, тези, които не обичат да прощават, те не са обидените, те са само длъжностни лица. Ще ви дам едно правило: всички ония неща, които стават на Земята, душата да взема участие, тя да бъде в нас в нашето сърце, в нашето тяло тогава всичко, което то върши, се реализира и ние ставаме доволни. Онези от вас, които искате да поправите положението, пазете това правило: да участва душата във вашата мисъл. Вие, човекът, сте като дете при душата. Душата като те види, те оставя да дойдеш в спокойствие, да усетиш, че имаш нужда да ти помогне. Някой път искаш да се наложиш: туй да направя, онова да направя. Остави, ти не се меси. Шом

102

се отнесеш до нея, остави я свободна, тя не само да дойде, но да вземе участие в живота ти.

Трябва да започнем да живеем добре, за да благоволи душата да се прояви заедно с нас. Да не ни оставя да правим, каквото ние искаме, защото тогава ние ще плащаме данък. Всички знаете какво нещо е плащане на данък. Когато душата взема участие, всичко върви в хармония, човек се усеща силен, бодър, мощен. Цялата природа има смисъл. Шом останем сами, веднага дойдат препятствията едно след друго.

Благото, на което се радва човек, същевременно е благо и за целия му организъм, както и за всяка отделна клетка от общия организъм. На това основание в света съществува една велика Божествена душа, в която се съдържат всички останали души. Ние сме свързани с тая душа и нашето благо зависи от нейното благо.

Има една всемирна душа, която живее във всеки човек. Всеки трябва да слуша тази душа. Хората различно крещават тази всемирна душа. Това е душа, която разбира всичко, която живее, която направлява хората, която създава и култура, и наука, и изкуство всичко е нейно творение. Който слуша тази всемирна душа, е блажен, който не я слуша, той е нещастен.

Често понятието за душата е сбор от функции. Функцията е един процес. След като се свърши този процес, свършва се и това действие. А душата е един непреривен процес в света. Пространството и времето в природата се включват в душата. Душата е пространствена и без друго е материална. Тя включва в себе си пространството, включва в себе си и времето, включва в себе си всички форми, но и възприемането на тези форми.

Любовта е онзи копнеж, в който като живееш, ще имаш постижения

на онова, което желаеш. Но щом си в света, ще усещаш един недоимък, една празнота, едно безсмислие, едно колебание, едно съмнение, едно безверие, една вътрешна грубост. Каква любов е тази? Любовта има онази пълнота. Човек е гений. Той е талантлив, той е гений, той не е обикновен човек. Обикновен е, когато отива при обикновения, талантлив е когато отива при талантливия, гений е, когато отива при гения. Човешката душа, дето слиза, се приспособява на условията, които съществуват. Някой

103

път душата взема обикновена форма. Когато се качи към Бога, тя взема по-друга форма. Една човешка душа е повече от един ангел. Един ангел е изложение. Душата съдържа възможности повече от постиженията на един ангел. Душата съдържа повече възможности в себе си, отколкото едно божество в себе си! Така седи този въпрос. То са ония несметните възможности, които Бог е вложил в душата, понеже тя е изразение на самия него. Тя е направена по образ и подобие Божие. Това са възможности, които Бог е вложил в нас, които за вбъдеще трябва да ги достигнем. Най-красивият момент в живота на човека е, когато двама души се срещнат при следното положение: единият от тях живее дълго време на Земята, другият сега слиза от Небето. Тази среща остава паметна за цял живот. Това означава стихът: "Дето са двама или трима, събрани в Мое име, там съм Аз посред тях". Душата на човека е единият, духът вторият, а самият човек третият. Числото 3 представя проява на същинския дух, на същинската душа и на същинския ум в човека.

Всеки човек трябва да има една душа, която да го обича с цялото си естество, т.е. със своето съзнание, със своето самосъзнание, със своето подсъзнание, със своето свръхсъзнание. Има ли човек такава душа, всички Божествени блага ще дойдат чрез нея. Тази душа именно представлява каналът, чрез който се пренасят благата от невидимия свят за душата, която живее на Земята. Човек не може да възприеме Божията Любов и Божиите блага отдето и да е. Тази душа, която ни обича, тя ще ни покаже начин как да постъпваме с всички останали души.

Според моето схващане Земята е едно училище само за индивидуалната човешка душа. Ако има нещо реално в света, то е човешката душа. Някои се питат: "Какво съм аз?" Аз съм това, което мисли, това, което чувства и желае. А всяка мисъл, всяко чувство и желание имат и своята форма.

Когато човек говори, по неговата мисъл може точно да се определи възрастта му. На Земята живеят млади и стари души: младите души се познават по това, че като са живели малко на Земята, нямат много опитности. Старите души пък са живели много, те разполагат с много знания, с големи опитности. Следователно, ако една стара душа греши, тя съзна-

104

телно греши, ако прави добро, тя пак съзнателно прави добро. Тия стари души, със знания, с опитности, ние наричаме още "напреднали души". Светът не съм го създал аз, той си има свой господар. Не са само българите, които разрешават въпросите. Има англичани, французи, американци, руси, италианци, сърби, японци, китайци, това са повече от два милиарда хора, които разрешават въпросите в света. Окултистите казват, че има още 58 милиарда други човешки души, които разрешават въпросите. Ще кажете: "Кога са ги броили?" Не знай кога са ги броили. Има кой да ги брой. В невидимия свят всеки десет години ги броят. Та статистиката казва горе-долу това. Преди 10 години, ако са били 60 милиарда, след

10 години ще се увеличат. Тия данни не ги измислям аз, това са учени хора, които казват, че толкова души съществуват. Дали вярвате, или не вярвате, то е друг въпрос. Туй, което съществува в природата, то си съществува, независимо от това дали ти вярваш, или не вярваш. Всички души не са на Земята. Те се движат из пространството, обикалят из слънчевата система, а някои от тях обикалят и другите системи и периодически слизат на Земята. Като слязат на Земята, те посещават хората, влизат в телата им, оставят им своите благословения и отново отиват в безпределните пространства. Какво е движението на душите? Те се движат във вид на кръг, но спиралообразно. Сама за себе си душата представя малка вселена, която се движи из голямата вселена, из безграничното пространство. Никой в света, бил той човек или ангел, не може да заеме мястото на душата, нито да я обсеби. Душата има Божествен произход и принадлежи само на Бога. Когато една душа слезе на Земята, всички възвишени същества, които разбират законите, започват да творят цяла система от светове, защото те знаят, че всяка душа носи нещо ново в себе си. Значи идването на една душа в света символизира създаването на нещо ново, велико, красиво. Като не разбирате какво представлява душата, вие често казвате: "Смушава се душата ми". И Давид е казал на много места: "Смутена е душата ми!" Душата не може да се смушава. Нормална душа е душа, която се проявява и развива правилно. Не се учудвайте, защо не се проявява още правилно. Защото тя е още в първия

105

етап на своето развитие. Туй, което се проявява, то е човешкото сърце и човешкият ум. Още платното се тъче. Докато то е на стана и се тъче, то е тъкане, а когато този плат се изтъче, тогава душата ще се прояви. Обаче не в сегашната епоха, а в шестата раса тогава, когато двата принципа на сърцето и на ума, или двата принципа, както сега се проявяват в мъжа и жената, дойдат в съгласие и схванат защо са слезли на Земята. Защото, докато мъжът разбира, че е дошъл в света като мъж, и докато жената разбира, че е дошла като жена, всякога ще има в света разбити носове, счупени крака, извадени ребра, разбити сърца и т.н. В новата култура няма да има болни, хилави, умопобъркани хора, всички ще бъдат със здрави мозъци, със здраво телосложение, няма да мислят за умиране, защото в новата култура ще бъдат съединени тия два свята, и като са съединени, душата ще слиза на Земята и ще се възкачва свободно. Но на тази Земя няма да слиза душата, а ще слиза на новата земя, която сега се строи. И тогава ще дойде новият Йерусалим и ще започне културата на Божествената душа и на Божествения Дух. А сега казвате: "Сърцето ми е разстроено, малко съм неразположен", а някой път вие смесвате и казвате: "Боли ме душата". Душата, твоята душа не може да те боли, тя не е слязла, тя е горе и чака. Мъжът и жената представят две принципа, две части на едно цяло. Кое е цялото? Самият човек. Двата полюса, двете части, това са неговият дух и неговата душа. Душата може да живее отделно, самостоятелно от духа, както жената може да живее отделно от мъжа, всеки за себе си, в своя физическа форма. Значи душата може да живее отделно, както жената в своя специфична форма. И духът може да живее отделно, както мъжът, също в своя специфична форма. Ето защо много хора носят в себе си само мъжкия принцип, само духа. За такива хора се казва, че имат дух в себе си, но нямат душа. Други пък носят в себе си само женския принцип, душата. За такива хора се казва, че нямат дух в себе си, но имат душа. Има ли някакво противоречие в това? За нас е важно човек да има или душа, или дух. Дали тия души или духове са от този или от онзи свят,

това не е важно. За нас е важно обаче, и едните, и другите да вървят в Божествения път, да се ръководят от Божествените закони, за да изгладят противоречията, които съществуват между тях. Само при това положение вие ще можете да разрешите мъчнотиите във вашия живот. Запример ставате сутрин, чувствате, че нещо ви липсва. Какво ви

106

липсва? Душата. Де е отишла тя? Душата е напуснала тялото ви, защото се е обидила нещо от духа и във вас е останал само духът. Някой път се случва обратното: духът напусне тялото ви и във вас остава само душата. Има случаи, обаче, когато и душата, и духът напускат тялото и то остава само със своето сърце и със своя ум, и човек се намира в голямо смущение. Защо се смущава тогава човек? Той се смущава, защото сърцето и умът му, неговите деца, са напуснати от душата и духа, т.е. от майката и от бащата. Децата са уплашват и казват: "Де е майка ни, кой ще ни готви сега? Де е баща ни, кой ще ни купува дрехи?" Децата са напълно зависими от своите родители.

Като казвам, че душата е напуснала тялото на някой човек, понеже се обидила от неговия дух, това е на човешки език казано. Всъщност, понеже душата и духът се стремят към абсолютна свобода, духът е дал свобода на душата, да отиде някъде да се разходи, да посети някои места и като свърши работата си, да се върне обратно. Същото прави и духът. Каквото душата и духът правят, никога не го съобщават на своите деца, на ума и на сърцето. Обаче, каквото правят майката и бащата на Земята, всичко съобщават на своите деца. Понеже душата и духът не съобщават на децата си какво вършат, умът и сърцето на човека са в постоянно смущение. Под думата "деца" ние разбираме хората на ума и на сърцето.

Когато питам някого, има ли душа, това значи, има ли майка. Много нещо е да има човек майка! Който има майка в себе си, той е истински човек. Когато питам някого, има ли дух, това значи, има ли баща. Много нещо е човек да има баща! Някой казва: "Моят баща умря". Не, истинският баща никога не умира! Значи думите "душа" и "дух" трябва да се разбират в техния вътрешен смисъл, според както е казано в Писанието.

Например, там е казано, че първият Адам стана душа жива, т.е. стана жена. Последният Адам пък е бил животворящ дух, т.е. мъж. Обаче нито първият Адам е бил истинска жена, нито последният е бил истински мъж. Това показва, че иде нов период в света, когато тази история трябва да се преповтори, да се създаде онзи човек, в когото и жената, и мъжът да бъдат хармонично съчетани. Значи, когато душата се проявява, в живота става повторение на събитията, но в съвършено нова форма и съвсем нов начин. Когато пък Любовта се проявява, тогава и животът иде. Животът не е нищо друго, освен прииждане на енергия.

Под думата "мъж" в прав смисъл се разбира онова възвишено и

107

благородно начало, което се отличава с чистота и святост. Това начало изключва всички криви разбирания, всякакви престъпления от себе си. И под думата "жена" в прав смисъл се разбира чистата дева, свободна от всякакви криви, изопачени образи в ума си. Тя е независима, не се влюбва в никого, не минава за героиня пред хората. Изобщо всяка душа и всеки дух любят само Бога. Духовете и душите се влюбват само в Бога, като Първоизточник на нещата. Следователно духът първо люби Бога, а после жената, т.е. душата. И душата първо люби Бога, а после мъжа, т.е. духа.

Някой ще каже: "Докажете ни, че има душа и дух!" Аз мога в 5 минути да ви докажа съществуват ли душата и духът, или не, без да се аргументирам или доказвам този въпрос теоретически, както правят някои от философите като Кант, Шопенхауер и т.н. Как ще направя това? Ще извадя душата от тялото на някого и той веднага ще падне на земята. След това пак ще я върна назад. После ще го питам: какво видя? "Видях, че на земята лежеше човек, който напълно приличаше на мене." Какво ще кажеш сега, съществува ли душа, или не? От същия човек аз мога да извадя още двама и ще го питам: кой е този, който лежи на земята и не говори? Кой е този, който мисли, разсъждава и говори, и най-после, кой е този, който свързва и двамата? Този, който лежи на земята и не може да говори, това е облеклото, материята, в която душата е облечена. Този, който мисли, разсъждава и говори, това е самата душа, а този, който свързва и двамата, това е духът на човека.

Не е въпросът за душата вън от човека, но важен е въпросът, какво представлява човек в света като проявяваща се душа. Освен това човек трябва да знае за себе си какво представлява той като дух, и най-после той трябва да знае какво нещо е Бог, без да се стреми да докаже това и на другите хора. Знае ли човек тия три въпроса за себе си, той се намира вече в правия път. Познаването на тия три важни въпроса съставлява великата бъдеща култура, която може да съгражда, да поставя здрави основи в живота на човека.

108

ЕНЕРГИИ

Етер, татвас, прана и акаша

Слънцето съставлява извор от жива енергия за цялата Слънчева система. По отношение на Земята енергията на Слънцето е положителна. Тя се развива в положително и в отрицателно електричество, и в положителен и в отрицателен магнетизъм. Земната енергия по отношение на Слънцето е отрицателна. От съприкосновението на тия две енергии се произвежда животът на Земята. Този посредник, който съединява и трансформира тези две енергии, е наречен от учените "етер". Той прониква пространството и цялата Земя. Окултистите го наричат животворна плазма, мистиците го наричат дух. И в книгата Битие се казва: "В началото създаде Бог Небето и Земята. А Земята беше неустроена и пуста; и тъмнината бе върху бездната; и Дух Божи се носеше върху водата."

Етерът означава това, от което нещата се раждат и отглеждат. Частицата ЕТ е първичното начало, от което нещата се раждат, ТЕР е това, което отглежда нещата на Земята. Етерът не е гъста материя. Топлинният етер, т.е. първичната енергия, има връзка с обичта, с Любовта. Следователно, в първото изявление на живота се проявява Любовта, тогава топлинният етер започва да действа в материята. И така, животът се проявява в топлина. С появяването на топлината течението на живота е почнало да слиза към Земята, за да я организира. Това течение е Божественият Дух, който слиза отгоре да организира нещата. Топлинният етер е едно движение отвън навътре. Когато казваме, че трябва да обичаме другите хора, ние подразбираме този топлинен етер, който идва отвън. Хората изискват нашата любов. Някой иска да те обича и да го обичаш. Защо? Това е енергия в природата, която иска да се прояви.

В природата не съществуват празни пространства. Всичко е изпълнено с особена, рядка материя, невидима за обикновеното око. Небесните тела се движат в етера, който от гледище на духовния свят представя водна среда. От същото гледище светлината представя въздухообразна среда. И светлината минава през етера, както и твърдите тела. И хората

са свързани помежду си с нещо невидимо, което оказва известно влияние

109

върху тях. Това е причината, дето хората съзнателно или несъзнателно си влияят.

Етерът прониква въздуха нещата едно друго се проникват. Това, което прониква, то владее, по-малкото живее в по-голямото, по-голямото го обгръща. Етерът има четири състояния. Мислят, че етерът е еднороден навсякъде, пък то не е така. Слънцата са центрове на етерни енергии, налягането на етера образува слънцата. Където има слънца, налягането на етера е най-голямо. Етерът, като наляга, в безкрайното пространство се образуват слънчеви системи, значи това налягане не е навсякъде еднакво.

Като се говори за висш свят, подразбираме Небето, дето живеят възвишени и благородни същества. Те са силни, мощни, само с една ръка могат да дигнат Земята. Казвате: "Тия същества имат ли опорна точка някъде?" Имат, разбира се. И те се плъзгат по някаква плоскост, както и Земята се плъзга по едно платно. Това, което съвремените учени наричат "етер", е платното, по което Земята се плъзга. Това платно е неделимо, нищо не е в състояние да го скъса. Тъй щото, колкото и да е тежка Земята, това платно никога не може да се скъса. То е гладко, не е право обтегнато, но е набраздено, вълнообразно и по тия вълни именно Земята се плъзга. С това се обяснява образуването на светлинните вълни. Когато светлината минава по тези бразди, тя претърпява известно триене, вследствие на което се образуват светлинните вълни. Адептите на науката знаят тези неща. Те знаят защо платното не се къса, те знаят как Земята е стъпила върху него и т.н. Един ден, когато и вие стъпите върху това платно, ще почувствате под краката си здрава почва, от която никой не може да ви помести. Някои учени наричат тази почва канара. Как се плъзга Земята по това платно, какъв е съставът на платното, това са отвлечени въпроси, които днес не могат да се разберат.

Като дишате, вие ще гледате да се свържете с онзи възвишен свят, ще мислите за съществата от този свят, които дишат не чрез дробовите както хората, не чрез хрилете както рибите, но чрез нови органи, които възприемат етера от въздуха. Вие се нуждаете от етер. Етерът е най-чистата материя, която човек може да изсмуче от въздуха. Този етер представя жизнения еликсир. Но ако вие не можете да се свържете с тия същества, които възприемат етера от въздуха, дишането не е правилно.

110

Звукът се предава не по въздуха, а по етера, затова моментално се предава. Нашата мисъл някога я предаваме чрез въздуха, друг път чрез етера, което става веднага. Тогава мисълта е мощна. Силната мисъл не работи чрез въздуха.

Казва апостол Павел, който е бил окултист, ученик на тази велика школа, ученик на Христа, който е бил обучен във всичките правила на Христовото учение и е разбирал дълбокия вътрешен смисъл: "Ще вложи законите си в сърцата им", ще ги вложи, значи: "И ще ги напиша в умовете им". "Напише", значи само по форма. Само чрез ума могат да се напишат тия закони. Тия закони в сегашното положение действат във вашия мозък, действат във вашите бели дробове, действат в стомаха и в симпатичната нервна система. Но тия живи закони имат отношение към онай велика, жива енергия в света, която изтича от своето първично състояние, за да влезе в пътя на еволюцията и тъй да видоизмени тази

първична сила, която индусите наричат *praktiti*, а ние я наричаме Дух. Духът, това е първичното. И казва апостол Павел на друго място: "Плодът на Духа е Любовта", т.е. първото диференциране на Духа е Любовта, а първото изтичане от Бога е Духът. Сега няма да се спирам да ви обяснявам какво нещо е изтичане. Следователно първият закон в света е законът на Любовта. Туй в индуската философия се нарича закон за татвическата енергия, от която праната е едно видоизменение то е едно течение, което иде от Слънцето, едно механическо течение. Има две противоположни течения вливане към Земята, и изтичане от Земята. Туй течение иде периодически, някога се усилва, някога отслабва. Във всичките закони има периодичност, и тази периодичност зависи от вътрешните закони на битието. Известни неща се преповтарят в определени епохи, времена, дни, месеци, години, векове, периодически идат. И съвременната наука започва да съзнава периодичността на елементите. Известни неща ще се случат точно в известни времена. Там, дето е Любовта, там е и Духът, туй, което движи силите. В индуската философия го заместват с думата "прана". Праната във всички нейни проявления е материя, която прониква във всичко и вечно се движи. Има няколко имена: прана, акаша, това са сили които са в потенциално състояние. Някои я наричат татвас. Но акаша е първото проявление на тази татвическа материя в света. Според индусите акаша е нещо, което изпълва цялото пространство

111

и вечно съществува. От нея се образуват всички форми. Тя е нещо неподвижно. Тя е голям аристократ, който не работи, а вечно си почива. Втората същина е праната, която вечно съществува. Това е силата, от която излизат електричеството и магнетизмът. Тя създава техните форми. Етерът, въздухът, водата, кометите, всички планети излизат все от праната и акаша. Зад праната и зад акаша седи нещо друго, което ние не знаем какво е, каква е неговата същина. За да се ползва от праната, човек трябва да изучава нейните закони, защото от неправилното разпределение на праната в човешкото тяло произлизат различни болести главоболие, туберкулоза, лошо храносмилане. Ако в мускулите не е правилно разпределена, явява се ставен ревматизъм. Науката за праната има за цел да разпредели тази енергия равномерно между всички органи и клетки, за да не страдат. Човек не може да има здрав организъм, ако не разбира законите на праната. В този смисъл дишането не е нищо друго, освен метод за акумулиране на праната. Защо човек трябва да постъпва правилно? За да може да събере праната и да я употреби правилно. Ако умът, сърцето и волята ти не работят както трябва, ти ще се лишиш от праната, която ти е необходима. Мисълта в човека трябва да бъде свързана с праната, която идва от Слънцето. Човек с мозъка си, със своята мисъл акумулира праната от Слънцето и оттам я изпраща по цялото тяло. Ако те боли известен орган, ти можеш част от събраната прана в мозъка да отправиш към болния орган, да го лекуваш, той има нужда от тази енергия. Целта на религията е да събере прана от Слънцето, която е тъй необходима за цялото човечество. Религиозните хора събират тази прана чрез сърцето си, а учените я складираат, за да може цялото човечество да се ползва от нея. Формата на сегашните хора не е нищо друго освен прана в движение. Когато праната не е еднакво разпределена в човешкото тяло, раждат се болестите, а когато праната не е еднакво разположена в чувствата, ражда се недоволството; когато праната не е еднакво разпределена в мислите, ражда се безмислието.

Всички нови открития, които стават в науката, не са още добре проучени, в тях не са открити тези истини, които са били известни от най-стари времена на старите народи. Например, в последно време е открит елементът радий, но причините на неговите особености още не са известни. Още

112

не е открита тази жизнена енергия, която се съдържа в природата, както и във всички елементи и се нарича от индусите "прана" или животворно електричество. Такива енергии се съдържат в нашия организъм, в елементите водород и кислород, но не са водород и кислород. Кислородът и водородът са само носители на тези енергии.

Праната има различни състояния: тя бива физическа, сърдечна, умствена или ментална. Без прана мисъл не може да се образува, без прана чувствата не могат да се проявят и без прана волята не може да действа. Праната е причина за създаване и проявяване на мислите, чувствата и действията в човека. Това не значи, че всички хора трябва да имат еднакви мисли и чувства. Всеки човек според развитието си ще приеме това, от което се нуждае, и ще изрази това, което може.

Праната е необходима за човешкия организъм. От нея зависи здравето на човека. Затова именно се препоръчва на хората да излизат сутрин рано, да възприемат по-голямо количество прана. След това те трябва да обработват енергията, която са възприели, да я използват разумно. Не я ли използвате, тя ще ви причини пакости.

Индусите имат свещената дума "ом". "О"-то се произнася и отникъде не е ограничено, то излиза свободно. Ако произнесеш някои от буквите, все ще има някакво допиране до небцето или до зъбите. Но на "О"-то гласът излиза свободно. И при буквата "А", пак е свободен гласът. Та казвам: някой път да произнесете думата "Аум".

"М"-то съставя първичната материя, от която формите са направени. В света има две неща, които постоянно функционират: "М"-то и "О"-то. "О"-то индусите го наричат "прана". Праната е силата в света, която

изпълня пространството. И в потенциално отношение съществува, и в кинетическо отношение съществува. Когато тя се преплете с материята, се образуват формите. Прана или жизнен еликсир го наричат. Ти искаш да бъдеш красив ако не разбираш законите на праната, на жизнената сила или еликсир, или ако не разбираш качествата на първичната материя, ако не разбираш качествата на "М"-то, ти не можеш да се подмладиш.

Индусите казват, че има една сила между Любовта и живота, тя е праната. Като влезе праната, тя обновява мисълта. Всякога, когато хората са болни, просветените индуси си служат с тази сила, но не позволяват

113 8 П. Дънов. Космос

да се говори за тези работи. Стотици години англичаните са между тях, но те мълчат като риби, нищо не говорят. Те не се подкупват с нищо. Тази енергия в света, която произтича от великия космос понеже светът се е диференцирал досега в еволюционната енергия или живата енергия, а душата на вселената е минала през пет степени тя се е диференцирала в три направления. Затуй ние имаме пет чувства туй показва пътя, остават още две сили от тази космическа душа да се проявят. Тази първоначална сила в света, която сега действа, туй, което индусите нари-

чат "акаша", тя е първичното проявление, тя е създала човешкия мозък, човешката мисъл, създала е звука. Второто проявление индусите наричат "ваю", от санскритския глагол "ва", който значи "да движиш нещата", то е едно видоизменение, обръщане на тази енергия в инволюционен процес надолу. Тази енергия "ваю", тъй наречената въздухообразна, азотна енергия, образува облеклото и чувствителността, с която човек си служи днес, при сегашното състояние. И тъй, ако у вас чувствата ви извънмерно се развият и станат силни, значи тази енергия се усилва; ако тази енергия отслабва, тогава чувствата ви се притъпяват. Тия неща стават. Ако мисълта се усили, акаша или тази първична енергия, дойде в ума ви и мисълта ви стане по-ясна; ако мисълта отслабне, връзката ви не е силна, тогава какво трябва да правите? Когато на съвременните хора изстинат краката или ръцете, те тургат бутилки с гореща вода на краката и ръцете, за да може да възстановят естествената топлина. Когато вашата мисъл отслабне, вие ще прокарате вашия ум към ония велики закони на живота към Слънцето и ще възприемете тази първична прана. Ще създадете абсолютно спокойствие на ума си. Божественият свят си има Божествена материя и Божествени сили, които трябва да се изучават. Индусите я наричат "акаша". Според индуската философия съществува една същина, която те наричат "акашеви записи". В тия записи е написано всичко, което миналото крие в себе си, както и това, което днес става. Боли ви главата, боли ви стомахът, боли ви кръста, боли ви сърцето, за мен причината е ясна, тя не седи в самото сърце или в главата. Тази дисхармония показва, че вашият живот не е в съгласие с ония велики закони на битието, които регулират разумния живот.

114

В природата има една разумна сила татвас, която прониква цялото пространство и е основа за движението на всички небесни тела, и е причина за произвеждане на целия живот във вселената. Праната е едно видоизменение на татвас, а научния метод за използване на тази жива енергия индусите наричат "пранамама". Татвас е Любовта, която движи света и всички висши желания се дължат на тази енергия, на тази сила, която със струите си прониква през нашите тела, през всичките ни тела. Вие със слънчевата енергия може да направите много опити. Ако във вас се проявява обикновеният живот и ходите гологлави, а Слънцето грее, към обед непременно ще имате слънчев удар, защото тази Божествена енергия ще мине през Земята, ще промени някои вибрации и ще образува загорещаване в мозъка. Значи, щом имате слънчев удар, вие сте прекарали тази енергия през Земята и затуй имате удар. Обаче, ако във вас имате съзнателния живот, настроени сте любовно към всички живи същества, вие ще превърнете тази енергия в акаша и ще усещате в себе си една велика, приятна Божествена музика, и по цялото ви тяло ще се носи един велик трепет, и ще искате да предадете енергията си на всички хора. Всичко туй ще бъде във вас, ако имате съзнателния живот. Тази енергия вие ще я чувствате и през нея ще се предават мислите на всички разумни същества. Животът на всички същества, които ви обикалят в далечното пространство, ще ви се предава с бързина, по-голяма от бързината на слънчевия лъч и вие ще чувствате, че сте един гражданин на това велико царство. И като погледнете на този, великия свят, вие ще бъдете радостни, всичко ще ви причинява радост. Това е новият живот. Вечер и денем може да приемете този живот. Налягане и напрежение

Земята не се движи в празно пространство, има една велика сила в

пространството, която е толкова мощна, че държи Земята и всички останали светове в равновесие.

Представете си, че Земята пътува в едно безвъздушно пространство, в етера, в една материя, която е хиляди пъти по-рядка от водорода. Следователно водородът, сравнен с тази материя, ще изглежда като кал. Представете си сега Земята, която е милиарди кубически метра тежка,

115

пътува в тази рядка материя, каквато е етерът, в безвъздушни пространства, значи тази грамадна Земя се движи с шеметна бързина в това безвъздушно пространство. Също така и Слънцето, което е милион и половина пъти по-голямо от Земята, се движи в тази рядка материя. Кой ги държи тия грамадни тела, на какво се държат в това безвъздушно пространство, можете ли да кажете? При такива чудни явления вие се чудите на човешките изобретения! Аз отговарям на този въпрос: само мисълта, само умът държи тия грамадни тела в безвъздушното пространство. Цялата природа, цялата вечност, цялото пространство е проникнато с ум и с мисъл. Следователно, мисълта поддържа Земята и Слънцето, и звездите, както и всички хора. Тя поддържа всичко в живота и вселената. Като разглеждам природата, виждам, че тя е пълна с динамически сили, които се присаждат. За въдеше учените хора ще изучават закона на присаждането. Една енергия може да се присади в човешкия организъм тъй, както може да се присади една череша или една праскова, или една слива, или каквото и да е друго растение. Тази енергия може да бъде или добра, или лоша, или във възходяща, или в низходяща степен. Някои от вас имате тази опитност. До известно време вие сте много кротки, смирени, благи, но след време вашият характер се изменя, вие ставате нервни, избухливи и се чудите какво става с вас. Питате се: "Защо се измени моят характер?" Върху тебе е присадена една отрицателна енергия. Тогава казвате: "Какво да правя?" Ще отчупиш туй клонче от твоя ум и от твоето сърце, за да може Божественото в тебе свободно да расте. Така също може да се присаждат Божествените енергии върху лош човек. Ако върху един лош човек присадиш едно Божествено клонче, той ще стане добър. По присадката върху човека вие може да познаете дали той е добър или лош. Ако на един човек, на вид добър, отчупите присадката и той стане лош, значи само присадката му е била Божествена, а естеството му, подложката лоша. Ако пък отчупите присадката на някой лош човек и той стане добър, значи присадката му е била лоша, а подложката добра. Следователно два вида подложки има в хората: едната подложка е добра, другата лоша. Лошите подложки понякога път може да се присадят с добри присадки, а добрите подложки може да се присадят с лоши присадки. Това психологически е вярно. Ние можем да направим опит да видоизменим характера на човека. Бащите и майките искат да възпитат децата си, но не знаят как, не разбират закона на присаждането.

116

В природата има негативна сила. Всички ония сили, които отнемат естествената топлина на човека, произвеждат болестите. Всичките ония сили, които внасят топлина в човека, носят здраве. Тъй щото, някой път попаднеш в негативната сила, отнеме ти се топлината тогава дойде болезненото състояние. Ако дойдеш в оная област на положителните сили, които са в хармония с тебе ти внасяш здравето. В туй отношение това е наука за здравето. Човек трябва да е в хармония с природата и в умствено, и в духовно отношение. Духовното отношение го вземам по отношение

на сърцето. Във физическо отношение по отношение на тялото. Когато човек има връзка с трите свята: с положителните сили на умствения свят, с положителните сили на духовния и с положителните сили на физическия свят, то е здравето на човека, здравословното състояние. По закона на аналогията, както Земята се формира, така се формира и човешкият мозък. Ако ти в твоя мозък не можеш да направиш една мрежа по-ситна от тази, която имаш, ти не разбираш закона. Всяка година човек трябва да построява по една мрежа, в която да се разбива слънчевата енергия. Един светия, след като живее 20 години в пустинята, създава нещо такова в ума си, той долавя неща, известни сили, за които обикновеният човек понятие няма, понеже с тази мрежа хваща енергията и може да я тури в работа. Сегашните учени хора имат клетки да хващат енергията, но те търсят нови пътища и начини да схванат скритата енергия, която е в природата. Някъде схващат, някъде не могат да схванат, но в сравнение с миналото има едно подобрение. Но вътре в нас, в нашия личен живот, всеки трябва да прави усилие да открие тази светлина и топлина. Когато намери законите на своя ум, тогава ще изследва и други умове, които са в хармония с неговия. Ще ги изследва не само тук, на Земята, но ще проследи всичките звезди. Учените хора казват, че теглото на тялото зависи от неговия обем и от плътността на материята, от която е съставено. Следователно, телата, които са в Слънцето, тежат повече от тия на Земята. Понеже Луната е по-малка от Земята, там пък телата тежат по-малко от тия на Земята. Според това, предполага се, че ако един човек отиде на Луната, той ще тежи там само 250 грама. Сметнете колко ще тежи човек, ако се пренесе на Юпитер, който е 1 250 пъти по-голям от Земята. Тъй щото, тежестта зависи от теглото, от обема на тялото. Колкото повърхността на тялото

117

е по-голяма, толкова и налягането е по-голямо. Най-голямо е налягането в центъра.

Тежестта зависи от теглото, от обема на тялото. Колкото повърхността на тялото е по-голяма, толкова и налягането е по-голямо. Най-голямо е налягането в центъра.

В това отношение ние, живите същества, съставяме центърът на Битието. Колкото сме по-далеч от центъра, толкова и налягането е по-малко. Когато хората се запитват защо идат противоречията в света, казвам: противоречията се дължат на налягането върху нас. За да се създаде една благородна човешка мисъл и едно благородно човешко чувство, се изисква голямо налягане. Не е достатъчно за това налягане от 1 000 атмосфери, но е необходимо най-малко 250 милиона атмосферни налягания. Не се образуват лесно човешките мисли и чувства. Не мислете, че това нещо е доказано от някой съвременен учен. То е твърдение само. Вбъдеще може да има още повече извънредни твърдения.

При това, колкото налягането е по-голямо, толкова и разумността е по-голяма. Камъните нямат никакви страдания, понеже наляганията върху тях са много малко. Върху човека обаче налягането е много голямо, вследствие на което и страданията му са големи.

Сега да допуснем, че има някакво налягане отвън. Откъде може да дойде то? От безкрайното пространство ли? Какво налягане ще упражни на един квадратен сантиметър етерът от безкрайното пространство? Етерът е вещество, следователно има тегло. Някои обясняват, че привличането на телата не е нищо друго, освен налягане на етера. Значи тежестта не е нищо друго, освен налягане на етера. Теглим един килограм, това е налягането на етера, който се стреми към някакъв силов център. Следователно, тежестта се определя в силовото поле на материята в безкрайното

пространство. Етерът е, който наляга отгоре и от това се определя теглото на даден предмет. Какво налягане има въздухът върху човешкото тяло? Проверете го. Това са данни. Може да не са абсолютно точни, но нас ни интересуват законите, по които става това налягане. В природата има налягане отвън и едно напрежение отвътре. Човешката глава е подложена на същото. Когато религиозното напрежение на главата е слабо, тогава главата отгоре е спитена, полюсите са спитени. Тези хора, на които главите отгоре са спитени, не са религиозни, не са духовни хора. Те са много студени. Какъвто е северният полюс, такива са

118

и те. Те имат живот на екватора. Много са горещи на екватора, но там има много месоядни животни. Екваторът е много богат с месоядни животни. В религиозните хора, на които полюсите са развити, екваторът е сплеснат, полюсите са издадени. На светските хора главите са сплеснати като Земята, екваторът е издаден. Например, у вълка екваторът е доста издаден, в лъва, в тигъра, в котката също. Като дойдете до тревопасните животни, в тях екваторът е сплеснат. Това са частични, общи заключения. В света има места, гдето налягането е толкова голямо, че на един квадратен сантиметър тежат 75 кила.

Ние казваме, че нещата имат център. Всички неща падат към центъра на Земята. За да пада едно тяло, казват, че Земята го привлича. Съвременните физици казват, че отвън има налягане 1 200 кг, въздушното пространство наляга с 1 200 кг. И отвътре има напрежение пак 1200 кг и се уравновесяват те. И между тия две налягания отвън и отвътре човек се движи. Налягането отвън е малко по-голямо. При някои от вас е с 50 кг по-голямо, при други с 60 кг и пр. Значи отвън има 1 200 кг налягане, има противодействие отвън. У всички светски хора материалисти налягането отвън е голямо. Духовните хора усилват налягането отвътре. И когато налягането отвътре стане по-голямо, тогава ще се повдигнем и ще отидем към някой център, който ще ни привлече. Като се освободим от влиянието на Земята, може би Слънцето ще ни привлече към себе си. Това са научни разсъждения.

Учените хора доказват, че Земята след 500600 милиона години ще загасне, животът ще се намали. Един ден всички трябва да напуснете Земята. Един ден Земята ще бъде като Месечината, ще има студ на повърхността от 150 градуса. Питам тогава: тия хора как ще живеят на Земята? При 150 градуса студ живели ли сте? Нищо не може да расте, няма да има плодове. Няма да има какво да правите тогава. Казвате: "Да му мислят онези, в тия времена, които ще бъдат!" Че вие ще бъдете пак същите хора. Онези същества, които населиха Месечината, около 100 хиляди има там, понеже тя е 50 пъти по-малка от Земята, слязоха под кората да живеят. Не искам сега това да го вярвате. Аз го знам това, че има 100150 хиляди хора, много учени са, живеят под кората, имат градини, плодни дървета. Използват слънчевата светлина, вкарват я под кората и излизат навън, понеже имат много хубава обстановка за изследване

119

на небето то е всякога ясно, никаква пара няма. После свободни са от микроби. Микроби няма там. На Месечината живеят колкото искат. То е хубаво това за Месечината, но ние тук, на Земята, кои сме? Ако един човек от Земята се пренесе на Месечината със своето устройство, който тежи 60р70 килограма, той ще тежи само 250 грама. Ако вие се пренесете на Слънцето, ще тежите 16 тона все същото тяло. Сега туй може да

ви се вижда смешно.

Ще ви приведа един факт, който учените хора съобщават. Сегашните учени хора намерили, че материята на Сириус е толкова тежка, че 3d4 кубически сантиметра са достатъчни да счупят един камион. Само 4 кубически сантиметра от тази материя могат да счупят най-силния камион! Ако вие на Слънцето ще тежите 16 тона, тогава вие трябва, за да живеете там, да имате 16 тона и вътрешно напрежение, за да се уравновесят 16 хиляди килограма тогава ще ги носите, ще си играете с тях. Трябва външното налягане и вътрешното напрежение да са еднакви. В живота колкото повече ние се подигаме в човешката еволюция, толкова напрежението отвътре става по-голямо, условията стават по-трудни. Всичките предмети се движат в света не по една права линия, понеже има две сили, които въздействат едната отвън, другата отвътре. Те трябва да се уравновесят. Ако външните условия и вътрешните възможности се уравновесят, ще има една права линия. Ако човек иска да бъде справедлив, в него условията и възможностите трябва да са в равновесие, тогава имаме права линия. Щом имаме условия по-слаби и възможности по-силни, образува се една изпъкнала линия. Щом имаме условия по-силни и възможности по-слаби, образува се една вдлъбната линия. Тогава по първия закон са се образували планетите. Когато възможностите са по-слаби, образували са се високите планини. Когато условията били по-силни, се образуват долините, образуват се вдлъбнатини, образуват се езера, морета. При възможностите се образуваша планините. Пита някой: "Кое е добро и кое е зло?" Кажете ми сега, какво представят доброто и злото на научен език. Кое от двете е налягане и кое напрежение? Защото доброто и злото, те са напрежение и налягане. Сега богословите могат да дадат обяснение. Аз обяснявам научно нещата. Доброто и злото са напрежение и налягане. Сега няма да го считам за погрешка, ако кажете невярно. Вие знаете какво нещо е доброто и злото. Какви са постъпките на злото? След като направите една лоша

120

постъпка, отде иде ударът? Отвън. Ако вървите някъде и не внимавах, може да падне керемидата отгоре ти. Добро ли е това или зло? Зло е. Това е налягане. Сега, доброто иде като напрежение отвътре, злото е налягане отвън. Защо е злото? Защото, ако няма зло отвън, доброто отвътре ще разпръсне човека на парчета. Някои от вас питат: "Не може ли само доброто в света да царува?" Говоря научно. Ние нямаме предвид теории. Хипотезите и теориите са хубави. Някой казва: "Не може ли без зло?" Друг казва: "Човек не трябва да бъде добър." Те не разбират професорите в университета. Нито без зло може, нито без добро може. Едното е налягане, а другото е напрежение. И ако отмахнем това налягане, нито един от вас няма да бъде тук. Всички вие ще се вдигнете и ще отидете някъде. Къде ще отидете, няма да ви кажа. Ще отидете някъде. Една от задачите на физическия човек е да се справи с външното, физическото налягане. Като противодействие на това налягане се явява вътрешното напрежение на човека. Изобщо притегателната сила има отношение към налягането, а отблъсквателната към напрежението. Когато външното налягане и вътрешното напрежение в човека се уравновесяват, той се усеща здрав, разположен и силен. Ако външното налягане е по-голямо от вътрешното напрежение, човек се втвърдява, става корав. Ако пък вътрешното напрежение е по-голямо от външното налягане, тогава човек пак е в неестествено състояние. Значи човек се намира под действието на две сили: едната наляга отвън, а другата напъга отвътре. Ако човек се намира под действието само на тези две сили, той щеше да изпадне в голямо затруднение. При това положение той никога не би мо-

гъл да прояви своя собствена инициатива. Но благодарение на друга една разумна сила, която действа едновременно отвътре и отвън, налягането и напрежението на човека се регулират, и той проявява инициатива, т.е. съзнателен живот в трите свята физически, духовен и Божествен. Някои се оплакват и казват: "Да се махнат тези страсти!" Вие не знаете какво говорите по-добре е човек да прави погрешки и да живее, отколкото да е заледен. И то не е лошо, защото никаква болест няма да те хваща тогава. За предпочитане е животът със страдания, отколкото залежване без страдание. Може би един ден ще разберете закона на налягането, защото изстудяването е закон на налягането. Топлината отвътре е напрежение. Но в това не е смисълът. С разумното трябва да разберем смисъла. И физическият свят, и духовният трябва да се

121

разберат, за да разберем онзи стих: "Да възлюбиш Бога и да възлюбиш ближния си". Три неща трябва да разберете: налягането, напрежението и разумното живеене.

Ето, трябва да мислите върху този чертеж една година, за да може да схванете. Вие ще кажете: "Какво ще разберем от този чертеж?" Ще разберете. Един инженер или архитект има един план. Той, като го погледне, знае как трябва да се строи и погледнеш, след време планът се е реализирал. Този чертеж е само един план, приблизително е една скица, много проста скица за разбиране.

На чертежа има означено А1, А2, А3. Какво означава А3? Ако разгледате А3 като налягане, ще обясниш как се е стъпил светът. Ще обясниш материалния свят. Защото материалният свят дължи своето естество на налягането, което съществува вътре в природата. Духовният свят пък, обратно, дължи своето съществуване или своето проявление на напрежението отвътре. А пък Божественият свят дължи своето съществуване на разумността, която регулира налягането и напрежението.

Под думата "Бог" в дадения случай се разбира разумното, което направлява налягането и напрежението, или онова разумното, което обуславя физическите закони. Всичките физически закони се дължат на онзи приток на налягането. А всички духовни закони се дължат на напрежението, което съществува. Ти казваш: "Много съм напрегнат". Хубаво е, че си напрегнат. Ако ти нямаше напрежение отвътре, щеше да се сплеснеш, като пита ще станеш, няма да имаш никаква дебелина. Ако нямаше налягане отвън, а имаше само напрежение отвътре, ти така ще се разшириш, така ще се разпръснеш, че ще станеш на малки частици. Бомбата по кой закон е направена? По закона на напрежението. При нея напрежението е по-силно от налягането. И тази бомба като се прати някъде, като удари земята, тези късове в нея като се разпръснат, ще станат на ситни частици и някои от тях може да направят хиляди пакости на ръка, крак и пр. Физическият живот е налягане. Духовният живот какво е? Той е напрежение. Някой ми казва: "Мене не ми трябва духовен живот". Той не знае какво говори. Той не знае, че ако се отнеме от него духовният живот, той ще се спити, ще стане на пита и от него не може да стане нищо. Някой казва: "За мене е важен материалният живот, духовният не ми трябва". Съдържанието в него ще му даде духовният живот. От духовния живот иде

122

сила. Някой казва: "Мене не ми трябва и Божественото. Да си поживеем

като всички хора." Това не е наука вече. Мисленето спада към Божествения свят. При мисленето не трябва да допуснеш никакви противоречия в живота си. Щом ти се сърдиш, обезвеляваш и се безпокоиш, ти си в два свята между напрежение и налягане и ще бъдеш роб на условията и роб на вътрешните възможности. Защото има едно робство на условията то е физическото. А пък има едно робство на възможностите вътре. Имаш много възможности, но ако условията и възможностите са неразумни, ти ще имаш страдания. Следователно, всяко условие, което туряш в живота си, трябва да бъде разумно. И всяка възможност, на която даваш ход, трябва да бъде разумна. И всяка твоя постъпка, всяко твое чувство трябва да бъдат разумни. Една постъпка какво е: напрежение ли е или налягане? Постъпката е вече налягане. Ти действаш отвън. А пък чувството е напрежение отвътре. Като имаш една добра постъпка и едно добро чувство, ти не си разрешил още нещата. Ти имаш условия и възможности, но зависи от това дали си разумен. Ако си разумен, можеш от този материал да съградиш нещо. Трябва да дойде в тебе разумното или Божественото, за да ти съгради нещо от тези условия и възможности. Вие очаквате да отидете в онзи свят и да започнете живота си. Не, вие сте вече в онзи свят. Вие сега не сте във физическия свят, вие се лъжете. Като ви говоря, не сте във физическия свят; като престана да ви говоря, ще отидете пак във физическия свят. Вашето заблуждение е, дето вие мислите, че като ви говоря, вие сте във физическия свят. Вие се лъжете. Щом мислиш разумно, ти си в Божествения свят. Щом чувстваш добре, ти си в духовния свят. Щом постъпваш добре, ти си във физическия свят. Това са максими. И ако ги държите, ако ги пазите, ще имате разумния живот. Ако не постъпвате добре, законите на физическия свят ще те изключат, ти няма да бъдеш гражданин на физическия свят. Ако не чувстваш добре, няма да бъдеш гражданин в духовния свят. Ако не мислиш добре, няма да бъдеш гражданин на Божествения свят. Вие никога няма да имате удобства в света, ако не привлечете разумното в активност. Удобството в света произтича от налягането, напрежението и от разумността в света, които действат едновременно. Ако

123

напрежението, налягането и разумността, която ги обуславя, действат едновременно, ще създадат удобства. Ако налягането се подчини на напрежението и напрежението се уравни с налягането, тогава разумността е вътре, която ще причини удобства, ще ви ги създаде. Това е Божественото в нас.

Те са малки разсъждения, само за изяснение. Аз не искам да опровергая някоя теория. Аз искам мисленето да е правилно. За мене всяко мислене, което обяснява налягането и напрежението и прави човека свободен, за да работи, представлява вече една наука. Ние искаме свобода в живота. Как ще я добием? За да имаме свобода, трябва да разбираме законите на налягането и напрежението, и после онзи, великия закон, който регулира нещата Божественото в света.

И кога ще познаеш кога Божественото в тебе работи? Има само един начин. Минава един господин, който носи една чанта на ръката си. Той мисли, че тя е здрава. Чантата пада и по едно време гледа само дръжката на чантата в ръката. А пък богатство има в чантата. И този човек си върви,

има важна работа. Той си казва: "Ако чантата е моя, тя ще дойде подир мене. Ако ли не, няма да дойде. Работата, която ще свърша, е по-важна." След него иде човек, който намира чантата, застига го и му казва: "Госпо-

дине, тази чанта да не е ваша?" Турците казват: "Ако е късмет, да дойде на краката ми". Но това е по турски. То е изключително условие. Как мислите, ако носите една чанта със 100 хиляди лева и се скъса дръжката и чантата падне, каква е възможността в България да ви донесат чантата? От 100 хиляди души в България каква е вероятността да ви донесат чантата? На 100 хиляди души колко души биха ви я донесли? Много малка е вероятността. В тази чанта всички ще се влюбят. Тя е толкова красива, че който я види, ще каже, че е дошло щастието при него. Сега, кой ще пристане: чантата ли, или онзи, който я намери? Онзи, който намери чантата, и самата чанта: от тях двете кое е налягането и кое е напрежението? Чантата е налягането, онзи, който я е намерил, е напрежението. И като не разбира Божия закон, вземе чантата, пристане. Според Божествения закон на първата митница те хващат и питат: "На кого е тази чанта?" Невъзможно е да окрадеш някого. Може да вземеш, но на първата станция, на първата митница ще те хванат. Аз говоря в широк смисъл: на всяка мисъл, която проникне във вашия ум, вие не знаете произхода ѝ. Вие не знаете произхода на мислите си. Вие мислите, че всяка мисъл, която дойде във вашия ум, е ваша. Всяка

124

мисъл, която дойде във вас, е на някого. Не е лошо, че е дошла. Ще я вземете тази чанта и ще я занесете на онзи, на когото е. И този човек ще ви благодари. Ако я задържите за себе си, на първата митница ще ви искат сметка.

Сега аз ви говоря върху този предмет, понеже всички имате голямо налягане, кръвно налягане. Всички вие се оплаквате от кръвно налягане. Потребно е да се уравниш нещата в човека. Да се уравниш човешкото тяло с човешките чувства, с човешкия ум. Равновесие трябва. Всички вие имате познания и не знай, като отидете в духовния свят, колко от тези познания ще останат, какво ли ще остане от вашето знание. Ако Сократ се явеше днес, който минаваше за голям философ, или Платон, какво щеше да бъде? За Платона казваха, че бил голям философ, но днешните деца биха знаели много повече от него. Ако беше дошъл Платон, щеше да види, че много работи не знае. И след хиляда години ние няма да може да се сравним с тогавашните деца.

В бъдещата епоха ще се пресееш и това, което остане в тебе, то е същественото. В този живот може да имаш много желания, много мисли какво може да те ползват тебе?

Дух и материя

Казват някои, че плътта не е нужна на човека. Ако наистина плътта не беше потребна за човека, каква нужда имаше духът да се облича в плът? Щом духът е облечен в плът, значи плътта има свое определено място и служба. Тя е на мястото си, но трябва да се намери нейното място, трябва да се разбира нейната служба. Плътта е предговорът на живота, т.е. животът започва с плътта. Тя е почвата, тя е първото условие, при което животът може да се прояви. Докато една идея не вземе някаква форма, докато не се въплъти, не може да бъде ясна. Тази идея остава отвличена за нас и ние не можем да мислим за нея. Ето защо, първо ние започваме с предметно учение, т.е. с учението на формите, което не е нищо друго освен въплътени идеи. Следователно от тези въплътени, осезаеми форми ние постепенно минаваме към отвличените форми, към формите на духовния свят, който е далечен за нас по своите форми. Разликата между плътта и духа се заключава в техните трептения: плътта има един вид трептения, а духът свършено други.

Същото не

що се забелязва и в музиката. Музикалните тонове се отличават едни от други по своите трептения. Значи всеки тон има свои особености, специфични трептения, по които се познава. За да се схване правилно един тон, трябва да познавате трептенията му. Човек може да не знае точно колко трептения има един тон, обаче може да познае формата му.

Каква е разликата между плът и дух? Вие смесвате понятията. Материята не произвежда противоречия в живота. Казвате: "материален живот", но винаги разбирате плът. Смесвате понятие "плът", туй, което е въплътено в материята. Идеята за материята е съвсем друга. И в религията, и в новата философия както схващат материята, то е погрешно схващане. В материята няма никакво противоречие! Да кажем, вие може да се блъснете о някой камък. Де е противоречието, в камъка, или във вас? Или ако някой вземе и ви удари с камък. Вие мислите, че камъкът е причината, защото ви е пръснал главата. Вие не разбирате той ни най-малко не е причина да ви блъсне в главата. Някой хвърлил камък и ви блъснал в главата. Вие казвате, че камъкът е причина, но това не е вярно. Противоречието е в плътта.

В природата няма противоречия, но ние сами ги създаваме. Как? Част от материята, която Бог ни е дал, ние не можем да я управляваме и затова създаваме злото. Всички грехове имат началото си в материята. Всеки грях има форма. Покажете ми един грях, който да няма форма. За някой човек казват, че е егоист. В какво се състои егоизмът му? Искане да има къщи, пари, да господства над жена си и т.н. За някои хора казват, че са алчни, че мразят хората и т.н. Всички грехове си имат своята материална подкладка. Като изгладим всички лоши форми, и грехът ще изчезне. Следователно лошите форми създават злото, затова се препоръчва на хората да си създават красиви форми.

Материалистите приемат материята за даденост и оттам градят. Другите приемат за даденост Бога. Едните и другите са на крива страна. Бог и материята не съществуват по този начин, както ние мислим. Външните прояви на материята не са материя. Например, ако завъртиш една електрическа крушка, то се образува един светъл кръг, но той не съществува. Ние сме за побратимяване между идеализъм и материализъм. Има

материален, духовен и Божествен свят. Християнството е хармонично съчетание между физическите и духовните закони.

Що е предмет? Комплексът от усещания, то е предмет.

Има всевъзможни твърдения за материята. Някои наричат материя най-малкото движение, а най-бързото дух. Тогава де е противоречието? Но то пак не обяснява. Най-малкото движение не е материя и най-бързото не е дух. Нали в материалния свят са скрити съкровища? Материята е това, което събира нещата. Материята носи бременността на идеите. Много идеи са вложени в материята. Размножаването пак става в материята. Ако нямаше материя, размножаването не би било възможно. Нито една форма не би могла да се създаде. Материята е това, което обвива духа и го прави понятиен за нас. Духът е това, което дава цена на материята. Материята дава възможност на духа да се прояви, да се изяви някаква форма.

Позитивистите питат, какво нещо е материя. Как ще определите? Формата на съзнанието е материята.

Казвам: когато се е появил центърът в окръжността, вселената станала

бременна, при което точката се е придвижила и разделила кръга наполовина. С това вселената се самоопределила и родила първо жената, която най-напред разделила света. Затова едната половина на Земята е светла, а другата половина е тъмна на втората жена. Мъжът се разгневил на тази жена, която разделила света и затова днес той осветява само едната половина и то тази част, която той обича. Тези две жени се гонят, но той всякога осветява само тази, която обича.

Тази жена, която се радва, наричат ден, а която се сърди нощ. Или с други думи: жената, която се радва, е висшият манас или денят, а тази, която се сърди нисшият манас или нощта. Тези два ъгъла са двете жени. Защо човекът има по две ръце, два крака, мозъкът е двоен, белият дроб е двоен, сърцето е двойно и т.н.? Всичко е разделено, защото има две жени. Ще кажете: "Тогава да махнем двойката". Няма защо да махаме двойката, а трябва да разбираме нейната същина. Според мене материята е отражение на духа. Материята е пак жена.

Съвременните учени са стремят да обяснят какво нещо е материята,

127

но и досега не са успели да определят нейната същност. Материята сама по себе си е инертна реалност. Тя съдържа всичко в себе си, но не може да се разширява. Учените твърдят, че материята се разширява, но всъщност материята не се разширява. Ще обясня тази мисъл със следния пример. Представете си, че вие развивате един топ платно. Казвате: "Разшири се това платно". Питам: какво ново придоби този топ платно при развиването си? Нищо ново не придоби. Следователно от физическо гледище, когато материята се разширява, това подразбира, че в нея се внасят някакви нови качества. Не се ли внасят нови качества в нея, тя не се разширява.

Целият космически мир, материята, от която сегашният космос е създаден, е изостанала енергия от хиляди и милиони космоси, които

са съществували в миналото. Материята, която е изоставена от съществата, които са работили тогава, сега се използва. От хиляди и милиони космоси съществата са оставили и своите желания, мисли и действия в тази материя. Сегашната материя, това са заспали духове, които трябва да се събудят.

В материята има единство единствената промяна може да стане във формите. Материята може да се размножава в своите форми. Но в количествено отношение остава една и съща ни повече, ни по-малко. Ако дойдем в отношение със силите на природата, в силата може да се приложи и качествено различие. Интензивността на силата може да се увеличава. Една сила може да действа с по-голямо движение, друга с по-малко. Ако дойдем до човека, разумният закон е пак същият. Ние на разумното нищо не можем да придадем. Но може да усилим разумността.

Отличителни белези между материята и духа са следните: материята не се разширява, а духът не се дели. Щом духът се облече в материя, в последната се явява желание да го обсеби, да го раздели. Вследствие на това желание на материята да обсеби духа, между тях се явява борба. По същия начин и вълкът, като хване една овца, започва да я дели на парчета, за да я обсеби. Когато човек туря храна в устата си, и той я дели

на малки парченца. Защо я дели? Той иска да вземе от нея това, което е потребно за неговия организъм. Тази е причината за борбата между двата гиганта в света духът и материята. Материята иска да обсеби, да раздели духа, а духът иска да се освободи от нея.

Същото нещо виждаме във всеки човек: той се усеща ограничен, иска да се освободи. И ще чуете всеки да се оплаква, че Иван или Петко, или Драган го стеснявал. Не, никой никого не може да стеснява, но материята ограничава духа, а той се бори да се освободи.

Преди всичко вие трябва да знаете, че материята е обхванала всичкото пространство, тъй щото няма място за никого. Щом няма празно място в материята, тогава де ще влезе човек? За да се освободи от обятията на материята, духът си служи с хитрост създава си друга форма, в която отново се облича. Материята казва: "Сполучих да разделя духа". Тя пак започва да обсебва духа, като се стреми да разчупи това ново яйце, да види какво особено се крие в тази нова форма. Ако материята успее да счупи това яйце, настъпва състояние, което наричат смърт. При смъртта духът пак се освобождава, пак създава нова форма и така борбата между него и материята се продължава непрекъснато. Добрата страна на тази борба е, че материята застава духа постоянно да създава нови форми, все по-усъвършенствани.

Следователно, съвременната човешка форма е създадена от духа, а индивидуалността на духа е създадена от материята. Материята, като не е успяла да раздели духа, поне го е индивидуализирала. Духът, като се е индивидуализирал, той изпада в заблуждение да мисли, че е разширил материята и затова казва: "Аз владея живота". Всички мислят, че могат да изменят материята, но каквото и да правят с нея, тя все си остава същата материя, все ще се изхлъзне от ръцете ви.

Човек не може да стане господар на великото в себе си, на материята, която не се разширява. Разширението е качество на духа. Само духът може да се разширява, а в материята, която по естество е инертна, няма никакво разширение. Когато духът влезе в материята, той внася живот. Материята без духа е мъртва. Когато духът влезе в дадена форма, според законите, които познава, той се стреми да обнови материята, да я направи пластична, удобна.

И тъй: когато материята преобладава, ражда се смъртта, когато духът преобладава, ражда се вечният живот. Преодоляващото състояние на материята създава смъртта, понеже материята има желание постоянно да трупа, да събира.

Смъртта всякога произтича от преобладаващото състояние на материята. (?) Или в духовно отношение ние наричаме това състояние прекъсване на съобщението с Бога. Усъмни ли се човек, той веднага ще се

129 9 П. Дънов. Космос

намери в процеса на смъртта. При най-малкото съмнение в Бога смъртта туря вече своето начало; това значи, че материята е взела надмощие над духа. И затова, който иска да стане силен, мощен, не външно, но вътрешно и да осмисли живота си, той не трябва да допуска дълбоко в душата си абсолютно никакво съмнение. За това се изискват герои хора.

Съмнението може да дойде отвън, но същевременно човек трябва да различава в себе си две състояния: едно състояние постоянно, неизменно, както Бог е неизменен; друго състояние изменчиво, както човек се изменя. И тогава чувствителният човек ще изпита състоянието на хората. Ако един чувствителен човек влезе между хора, които имат желание да станат богати, и в него ще се яви желание за богатство; ако влезе между хора, които имат желание да станат музиканти, и у него ще се яви същото желание. (?) Обаче, той трябва да знае, че това не произтича дълбоко от неговата душа. Това са натрупвания, наслоявания в съзнанието, които

идат някъде отвън.

Когато си здрав имаш едно хубаво разположение, когато си болен имаш друго разположение. Искаш да си доволен, но не си доволен. Кой как дойде криво ти е. От какво зависи това? От тази, неорганизираната материя. Има друга, константна материя чиста. Тази материя е, която носи живот в себе си. В този смисъл материята е проявеният живот. Туй, което можеш да видиш, да чувстваш, да усещаш, да пипнеш това представя реалният живот. Онзи живот, който никак не е проявен, какъв е? Каквато и да е идеята, колкото и да е духовна същината, която се проявява все има някаква материя в нея. Не смесвайте плътта! Някои обясняват, че това е по-низш живот. По-низшият живот съдържа неорганизираната материя. По-висшият живот съдържа тази константна материя. Като живеем добре, ние придобиваме от тази материя. Ако телата ви бяха направени от нея, вие не щяхте да боледувате. Същества има, които имат такива тела, които са добили безсмъртие. Ние тепърва се стремим към безсмъртието. Малки причини може да ни лишат от живот. Спре сърцето ти, или спре дишането ти малка причина е. Или малка причина е да загубиш съзнанието си.

Животът не се заключава в многото, но в малкото. В условията, при които сега живеем, голямото тяло представлява излишен баласт за човека, с който той трябва разумно да се справя. Ако сравним по тегло тялото на един ангел, ще видим, че от тялото на човека могат да се направят

130

най-малко хиляда ангели. Обаче ангелът със своето молко тяло е толкова мощен, че може да носи цялото човечество на гърба си, докато човекът едва може себе си да носи. Човек едва може да дигне 100 килограма с ръката си, докато един ангел може да дигне един милиард хора с ръката си.

Силата на човека седи в неговия дух. Когато духът се въплъти в материята, той разрежда, защото тя няма схващания за безграничното пространство, тя няма никакви стремежи. И затова, когато казваме, че материята не се разширява, подразбираме, че тя няма идея за някакъв стремеж. Тя е спящо същество. Когато човек се нахрани добре, той изпитва известно удоволствие от това и започва да дреме. Дрямката, сънят, това са състояния, присъщи на материята.

Горделивите тунели правят. Благодарение на тях всичките тунели са станали. Има анекдот: нашият свят е създаден от много възвишени същества. Те се занимавали с много въпроси и като били недоволни в невидимия свят, слезли и образували този материален свят. Всичките противоречия, които съществуват в материалния свят, от тяхното недоволство са. Сега материята, в която ние се движим, е тяхно дело. Ние възприемаме тяхното недоволство. Хляба като ядем, попадаме в тяхното недоволство и ние ставаме недоволни. Половината свят е създаден от тях.

Съвременните биолози изпадат в догматизъм по отношение на проблема на живота. Като са взели клетката на протоплазмата, те я надуват като сапунен мехур, докато изкарат от нея човека. Не, човек не излиза от клетката, както и кокошката не излиза от яйцето. Това твърдение може да ви се вижда противоречиво, но е факт. Смешно е, ако човек, като слезе от някой вагон, си въобрази, че е произлязъл от вагона. Той влиза и излиза от вагона, но не е произлязъл от него. На същото основание и кокошката не е произлязла от яйцето, но временно е на почивка в него. Тя седи скрита в яйцето като в бомба. Щом бомбата се пукне, и тя излиза вън от нея. След това казват, че кокошката излязла от яйцето. Да се твърди такова нещо, то е равностилна на това да се казва, че растенията произлизат от земята. Растенията растат в земята, но не произлизат от нея.

Питам: отде иде животът? Да ви задавам такъв въпрос, това подразбира да имам механическо схващане за живота. Животът не иде отникъде. Дето духът се вселява, там животът се явява като непрерывен процес, като постоянно течение. Дето духът преодолява, там и животът тече. Ка-

131

зано е в Писанието: "Изпраща Духа Си, и те оживяват; отнима Духа Си, и те умират". Следователно животът се отличава по това, доколко духът се проявява в нашите тела.

Всеки планински връх отговаря на известни центрове, те пък отговарят на известни положения на Слънцето. Всички промени, които стават на Земята, зависят от промените на Слънцето, но промените на Слънцето са съвсем различни от тези на Земята. Материята е подложена на постоянни промени. Щом материята се изменя, едновременно с това се изменя и разумният живот.

В твърдата материя силите отиват към центъра, затова са твърди. В жидката материя движението е към повърхността. Във въздухообразното състояние имаме разширение, излизане от центъра навън. А в светлината вече се намираме далеч от центъра, от който сме излезли. Следователно светлината, след като пътува дълго време, все ще изгуби нещо от себе си.

По какво се отличава едно твърдо тяло, едно меко тяло и едно течнo тяло? Твърдите тела имат голямо налягане отвън. Всичките тела, които са твърди, налягането отвън върху тях е много голямо и те завземат

малко пространство. Значи твърдите тела произтичат от икономия в пространството. Когато искаме да икономисаме пространството, може да направим нещата твърди. Когато имаме доста голямо пространство, тогава прибягваме към течните тела. Течните тела лесно се приспособяват към външните условия.

Под думата "твърдо вещество" се разбира туй, което не може да се дели. Всяко нещо, което не може да се дели, е твърдо. Всяко нещо, което се дели, е меко. Устой няма. Значи, подразбираме туй, първоначалното, неизменното неделимото е твърдо.

Пластичността е пак едно качество на материята за подвижване от едно място на друго. Тогава се проповядва теорията, че една твърда частица има свойства в себе си и качества да се превърне в жидка, без да изгуби своята твърдост, и да стане въздухообразна, без да изгуби своята жидкост. Как ще го разберете? Нали казвате някой път: "Той е мек човек". Но сравнете един човек, който е мек и един, който е твърд по какво се

132

отличават? И единият е твърд, и другият е твърд, и единият има кости, и другият има, единият има мускули и другият има, а при това казвате, че единият е твърд, а другият е мек. На какво се дължи тази твърдост? Та в един добър човек твърдата материя малка е, много дребна е. А във физическия човек е едра. Те са сега твърдения, то не е обосновано.

Твърдото състояние на материята заема най-малко място, течната материя заема по-голямо пространство, газообразната още по-голямо, а етерната още по-голямо. В течната материя молекулата играе голяма роля, в газообразната атомът, в етера йонът.

Запомнете думите: електрони, протони, неутрони и позитрони и мислете върху тях, да видите какви идеи ще се родят в ума ви. Мислете, но не разпращайте на другите, да видим на кого какви идеи ще се родят в

главата му. Електрон е това, което се размножава. Протон е това, което държи нещата със силата в себе си. Неутрон е това, което държи връзка, мост между противоположните сили в света. Позитрон е това, което се занимава със сметките, с взимане, с даване.

Сега материята е по-отзивчива; когато човешкият дух е слизал, тази материя е била в едно инволюционно състояние, не е била тъй устойчива. Материалните неща са неорганизирани. Целият материален свят трябва да се преобрази. Това състояние на материята, в което сега се намирате, трябва да се преобрази, да се преорганизира. Да стане материята по-подвижна, по-достъпна. Сега е много упорита, не се поддава. Като влезе една идея, ти не може да я помръднеш, залости се на едно място. Като че ли е последен резултат, пък то не е така.

Огънят, страданията не са нищо друго, освен превръщане, омекчаване на твърдите вещества в организма на човека. Защото умственият, духовният свят не търпят никакви съединения. Всички елементи във въздуха не се намират в съединения. Следователно материята в умствения свят трябва да бъде свободна, а не в съединено състояние. Само тогава ще се роди в нас онази възвишена, благородна и свободна мисъл.

Кометите са хиляди пъти по-големи от Земята по обем, но материята е толкова фина, че съставя една десетхилядна част от тежестта на Земята,

133

материята е десет хиляди пъти по-рядка от тази на Земята. В духовния свят материята е крайно рядка, затуй нещата се предават бързо.

Сегашните учени казват, че материята била еднородна. Това е 50% вярно. От еднородното не може да се роди разнообразие. Ако в цветовете нямаше разнородност, от тяхното еднообразие не би могло да се роди нищо. Що е разнообразие? Това са всички необходими форми, в които битието, животът трябва да се прояви. Животът не може да се прояви само в една форма, а се проявява в ред безконечни форми. Когато тези форми се съчетаят и дадат израз на една по-велика форма, казваме, че животът е еднороден, т.е. всички форми имат еднакъв стремеж към проявлението на една по-висша форма. Тази велика форма е еднородна, но това не значи, че тя е единствена, има форми, които се съединяват и образуват други светове. Като изучаваме природата, виждаме, че съществува този велик закон на еднородство и на разнообразие.

Всички тела са направени от различна материя. Две тела, еднакви по вид и по форма, се различават по материя. Две звезди, две слънца, видимо еднакви, се различават коренно по материя. С това се обяснява голямото различие, което съществува между хората, между планетите, както и между всички тела изобщо.

Съществува един абсолютно разумен процес, една разумна среда, една материя, която има в себе си имунитет. На друг закон се подчинява тя. Тя не функционира в природата. Тя не подлежи на никакви химически разлагания, тя не се разлага. Сама по себе си тя е организирана. Тя организира, без нея да организират, тя разлага, без нея да разлагат. Още от древността всички учени хора са търсили именно тази материя, първичната материя и като я намерят, чрез нея ще се добива вечният живот. Значи от тази материя зависи дълголетието на човека.

Основата на Небето, това е Любовта. Като влезете в Небето, ще влезете в онази вечна светлина, дето няма никакви сенки. Слънцето там никога не залязва. Някои казват: онзи свят е само едно състояние. Да, той е едно състояние, но същевременно е и едно място. Казват: "Къде е онзи свят?" Когато ние говорим за Духа, какъвто и да е Духът, и той има една материална обвивка около себе си. Материята, в която той обитава и работи, по отношение на неговото битие е по-гъста от материята

на Земята. Вие, като хора, нищо няма да видите, но като духове може

134

да видите, че има и друга земя, с една материя, която не гние, в която няма тъмнина. Нашата материя се различава по това, че нейният цвят е покрит с една черна, с една тъмnochервена краска. Докато сме тук, при тези условия, мир не може да има.

Като се спирам върху новата психология, аз делея мислите на положителни и на отрицателни. Също така делея и чувствата на положителни и отрицателни. Дойдем ли до постъпките, и тях делим на положителни и на отрицателни. След това дохождам до друго деление: положителни добри постъпки и отрицателни добри постъпки, положителни лоши постъпки и отрицателни лоши постъпки. Същото деление съществува и по отношение на мислите: има положителни добри мисли и отрицателни добри мисли, положителни лоши мисли и отрицателни лоши мисли. Отде произлиза злото в света? От неправилното съединяване на тия мисли и постъпки. Тъй както светът е построен, една отрицателни мисъл може да се съедини с една положителна лоша мисъл. Това е неизбежно. И една положителна добра мисъл може да се съедини с една отрицателна мисъл. Така се образува съединение, различно от първото. Понякога една положителна добра мисъл може да се съедини с една отрицателна добра мисъл. Следователно, за да живее добре, човек трябва да разбира този закон на съединяване, понеже има две вариации. Ако не разбира този закон, без да иска, той може да направи едно престъпление.

Ние виждаме кога стават тия престъпления. Когато се влюби в парите, човек става положителен. В парите има известна енергия, която привлича човешкия ум. В златото се съдържа известна енергия, която привлича енергията на мозъка и по този начин се образува известно съединение. Като обиква парите, човек обиква енергията, която се съдържа в тях. Тази енергия събужда в него особен род чувства и той става алчен. Има деца ненаситни, алчни, затова родителите трябва да ги лекуват. За да ги излекуват от тази им слабост, трябва да съединят една положителна добра мисъл с една отрицателна добра мисъл. И тогава, наместо да желае златото, това дете ще започне да се увлича от знанието, което е създало златото. Който познава закона за съединяване на една положителна добра мисъл с една отрицателна добра мисъл, той ще може да превърне желязото, или оловото, или среброто в злато.

Златото може да се размножава, то расте както растат ябълките и крушите по дърветата. При растенето и узряването на един плод стават ред химически процеси. В това отношение плодът представлява една ла-

135

боратория. Когато говорим за Любовта като плод на Духа, ние разбираме крайния предел, до който е стигнало развитието на този плод. Любовта е един трансформатор на Божествения свят. Зад любовта седи Духът. Той е една велика, мощна сила. Ако не е Любовта, в света нищо не може да се развие. Следователно Любовта е плодът на Духа. Всички форми, които съществуват в света, Слънцето, Земята, звездите, планетите, това са енергии, т.е. плод на енергии, които съществуват в природата. Материята или веществото пък представя онова, което дава възможност на тия форми да се образуват. За да се образува едно тяло, тази енергия трябва непременно да се намали. Температурата на тази енергия е много голяма. Според някои учени, тя е равна на числото 20 повдигнато в 62 степен. Колко и каква материя би могла да устои на такава температура?

Нека математиците изчисляват на колко се равнява тази температура. Дето и да отидете в природата, такава температура не съществува. Според научните данни в природата съществува най-много 2 милиарда топлина. Такава топлина, каквато ни дава числото 20 подигнато в 62 степен, не съществува. Предполага се, че най-много може да се достигне до тази температура, но поне досега такава не е известна.

Форми

За да се изяви великият принцип на живота, той трябва да приеме каквато и да е форма, съответна на неговия стремеж и на неговото движение. Под думите "движение" и "стремеж" подразбирам две различни идеи: стремежът това е вътрешен разумен подтик, а движението това е физическата страна на нещата.

Формите в природата са склад от енергии, които тепърва трябва да се изучават.

Всяка една форма представлява едно ограничено пространство, едно пространство, което може да се ограничи. Всяко едно по-нисше пространство може да се ограничи от по-висше.

Колкото човек е по-умен, пространството се разширява, колкото е по-глупав, пространството се намалява. Според мен тялото на едно същество определя неговата интелигентност. Една микроба много мал-

136

ко пространство завзема и разумността е малка. Колкото се увеличава интелигентността в нея не разбирате увеличаване количествено, но увеличаване в органическо и в психическо отношение интелигентността се увеличава.

Материята може да бъде проводник на енергията, но самата тя не е енергия. През материята минава топлинна, електрическа и светлинна енергия. Сега учените поддържат, че това, което наричаме материя, което виждаме и което е положително, е само форма на материята, т.е. форма на енергията. Следователно един човек на материята, т.е. един материален човек, може да изчезне от материята и да остане само човек на енергията. Знаете ли какъв човек ще е тогава? Дето мине, той всичко щеше да разруши. Наистина, отдето мине енергията, всичко разрушава. Следователно, ако духът беше от плът, той всичко щеше да унищожи. Казвате: "Как може духът да причини толкова разрушения? Духът не е ли нещо разумно?" Кой неща са разумни? Кой човек е разумен? Разумен е онзи, който може да укроти неукротеното, разумен човек е онзи, който може да укроти силното, разумен е онзи, който може да укроти гневливия, алчния, разумен е онзи, който може да превърне смъртта в живот. Неразбраният живот произвежда неразбрана смърт, разбраният живот произвежда разбрана смърт. Разбраната смърт става майка на живота, а неразбраната смърт поглъща живота.

Някой казва: "Разболял се". След като се разболял, казвам: ще оздравее. Оздравелият ще се разболе. Не се разбира, че ще се разболе в веки веков, за малко ще се разболе. Казвам: разболял се, ще оздравее. "Лош човек станал." Ще стане добър. "Скъсали го." Ще си издържи изпита. "Невежа е." Ще стане учен. "Малък е." Ще израсне. Казва: "Човек е мравя". Има шанс да стане слон, защото всичките форми в природата, които съществуват, то е азбука, това е начин как да живеем. Мравята е добър пример, че е малка, задоволява се с малко. Значи, щом мравята се задоволява с малко, възможно е и за мене. Когато искам малко, ще гледам мравята. Когато гледам един слон как яде, то и желанието може да бъде като на слон, при сегашните условия за ядене е трудно да се задоволи един слон. В природата искат да покажат, че при благоприятните условия ти голям ще бъдеш, при неблагоприятните условия малък трябва

да бъдеш, да излезеш из пътя.

137

Аз говоря за съзнателния живот, който е вложен във вас. Той има своя произход. Под "произход" на живота разбирам оная форма, чрез която той се е проявил. Питате: "От какво е произлязла формата на живота?" От безформеното. Значи форменото произлиза от безформеното, именованиято от безименното, конечното от безконечното. Значи първо се явява формата, а после нейното име. Когато вечното или безпределното се е определило, тогава се проявили конечните неща. Кое е конечно? Оформеното. То е свързано с безформеното, с безконечното. Именованиято е свързано с безименното. Има ли някакво противоречие в това? Според мене няма противоречие. Всяко нещо става разбрано, когато се оформи, именува и ограничи. В това отношение земният живот е оформен, именуван и ограничен, т.е. конечен. Под "конечен" не разбирам, че животът на Земята се свършва. Това са философски мисли, върху които трябва да се разсъждава дълго време. Мнозина искат да влязат в безформения свят. Това е неразбиране на живота. Ако в Господа, от безкрайната вечност се явява желание да създаде форма, име и край на нещата, по-умни ли сме от Него, да се стремим да станем безформени, безименни и безконечни? Това е безумие, което причинява страдания на хората. Желанието на хората е, като направят едно престъпление, то да изгуби формата си, да не се знае името му и да го ограничат. Това не е живот, това са аномалии, отклонения от истинския живот. Това са малки водни капки, които се отклоняват от общото течение на живота. Аз нямам нищо против отклоненията. Важно е да знаете, че вашият живот е произлязъл от безконечния. Какво представя конечното и какво безконечното? Конечно е това, което човек прави, безконечно е това, което Бог прави. Конечните работи произлизат от безконечните. Реалното в живота е това, което може да се попипа. Има три вида пипане в света: едното е пипане на сенките. Запример, вие може да пипате замръзналата вода и да си съставите понятие за нея, че е твърда, че е студена. Ще имате едно особено понятие за нея и ще кажете: качествата на водата са, че тя е твърда и студена. Обаче това не е нито свойство, нито качество на водата, това е едно изключение, това е една случайност. А изключенията и случайностите, това са закони на разумни същества. Всяко разумно същество, когато иска да се прояви някъде в света, ще произведе или една случайност, или едно изключение. Сега, някои от вас могат на логическа основа да кажат: "Защо трябва да бъде така?" Ако вие не можете да отклоните слънчевия лъч от неговия прав

138

път, вие не можете да го изследвате. Всяка една сянка в живота, това е едно отклонение от неговия прав лъч. Всяка мисъл, за да я изследвате, трябва да я отклоните. И всяко чувство също. В природата съществуват разумни закони, според които нещата могат да бъдат приложими или неприложими. Кои неща са приложими? Това, което за човека е приложимо, за вола е неприложимо. Защо? Защото волът няма такава форма, каквато човек има. За вола е приложим онзи живот, който животните имат. Волът не може да има формата и живота на човека. Формата обуславя живота. Най-първо човек трябва да знае какво може да направи във формата, която му е дадена. Формата е една възможност. Всяка функция се проявява в известна форма.

В съзнателния или разумния живот всяка форма предизвиква съответна идея. Когато говорим за ангел, в нашия ум се ражда идея, съответна на дадената форма. Когато се говори за човека като форма, и тя създава в нас съответна идея. Значи всички форми на физическия свят предизвикват съответни идеи в умствения свят, които точно отговарят на формите. Обаче, на физическия свят не е така. В една красива форма може да се налее отрова, може да се налее и нектар. Формата не отговаря всякога на съдържанието. В Божествения свят е обратно: съдържанието, вляно във формата, отговаря всякога на нейния смисъл. С други думи казано: в Божествения свят между формата, съдържанието и смисъла всякога има тясна връзка. Те се предизвикват едно от друго по закона на асоциацията. Следователно, когато се говори за разумен живот, подразбираме прилагане на законите. Те се спазват само при абсолютна чистота. Какво представя чистотата? Среда, в която формите се движат с най-малка съпротива. Колкото съпротивата е по-голяма, толкова и отклонението е по-голямо. Това определя и отношението между действието и противодействието. Затова именно нашите идеи и разбирания за живота са различни.

Ако се увеличават твоите добродетели, трябва да знаеш посоката на увеличаването. Увеличаването върви така. (Учителя начертава един кръг.) Увеличават се кръглите неща. Имате център в средата, а размножаването, то е излизане на радиусите. В геометрията ни дават какво е радиус, какво е диаметър. Вие имате елементарни обяснения. От една фигура, от един кръг, от една елипса, от нея излиза енергия.

139

В природата вие нямате кръгове. Там имате спирали. За да се разреши квадратурата на кръга трябва да разрешиш цялата спирала. Тази спирала е в движение. Вие вече имате една сложна задача. Да разрешиш квадратурата на кръга е една много трудна работа. Трябва да се вземат хиляди работи предвид.

В органическия свят няма механически процеси. Там всяка клетка, всеки атом, всеки йон трябва да бъдат в хармония с другите клетки, атоми и йони. Запример, ако един атом желязо и един атом злато влязат в организма на някой човек, те трябва още с влизането си да бъдат в хармония с всички останали атоми от елементите, които съставляват организма. В органическото царство всички атоми на един и същи елемент се различават. Например един атом желязо се различа от друг атом желязо, ако първият е минал само през минералното царство, а вторият е минал освен през минералното, още и през растителното царство. Ония пък атоми желязо, които са минали и през минералното, и през растителното, и през животинското царства, се отличават в културно отношение от първите два. Същото се отнася и за храната, която приемаме. Запример, ако вие приемете храна, атомите на която са минали само през минералното царство, значи тези атоми нямат нужната култура и развитие, тази храна ще се отрази вредно върху вашия организъм.

Засега минералите изпълняват велика служба в живота; те служат като оръдия на природата, те кристализират материята и са център на известен род сили. След тях идат растенията, които от своя страна приготвят живата материя в природата. После идат животните, които обработват специфичен род материя, докато най-после се дойде и до човека. Човек пък приготвя материята на мислите и чувствата, от които ще се ползват възвишените същества. В това отношение хората се намират в една фабрика за чорапи, дето приготвят материали за обличането и обуването на разумното бъдеще поколение. Значи съвременната култура и съвременните хора приготвят онази материя, от която за бъдеще напредналите

души ще приготвят своите тела.

Не мислете, че красивите форми се създават лесно. За това са нужни милиарди години. Материята за красивите форми се взима от звездите и планетите. За това са нужни милиони години. Като казвам, че звездите имат голямо значение за създаване на красивите форми на Земята, мнозина гледат на това като на проста работа. Те казват: "Празна работа е това!"

140

За тях е празна, за нас пълна. За нас въздишките на хората са реални неща, ние ги чуваме от хиляди километри разстояние, а за глухите това са нереални, далечни неща. Това различие се дължи на слуха: едни хора имат силно развит слух, а други слабо развит, или никак не чуват. Идеалното, неизменното, постоянното трябва всякога да бъде далеч от нас, ние да не можем да го достигаме нито със своите ръце, нито със своя ум, защото всяко нещо, което ние пипаме с ръце, разваляме го. Бъдете уверени, че всяко нещо, което ние можем да докоснем с нашия ум, и то се разваля. Материалните работи с ума не се развалят, а с ръце се развалят, но има други форми, които се развалят от ума. Ако вие се греете на Слънцето, няма никаква опасност, Слънцето досега никому зло не е направило. Но ако имате светлината на Слънцето, концентрирана в една свещ, с тази свещ може да направите хиляди злини. С тази свещ може да прочетете една хубава книга, но може и да запалите цял град, 100 плевни и хиляди къщи. Та, някои казват: "Да имам светлината на Слънцето!" На кое слънце? Кое то запалва ли? И то как отдалеч, или отблизо? И според мен всеки, който носи свещ, който носи светлината на Слънцето отблизо, той е опасен човек. Това е мое заключение, това са мои умозрения, обосновани на един вътрешен велик закон.

Топлина

Температурата ни най-малко не пречатства на живота. Защото за топлината, за температурата, която има в една планета, причината е

животът. От самия живот зависи. Тя е една среда, която зависи от живота. Животът произвежда топлина. Не може да се изгуби, не може да се разложи. Той образува топлина, той е господар. Истинският живот е господар на топлината. Следователно, в слънчевата система има същества, съобразно с конструкцията, с естеството на самата планета. На Земята има такива хора като нас. Земята е най-ниското положение, до което човек е слязъл.

Някой се оплаква, че не бил щастлив. Казвам: "Кой ли е щастлив?"

"Виж казва птиците." Вие не сте изучавали живота на птиците. Привидно то е наше състояние, че са щастливи. Но те имат известна философия. Може би растенията са щастливи, понеже не обръщат внимание на окръ-

141

жаващата среда. Те са будни само когато изгрее Слънцето. Понапече ги, поусмихнат се малко. Те постоянно са на забавление: когато Слънцето ги напече, започват да работят, надолу започват да растат, като им стане студено, започват да растат нагоре. Та, от голямата горещина надолу растат, като им стане студено, нагоре работят.

Вие седите и казвате: "Въглища нямаме, половин тон остана, какво ще се прави?" Казвате: "Снощи температурата падна 12 градуса под нулата, много треперихме, нямаме дърва". Някой казва: "Ще вярваш". "С вяра не става тази работа." Аз, понякога път, като ми е студено, дигна антена

около стотина километра нагоре, потече топлина, седя, грея се. Че нали топлината иде от Слънцето, от 92 милиона мили? Топлината постоянно иде. Толкоз топлина праща, и дърва, и въглища праща, вие къде ги дявате, и аз не знам.

Човек, който не разбира законите на природата, нему се вижда, че има игра в природата, едно съчетание, едно съвпадение. Ще обяснят, че едното течение е топло, а другото е студено. Но туй отчасти е вярно. Зад едно топло течение и зад едно студено течение съществуват две противоположни причини, които действат. Студеното течение в природата се образува от същества, които мислят по един начин, топлото течение се образува от същества, които мислят по друг начин. Различават се. Казват, че най-големият студ могъл да бъде 270 градуса. Не, и с хиляди градуса има студ. И 10 хиляди градуса студ има. Ние сме в разрез със съвременните учени. Някои учени казват, че ако се дойде до 270 градуса студ, цялата вселена щяла да изчезне.

Било е време, когато зиме водата не е замръзвала. Откак водата започнала да замръзва, и животът се е изменил. Казвате: водата замръзва при 0 градуса. Учените хора още не са разрешили напълно този въпрос. Те казват, че водата замръзва, когато се намали топлината ѝ. Значи на леда липсва топлина.

Студът е скрита топлина.

На вас ви се иска само да е топло. Ако искате всякога да ви е топло, трябва да слезете в центъра на Земята. Там никога няма да настинете.

142

Но каква култура ще имате в центъра на Земята? Никаква! Културата е на повърхността на Земята, където смените между топлината и студа стават правилно. Топлината работи отвътре, студът отвън. После топлината работи отвън, студът отвътре. Нали Земята отвън е студена, а отвътре е топла? Слънцето отвън е топло, отвътре е студено. Сега, тъй като говоря, под "студ" какво разбирам? Студът е мощна сила, при която всичката сила се изразходва. Няма условие да се развие топлина. При студа вие може да произведете топлина, ако знаете закона. Запример, нека да си послужим с едно обяснение. Вземете една граната, която е студена. Тази граната, след като се изхвърли от дулото на едно оръдие, ако турите едно съпротивление на тази бързина, с която се движи, като се удари, веднага се образува топлина. Енергията, с която се движи студът, е граматна. Ако се качите в пространството, няма да намерите топлина. Ще намерите такава ниска температура, при която никакъв живот не може да съществува. Но в туй пространство, дето този, големият студ съществува, там се разнасят енергиите на природата. И крайната топлина, и тя е противоречива.

И сега даже, вие можете да правите опити, да се ползвате от енергията в природата. Някой се оплаква, че дрехите му били много тънки, вследствие на което изстинал. Една зима аз направих следния опит: беше една от най-големите зими, но аз си купих един тънък плат и си уших палто без никакъв хастар, а нямах даже и копчета. Така го носих при голям студ, 25 градуса под нулата, без да усещам никакъв студ. Напротив, беше ми приятно топло с него. Мнозина мислеха, че ми е студено, че ще изстина с това тънко палто. Който не знае законите, той може да "възкръсне" с тази дреха. За да може да се справи с нея при големия студ, той трябва да концентрира мисълта си, да съсредоточи чувствата и волята си и да се ползва от енергията в пространството. Като направите този опит, ще видите, че това е една реалност.

Има един закон в света: вие може да вземете най-тънкия копринен плат, може да е половин милиметър дебелина, или една десета от мили-

метъра и през този плат да прекарате една магнетическа сила. Този плат, който го носите в джоба си, ако го турите отгоре си, ще ви бъде такъв хубав юрган, че ще ви бъде безопасно. Сега вашите юргани не може да ги носите навсякъде, доста тежат, някои по 56 килограма. И като спиш известно време в пух или във вълна, пак не може да те стопли.

143

Казвам: може да имате една магнетическа дреха, в която животът тече. Магнетическа дреха е тази, която постоянно извлича силите на живота в себе си. Там, дето човек има живот, всякога му е топло. Там, дето животът почва да си отива, всякога му е студено. Онзи, който обича, всякога му е топло. Онези, които почват да мразят, всякога им е студено. Онези от вас, които искате да продължите живота си, направете опит да не мразите никога. Направете опит от 34 години: всеки ден да се не разгневите. Направете този опит и ще се подмладите. За да се сърдиш, ти трябва да разбираш какви са онези, основните закони, които царуват в света. Отвън може да има студ около 2530 градуса, но ако имате в себе си една идея на Любовта, трептенията на тази идея са в състояние да уравновесят външната температура с вътрешната и вие да не усетите никакъв студ. От тези високи трептения в кръвта ви ще стане такова напрежение, че вие няма да усетите никакъв студ. Сега хората треперят от нищо и никакъв студ. Дойдат ли до 5 градуса студ, те започват да треперят. Освен топлината на физическото тяло има и друга, която не може да се измерва. Тя е същинската топлина на живота, която не е физическа. Тя е мека, приятна топлина и се равнява на хиляди градуси. Тази топлина е толкова силна, че в нея могат да се разтопяват ония елементи на материята, които при никаква друга топлина не се топят. Тя разлага материята и я реформира. Съвременните учени знаят, че температурата на човешкото тяло е 3637 градуса. Физическата топлина на човека е 37 градуса, но когато се говори за духовната топлина, тя е много висока. При това, отношението между физическата и духовната топлина е обратно пропорционално: когато духовната топлина се намалява, физическата се увеличава, когато духовната топлина се увеличава, физическата се намалява. Това е проверено с ред опити. На хора, които стават проводници на духовния свят, краката и ръцете изстиват. В природата няма равномерна топлина. Нали казвате, че светлината и топлината идат от Слънцето? Защо пространството, през което иде топлината, не е стоплено? На Земята има повече топлина, отколкото в пространството. На Земята има топлина, а в пространството има студ. Значи тия лъчи фокус нямат. Енергията на Слънцето, която минава през пространството, не е фокусирана. Като дойде на Земята, става пречупване

144

и при туй пречупване се явява топлината. Тя на Земята среща съпротивление, в пространството не е фокусирана. Колко мъчно може да се пише за Слънцето, за Луната, за Венера, за Марс, за Юпитер, за Сатурн, за жителите на Слънцето и т.н.! Преди всичко ще се яви едно противоречие могат ли тия същества да живеят на Слънцето? Ние си представяме, че те са подобни на нас. Те могат да живеят и на Слънцето, но това не подразбира, че тези същества ще се намират при същите условия, при които ние живеем на Земята. Те нямат организъм като нашия. Ето, при тези условия сега на Земята се намират известен род микроби, които могат да живеят при температура от около 2 хиляди

градуса. Какво ще кажете за това? Нашата първична материя, материята на нашия първичен живот не може да се разруши и от 45 милиона градуса температура. Само външната обвивка, с която е обвит живота, само тя се разтопява. Обаче, има една вътрешна обвивка, която по никои начин не може да се засегне от тези топлинни вълни. Топлината не може да проникне в тази обвивка. Ние имаме смътно понятие за тази топлина. Даже и топлината, която съществува в Земята, колкото и да е голяма, тя е частична, не е обща топлина. Щом се издигнете горе в пространството, такава топлина там няма. Топлината е скрита в пространството. Там има друга една енергия. Ако вие сте гениален човек и се качите в пространството, там има достатъчно енергия, която може да използвате. Кои хора имат повече топлина? Здравите имат по-малко топлина, болните имат повече. Щом се разболеете някой, най-първо, страда от изобилие на топлина. Всичкото лечение се свежда към това, да се намали малко топлината. От богатството на топлината страдат хората, а пък здравият понякога път страда от недоимък на топлина. Някои здрави хора трябва да се разболеят, за да станат по-здрави. Здравият човек, който се е лишил от топлината, за да стане по-здрав, да му се даде повече топлина, трябва да мине през пояса на болестта. Защото болестта е долина. В качването и слизането има едно здравословно качване и едно болезнено качване, има и едно здравословно слизане и едно болезнено слизане. Човек, за да стане по-здрав, трябва да придобие известно количество топлина. Сега ще преведете какво означава изпотяването: в едно отношение да се изпотите е добро, а пък в другото отношение е лошо. В известен случай, ако се изпотиш, чрез потта се отварят порите на тялото кожата

145 10 П. Дънов. Космос

диша и тези нечистотии се изхвърлят навън. Но чрез изпотяването голяма част от твоята нормална телесна топлина се намалява, става свиване на капилярните съдове, кръвообращението не става правилно, човек се простудява и веднага почва да усеща тръпки. При изпотяването голяма част от топлината се губи. Какво трябва да правиш? И ако изпиеш една-две чаши студена вода, съвсем ще загазиш. Изисква се пиене на топла вода, за да възстановиш нормалната топлина. Това е във физическия свят. Едно такова изстиване често става и в духовния или в умствения свят. Ако обикнеш един човек, ти ще се изпотиш. И ако ти се изпотиш и не пиеш топла вода, ще боледуваш после. Нали сте боледували от любов? Обикнеш някого и изстинеш. Огънят, който е слязъл отгоре, от Слънцето, е съградил нашата Земя, той е съградил и нашите тела. Този огън е вложил мисли и желания в нас. Огънят, който разрушава, е грубият огън. В съвременната наука са правени такива опити: ако човек се подложи на действието на електрически ток от 2 хиляди волта, той ще умре. Обаче, ако се подложи на действието на ток от 20 хиляди волта и нагоре, той ще се обнови и пречисти, без да изгори. Физиците обясняват това явление с големината на молекулите на електрическия ток. Те казват: молекулите на тока от 2 хиляди волта са толкова големи, че като минават през тъканите на човешкото тяло, те ги разрушават и убиват човека. Молекулите на тока от 20-50 хиляди волта са крайно малки, вследствие на което минават свободно през тъканите на човешкия организъм, масажират ги и вместо да причинят вреда на човека, те го обновяват и пречистват. Значи има няколко вида топлинна, светлинна и електрическа енергия, която се отразява различно върху организмите. Колкото по-дребни са частиците на тези енергии, толкова по-благоотворно се отразяват върху човешкия организъм. Те обновяват, пречистват и съграждат материята. Физическата топлина изгаря, но топлината и светлината, която се обра-

зува от човешките чувства и мисли, се отразяват или благотворно върху организма, или разрушително. Това зависи от техните трептения: колкото по-високи и многобройни са техните трептения, толкова по-благотворно е действието им върху човешкия организъм. Много хора заболяват от неврастения, вследствие на топлината, която известен род чувства произвеждат в задната част на мозъка. Тази топлина се отразява вредно и върху стомашната система, както и върху дробовете. Лекуването на тези хора става чрез превръщане на топлин-

146

ната енергия в магнетизъм, който повдига жизнената сила на организма. Има лекари магнетизатори, които освобождават човека от вредната за организма топлина. Водата, взета в хомеопатична доза, играе важна роля в това лекуване. Влезе ли по този начин в мозъка, тя намалява горенето и болният оздравява.

Светлина

Човек трябва да знае как да координира топлината и светлината в себе си. Когато светлината в човека се намалява, топлината му трябва да се увеличава. Когато топлината му се намалява, светлината му трябва да се увеличава. Чрез мисълта си човек координира енергиите на светлината, чрез сърцето енергиите на топлината, а чрез волята резултатите, получени от светлината и топлината. Това е неразбрано за вас, защото е теория. То трябва да се приложи на практика, за да ви стане ясно. Сегашните учени хора мислеха досега, че светлината не е материя, а сега мислят, че светлината има известна тежест, която не може да се измери. Казват, че топлината се отличава с едно свойство, което разширява телата, а светлината където проникне, всякога има движение. Движението се дължи на светлината. Следователно, началото на всяко движение, каквото и да е, всяко движение, дали в пространството, или в небесните тела, или в човешкия организъм, туй желание да се движи, то е импулс на тази първична светлина.

Искаш да бъдеш голям, то се дължи на топлината, но благодарение на светлината можеш да се движиш тази светлина движи нашата кръв. Светлината в света се произвежда от девствения мъжки принцип. Топлината се образува от Любовта. Любовта е женски принцип. Силата е принцип на децата в света. Само децата създават силата. Цялата природа се управлява от деца. Енергия те дават.

Зад светлината стоят светли същества. Какво ли съзнание имат, за да се движат с такава бързина?

Външната светлина, която виждаме, е резултат на мисълта на възвишените същества, които са над нас. Тя излиза от очите на тия същества.

147

Животните възприемат оная светлина, която излиза от нас. Те не виждат нещата, както ние ги виждаме, понеже приемат светлина, която е минала през две гъсти среди, вследствие на което е претърпяла двойно пречупване. Човек представя известен инструмент важно е каква музика ще излезе от него. Мислите и чувствата представят инструментът на човека. Светлината, която иде от Слънцето, докато достигне до нас, минава през четири плоскости от различна материя, дето претърпява различни пречупвания. И в нашия организъм става същото: слънчевата светлина преминава през четири плоскости, дето претърпява различни степени на пречупване. Ето защо, когато светлината преминава през материята и се

пречупва, същевременно тя намалява и силата си; за да имаме истинска представа за светлината, ние трябва да превръщаме тия пречупвания. По същия начин и всяка идея, която иде до нас, претърпява тъкмо четири пречупвания, за които говори Исаия. И за да се разбере тази идея, ние трябва да я превърнем в нейното чисто състояние. По какъв начин ще се постигне това? Като я прекараме през нашето сърце, през нашия ум и после през нашия разум, докато най-после стигнем с нея и до Божествения свят и разберем какво представлява този свят. В това превръщане главно участие ще вземе волята.

В животните умът не действа, понеже в тях цялото чело е обрасло с козина. Едва образуването на човешкото чело, то е скорошна епоха, това е място, дето светлината влиза. Това е място на лицето, което светлината е обработила.

Има известна енергия, която слиза от Слънцето и е невидима. Като дойде тази енергия на Земята, женският принцип превръща тази енергия и се ражда светлината. Светлината се е родила от жената на Земята. От Слънцето чрез мъжа е дошла енергията. Чрез вашия мозък, чрез вашата глава енергията ще дойде. А пък чрез стомашния ви мозък (слънчевия възел) тази енергия се превръща и животът почва да функционира. Магнетизмът е носител на топлина, а електричеството на светлина. Електричеството е външната форма на светлината, топлината е външната форма на магнетизма.

Щом говорим за светлината, разбираме пробуждане на човешкото

148

съзнание. Щом говорим за топлина, разбираме вече функциониране на съзнанието, има условия да функционира. Ако съзнанието има светлина, пък няма топлина, то съзнанието е пробудено, то не може да функционира. Щом говорим за топлина, разбираме, че туй съзнание функционира. Без топлина не може да функционира. При светлината има пробуда, напрежението е отвън. Казвате понякога: "Каква е тази топлина, или тази светлина, която имам, защо ми е?" Ти ще се радваш на светлината, която имаш. Светлината дала възможност твоето съзнание да се пробуди. Щом имаш топлина, пак се радваш, че съзнанието може да постигне онова, което искаш. Щом съзнанието е пробудено, щом функционира правилно, има растеж, може да постигнеш всичко. Без светлина и без топлина ти нищо не можеш да извършиш. Или другояче казано: ако твоето съзнание не е пробудено, ако не функционира правилно, нещата са непостижими.

Какво отношение има между светлина, топлина и доброта? Светлината произвежда трептения в етера. Топлината в твърдите тела образува разширение. А добротата какво образува? Тя не се отнася до физическия свят. Там, дето хората са добри, може да ги познаеш по това, че градините са добре обработени. Човек, който е добър, е добре облечен, добре вчесан. Този човек има добри обноски. Светлината се отнася до челото на човека, до неговия умствен свят. Топлината се отнася до неговото сърце, добротата се отнася до неговите постъпки. Следователно, ако вие не разбирате светлината и не знаете как да я турите на работа, да помага на вашия ум, тогава вие не сте разбрали вътрешния смисъл на светлината. Ако вие си греете ръцете на топлината и не знаете как да я впрегнете на работа, вие ще изгубите едно от условията. Мекотата в живота не може да се внесе без топлина. За да образуваш един мек характер, топлината е едно условие трябва ти топлина. Добротата е път, да ви доведе до Любовта. Добродетелта е среда на Любовта. Любовта не може да дойде без доброта. Ако си добър, Любовта ще се прояви в тебе. Вие сега как разбирате добротата? Казвате: "Аз да стана добър".

Ти не може да станеш добър, въпросът е за постъпките. Добротата е едно условие, за да се прояви Любавта. Обмяната винаги става между хора, между които има връзка. Ако са в умствения свят, учителят, който преподава, ще предаде светлина на учениците, и учениците, които възприемат, ще предадат топлина на учите-

149

ля. Една обмяна става между светлината и топлината. Тогава аз наричам топлината "обратен процес". Според мене топлината е обратен процес на светлината. Светлината изхожда от Бога, топлината се връща към

Бога. Онези, които не разбират туй, мислят, че двата процеса топлина и светлина едновременно излизат от Бога. Сега, щом кажете "от Бога", вие разбирате по човешки. Аз разбирам така: топлината от периферията на живота се връща към Божествения център, за да покаже, че светлината е добре използвана. Узрелите плодове са в топлината. Светлината носи възможностите на живота. Онези, които не разбират закона, мислят другояче. Щом имаш светлина, имаш възможности. Щом имаш топлина, ти вече си свършил някаква работа. Туй е вярно. Ако тялото има изобилно топлина, ти си здрав човек, ако тялото има малко топлина, ти не си здрав човек. Значи, не си работил много, не можеш да очакваш. Ако умът ти има изобилно светлина, ти си здрав, ако светлината е малка, има някаква външна причина, която е отнела тази светлина. Ти трябва да я наваксаш.

Светлината иде от един свят, който не произтича от физическия свят. Във физическия свят се дават само условия. Светлината иде от причинния свят. Аз ви навеждам на тази мисъл, че успехът на Земята в каквото и да е направление зависи от онова правилното схващане. Тъй като

светлината зависи от един по-висш свят, от един по-разумен свят, този разумен свят го наричаме свят на доброто. Аз вземам думата "добро", понеже е най-понятна за вас. Та казвам: ако вие нямате понятие за света на доброто, тогава съвременният свят и сегашният живот ще мине с ред прекъсвания, на младини, на средна възраст и на старини ще имате разни възгледи.

Всяка линия, която разделя кръга на две равни части, се нарича диаметър. Той може де се прекара в каквото и да е направление. Какво представляват правите линии в един кръг? Те вървят по един закон. И кривите линии вървят по един закон. Законите на правите линии са едни, а на кривите линии са други. Този кръг на какво да го уподобим? Ще направим превод. Ако вие не преведете въглицата в топливо, какво ще ви ползват черните въглища? И ако не преведете водата и не извадите някаква енергия от нея, какво ще ви ползва тя? Тази вода произвежда електричество и светлина. Светлината, която произвежда водата, е в самата вода. Когато онази енергия от етера влезе през очите, то къде

150

се образува светлината? Вън или вътре? Трансформира се значи тази енергия. Някоя енергия влиза в очите от Слънцето и се трансформира. И след като се трансформира, става ли някаква проява? Това, което излиза от нас, го наричаме "зрение". Но което възприемаш, какво е? В този център влизат енергии, влиза отчасти нещо. И същевременно от този център излизат енергиите навън. За да се образува тази светлина, за

да се извърши този процес, едновременно са станали от чисто окултно гледище седем процеса.

Светлината ни най-малко не идва от физическия свят. Светлината не идва и от това Слънце, което виждате. То е все същото, когато вие запалите нещо и се образува огън и излиза една малка светлина от

въглищата. Но откъде е излязла светлината в дадения случай? Откъде е излязъл огънят? От мисълта на това същество, което е запалило огъня. Например, вземате огнивото и кремъка, вие цъкате, цъкате и праханта се запалва. Праханта и огнивото разбират ли нещо? Не. Но те произвеждат огъня. Но огънят не произлиза всъщност от тях. Значи светлината иде от друго място. Енергията на Слънцето служи като параван или като една книга, на която да се отрази светлината. Защото без този параван светлината ще бъде невидима за нас. А кое е параван в дадения случай? Параван е етерът. В етера тази светлина се проявява, но тази светлина иде от друго място. От друг един свят и се проявява на физическия свят. Това, което в нас се проявява и се губи, реалността не е там. Намира се в един преходен свят.

Да допуснем, че вие всеки ден се променяте. Тогава изменени ли сте? Днес сте радостен, утре скръбен. Първо искаш да работиш, после се откажеш. Запример казваш: "Не искам да уча", но на втория ден казваш: "Ще уча, ще уча". На третия ден казваш: "Ще държа изпит". На четвъртия ден казваш: "Няма да държа изпит". Има ли някаква реалност в това? Имате едно верую и казвате: "Вярвам, че има Господ". Но после казвате, че няма Господ. Де е тогава реалността?

Съвременната наука казва, че светлината се образува от трептенията на етера и образува известен брой трептения в секундата. Казвам: светлината не се образува сега, тя вечно съществува; това, което наричат трептения на етера, то не е нищо друго, освен отражение на самата светлина. Казва се в Писанието, че Бог живее във вечна, непристъпна светлина. Тъй щото, светлината и топлината съществуват вечно. Това, което считат трептения, вибрации на светлината и топлината, те са техни

151

отражения. Вибрации съществуват само в отраженията на телата и на предметите.

Сама по себе си светлината не се движи, тя е инертна. Светлината е безпощадна тя изкарва всички неща навън. В света има нещо по-велико от светлината, което хората не знаят.

От космоса идат към Земята други светлинни вибрации и като дойдат до Земята, те се видоизменят и се ражда оная, обикновената светлина. Зад обикновената светлина седят други енергии от по-висок род, а зад последните седи нещо разумно.

Светлината не минава по една плоскост изкусни малки колебания има. Значи, за да се нагъва етерът, трябва да зависи от нещо друго, все има причина. Туй нагъване не произтича от неговото собствено желание, не е неговото естество. Има по-голяма причина от етера, тя го нагъва. Нагънат е етерът. Да обясня: когато времето е тихо, водата е хоризонтална, когато има вятър, има едно леко люлеене на водата. Ако една лодка пътува по морето, какво ще забележите? Тя върви нагоре, надолу, люлее се. От движението на лодката, която върви по този начин вдига се и се спуска аз вадя заключение, че има едно малко вълнение. Ако лодката няма туй движение, считам, че времето е тихо. Значи, когато светлината върви така, има нещо, което вълнува етера. Следователно, тя, като лодката, достига до нас чрез вълнение. Някой път има нещо в светлината, което вас ви дразни. Светлината е силна. Движението на този етер е някой път

повече. Не всякога тия вълни са отмерени, както учените хора мислят. Не са прави. Някой път тия междини са по-дълбоки, някой път са плитки. Нагъването на етера не е еднакво. Различават се. Следователно светлината, която ни се предава, която идва, и тя се различава. Туй движение на етера придава тласък на светлината има едно усилване на движението на светлината. То има съвсем друго предназначение. Пространството, през което се движи светлината, етерът, има едно малко съпротивление. Не се движи светлината по права линия, ами има известни трептения нагоре и надолу. Трептенията са превозните средства на светлината, тя се превозва с много бързи превозни средства. Светлината не е трептение, светлината е нещо живо. Като дойде до тебе, внася нещо хубаво, което някога си

152

очаквал. Тя носи всичките блага в себе си. Тя, с превозните средства като дойде, ще ти даде и пак после ще си замине. Казва: "Пак ще те посети!" Тя постоянно те посещава.

Някой път има нещо в светлината, което вас ви дразни. Светлината е силна. Движението на този етер е някой път повече. Не всякога тия вълни са отмерени, както учените хора мислят. Не са прави. Някой път тия междини са по-дълбоки, някой път са плитки. Нагъването на етера не е еднакво. Различават се. Следователно светлината, която ни се предава, която идва, и тя се различава. Туй движение на етера придава тласък на светлината има едно усилване на движението на светлината.

Като знаем законите за движението на светлината, както и пътя, който минава, докато дойде до Земята, ние можем да изчислим, след колко време тя ще достигне до нашите очи. В трептенията на светлината се забелязва по едно качване и едно слизание. Всяко качване и слизание съставят пък едно цяло завъртване на светлинния лъч, което се състои от 800 билиона трептения на едно слизание и на едно качване. Може би след хиляди години учените ще виждат движенията на светлината и ще се уверят, че тя се движи в кръгове, но спиралообразно. Светлината е проводник на енергия, но същевременно и всеки светлинен лъч е проводник на друг род енергия. В това отношение слънчевият лъч е толкова материален, колкото е материална тръбата, през която тече вода, или жицата, през която тече електрическа енергия.

Ако в един квадратен сантиметър се съберат 100 милиона вълни от червената светлина, вие ще можете да изчислите колко такива вълни ще се поместят в един милиметър от целия квадратен сантиметър. При това, между тия вълни има празни пространства. Питам: можете ли да измерите колко голямо е разстоянието от едната до другата вълна? Като наблюдаваме светлинните вълни, те ни се виждат във вид на прави линии, а всъщност са криви, вълнообразни. Причината за това е, че нашето око не е в състояние да схване и най-слабото извиване на светлинните лъчи, вследствие на което ни се виждат прави.

То е качество на съзнателния живот. Пречупването някой път зависи от съзнанието. Казва някой, че слънчевите лъчи се пречупват. За светлината, като се прекара през известна среда, казват, че се е "пречупела".

153

Слънчевите лъчи никога не се пречупват! Където има светлина, има и сянка сенките се пречупват. Защото, ако слънчевите лъчи се пречупват, ако лъчите могат да се пречупят, те ще се върнат към Слънцето и не могат да постигнат своята цел. Казват, че някои лъчи са излезли преди 90 милиона

години от някое далечно слънце и пристигат на Земята. Тогава на колко места става пречупването? Не, светлината не се пречупва. Сенките се пречупват. Сенките имат отклонение. Светлината няма никакво отклонение. То са метафизически работи. Дали са верни, или не? Те са верни за онези, които разбират, не са верни за онези, които не разбират. Щом светлината се пречупва в една призма, тя е много слаба. Светлината не може да се пречупи. Има нещо, което се чупи в светлината, но не е светлината. Кое е това, което се чупи? Огънала се е. Казвате: "Един човек се огънал". Един човек може ли да се огъне? Човек никога не се огъва. Огънало се е неговото тяло. Или казват, че се е отклонил един човек. Този човек, който не завзема никакво пространство същинският човек не завзема никакво пространство накъде ще се отклони той? Кажете ми, туй, което не завзема никакво пространство, къде ще се отклони? Не може да се отклони. Той е безпространствен. Всичките пространствени неща се отклоняват и се огъват, а пък човек, който не заема никакво пространство, той не може да се огъне. Огъва се неговото тяло, огъва се астралното тяло, огъва се менталното тяло. Съзнанието може да се разшири, то може да се огъне, но същинският човек, този, който постига, той е неизменяем. Той всичко изменя, но сам не се изменя. Не може да го измениш. Той всичко изменя. Мисълта е малко неясна, нали? Ще си послужим с един чертеж. Представете си, че една точка се движи в една посока. Точката може ли да се огъне? Пътят ще се огъне, пътят, по който върви, ще се огъне, точката не се огъва. Линията се огъва. Значи в едно съзнание тя огъва работите, без тя да се огъва. Някъде се огъва пътят, изменя се, но тя не се изменя. Защото, ако човек може да се измени, неговата работа е изгубена. Обаче, той може да огъне пътя си, да измени своята мисъл, но той сам да се измени не може.

За температурата на Слънцето учените хора на Слънцето може да имат думата. Ние знаем за него дотолкова, доколкото неговата светлина и топлина се отнасят до нас. Има светлина и топлина, която не достига до Земята, тя е толкова интензивна, че минава някой път през Земята транзит. Обикновените учени хора мислят, че Слънцето изпраща всичката светлина и топлина, и тя се задържа. Слънцето праща, но някъде мрежата

154

на Земята не е толкова гъста и част от енергията изтича. И за тази енергия ние даже понятие нямаме. Може би въобще тази мрежа ще бъде по-ситна, Земята, като се стъстява, образува нова мрежа, ще има тогава някакви радиоактивни сили, които се проявяват, но не ги знаем.

Има една светлина, която се отделя от Слънцето и минава заминава покрай Земята, но ние не я възприемаме, а по-далечните планети я възприемат. Това са лъчите X, радиоактивни сили.

Има известни лъчи, които минават през Земята и заминават. Има една светлина от Слънцето, която не можем да я спрем, тя не прави никакво пречупване, тя само преминава. За тази светлина нищо не знаем. За този свят, който ни осветява, нищо не знаем.

Светлинната енергия пак се връща в Слънцето. Всяка енергия пак се връща в своя източник.

При изгряването на Слънцето до залязването обстановката на нещата постоянно се мени. Сутрин обстановката е една, при залязване е друга. Непрекъснато стават промени. Къде стават тия промени в светлината или във външните предмети? Ние забелязваме, че светлината ту се увеличава, ту се намалява. Коя е причината за това? Който не разбира, той ще каже, че причината е в самата светлина. Не е така. Това зависи не от светлината, но от онези геометрически ъгли, под които пада светлината

и от ъглите на отражението на светлината. Понякога Земята поглъща повече светлина и топлина, а някога по-малко, вследствие на което Земята някога е по-топла, а някога по-студена. Когато поглъща повече светлина от топлина, тя става студена. Когато поглъща повече топлина, а по-малко светлина, тя става по-топла. Може да възразите, че Земята някога поглъща повече светлина, а някога повече топлина, в зависимост от елементите, които я съставят. По този въпрос се явява голям спор, как се поглъща светлината, дали се поглъща от Земята и т.н. За мене няма спор по този въпрос: Земята поглъща светлината. Аз констатирам този факт от ред наблюдения, правени в това направление. Запример, понякога човек казва, че има светлина в ума си, а някога казва, че няма достатъчно светлина в ума си. Вън е светло, Слънцето грее, въпреки това казвате, че нямате светлина. Коя е причината за това? Казвате, че външните условия са погълнали светлината. Не, вашият инертен мозък е погълнал светлината,

155

вследствие на което се намирате в тъмнина. Какво трябва да направите на вашия инертен мозък? Трябва да го раздвижите. Лъчите, които се проектират като известна енергия, с падането на Земята, остават на нея дълги години, докато дойде ден да се върнат при своя баща, от който са излезли. Защо тези лъчи излизат от Бога? Зашото и те са съгрешили. Ако те не бяха грешни, вие нямаше да усещате това парене и изгаряне, а те щяха да предизвикат една нежна светлина и

приятна топлина. Така че тези лъчи, които са паднали веднъж на Земята, колкото и да са светли, и те са съгрешили. (...) Тези лъчи са живи и вие се чудите, как е възможно да живее светлината! Този въпрос ще оставя да го разрешавате вие.

Ако вие можете да акумулирате слънчевата светлина! Има такива лъчи, които минават и заминават, и ако бихте ги спрели, сиромашията и болестите отдавна щяха да изчезнат. Гледаш Слънцето и казваш: "Трепна ми сърцето".

Една част от слънчевата светлинна енергия, като достигне до пределите на слънчевата система, се връща обратно, а друга част, която не принадлежи на Слънцето, отива в безкрайните предели.

Светлината, която иде от Слънцето, трябва да мине през ред трансформатори и като стигне на Земята, тя слиза на дъното на Земята, дето пак минава през ред процеси, реформира се. Следователно, светлината от Слънцето не може да стигне на Земята такава, каквато иде от Слънцето направо. После, когато светлината минава през мозъка, също така претърпява ред трансформирания, ред процеси. И там има ред трансформатори, които изменят светлината.

Слънчевата светлина, която ние приемаме на Земята, е получена по отражение. Ние приемаме светлината в дадения момент, но кога е излязла тази светлина от Слънцето, какво е претърпяла, не знаем. Същото се отнася и до светлината на звездите. Чрез очите си ние възприемаме светлината на някоя звезда, но преди колко години е излязла тя от звездата, какви пречупвания и промени е претърпяла, докато стигне до нас, не ни е известно.

156

Светлина и тъмнина

Това, което във всеки даден момент буди съзнанието на човека, наричаме светлина. Тя е първият лъч, който влиза в съзнанието на човека.

Онова пък, което приспива неговото съзнание, наричаме тъмнина. Древният окултизъм изобразява жената с черна коса, а мъжът с бяла. Жената била носителка на тъмнина, а мъжът на светлина. Тъмнината представя първичната материя, от която светът е произлязъл. Светлината подразбира проявеният, организираният свят. Първичната материя не е била организирана. Тя хвърляла сянка върху нещата, вследствие на което изглеждала тъмна. От светлината пък се създават новите светове. Значи тъмнината е склад, от който Бог вади нещата, за да създаде света на светлината. Светлината излиза от тъмнината. Светлината зависи от силата на движението. Колкото по-силно е движението, толкова по-силна е и светлината, докато този "изстрел"

срещне крайния предел и се спре, и преобърне на тъмнота. А знаете ли що е тъмнота? То е обратният процес. Изстрелът на светлината е отдолу нагоре, а движението на тъмнотата, което достига крайния предел, е движение отгоре надолу, т.е. от периферията към центъра. Той е най-слабото движение. И така, тъмнотата е горе, а светлината е долу. Науката казва, че светлината на звездите се подчинява на общия закон на трептенията, че имало едно отклонение в лъчите на светлината и туй се върши под влиянието на тия трептения. Така е. Светлината се подчинява на един вътрешен закон, а щом се подчинява, тя си има известни ограничения. Щом има известни ограничения, тя се движи в един известен кръг, по известна спирала. И в такъв случай светлината не само че се наклонява, но се отклонява, и най-после спира. И всеки един лъч се превръща в едно разумно същество. Е, какво ще кажат на туй съвременните учени хора? Преди милиарди години вие сте били такъв един лъч, но при излизането си от звездите, след като сте се движили и дошли на Земята, вие сте се намерили като хора, и днес, в тази аудитория, ме слушате. Вие сте забравили, че сте били светлина и сега с ред доказателства трябва да ви убеждавам, че сте били светлина. Светлината не идва от Слънцето. Ако отивате към Слънцето, вие ще се намерите в един такъв непоносим мрак, какъвто досега не сте виждали.

157

Някои мислят, че като отиват към Слънцето, ще намерят понече светлина. Не, обратното е, в такъв мрак ще нагазите, че ще изгубите пътя си. Това са само твърдения, предположения, не казвам, че това е една истина. Та и аз имам право да предполагам, както всички учени хора. Понякога може да се прокарат известни лъчи на Слънцето така, че човек да "изчезне". Духовната светлина и физическата се различават. На физическото поле трябва да стане известно пречупване най-малко с един градус, за да бъдат лъчите видими. Щом няма пречупване на лъчите, това тяло става невидимо. Туй тяло пак е там не разбирайте физическото тяло. Така светлината може да се разреждава и да се стъстява. Когато вие се намирате в неприязнено състояние на духа или страдате, вие сте се стъстили повече, отколкото трябва. За мравите сме невидими, за мухите сме невидими. Мухата цял ден не може да види човека. Пръстът е видим за нея. Има предмети, които пречупват светлината, има предмети, които не пречупват светлината. Физическата светлина в разни степени се пречупва. Има една астрална светлина, която не се пречупва на физическото поле. Дето пада тази светлина, предметите са невидими. Сега идат до астралната светлина. Щом я прекарат, човек става невидим. Светлината сама по себе си е невидима. Тя прави нещата видими, а тя самата е невидима. Виждаш една книга, но светлината не виждаш. Светлината прави да виждаш книгата. Светлината прави нещата видими.

За да видиш нещо, то трябва да е в статично положение. Туй, което вечно се движи, то е невидимо, не може да го видиш. Нещо, което ти виждаш, трябва да се спре един момент. Светлината, която за един момент се блъсне в един предмет, това е едно отражение, ти виждаш предмета, тя, светлината, е заминала, виждаш предмета на мястото. Следователно, ние виждаме само резултата на светлината. Същинската светлина още не е видима за хората. Следствие на това имаме за себе си едно понятие, казвате: "Светът е тъмен". Именно в света туй, което е тъмно, то е реално. Туй, което не знаеш, то е реално, а туй, което знаеш, то е нереално.

Онази светлина, която не може да реагира върху нашите очи, се представя като тъмнина за вас, а онази светлина, която реагира върху

158

нашите очи, се представя като светлина. Следователно, нашата светлина за другите същества е тъмнина, а нашата тъмнина, която настъпва вечер, е светлина за по-напредналите същества. В света всичко е светлина. Ако поискате мнението на съвременните физици върху светлината, те ще ви я определят като ред трептения, в които влизат седем цвята от червения до виолетовия, и ще ви изчислят, че червеният цвят се състои от 428 билиона трептения, виолетовият от 739 билиона, а ултравиолетовият от 833 билиона трептения. Туй е границата или областта на светлината, в която, тук, във физическия свят, тя може да се прояви. Или другояче казано: това е точката, до която са стигнали досега хората в развитието на възприемчивостта си. Това е така по отношение на физическия свят. Но какво отношение има светлината към човешкия ум? От съвременните наблюдения и опити се доказва, че никаква умствена дейност не може да се извърши, никаква органическа проява не може да стане без присъствието на светлина. И ние ще направим едно общо твърдение, че степента на развитие на всички същества зависи от качеството и количеството на светлината, която присъства в даден момент. Туй разграничение можем да го отнесем и до самия човек: всички хора се различават по степента на светлината, доколко те са способни да я възприемат и проявяват. Можем да твърдим и друго: че и самият характер, самата духовна проява на човека зависи от качеството и количеството на тази светлина. В природата всички фигури са образи, чрез които можем да разрешим известни мъчности. Всички образи в геометрията са образи на закони, чрез които ние може да разрешим дадени мъчности. Например, ако даден ъгъл го увеличаваме, до колко може да го увеличим? До 180 градуса. При 180 градуса ще имаме една права линия, ще имаме диаметъра на Земята. Какво представя сега диаметърът на Земята? Човек какво представя от себе си? Той представя един ромб. Ромбовиден е. Следователно, отгоре има всичките възможности, горната част, горе е всичката сила, Слънцето е там. Долната страна от пъпа надолу представя една страна, която не е огрята от Слънцето, то е естественият, физическият човек. Кой е физическият човек? Който още не е огрят от Божественото Слънце. Тъмната страна на човека е то, то е от пъпа надолу. Ние казваме: това е животното.

Що е животното? Животното е същество, което не е огрято от Божественото Слънце. Що е човекът? Човекът е това, което е наполовина огрято. Целият човек още не е огрят. Тогава ние изваждаме едно заключение.

159

Де стават катастрофи? Ако вие денем се движите, ще имате по-малко препятствия, отколкото, ако се движите вечерно време. Следователно, вечерно време, при една такава тъмнота, ще ви се случат много неприятности. Да кажем, в живота вие казвате: "Случи ми се нещо". Щом ти се случи нещо, показва, че ти си бил в тъмнота. Не ви вървят работите в живота, вие сте в тъмнота. Безсилен си, в тъмнота си, не си добър, в тъмнота си. Всичко ти е невъзможно, показва, че си в тъмнота. Казваш: "Слаб човек съм". Не знаете ли на това коя е причината? Причината на това е тъмнината. Следователно, за да се избавиш от противоречието в живота, трябва да се избавиш от тъмнотата. А за да се избавиш от тъмнотата, не трябва да седиш в статично положение, но трябва да се движиш. Какво показва Земята? Както Земята се движи, така и ти трябва да се движиш. Да имаш две движения едно около себе си, едно около Слънцето. Като се движиш около Слънцето, се сменят годишните времена, като се движиш около себе си, ще бъдеш осветяван, и човека, и животното едновременно. В този човек и животното му ще се облагородява, и той сам ще се облагородява.

Пряката светлина е недостъпна за човешкия ум. Светлината, която имаме, е отражение, нагажда се към ума. Светлината е, която може да произведе една мисъл. Какво отношение съществува между светлината и мисълта? Светлината, това е външното условие за проявление на мисълта.

Светлината се привлича от тела или от съзнания, които са високо организирани.

Да живееш, това значи да се организираш. А да се организираш, това значи да придобиваш повече светлина.

Всички съвременни хора, общества и народи страдат от липсата на светлина. Тя съществува изобилно във външния свят, но не остава вътре в нас. Вътре тя е малко; условия няма да се прояви вътре в нас при сегашното състояние на човека. Вследствие на това се зараждат всички отрицателни чувства, които сега спъват развитието на човечеството и разяждат неговия организъм, пречат на неговия ум и покваряват сърцето му. Ако се съмнявате в това, поставете който и да е индивид в някое нехигиенично жилище, където има много малко светлина, и ще забележите

160

в продължение на няколко години всичката разлика, която може да се появи в дезорганизирането на индивида, в упадъка на неговите умствени способности и неговия морал.

Колкото едно тяло има повече тъмнина, повече се окислява; колкото по-малко тъмнина има, по-малко се окислява. Златото има малка тъмнина, затова и то малко се окислява. Всеки човек, който греши, има много тъмнина. Всеки човек, който малко греши, има малко тъмнина. Така поставям въпроса, за да бъде идеята ясна. Грешиш, защо? Защото много тъмнина имаш. Грешиш малко, защото малко тъмнина имаш. Следователно, като възприемаш онази светлина, тогава погрешките ще бъдат едно изключение.

Във вас може да се зароди една мисъл: "Какво да правя?" Тъмнината се дължи на гъстата материя. Тъмнината у човека се дължи на материята. Ако имате някаква тъмнина, значи вие сте под влиянието на някое тяло. Когато Земята хвърля своята сянка върху Месечината, става затъмнение. Когато Луната хвърля своята сянка върху Слънцето, какво става? Когато дойде Луната между Земята и Слънцето, става слънчево затъмнение. Понякоя път и във вашия живот стават затъмнения. Вие не може да си обясните, защо, на какво се дължи вашето неразположение. Неразположени сте. Защо сте неразположени? Защото светлина нямате. Колкото

неразположението е по-голямо, толкова и недоимъкът е по-голям. Недоимък на светлина има у вас, а изобилие на тъмнина. Следователно, от изобилието на тъмнината произтича вашето вътрешно недоволство в живота. От изобилието на тъмнината произтича вашето невежество. От изобилието на тъмнината произтича и вашето безверие. Изобилието на тъмнината е, което заглушава. Значи нямате условия, нямате възможности да се развивате.

Тъмнината пък е една дреха, необходима за материалния живот. Значи тъмнината е потребна за материалния живот, но не е потребна за вътрешния живот на човека. Тя е една необходимост, защото без нея неприятно е да ходите гол зимно време, без никаква дреха. Добре е зимно време да имате една топла, хубава дреха. Значи, тъмнината е хубава топла дреха. Обаче, не взимайте думите ми криво, да мислите, че ви препоръчвам да ходите в тъмнина. Не, в тъмнината само човек си почива и спи, а във виделината той работи.

161 11 П. Дънов. Космос

Когато ви говоря за виделината и тъмнината, вие ги считате вън от вас. За да разберете виделината и тъмнината, вие не трябва да ги разглеждате като нещо вън от човешкия дух. Виделината е това, което крепи човешкия дух и му дава сила и мощ. В същото време тъмнината е онова, което дава сила на човешкото тяло. Ако на Земята би настанала вечна виделина, нашето тяло не би било в състояние да издържи този напор на виделината, вследствие на което ще ви сполетят по-големи нещастия. Когато тъмнината, която ограничава човешкото тяло, е дошла на Земята, тя се опитала да ограничи и виделината, но видяла, че не може да я ограничи.

Виделина

Ако за тези думи ние мислим: "В Него бе животът и животът бе виделина", Бог е виделина, Бог е светлина. Ако човек мисли, че Бог е като виделината, като светлината, той ще придобие много по-ясно понятие, отколкото от философските трактати. Можем да кажем, че Земята е създадена от светлина, от топлина. Топлината е създавала всичките блага на Земята, които идат, но те се пренасят чрез трептенията на светлината. Било е време, когато хората са се видели в едно ужасно положение на Земята. Било е цял ад. Сегашните хора са били потиснати, много

по-лошо са били потиснати, отколкото рибите са били потиснати. Те не са дишали с дробове. Атмосферата е била толкоз гъста, че един с един хората не са се виждали. Този свят, както сега го виждате, отсега се проявява. Когато хората са излезли из тия тежките условия, от тази гъстата материя, когато умът дошъл в хората и започнал да действа, оттогава се е появила виделината. Откак всичката вода се е събрала в големите океани и морета, тогава горната атмосфера се пречиства. И виделината, и светлината на Бога слезли. Тогава човек се е проявил и за него е започнала една нова епоха.

Светлината е изкуство, което трябва да се научи отвън, а виделината е един живот, който трябва да се научи отвътре. Тъй щото, като говорим за светлина, разбираме физическия свят. То е изкуството, което може да се научи отвън. Виделината, пък, се добива чрез знанието. За да стане учен, човек трябва да има виделина.

162

Всички велики идеи, възвишени чувства и дела, се проявяват при най-

изобилна светлина, не външна, но вътрешна. Че това е така, вижда се от обстоятелството, че най-възвишените индивиди в човечеството, които са добили туй велико свое развитие, наричаме светии, т.е. че те светят, станали са хора на светлината. Следователно, когато всички хора добият това състояние да бъдат светещи когато самите общества и народи придобият тия способности, само тогава ще имаме една възвишена култура. От това гледище всички предмети на Земята, всички растения, животни и форми на хората не са нищо друго, освен светлина, видоизменена в своите най-разнообразни прояви. С една реч, всичко е светлина. От всичко туй следва, че светлината, за която говорим, не е мъртва, не се състои само от трептения, както общо се твърди, но тя съдържа нещо повече. Трептенията на новата светлина ще слязат в ниските места на човешкия живот и веднъж завинаги ще освободят хората от пертурбациите, на които сега всеки ден се натъкваме.

Как ще разбереш светлината? Като я приемеш направо от източника ѝ. Речеш ли да изучаваш светлината от пламъка на свещта или от електрическата лампа, нищо няма да разбереш. Тази светлина разваля очите. Всяко нещо, което разваля създаденото от Бога, не е Божествено. Божественото от човешкото се различава по вътрешен усет. Чрез душата си човек може да долавя нещата по вътрешен път.

Слънчевата енергия, която идва на Земята, минава през етера, после през въздуха, като дойде в стълкновение със Земята, образува светлина. Но тя не е тази, която идва от Слънцето, тя се образува тук, на Земята. Онази светлина дава подтик на мисълта, аз за нея говоря. Ако ти си свободен, може да усилиш светлината си. По-голяма или по-малка светлина, зависи от развитието на нервната система. Колкото по-добре е развита нервната система, толкова светлината и топлината се увеличават.

Светлината е проявление на Бога. А вие, като казвате: "Бог е светлина", във вашия ум тя ще произведе съвсем друг резултат. Тази светлина, която иде отгоре, е минала през няколко степени. За да разберете правия смисъл на светлината, трябва да я върнете назад до онова същество, което я е създало, т.е. до първоначалното Слово, което е казало: "Да бъде светлина!" И законът е верен: когато някой ученик се е занимавал с някоя

163

трудна задача, първоначално има смътни понятия за нея, тази задача му е трудна, но след като мисли дълго време и разбере съотношението на елементите в задачата, една малка светлина се появява. Следователно, всякога, когато Словото стане разумно в нашето сърце и в нашата душа, светлината се явява като един резултат. Значи Бог е казал: светлина да бъде в този ум, светлина да бъде в това сърце, светлина да бъде в тази душа, и бива светлина.

И какви са резултатите на светлината? Най-първо тази светлина ще произведе буря, ветрове, дъжд, ураган, цял един катаклизъм, и след като образува своя почва, тази светлина ще произведе златни плодове, реки, извори, а чрез тия плодове ние ще познаем качествата на светлината. Думите "светлина" и "виделина" са от един и същ корен, но светлината е отражение на виделината. Виделината е съединение на онзи Божествен елемент, който се отнася вече към човешкия ум, който ни прави да разсъждаваме разумно, да имаме логика, съдържание и смисъл в нашата мисъл. В съвременната наука физиците спорят върху светлината, дали идва от Слънцето, или е нещо друго. Има учени, които оспорват, че идва от Слънцето, а поддържат, че тя е особена енергия, която, като дойде до земната повърхност, разбива се в нея и дава отражение на светлина. Виделината е един вътрешен процес. Тя е един елемент, който може да се опита всякога. Виделината е най-реалното нещо в света. Тя е хиляди

пъти по-реална от този свят: тя създава човешката мисъл, желанията, тя е проводник в духовния свят и съществува във вид на съвременния етер, тя е обвивка на човешкия дух, на човешкия ум и без нея никой не може да мисли и да чувства. Всички, които са учили в училище, минали са през гимназия, изпитали са трудности при решаване на някои задачи, знаят, че отношенията на тези задачи не се проявяват от един път, но като повече работят известно време върху тях, светне им някаква светлина и отношенията се проявяват. Виделината именно проявява. Ако в нашите умове преобладава Божествената светлина, с тази светлина не можем да направим никому зло. Но ако в нашия ум тази светлина е концентрирана и е преминала от друг някой човек в нас, тази светлина е опасна. Ще развиваш челото, понеже то събира светлината. Долната част на челото събира други лъчи на светлината, средната част събира друг

164

вид. Всяка част на челото събира различна светлина. Три вида светлина събира. Същото е и за главата. Горната част на главата събира топлина. Религиозните чувства са чувства на топлината. Някои смесват религиозните чувства със светлината. Но религията не почива на светлината, тя почива на топлината. Светлината отгоре иде. И там има три вида топлина. Една топлина, която съответства на силата, една светлина, която привлича мекотата и една топлина, която привлича светлината. И рече Бог: "Да бъде светлина!" В нас думата "светлина" подразбира да се видят нещата само. Свещеният език под думата "светлина" подразбира друго нещо: "Да бъде светлина!" значи "Аум". Като говоря за виделина и тъмнина, подразбирам движението на Земята в нейните отношения към съзнателния живот. Има ли движение, ще има и светлина, и тъмнина. А то се подразбира, че Земята се движи към центъра, към Слънцето. Към него тя се стреми. Движението значи Любов. Любовта движи всички същества. Когато известна материя има кинетическа енергия, т.е. такава, която произвежда движение, това значи проявление на Любовта във всичките ѝ форми. Когато Бог каза: "Да бъде виделина!" стана виделина. Той направи това със Своята Любов. Любовта създаде света, Любовта създаде цялата вселена. Когато погледнем към Слънцето, към звездите, ние имаме предвид Божията Любов. Ето защо, първият и най-силен подтик на човешката душа е да възприеме Любовта във всичката ѝ пълнота, за да се освободи от ограниченията на живота. Като говоря за виделина и тъмнина, подразбирам движението на Земята в нейните отношения към съзнателния живот. Има ли движение, ще има и светлина, и тъмнина. А то се подразбира, че Земята се движи към центъра, към Слънцето. Към него тя се стреми. Движението значи Любов. Любовта движи всички същества. Когато известна материя има кинетическа енергия т.е. такава, която произвежда движение, това значи проявление на Любовта във всичките ѝ форми. Виделината е една от формите на Любовта. Съвременните физици казват за светлината: ако се срещнат светлини от два противоположни полюса с различни дължини и вибрации, те се

165

неутрализират и тогава се образува тъмнина. Същото е и с виделината. Мъжът е единият полюс на виделината, жената другият. Събират се, за да образуват една Божествена хармония. Те ще образуват такава хармония,

ако дължините на техните вибрации са еднакви. Тогава се създава у нас чувството Любов, тогава ние усещаме разширение на ума, на сърцето. Но непременно двамата трябва да произвеждат виделина. За да се разбере тази виделина, трябва да имате духовно зрение. Един ден и пред вас ще се открие един велик свят, в който виделината съществува. Тази виделина идва отвътре, а не отвън. Съвременните окултисти казват, че който има тази виделина, той има магнетизъм. Такъв човек е мек, отстъпчив, у него има Любов и той скоро прощава. Виделината е здравословното състояние на човешкия ум, атмосфера, в която човек трябва постоянно да живее. Когато писателите изгубят тази виделина, те стават безплодни, когато учителите я изгубят, изгубват своите методи и не могат да преподават, когато майките я изгубят, липсва им търпението и Любовта и не могат да възпитават. Ако нямате виделина в себе си, не може да се прояви у вас Любов, Истина. Христос казва: "Вие сте виделината". Кои "вие"? Първият елемент е солта, законът на равновесието, който държи всички сили в равновесие. Щом имаш ревматизъм, сол нямаш в краката си. Щом те боли корем, сол нямаш в организма си. Щом те боли глава, сол нямаш в себе си. Аз не говоря за външната сол, но за солта на живота. Като не знаят това, хората се заблуждават, мислят, че могат да се лекуват с лекарства. И лекарствата помагат, защото съдържат сол в себе си. Светлината е необходима за растенето, за развитието на вашето тяло. Без вътрешната светлина, и външната е безполезна. Външната светлина е механическа. Има една светлина, в която нашият организъм расте. Има една светлина, при която мозъкът расте. Има една светлина, при която сърцето расте. Има една светлина, при която нервите растат. Ако тази светлина, съответстваща на нервите, не дойде, нервите започват да повяхват. Щом се отдалечите от външната и от вътрешната светлина, организъмът ви започва да боледува. Често се атакуват очите, ушите, гърлото. Вторият елемент е виделината, тя въздига и възраства нещата, сиреч

166

всички мисли и желания растат във виделината и се развиват по-правилно. Човек, който живее във виделината, е като плодно дърво, което расте на плодородна почва, в него всички плодове узряват. Когато във вашия ум има брожение и философски мисли, не се радвайте още. Това е може би едно цъфтене. За да опитате дали имате виделина, проверете дали вашите мисли ще завържат, ще хванат корени. Когато човек не е готов да умре за една своя мисъл, това значи, че тя не е родена в него. Всяка мисъл си има форма, която може да носи характера на овца, на вълк, на мечка, на лисица, на змия, на паяк, на мравка и всички тези форми са качества, които образуват човешкия характер. И тази виделина влиза по същия закон, както светлината слиза отгоре и въздига всичко у човека, издига и добрите, и лошите животни безразлично дали те са вълци или овце. И когато тези животни се оплакват на виделината, че има страдания, тя им казва: "Не бойте се, догодина аз пак ще ви създам, само поработете малко". Когато се оплакваме, че в нашия живот има страдания, виделината казва: "Внимавайте, аз ще създам у вас необходимото". Но тя не търпи съмнение, малодушие, безверие това са отрицателни качества. Виделината е един живот на Божествената хармония и само човек, у когото има тази хармония, може да изпита величието на виделината. Виделината е един разумен елемент. Истинската светлина оживява човека. Тази светлина, ако падне върху мъртъв човек, той ще оживее. Тази светлина, като падне върху ума, човек започва да мисли. Като падне тази светлина върху сърцето, ти веднага

чувстваш, че си в царството Божие светлината е вътре. Според светлината, която хората имат, е и философията им. Един ден, когато човек излезе из този съвременен живот, тогава ще влезе в една светлина, която ще бъде една светлина без сенки, за която не може да се говори. Каква е тази светлина без сенки? Щом влезеш в тази светлина без сенки, ти не може да видиш погрешките на никой човек. Дотогава, докогато виждаш погрешките на хората, ти си в света, дето има сенки. В светлината, дето има сенки, има погрешки. В тази светлина, дето е без сенки, погрешките изчезват. Следователно, погрешките просто се дължат на тази светлина, която дава сенки на нещата. И тъй, истинският живот зависи от онези безсмъртни трептения в приро-

167

дата. Значи има в природата смъртни и безсмъртни трептения. В природата има смъртни трептения на светлината, но има и безсмъртни трептения на светлината. Също така има смъртни трептения на топлината, но има и безсмъртни трептения на топлината. Мислете тогава върху безсмъртната светлина и топлина, които носят живот в себе си. Ако човек може да постави тялото си, както и мозъка си на действието на безсмъртната слънчева светлина и топлина, той ще може да възприема такива звукове от Слънцето, каквито никога не е чувал. Тези звукове идват от Слънцето. Ако човек развие в себе си тази способност да се свързва с безсмъртната светлина и топлина на Слънцето, той ще може да се съобщава със съществата от невидимия свят, от горните светове изобщо.

Ние, набожните хора, не си плащаме светлината. Трябва, като дойдем тук, в салона, да ни светят главите и да нямаме нужда от тези лампи. Като дойдем тук да нямаме нужда от печка, да се отопляваме от нашите сърца. Това още не става. Сега ще направите едно възражение: "Де го има в света това?" И затова ние страдаме. Кои осветяват света? Осветлението в света става от същества, които мислят. Ще споделя една мисъл: ангелите, като мислят на Слънцето, образуват слънчевата светлина и я изпращат тук, на Земята. И светиите като мислят на Земята, образуват топлина. Те я превръщат. Отгоре иде светлата мисъл като светлина, а пък тя на Земята се превръща на топлина. Има трансформатор. Ако не са светиите, Земята ще замръзне. А ако един ден ангелите престанат горе да мислят, то Слънцето ще замръзне.

Цветните лъчи на светлината

Всички цветове, това са космически сили, които проникват целия космос.

Съвременната наука е дошла до положението да разлага светлината на седем различни цвята или краски, но светлината съдържа в себе си още и 12 течения от 12 различни извори. Значи светлината е съставена от 12 вида материя, необходима за създаване на човешките добродетели. Запример, който иска да бъде милосърден, той трябва да извлече от светлината точно тази материя, която е необходима за съграждане на милосърдието. За съграждането на известна добродетел се изисква

168

и съответна материя. Това може да постигне само онзи, който разбира законите на светлината.

Земята е обвита с 12 обръчи или сфери, които представят особен род трансформатори на слънчевата енергия. Всеки обръч пречупва светлината по свой специфичен начин. Това показва, че тия 12 обръчи не са в едно и също положение. Същевременно, всеки обръч е направен от особена

материя, много тънка, през която проникват съответни за нея сили. Тия сили пък са свързани с възвишени светове, които работят върху хората, както и върху всички живи същества. Чувствителният човек долавя тия влияния върху себе си. За да разберете добре тия 12 течения, както и тяхната посока и движение, трябва да имате на разположение ред картини като на кинематограф. Ако червеният цвят, наречен от астролозите марсов цвят, влияе в голяма степен върху някой човек, той ще се проявява по особен начин.

Както тоновете на дъгата звучат във все по-високи октави, така и цветовете на дъгата гама на цветните лъчи светят във все по-високи и по-високи октави. Но докато човешкото ухо чува тонове от няколко октави, окото вижда засега само една цветна октава, която трепти в багрите на дъгата. Но има и други, по-високи гами на светлината, които се проявяват в световите с по-фини материи от тази на физическия.

Във всички тези светове астрален, умствен, причинен цветовете на дъгата са пак 7, но се различават по бързина и сила на трептенията, по качество и действие. Колкото в по-висока октава светят цветовете, толкова по-нежни, по-красиви и по-деликатни стават те. В причинния свят цветовете имат най-нежни тонове, най-хармонични приливи. Те естествено и незабелязано преминават един в друг.

Великите мистици от всички времена говорят за този жив и разумен свят на светлината, който трепти с всички възможни краски все по-нежни, по-ефирни и по-живи, колкото в по-високо поле трептят. Те твърдят, че в този необятен свят на светлината цветовете са живи те изпълват душата на човека с мощни сили.

И наистина, зад всеки цвят седи една разумна сила на вселената. Зад червения цвят седи великата космична сила на Любавта, зад жълтия цвят седи космичната сила на Мъдростта, зад синия цвят седи космичната сила на Истината.

Преди всичко човек трябва душевно да се настрои така, че да стане добър проводник на висшите трептения на цветните лъчи. Не е ли същият

169

закон при приемане и преработване на слънчевата енергия в органическия свят? И овцата, и вълкът приемат слънчевата енергия направо или в стъстена форма чрез храната но овцата изработва вълна, а вълкът остри зъби и нокти.

Като се разлага светлината, ние имаме 7 цвята. В Божествената светлина, за която аз ви говоря, има 12 цвята. На нас са известни само 7, 5 са неизвестни. Какви са другите, за въдеше ще ги учите.

Ти си на физическото поле, виждаш 7 цвята. Ако започнеш да концентрираш своята мисъл по известни закони, веднага ще дойдеш до едно място, до една черна зона и денем да е, всичко ще стане тъмно, макар че Слънцето грее. Тъмно, който не е опитал, ще мисли, че е ослепял. Ти в съзнанието си се подигаш, минаваш през една гъста зона. Постепенно се подигаш и горе появява се една много приятна червена светлина. 7 други цвята се явяват във втората гама.

Сега, тези, които сте тук, не знаей дали имате тази опитност. Може би някои да са сънували. Вечерно време нали виждате Слънцето? Или сте видели някой пейзаж много хубав, то спада вече към втората гама. Но понеже в съня си не го правите съзнателно, не можете да видите нюансите на този червен цвят. Вие го виждате като на кино, но ви интересува. Когато хората правят научни изследвания, интересуват се каква е разликата между червения цвят на физическото поле и червения цвят в духовния свят. Единият цвят е в статистично положение, а в другия нещата са в движение.

На физическото поле един предмет седи на едно място, за да го видиш в духовния свят, трябва да се движи постоянно. В духовния свят щом се движиш, ти си видим, щом не се движиш, ти си на физическото поле. На физическото поле щом спреш да се движиш, ти си видим, щом се движиш, ставаш невидим. Ставаш невидим, понеже предметите, като се отдалечават, стават малки и изчезват. Ти мислиш, че не съществуват. Те не се виждат. Туй, което на физическото поле е невидимо, значи е далеч от твоето съзнание. Туй, което на физическото поле се отдалечава, в духовния свят се приближава туй го наричат промени. Двата полюса на живота, от единия полюс до другия полюс. Аз не говоря само за първата гама на цветните 7 лъча, но и за останалите две. Направени са опити и се доказва, че светлината има 3 гами от

170

по 7 цветни лъча. Първата гама е тази, която ние виждаме. Над виолетовия цвят идва друг червен, след който се изреждат останалите цветни лъчи. След втората гама иде и трета гама. Така се повтарят един цвят след друг, като запазват същото разположение, каквото имат в първата гама. Може да се минава от една гама в друга. За онези, които не разбират законите на светлината, това е едно чудо. Не казвам, че трябва да вярвате в това, но онези, които са правили опити, казват каква е тяхната опитност. Като се стигне над ултравиолетовия цвят, настъпва се в една толкова тъмна зона, че сред бял ден човек може да ослепее. Който има присъствие на духа и може да държи съзнанието си будно и да знае, че не е ослепял, след 30 секунди, или след 12 минути пред него отново ще почне да се явява светлина. След тази светлина той ще влезе в друг един свят на своето съзнание. Такова съзнание са имали светиите. Те са минавали в тази, така наречена духовна гама на светлината и са я изучавали около 2030 години наред. Така са минавали те в духовния свят. Никой не може да бъде запознат с духовния свят, ако практически не влезе в духовната гама и светлина. Затова се изисква концентриране на ума. Вие можете да направите този опит, но като го направите веднъж, втори път няма да пожелаете. Някои от вас са толкова страхливи, че като направят опита веднъж, ще кажат: "Достатъчно ни е това!" Не е въпрос дали има друг свят, или няма. Не е въпрос за вярата. Вярата се отнася до онова, което не виждате. А вие трябва да влезете в друг свят и да опитате нещата. Тогава ще видите, че между всичките неща има нещо подобно. Най-хубавите и естествени краски са в дъгата, затова я наблюдавайте. Там ще намирите петте основни краски. Може да си набавите даже и призми, та когато денят е хубав, върху бял фон да прекарате дъгата. По такъв начин ще я наблюдавате, изучавате и запомняте и ще усвоите петте основни краски. В музиката, както и в речта, цветните лъчи играят много голяма роля. Ти не можеш да произнесеш една пламенна, една пълна реч, ако като човек не изобилстваш с червения цвят. Червеният цвят е магнетичен. Такъв човек, у когото червеният цвят изобилства, от него блика живот и сила. Вие не можете да изучавате духовния свят, докато не изучите всеки един цвят отделно. Вие трябва да знаете какво носи всеки един цвят в

171

себе си червеният, зеленият синият, тъмносиният, виолетовият. Освен седемте цветове има още много, които вие не познавате. Днес сте дошли само до седемте цвята. Тъй както сега се развива човешкият мозък, човек

е дошъл до положение да възприема и повече цветове на светлината, но той само от тия цветове има понятие. Тъй както е устроен човешкият мозък сега, цветовете не предизвикват никакви реакции още, вследствие на което не излизат навън. Обаче у светиите, които са дошли до една висока степен на развитие, цветовете реагират върху тях, предизвикват ред реакции в техния мозък и излизат навън във вид на светлини. Когато Христос беше на планината и се молеше, от главата Му почнаха да излизат светлини. Тогава се явиха при Него Мойсей и Илия, с които Той се разговаряше. Онези, които не разбират законите, чудят се, как може да стане това. Те не знаят, че Христос беше трансформатор на Любовта. Та, ако искате да бъдете религиозни и духовни хора, вие трябва да бъдете трансформатори на Любовта. Без да сте трансформатори, нищо не може да излезе от вас, нито от вашето учение.

Казвате: "Какво ще стане с нас?" След като умрете, ще ви пренесат в пространството. Ако след като умрете ви подложат на температура, равно на числото 20, повдигнато в 62 степен, вие ще се разложите на толкова малки частици, че ще заемете пространството на цялата слънчева система. Вие ще бъдете толкова тънки, че няма да имате даже нито протони, нито йони в себе си. Вие ще имате само една енергия, ще се смесите с общата енергия, от която сте произлезли. Христос казва: "Излязох от Отца си и се връщам при Отца си". Казвате: "Аз ще се откажа от своята личност". Ще се откажеш на общо основание! Личността е нещо, което се свършва. Един ден, като станеш само енергия, ще се слееш с Бога, според думите на индусите. Душата ти няма да се изгуби, тя ще остане, но ти ще съзнаваш, че си едно с Бога. Ще вършиш Неговата воля и ще съжаляваш, че не си знаел това нещо по-рано.

Сега, като умират хората, още не ги поставят на тази висока температура, но ги заравят в земята, дето ги поставят най-много на 200300 градуса да се стоплят. Човек изведнъж не може като светия да светне. Ако поставят човека на висока температура да свети, ще огрее целия свят. Да те поставят на такава висока температура, това е голямо благоволение. Тази топлина може да бъде 200300400500 и повече милиона градуса. Дойдете ли до още по-висока температура, там вече е непоносимо. Казвам: каква ще бъде вярата ни тогава? Духът е нещо мощно, силно, грандиоз-

172

но. Като дойдете до Духа, трябва да се отнасяте към Него с всичкото си благоговение, да не мислите, че Той е нещо, което може да се прегръща, целува или хваща. Вие не можете да Го хванете нито с мислите си, нито с чувствата си с нищо. За да имаш нещо реално, трябва ти 500 милиона градуса. Тогава ще имаш жълтия цвят. При 300 милиона градуса ти ще имаш червения цвят, който е пак материален. При 200 милиона градуса ще имаш зеления цвят, който е пак материален.

Като излезеш от гамата на цветовете и минеш в радиацията на числото 20 в степен 62, според учените, ти ще бъдеш в границата на духовния свят едно с ангелите да служиш на Бога. Желая на всички да минете през тази голяма топлина, за да станете едно с Бога.

Това е идеалът на човешката душа тя се стреми към чистота, към белия цвят, символ на себеотричане, на щедрост. Черният цвят взима, а белият дава. Белият цвят казва: аз имам нужда от червения цвят, да започна с него да работя, да създам новия живот. След това ще взема оранжевия цвят, който оформя нещата. След него ще взема зеления, жълтия, синия, тъмносиния, виолетовия, да завърша великото дело на Любовта. Тази е причината, дето хората носят цветни дрехи. Всеки цвят е на мястото си. Човек трябва да знае защо носи дрехи с един или друг цвят. И като се облече, той трябва да има идея. Ако се обличаш с бели

дрехи, ще мислиш за чистотата и безкористието. Всичко, каквото имаш, ще го раздаваш. Като оцапаш бялата дреха, ще я боядисаш червена. Значи белият цвят ще превърнеш на червен, т.е. ще влезеш в борбата на живота. Обаче червеният цвят има и друга страна той е носител на живота. Изобщо всеки цвят е символ на нещо. Да изучаваш значението на цветовете, това значи да изучаваш азбуката на живота. По какво се отличават твърдите вещества? Те се отличават по това, че каквото хванат, задържат за себе си. Казват: "Това е за нас". Нищо повече. А течните вещества, те всичко разтапят и го завличат, носят го. Въздухообразните вещества подигат нещата. Като дойде въздухът, ще подигне листата, ще започне да ги дига нагоре, играе си с тях. А пък светлината като дойде, тя разкрива всички тайни, всички скрити работи. Като дойде тя, като някой репортьор ще започне да човърка оттук-оттам, да извади нещо, което са го скрили, ще го извади на белия свят. Питам сега: ако всичко излезе на белия свят, какво ще остане? Нали казвате: "Бели да бъдем". Ако всички бяхме бели, какво щеше да стане с материалния

173

свят? Всичките хора искат да бъдат чисти, всички искат да имат бели дрехи. Всичките, ако бяха бели, какво щеше да стане със света? Думата "бял" това е едно отношение, това е една дълбока философия. Ако не разбирате отношението на белия цвят, и белината сама по себе си ще ви създаде неприятност. Ако идете на северния полюс, ще ви заболят очите от белия цвят. Всичко наоколо като погледнеш, все бяло. Туй е отчасти вярно, така може да се говори. Някой, като се облече с бели дрехи, ще стане ли светия? Казват, че белият цвят всичко дава. Щом белият цвят всичко дава, като се облекат някои с белия цвят, станаха ли светии и праведници? Не. Казва се: "Черният цвят всичко взима". Като се облечеш с черния цвят, какво е взел той? Черният цвят е статически. Черният цвят определя известно положение. Но има един динамичен черен цвят, който възприема. Те са известен род трептения, енергии, които вървят в пътя на черния цвят. Черният цвят е един път, по който енергиите вървят. Природата е затворила човешкия мозък. Осветлението иде чрез очите. И всичките мисли стават с помощта на черния цвят. Черният цвят носи суровите материали, а пък белият цвят, това са обработените материали. Следователно при черния цвят има какво да мислиш. Дойде едно страдание страданието е един суров материал, който трябва да знаеш как да го обработиш. И ако знаеш как, ще го превърнеш в бял материал. Изкуство е да знае човек как да се прояви. Ще се облечеш със зелена дреха, за да покажеш на хората, че трябва да бъдат богати. Ще облечеш жълта дреха, да им покажеш, че трябва да бъдат умни. Ще облечеш синя дреха, за да бъдат истинолюбиви. Най-после ще облечеш бяла дреха, за да живеят в чистота и святост. Като наблюдавам дрехите и цветовете на дрехите, с които съвременните хора се обличат, намирам, че те не допринасят нищо хубаво. На някои хора например не е позволено да носят черни дрехи. На други не е позволено да носят червени дрехи. Всеки трябва да знае какви дрехи може да носи. Казвате, че има мода на дрехите, възприета от Париж и вие ще се обличате според тази мода. Обаче парижката мода не е меродавна и за природата. При сегашното развитие на човечеството най-добре е хората да се обличат с дрехи, които имат меки, приятни цветове, за да се смекчават чувствата им. Цветовете на дрехите трябва да бъдат такива, че

да задоволяват и самия човек. Мнозина носят връзки или дрехи с ярки, неподходящи за тях цветове, които се отразяват вредно върху тяхната нервна система. Носят ли дрехи с такива цветове, от тези хора не могат да излязат нито художници, нито музиканти, нито учени. Религиозните хора се обличат с черни дрехи, но работите им не вървят добре. Всеки цвят има свое предназначение, което учените хора знаят. Например зеленият цвят е материалистически, червеният цвят е активен, той е цвят повече на животните, портокаленият цвят е на крайния индивидуализъм. Единствените цветове, които съответстват на сегашното развитие на хората, са ясносиният и ясножълтият. И затова, когато човек се чувства недоволен, нека обърне погледа си нагоре, към небето. Синият цвят на небето действа успокоително. Възприеме ли този цвят в себе си, той ще се домогне до онези вибрации, които носят в себе си живот. Аз говоря за цветовете не само като носители на известни вибрации, но и като носители на живот. Синият цвят внася в човека Истината. Тя пък тонира умовете на хората и ги прави свободни. Законът на свободата отваря сърцата на хората, разширява ги и дава простор на човешката воля. Истината дава тон на живота. Значи между всички явления в живота има неразривна връзка.

Вбъдеще ще си направите 7 костюма: един за Месечината за понеделник, един за Марс за вторник, един за Меркурий за сряда, после за Юпитер четвъртък, за Венера петък, за Сатурн събота и за Слънцето неделя.

Понеделник зелено, вторник червено, сряда жълто, четвъртък синьо, петък розово или ясносиньо, събота виолетово, неделя портокалено. Виолетовият цвят съответства на събота, Сатурн, тон "си", числото 7.

Като говорим за разумността на живота, имаме предвид отношението на светлината към живота. Животът е благо за проявата и развитието, на което са нужни три цвята: червен, жълт и син. Разумността специално произтича от жълтия цвят. Жълтият цвят има отношение към знанието, към опитностите на човека. Червеният цвят не може да се прояви, ако жълтият не му дойде на помощ. Значи човек не може да оцени благата на живота, докато не е разумен.

Когато се говори за цветовете, за краските, ние се убеждаваме, че от тях зависи и степента на развитието на даден човек. Ние живеем в органически свят, дето краските, цветовете, играят голяма роля в развитието на човека. По цвета на очите, на страните, на устните на човека може да се познае след колко време например някой човек може да свърши училището, или да го напусне, също така може да се познае дали някой човек е добър музикант, или само дрънка на инструментите, още можете да познаете дали даден човек има силна вяра, или не.

Разумността показва грамадно количество светлина, която си възприел. Под думата "разумен човек" разбираме грамадно количество светлина, която е възприета в Божествения свят. Справедливостта подразбира обработване, разпределяне на светлината, работата, която е свършена. Добротата подразбира произведеният материал, който е придобит. И тогава имате: добрият човек е земеделец, в справедливостта е индустриалец, а в разумността е търговец. Това е най-хубавата търговия или разумността е вложеният капитал, справедливостта е обработеният капитал, а доброто е капиталът, който е пласиран. Казвам: под "разумен човек" ние подразбираме, че той трябва да има достатъчно светлина, която да обработи.

Ако се прекрати светлината в него, престава умствената деятелност. Щом престане умствената деятелност, престава справедливостта и добротата. Те са скачени. Светлината е скачена със справедливостта. Под думата "справедливост" ние разбираме хармония в живота.

Човекът за вас е форма, но той съществува и като светлина. Колкото по-интелигентен е човек, толкова неговата светлина е по-ясна. Ако интелигентността се намалява, светлината придобива слабо синкав цвят, после бледожълт и т.н. По цвета се съди за интелигентността. Сърцето, Любовта имат нежнорозов цвят, нежнорозова краска. Бялата светлина е на добродетелите и волята. Преплитането на всички цветове дава човешката аура. По аурата се съди за степента на развитието на човека. Има хора, у които господства червеният цвят, те са хора марсианци. Има хора, в които господства портокаленият цвят, те са хора индивидуалисти. Дете ходят, личат, че са генерали. Навсякъде първото място искат. Ако се образува дружество, искат председател да станат, да заемат най-високата служба. Има хора, които носят жълтия цвят, занимават се с високи работи: поезия, философия, искат да служат, да разкрият тайни.

176

Други, които се занимават със зеления цвят, искат да станат най-богатите хора. Други, които се занимават със синия цвят, искат да станат големи религиозни хора, патриарси, владци, необикновени работи, че да започват на света. Които носят виолетовия цвят, те пък искат да имат царска мантия, като го погледнете, голям човек ще стане.

Червеният цвят винаги увеличава енергията на човека, внася в него подем. Ако е малокръвен, човек се оживява от червения цвят. Ако внесем портокаления цвят в човека, той почва да се индивидуализира, дава цена на нещата. При зеления цвят нещата растат. При жълтия цвят човек започва да мисли. При синия цвят в човека се развиват духовните му чувства: вяра, надежда, а същевременно се дават условия за Любовта. При виолетовия цвят се създава сила в човека да може да преодолява известни мъчности. Когато човек се обезсърчава, това показва, че в него виолетовият цвят е слабо застъпен. Ако животът му е слаб, червеният цвят е слабо застъпен. Ако той не знае защо е дошъл на Земята, портокаленият цвят е слабо застъпен в него. Ако на човека не му се учи, това показва, че зеленият цвят в него е слабо застъпен. Всеки цвят внася известен подтик в човека. Зеленият цвят казва на човека: "Ти трябва да растеш по всички правила, както Бог изисква, и всяка твоя мисъл, всяко твое чувство и всяка твоя постъпка да бъдат на своето място. При това, каквото вършиш в света, ще го вършиш на свят."

Всеки човек, който е енергичен, е червен. Всеки човек, който мисли, е жълт. Всеки човек, който вярва, е син. Всеки човек, който расте, е зелен. Всеки човек, който се индивидуализира, е портокален. Всеки човек, който иска да заповядва на хората, е виолетов. Тъй го разбирам аз. Казвате: червено, синьо. Конкретно за мене, червеното означава

един енергичен човек. Ако увеличиш червения цвят, котелът се пръска. Ако увеличиш жълтия цвят, главата се пръска. Сегашните лекари казват, че някой станал чрезмерно чувствителен. Но според мене малко са се поувеличили трептенията на жълтия цвят, поразстроили се нервите. Казвам: ще намали малко този цвят. Пил си малко опивателно вино, изгубил си своето равновесие.

Червеният цвят се придобива чрез чистота. Не можеш ли да добиеш червения цвят, все ще боледуваш. Чистотата е проводник на основния тон на червения цвят. Червеният цвят носи онзи материал, от който се

съгражда животът. Този цвят в дъгата не е основният червен цвят. Основният червен цвят щом го приемете, ще внесе у вас радост, светлина, сила, топлина. Това е Божията Любов. Божията Любов, щом докосне човека с най-малкия основен червен цвят, веднага внася светлина, чистота, сила в тялото.

Когато дадете път на Божественото в себе си, вие няма да бъдете облечени с черни дрехи, но ще се облечете с дреха, съставена от седемте цвята на спектъра.

Червеният цвят е проява на живота.

Оранжевият означава индивидуализиране на живота.

Зеленият стремеж към растене.

Жълтият проява на интелигентността в живота.

Ясносиният проява на вярата.

Тъмносиният придобивка в живота.

Виолетовият проява на силата в живота.

Цветовите на спектъра, събрани заедно, показват, че всички спорове и недоразумения между хората изчезват. Белият цвят на светлината показва, че човек трябва да бъде готов да служи на Господа с всичката си душа, без никакви външни правила и методи. Всеки трябва да служи на Бог както разбира, по вътрешен път, като децата.

Ако ви остане свободно време, помагайте на другите, но още своя си живот не сте уредили. Вие още знание нямате. Вас, ако ви попитат колко са трептенията на червения цвят, знаете ли? 428 билиона. Колко са трептенията на портокаловия цвят? 502. Колко са трептенията на

жълтия цвят? 516. Колко са трептенията на зеления цвят? 569. Колко са трептенията на ясносиния цвят? 604. Колко са трептенията на синия цвят? 669. Колко са трептенията на виолетовия цвят? 739.

Как са изчислили, че червената светлина има 400 билиона трептения?

За виолетовата светлина пък се казва, че има 800 билиона трептения.

Как са ги изчислили така точно? Че има нещо вярно, така е, но че изчисленията са точни, това е въпрос. Всеки цвят има и свои промеждутъчни тонове. Тъй щото науката още не знае кой е същинският червен цвят и колко са неговите трептения. Освен това, от червения до портокаления цвят има известна зона, която учените не познават. Те знаят, че от червената светлина надолу трептенията се намаляват, от червената нагоре

178

трептенията се увеличават. Сегашните учени търсят каква е пропорцията на тия трептения. Според различните учени има различни изчисления за трептенията. Учените са дошли до заключение, че за да може светлината да се проектира, нужни са известно количество трептения. Затова именно светлината не може да се разпространява във всякаква среда. Има известни трептения на светлината, които са здравословни, но има и такива, които не са здравословни. Запример, има един керемиден цвят, който не е никак здравословен. Има черен цвят, който също не е здравословен. И в черния цвят има светлина и тъмнина, и той е на степени. Казват, че някъде е много тъмно. Но от тъмнина до тъмнина има разлика.

Етерният двойник на далака прави редица преобразования на жизнената сила на Слънцето, която ни заобикаля. Така светлината става в края на краищата светлорозова, не много светлорозова, леко към виолетово и този цвят се разпростира чрез нервите навсякъде по физическото тяло. В такава светлорозова светлина е потопен Христос.

Съвременните физици още не са изучили при какъв ъгъл на пречупване на светлината, при какви стълкновения на светлината, се образува червеният цвят; те не са изучили още при какви ъгли, при какви стълкновения на светлината се образува портокаленият, жълтият, зеленият, синият, виолетовият и другите цветове изобщо. Например, ако у вас се зароди някакво недоволство, явява се червеният цвят, и вие ставате активен. Когато пък някой иска да ви обиди, вие, преди още да сте чули какво ще ви каже, отваряте широко очите си и слушате. След като чуete обидните думи, вие възприемате съответния цвят. После свиете веждите си малко и във вас се започва една вътрешна реакция. Ако сте по-силен от този, който ви е обидил, във вас се заражда желание да го биете, но ако сте по-слаб, заражда се мисълта при какви условия да му отмъстите. Вие не сте изучавали какви ъгли се образуват при разтварянето на очите, при тяхното затваряне и т.н. Всички тия неща са интересни за проучване. Ако червеният цвят, наречен от астролозите "марсов цвят", влияе на човек, той ще се проявява по особен начин. Какво представлява червеният цвят? Той е цвят на страстите, т.е. влиянието на страстите върху човека. Когато Марс е в неблагоприятно съчетание със Сатурна, тогава се явяват такива стечения на обстоятелствата, при които човек, лишен от опитност и разбиране, може да постави главата си между тях, както мишката туря

179

главата си в капана. Много хора попадат в тия неблагоприятни условия, както някои апаши в ръцете на полицията. Когато някой човек е груб, това показва, че има излишък от червения цвят в себе си, от неговата енергия, и той трябва да се освободи от нея. Безволието, малодушието е липса на син цвят. От това гледище лошите хора всякога имат по-голяма топлина, а по-малка светлина. Добрите хора обратно: те имат повече светлина, а по-малко топлина. Червеният цвят поглъща всичко в себе си. При дрехата на Любовта, при червената дреха ние имаме начало, основа на живота. Червеният цвят показва теченията, които действат в природата. Степента на цвета показва какви енергии са скрити в червения цвят. Червеният цвят е само една мярка отвън на светлината. Както някой път си турил една мярка, за да може да се измерва, тъй и червеният цвят се туря за мярка, да могат да се измерват чувствата. Когато сте малокръвни, дръжте в ума си тази мярка. И тогава, като държите тази мярка на пътя си, вие ще можете да разбирате вашето право. Ако ти не вярваш в червения цвят, как ще дойде животът? Ако ти не вярваш в жълтия цвят, как ще дойде мисълта в тебе? Жълтият цвят е неестествен цвят. Жълтината трябва да бъде вънка. Самият живот не търпи никакъв цвят. Животът е безцветен вътре. Животът е отвътре и той трябва да бъде абсолютно безцветен, а отвънка той има всичките цветове. Влезнат ли цветовете вътре, в същината, ти ще натрупаш всичките нещастия върху себе си, или казват тогава: посинял си. Е, кой е най-естественият от цветовете? Има цветове, които са студени, има цветове, които са топли. Червеният цвят е топъл, магнетичен аз го наричам. Цветовете аз ги делея на магнетични и електрични цветове. Вторите служат за развиване, за растене. Ако вие искате да се развивате, да растете, непременно трябва да си служите с червения цвят, аленият. (...) В природата има един такъв цвят. Ти, като видиш този цвят, ще ти трепне сърцето, и с години няма да го забравиш. Ти, като помислиш за него, нещо под лъжичката ти ще потрепери. Та някой път у хората се случва, много рядко, но този цвят се появява на устните, и когато някой е видял на някоя мома този цвят на устните й, той подлудее, той ходи насам-натам, все за цвета на устните мисли. Но понеже този цвят е на

момата, то и момата става жертва на цвета.

180

Ако топлината на жълтия цвят, която е около 500 милиона градуса, се увеличи, нервната система на човека няма да може да издържи. Не че нервната система няма да издържи, но частиците електрони, протони, неутрони не могат да издържат на тази топлина и предизвикват разлагане на мозъка. При това положение човек започва да фантазира. Как може да се спаси човек при това положение? Мнозина искат да станат много учени хора. Опасна работа е да станеш много учен.

Съвременните хора са оголели от недоимък на жълтата светлина. Те имат изобилие от червената. Войнствените хора имат преизобилно червена светлина в себе си. За да изтече червеният цвят от хората и да не пострада света, пушат на хората кръв. Войната е лошо нещо, но засега тя е една необходимост. Ако не стават войни, ще се случват по-големи катастрофи от войните. Ако войните не ставаха, щяха да стават големи земетресения, или ще се разрушава някоя планета и отново ще се създава. Астрономите от време на време забелязват, че някоя звезда се запалва и почва да гори. Това е цяла катастрофа.

Всеки човек е фабрикант, който изработва в себе си червени или жълти платове. Който върви по мъжка линия, той се нуждае от червени платове. Който върви по женска линия, той се нуждае от жълти платове. Значи, отношенията между хората имат за цел да стане правилна обмяна между стоката, която те изработват. Колкото по-правилна е обмяната между хората, толкова по-силни са техните връзки. Онези, които вървят по мъжка линия, изработват в себе си жълтия цвят. Онези, които вървят по женска линия, изработват червения цвят. Когато казваме, че никой не живее за себе си, имаме предвид, че човек не трябва да се задоволява с това, което той сам е изработил. Той непременно трябва да влезе в отношение с онези хора, които изработват цвят, противоположен на неговия.

Ако си слаб в ума, носи жълт цвят. Ако си слаб във вярата, носи син цвят. Ако си слаб в живота, хилав, носи червен цвят. Ако те тъпчат хората, носи портокален цвят. Ако си слаб, носи виолетов, люляков цвят. Сега говоря за положителната страна на цветовете. Има отрицателни цветове, има и положителни цветове. Един положителен цвят е здравословен. Зеленият цвят е крайно материалистичен. Следователно той е причи-

181

на за съвременния материализъм. Един ден, когато човечеството излезе от този цвят, то ще влезе в синия цвят, който иде след зеления, според цветовете на дъгата. В развитието си човечеството е минало първо през червения цвят, после през портокаления, сега е в зеления, а след него ще навлезе в ясносиния цвят. Тъй щото бъдещият век е век на ясносиния цвят. И най-после човечеството ще завърши своето развитие на Земята в жълтия цвят.

Зеленият цвят не е лош, но когато вземе надмощие над другите цветове, това се отразява зле върху човека.

Зеленият цвят е свързан със сетивата и повече успокоява. Той е магнетичен цвят, чрез него се образува растеж.

Слънцето изпраца светлината си върху Земята и от тази слънчева енергия се ползват всички зародиши. Слънчевата светлина и топлина събужда нашата мозъчна енергия, за да можем да работим. Първо, човек

трябва да знае, как да постави главата си по отношение на Слънцето. Ако иска някой да стане учен човек, той трябва да знае как и под какъв ъгъл да постави главата си спрямо слънчевата светлина. Ти не можеш да станеш учен, ако не знаеш начина, по който да възприемаш жълтия, златистия цвят на светлината. Казвате: "Отде да зная как да поставя главата си? Пък и кой ще ми каже това?" Не е въпрос в това, но първо вие се съмнявате, дали наистина човешката интелигентност зависи от жълтия цвят на светлината. Хората не подозират даже, че жълтият цвят е даден като предметно учение при развиване на човешката интелигентност. Сега според вас от какво зависи разположението? От синия цвят. Човек, на когото липсва синият цвят, той е неразположен, има недоимък. Синият цвят съдържа тази психическа енергия на вътрешното богатство. Човек, като съзнава, че има вътрешно богатство в себе си, той е доволен. Емблема е синият цвят, имаш придобивки. Вярата, когато се развива у човека, тя има синия цвят. Но не е той единствен в света. Синият цвят показва силата на вярата. Приложението на вярата, когато усещаш в себе си светлина, има една мека светлина в ума тогава синият цвят вече е там. Светлината показва, че туй, което имаш, можеш да го прилагаш. Ти свободен не можеш да бъдеш, ако нямаш онази, синята дреха на Истината. Нея като придобиеш, ще бъдеш свободен. Този, синият цвят,

182

за който ви говоря, той не е такъв, както вие мислите. Той е емблема. Той има толокос нюанси, този синият цвят. Този, синият цвят, той е в съчетание с другите цветове. Той е в центъра, около него се въртят всичките други цветове, помагат му и му дават стойност. Някои мислят, че е само синият цвят, но този синият цвят, той е център, около него всичките цветове работят. Казвам: около този син цвят имаме същества, които ще дойдат от невидимия свят, ще те учат как да бъдеш свободен.

Синият цвят не сте го виждали. Ако го видите, той е може би сто пъти по-красив, отколкото го виждате на небето. Ще го видите, блика, блика светлина, синкава светлина излиза. Тази светлина като блика, подбужда те да направиш добро. Трепериш да направиш добро и на най-малката мушица, радваш се, че можеш да направиш добро. Ако синият цвят не те стимулира да направиш добро, ако жълтият цвят не те стимулира да мислиш хубаво, да имаш най-хубавите красиви мисли, ако червеният цвят не те стимулира да приемеш най-хубавите трептения в живота, защо ти е този цвят?

Синият цвят е за сърцето. Когато човек иска да се утеши, да настане мир в сърцето му, трябва да гледа синия цвят.

Синият цвят е на вярата и на Истината. Ако нямаш хубаво разположение, тури пред себе си синия цвят, той внася енергия и мир, успокоява. Дреки от син цвят тонират. Синият цвят е за духовния живот на човека тогава можем да растем духовно. При вярата имаш син цвят в своята аура. При вярата ти приемаш и без нея не можеш да служиш на Бога. Служенето на Бога се състои в следното: ще служим на Бога с това, което ни е дадено от Него.

При тъмносиния цвят ще почувстваш малка скръб това е запас и трябва да се разреждава.

Виолетовият цвят е на Духа, означава сила и носи сила, той е Юпитеров цвят. Отнася се до човешката воля и до човешкия дух.

С виолетовата краска се извършва спасението на човечеството. Тя е краска на силата, на волята, на благостта, благодатта, смиреннието.

183

Тъмносиният цвят в чист вид произвежда твърдост, решителност, устойчивост в убеждение, в чувства, а в нечист вид непостоянство. Моравият цвят в чист вид произвежда сила на характера, а в нечист вид малодушие.

Черен цвят да носи онзи, който е нервен, а за онзи, който е здрав, бялото е хубаво. Шапки, чадъри и пр. да не бъдат черни. Който носи черен цвят, става користолюбив. При белия цвят даваш, а при черния вземаш. Белият цвят означава чистота, при него има интензивен вътрешен живот. Ако искаш вътрешно да работиш, тури белия цвят за основа.

Всеки цвят съответства на един ден, на една планета, на един час, на един тон, на едно число.

ДО е на числото 9. Червеният цвят съответства на ДО, на числото 9, на Марс, на вторник.

Портокаленият цвят съответства на неделя, на Слънцето, на РЕ и числото 1.

Жълтият цвят съответства на сряда, Меркурий, МИ, числото 5.

Зеленият цвят съответства на понеделник, на Луната, ФА, числото 2.

Ясносиният цвят съответства на четвъртък, на Юпитер, на СОЛ, на числото 3.

Тъмносиният цвят съответства на петък (и розовият цвят), Венера, ЛА и на числото 6.

Виолетовият цвят съответства на събота, Сатурн, тон СИ, числото 7.

Златото има отношение към Слънцето, медта към Венера, среброто към Луната, желязото към Марс, калаят към Юпитер, оловото към Сатурн, платината към Уран.

Като правило: колкото една краска е с по-светъл цвят, толкова има по-голямо и по-добро духовно влияние. Има краски електрически и магнетични. Например червен, жълт, яносин и виолетов биха могли да бъдат електрични, а портокаленият, зеленият, тъмносиният магнетични. Ускопоителни цветове са ясносиният, яснозеленият и ясножълтият.

Има известна светлина, която минава, без да се приема от организма. Именно сега ще се образуват в човека специфични органи, една мрежица,

184

с която да се улавят новите лъчи на светлината. Който има такава мрежица, е от новите, а който няма, е от старите. Без да възприемаме новата светлина, и новата мисъл не може да дойде. Обикновената светлина и животните я имат. Малко са хората, които имат ясна представа за цветовете. Обаче образува ли се мрежа за тази енергия, ще бъде възможно да се възприема и втората октава на цветовете. Трябва да се знае, че има механически, органически и психически трептения на светлината. За новата светлина трябва да бъдем готови, старата светлина ще стане слугиня на новата.

Дотук е теория, а на вас ви трябва нещо реално да почнете да възприемате новата светлина. Ако се отворят очите на човека, ще види, че във въздуха има чудни работи. А ние, като погледнем, не виждаме нищо в него, струва ни се, че той е прозрачен. Но почнем ли да възприемаме новата светлина, ще видим и един съвсем нов свят. Някой път човек вижда цветя, китни долини... Всъщност той вижда част от царството, което е скрито от погледа. Има един невидим свят, в който се движим и който ни обкръжава. Проглеждането към невидимия свят ще дойде и е въпрос само на време. С последните открития в науката вече се приближаваме до него. Не само да се философства, но да има едно реално общение с невидимия свят.

Вбъдеше всеки лъч, който влиза в очите ви при изгрев, ще ви говори светлината ще ви говори. Водата ще ви говори, вятърът ще ви говори, наоколо ще чувате мек и хубав говор, който никога не сте слушали. Едно цвете ще ти кимне: "Добре дошъл, братко". Хората мислят, че познават живота, но те едва са надзърнали в него.

И казва Христос: "Ако вие пребъдвате в Мен и думите Ми пребъдват във вас, каквото искате, ще ви бъде". Кое ще бъде? Ние ще знаем как да преобразим сегашния наш живот. Аз трябва да преобразя своя вътрешен живот, това е за мене. И забелязвам едно нещо, като ходя между хората, че всеки е съсредоточил ума си в другите. Гледа, че този е богат, а той

няма нищо. Не, всеки от нас трябва да обърне ума си на своето лозе, всеки трябва да копае своето лозе. И "ако думите Ми казва Христос пребъдват във вас", този закон на Любовта ние можем да го приложим на опит.

Сега, как ще го приложим? За Любовта има закони във физическия свят, ще я приложим тъй, както прилагаме светлината. Има стъкла и през тях знаят как да пращат светлината, да я прокарат. И вбъдеше майките ще

185

знаят как да прокарат лъчите на Любовта. Тия лъчи излизат от човешките очи. Ти трябва да видиш какви са лъчите, които излизат от очите на оня човек, който те люби. Някой път от човешките очи излизат червени лъчи, някой път излизат портокалени, зелени, сини, жълти лъчи, някой път излизат бели лъчи и даже черни. Тия лъчи, които излизат из човешките очи навън, из човешката душа, упражняват разни влияния.

Лечение чрез цветовете

Цветните лъчи на светлината са разумни души, живи същества така червеният цвят е разумно същество. И всичките цветове това са все разумни живи същества.

Някои от вас се възхищавате от някои цветове. Нямате еднаква любов към всичките цветове. Ще обичате червения цвят, портокаления, жълтия, зеления, синия, ясносиния, тъмносиния, виолетовия, еднакво ще ги почитате. Вашето здраве зависи от тия 7 лъчи. Ако сте пристрастни и обичате само един цвят, нарушавате хармонията. Заедно съединени, тия цветове образуват светлината. Цветовете са кредитори. Цветовете се кредитират един друг. Червеният цвят кредитира портокаловия, портокаловият кредитира жълтия, жълтият кредитира зеления, зеленият кредитира ясносиния, ясносиният кредитира тъмносиния, тъмносиният кредитира виолетовия.

Цяла наука има, в която трябва да изучаваме светлината, както музиката се изучава. Човек, който няма ясна представа за червения цвят, никога не може да вземе правилно ДО. Онзи, който има ясна представа за червения цвят, веднага взема много вярно тона. Аз съм правил опити и виждам, че между червения цвят и основния тон на живота има отношение. Защото основният цвят е червеният, аленият. Има един червен цвят като огън. Червения цвят като гледаш, ще оздравееш. Ако гледаш пламък, като накладеш огън, гледаш в огъня, болестта изчезва.

Червеният цвят на светлината е носител на живота. Който иска да бъде здрав, той трябва да изучава червените лъчи на светлината. Те представят определен род трептения.

Всички трябва да правите опити със светлината, да знаете за всеки даден момент в кой цвят се намирате: дали в червения, в синия, в жълтия,

186

в зеления и т.н. За вас не е важно да живеете в краските, в цветовете на

светлината, но в енергиите на тия цветове. Цветовете оказват пасивно действие върху човека, те само го залъгват. Който иска да преобрази живота си, той трябва да се свърже със самата светлина, да се ползва от нейната енергия.

Запример: виждате червен цвят; ако можете да го динамизирате, да стане активен, да го очоплите като един плод, ще потече от него благодатен сок, извор ще излезе. Но червеният цвят, ако дойде в дома ви, може да ви накара и да плачете. Зависи с кой нюанс на червеното си служите. Всичките врагове на червения цвят от четирите ъгъла на дома ще се втурнат вътре. Но вие, ако знаете как да го посрещнете, ще бъде добре. Белият цвят съдържа червения, портокаловия, зеления, жълтия, ясносиния, синия, виолетовия и много други цветове. Цветовете, това е капитал събран. Човек, който разбира, може да се ползва. То е етикет. Тъй както виждаме краските в природата, ако тази краска може да я направиш подвижна, тя може да ти бъде полезна. Но ако дълго време гледаш жълтата краска, ще произведе болезнено състояние. Ако дълго време гледаш червената краска, ще произведе болезнена активност, а пък ако дълго време гледаш зелената краска, ще израснете толкова нависоко горе по върховете, че ще започнат да съхнат листата. Някой човек, казвате, че съхне много време е гледал зеления цвят. Казва: "Много съм нервен" много дълго време си гледал червения цвят. "Обезверил съм се" дълго време си гледал синия цвят. "Искам да се бия с хората" дълго време си гледал виолетовия цвят. "Какво трябва да правя?" Ще ти събереш всичките цветове заедно, за да създадеш равновесие в себе си. От всичкото онова изобилие да даваш. Само даването ще те спаси.

Човек може да се ползва от благотворното влияние на всички лъчи, ако знае как да се постави към тях, какво положение да заема, как да насочва своите мозъчни енергии и енергиите на своята симпатична нервна система. Ще кажете, че човек трябва да се излага на действието на ранните слънчеви лъчи, когато Слънцето изгрява. Така е, но той трябва да знае накъде да бъде обърнат, когато Слънцето е перпендикулярно на зенита. За тази цел мисълта на човека трябва да бъде съсредоточена към Слънцето. Когато Слънцето залязва, мисълта на човека трябва да бъде съсредоточена към запад. Когато Слънцето е на юг, мисълта на човека

187

трябва да бъде съсредоточена към юг, а когато е на север, мисълта му трябва да бъде насочена към север. Следователно, за да може да се ориентира по отношение на цветните лъчи, природата изисква от човека най-малко петшест положения. Само така вие можете да ги употребите като органически сили за вашето развитие.

Днес в медицината се употребява лекуване с краски т.н. хромотерапия. Обаче тук важи един окултен закон, че при лекуване умствените краски действат по-силно от физическите. Човек може да се лекува с краски по-добре, като си ги представи умствено, отколкото с физическите краски. Например, ще облива умствено цялото си тяло или болния орган със сноп лъчи от дадена краска. С мисълта си човек действително създава мисъл-форма със съответна краска и тя действа по-силно, понеже има по-къси вълни.

- 1) Като ги предизвиква в съзнанието чрез призма и се облива с цвета, който му е нужен, като наблюдава небесната дъга и се облива.
- 2) Като пее тоновете на гамата с движения, свързани с определени цветове и мислено съответно се облива с тези цветове.
- 3) Обливане с цветовете и четене стиховете, съответни на цветовете, дадени в книгата "Завета на цветните лъчи".

Лъчите на светлината са изобщо едно незаменимо меню. Във втор-

ник ще се храните с червения цвят, в сряда с жълтия, в четвъртък със светлосиния, в петък с тъмносиния и розовия, в събота с виолетовия и червения, в неделя с оранжевия, в понеделник със зеления до жълтозелен цвят.

Силата идва от Бога. Здравето ще го добиете от светлината. Малокръвен сте обикнете червения цвят на светлината. Отделете ги тези лъчи от призмата и се лекувайте с тях. Ако сте се обезсърчили, ще се обливате със сините лъчи на светлината. Ако умът ви е в безизходица, отделете жълтия цвят и така направете, че да грейне в ума, защото умът се храни със светлина, вие не можете да растете и да възраствате. Това и растенията го знаят.

Изложете болния човек на светлината и той ще оздравее. Всеки от вас трябва да има една голяма призма и през нея да гледа, да отдели този

188

цвят, който му е нужен. Лекува ли се човек с цветните лъчи на светлината, иска не иска, ще оздравее.

Човек може да се лекува безплатно като вземе едно червено стъкло и прекара през него светлината.

Много лекари лекуват и подмладяват хората чрез слънчевите лъчи.

Ето как може да се лекува човек със слънчевите лъчи: той трябва да си купи една призма, дълга около половин метър и широка 20 сантиметра, да я тури в стаята си и да концентрира вниманието си на един или друг от слънчевите лъчи според болестта, която има. Ако страда от неврастения, той трябва да насочи погледа си към червената светлина на спектъра. Няма да се минат и 10 дена и той ще се почувства по-добре. Ако стомахът му е разстроен, той ще изтегли зелените лъчи на светлината. Ако е разстроена нервната му система, той трябва да изтегли сините лъчи на светлината. Колко струва такава една призма? И хиляда лева да струва, поне ще имате един сигурен лекар в дома си.

Вие можете, ако имате пари, да викате и лекари за консулт, като ги питате какво трябва да правите. Ако сте анемичен, лекарят ще ви каже да пиете железни капки. И това е добро, но за мене желязото може да се замести с червения цвят на светлината. Всички елементи, които лекари-те препоръчват на болните, се съдържат в цветовете на спектъра. Значи цветовете на светлината могат да лекуват всички болести.

Който страда от неврастения, нека излиза всяка вечер вън, да наблюдава небето и звездите по него. Ще кажете, че небето не е за вас тъкмо за вас е небето, то не е за поведата. Небето е за хората, те да го наблюдават, да го изучават и да се лекуват. Излизайте всяка вечер да наблюдавате небето със звездите по него, които биват с различни цветове: сини, жълти, портокалови, червени, зелени, тъмносини и т.н. Божие благословение е небето. И тогава, като изучавате небето, ще видите, че всичката икономия на Земята зависи от него.

Цветята имат лечебно действие. Ако аз съм един лекар, като дойде някой болен при мене, първата работа, като първа рецепта, която бих му предписал, ще бъде да го накарам да си посади в градината един карамфил или една роза, или друго някакво цвете и да го полива редовно, да му се радва. Той няма да усети как краската на това цвете ще влезе в него и ще почне да му действа. Когато човек се обезсърчи или уплаши

189

от нещо, в него веднага изчезва червеният цвят. Той постепенно започва да пожълтява.

Да допуснем, че вие сте малокръвен мислете за светлината, мислете повече за червения цвят, за най-хубавия червен цвят. Във вас ще потече този истински живот. Не ви върви, сиромашия имате, бедно се храните мислете за светлината, мислете за червения цвят, мислете за портокаления цвят, мислете за зеления цвят. Щом мислите за зеления цвят, сиромашията веднага ще се оправи. Зеленият цвят изправя сиромашията. Мислете за жълтия цвят. Жълтият цвят помага за развитието на ума. Специфична светлина, която е храна на обективния човешки ум. Като мислите, вие ставате по-умни. Казвате някой път, че не сте религиозни, в Бога не вярвате мислете за червения цвят, мислете за портокаления цвят, мислете за зеления цвят, мислете за жълтия цвят, мислете и за синия цвят. Синият цвят подхранва вярата. Подхранвайте туй чувство към Бога. Най-после, усетите, че сте слаб, нямате кураж, сила нямате мислете за виолетовия цвят.

Умният човек, той е свързан с жълтия цвят. Всички онези от вас, които пожълтяват, болни стават. Като дойде жълтият цвят на лицето, човек е болен. Жълтият цвят в ума трябва да бъде вътрешно. Жълтият цвят, той е свързан с ума. Жълтият цвят се образува от златото. То е цвят на ума с по-високи трептения. Ти трябва да мислиш. Щом твоят цвят стане статически, само на лицето ти, той е едно материално състояние вече. Всякога жълтият цвят показва едно разстройство на черния дроб. Черният дроб е свързан с нисшите прояви на човека. Черният дроб е свързан със задната част на мозъка. Жълтият цвят, за който се говори, трябва да бъде свързан с предната част на мозъка.

Който страда от неврастения, нека излиза вечер вън, да наблюдава звездите и небето, да се лекува. Звездите са с различни цветове сини, жълти, виолетови, зелени, портокалени, червени и т.н.

Ако гърлото ви боли, отправете към него портокалените лъчи на светлината. За нервните заболявания ще използвате яносиния цвят. Лекуването става така: сутрин да се правят обливания мислено, съсредоточено с привлечения цвят. Ако човек в някои органи чувства недостиг, нека се облива със сини, жълти или портокалени лъчи и отправя светлината

190

им към тези именно органи. Тези лъчи могат да се приемат направо от Слънцето с помощта на стъклена призма. Като получи спектъра, човек може да съсредоточи вниманието си към синия цвят и да се опита да го възприеме в себе си.

За анемичните ранните слънчеви лъчи са изключително полезни.

Анемичният бързо може да си помогне с червения цвят. Нервният да отделя чрез призмата зеления цвят на светлината. Който иска да засили дейността на своя мозък, да отдели жълтия цвят. Хората са оголели от недоимък на жълтата светлина.

Ако сте малокръвен, мислете за светлината, мислете повече за червения цвят, за хубавия ярък червен цвят. Като мислите и се обливате с цветовете и изговаряте съответните стихове, дадени в "Заветът на цветните лъчи", ще си помагате в нужда.

Зеленият цвят регулира магнетичните и електрични течения в Природата и човека. А много светлите цветове син, жълт, розов действат успокоително на нервната система.

Когато искате да излекувате известен недъг в себе си, прекарайте розовия и жълтия цветове през ума си.

Страхът е едно негативно качество на нисшия ум. Страхливият да възприема и се облива с портокаления цвят като средство за балансиране на силите. С този цвят той може да се лекува.

Здравето ти ще го добиеш от светлината. Малокръвен си, обикни свет-

лината, обикни червения цвят. Като иде светлината, лесно е, който знае. Червеният цвят да личи. Той, като дойде, освежава човека. Да кажем, ти си се обезсърчил. На тебе ти трябва синият цвят. Още като иде светлината, синият цвят да го видиш. Той е храна за твоето обезсърчение. Или умът ти е забутан, не можеш да мислиш. Тебе ти трябва жълтият цвят. Отдели жълтия цвят и го направи да грее за ума. Защото умът се храни със светлина. Ако ти не знаеш да храниш ума със светлина, ти не може да растеш и да възрастваш. Туй растенията го знаят. Сегашните хора, религиозни и светски, всички трябва да изучават тази наука. Умните хора

191

трябва да се хранят с жълтия цвят, религиозните хора трябва да се хранят със синия цвят. Справедливите и работливи хора трябва да се хранят със зеления цвят. Онези, които искат мощност и благородство, трябва да се хранят с портокаловия цвят. Онези, които искат да бъдат здрави, да не боледуват, трябва да се хранят с червената светлина, трябва да се хранят с червения цвят. Трябва да се хранят с червената светлина, с портокалената светлина, с жълтата, със синята, със зелената, с тъмносинята, с виолетовата светлина трябва да се хранят. Това е едно меню: във вторник с червения цвят, в неделя с портокаления цвят, в сряда с жълтия цвят. Другите дни вие ще ги намерите.

Дрехите, които носим, оказват голямо влияние върху нас. Белите и светли дрехи са за предпочитане.

Нещо не ви е добре сложете си червено шалче на врата, но цветът да е ярък, хубав. Може да си вземете седем цвята шалчета и всеки ден да ги сменяте според дните. В неделя ще си сложите портокален цвят шалче. Във вторник червено (ще гледате цветовете да не са тъмни и мътни), в сряда жълт цвят шалче, в четвъртък светлосиньо, в петък розово или тъмносиньо, в събота виолетово или синьо, в понеделник светложелто. По този начин ще има едно разнообразие. Я вижте цветята колко са различни и хубави! Пеперудите, птичките също.

На главата си черно не слагайте, ако ви се носи черно, слагайте го на краката. На главата нещо бяло, а на врата червено или синьо. С цветовете ще се лекувате.

Когато човек е болен, да се облича в бели дрехи. Здравите да сменят цветовете. Цветовете предизвикват движение, живот, затова често трябва да ги сменяте.

"Не ми се живее вече." Това е една особена философия. Причината е, че има някаква инертна материя в тебе. Къде се намира? Или в твой черен дроб, или в твой стомах, или в твоето кръвообращение, или в твоето сърце, или в твоята дихателната система, или в мозъка. Там се намира. Ще търсиш причината. Тогава, ако е разстроен твой черен дроб, тебе ти трябва повече лимонена киселина. Тази лимонена киселина ти ще я приемеш от светлината. Трябва да знаеш кой лъч на Слънцето да употребиш:

192

червен, портокален, зелен, жълт, ясносин, тъмносин или виолетов и да знаеш как да събереш тази светлина, да я препратиш в черния дроб. Много от съвременните физиолози и лекари мислят, че всички гънки на мозъка в човека са еднакви. Те не са изучавали гъните на тия гънки. Значи, в мозъка става един вътрешен процес. Гъните изразяват само известни гънки, чрез които ние можем да трансформираме известна енергия, да отстраняваме известни цветове, други да превръщаме и да приемаме само онези, които помагат за развитието ни. Трябва да знаете,

че светлината е един от великите фактори не само за умственото развитие на човека, но и за характера му и дългия му живот. Тепърва трябва да носим онзи светъл, бял цвят, който е в постоянно движение. В бялото един трепет има, този е светлобял цвят. Умът и сърцето са изпълнени с възвишени мисли. Ти ставаш здрав, благороден по чувства, благороден и по ум. Веднага започваш да живееш един разумен живот. Този цвят се предава чрез хората. Вие не можете да го приемете от цветята. Цветята са пионери, хората са само проводници. Има хора, които са проводници на червения цвят, има хора, които са проводници на жълтия цвят, на синия трите основни цвята. Има хора, които са проводници на смесените цветове, те са повече от 40 цвята. Цяла наука е да знаеш какъв цвят трябва. Недоимъкът на цветовете носят известни храни. Цветовете са форма на светлината. Светлината е носителка на Божествената храна. Ако вие не знаете как да стъпвате, да възприемате светлината, вие не можете да бъдете нито умен, нито благороден по чувства, нито здрав човек. Трябва да имате знание. Казват, че Бог е светлина. Светлината е форма, по която Бог изпраща живота в света. Като правите опити за изучаване влиянието на цветните лъчи, стремете се направо да възприемате слънчевите лъчи. След като сте гледали десет секунди право в Слънцето, затворете очите си и вижте какво ще се яви пред вас. След известно време, в хоризонта на зрението ви ще се яви малка, светла точка, която представлява Слънцето. Тази точка започва да се движи бързо, ту слиза надолу, ту се изкачва нагоре, като постепенно се отдалечава и става по-светла, докато приеме човешки образ. Образът става все по-светъл, но постоянно се отдалечава и намалява пак до малка, светла точка. В това време се спуска една завеса, която отделя физическия от духовния свят, и пред вас наставя голяма

193 13 П. Дънов. Космос

тъмнина. На другия ден ще повторите опита. Ако опитът излезе сполучлив, пред вашето зрение ще се появи светлата точка, която ще се превърне в човешки образ, и после като светла точка отново ще се скрие. Понякога месеци наред можете да правите опита и всякога да излиза несполучлив. Светлият образ се явява само тогава, когато човек се намира при добро и повдигнато състояние на духа. Който може да види този светъл образ пред себе си само за един момент, той така се ободрява и развеселява, че с дни се намира под негово влияние. Той се намира в положението на Наполеон, когато виждал своята звезда. Когато виждал своята звезда, Наполеон лесно решавал задачите си. Щом изгубвал звездата си, той изпадал в мрак и съмнение. И тъй, когато около човека се явяват светли точки, които се движат с голяма бързина, това показва, че той преживява нещо приятно. Ако между светлите точки има и черни, това предсказва на човека някакво болезнено състояние. Щом светлите точки изчезнат, а останат само черните, човек се разболява вече. Черните точки се виждат и с отворени очи, а светлите само при затворени очи. Светлите точки не са нищо друго, освен електрически светлинки, малки резервоари на енергия. Цялото пространство е пълно с електричество. Светлите точки, които виждаме в пространството, са резултат на обмяната, която става между материята и електрическата енергия. Светлите точки, които са много ярки, имат материален или полуматериален характер, ако са цветни, те се отнасят към област извън материалния свят. Те не съществуват в пространството, нито могат да се видят с просто око или с микроскоп. Обаче те съществуват в субективното схващане на човека. Сега ще ви дам още едно естествено упражнение медитация върху дъгата. Ще медитирате върху дъгата дотогава, докато създадете в ума си

красива картина за нея. Това упражнение може да отнеме на някои една, на други две, на трети три години, докато в ума им се създаде тази красива картина, но те трябва да работят в това направление. Някои пък могат да успеят в кратко време това зависи от способността на ученика да се концентрира. Значи всеки ден ще медитирате върху дъгата, докато в ума ви се създаде жива, ясна картина. Ще си я представите такава, каквато сте я виждали в природата, с всичките ѝ цветове. Това упражнение ще послужи като стимул за развиване на въображението във вас. За окултния ученик въображението е необходимо, понеже то е майка на идеите. Когато медитирате върху дъгата, ето какви картини можете да си

194

представите: на запад Слънцето, на изток черен, тъмен облак, а дъгата от север към юг, след ситен, пролетен дъжд.

Движение, пространство, време

От гледището на кривите линии, ако разглеждаме отвътре света, ще бъде вдлъбнат, ако го разглеждаме отвън, ще ни се покаже корубест. Ако пътуваме по тия линии, нас ни се струва, че са хоризонтални. Но в света такива дълги хоризонтални линии няма. Туй показва, че има кръг и понеже центърът е много далече на тази линия, то повърхността ни се вижда като хоризонтална. Линиите образуват препятствие. Перпендикулярните линии дават импулс. По хоризонталните линии се движи електричеството, а по кривите линии се движи магнетизмът.

Ако дадено тяло се движи с бързина на светлината, то ще се огъне навън, ако се движи с бързина по-малка от светлината, то ще се огъне навътре. Това тяло, което се движи с по-малка бързина, ще придобие едно качество, а това тяло, което се движи с по-голяма бързина, ще придобие друго качество.

Същественото в живота това е разумното, това е светлината. От това гледище във вселената няма абсолютно никакво движение. Това нещо може да ви смути малко. Ще кажете: "Как, във вселената няма ли движение?" Във вселената има само едно малко мърдане. Всяка частица се мърда на мястото си. Тя трепти и никъде не отива. От Слънцето запример, не идват никакви частици. Всяка негова частица само трепти на мястото си и туй наричат движение. Вие ще кажете: "Че как, аз ходя от едно място на друго, аз дойдох от къщи тук". Това са философски твърдения, които трябва да се докажат. Може ли да се разберат? В тази мисъл има едно крайно противоречие. На пръв поглед това противоречие е грамадно. Вие казвате: "Аз се движа, а той иска да ни докаже, че няма движение". Допуснете сега, че нашата вселена, колкото и да е голяма, има свой радиус във вид на права линия, която се движи. Представете си, че тази линия е материална, дълга няколко трилиони километри и по нея са наредени живи същества. Да кажем, че завъртите тази линия с такава скорост, че да може в 24 часа да обиколи един път цялата вселена. Можете ли да изчислите крайната точка на това движение?

195

Когато цялата линия, целият радиус направи едно голяма обръщане, точката, в която радиусът е опрян, няма да направи никакво движение, тя само ще се мърда на едно място. Ако това е само една проекция на нашия ум, то ние само мислим, че има движение.

В миналата си беседа аз казах, че няма движение в природата, но има само някакво мърдане. Някои не са ме разбирали добре. В света има движение, но то е само частично, тъй го разбирам аз. Всичко в това

безпределно пространство не се движи; ако цялата вечност, ако цялата вселена, ако целият космос се движи, накъде ще отиде това? Толкова повече, че всичкото пространство е изпълнено с една субстанция. Едни философи поддържат движението, други го отричат. И едните са прави, и другите са прави, но едновременно има нещо в света, което не се движи. С това подразбирам абсолютната субстанция или реалност, от която е направена цялата вселена. Когато се говори за движение, подразбирам промяна на формите. Само там има движение. Движението всякога подразбира нов живот, или то е признак на някакъв нов свят, който се заражда. Аз казвам: когато вечното реши да се ограничи, само тогава има движение. Следователно, ние казваме: движат се само частиците на цялото, цялото всякога седи в покой. И в човека става движение. Питам тогава: вашите крака накъде се движат? Вие имате едно механическо движение навън, ходите навсякъде, но вътре във вас има друго едно

съществено движение, едно придвижване на клетките, които образуват краката ви. Ако вие сте, запример, един хикс, по този закон клетките на краката на едно поколение от редица същества за вбъдеще, след няколко хиляди поколения, ще образуват клетките на техните ръце. Това нещо не е доказано математически, това са само предположения. Значи станало е едно придвижване на клетките от краката в ръцете. Клетките на ръцете, понеже са от висша еволюция, влизат в мозъка.

Съвременните учени хора твърдят, че всичко в света се движи. Това твърдение на учените хора е наполовина вярно, защото, ако действително всичко се движи, тогава ние не бихме познали това движение. Значи, има нещо, което се движи върху нещо, което не се движи. Следователно, по онова, което е постоянно, ние познаваме това, което се движи. Тъй че има нещо в света, което се движи върху недвижешото се. Има нещо, което се изменя върху неизменяемото. И тъй, в самите вас, онова, което се движи, което се изменя, ви радва. Но същевременно във всяка душа,

196

във всеки ум има нещо, което не се движи. Нима дъното на онази река, в която тече водата, се движи? Не, дъното ѝ е постоянно. Вярно е, значи, твърдението, че само развиващият се живот се движи, а живот, който не се развива, не се движи, той е една постоянна величина. Следователно, развиващият се живот се определя от онзи, който не се развива, или който не се диференцира, или който няма нужда да се проявява. Това нещо на един окултен език означава: има същества, които не са доволни от своето положение и те искат да се проявяват.

В света има движение, има и далечина, така е. В психологията обаче, има други едни състояния, които ние определяме. Човек някой път казва: "Аз съм паднал, потънал съм много долу". Къде си паднал? "Тъй дълбоко съм потънал, че едва ли ще мога някога да изляза навън." Туй падане за него е тъй реално, че той вярва в това. Друг пък човек казва: "Аз съм високо, горе, на небето". Питам: как е възможно този човек да падне в една такава голяма дълбочина, с милиони метри надолу и да говори с мен в този момент, и как е възможно при друг случай този човек да е толкова високо, горе, на небето и пак да се разговаря с мен?

Докато у хората не се създадат нови органи, много неща ще останат за тях необяснени. Новите хора трябва да бъдат създадени от нова материя.

Има неща, на които ние не можем да заповядваме. Казваш: "Аз не се мърдам". Ти не се мърдаш, но Земята се мърда. Ти казваш: "Аз оттук не се мърдам". Но като кажеш това, всяка секунда Земята изминава 29 километра в секунда. В същото време и Слънцето изминава 500 километ-

ра в секунда. Ти казваш: "Аз не се мърдам", а ти в секунда се мърдаш 29 километра, със Земята завлечен си и от Слънцето си завлечен в 500 километра в секунда. Ти казваш, че не се движиш. Най-малката мисъл те мърда.

В света Любовта има три прояви: проява на човешкия дух, когато духът проявява своята Любов тогава имаме Божественото проявление на Любовта; второ, когато душата проявява своята Любов, имаме духовната Любов, мекият принцип в света, от който произтича животът; и най-после, имаме любовта на физическия свят, от който произтича движението. Всяко движение, каквото и да е то, се дължи на Любовта. Физиците не приемат това нещо, но това е безразлично дали го приемат, или не, то-

197

ва нещо съществува като факт. И когато приемаме, и когато отричаме нещата, те са такива, каквито са. Когато ние мислим право, то е за нас. Тогава ние не сме в стълкновение с реалността. Когато мислим криво, ние сме в стълкновение с реалността и казваме: "Защо животът ни не върви както трябва?" Когато животът ни не върви както трябва, това показва, че не мислим право.

Реалността всякога се отличава по следното качество: щом човек се домогне до същинската реалност, тъй както учените твърдят, без разлика на това дали той е в будно или в сънно състояние, дали е учен или прост, тя ще произведе в него една малка радост. Това е един неизбежен закон. Значи, всяка малка радост от какъвто характер и да е, показва една допирна точна с онази реалност, от която животът произтича, или от която разумността произтича, или от която произтичат условията за проявяването на тази реалност. Но понеже ние сме в движение, не можем да бъдем в постоянно съприкосновение с реалността. Ето защо при това движение, следната фаза ще бъде едно отдалечаване от реалността и човек ще се намери в една крива линия. Линията на еволюцията не върви по един прав път, но по един крив път. Сега у вас може да се сложи идеята: ами нали е казано, че трябва да вървим по един прав път? Обаче, правият път не подразбира правата линия. Нима онзи разбойник, който върви по правия път, по най-късия път, това означава прав път? В окултната наука под "прав път" разбират онзи път, който има най-много допирни точки с реалността. Този път може да обикаля, да върви и по крива линия, но щом има най-много допирни точки до реалността, той е правият път. Онези, които са вървели по правия път на закона на привличането, добре са го разбрали и са образували правите линии. Онези, които са вървели по закона на разширението, имат кривите линии. Онези на движението зигзагообразните линии. Ако дойде правата линия, ти искаш в сегашния живот да си пробиеш път. Сегашните условия са причината. Онази птица, която минава по въздуха отгоре, и ти, който се движиш по земята, не може да вземеш този правия път на птицата. Когато искаме да уредим нашия живот, трябва да знаем на каква почва се намираме, какви условия ни заобикалят, как да постъпим. Никога не се върви в права линия. Ще видиш, че вървиш зиг-заг. Много мъчно е да се върви по права линия, защото голямо стъпяване има

198

вътре. Да се научи човек да ходи правилно, трябва да изучава правите и кривите линии, отношенията между правите и кривите линии. Тогава трябва да знаете коя мисъл е права и коя мисъл крива. Не говоря за кривите мисли. Мислите, които са пластични, вървят по крива линия.

Определени мисли има, които вървят по права линия. Да върви човек по права линия трябва да има голяма мощ. Много силен трябва да бъде човек, който върви по права линия. Защо тогава ви е страх? Ако те изведат на едно високо място, което е хиляда метра височина, ако поискат да те пуснат, защо в тебе се заражда страх? Ти се смущаваш да вървиш по правата линия. Една птица, която има криви крила, ни най-малко не я е страх. А ти се смущаваш, а тебе те е страх. Тя е господар на положението. Всякога, когато човек не е господар, плаши се. Особено, ако са перпендикулярни линиите.

Аз някой път минавам и не искам да срещна никого. Отбивам се и вземам вдясно или вляво. Всякога вдясно не се отбивам веднъж се отбивам вдясно, веднъж се отбивам вляво. Казвате: "Защо?" Какво ще изгубите, ако се отбиете вляво, или какво ще спечелите, ако се отбиете вдясно? Ако се отбиете вдясно, вие трябва да дадете нещо. Ако се отбиете вляво, трябва да вземете нещо. Когато искам да взема, не минавам покрай онази кесия, която е празна, минавам покрай онзи, който е пълен, минавам покрай този човек, който ще даде нещо. Като видя някой беден човек, тогава не минавам отляво. Аз минавам отляво, за да взема нещо, тогава минавам покрай богатия, защото неговата кесия е пълна. Когато неговата кесия е празна, минавам отдясно, понеже моята е пълна, а неговата е празна. Както отварям кесията за един, така отварям кесията за друг. Трябва хармония в природата. Ще вземаш, ще даваш равномерно.

Две тела, от които едното върви с по-голяма скорост, винаги отблъсква тялото с по-малка скорост. Щом двама души се отблъскват, единият се движи с по-голяма бързина, а другият с по-малка. Казвате: "Еди кой си не ме обича". Или вие се движите по-бързо, или той се движи по-бавно. Всичко е в движението, в бързината. Ако ти го обичаш и намираш, че се движиш с по-голяма бързина, ти спри, да се приравниш и той ще те обича човекът. Ти вървиш напред, искаш да те гони. Де ще те стигне той? И да иска, не може да те стигне. Вие искате хората, които бързо се движат, да ви обичат. То е невъзможно.

199

Питам сега: най-първо Бог, когато създаде света, ония същества, които Той създаде първи, имаха ли крака? Първата клетка, която учените наблюдават сега, има сферическа форма. Тия клетки отгоре са слезли. Там са се търкаляли. Щом слезли тук, на Земята, тия клетки не могат да се търкалят. И тогава нуждата накарала организма да се съобрази с външните условия. Докато най-после се явил човекът, който ходи на два крака. То е цяло изкуство да се държиш на краката си и то благодарение на човешката мисъл! Човешката мисъл се върти спирално. И докато вашата мисъл се върти спирално, вие можете да ходите. Щом вашата мисъл стане праволинейна, вие веднага ще се намерите на земята. Можете да направите един научен опит. Ти вървиш и мислиш за доброто. Твоята мисъл се върти спирално. Но тъкмо разсъждаваш за Божествения свят, дойде ти в ума, че двама се скарали и мислиш кой е по-прав от тях. И тогава се спира кръгообразното движение и дойде праволинейното ти паднеш на земята. Отгоре ти казват: "Не е за тебе да разрешаваш кой е прав!" Не е твоя работа да се занимаваш с праволинейното, а с това, което се върти. Ако речеш да кажеш кой е прав, можеш да имаш разрыв на сърцето и да умреш. И сърцето ти се движи кръгообразно. Ако направиш праволинейно движението му, то ще се пукне. Това се нарича разрыв на сърцето. На праволинейно движение сърцето не е свикнало и ако дойде праволинейно движение в нервите и мозъка, тогава хората се умопобъркват. Сегашните психолози казват, че се е разстроила нервната система. Криволинейното движение, това е Любовта! Казват: "Какво се е за-

въртял този около нея?" Той, докато се върти около момата, то е хубаво, но като дойде праволинейното движение, да взима момата за себе си, раждат се всички неприятности.

Дойде ти някоя лоша мисъл, и ти се стромолясаш и се удариш. Ако удариш главата само, не си мислил хубаво. Ако си ударил ръката, не си постъпвал така, както трябва, не си справедлив. Ако си удариш крака, това показва, че не си добър човек. Това място, което ти си ударил, показва какво ти липсва.

Близостта и далечината на нещата зависят от съзнанието ни. Сега вие може да изпаднете в едно противоречие. Онези, които не разсъждават, може да не го определят така, но съзнанието определя разстоянието до даден предмет. Този предмет седи някъде. Казвам: на 100 километра от моето съзнание, аз, който разбирам закона, а друг, който не разбира,

200

твърди, че е много по-далеч. Аз се движа с по-голяма скорост, следователно този предмет е по-близо. Тogaва може да достигна предмета в една минута, а на онзи му трябват два дена. Следователно, предметът е по-далеч за него, отколкото за мене. Когато казваме, че предметът се намира по-далеч или по-близо, разбираме движението.

Бързината в движението на кое и да е тяло зависи от неговата интелигентност. Колкото по-бързо се движи едно тяло, толкова по-интелигентно е то. Следователно, бързото движение е безопасно, бавното е вредно. Който мисли бързо и се движи бързо, вреда не прави; който мисли бавно и се движи бавно, той вреда прави.

Казвате: светлината бързо се движи. Светлината не се движи бързо, но разумно се движи. Разумните неща са бързи, а неразумните са бавни. Кое то бавно се движи, не е разумно. Колкото по-бързо се движи, толкова по-разумно е. Светлината за нашия свят е с най-голямата бързина. Какво ще кажете, ако ви кажа, че в другите светове има движение 3 квадрилона и 600 милиона в секунда? За такова едно движение този обширен свят е така голям, че учените казват, че от далечните слънца на Вселената за 500 милиона години трябва да дойде светлината, а за туй движение то е една обикновена разходка. За тях няма далечни места.

Някои хора мислят: Господ как ще бъде навсякъде? Бог е навсякъде, в един момент в цялото битие присъства. Толкоз бързо се движи, че никой не може да забележи туй движение. Ние ще благодарим, че Той може да се движи така бързо, понеже в тази бързина е Неговата сила. Туй, което се движи най-бързо, то е най-силно. Туй, което се движи най-бързо, то е най-разумното в света, най-любещото и най-свободното.

В този свят човек може да бъде едновременно навсякъде. От това гледище движението е тъй бързо, че няма никакъв промеждутък и изглежда, че човек не се движи. В другите светове, дето материята е по-тънка, човек по-лесно се движи и едновременно той може да бъде на много места. Ето, например тия ангели, които имат 6 милиона криле, в една минута могат да обходят всичките слънца на нашата вселена и да се върнат със знания и с факти. Вие ще кажете: как е възможно за една минута да се измине такова голямо пространство? Ами че това време от една минута може да се разпредели на още по-малки части. Съвременните учени хора са

201

почнали да доказват, че една секунда от времето може да се раздели на няколко милиарда части и в това време всяка частица правила няколко трилона обръщания.

Аз казвам: една частица може да се движи не само с бързина няколко трилиона обръщания в секундата, но и още по-бързо. Тази бързина, с която тази частица се движи във видимия свят, е бързината на охлюва. Бързите движения не може да ги схванем. Движението на светлината не схващаме. Едно бързо движение, каквото е на червения цвят например, го схващаме, а то е движение от 400 билиона трептения. Туй не е най-бързото движение. При портокаловия цвят трептенията се увеличават. Светлината в нас със своето движение произвежда едно приятно впечатление. Ония неща в нас, които произвеждат най-хубавите работи, много бързо се движат.

Цялата повърхност на човешкия мозък и на човешкото тяло е един възприемател на разните енергии. Например, главата на човека, мозъкът на човека е един възприемател на онези енергии, които протичат в цялата природа. И човек с тялото си и с мозъка си възприема нещо от пространството. Сега, думата "пространство" е една обширна идея. Питат: "Докъде се простира пространството?" До там, додето човек разбира. Пространството е една идея на човешкия ум, на човешкото зрение. Времето и пространството са двама господари с различни характеристики: първият е стегнат, той държи сметка и на пращинката. Вторият има широко сърце, той дава, колкото искате. Който е недоволен от живота, това показва, че времето го управлява; който е доволен от живота, пространството го управлява. Това е най-простата, най-елементарната философия, която дава донякъде само едно определение за понятията време и пространство.

Казваме, че Земята е на 92 милиона мили от Слънцето. Колко е далеч Земята от Слънцето? Казваме: 8 минути. Значи, ако разбираш Слънцето, ти си на 8 минути от Слънцето, ако не го разбираш, ти си на 92 милиона мили. Тогава се изискват години. Ако не разбираш Слънцето и пътуваш с някой обикновен трен, ще ти вземе 250 години. Ако пътуваш с някоя биволска кола, колко ще ви вземе? Няколко милиона години. Ако пътуваш с бързината на някой микроб, ще ти трябват милиарди години.

202

Когато ние казваме, че нещата са далечни, разбираме степента на нашата интензивност. Когато интензивността се намалява, пространството се увеличава, когато интензивността се увеличава, пространството се намалява. Щом пространството между нас се увеличава, Любовта се намалява. Що пространството се намалява, Любовта се увеличава. Ама туй пространство трябва да е намалено по Божествения закон. Не самото пространство да е намалено самото пространство не може да намали. Реалността на пространството може да се намали, но пространството не може нито да се увеличи, нито да се намали. Но ако пътуваме по-бързо от един предмет до друг, пространството е по-малко. Ако пътуваме по-полека, пространството е по-голямо.

Съвременните хора, които се съмняват в Бога, искат Той да си спре работата и да ги пита: какво е вашето нещастие? Но именно там е погрешката. Господ от своята работа не може да спре нищо. Той ще работи, той може да увеличи времето и пространството. В Бога е това, че Той може да увеличи времето, може и да го намали. Когато бесят някого, времето се съкратява. Нали бързо текат дните? Някой има да дава, времето много кратко му се вижда, нали? Тогава желае времето да се продължи. Тъй че ние при сегашните условия на живота нямаме критерий да знаем коя е истинската мярка на времето.

Да кажем, ако вие се движите с особен трен, ще отидете за 250 години до Слънцето, толкова време ви трябва. Ако се движите с бързи-

ната на светлината, трябва ви 8 минути. Каква е разликата между 8-те минути и 250-те години? То е въпрос само на вашето съзнание. Вашето съзнание може да се движи с един трен, може да се движи с бързината на светлината, може да се движи и по-бързо. Следователно времето и пространството се обуславят от съзнанието: туй е извън времето и пространството, извън въпроса на противоречието, извън съмнението и страха. Пространството произвежда страх, а времето произвежда съмнение. Когато паднеш в някой кладенец, страхът ще дойде, няма да се съмняваш. А когато дойде падежът да изплащаш някоя полица, ще дойде съмнението. Ще помислиш дали не е сбъркал този, който иде със своята полица. Съмнението ще дойде в ума ви. И тъй, когато съпоставим два предмета във времето, дисхармонични, тия предмети пораждат в ума ни съмнението, а когато разделим двата предмета вътре в пространството, ще произведат страх в нашето съзнание. Сега едно малко обяснение: да кажем, вие сте казали една обидна дума на вашия приятел веднага

203

се заражда страхът, че може да го изгубите вие сте в пространството, усещате, че връзките може да се скъсат. За някои от нас, които сме родени, има мляко, а за някои твърда храна. Колкото по-нататък вървите, повече ще опитвате благата. Следователно, ние сме в онзи период, когато Божията Любов се проявява към учениците. Значи ние сме в най-прекрасното състояние, когато Бог съизволява да се прояви на учениците. Какво по-хубаво има от това, когато бащата каже на сина си: "Синко, вземи си торбичката и иди на училище". И целият космос, с всичките слънца и планети, е създаден като едно предметно училище, и всички вас ще ви разхождат по всички планети, слънца и по Месечината, ще ходите навсякъде да учите. Разни посоки ще вземете в екскурзиите си и пак ще се срещнете. Но ще питате: "След колко милиони години ще се срещнем?" Не, едно пътешествие от 10 милиона години можем да го съкратим на 1 час или на - час, а друго пътешествие от - час може да го разтеглим в 100 милиони години. То е въпрос на движение. Зависи какъв влак ще вземем, с каква скорост, с каква бързина. Там е въпросът, с какъв влак ще пътуваш. Ако се качите на един влак с голяма бързина, слънцата ще минат край вас много бързо, не ще може да разгледате всички хубости и ще си кажете: "Минахме из вселената и нищо не видяхме". Ако пък вземете един трен, който пътува с малка бързина, на едно място ще се спрете, на друго място ще се спрете, ще видите всяка планета. Между тези планетни пространства има такива светове, каквито съвременните хора и не подозират, те мислят, че туй, което виждат, само то е. Не, има други светове, които не могат да се видят със съвременните телескопи. Айнщайн казва, че няма време и пространство. Аз разбирам езика му: няма време и пространство, но има състояния.

204

СЛЪНЦЕ

Същност

Малките неща са граница на великите работи. Малките неща са начало на великите работи. Един човек, който не може да започне една малка работа, и голямото не може да свърши. Светът не може да се създаде така. Светът не е създаден така, както учените хора мислят. На 12 милиарда мили от нашата слънчева система, всичкото това пространство било пълно с материя. Всичката тази материя като се е събрала, образувала Слънцето, образувала всичките планети. Още планети има, които учени-

те хора ще открият. Дали ще ги открият, или не, тази стъстена материя е материалният свят. Има още други светове, които са невидими. Учените хора имат ред теории за създаването на света. Според една от тия теории, първоначално всичко е представлявало една мъглявина и от въртенето ѝ около един център се е образувало Слънцето. Значи тази мъглявина постепенно се е втвърдявала, оформяла, докато най-после се е превърнала в твърда маса. Първоначално Слънцето е заемало няколко милиарда километри пространство по обем, но после около него се явили няколко обръчи, които го разделили на няколко части, от които постепенно се образували ред планети, каквито са нашата Земя, Венера, Юпитер и др. Засега (1926 г.) нашите астрономи знаят само седем планети, но има още две неизвестни за тях всичко девет планети. Числото 7 е строго число. То е съдията, който те закача на въжето без да мисли, че съществува Бог. Числото 9 пък е търговецът, който те поставя пред ликвидационната маса. Как ще ликвидираш? С 25% лихва. Питам: вие, съвременните хора, като започнете ликвидацията си, с колко на сто ще ликвидирате?

Първоначално Слънцето е заемало грамадно пространство, но постепенно материята му се е стъстявала, докато се оформи в сегашния си вид и форма. Така са се оформили всички планети.

Според Библията първо Бог създаде Небето и Земята, а на четвъртия ден създаде Слънцето. Според съвременните научни теории, това е малко

205

противоречие, защото Земята е излязла от Слънцето. Според тях някога Земята е била в Слънцето и после е излязла от него. Същото може да се каже и за другите планети. И те са излезли от Слънцето.

В Писанието се казва, че в началото Бог създаде Небето и Земята, а после Луната и Слънцето. Слънцето е необходимо, защото то определя времената и годините, т.е. то определя съзнателния живот като живот на еволюция. Слънцето хроникира всичко, което става под небето. То отбелязва всичко във великата книга на живота.

Всички тела във вселената са свързани помежду си и представляват един общ, велик организъм. Всички планети, които се подчиняват на този организъм, същевременно са абсолютни свободни.

Между всички планети били прокарани пътища и съобщения за жителите от една планета с жителите на друга. Всяка планета се въртяла както около себе си, така и около своето слънце. Между планетите се породило нещо, което причинило раздор, който в края на краищата ги поставил на съответното им място. Слънцето заело централно място, а около него започнали да обикалят останалите планети.

Нашата Земя се движи с шеметна бързина в пространството, Слънцето също. Слънцето е милион и половина пъти по-голямо от Земята, тежко е, а се движи в тази рядка материя. Кой държи тези грамадни тела в това пространство, кажете ми! Само мисълта, само умът държи тези грамадни тела в пространството. Цялата природа, цялата вечност, цялото пространство е проникнато с ум и мисъл.

Слънцето изпраща на хората и въздуха, и златото, и живота.

Онзи човек, който има знание, би си направил дреха от слънчеви лъчи. Вълната, храната, всичко идва от Слънцето. Човек, който има знание, ще събере своята храна, своето гориво от Слънцето. Няма да дава пари за храна и въглища, няма да се кара с никого, защото няма да има за какво.

Един човек, който има знание, може да провери какво е състоянието на Слънцето. Ти, ако имаш ония трептения на червения цвят, или ако имаш

трептенията на жълтия цвят, или ако имаш трептенията на синия цвят, ти можеш да влезеш във връзка със слънчевите жители и да се разговаряш с тях. Понеже светлината, това е езикът на слънчевите жители, те като говорят, образуват светлината и я пращат по целия свят. Светлината е техният говор, затова тя е толкова приятна.

Аз считам, че в центъра на Слънцето е интелигентността на Слънцето. Слънцето е разумно, Земята е разумна. Между тия две разумности има отношение. Видимата земя е тялото на Земята. И Земята има душа, и Слънцето има душа.

И добрият човек се вдъхновява от Слънцето, и лошият човек се вдъхновява от Слънцето. Като не мисли много, човек казва: "Да се махне злото от света!" Как ще махнете злото, когато Слънцето едновременно е дървото на познаване на доброто и на злото в света? Какво ще кажете на това отгоре? Казвате: "Дали е вярно това, или не е вярно?" Ако е вярно, вярно е, ако не е вярно, не е вярно. Това не може да се доказва. Това не значи, че от Слънцето произтичат злините. Ето коя е причината за злото в света: около Слънцето има една тъмна зона, която обикаля Земята. Тъмната зона около Слънцето се дължи на тъмните лъчи, които излизат от него. Значи, около светлото Слънце, което ние виждаме, има много светли и тъмни слънца. Тъмните слънца пречат на светлината. Те са невидими, но произвеждат известно затъмняване, вследствие на което се явява тази тъмна зона около Земята. Тези тъмни слънца са предпазителна мярка. Та, когато хората казват, че съществува една тъмна зона около Земята, те трябва да знаят, че съществува такава зона тъмна и около човешкия ум, и около човешкото сърце. Тези тъмни зони около ума и сърцето на човека са предпазни мерки, затова не трябва да се страхувате от тях. Когато човек пожелае да опита злото в света, тогава тази тъмна зона се отваря и всичката тъмнина нахлува в неговия ум и в неговото сърце. Тогава казвате, че за този човек идат всички нещастия. Достатъчно е най-малкото отваряне на тази зона, за да стане човешкият живот нещастен най-малко за 100 години. Достатъчно е най-малкото усилие да укрепи човек вярата си, за да стане животът му най-малко за 100 години щастлив. От човека зависи щастието или нещастieto му.

Земният рай в слънчевата система е на Слънцето. Как ще ви го докажа? Вие сами това един ден може да го видите. Вие може да си поставите

гръбнака на Слънцето да се печете. И ако знаете как да си поставите гръбна,

ще имате един филм, ще знаете какво има на Слънцето, както на кино се представя на платното. Ще започнат картините от Слънцето. Това, което става на Слънцето, ще започнете да го виждате.

Земята крие големи богатства, това са малките мистерии. Малки тайни носи Земята, а Слънцето носи големите тайни. Има Любов по-голяма от тази на Земята, тя е Любовта на Слънцето.

Като говори за "небесни неща", Христос е подразбирал великите мистерии на Слънцето.

Има голямо тъмно слънце, което никаква топлина не дава. Не е в големината. Има и тъмно слънце. Тепърва науката за бъдещето ще ги изучава тия, тъмните слънца. Казват, че това е енергия в запас, която съществува в природата. Когато едно слънце започне горе да отслабва, взема енергия от запаса. Събрана е в тия слънца, запазена е енергия вътре.

В противовес на това Слънце съществува и друго слънце – черно, от което това Слънце взема всички си материал. И вие имате по едно тъмно слънце. Защо е тъмното слънце? Доброто е това, светлото слънце, което работи. Затова ще турите светлото слънце между тъмното и вас. Няма направо да имате общение с тъмното слънце. Светлото ще бъде между вас и тъмното слънце. То е правият път. Когато имате един неприятел, ще турите един ваш приятел между вас и него, да ви пази. Никога не влизайте в общение с един ваш неприятел направо. Има звезди, които правят едно обръщение в 2 милиона години. Нашето Слънце прави едно обръщение в 20 милиона години. Според учените, когато една звезда се върти 400 милиона години, има възможност да се сблъска само един път. Една звезда трябва да се сблъска четири пъти, за да дойде умът в главата ѝ. Знаете ли какво значи "да дойде умът в главата ѝ"? Да дойде умът в главата ѝ, това значи да се уравни, да не харчи енергията си напразно, както е сегашното наше Слънце, което се счита за разумно. Онези слънца, които дават повече светлина, са от по-леките. А тези, които дават по-малко светлина, са от по-тежките. Всяко слънце,

208

което се сблъсква четири пъти, става по-леко и поумнява. То може да живее милиони, милиони години. Те имат дълъг живот. Учените знаят теглото на Земята. На какви везни са я мерили? Те имат начини и за това. Те знаят и теглото на Слънцето. Може да има малка грешка в изчисленията им, но приблизително те са дошли до истинското тегло на Земята и Слънцето. Ние знаем нещата само когато ги опитаме. Какво има на Слънцето? Сега учените хора от 92 милиона мили разсъждават, че Слънцето е в разтопено състояние и казват какви елементи има. Ако тия учени хора биха ходили на Слънцето и се върнат, та да проверят своите теории, съвсем други понятия щяха да имат. То е една истина, която се изявява на 92 милиона мили. Туй положение на Слънцето е вярно само когато то се намира на 92 милиона мили. Слънцето е турено на 92 милиона мили, което е нагледно съобразно с организмите на Земята. Туй разстояние не е произволно, то е нагледно със съществата, които живеят. Учените хора не може да знаят границите на пространството. От тук до Слънцето разстоянието те изчисляват, но къде са границите на Слънцето, никой не знае. Според моите изчисления на Слънцето има 25 милиона градуса топлина. Тази температура от 25 милиона градуса, ако мине през тялото, ще го пречисти, но няма да го измени. Вие ще станете гении, ще светнете, лицето ви ще стане ангелско. Това е именно музиката, тя е огън, който не разрушава. Мисъл без музика руши, това са страстите, любов без музика разрушава. Предполага се, че на Слънцето има 35 милиона градуса топлина, а този огън, за който говоря аз, не може да се измери с никакъв термометър. Само той е в сила да пречисти сърцата и умовете на хората. Когато дойде този огън, той ще пречисти сърцата, ще ги освободи от безпокойствата и смущенията.

209 14 П. Дънов. Космос

Вие се смущавате от мисли, които не са ваши. Вие се смущавате от чувства и желания, които не са ваши. Вие се смущавате от деяния, които също така не са ваши. Бог е направил света, а пък вие се смущавате

какво ще стане със Земята, която от хиляди години насам съществува. Нашите учени разискват върху въпроса от колко хиляди години съществува Земята и след колко хиляди години Слънцето ще загасне. Какво разбират те от въпроса кога и как Слънцето ще загасне? Наистина, ако Слънцето е направено като свещ, от подобно вещество, тогава може да се направи едно математическо изчисление след колко години ще изгасне това Слънце.

Сухите дърва горят на огъня, но огънят трябва да дойде отвън. Същото може да се каже и за Слънцето: горивната материя е в него, но енергията, която се развива при горенето, иде отвън някъде. Така разсъждават някои от учените хора. И човек всякога трябва да бъде на страната на истината.

Един учен човек в Германия доказва, че Слънцето е студено. Казва, че на повърхността на Слънцето имало 6 хиляди градуса, но вътре имало студена вода. Тази студена вода образува петната на Слънцето. Прави заключение, че светлината, която светулката издава като свети, за да се образува тази светлина, трябва да има 1165 градуса. Светулката няма тази топлина, но свети. Казва: както светулката няма 1165 градуса, студена е, но свети, така и Слънцето свети, но е студено. Това е неразбрана работа. Аз ето как считам, че седи въпросът: на повърхността Слънцето е магнетично, а вътрешността на слънцето е електрична, студена светлина има вътре, но това не означава, че има мраз. Има една светлина вътре в природата, която е студена. Всички сили, които вървят по права линия, са студени, а всички, които вървят по крива линия, са топли. Правата линия не показва студенина, но трептенията са особени. Лятно време нали вятърът като духа, се образува хлад. Туй движение ви е приятно. Този студ не е, който отнема, този студ е, който подхранва нещата. Електричеството подхранва магнетизма. Аз наричам електричеството потенциално, а магнетизма динамичен. Едно тяло, ако се удари някъде, енергията се превръща в топлина. Вашият магнетизъм, с който сте облечени отвън, той е гъвкав, магнетични трябва да бъдете. Слънцето днес е по-добро, отколкото е било преди 2 хиляди години.

210

Слънцето сега дава повече енергия на Земята, отколкото преди 2 хиляди години. И след 2 хиляди години ще дава повече, отколкото сега. Слънцето ще почне да играва от друго място, което ще стане след много време.

Един ден, когато човек се научи да служи на ума, на сърцето и на душата си, тогава сам ще ходи на Слънцето и сам ще проверява как е станало създаването на света. Днес човек живее на една сравнително малка планета Земята и не може да я обгърне, а какво би било положението, ако живееше на Слънцето, което е 1 милион и 500 хиляди пъти по-голямо от Земята? Ще дойде време, когато Слънцето ще бъде населено като Земята и ще се огрява от друго слънце, по-голямо от него. Както мравките не могат да обхванат идеята какво нещо е Земята, на която живеят, така и ние не можем да си представим какво нещо е Слънцето и как може да се живее на него.

Божественото Слънце

Слънцето е най-добрият господар на Земята, която се движи постоянно около него. Този господар е много добър. Аз взимам Слънцето в тази форма, както си е, а не онези религиозни схващания на хората за Слънцето, като създадено от Бога. Аз говоря за едно Слънце, което Господ не е направил. Вие си дръжте вашите знания за Слънцето, но аз ви говоря за едно Слънце, което не е направено от Бога. Слънцето, което вие виждате, е излязло от едно ненаправено Слънце, значи има в света едно ненапра-

вено Слънце. И сега, като говорим, че нашата Земя се движи, ние имаме предвид направената Земя, но има една ненаправена Земя.

Имаме две слънца: освен това Слънце, което виждаме, имаме и друго Слънце, още по-светло, но за което човек е още сляп, не може да го види. И ако станете един ден ясновидец, вие ще виждате на небето две слънца. И следователно, вие приемате енергиите на Слънцето, което е отражение на онова, истинското Слънце. Другото Слънце е разумно, то говори. Ти слушаш всички тия трептения, както Писанието казва: "Слушаш гласа на Бога, който идва до твоето съзнание".

211

Щом концентрирате ума си нагоре, вие го проектирате от центъра на главата си към Слънцето, т.е. към централното Слънце на Духовния свят. Ние определяме, че Бог е над главата ни.

Когато при възприемане на светлина се съсредоточиш в Божествения свят, светлината ще ти проговори. Тя е жива. Докато всичко не оживее във вас, вие още не сте в правия път. Разумните същества творят всичко в света. На Земята ще изследваме методите за прилагане.

Светлината на Слънцето не идва от Слънцето, но от Божествения Дух. Светлината е признак на онази мисъл, която Великият отправя към всички живи същества на Земята. Тази светлина ни подкрепя и възраства. Енергията, която иде от Слънцето, е дошла там от централното Слънце, около което се движат повече от 100 милиона слънца. То е много пъти по-голямо от нашето Слънце.

Има едно друго Слънце, с което е свързана цялата наша слънчева система. Това са грандиозни понятия!

Само интелигентни същества могат да изпращат светлина и цветове. Това е един от основните закони на живата природа. Щом се отнася за светлината на Слънцето, трябва да знаете, че тя не произлиза от него, а от друго слънце. Видимото слънце е само един трансформатор на светлинна енергия, която иде от множество висши интелигентни същества. Често тия висши същества идват на Слънцето, за да регулират движението на тази енергия.

Когато един център е положителен, той дава, а когато е отрицателен, взима. Положителната енергия твори, а отрицателната гради. По-голямата част от енергията, която нашето Слънце приема от централното Слънце, се консумира от нашето Слънце. И сравнително малка част от нея отива към планетите.

Енергията на нашия физически, умствен и морален живот идва от Слънцето. Аз не говоря за физическото слънце, за този диск, който

виждаме, а за другото Слънце, което е невидимо, то произвежда всички невидими резултати.

212

Живите същества са врати, проводници на енергии. През човека, като през най-висша форма, минават най-висши енергии.

Между Слънцето и човешкия организъм съществува такава връзка, както между Бога и човешката душа без тази връзка човек не може да се развива. Умът на човека може да се развива само под влиянието на Божия Дух.

Слънцето прави видими Земята и другите планети. Благодарение на Слънцето имаме всичко необходимо за поддържане на нашия живот. Слънцето е образът на Бога. Бог е, Който дава живот. Благородните чувс-

тва, правите мисли, Бог ги внася в нас. Най-достъпното същество, което прониква в душата ни, това е Бог.

Слънцето е мястото на Бога.

Слънцето е видимата страна на проявлението на Бога.

На физическия свят Слънцето е представител на Бога. По-добър представител на Бога от физическото Слънце за физическия свят засега няма. Като наблюдаваме Слънцето, ние си представяме Бога светъл като Слънце. Това не означава още, че Слънцето е Бог, но донякъде само дава представа на хората от физическия свят за Бога. Ето защо хората трябва да започнат от Слънцето, което носи сила.

Този закон е: Слънцето в света е само Бог. Всички окултни учители имат едно Божествено Слънце, около което всички се въртят. Всичките слънца се въртят около Божественото Слънце. Всичките земи, планети, комети, те са емблема на разумни същества. Всяко едно същество има своя някаква проекция. Някои същества имат проекции в растенията, някои разумни същества имат проекция в минералите, някои имат проекция в рибите, някои имат проекция в птиците, някои разумни същества имат проекция в бръмбарите, пеперудите, някои имат проекция в млекопитаещите. И най-после, има възвишени същества, които имат проекция в човека. Хората, ние сме проекция.

Слънцето може да ни даде живот, но разумност не може да ни даде.

Освен че не може да ни даде разумност, но Слънцето внася и мързел. Шом

213

те нагореши, вече не искаш да работиш. Всички живи същества стават мързеливи под благоприятните слънчеви лъчи, и културата трябваше да се пренесе от по-топлите страни, от Африка в по-студените места, да се намали неговата светлина и топлина. Тъй че разумността не е от Слънцето, от друго място иде тя. От друго място иде тази култура. Като казвам, че разумността не иде от Слънцето, в моя ум седи друга идея. Ако ви кажа, че аз виждам друго Слънце, какво ще кажете вие? Ще кажете: "Ами ние защо не можем да го видим?" Аз го виждам при известни условия, тъй щото и вие може да го видите при тези условия, при които го виждам аз. Ако някой вижда един микроб, той го вижда при известни условия, под своя микроскоп.

Следователно във вселената има друго слънце, което носи разумност. Ние трябва да дойдем във връзка с живото слънце, а не с това, което виждаме и за което се казва в Писанието: "Да не послужите на това Слънце".

Днес вървиш, впрегнал си биволска кола, утре една волска кола, след туй конска кола, след туй ще се качиш на автомобил, после на аероплан и най-после ще започнеш да пътуваш с бързината на светлината. Един ден хората ще впрегнат светлината и с автомобила на светлината от Земята за Слънцето за 8 минути ще идеш и ще се върнеш. Всичко 16 минути. И там ще постоиш 12 часа. Тъй щото, ти се качиш на автомобила, идеш, следваш някой университет. За 8 минути отидеш, цял ден учиш там и вечерта пак с автомобила се върнеш. Питам: ако следваш този университет на Слънцето, няма ли да знаеш доста? Вие казвате: "Ами това може ли да бъде?" Има същества, които го правят. От Земята има хора, които ходят и се учат на Слънцето и се връщат. Къде са те? То не е моя работа да казвам, нито пък ваша работа е да знаете къде са. Че има, аз с двете ръце подписвам. Но къде са, не подписвам нито с едната ръка.

Нека ви приведа един еврейски пример. Откъде дойде Христос и къде отиде? Той слезе, дойде един ангел и каза: "Благословена, при тебе ще дойде един утешител небесен". И след това, когато си замина, дигна

се той нагоре и отиде нанякъде. Къде отиде? На Слънцето отиде. Вие ще помислите на това Слънце. Не. При това Слънце има друго Слънце, което не виждате. Вие виждате едното Слънце, има второ Слънце, което не виждате. Вие виждате едното Слънце. Че в човека има три тела, вие виждате само физическото тяло. Има едно Божествено тяло. Двете тела не ги виждате. Те са вътре във вас.

214

В света съществуват две Слънца: едното Слънце е физическото, което всички виждаме сутрин да изгрява, а вечер да залязва; другото Слънце е духовното, което виждат само adeptите и светиите. Те се обръщат към него с думите: "О, Слънце на нашия живот!" Това Слънце именно е същинското, което всички хора не виждат, понеже нямат съответен орган, с който могат да го виждат. Значи истинското Слънце не е видимо. Защо умираме ние? Понеже постоянно гледаме на физическото Слънце. Топлината и светлината на физическото Слънце, както и всички явления, които стават в него, произвеждат в хората известна дисхармония, вследствие на което в тях се създава ненормален апетит. Това е, защото хората не могат да възприемат и използват правилно слънчевата енергия. Един ден ние ще разберем това Слънце, в което се проявява Бог, в което Бог живее и изпраща светлина. Освен това Слънце, което виждаме, има друго Слънце, Божествено Слънце, което никога не залязва. Великите посветени имат вечен ден, за тях Слънцето никога не залязва, те виждат Слънцето навсякъде, Земята отвсякъде, за тях материята е прозрачна. Да посрещнеш изгряването на Слънцето, това подразбира да се свържеш съзнателно с него, за да могат неговите сили да потекат през твоя организъм. Свърже ли се човек със Слънцето на физическия свят, едновременно с това се свързва с още две слънца със слънцата на духовния и на Божествения свят. Физическото Слънце се движи от изток към север, духовното Слънце се движи от запад към юг, а зенитът е област на Божественото Слънце. Те изгряват едно след друго, но човек трябва да знае точно часа и посоката на изгряването им. За да разбере живота на Слънцето, човек първо трябва да намери своето Слънце. Всеки човек има в себе си едно малко Слънце, което се намира в центъра на човешкия мозък. Големината на това Слънце за всеки човек е различна, в зависимост от големината на планетите в него. Чрез това Слънце именно душата придобива знания. Между външното Слънце и планетите на небето и вътрешното Слънце и планетите в човека има нещо общо: в изгряването, в залязването им и т.н. Ако вътрешното Слънце на човека престане да изгрява, и външното изгубва смисъл за него. Значи между външното и вътрешното Слънце на човека има известна зависимост. Ако тази зависимост се прекъсне, човек няма да има никаква вътрешна светлина. Когато вътрешното и външното Слън-

215

ца едновременно светят, човек има условия да вижда. Ако вътрешното Слънце загасне, човек ослепява. Той се лишава от условията да вижда, да възприема Божественото знание. Днес учените хора казват, че Слънцето представлява голяма огнена маса, в която има нажежени и запалени газове като кислород, водород и ред други елементи. И тези твърдения са верни, но трябва да се знае, че кислородът и всички елементи, които се намират в Слънцето, са живи, разумни същества. Казва се, че температурата на Слънцето е около

5 милиона градуса. И 5, и 10, и 100 милиона градуса да е температурата му, обаче влезе ли човек в този огън със своите лоши мисли, чувства и желания, всичко ще изгори и той ще се преобрази. Светлината и топлината на физическото Слънце не са Божествени, но светлината и топлината на духовното Слънце са Божествени. Всеки човек познава кога се явяват в него Божествената светлина и топлина. Когато извършите едно възвишено дело, вие сте доволни от себе си в този момент ви огрява Божествената светлина.

Животът на Слънцето

Слънцата са жилища на всички висши йерархии, а планетите са жилища за нас, хората.

Много от съвременните учени казват, че на Слънцето няма никакви жители, че там има само огън. Те не подозират, че онази енергия, която Слънцето ни дава, се дължи на свободните улове в Слънцето, които щедро дават от своята енергия.

Светлината, която Слънцето ни изпраща, е резултат на разумни, светли същества.

По качествата, които имат различните същества, познавате от коя планета идват те. Вбъдеще всички същества ще се събират на Слънцето, за да образуват нов тип. Слънцето е центърът, в който се събират всички същества, носители на доброто и на светлината. Това е обикновено твърдение, което за да стане научно, трябва добре да се обоснове и докаже.

216

Казано е: "Бог създаде Небето и Земята". Вие поглеждате към небето и питате: дали е тъй? Ако един съвременен ученик влезе в лабораторията и види всички инструменти, ще каже: "Това не е за мене". Това е създаден човешкият ум. Ако идете на Слънцето, то е населено с човеци, малко по-другояче създадени, не с такива форми. Техният идеал е по-велик, понеже не се занимават с частни работи. Защото жителите на Слънцето имат своя история. Не искам да ви карам да вярвате. Ако не вярвате, ще ми бъде по-приятно, защото, ако вярвате, ще кажете: "Това е една приказка". Ако вярвате, ще кажете: "Как е възможно, огън разтопен има на Слънцето, да има жители, ще се стопят там!" В Слънцето много по-добре може да се живее. Учените хора твърдят, че там топлината е много голяма. Ние едва понасяме 39, 40, 42 градуса. На Слънцето жителите издържат на една топлина от може би 35 милиона градуса. Следователно, ако един слънчев жител дойде на Земята, ще се намери в голямо противоречие с онзи голям студ, който ще намери. Те се обезсилват и затова много рядко се решават да слязат на Земята.

Топлината на Слънцето е само на повърхността му, а във вътрешността му съществуват отлични условия за живот. Там жителите на Слънцето живеят във вечна пролет. На повърхността на Слънцето има топлина с хиляди градуси. Сега у вас ще се яви мисълта: "Защо тази топлина е само на повърхността на Слънцето?" За да се пазят от другите слънца, да не ги нападне някой. Следователно отвън Слънцето е с броня, която го предпазва от нападението на другите слънца.

Аз правя своите изследвания и виждам, че светът не е създаден, както учените хора говорят. Че на Слънцето има огън, че има 25 милиона или 50 милиона топлина. Вътрешността на Слънцето е твърда, има същества, които живеят отвън, и понеже и там става нашествие от някое друго слънце, турят отвън крепост, голяма топлина то са предпазители средства, мерки, да ги не нападат. И слънцата воюват някой път. Понеже воюват, затуй Господ е предвидил, турил ги на големи разстояния. Най-близкото до нашето слънце е на такова разстояние, че се изисква 3 години светлината да пътува, за да дойде до него. В пространството може

да се турят три хиляди системи като нашата слънчева система. Господ турил туй пространство, да няма стълкновения между тия двете слънца. Изключена е възможността една война да се отвори между едно и друго слънце. После големи разходи се изискват. Сега вие може да попитате:

217

"Тия, напредналите същества, каква нужда има да се борят?" Аз ще ви запитам: онази царска дъщеря, която живее охолно при баща си, какво я кара да се жени, да си намери някой възлюблен? Никакъв недоимък няма. Царската дъщеря е осигурена да живее, да се развива умствено. Казва: "Трябва да се оженя".

Животът на Слънцето е най-идеалният живот в цялата слънчева система. Ако някои жители на планетите искат да копират идейния живот, трябва да отидат на Слънцето, да го видят. Аз вярвам, че на повърхнината на Слънцето, в неговата фотосфера има 101520 милиона градуса топлина, но някъде достига до 50 милиона и повече. Понеже има опасност едно слънце да нападне друго слънце, вследствие на това има тази топлина, за да се защитава от нападения. Понеже съществата на Слънцето са много напреднали, някой път може да стане нашествие, да нападнат Слънцето, вследствие на това те турят такива големи укрепления, за да отблъснат тези неприятели. Някой път може и от Земята да ги нападнат. Това за сега са предположения. Казвам, че на Слънцето има една област толкова благоприятна, има една област, дето има идеален живот. Нашата Земя е представена там. Цяла една Земя има в Слънцето, която живее и там, и е подобна на нашия земен идеал. И Венера е представена там, и Марс е представен, и Юпитер е представен, всички планети в Слънцето имат отличен живот.

Според сегашните учени, Слънцето има 6 хиляди градуса топлина. Според други някои, то има топлина около 24-25 хиляди градуса. Според други, има повече, даже до 25 милиона градуса топлина. Най-малката топлина на Слънцето е около 6 хиляди градуса. При тази топлина жителите на Слънцето орат, женят се, раждат им се деца, пращат ги на училище и т.н. Ще кажете как е възможно при тази температура, при тази толкова голяма топлина да има живот, да могат хората да се размножават и развиват добре? Прави сте да питате. Факт е, че на Слънцето има живот при 6 хиляди градуса топлина най-малко. Обаче животът на Слънцето не е такъв, какъвто е животът на Земята. Като говорим за тази висока топлина на Слънцето, ние разбираме такива условия, при които може да се прояви един висш живот. Нашия живот е нисш живот, защото една ли може да издържи на топлина около 42 градуса. Какво може да се иска от човек, който не може да издържи топлина повече от 42 градуса? Казват, че даден човек бил велик, светия бил. Благодарим за такъв светия,

218

който при 42 градуса умира; благодарим за такъв гений, който при 42 градуса умира. И благодарим за такъв професор, за такъв учен, който при 42 градуса умира. Де е учението, де е светостта на този човек? Като турите едно яйце при топлина от 42 градуса, то изплува, не умира. Като го поставите на още по-голяма топлина, то може да се опече, а човек, като го поставят на топлина от 42 градуса, умира. Казват някои: "Представете си, този човек има висока температура, около 42 градуса. Какво ли ще стане от него?"

Казвате: "Има ли хора на Слънцето?" Хората, които живеят на Слънцето, са ангели. Ходят, излизат по цялата слънчева система и регулират

живота на Земята. По всичките планети ходят и се връщат на Слънцето. Някой път отиват и по други слънчеви системи. Те излизат на полкове, и пак се връщат.

Съществата, които живеят на Слънцето, са разумни, те се движат в космическото, в Божественото съзнание. Тия разумни същества именно са облекли Слънцето в светла, хубава дреха и постоянно се движат около него, да ни би някои същества от по-нисък уровень да се опитат да влязат в него. Опитат ли се да влязат в Слънцето, те ги изхвърлят навън. И нашата Земя е едно от съществата, които Слънцето е изхвърлило навън. Някога в миналото тя се е разбунтувала против Слънцето и то я изхвърлило вън от себе си. И всички планети, които днес са извън Слънцето, са изпъдени от него. Учените хора създават разни теории за образуването на планетите, но аз казвам, че Слънцето ги е изпъдило някога от себе си и днес ги учи. Има планети, които са на разстояние милиони километри от Слънцето. Какви закони ги държат в пространството? Законът на земното притегляне. Да, има нещо, което привлича хората към един общ център. Този център е космическото, Божественото съзнание, чиято дейност е непреривна.

Искате да станете светии. Невъзможно е. Докато вие не влезете в групата на всички хора, които са светии, вие не може да бъдете светия. Вие не можете да бъдете светии, ако не идете на Слънцето. Светлината иде от Слънцето. В Слънцето има светлина. Тази светлина, която се предава, тя е отражение на слънчевата. Тези същества, които живеят в Слънцето, са толкова интелигентни, толкова е интензивна тяхната мисъл. Мислите, които пращат, е светлина на Земята. Цялото Слънце е разумно същество.

219

Това са безброй същества, които изпращат своята енергия. Всеки един ангел е насочил своята мисъл към някого на Земята.

Всички елементи, които ги има на Земята, ги има и на Слънцето, понеже Земята е излязла от Слънцето, както и всички планети.

Има места в Слънцето, които горят, има места, които не горят. Слънцето има всичките климати. Най-хубав климат има там. На Слънцето има известни области, дето всичко може да се разтопи. Има хладини, дето човек може да си почине, има долини и плодни дървета. Не искам това да вярвате, предполагам. И реки има, и вода тече, хиляди пъти по-чиста, отколкото водата на Земята. Ако ние имаме една бутилка от слънчевата вода, то всичките хора в България бихме ги подмладили само по една капка, като им дадете.

Като отидете на Слънцето, ще видите милиони пъти по-хубави планини и полета. Там има планини с дължина няколко хиляди километра и няма този недоимък както тук. Там е невъзможно хората да се карат, те имат повече, отколкото им трябва и като видят някого, зарадват се и искат да дадат. Като дадат, чувстват се радостни. Някой път, ако един слънчев жител забележи, че тук ти се мъчиш, прехвъркне от Слънцето и те повдигне. Това му коства няколко секунди, после пак се върне. Приятно му е, че е слязъл и е направил една малка услуга. Малките мистерии са знание за Земята, а тайните на Слънцето са големите мистерии. Съществата, които живеят на Слънцето, чрез своята интелигентност, чрез своите мисли развиват тази грамадна топлина, която е във фотосферата на Слънцето или в аурата му.

Слънцето само произвежда огън, без то само да е огън. Вие не можете да си представите какви сили, какви енергии се крият в Слънцето, което изпуска светлината си, която се движи с бързина 300 хиляди километра в секунда. И при това, вече хиляди години са се изминали, как Слънцето се движи из пространството, без да е намалило своята енергия. Енерги-

ята, която иде от Земята, развива известно количество топлина. Ние се нуждаем от тази топлина. В Слънцето живеят разумни същества, които имат съвсем друг организъм, а не като нашия. Те са същества, които издържат на висока температура. Огънят, който се намира на Слънцето, за тях е много приятен. В този огън те се разхождат свободно, както са се

220

разхождали тримата младежи в огнената пещ. Тези същества изпитват приятност, когато са в тази висока температура, в този огън, а ние се чудим как могат да живеят в този огън. Без огън няма живот. Този огън е на степени. Нашият организъм издържа на тридесет и седем градуса. Дойде ли температура четиридесет градуса, той е болен вече. На сто градуса човек съвсем се опърля, а на хиляда градуса се изпарява, нищо не остава от него. Има същества, които се усещат добре при хиляда градуса. При две хиляди градуса се чувстват още по-приятно, при три хиляди градуса се чувстват още по-добре. Дойдат ли до сто хиляди градуса или до един милион, те се въодушевяват даже. Като влезе в Божествения свят, при Божествения огън, това същество се разтопява и нищо нечисто не остава от него. В Божествения пламък всичко нечисто изчезва и остава само реалността на нещата. Само при това положение човек разбира вътрешния смисъл на живота.

На Слънцето се живее десет пъти по-добре, отколкото на Земята. Там има много по-хубави плодове, отколкото на Земята.

Житените зърна и всички сладки плодове показват какви са жителите на Слънцето.

Ако разглеждате Слънцето като тяло, то отвън и отвътре е обвито с диамантена обвивка едно гладко кълбо, което има един милион километра в диаметър. На него живеят разумни същества, всички облечени в такава дреха.

На Месечината има студ 200 градуса, а на Слънцето топлината е над 35 милиона градуса. Във вътрешността на Слънцето живеят възвишени същества в красота и величие. На Слънцето има планини, по-високи от Хималаите, във вътрешността на Слънцето има живот.

Аз мога да ви изнеса една теория, според която топлината на Слънцето е само на повърхността му, а във вътрешността му съществуват отлични условия за живот. Там жителите на Слънцето живеят във вечна пролет. На повърхността на Слънцето има топлина с хиляди градуси. Сега у вас ще се яви мисълта: "Защо тази топлина е само на повърхността на Слънцето?" За да се пазят от другите слънца, да не ги нападне някой. Следователно отвън Слънцето е с броня, която го предпазва от нападението на другите

221

слънца. Докато минат тази преграда, те ще се видят в чудо. Ако от някоя слънчева система, както и от Земята, се решат да направят едно нашествие на Слънцето, да воюват с него, какво ще стане? Най-близката звезда, която имаме до Слънцето е Алфа Центавър. Светлината на тази звезда, която пътува с 300 хиляди километра в секунда, за да дойде до Земята, трябва да се минат 3 хиляди години.

Жителите на Слънцето са много амбициозни. Когато правят нещо, те го правят в голям мащаб. Жителите на Земята се занимават с дребни работи.

Хората, които живеят на Слънцето, са ангели. Ходят, излизат по цялата слънчева система и регулират живота на Земята. По всичките планети ходят, и се връщат на Слънцето. Някой път отиват и по други слънчеви

системи. Те излизат на полкове, и пак се връщат. Слънчевите хора коренно се различават от хората на Земята. Колко години живее едно слънчево същество? За да се завърти Слънцето около своя център, нужни му са 20 милиона години. Тъй щото, когато казваме, че някой човек от Слънцето е на 10 години, това число от 20 милиона трябва да се умножи на 10, за да се получат истинските му години. Значи, този човек се равнява на наши 200 милиона години. Тогава каква разлика има между един човек, който е живял на Земята 10 години, и друг, който е живял на Слънцето 10 години? Слънчевите 10 години се равняват на нашите 200 милиона години. Грамадна разлика ще има! Такъв човек се коренно различава от човека на Земята. Земният човек ще мълчи пред слънчевия като камък.

Във всяко благо се крие Бог. Ядем сладки плодове, без да подозираме, че в тяхната сладчина е Бог. Сладчината е Божествено качество. Светлината също е Божествена проява, безразлично отде иде от Слънцето, от електрическата машина или от запалената свещ. Отдето и да иде, светлината има Божествен произход. Тя се дължи на мисълта на възвишените същества, които живеят на Слънцето. Ако и тяхната мисъл беше толкова егоистична както на хората, светът щеше да тъне в мрак и тъмнина. Разумни и възвишени са жителите на Слънцето. Те наблюдават живота на Земята отдалеч и познават всички хора, знаят даже и имената им. Хората на Земята не се познават по име, но жителите на Слънцето ги познават по прояви, по характер и по възможностите, които се крият

222

в тях. "Възможно ли е това?" Някога ще го проверите и ще се убедите в истинността на моите думи.

Туй, което става в природата, се дължи на ония вечните промени, които стават с живота на всички същества. Природата е един целокупен резултат на всички ония разумни същества, които живеят по цялата вселена не само на Земята, но и навсякъде. Отношението на Земята зависи напълно от състоянието на Слънцето какъв хляб, каква светлина и топлина изпраща. Сега всички вярват, че само Слънцето ни влияе с топлината си и със светлината си. Иначе ние нищо не знаем за Слънцето. Има ли там хора като нас? За хората на Слънцето нищо не знаете. Но Слънцето живее за себе си туй, което Земята не знае за него. И Слънцето има някои работи, които не знае за Земята. Слънцето понякога път не знае тия престъпления, които стават на Земята. Там още вестниците не са писали за новото споразумение между Франция и Германия, нито за малките страдания на Чехословакия, нито за жителите на Изгрева от какво страдат че нямат въглища вестниците не са писали там.

На Слънцето нито се женят, нито се омъжват, а живеят като души. Мъжът и жената са все още полюси, не са още души. Жената е южният полюс, а мъжът северният. Слънцето има полюси, но те не са студени, не са замръзнали, там температурата навсякъде е еднаква.

Велика е вселената със своите слънчеви системи, с милиардите същества в тях! За всички тия същества има Промисъл. Един е, Който се грижи за всички. Днес мъчно можеш да убедиш човека, че има живот на Слънцето. Някои пък мислят, че и на Слънцето живеят хора като тия на Земята. Не е така. Земният човек не може да живее на Слънцето. Ако един земен човек отиде на Слънцето, ще тежи 16 хиляди тона. Слънцето не се нуждае от такава тежка материя и от такова количество. Материята, от която са направени слънчевите жители, е крайно пластична и устойчива. Тя издържа на голяма светлина и топлина. Слънчевите жители извървяват грамадни разстояния като достигат до крайните предели на слънчевите системи. Дали вярвате в това или не, не е важно. Може да

го приемете като една от приказките на "Хиляда и една нощ". Кажете ли някой, че няма хора на Слънцето, казвам: вярно е, че на Слънцето не могат да живеят хора като тия на Земята. Вярно е, че и на Земята не могат да живеят същества като тия на Слънцето. Ако един слънчев жител слезе на

223

Земята, той ще я запали. Земята не може да издържи на интензивността, с която той живее. Като дойде на Земята, слънчевият жител трябва да вземе предпазни мерки, да не направи никаква пакост. В Стария Завет е казано, че колкото пъти е слизал някой от небесните жители на Земята, хората, които са го виждали, падали на земята. Не се издържа лесно на голямата светлина. Сегашният човек не е в състояние да издържи пред Божия съд. Затова днес строгостта отстъпва пред милостта. Материята, от която са образувани слънчевите хора, е толкова пластична, толкова издържлива на топлината много устойчиви са тия тела. Един човек, който има знание, може да провери какво е състоянието на Слънцето. Ти, ако имаш ония трептения на червения цвят, или ако имаш трептенията на жълтия цвят, или ако имаш трептенията на синия цвят, ти можеш да влезеш във връзка със слънчевите жители и да се разговаряш с тях. Понеже светлината, това е езикът на слънчевите жители, те като говорят, образуват светлината и я пращат по целия свят. Светлината е техният говор, затова тя е толкова приятна. Ти, като се съединиш с музикалния свят, ще видиш, че музиката съществува някъде извън Земята, далече в пространството. Вие ще ме запитате, къде е. Най-добрите певци на слънчевата система са на Слънцето. Най-възвишените същества, които управляват цялата слънчева система, живеят на Слънцето. Всички други планети са апартаменти, предградия на Слънцето, където те някой път отиват да живеят. Запример Венера е предградие, Меркурий е предградие, Земята е предградие, Марс е предградие, Юпитер е предградие, Сатурн е предградие, Уран, Нептун са все предградия. Нали богатите хора през лятото отиват в предградията? Лятно време им става много горещо и те отиват в предградията на хладина, да прекарат лятото. Аз ви говоря на ваш език. Запример, вие лятно време отивате в планински места на курорт, на високо, не отивате на горещо, но отивате някъде на хладно да е. Университетът на Слънцето
Най-красивото място за живеене е Слънцето. Там климатът е равномерен, смекчен. Адептите от първа степен могат да го посещават. Като

224

възкръснете, и вие ще имате един билет до Слънцето. Трябва да се изучи небесния език, този Божествен език, който човек е забравил. Като изучаваме свещените книги, виждаме каква връзка е имало между Небето и Земята, но впоследствие са се изменили условията. Животът на Слънцето и днес е познат за някои хора, но не им се позволява да говорят. Един велик човек следва не само училището на Земята, но следва и друго училище те нищо не говорят. Смешно е, ако кажеш на днешните хора, че си свършил друго училище на Слънцето. Ще помислят, че си смахнат. Да краде човек, не е смахнат, но да каже, че е учил в училището на Слънцето, ще кажат, че е смахнат. Да лъже другите хора не е смахнат, но да каже, че се е учил на Слънцето, е смахнат. Ние от сутрин до вечер живеем на Слънцето. Казва: "Възможно ли е да си бил на Слънцето?" Той никога не е излизал оттам. Той в Слънцето живее, но не иска да го признае. Земята от хиляди години се мъчи да си представи, че е извън

Слънцето. Една погрешка е, че иска да се отдалечи от Слънцето, тя се върти около него. Сега не разбирайте буквално нещата. Слънцето е не само това, което виждаме. Под "Слънце" разбираме онази вътрешна разумност, в която живеем. Разумността в света, това е Слънцето. Искате да станете светии невъзможно е. Докато вие не влезете в групата на всички хора, които са светии, вие не може да бъдете светия. Вие не може да бъдете светия, ако не идете на Слънцето. Ходил ли е някой на Слънцето? Има хора, които са ходили. От Земята най-малко 4×10^5 души има, които са ходили на Слънцето. Исторически може да се докаже ходили са и са се върнали. От Земята десетина души има, които са ходили на Слънцето. Топлината на Слънцето е отвън, а вътре в Слънцето съществува една отлична атмосфера пролет, градини, най-красивият живот е там. От България още никой не е ходил там, но има индуси, които са ходили. От Европа само Сведенборг е ходил. Той е ходил и на Юпитер, и на Венера. За да вярвате в тези неща, трябва да имате специфични способности и чувства. На Слънцето има няколко депутати българи и няколко депутатки българ-

225 15 П. Дънов. Космос

ки, които представят България. На Слънцето има няколко българи студенти и студентки, изпратени там да се учат. Кой са те? Това е духовна тайна. Ако човек може да концентрира ума си твърде силно към Слънцето, той ще може да се повдигне с тялото си нагоре и да иска. На Земята има известни течения, които идват от Слънцето и като се свържеш с тях, те ще те повдигнат, но най-малкото съмнение ще спре мотора. Има и светии, които са изучили този закон и са повдигнали телата си. Това изкуство може да го изучавате, но знаят ли го хората, те с мисълта си ще ви пречат. Условията на Слънцето са съвсем различни от тия на Земята. Човек по никой начин не може да отиде на Слънцето със сегашното си тяло. Ако някой човек тежи 60 кг, като отиде на Слънцето тялото му ще тежи милиони килограми. Как може да се движи на Слънцето с такава грамадна маса на себе си? Красив е животът на Слънцето, но той още не е достъпен за хората на Земята. Сега такива, каквито сте, вие не може да идете на Слънцето. Защо не може? С тяло не можете да идете. Понеже на Слънцето има 16 хиляди тона налягане, на Слънцето ако идете, вие ще се превърнете на най-тънката хартия, която съществува в света. Или на научен език казано, ще се превърнете в газообразно състояние. Вашата мисъл не трябва да се привлича от Земята. Човек иска да иде на Слънцето, но трябва да има свършена Любов. С Любов може да иде и да издържи на всичкото налягане. При сегашното състояние да идеш, е голямо нещастие. Даже понякога път да мислим за Слънцето, то е доста трудна работа. Защо не вярвате, че можете да отидете на Слънцето? Аз да ви кажа: защото любовта ви към Слънцето е по-малка, отколкото любовта ви към Земята. А у мене любовта ми към Слънцето е по-голяма, отколкото любовта ми към Земята. Тази е разликата само. Ако любовта ви към Слънцето е по-голяма от тази към Земята, и вие ще можете да отидете на Слънцето. Всички неща стават по закона на Любовта. Езика, който обичате, или предмета, който обичате, всякога ще бъдете в него пръв. Онзи предмет, към който любовта ви е по-малка, и успехът ви към него ще бъде среден. Същото се отнася и към живота. Ако любовта ви към живота не е толкова силна, и животът ви няма да бъде много добър.

Онзи, който има знание, той може преспокойно да се пренесе от Земята до Луната и до Слънцето. След 20 минути може да се пренесе на Слънцето. Няма да му вземе повече от половин час. След половин час той ще отиде до Слънцето и ще се върне. И като отиде на Слънцето, пулсът му почти ще престане. Няма да се забелязва никакво биене на сърцето. Сърцето има 3 пулса. Само първия пулс на сърцето знаят хората. Втория и третия пулс не знаят. Има три вида дишане: обикновено, което е свързано с първия пулс, после има второ и трето дишане. Първото дишане е чисто физическо дишане, а пък при второто дишане ние имаме постижение. Вие казвате: "Кажете ни го!" Как да ви го кажа? Ако аз съм водата и говоря на съзнанието на рибите и им казвам: "Има един свят извън водата, там има същества, които живеят много свободно и хвъркат из въздуха", те ми казват: "Изведете ни!" Но, ако ги изведа, с тези хриле те ще умрат. Най-първо трябва да се преобразят хрилете, за да влязат в новата област и да знаят как да дишат с дробовите. Рибата не се е научила да диша с дробовите. И всичката разлика между човека и рибата е там, че рибата не знае как да диша с дробове. Всичко е въпрос на дишане. Другият живот не е отделен от този. Този живот влиза като една част от него. Онзи свят е целокупният живот. Ние на Земята съставяме част от онзи живот. Не е животът само тук, на Земята. Има толкова милиарди слънца с техните планети и спътници! Мислите ли, че те са само пустини? Даже органически живот има в някои от небесните тела. Даже в Марс има същества, другаде има много напреднали същества, нали има канали. Във Венера има същества. Една рускиня е написала един разказ за жителите на Венера. Това не е само твърдение, това е една реалност, но съобразно с условията, които са там, съществува едно разнообразие във външните форми на живота. Някои отиват още по-далече и казват, че в центъра на Слънцето има живот. Топлината на Слънцето е откънцка, а вътре в Слънцето съществува една отлична атмосфера пролет, градини. Там живеят разкошен живот. Най-хубавият живот в слънчевата система е на Слънцето. Това са твърдения сега. Вие може да питате дали е така. Някои даже си позволяват да кажат, че са ходили на Слънцето и са се връщали, но те не са от България. От България още не са ходили, но има индуси, които твърдят, че са ходили на Слънцето. Индуските учени адепти твърдят, че човек, за да отиде на Слънцето, трябва пулсът му съвършено да спре и после, като се върне, да го събудят.

Ако искате, може да проверите това, само че дали ще ви пуснат сега от Земята до Слънцето? Понеже границите са затворени, а и много пари трябва.

Ако вие сте готови да приемете гражданството на Слънцето, да се отречете от целия земен живот, ще ви приемат. Иначе ще ви върнат назад. Те не искат да имат такива анархисти, каквито тук съществуват. Там не може да има анархия. Там има толкова много земя за обработване, пари има толкова много, че може да ги носите с магарета. На Слънцето няма многоженство, моногамия съществува там, ако имате идеята за много жени, веднага ще ви изпъдят навън. Ако на Слънцето носите някаква икона или идол, ще ви върнат назад. Никакви вестници, никакви икони, никакви фотографии! Ако искате на Слънцето да фотографирате някого, той ще ви дойде на гости и ще каже: "Вижте ме сам", но нямате право да го фотографирате; ако фотографирате, ще ви изгонят на общо основание. После, на Слънцето няма клозети като нашите. Там има висока температура, при която изверженията веднага се пречистват и няма

никаква миризма. Ти ще отидеш най-малко на 100 километра и ще се върнеш чист. В тази орбита всичко се очиства. Някои учени хора пишат в своите бележки какво има на Слънцето. Аз още не говоря какво има в онзи свят, аз говоря за един физически свят, който е напреднал и е близо до духовния свят. След като преминете през всички слънчеви системи на материалния свят, ще влезете в Слънцето и оттам насетне може да бъдете кандидати за Божествения свят. След като научите всичките науки на Слънцето, може да се върнете на Земята и да живеете както трябва. Тогава ще имате един образец. Вие казвате, че трябва да живеете по Любов, по Мъдрост и Истина. Но в какво седят Любовта, Мъдростта и Истината, не знаете. Всеки си има своя образец. Когато отидете някога на Слънцето, ще ви станат ясни тези понятия.

Влияния

Защо, като яде хляб, човек да не мисли за източника, отдето иде той? Като мисли за това, човек се свързва с онази категория слънчеви същества, които изпращат енергията си за създаване на хляба. Различни същества изпращат различни енергии от Слънцето и на специфични места.

228

Има същества на Слънцето, които специално се интересуват от България. Те предвиждат за нея специален бюджет: колко жито, колко плодове да изпратят. Те определят точно колко деца трябва да се раждат всяка година, колко хора да се оженят и колко да умрат. Същевременно те се интересуват и от начина, по който се използват получените от тях блага. Ще кажете, че Слънцето е огнено тяло и нищо повече. Освен огнено тяло, Слънцето представя и съвкупност от светли, разумни същества. Жителите на Слънцето живеят в голямо изобилие, вследствие на което не се тревожат за нищо. Тяхната задача е да изпращат блага по цялата слънчева система. Те определят бюджета на всички същества, на всички хора, на всички държави и народи, на цялото човечество, на всички планети.

На Слънцето има един ангел, който управлява Земята и всяка година той прави своите изчисления: какъв бюджет може да се отпусне на Земята за това време. Този ангел, като прави своите сметки, всяка година определя по колко приходи може да се отпусне било за Франция, било за Англия, било за Русия или пък за коя да е от малките държавици. Отгоре се определя по колко литра дъжд да се изпрати на Земята, по колко деца, мъжки и женски, да се родят, по колко ябълки, круши или други плодове да се родят за дадена година и т.н. Вичко това се нарежда отгоре. Вие ще кажете: "Господ нарежда тия работи". Да, Господ ги нарежда, но Той има свои слуги, чрез които си служи. Господ не е слуга на хората да нарежда всички тия неща.

Какво заставя тези жители на Слънцето, които от сутрин до вечер се занимават със своята цивилизация и култура, да намират време да изпращат богатство, блага на хората от Земята? Цял бюджет има Слънцето за Земята. Там се събира едно събрание, което определя бюджета на цялата Земя. На всички други се изпраща грамадно количество светлина, топлина, после храна, енергия. Всичките храни все от Слънцето идат.

В слънчевата система живеят най-разумните същества. Те разпределят енергията на Слънцето по цялата слънчева система, кога колко да се изпраща. Те знаят колко хора има на Земята, знаят имената им. Те познават българите, знаят какъв бюджет имат. Те познават Англия, Франция, Русия всички държави. Те знаят колко морета и океани има на Земята, колко

229

буболечици и растения има всичко знаят. Аз не искам да ви убеждавам в това няма нужда да се убеждаваме. Според мен онова, което е е, няма защо да се доказва. Ако съществува разумен живот, съществува. Ако има Слънце, има, ако няма Слънце, няма. Понеже има разумен живот, Слънцето свети. Ако няма разумен живот, Слънцето ще изчезне. Няма ли разумен живот, и Земята ще потъмнее. Ако Земята досега не е потъмняла, това е защото има разумност, има разумен живот.

Че Слънцето е добре разположено към нас, това се вижда от енергията, която изпраща на Земята, от добрините, които повседневно ни приготвя, защото без тази енергия животът е немислим. Слънчевата енергия е жива, съзнателна. Ако започнем да мислим така за нея, ние ще можем да всмукнем в себе си тази енергия и тя ще произведе в нас един съзнателен и правилен процес на растене.

Може да кажем, че цялата слънчева система има общ пулс, който бие във всички същества. Съществува само един ритъм в кръвоносната система. От туй сърце се регулира пулса на всички живи същества.

Аз говоря за Слънцето от гледище на висшата наука. От това гледище Слънцето не е само груба материя. От това гледище Земята има душа, която живее и на която материалната Земя представя тялото. И в Слънцето живее един велик дух. Външната страна на Слънцето е това, което ние виждаме. Духът пък, това е разумното начало в Слънцето. Той е, който изпраща всичко на Земята.

Видните адепти отдавна са доказали, че слънчевите петна оказват влияние върху живота на Земята. Тези петна започнаха да се явяват, след като хората започнаха да грешат. Щом хората изправят живота си, и слънчевите петна ще изчезнат.

Наскоро в "Мир" имаше една статия. Българските вестници събират такива окултни неща. Та, в "Мир" изясняват слънчевите петна на какво се дължат. След като привежда ред научни данни на сегашните учени хора за петната, и най-после привежда и понятията на старите учени адепти на изток. Те считат, че тия петна се дължат на ангели, които излизат от Слънцето да носят Божиите благословения във вселената. Та, ангелите, като се връщали от своята експедиция, за да предадат, че са изпълнили

230

Волята Божия, като влизат в Слънцето, отварят големи дупки. Петната те правят.

Авторът казва: "Ангелите като влизат в аурата на Слънцето със своя устрем, понеже се движат с голяма бързина, тия пламъчета изкачат нагоре и се отварят големи пътища, по които те се връщат в Слънцето". И тия отверстия учените ги схващат като черни петна. Този период за излизането на ангелите и тяхното връщане става в 11 години.

Цялото Слънце е обвито с висока температура и тези слънчеви петна са врати, през които излизат и се връщат слънчевите същества.

Ние виждаме как Слънцето изгрят тази сутрин, как се показва. Учените хора казват, че то е една топка, материал, няма съзнание в него. То е горещо вещество на бунт. Най-големите бунтовници са в Слънцето. Там има такива избухвания на лава по на 200300 хиляди километра. Около 100-ина, 150,180 избухвания. Ако сме на Слънцето, ще изхвъркнем някъде и няма да ни види никой. Има нещо в Слънцето, което кипва, но то не е такова. В Слънцето има един стремеж на Любов, да изпрати своята помощ към онези, които се нуждаят. Следствие на това има едно вътрешно състезание, кой да иде по-напред да слугува. Ако вие можете да виждате, щяхте да видите: то са хиляди и хиляди разумни същества, които излизат като слънчеви лъчи, облечени със своите мантии, тичат по вселената и

разнасят светлина. После пак се показват в Слънцето. Има теория, че тия петна, които се явяват на Слънцето, са ангелите, които се връщат, отварят се слънчевите врати и хората виждат само тъмните врати. Те са си свършили работата, затова тъмни стават и големи отвърстия има. Нашето Слънце е населено от много разумни същества, не като нас с такива тела. Тия пертурбации, които стават, тия петна, индусите ги

обясняват така: когато излизат тия разумните същества да помагат из слънчевата система, то са врати, които се отварят и излизат. Слънчевите петна са отвърстия, през които се праща кондензирана енергия към Земята винаги с известна цел. Тази енергия се праща на Земята с такава грамадна бързина, че ако би дошла направо към нея, ще помете всичко със себе си. Затова между Земята и Слънцето има няколко трансформатори, които възприемат тази слънчева енергия, като я трансформират, намаляват скоростта ѝ и тогава тя се спуска на Земята.

231

Сега учените хора са намерили, че континентите Америка и Европа всеки 11 години се приближават и се отдалечават. Този период съвпада с петната на Слънцето. Единадесет години като се скарат и отдалечат, на 12-та година пак се приближават. Туй постоянно става, като физхармоника, отдалечават се и се приближават. Интересно е как са го намерили. Те са намерили, че с 12 метра се приближават и се отдалечават. От петната на Слънцето произтичат големите магнетични бури. От тези петна зависи и плодородието на Земята. Когато има повече петна на Слънцето, годината е по-плодотворна. Когато има повече петна на Слънцето, повече хора се женят и повече умират, тогава стават големи пертурбации в нервната система, сърдечни разриви, мозъчни апоплексии, болки в гръбнака, в бъбреците, хората не са на себе си. Тогава стане разрыв на сърцето, апоплексия на мозъка, заболи го гръбнака. Когато дойдат петната и в гръбнака има болки, и в бъбреците има болки, и в стомаха има болки, и в главата има болки навсякъде има болки. Хората стават шашави. Това са го забелязали. Щом петната малко изчезнат, изменят се работите. При повече петна на Слънцето има повече дъждове, има по-голямо плодородие.

Понякога е по-студено а понякога по-топло. Има причини за топлото лято. Някоя година има повече влага, друг път няма. Сега учените хора доказват, че влагата на Земята зависи от слънчевите петна. Когато на Слънцето има повече петна, на Земята има повече влага и годините са по-плодородни, когато на Слънцето има по-малко петна, има по-малко влага. Когато има повече петна на Слънцето, има повече женитби, повече раждания, хората са по-весели, търговците повече печелят. Когато има по-малко петна, хората по-тежко живеят, по-малко дъжд има. Учените хора могат да виждат причините, които обуславят социалните промени на Земята, добрите условия, добрия живот, плодородието. Докато има плодородие, има и щастлив живот. Щом няма плодородие, веднага се усложнява работата. Аз казвам: не са парите, които определят бъдещите условия. Най-важна е храната, която иде отгоре. Парите са средство. Храната без пари може, но пари без храна не може.

232

Та казвам: хората са дошли до там, че някои финансиста от миналото, като правеха своите операции, питаха астрономите, ще има ли петна

на Слънцето. Ако има петна, тогава правят своите операции да купуват. Когато кажат, че петна няма да има, въздържат се да правят борсови сделки, ще фалират. На хората им стигнало на ума да използват петната на Слънцето. После, когато има петна на Слънцето, повече хора се женят и повече умират. Когато няма петна на Слънцето, по-малко хора се женят и по-малко умират. Това са данни сега. Не искам да ви занимавам със статистика. Големите пертурбации, които се произвеждат в нервната система, някои слаби организми не могат да издържат. "Държайте!", казва Христос на своите ученици. Като слушате тия думи, вие казвате: "Какво ще правим? Ние нямаме достатъчно средства, гладни години идат." Не бойте се, гладните години идат от Слънцето, от Слънцето зависят те. Когато Слънцето няма петна, повече гладни години има, когато на Слънцето се явяват изобилно петна, и на Земята има изобилна храна. Значи две положения има: когато на Слънцето няма петна, хората живеят по-тих и спокоен живот, но храната е по-малко, бедни хора има повече, повече умират. Когато петната на Слънцето се увеличават, изобилието е по-голямо: храна повече, но и нещастията и пертурбациите са повече. Женитбите са повече, но и разводите са повече, Любов има повече, но и караниците са повече. Не са виновни хората, Слънцето е виновно за това.

Учените са направили известна връзка между петната на Слънцето и събитията, катастрофите, които стават на Земята: глад, болести, земетресения, войни, страдания и т.н. Според някои учени слънчевите петна представляват големи тунели, от които се излъчва грамадно количество енергия към всички планети. Щом тази енергия се изразходва, и петната на Слънцето изчезват. Тия петна носят не само злощастие, но и щастие. Изобщо забелязано е, че слънчевите петна носят изобилие на щастия и на нещастия, на радости и на скърби.

Щом хората изправят живота си, и слънчевите петна ще изчезнат. Има петна на Слънцето, които показват греховния живот на Венера, на Юпитер, на Марс, на Сириус, тези петна се различават едно от друго. Тези, които показват живота на Земята, са черни като въглени.

233

Сега вие седите и мислите да отидете при един гадател да ви каже дали тази година ще бъде за вас щастлива или нещастна. Какво ще ви каже този гадател? Една година може да бъде щастлива за България, нещастна за Сърбия, или щастлива за Франция, нещастна за Германия, или щастлива за Америка, нещастна за Индия. Благото в света не е еднакво разпределено. Благото се разпределя периодически според състоянието на Слънцето. Съвременните астрономи искат поне донякъде да отгадаят на какво се дължи това разпределение на благото, но не могат да разберат. Американските астрономи изнасят една теория, според която щастливите години зависят от петната на Слънцето. Когато на Слънцето има повече петна, и годината е по-щастлива; щом петната се изгубят, и годината не е толкова щастлива. Но това са само предположения, хипотези, не са още научни истини. Едно съвпадение е това, че когато има петна на Слънцето и годините са по-плодородни, а когато петната изчезнат и плодородието намалява.

Например след 2 години ще настане една малка крива в плодородието. Дали е така или не ще видите след 2 години. Това не е едно предсказание, но периодически в природата съществува един закон, според който благата се разпределят. Този закон има отношение и към органическия живот. Известни епохи във вашия живот могат да бъдат щастливи, а известни епохи могат да бъдат нещастни. Това зависи от вашето слънце. Всеки човек има едно слънце в себе си, от което зависят плодородните и неп-

лодородните години в неговия живот. Това, което съществува в големия свят, съществува и в малкия свят. Каквото представя нашето Слънце в Слънчевата система, такова нещо представя слънцето и в човешкия живот. Значи всеки човек има едно слънце, което определя щастливите години в живота му. Това слънце някои наричат "дух на човека", но аз употребих думата "Слънце" за онова животворно Слънце, което носи всички блага на човека и способства за развитието на неговите способности и чувства. Успехът на човека зависи от неговите дарби и способности. Слънцето има повече от 10 магнетични пояса, които опасват Земята, кръстосват я в различни посоки. През разните векове тези пояси са действали върху хората, докато създали сегашната егоистична култура култура на силата. Други пояси излизат сега от Слънцето. Те приготвят условия за една по-мека култура култура на Любавта. Ако вие не се поставите под благотворното влияние на тези лъчи, т.е. на тези пояси, нищо не можете да направите. Ако умът ви е добре развит, през мозъка като

234

през призма ще разложите слънчевите лъчи, ще схванете новите пояси на светлината. Днес Слънцето не е такова, каквото е било преди хиляда години. Мистиците са знаели това и са го изразили в следните мисли: "Да възлюбиш Господа", "Да бъдеш добър", "Да обичаш Истината". Цветята имат по-добри познания за Слънцето, отколкото сегашните хора.

Светлината носи безсмъртие в себе си.

Всичко е концентрирана светлина. Плодовете, растенията всичко е светлина.

Под влиянието на Слънцето се събужда космическото съзнание в човека. Слънцето е, което събужда мисълта в човека. Слънцето е живо, колективно същество, което има космическо съзнание. В него е мисълта. Когато това космическо Божествено съзнание в човека се събуди, Слънцето почва да мисли за него, тогава човек е здрав и дълго живее. Човек, който иска да има живот в себе си, да има едно отлично тяло, да бъде радостен и весел, топлина да има, непременно да излиза и гледа Слънцето, да му обръща внимание, да проследява пътя му, да се ползва от енергията му. Онзи, който се ползва повече от енергията му, той е с топла кръв. Онзи, който се ползва повече от Луната, е със студена кръв, т.е. хладен, студен, хладнокръвен. Топлокръвните са свързани със Слънцето. Силата на човешкия ум идва от Месечината, а топлината за живота идва от Слънцето.

Месечината и звездите са отрицателната страна на живота, туй, което взема само. Слънцето е положително, то е представител на Бога, Той постоянно дава, нищо не взема от хората.

Всякога, когато човек има желание да му дадат нещо, Месечината действа. Когато има желание да даде нещо, Слънцето действа. Когато си тъжен, това е Месечината, когато си радостен то е Слънцето. Когато обичаш, това е Слънцето, когато не обичаш, това е Месечината. Когато си доволен, това е Слънцето, когато не си доволен, това е Месечината. Сега, какво значи омраза? "Омра" е туй, което стъстява материята, туй,

235

което разреждава, е любов. Любавта винаги разреждава, омразата винаги стъстява. Какво лошо има в стъстяването? Някой път нали подквасвате мляко? Млякото първо е рядко, после вие го подквасвате да стане гъс-

то. Българинът се слави с киселото мляко, с начина на стъстяването на млякото.

Новото в света това е изгряващото Слънце, а останалото Слънцето, което залязва. Това е закон в природата. Този закон не го твърдя само аз, но и всяка майка и всеки баща. Когато младата мома и младият момък се задомят, първото дете, което е ражда в дома им, е изгряващото Слънце, надеждата на тяхното бъдеще.

Най-силните влияния са на Слънцето животворни влияния. Слънчевото влияние аз го наричам източник на Любовта. Ако един човек е в хармония със Слънцето, ако той разбира, че Слънцето е една животворна сила, и най-лошият ще почувства, че този животворен магнетизъм влиза в неговия организъм и го обновява.

Вие, ако не живеете съобразно законите на Слънцето, веднага се съкратява животът, бюджетът на вашия живот. Започват болестите. Съкратява се бюджетът на вашия ум и започва безпорядъкът на ума. Съкратява се бюджетът на вашето сърце и започва безпорядъкът на вашето сърце. Седи някой човек, който е преминал 50-60-годишна възраст и съжалева, че на младини не е живял така, както трябва. И казва: "Трябваше да живея малко по-другояче!" Например не е ходил на хорото. Той съжалева, че като млад не е играл на хоро, не си е отживял, а пък сега станал стар човек и седи и съжалева. Друг пък ходил и ял, и пил и съжалева сега, че много ял и препил. Казва: "Не трябваше!" Единият съжалева, че не е ял и пил както трябва, а пък другият съжалева, че е ял и пил повече отколкото трябва. Сега, каква е мярката? Има мярка. Значи в нашия живот има една светлина, има една основна мисъл, която диктува как трябва да живее човек. Всеки един от вас трябва да дойде в тая светлина. Вие не можете да имате възвишен, идеален живот, ако нямате един образец. Например, искаш да бъдеш красив, но каква е формата на едно красиво лице? Какъв е идеалът ти за едно красиво лице? Защото, ако лицето ти е валчесто като Месечината, ще имаш характера на Месечината. Ако лицето ти прилича на Слънцето, ще имаш характера на Слънцето. Слънцето

236

и Месечината са два образа малко по-достъпни. Другите планети не ги знаем какви са.

Най-първо вие трябва да си съставите една вътрешна идея. Какъв е бил, например, образът на Христа? Христос е носил някои черти на Месечината, носил е и най-добрите черти на Слънцето. Носил е и някои черти на Венера, най-добрите черти на Венера. Защото, ако говорим за Слънцето, трябва да имаме оная разумност да оценяваме живота. Слънчевите типове оценяват живота. А пък ония хора, които имат лицето на Месечината, в тях има голямо въображение. Някои от вас минават златния си век, някои сребърния, някои медния, други железния. Всички хора не са в еднаква фаза. Някой казва: "Рало, рало!" Някой казва: "Сила, сила!" Някой казва: "Парици, парици!" Някой казва: "Трябва разумност". Разумността в човека кой век е? Разумността, това е златният век в човека. Да си разумен, това е златният век. Щом дойдеш до силата, това е сребърният век, щом дойдеш до парите, това е медният век. А щом дойдеш до оралото, щом си взел мотиката и казваш "Трябва да се копае" ти си в железния век. Казваш: "Няма какво да се прави, ще се носи тая мотика".

Има един период от 400 години 100 години за златния век, 100 за сребърния, 100 за медния и 100 за железния. Има и една периодичност от 22 години. В 22 години нещата се повтарят. После взимат 24-те часа на денонощието. В 24-те часа на денонощието някои часове съответстват на твоя златен век, някои на сребърния, някои на медния и някои на

железния. При златния век ти имаш вече връзка с ангелите на Слънцето. При сребърния век имаш връзка с енергиите на Луната. Те са две светила, които играят важна роля. Те се поляризират едно друго. Казвам: трябва да дойде човек до онова, разумното в света, за да възприеме великите влияния, които постоянно действат. Всеки ден например могат да се определят кога слънчевите енергии са най-благоприятни за възстановяване на здравословното състояние. Всяко хубаво разположение, което иде в човека, е един зенит. Всички хубави влияния, всички хубави неща се дължат на Слънцето. А всички останали влияния са вече отражения. Туй, което Венера или Марс дават това са отражения. Влиянията на Меркурий, Сатурн, Уран, Юпитер това са все отражения, туй не е реалността. Единственото реално нещо в света, от това гледище, е само един слънчев тип. Слънчевите типове са оптимисти. Те са любвеобилни,

237

никога не умират от атеросклероза, те не могат да заболят. Невежи не могат да бъдат. Безверници не могат да бъдат, понеже имат знание. Какво ще се съмняваш в реалността, която всеки ден може да се опита?

Разумното не е в Слънцето, но то прониква навсякъде и всеки ден можем да бъдем в контакт с него. У човека има известни центрове, чрез които може да опита тази същина. Ще говориш с Разумното, без да го виждаш. Като се свържеш с Разумното, ти можеш да го запиташ: "Утре искам да отида на Витоша, на Черни връх, какво ще бъде времето?" То казва: "Хубаво ще бъде времето." "Облачно ли ще бъде?" "Не, ясно ще бъде." "Ветровито ли ще бъде?" "Не, тихо ще е." Отиваш, проверяваш и става тъй, както ти е казано. Веднъж проверяваш, два пъти, стотици пъти...

Друг път видиш едно дърво, една канара, проучваш ги обективно. След като си изучавал природата 10-20 години, изведнъж тук удряш на камък има нещо, което не можеш да обясниш. Отиваш тогава при Разумното и казваш: "Имам един въпрос, който не мога да разреша". Веднага се вглъбяваш в себе си и ще дойдат в тебе картини, като че сам на себе си говориш. Веднага всичко става ясно. Когато Разумното ти говори, ти ще мълчиш, няма да се хвалиш пред хората. Щом се хвалиш пред хората, всичко туй ще се стопи и ти ще дойдеш пак до обикновеното разбиране на живота.

Като вниквате в живота на учените, на хората на изкуството и на музиката, виждате, че те се намират под влиянието на Слънцето. Те са идейни хора. Като казвам, че човек трябва да се свързва с енергиите на Слънцето, нямам предвид само физическото слънце, което изгрява и залязва на хоризонта, аз имам предвид главно Божественото Слънце, което изгрява в душата на човека и никога не залязва. Какво разбирате под думата "единица"? Слънцето винаги дава единици. То е семката. Ако идеш на Слънцето, единици дава. Ако си на Земята, посей това семе. От тази единица може да изкараш колкото единици искаш, но сам ще ги изкараш.

Всеки има едно слънце, което определя щастливите години в живота му.

Мислете за небето, за възкръсналия Христос, за да бъдете проводници на Божията Любов. Ще мислите за Христа, Той ще мисли за вас. Отноше-

238

нието между Него и вас ще бъде същото, каквото е между Слънцето и вас. Ако обичате Слънцето, ще имате изобилно светлина, топлина и влага.

Вие трябва и през нощта да знаете къде е Слънцето, да го виждате, да възприемате неговата светлина, да знаете долу ли е, или горе, и къде точно.

За да има човек здрави очи, той трябва да знае как да възприема светлината. Тогава не трябва само да гледате Слънцето като изгрява, но трябва да гледате Слънцето и вечерно време, да знаете къде е. Вие къде търсите Слънцето вечерно време? Научно, къде го търсите? Простият човек мисли, че е под Земята. Пък то не е така. Слънцето обикаля, то се движи по хоризонтална линия. По перспектива, привидно се казва, че е горе. Туй е една плоскост, по която Слънцето се движи. Следователно, Слънцето къде е? То наближава вече да се покаже на изток, то като дойде, като че ли има една плоскост, изгрява отгоре. Значи този обръч така се вижда. Казвам сега: в даден случай да можете да го виждате Слънцето къде е. Като станеш вечерно време, да го знаеш къде е. Да знаеш къде е Слънцето и да можеш да го намериш. Да знаеш да възприемаш светлината, когато Слънцето е горе и когато Слънцето е долу. Окултният ученик трябва да ги знае тия работи. Вечерно време да знаете как да възприемате светлината. Донякъде за вас да знаете, не да го проповядвате на другите. Но когато вече имате една опитност и сте убедени сто на сто, че е тъй, да знаете да го предадете.

Теченията, които идат от Слънцето, проникват и в цялата слънчева система. Разумният човек използва само тия часове, дни и месеци, които са полезни за него, а ония, които му носят нещастия, ги прекарва в пост и молитва.

Слънцето оказва влияние върху кръвообращението, дишането и мисълта на човека. Като осветява предметите и ги прави видими, Слънцето събужда мисълта. Човек започва да мисли, да наблюдава, да изучава обективния свят. Има и друго слънце в самия човек, което му служи като пътеводител. То носи различни имена. Някои го наричат Божествено начало в човека, други светла идея и т.н.

Като ученици, вие ще гледате да се освободите от думата "стар".

239

Няма да мислите, че сте стар човек, но сте изпратени да се учите. Като ви питат на колко години сте, вие ще кажете: "Аз съм на 33 години". Тия, които не са дошли до тази възраст, ще задържат в ума си 21-та си година, а тия, които са минали тия години, ще задържат в ума си 33-та година. "На колко години сте?" "На 33 години." "Как тъй?" "Е, моите години не се менят." Тогава питам: ако ти имаш 33 слънчеви години, на колко наши години се равняват те? На 660 милиона години. Така и ние трябва да бъдем последователни. Ще покажем на хората, че сме от тия, които не остаряват. За да изживеем една слънчева година, изискват се 20 милиона наши години. Ние сме в началото на 21-та си година или в началото на 33-та си година. Идущата година ще бъдем пак на 21 или на 33 години. Ще кажете: "Как така?"

Ние трябва да мерим нашия живот с живота на Слънцето, а не с живота на Земята. Ние остаряваме преждевременно, понеже са ни отделили от слънчевата енергия, а са ни свързали с енергията на Земята.

Между Слънцето и човешкия организъм съществува такава връзка, както между Бога и човешката душа без тази връзка човек не може да се развива. Умът на човека може да се развива само под влиянието на Божия Дух.

Човек има два полюса, два антипода, към които се стреми: единият е центърът на Слънцето, а другият центърът на Земята. Умът на човека трябва да бъде свързан с центъра на Слънцето. Само при това положение човек може да има светла, възвишена мисъл. Свързан ли е умът на чове-

ка с центъра на Земята, мисълта му е низходяща. Низходящата мисъл е причина за нещастията на хората. Ако Слънцето със своето влияние би се отдалечило от човека, всякаква дейтелност в него би престанала. Тази първоначална сила в света, която сега действа "акаша" тя е създала човешкия мозък, мисълта и звука. Ако тази сила дойде в ума и мисълта се усили, проясни, значи, че сте приели от тази първична сила, но ако мисълта отслабне, ще се обърнете към Слънцето да възприемете от тази прана, да се успокоите, да усилите мисловната дейност. Вие трябва да се свържете с тази слънчева енергия, да сте всякога разположени и доволни от всичко.

Ако някой земеделец може да концентрира мисълта си към Слънцето,

240

така че да отправи енергията му към земята си, по този начин тя ще се оплодотвори по-добре, ще даде по-добри резултати, отколкото, ако би я наторявал. Умният човек може да натори нивата си със своята мисъл само много по-добре, отколкото ако би я наторявал с каквито и да било соли.

Сега вие ходите гологлави. Коя е подбудителната причина? Подбудителната причина е в това, че като носиш шапка, по-малко енергия и светлина приемаш. Сега хората ходят гологлави за да приемат повече светлина, за да мислят по-добре. Казват: "С тия шапки оглупяхме". Хората сега хвърлят шапките, за да поумнеят. Нали като влезеш в църквата, трябва да снемеш шапката?

Колкото повече слънчева енергия приемете в себе си, толкова повече мекота и магнетичност ще се развие у вас. Тогава, където и да влезете, всички ще ви обичат. Българите вярват в полазване и наистина такива хора носят нещо хубаво.

Лечение чрез слънчева енергия

Човек трябва да започне със Слънцето, да одухотвори слънчевата енергия, за да се ползва от нея разумно. Той трябва да приеме, че на Земята Бог се проявява чрез Слънцето, отдето черпи животворна енергия. Ако някой е болен, не може да диша добре, нека се обърне към Слънцето и дълбоко в душата си пожелае да се свърже с него, да приеме от енергията му. Няма да мине много време и той ще се обнови и засили. Мнозина ще му говорят, че трябва да лежи на леглото си, че има опасност да се скъса някоя артерия в него, но той не трябва да се поддава. Това са външни внушения, които не съдържат истината в себе си. Който веднъж само е приел слънчевата енергия в себе си, той е опитал вече нейното благотворно влияние върху мислите и чувствата си, както и върху всички клетки на своя организъм. Той вижда наоколо си само здрави, силни хора и от нищо не се плаши. Ако някой се обезсърчи, нека се обърне към Слънцето, да приеме от неговата енергия. Слънчевата енергия прави човека здрав, бодър, силен, тя му дава сили да понася мъчнотиите и трудностите в живота. Да възприемеш слънчевата енергия, това е равносилно да разхождаш из хубави градини, пълни с разноцветни и ароматни

241 16 П. Дънов. Космос

цветя, с хубави и сладки плодове и от време на време да опитваш някои от тях. Не е загуба на време, ако ти отделиш един-два часа от деня да се свържеш със Слънцето и да приемеш от неговата енергия.

Най-висшата материя, която възприемаме, това е слънчевата енергия.

Ако ти не виждаш тази светлина, не можеш да се обновиш.

Слънцето има свой живот. Светлината, която иде от Слънцето, е резул-

тат на интензивната мисъл на тия същества, които живеят там. Топлината, която иде, тя е онази Любов, която те имат. Казвам: слънчевите лъчи ни носят подаръците на Любовта, подаръците на знанието, на мъдростта и подаръците на свободата, на истината. Благодарение на слънчевите лъчи постоянно ние възприемаме по този начин. Казва: "Що ще се грея на Слънцето?" Ще получиш Любовта, ще получиш знанието. Сега, онези, които са религиозни, казват: "Да се не покланяме на Слънцето!" Няма какво да се покланяш! Като обичаш един човек, покланяш ли се? Любовта изключва поклонение! Който не люби, той да се кланя, който люби, няма какво да се покланя. Покланят се хората в съвсем друго състояние. То е въпрос на сила. Когато двама души дойдат, онзи, който е по-силен, не се покланя, но слабият се покланя. В Любовта няма големи и малки. Там са всичките равни.

В 914 година аз исках да дам едно благо на хората, за което им препоръчах да се греят на Слънцето и те така изопачиха това нещо, че вместо да се греят, някои от тях започнаха да се кланят на Слънцето. Няма защо да се кланя човек на Слънцето, освен на Бога. Само Първата причина, само Вечният, Който регулира всички неща, само Той е достоен да Му се кланя човек. Иначе нито на Слънцето, нито на Месечината, нито на когото и да е трябва човек да се кланя. Човек може да се кланя на когото иска, но това не е право. Поклонението, служенето на Бога се отличава по това, че онзи, който се кланя на Бога, Той му дава живот. Защо? Защото в поклонението на Бога ние изразяваме Божиите идеи. Да се покланяш на Бога, значи да носиш в душата си Неговата Любов, да носиш знанието Му, да носиш свободата Му, да носиш Неговия Дух. Няма защо да се кланяте на Слънцето, но онова, което то дава, трябва да се приеме и обработи. Човек трябва да приема енергия от Слънцето

242

за своя мозък, за дробовете, за стомаха и тялото си. В тази енергия е скрита разумността.

Трябва да имате едно истинско верую. Туй, което ви говоря, можете да го опитате тъй, както можете да опитате слънчевите лъчи. Преди години, когато ние говорихме за слънчевите лъчи, се смееха, казваха: "Заблуждение!" Сега умните хора във Франция, Германия, Англия, говорят за силата, която излиза от Слънцето една специфична сила, с която могат да се лекуват болните. Не само това, но от Слънцето излиза една енергия, която създава човешкия мозък, човешките дробове, човешкото тяло. Ако хората знаеха тези закони, ако знаеха времето, когато има прилив на тази енергия и се лекуваха, всички деца щяха да бъдат здрави. Всички дарове идват отгоре. Земята е създала само нашия стомах. Благодарим и за това. А дробовете, мозъка, не може да ги създава.

Трябва да се изучава онази енергия, която иде от Слънцето. Това има приложение във възпитанието.

Ако вие имате знания, бихте могли да възприемете от Слънцето толкова енергия, че да лекувате всяка болест. Ако вие знаехте как да използвате

слънчевата енергия правилно, досега бихте направили житните зрънца като яйца големи, и ако бихте знаели да използвате правилно слънчевата енергия, вложена в житното зрънце, какво ли не бихте направили! Трябва да се изучават енергиите, които идват от Слънцето.

Хората не знаят как да използват електричеството и магнетизма на Слънцето и затова се чувстват изнервени, напрегнати. Тая нервност се дължи на сухота в организма, на чрезмерната топлина и чрезмерното изстудяване. За да се избегне тая сухота, между студа и топлината трябва да се създаде вътрешна връзка. Ако топлината е повече, отколкото трябва

ва, и не може да привлече влагата, човешката кожа изсъхва, следствие на което се явяват ред болести като маясъл, проказа и други. При тия болести кожата почва да се напуква.

Когато енергиите на човешкия организъм имат стремеж към центъра на Земята, той заболява. За да се излекува, тия енергии трябва да се обърнат към центъра на Слънцето.

243

Една от причините за неврастенията е слабата връзка между човешкия организъм и слънчевите енергии. Ако засилите тази връзка, неврастенията ще изчезне. Който е свързан със Слънцето, той води добър, разумен, морален живот.

За неврастенията и всички нервни болести: три месеца април, май и юни всеки ден ще се разхождате на планина, така че Слънцето да пече гърба ви, ще вървите от изток към запад и то когато Слънцето още не е изгряло, и малко след изгряването му.

Ако имате екзема, ако ви падат косите, ако имате ревматизъм в ставите, или подутини в корема, направете си стъклена тераса, хвърлете дрехите си, легнете с главата на север, а краката на юг, изложете си гърдите на Слънце, като пазите главата си от Слънцето. Постоите така половин час, после половин час на гръб, после на дясната страна, после на лявата, докато се изпотите хубаво. Такива 30-40 бани са достатъчни, за да мине всичко.

Изложете се на слънчевите лъчи и всички вредни микроби ще изчезнат.

Ако заболееете от простуда, от хрема, потърсете причината на заболяването. Ще видите, че причината се крие в надмощието на отрицателните енергии в организма. И тогава не остава нищо друго, освен да ги превърнете в положителни. Значи всяка болест се дължи на излишък от отрицателни енергии. Ако не можете да ги превърнете в положителни, намерете отдушник, отдето да изтече излишъкът. Отрицателната енергия в организма е неканен гост, от който трябва да се освободите.

Имате ли такива болести, които не се подчиняват на никакво лекарство, като разни подутини, буци по тялото, дълго време ще се молите и ще се излагате по 2с3 месеца на тихите слънчеви лъчи, за да изчезнат. Ако попадне желязно парче в организма ви, излагайте мястото, където се е загнездило парчето, на Слънце няколко месеца и то ще излезе. Само слънчевата енергия е в състояние да възстанови силата и здравето на човека.

244

Болни ли сте, излезте вълн на Слънце. Попечете се малко, на другия ден пак. Така за 2с3 месеца ще оздравеете.

Христос препоръчва Слънцето като метод за лекуване. Когато няма Слънце, ще се лекуваш в стаята си ще превържеш раната със зехтин или лук, а когато грее Слънце, ще излезеш вълн, ще развържеш раната си и ще я изложиш на слънчевите лъчи.

Умният човек, като вижда, че организъмът му е лишен от известна енергия, той я събира от Слънцето. Той знае, че Слънцето може да набави всеки недоимък от енергия в човешкия организъм. Когато се парализира известен орган, или крак, или ръка, или отслабнат очите, или отслабне паметта, всичко това се дължи на недоимък на енергия, недостатъчно

прииждане на кръв, храна в този орган. Умният и разумен човек няма да каже: такава е волята Божия, но ще си набави веднага необходимото, ще събере енергия, ще се изцери.

Натрупването на слънчева енергия в някои части на тялото в по-голямо количество създава за останалите органи ред болезнени състояния. Изоб-що боледуват тези органи, които са демагнетизирани, които са лишени от нужното количество енергия. За да се излекуват, мислено трябва да им се предаде необходимата енергия.

Ако между енергиите на Слънцето и енергиите на твоя организъм става правилна обмяна, ти всякога ще бъдеш здрав. Само здравият може да схване идеите на новото учение.

Слънчевите лъчи, възприети с Любов, са най-лечебният сок за тяло-то.

Когато се печете на Слънце, мислете за светлината като за живо съ-щество.

Да ви кажа магията: когато обичаш човека, когато той те обича, всич-ко ще направи за тебе. Така е и със Слънцето и водата. Щом ги обичаш ще направят нужното за тебе.

Каквото човек пожелае, това вече знаят от Слънцето и го изпращат.

245

Туй, реалното, което лекува, ми го изпращат от специфично място. Тази енергия идва по права линия.

Бог е поставил на небето Слънцето, на което да се грееете, а вие тър-сите лекар да ви нагрива изкуствено с лампа. Това не е лекуване! Ако се грееете всеки ден на Слънцето съзнателно, по половин час, с участието на мисълта, ще придобиете повече, отколкото с дни да се ровите из книгите да търсите какво казват лекарите за дадена болест.

При слънчевите бани най-важното е изпотяването. Ако сте на откри-то място, покрийте се с много тънка материя, бяла или светлозелена и съсредоточете мисълта си върху това, какво дава Слънцето и вие колко можете да го използвате.

Нашият организъм е образуван от милиарди клетки, които имат свойст-вото на Земята да възприемат слънчевите лъчи, да ги трансформират и да задържат от тях необходимата прана за обновяване и лекуване. Щом сте неразположени, излезте навън, изложете гърба си на слънце и от него ще получите това, което никаква философска мисъл не може да ви даде. Аз, някой път като съм неразположен, наместо да отида в аптеката, излизам вън, турям си гърба на Слънцето, концентрирам ума си и лекар-ството от Слънцето иде. След като се попека 1015 минути, каквото и да е главоболие ще изчезне. Коремоболието ще изчезне. Как става това, то е моя работа. Най-първо, като се пека на слънце, аз се нагаждам тъй хубаво, че да ме стопли. И да прати енергиите си към стомаха ми. Аз, ко-гато се пека на слънце, мога да ви дам един метод много малко закусвам, като бръмбара. Приемам един бръмбарски обед. Една-две череши, ще сипя в термоса си топла вода и от време на време ще гълтам по малко топла вода. И се пека на слънце. Казвате: "Какво ще стане?" Ще стане туй, което никъде не става: тази вода привлича енергиите, които идат от Слънцето.

Няма защо да гледате Слънцето с часове, еднадве минути са доста-тъчни. Щом изгрее, обърнете си гърба и кажете: "Искам да ми направиш една разтривка". Няма по-добри масажи от тия, които Слънцето прави

на гръбнака. За човека по-добър масажист от слънчевите лъчи няма.
Ранните лъчи от зазоряване до към 1011 часа са най-добрите. Ако не

246

вярваш в силата на слънчевите лъчи и си казваш: "Я оздравея, я не", няма да имаш добри резултати. Когато се лекуваш на слънчевата светлина, ще мислиш само за светлината, за нищо друго. Достатъчно е да концентрираш ума си половин час към Слънцето и слънчевата светлина, за да имаш резултат.

Казах ви, че трябва да се ползвате от слънчевата енергия, но вие бързате, не чакате да ви обясня как да постъпвате. Мнозина от вас започнаха да наблюдават Слънцето, без да знаят начина за това. Те се вторачват в Слънцето и очакват да получат нужната енергия. Слънчевата енергия трябва да мине през няколко воала, за да даде своя резултат. За да се лекува, човек трябва да прекарва слънчевите лъчи през известни призми. Тези призми могат да бъдат физически, а могат да бъдат и умствени.

Слънцето съдържа всички медикаменти в себе си. Няма болест, която да не се подчинява на действието на слънчевите лъчи. За да се лекува, човек трябва да прекара слънчевите лъчи през призма реално или мислено. Същото е и със светлината за да дойде до нашите очи като светлина, тя минава през няколко трансформатора. Ние възприемаме пречупена, рефлексирана светлина, а не права, затова и виждаме нещата относително, а не абсолютно. За всичко ние имаме една относителна представа.

Чистотата е естествено, праволинейно състояние на материята. За да премине от един свят в друг, енергията на чистотата трябва да се трансформира, а за това се изискват духовни методи и закони. Който знае тези методи и може да си служи с тях, той се ползва от енергиите на чистотата. За да се ползваме от енергиите на светлината и топлината на слънчевите лъчи, те трябва да преминат през неколkokратно пречупване и чак тогава ние можем да ги възприемаме. Колкото по-чиста е средата, през която те минават, толкова по-правилно се пречупват и толкова по-добре се отразяват върху човека.

Няма болест, която слънчевата светлина да не лекува, но при известни условия. За да може Слънцето да ви лекува, вие непременно трябва да поставите в хармония вашия ум, вашето сърце и воля с него, за да възприемат този лъч, който носи лечебните енергии.

247

В средата на човешкия мозък се намира тъй нареченото "летящо око на душата", или "вътрешното слънце на човека". Ако това слънце не

грее в човека, нищо не става от него. То играе роля на трансформатор в човешкия организъм. Когато външната енергия прониква в мозъка, този възел, или окото на душата, препраща тази енергия по целия мозък. То има и други свойства освен това да трансформира слънчевата енергия. В мозъка има и друг трансформатор, който препраща слънчевата енергия по цялото тяло. От правилното трансформиране на тия енергии зависи здравословното състояние както на организма, така и на чувствата. Значи това око е трансформаторът на Божествената енергия в човека и създава условия за неговото проявление. Когато това слънце свети в човека, в него има радост и веселие.

Не е въпросът да се изправите и да гледате Слънцето, но така да зас-

танете, че този слънчев лъч да влезе във вашето съзнание хармонично, тогава ще получите една необикновена приятност и разположение. Когато иска правилно да използва слънчевите лъчи, човек трябва да изложи гърба си под известен наклон. Измени ли този наклон, той няма да се ползва от разумните лъчи на Слънцето. Като говорим за Слънцето, ние нямаме предвид само физическото слънце, но и духовното слънце, като проява на интелигентни, разумни сили, като проява на същества, носители на Любов и Мъдрост.

Излагайте се на слънчевите лъчи, за да се свържете с Бога.

Всеки ден при изгрева на Слънцето пожелайте да имате Любов в сърцето си и истина в ума си. Да посрещате Слънцето, значи да посрещате Божия Дух.

Ако при всеки изгрев на Слънцето вие мислите за Бога, искате да Го намерите, да Го познаете повече, отколкото до вчера сте Го познавали, този изгрев вече придобива смисъл за вас. Излезете ли на изгрев Слънце, съзнавайте дълбоко в себе си, че днес ще познаете Бога малко повече, отколкото досега сте Го познавали. Ако при изгряването на Слънцето съзнавате, че възприемате повече от Божията Любов и от Божествения живот, тогава слънчевата светлина ще има за вас лечебно действие. Не мислите ли и не съзнавате ли това нещо така, изгревът на Слънцето ще

248

представя за вас чисто механически процес, който в нищо няма да ви ползва.

На Слънцето крадешком ще хвърляте един поглед, за една десета от секундата. Слънцето действа много силно и за да не си повредите очите, не гледайте направо и дълго време Слънцето. Светлината не е лоша, но ретината не е приспособена.

Като гледате Слънцето, не си свивайте очите, вие се страхувате да не ослепеете. Разбира се, че не трябва да стоите с часове и да гледате Слънцето с отворени очи, но достатъчно е за секунда две да го погледнете и после да си затворите очите. Като отваря и затваря очите си към Слънцето, то ще въздейства на отрицателните мисли и чувства в човека. Слънчевата светлина действа добре върху човешкия мозък.

За обновяване ще излизате сутрин, при зазоряване и на всяка минута ще отваряте и затваряте очите си.

Когато искате да добиете известна енергия, наблюдавайте Слънцето, не го гледайте направо, но хвърлете бегъл поглед към Слънцето и отдалечете очите си, и после дълго време си мислете за него.

Златото е складирана слънчева енергия, която индусите наричат "прана". Праната е необходима, от нея зависи здравето. Затова се препоръчва сутрин рано да излиза човек, когато може да възприема по-голямо количество прана. Десетина минути са достатъчни да постои човек при зазоряване и при изгрев слънце, за да приеме това, което му е необходимо.

Ще ви дам един метод, чрез който да си въздействате при разстройство на черния дроб. Турете дясната си ръка отпред на корема, с длан към корема, а лявата на кръста, пак с длан към тялото, и мислено прекарайте енергиите на Слънцето към центъра на Земята. След 1015 минути състоянието ви ще се подобри и ще станете весели.

Ако си болен, представи си, че Слънцето, светлината падат върху тебе като душ и като че ли се намиращ в едно море от светлина, здраве, сила, мощ, добрина, като че ли си потопен в Бога. Ако болестта е на

249

определено място, ще кажеш на болното място: "Излез оттук, аз имам работа, трябва да служа на Бога, иди си!" Ако болестта е по цялото тяло, ще кажеш: "Иди си от мене!" Ще направиш паси с дясната ръка отгоре на долу, приближаваш ръката си до устата и се изтърсва напред, като в същото време духаш три пъти.

Каквото и неразположение да имате, като изложите гърба си на Слънцето, неразположението ви ще изчезне. Ако неразположението ви се дължи на отрицателни мисли, изложете гърба си на юг, а лицето си на север. Няма да мине много време и неразположението ви ще изчезне. Ако сте хремави или простудени, изложете гърба си на юг, към слънчевите лъчи. Те лекуват всички болести. Ако енергиите, които са произвели неразположението ви, са положителни, обърнете се с лице към юг, а с гръб към север и неразположението ще изчезне.

Доброто влияние на Слънцето върху човека подобрява състоянието на артериалната кръв. Слънцето повдига човешките мисли и чувства, с което и кръвта на човека се пречиства.

Ако си гневен, или мразиш някого, изложи гърба си на Слънце, отпрати погледа си към Земята и тя ще отнеме отровата, която се е вмъкнала в кръвта ти. Слънцето и Земята са незаменими лекари.

Планинските слънчеви бани са за предпочитане, понеже ритъмът на Слънцето не е нарушен от астралния мисловен облак, който обгръща града.

Когато искате да се лекувате, излагайте гърба си на слънчевите лъчи. Когато искате да добиете вътрешен мир, излагайте гърба си на залязващото Слънце, лицето да е отправено на изток.

Когато човек тури ръцете си с дланите срещу Слънцето, това може да стопли цялото тяло, понеже топлината на нервите минава по цялото тяло.

Вбъдеше, когато хората съзнаят това, ще се лекуват само със слънчевите лъчи. Те ще знаят кои лъчи срещу какви болести и недъзи могат да се използват.

250

Да се подмлади човек не е мъчна работа. Подмладяването върви по един особен закон на природата. Подмладяването е свързано с възстановяването в организма на нормалната дейност на жизнената енергия, център на която е Слънцето. Жизнената енергия от Слънцето ние възприемаме чрез въздуха и светлината. Сега вече и много от съвременните лекари започват да лекуват разни болести със слънчевата светлина. Някои от елементите на природата носят безсмъртието, което се дава на хората периодически. Жизненият еликсир идва отдалече, минава през Слънцето и слиза на Земята на всеки 2 хиляди години, и носи нов живот, нова култура, нова епоха.

Излагайте гръбначния си стълб на слънце, за да се отпушват нервите, да нямате болки. Подпушване става не само във физическото тяло, но и в другите тела. Всички органи на физическото тяло имат отношение към другите тела, за които вие почти нищо не знаете.

Напоследък се установи, че на голяма височина над Земята има един пласт озон, който пропуска само дълги ултравиолетови лъчи, а не пропуска къси ултравиолетови лъчи, тъй като те биха разрушили всичко със своята сила. Каква разумност, какво целесъобразност царя в природата! Има една разумна сила, която бди над всичко.

Има случаи, когато човека получава удар от Слънцето. Слънцето ли е виновно за това? Не е виновно Слънцето, но нечиста кръв има той. Между 11 и 15 часа трябва да се излиза с шапка. Ако главата ви е здрава и

кръвта чиста, може и без шапка в големите горещини. Някому съм казал да се пече на слънце. Той се пекъл от 11 часа до 1213 часа и слънчасал. После ми казва: "Учителю, аз се пекох по твоя метод и слънчасах". Хиляди пъти съм ви казвал от 7 до 10 часа да се печете, а не по обед или пък след обед! След обед изобщо не трябва да се печете, ще стоите на сянка. Слънчевият удар зависи от утайките вътре в мозъка. При слънчевия удар етерното тяло излиза навън, а физическото остава без съединение. Главата не трябва да се излага много на Слънце, защото мозъкът ще привлече слънчевата енергия изведнъж и не ще успее да я изпрати до

251

останалите части на тялото. Може главата да се покрива със зеленина, големи листа растителни. Добре е слънчевите бани да се правят през април, май, юни, юли и август. Причината, че се чувствате отпаднали, омаломощени, когато Слънцето грее силно, то е защото вибрациите на слънчевите лъчи са по-силни от вибрациите на вашата Любов; това се отнася и до студа ако Любовта ви е силна, вие няма да се простудявате, макар и леко облечени. Сегашните хора с лошия си живот стават причина светлината, която идва от Слънцето, да не може да остави всички благословения на Земята. Те са причина да не могат да се приемат Божиите благословения. Ако ние не вложим доброто като основа и правдата като разпределително средство, и ако не приложим разумността, не може да се повдигнем, а ще бъдем като дресирани животни. Когато човек излага гърба си на Слънцето с цел да се лекува, трябва в ума си да има само светли мисли. Излизайте всяка сутрин на слънце, като излагате гърба си най-напред на юг, после малко на север, малко на изток и постоите така един час от 7 до 8 часа сутринта. Отправете ума си към Господа и кажете: "Господи, просвети моя ум! Дай здраве на всички хора, а заедно с тях и на мене." След това започнете да мислите върху най-хубавите неща, които знаете. Направете този опит през цялата година. Ще видите, че 99% вашият опит ще бъде сполучлив. Боледуваш, защото нямаш правилни отношения към природата. Щом оправяш отношенията си към нея, няма да боледуваш. Всеки ден Слънцето ни пляска в очите. Има пляскане на безлюбието. Нека те плесне любещата ръка, може да ти предаде нещо, но ако те плесне ръка, която не е любеща, ще внесе отрова в живота ти. Казвате: "Повече светлина!" Повече светлина, но такава бомбардиране ще бъде от слънчевата светлина, че ще ни ослепи. Венера, която е по-близо до Слънцето, за да се запази от слънчевата енергия и от голямата любов на Слънцето, е увита с пари, за да може, като минава тази

252

енергия през парите, да се намали силата ѝ, за да бъде малко по-удобно за живеене. Този закон е верен. Добрите мисли и добрите чувства са една броня против черните лъчи на Слънцето. Сутрешното Слънце не е опасно до към 10 часа, но около обед между 11 и 11 и 50 минути черната светлина може да те атакува, ако не си с будно съзнание. По същото време не е хубаво да спите, също да не спите и след обед. Може да си почивате, но да не лежите и спите. Като изучавате влиянието на светлината, ще забележите, че има часови през деня, когато Слънцето изпраща на Земята благотворни лъчи,

главно сутрин до обяд. Има часове през деня, когато слънчевите лъчи не се отразяват благотворно върху организма. Това са т.нар. черни, негативни лъчи. За да не попаднете под влиянието им, пазете се да не спите през деня. Ученикът не трябва да спи през деня, особено когато действат черните слънчеви лъчи. Ако спи през деня, той се чувства неразположен, уморен, отпаднал духом. Човек може да се излага на слънчевите лъчи през всяко време на деня, но умът му трябва да бъде съсредоточен, положителен, да възприема само положителните лъчи на Слънцето. Ще се концентрирате, но ще се пазите да не заспите. С черните отрицателни вълни на Слънцето идат и земни вълни, които се отразяват вредно върху организма на човека. Докато научите законите на ограждането, да се пазите от тези вълни, добре е да се греете на Слънцето през ранните часове, най-късно до обед. Пазете се от следобедните слънчеви лъчи. Когато искате да се лекувате със слънчевите лъчи, най-добри часове са от 8 до 10 часа.

Мнозина се оплакват от силното Слънце, казват, че действа зле върху органите им. Причината за това не е Слънцето, а в мислите и чувствата на хората. Лошите мисли и чувства образуват един тъмен пояс около Слънцето, който така пречупва слънчевите лъчи, че задържа голяма част от тях, а остава тъй наречената "черна светлина" на Слънцето. Тия черни лъчи са причина за много болести, както и за почерняването на хората. Оттук може да се извади заключение, че началото на всички болести се крие в особено вътрешно пречупване на слънчевата светлина. Светлина, която се пречупва в низходяща степен, всякога произвежда болезнени състояния в човешкия организъм.

253

Имахме едно голямо дърво, зарзала, като удари този, черният лъч, изсъхна. Отрязвахме го и пак пониква отдолу, но този черен лъч унищожи дървото. То са черните лъчи, които унищожават. По течение вървят. Следователно добрите мисли, добрите чувства са една броня против черните лъчи на Слънцето. Ако ти не си въоръжен с една отлична, чиста мисъл, с отлични чисти желания и чисти постъпки, всякога тази черна светлина може да те атакува. Денем към обед не е хубаво да спите по единствената причина, че ако спиш, може да пострадаш от тях. Ако седиш буден, тъй както конете седят, не е опасно. Да си легнал на леглото, както старите правят, излагаш се на опасност. Който е спал по обед, като се събуди, е неразположен.

Причината за това, че Слънцето ни изгаря, е следната: около нашата Земя се образува един черен пояс от изпаренията на нашите мисли, чувства и желания и вследствие на това се образуват тия палещи лъчи на Слънцето. Тъй че ние възприемаме слънчевите лъчи чрез отражение. Слънчевите лъчи представляват сбор от билиарди разумни същества, които идват на експедиция на Земята. Всяко разумно същество оставя своя подпис върху лицето на хората, тези подписи те наричат почерняване.

Един човек като слиза на Земята, той все ще се окаля от атмосферата. Вземете най-хубавата светлина, която слиза от Слънцето: тя след като ни погрее, ни изгаря. Това е кал. Черното, което се заражда на лицето, това е кал, която слънчевата енергия извежда навън от тялото. Когато слънчевата енергия изгори човека, той се пречиства. Трябва едно ново схващане за живота. Ние мислим, че хората са лоши, че нарочно са лоши. Не! Някои хора са лоши без да знаят, защо са лоши.

Защо почерняват хората от Слънцето? Слънцето има едно особено свойство да извлича навън лошите мисли и желания на хората, вследствие на което те почерняват. Ако искате да познаете какъв е човек,

поставете го на прякото влияние на Слънцето. Ако той почернее напълно, значи в неговите мисли и желания има нещо нездравословно; ако пък никак не почернее, и това не е добре. Туй показва, че този човек не е здрав и Слънцето не е в сила да го лекува. Все трябва да стане поне малко изгаряне на кожата. Обаче има начин, когато човек може да не

254

почернява от Слънцето. Какъв е този начин? Да преобрази своите мисли и желания в добри.

Ако човек не почернява от Слънцето, това показва, че той не е здрав. Слънцето не може да го лекува. Между Слънцето и човека трябва да става правилна обмяна. Чернота, предизвикана от слънчевите лъчи, показва, че Слънцето е извлякло от организма на човека всички утайки, нечистотии, всичката гъста материя. Ако човек не почернява, тази гъста материя остава в организма и създава ред болезнени състояния.

Ако почернявате на Слънцето, значи сте акумулирали неговите енергии. Почерняването е подпис, че сте взели енергии от Слънцето. Казваш: "Почернял съм, откъде иде чернотата?" Сега наблюденията установяват, че ония, които почерняват от слънчевите лъчи, са здрави хора. Ония, които не почерняват, се оказва, че са болни. Има известни болести, които могат да се лекуват от Слънцето. Ако ти се печеш, но не почерняваш, ти не можеш да се лекуваш. Щом почерняваш, можеш да се лекуваш. Ето един факт, който може да ви насърчи: когато почернявате на Слънцето, това да ви бъде една диагноза: вие сте здрави. Това са сравнения, вие не сте ги проверили, на вяра трябва да ги вземете. Може да ги проверите сега. Ще кажете: учените хора ги изнасят тия факти. Трябва да се проверят до каква степен са верни. Не така да почернееш, че после да не можеш да побелееш, както черните. В тях се образува този пигмент, който е много траен. Говоря за чернотата, която временно се образува и после пак се губи.

Ако Слънцето не те изгаря, твоята съдба е решена. Всичките хора, които слънцето не изгаря, побеляват и изчезват от света. Те стават много крехки хора. Слънцето има сила да изтегли черното. Ако живеете хармонично, то черното излиза навън. Ако Слънцето не изтегли от тебе черното, ти не си в хармония сега. Та, по някой път аз харесвам черните повече, отколкото белите. На белите черното е отвътре. На черните бялото е отвътре, черното е отвън. Има хора, които отвън и отвътре трябва да бъдат бели. То е вече другото Слънце. Сега ще се направи новото Слънце. То като изгрее, изтегля злото. Хубаво е новото Слънце. Онова, новото Слънце, няма да изгаря хората. Тогава хората ще бъдат отвън бели и отвътре бели. При сегашните условия човек трябва да бъде черничък. Никога не

255

може да направите една картина само с бели бои. Ако имате бяло платно, с черна боя може да направите картината, но ако имате само черна, картина не може да направите.

Енергиите, които излизат от Слънцето, крият в себе си запас от жизнени сили, от лечебни енергии. Искате ли човек разумно да използва енергиите на Слънцето, той трябва да излага гърба си на ранните слънчеви лъчи, още преди изгряването на Слънцето. Енергиите, които ще приеме по това време, се равняват на енергиите, които би приел, ако се излага цял ден на Слънцето. Даже и в облачно време можете да излизате преди изгряването на Слънцето и да концентрирате мисълта си по посока на

изгряващото Слънце. Облаците пречат само да видите Слънцето, но неговите жизнени енергии минават през тях. Никаква външна сила не е в състояние да противодейства на слънчевите енергии. При слънчево време хвърлете шапките и чадърите си, не се страхувайте от слънчасване, ходете по 3d4 часа навън гологлави. Летните шапки да бъдат съвсем тънки, от тънка материя и прозрачно направени, за да може слънчевите лъчи да проникват. В планината, когато Слънцето не е много силно, може да ходите гологлави. Всеки лъч, попаднал върху човека, се поглъща от организма му и после излиза отново във вид на мъртва светлина. Вие трябва да бъдете под влиянието на преките слънчеви лъчи, а не на косвените. Не стойте на дебела сянка. Светлината, която минава през стъклото, има едно влияние, а тази, която минава направо, има друго влияние. Отваряйте широко прозорците си, когато Слънцето грее, когато има малко влага. Хубаво е да имате копринени пердета на прозорците, но още по-хубаво е да нямате пердета. Има известни часове през деня, през които прозорците трябва да бъдат отворени. От 10 до 14 часа дръжте прозорците си отворени. Разтворете всички прозорци в топлите дни, нека въздухът и светлината

256

да влизат през целия ден. Вечер, преди да залезе Слънцето, затворете прозорците. Болни сте, а нямате пари да се лекувате. Аз ви давам чек даром, като го подписвам с двете ръце. Той се състои в следното: излизайте всяка сутрин на Слънце, като излагате гърба си най-напред на юг, после на север малко, малко на изток и постоите така един час, от 7 до 8 сутринта. Отправете ума си към Господа и кажете: "Господи, просвети моя ум. Дай здраве на всички хора, а заедно с тях и на мен." След това започнете да мислите върху най-хубавите неща, които знаете. Направете опит и ще се уверите, че в света има една разумна Сила, която определя живота на всички същества. Има кой да се грижи за вас. Сутрин, обед, вечер Най-висшата материя, която възприемаме, това е слънчевата енергия. Ако ти не виждаш тази светлина, не можеш да се обновиш. Първият слънчев лъч носи богатството на всички лъчи. Най-полезните лъчи са около изгрев слънце. Слънчевата енергия е жива, на нея всичко расте, цъфти и зрее. Тази енергия идва само сутрин, когато Слънцето изгрява, но тя не идва от самото Слънце. Всичко, каквото може да се вземе и което може да ви ползва, е преди и около изгрева на Слънцето. През деня може да се вземе, но това са триците.

Първите слънчеви лъчи съдържат специфична енергия, полезна за всички живи същества. Който не се грее на първите слънчеви лъчи, колкото и да се грее на обедните, нищо няма да придобие. Зората дава на човека такива енергии, каквито никоя друга сила не е в състояние да му даде.

257 16 П. Дънов. Космос

Ранните слънчеви лъчи, преди, около и след изгрев Слънце, особено пролетните слънчеви лъчи са целител за всички болести.

Винаги трябва да знаеш кога изгрява Слънцето, за да си буден, да излезеш и да го посрещнеш. Първият лъч на Слънцето е нещо много мощно и красиво! Ако десет пъти можеш да го хванеш през годината, то е достатъчно. Но за да го усетиш както трябва, не бива с нищо да отвличаш вниманието си.

Ранните слънчеви лъчи са най-благоприятни за човека. В Слънцето има един голям трансформатор, който изпраща енергия по цялата Земя. В Слънцето има и специален трансформатор за всеки човек на Земята. Всеки човек приема специално изпратените за него светлина и енергия. Всеки човек има трансформатор, който приема специалната светлина, изпратена за него.

Ако Слънцето изгрява и вие не излезете да ви огреят слънчевите лъчи, да използвате тези слънчеви енергии, вие не можете да приемете тази прана, която очаквате от Слънцето. Ще излезете и ще изберете

най-хубавото място. Там ще се напечете от всички страни и тогава ще се приберете в къщи.

След като изгрее Слънцето, аз трябва да взема нещо от него. Ако Слънцето изгрее и не взема нещо от него, аз правя престъпление. Всеки ден трябва да изляза преди Слънцето, да си взема необходимата порция, която ми се пада. Една дажба има, която Слънцето има да ми даде. Трябва да изляза точно навреме.

През деня каквото се взима, то е триците. А същественото е, което ти помага за през целия ден. То е същественото. През деня каквото вземаш, не че е лошо, но то е триците. Сутринта което трябва да вземеш, то е същественото.

Един час поне преди изгрева на Слънцето ти трябва да си накрак. Да не спиш, нито да се излежаваш.

Още преди изгряването на Слънцето, човек трябва да бъде накрак, да получи дажбата си. Ако се излежава и се оправдава с неразположението си, той губи.

258

Слънцето изгрява, а вие мислите дали да станете, или не. Който иска да прокопса в света, Слънцето да не го заварва в кревата. Колкото пъти го заварва в кревата, ще плаща глоба. Слънцето му носи писмо от невидимия свят, а той се излежава. Искате ли работите ви да са наред, още в зори трябва да сте накрак. Лягайте рано и ставайте рано. Сутрин, щом станете, свържете се с Бога. Сами си услужвайте, не търсете слуги да ви носят обувката и дрехите.

Препоръчвам ви да ставате сутрин рано, когато изгрява Сириус или когато Зорницата изгрява, ако искате да внесете нещо хубаво в душата си. Първият лъч на Слънцето го дочекай и тогава може да отиваш на работа.

Излизайте сутрин рано около изгрева на Слънцето, да го погледате една-две минути, да си попечете гърба на Слънцето дватри часа, така главоболието и болките в гръбнака ще минат.

Сутрин от 7 до 10 часа най-късно ще се излагате на Слънце. Мозъкът е като батерия и щом тази батерия започне да възприема, щом пълненето ѝ със слънчева енергия става правилно, тя после я изпраща към всички части на тялото и тази енергия започва да лекува.

Ако при изгряването на Слънцето съзнавате, че възприемате повече от Божията Любов и от Божествения живот, тогава слънчевата светлина ще има за вас лечебно действие. Не мислите ли и не съзнавате ли това нещо така, изгревът на Слънцето ще представлява за вас чисто механичен процес, който нищо няма да ви ползва.

При изгрев Слънце слънчевите лъчи урегулирват нервната система. Ако си умен и ако обичаш Бога, Слънцето ще те грее по-добре, ще бъдеш по-възприемчив към известни слънчеви енергии, докато безлюбие то съставлява едно препятствие в това отношение. За да приемем от Слънцето това, което то дава, трябва да имаме отношение към него не само като към физическо тяло, но и към съществата, които го населяват и да се свържем с тяхното съзнание. Ако човек една цяла година, ден след ден, непрекъснато посреща зазоряването и изгрева така, както трябва, независимо от това дали времето е ясно, облачно, дъждовно, или с виелици и бури, той може да стане гениален.

259

Сутрин, като изгрява Слънцето, обърнете лявата си страна към него да ви огрее. После ще обърнете дясната си страна, след това гърдите, гърба и ще кажете: "Господи, благодаря Ти, че си създал добре света. Искам да бъда разумен, да разбирам Твоите пътища и да живея заради Тебе. Сега аз се връщам към Тебе. Онези ядоха и пиха, но нищо не разбраха от този живот." Всеки човек трябва да се върне от пътя на своето отклонение. Слънчевите лъчи са живи мисли на напредналите същества. Те поддържат нашия живот. За лечение трябва да се напечеш на Слънце преди обед. Обаче съзнанието ти трябва да е будно, концентрирано и да мислиш, че тези лъчи са живи мисли. Тогава ще ги използваш всичко отрицателно болести, състояния ще изпъдиш навън. Когато се печеш на Слънце, не бива да заспиваш, иначе ще поглъщаш отрицателни енергии. В пространството между Земята и Слънцето има трансформаторни кръгове, които трансформират светлина.

Всеки един добър човек за мене е един изгрев. Всеки човек, който обича, е изгрев. Който постъпва добре, е изгрев. Всеки човек, който не живее добре, той е залез на Слънцето.

Направете следния опит: за една седмица занимавайте се по един час дневно с алгебра, именно първия час след изгряването на Слънцето. Не мислете, че ще придобиете големи знания, но ще събудите в себе си особени енергии, чрез които ще свършите друга някаква работа. След това определете втория час след изгряване на Слънцето за изучаване на някаква философска система. Като работите една седмица в това направление, ще събудите в себе си друг род енергия. През времето, когато се занимавате с математика и философия, измервайте врата си и широчината на ръката при китката, да видите разликата между енергиите в единия и другия случай и действието им върху кръвообращението. Като разбирал този закон, псалмопевецът казва: "Господи, на ранина ще Те призова". Това значи: на ранина, преди изгряването на Слънцето, ще се занимавам с най-великата работа общение с Бога, да придобия енергия, с която да свърша работата си през деня. Дето и да отиде човек, каквато работа и да започне, той се нуждае от енергия. Вие трябва да бъдете външно и вътрешно богати, с мощен дух, широка душа, светъл ум и с благородно сърце.

260

Енергиите, които Земята приема от Слънцето, проникват в земните пластове, оставят там хранителни елементи и вече преобразени наново отиват в космическото пространство после на Слънцето за преработка, за да добият първоначалния ритъм. От полунощ до обед Земята е отрицателна, възприема повече, а от обед до полунощ е положителна. Сутрин при изгрев слънце Земята е най-отрицателна, най-много приема. Тогава

човек може да възприеме прана, жизнена енергия тогава този прилив на енергия е най-силен и животворен. Един час преди изгрев Слънцето оказва психическо влияние върху клетките на тялото, обновява тяхната енергия и създава нов импулс за работа. Преди изгрев слънце слънчевата енергия най-много действа за подобряване на мозъчната нервна система. При изгрев слънце се тонира дихателната система, а от 9 до 12 часа стомахът. Следобед вече слънчевите лъчи не са полезни. Причината за тази разлика е в различната възприемателна способност на Земята и на човешкия организъм.

Не може Слънцето да ти предаде своето благо, понеже теченията от сутрин до вечер са разнообразни: човек до обяд възприема теченията, които са благоприятни, а следобед, понеже вече е натоварен, намира се в негативно състояние и почти нищо не може да възприеме.

Всички добри желания се садят само сутрин, вечер нищо не се седи. Вечер семенцата растат, а сутрин се садят. Така е и в духовния свят. Знаете ли какво значи сутрин? Сутринта е младост. Сутрин Слънцето е млад момък, на обед женен, а вечер стар дядо.

Христос казва: "Аз дойдох в света, за да ви науча да познавате доброто в лошото и лошото в доброто". Доброто има своята лоша страна, както и лошото има своята добра страна. Доскоро мислеха, че Слънцето е съвсем чисто, обаче днес е известно, че по него се намират черни петна. И Слънцето е опетнено. Знаете ли каква тревога се дига понякога в Слънцето? Всякога тревогата на Слънцето се отразява и на Земята. Когато на Слънцето е тихо, и на Земята е тихо. Следователно, едната половина на нашата Земя е обърната към Бога, тя е по-близо до Бога и Слънцето я осветява, а другата половина е тъмна. Тази половина, която е обърната с лицето си към Бога, събира енергията си.

Всеки от вас може да дойде до това състояние. Когато кажете, че нищо не може да направите, вие сте в положителната енергия на Земята. Когато

261

вашата земя се обърне към Слънцето, вие сте в отрицателната енергия на Земята и тогава идва културата. Ще ме попитате: "Как така една и съща слънчева енергия някога е добра, а някога лоша?" Сутрин слънчевата енергия представлява майчината любов, а следобед, когато мине меридиана, енергията се изражда, става лоша. Привечер тази енергия се отразява още по-зле и затова вечер стават сбивания, убийства и т.н. Защо стават тези неща между хората? Защото се събират все положителни енергии. За да не стават такива неща, жената трябва да напише като закон на мъжа си, да се връща в къщи два часа преди залез слънце. Ако се върне след залез слънце, главата му непременно ще пострада.

Същото нещо става и в нас. Когато замислим нещо хубаво, благородно, ние сме в отрицателната енергия, в светлата страна на Земята; замислим ли нещо лошо, ние сме в положителната страна на Земята, в положителната енергия.

Сутрин при изгрев Земята е най-отрицателна, т.е. приема най-много. Този факт е от извънредно голяма важност, за да се оцени значението на изгрева. Трябва да имаме предвид следния закон: ние сме част от земния организъм и затова, когато земният организъм приема, и човешкият организъм приема и обратно, когато Земята дава, и човек дава. Затова именно най-силно действащи са първите слънчеви лъчи. Тогава и човешкият организъм е най-възприемчив към слънчевите енергии. Сутринта имаме всякога повече прана или жизнена енергия, отколкото на обед. Тогава живият организъм поглъща най-много и най-мощни положителни енергии. Първите слънчеви лъчи са най-активни, тогава Слънцето е в апогея на своята дейност. Слънчевата енергия минава всеки ден през два периода: от

12 часа среднощ до 12 часа на пладне има прилив на слънчева енергия, а от 12 часа на пладне до 12 часа среднощ отлив. Слънчевата енергия минава всеки ден през 4 периода: от 12 ч. среднощ до 12 ч. на пладне има прилив на слънчева енергия, а от 12 ч. на пладне до 12 ч. среднощ има отлив. Приливът дохожда до най-високата си точка при изгрева на Слънцето. Този прилив е най-силен и животворен. Да посрещнеш изгрева на Слънцето означава да се свържеш съзнателно с него, за да могат неговите сили да потекат през твоя организъм. Свърже ли се човек със Слънцето на физическия свят, едновременно с това той се свързва с още две слънца – Слънцето на духовния и на Божествения свят. Ако човек не посреща изгрева на физическото Слънце,

262

не може да бъде здрав. Този закон е познат не само на хората, но и на всички живи същества.

Най-лековити са слънчевите лъчи сутрин от 8 до 9 часа. Към обед лъчите са много силни и не действат добре върху човешкия организъм.

Ранните слънчеви лъчи действат добре върху анемични хора.

Сутрин на зазоряване, при изгрев слънце и после до към 10 часа слънчевата енергия е най-полезна. На обед точно е най-силна, тогава ще искате благословение, след обед тази светлина вече е вредна, а два часа преди да залезе Слънцето, вие трябва да сте си вече у дома.

В езерата и реките може да влизате, когато Слънцето е на зенита, горе, перпендикулярно на Земята, но преди да влезеш във водата, ще си омиеш настрана краката. Като приемеш тези слънчеви лъчи на обед точно, ще възприемеш от слънчевите лъчи знание, което никой в света не може да ти даде.

Когато искате да се лекувате, излагайте гърба си на ранните слънчеви лъчи. Когато искате да придобиете вътрешен мир, излагайте гърба си на залязващото Слънце, а лицето отправете към изток. При това положение вие ще изпитате дълбок вътрешен мир и ще разберете, че не трябва да се тревожите за нищо и никакво.

Пролетно и лятно време, от 22 март всяка година, препоръчително е да се ляга и да се става рано, за да се посреща Слънцето и да приеме човек своя дял от него тъй, както пчелите събират нектар от цветята. Всеки трябва да прави опити ред години, за да се убеди в тази истина. Не е необходимо сяпао вярване. Всеки сам ще си изработи свои собствени схващания и понятия за благотворното действие на Слънцето. Това не е никакво заблуждение, а дълбоко разбиране на основния закон на великата природа. Винаги трябва да бъдем в съгласие с нейните постановления и да разбираме, че в тях се съдържат истинските методи за нашия живот. И ако ние вървим в съгласие с тях, всякога можем да бъдем умни, здрави, силни и щастливи. Следователно ние трябва да посрещаме служителите на природата добре. Един от тези служители е Слънцето. Затова псалмопевецът казва: "И обръщаха се, и търсеха Бога на ранина" (псалом 78), и: "Добре е да славословим Господа и да песнопеем на името Ти, Всевишни:

263

да възвещаваме на ранина милостта Ти" (псалом 92), а не казва: "Вечер ще Те славя, Господи!" Когато природата започва работата си, тогава и ние трябва да започваме нашата. Това е то Божественото, великото в живота, т.е. да мислим и чувстваме тъй, както великата, разумна, жива природа се проявява, а не тъй, както хората са измъдрили всевъзможни системи и верую. Защото "верую" в света това е Истината, същината на

живота това е Любовта, а смисълът на този живот това е Мъдростта. През пролетта слънчевите лъчи действат най-благоотворно, от края на януари до 22 юни са особено лековити. През всички годишни времена слънчевите лъчи не действат еднакво. Земята в началото на пролетта е повече отрицателна и затова най-много приема. Ето защо през пролетта слънчевите лъчи действат най-лечебно. От 22 март нататък Земята постепенно става положителна. През лятото тя е вече доста положителна и затова приема по-малко. И летните лъчи действат, но по-слабо. Слънчевата енергия през четирите годишни времена оказва четири вида влияния. Пролетта и лятото представляват прилив на слънчева енергия към Земята, а есента и зимата отлив. Затова най-благоотворното влияние на Слънцето започва от 22 март. Всички онези организми, които са здраво устроени, се ползват от тази енергия, а слабите организми се разтопяват от нея и отслабват още повече. От 22 март Земята работи по-творчески, творческите ѝ сили са в действие. Когато на пролет приижда положителна слънчева енергия, творческата дейност на Земята се увеличава и затова има по това време силен растеж най-голямата органическа работа се свършва тогава. Най-добрите месеци за обновяване са от 22 март, през целия месец април и май до 22 юни. На последната дата всяко растение спира. Месец февруари има много полезни дни, понеже приижда екваториална прана на Слънцето, която носи живот със себе си и обновление за организма. "Изгряване" и "зализване". На полюсите имате един изгрев и един залез. В умерения пояс имате 365 изгрева и 365 залеза. Как става това, отдавна е доказано. Учените хора казват: "Да направиш такова прозорче,

264

че Слънцето постоянно да го огрява. Направи северен прозорец, който Слънцето да го огрява." Къде можеш да направиш такъв прозорец? Само на северния полюс. Тогава Слънцето, като се обръща, всички прозорци ще бъдат северни, южни, източни и западни. Според мене, най-възвишеният живот е на полюса. Човек, който иска да стане светия, трябва да отиде на северния полюс. Талантливите са в Русия, обикновените в нашите места, глупавите в тропиците. Това е така. В тропиците се явяват най-големите болести. На вас ви се вижда малко шеговито. От неразбирането на живота ние мислим, че противоречията, които се срещат на север, са проклетие. И най-големите изпитания, които идват в живота ни, са все от северния полюс. По-малките изпитания, това е умереният пояс. Дето няма изпитания, а има ядене и пиене то е екваторът.

Скъпоценни камъни

Скъпоценните камъни са един велик свят и когато човек се одухотвори, той започва да вижда това, което по-рано не е виждал. В Откровението, в 21-ва глава се говори за 12-те порти, направени от скъпоценни камъни: яспис, сапфир, смарагд, сардоникс, сардий, хризолит, вирил, топаз, хризопрас, якинт, аметист. Те символизират 12-те добродетели. Чрез минералите, чрез скъпоценните камъни се проявяват херувими, серафими и др.

Има скъпоценни камъни, на които силата и досега е скрита. Отвън камъните изглеждат обикновени, но имат в себе си сила. Колко сълзи е пролял скъпоценният камък през хилядите години, докато стане красив! Някои от съвременните геолози казват, че скъпоценните камъни са се образували от газовете в земята. Скъпоценните камъни са минали през газовете, но не са образувани от тях. Те коренно се различават от газовете. Други учени пък казват, че диамантът, напри-

мер, не е нищо друго, освен чист въглерод. Не, диамантът не е въглерод. Както човешката душа е облечена в тялото, така и диамантът е облечен в материята на въглерода, но сам по себе си той не е въглерод. В това отношение всеки скъпоценен камък има свое тяло. Трябва да се знае, че тялото на скъпоценния камък не е самият камък – той е само неговото

265

външно облекло. Значи скъпоценният камък представя един затворен живот, който очаква своето бъдещо развитие. И когато питат, защо хората обичат скъпоценните камъни, знаем вече причината: хората обичат скъпоценните камъни, защото те крият в себе си сили в потенциално състояние, които очакват своето развитие.

В скъпоценните камъни може да се проучат свойствата на светлината. Скъпоценните камъни задържат известна светлина. Те са били учени, задържат известно количество светлина, за която ние нямаме понятие и затова са станали скъпоценни. Най-хубавото в скъпоценните камъни е направено от светлина. От светлина са направили своята дреха.

Да допуснем, че всеки кристал представя велик закон за оформянето или проявяването на човешкото съзнание на Земята. Щом е така, трябва да приемем, че всички хора са нагласени според кристалите. Оттук ние си обясняваме защо едни хора обичат едни скъпоценни камъни, други хора обичат други и т.н. От обичта и разположението на човека към един или друг от скъпоценните камъни се съди за произхода на неговото съзнание или за степента на развитието на неговото съзнание. Чрез скъпоценните камъни вие ще намерите кой човек някога в миналото е бил бащата на вашето съзнание.

Често природата поставя особени белези на човека – било зад ушите, било на ръцете или другаде, когато иска да отбележи за някого чий наследник е този човек. И тогава тя казва: ако у някоя майка или у някой баща съществува същият белег както у някое дете, това дете е тяхно. Не само по тия белези могат да се разпознават хората, но и по строежа на порите. Какъвто е строежът на порите у майката, такъв е и у сина. Порите на някои хора имат правилни геометрически фигури; освен това линиите между една пора и друга имат точни математически размери. За да се определят и измерят линиите, както и формата на самите фигури петоъгълници, шестоъгълници и др. си служат със специални за това инструменти.

Когато се изучават кристалите от окултно, или от Божествено гледище, ние не се интересуваме само за произхода на кристалите, но ги разглеждаме като пергаменти, върху които е написана цялата история за развитието на човешкото съзнание. От тия пергаменти бъдещите минералози ще учат. Знаете ли колко ситно са написани тези научни факти! Знаете ли

266

какви сложни математически и геометрически формули на велики учени се крият в тия кристали! Големи съкровища се крият в кристалите. Като изследвате природата, ще видите, че най-скъпоценните работи не са големи. Например, едно време брилянтът е бил въздухообразно вещество, което е заемало голямо пространство. Трябвало е да мине дълго време, докато се стъсти. Господ го е стъстил, превърнал го е в твърдо тяло, но същевременно е намалил обема му. Той е станал малък по обем, но скъп по цена. Знаете ли колко енергия, колко материя е пресирана в един атом?

Кой е образувал диаманта? Кой го е кристализирал на 3d4 километра

в земята? Ще кажете, че температурата и налягането са взели участие при това кристализиране, но освен тези условия кристализирането се дължи на една разумност, която действа отвън. Какво показват правите линии? Това са кристалите. Какво показват кривите линии? Това са образите на организмите, на растенията. Правата линия съдържа безсмъртието нищо повече! Всяка права линия, всеки един кристал се отличава по това, че той се стопява, но не изгаря. При силните атмосферни налягания и при много хиляди градуса топлина той се е стопил и после е кристализирал, и след милиони години се е превърнал в скъпоценен камък. Правата линия показва високо налягане и силна температура, без да изгаря. Защото смъртта иде от изгарянето. Диамантът има органически произход. Диамантът понякога път страда от болки. Той има треска. Щом диамантът страда от треска, не може да отразява слънчевите лъчи, потъмнява. Ако вие носите един диамант и той изгуби своя блясък, вие сте болен. Диамантът е в състояние да ви помогне, но и той може се зарази от вас. Камъните се заразяват от хората. Всяка материя, която пропуска слънчевите лъчи, е полезна, понеже е кристализирана. А онази материя, която е тъмна и не може да пропуска слънчевата светлина, сама по себе си не е толкова ценна. Кое е онова, което дава ценност на диаманта? Неговата кристализация и неговата твърдост. Нито учените, нито обикновените хора знаят защо се е явил диамантът. Той е единствената мярка. Ако ти в ума си нямаш понятие за диаманта, за неговото вътрешно значение, ти не си го разбрал. Диамантът

267

не е мъртво тяло, както мнозина мислят. Той е живо тяло представлява една кристализирана разумност с 4 отношения в света. Диамантът е толкова чувствителен, че ако се носи от престъпник, който е убивал хора, той изгубва блясъка си. Дори ако този човек е много голям престъпник, диамантът ще избухне и ще си замине. Той не иска да бъде притежание на един престъпник. Има един случай в Африка, когато един диамант избухнал от само себе си, сам се запалил и изгорял. Ако ние имаме този идеализъм на диаманта, какви трябва да бъдат нашите мисли? Те трябва да бъдат като него, кристални и твърди. Това е вече мисъл! Ти можеш да носиш в себе си диаманта като емблема. Ти трябва като него да бъдеш твърд и чист по характер. Във време на мъчности и страдания, ти трябва да бъдеш твърд като диаманта. Ако искаш да бъдеш чист, трябва да бъдеш чист пак като диаманта. Ако си чист като диаманта и отправиш своята мисъл към небето, то веднага ще те послуша. Един голям диамант, ако е чист, щом го носиш, ще бъдеш здрав. Не може човек да носи един скъпоценен камък и да бъде болен. Ако носиш един камък и заболееш, значи и камъкът е заболял. Като заболее един скъпоценен камък, един диамант, той губи своята сила, не може да пречупва добре слънчевите лъчи. Дайте този диамант на някой здрав човек, той ще възстанови първоначалната си ценност. Мислите ли, че диамантите не могат да бъдат големи като пачите и като камилските яйца? Има в земята толкова големи диаманти, но още не са ги намерили. Първите, разумните хора, които бяха на Земята, те извадиха ония диаманти, които бяха големи като камилски яйца. След тях хората извадиха диамантите, които бяха големи като пачи яйца. После извадиха диамантите, големи като кокоши яйца, а сега за нас останаха диаманти, големи най-много като гълъбови яйца. Големите диаманти са складиранни някъде.

Добре е човек да има поне един златен пръстен със скъпоценен камък и всяка сутрин да го туря последователно на всичките си пръсти и да си

казва: "Искам да дам ход на Божественото в мен, да бъда благороден, да бъда справедлив, да бъда музикален, със стремеж към красивото и да се отнасям добре с хората". Голяма сила се крие в скъпоценните камъни. Светлината, която е разложена от скъпоценния камък, действа лечебно

268

върху човека. Следователно, лечебно е за човека да носи на ръцете си, или на врата си скъпоценен камък. Има някои камъни, трептенията на които не хармонизират на трептенията на човешкия организъм. Следователно такива камъни не ги носи, неговите трептения са такива, че ти не можеш да се хармонизираш и наместо полза, ще ти принесе вреда. Вземете, сегашните учени хора се занимават с радий. Мнозина са платили с живота си. Не че радият е лош, но хората не са готови за неговите трептения. Много опасни болести се лекуват с трептенията на радий. Човек, който работи с радий, трябва да има особено състояние. Скъпоценният камък пречупва правилно светлината, съвършено различно от обикновения камък, или от стъклото. Ако насочите скъпоценния камък към една рана, светлината, която той пречупва, ще излекува раната. Ученият пречупва по особен начин светлината на Слънцето със своя ум и може да лекува с тази светлина, обикновеният човек слабо пречупва светлината и затова не може да помогне нито на ближния си, нито на себе си. Скъпоценните камъни знаят много нещо. Един диамант може да те предпази от някои болести. Сапфири, смарагди също могат да лекуват. Те са като страж.

Скъпоценните камъни са носители на живот. Ако някой болен носи диамант, той ще оздравее. Препоръчвам ви да носите скъпоценни камъни, но благородните които носят живот. Златото е проводник на живота. Златният пръстен ще го носите със себе си, няма да го криете в каси и чекмеджета.

Всеки адепт си има по един скъпоценен камък и го носи винаги със себе си. Носенето на скъпоценен камък е от голямо значение, не е суета. Скъпоценните камъни, които се носят, предпазват от известни злини. Те са оръжие. Ще носиш диамант, просто за да се пазиш от някои лоши влияния.

Скъпоценните камъни са носители на възходящи творчески енергии и служат като естествени трансформатори, затова се препоръчва да се

269

носят като предпазно средство от зловредни влияния и като трансформатори на нисши желания.

Както карамфилът, розата и цъфналите ябълки се различават по своя аромат, така и скъпоценните камъни имат свой специфичен мирис. Хубавите, естествени скъпоценни камъни миришат много хубаво. Не ухаят ли, те са мъртви изкуствени камъни.

Окултната наука твърди, че скъпоценните камъни, това са плодове. Те растат и се развиват тъй, както плодовете в земята. И може да кажем, че те на Земята са най-високото изложение на менталното поле, или те са същества, които живеят в менталното поле и изразяват своята деятелност на Земята чрез скъпоценните камъни. И който може да чете, върху тях ще намери много знания. Там има много знание вложено. В тия скъпоценни камъни има много работи написани. Обаче, онзи, който иска да се занимава, той трябва да владее акашовите книги, той трябва да е развивал

онези центрове за ясновидство, да разбира съчетанието на тия камъни. Практическото приложение на тия сили е влиянието им върху костната система. Ако вие имате някакъв недъг във вашата костна система, вие проучете скъпоценните камъни, прекарайте ги през ума си, прекарайте разните родове светлина през ума си, и те ще окажат най-целечно влияние върху организма ви, особено върху костите. Туй практикуват и в народа, турят тия камъчета по главата на децата, да не ги хваща уроки. За да не се изгубват, ще им турнат някои камъчета на шапката.

Скъпоценните камъни всякога привличат тия несъзнателни сили, те ги контролират. Аз подразбирам под думата "несъзнателни сили" тия сили, които нямат морал, защото има в света известни окултни сили, в които няма морал. И те са живи сили, и когато вие попаднете под тяхното влияние, те може да извършат с вас всичко. Запример, ако някой от вас излее малко от сярната киселина върху тялото ви, тя няма да ви пита, дали е право да разлага, да разяжда, тя ще покаже своята реакция.

Злато

Съществува един разумен закон в света, той е следният: щом се родите, може да се предскаже богат ли ще бъдете, или не. Туй богатство се обуславя от златото, което във вашата кръв. Във всяка кръв има злато.

270

То е самото за поддържане на живота. То не е излишно злато. Дължината на живота зависи от златото.

Ако човек няма злато в кръвта си, Слънцето не може да го лекува.

Златото е слънчев елемент. То е носител на здраве, на знание, на живот.

Златото е един завършен процес то не може да се развива повече.

Златото се ражда тъй, както се раждат плодовете, то расте постоянно.

Има известни микроби, които ядат златото.

Златото е символ на слънчевата енергия. Индусите я наричат прана Satva. Праната е онази чиста енергия, която човек приема особено сутрин и в ранните дни на пролетта.

Златото е потребно на човека дотолкова, доколкото може да го внесе в кръвта си и да го тури в обращение в своите мисли, чувства и постъпки. Само органическото злато, проникнало в кръвта на човека, е в състояние да подобри неговия живот. Това злато е проводник на жизнена сила, тъй наречената "жизнена прана" в природата. Колкото по-малко органическо злато има човек в кръвта си, толкова страданията му са по-големи. От количеството на това злато зависи и моралният живот на човека. За това злато е говорил и Христос. Той е изразил тази идея чрез стиха: "Събирайте си съкровища на небето, които нито ръжда ги руши, нито молец ги изяжда".

Старите астролози са турили на Слънцето златото като емблема. Тия учени хора са знаели вътрешното свойство на златото. В златото е скрито условието на новия живот. Туй злато трябва никога да не е попадало в ръката на престъпник, да не е попадало в ръката на банкер. Всеки един от вас да гледа да намери едно парче самородно злато и да го държи на себе си. То може да ви причини много по-голяма полза, отколкото друго. Като говоря за свойствата на златото, аз имам предвид първичното злато, което е излязло заедно с първия лъч на светлината и е минало през истинското Слънце, после през тъмното, след това през нашето и с него

271

заедно е дошло на Земята. Това злато съдържа четири ценни свойства в себе си, които носят слънцата, през които е минало. За това злато може да се каже, че е носител на живота. Ако някой се домогне до златото, когато минава през тъмното слънце, той е в състояние да убие човек. Когато някой иска да живее добър, свят живот, това показва, че той се е домогнал до злато, което е минало през четири превръщания. Този човек разбира свойствата на златото и ги използва за своите велики стремежи и постижения. Когато придобива такова злато, човек трябва да разбере доброто, което се крие в него, да го възприеме и внесе в организма си. Има ли злато в кръвта си, организмът е здрав, мисълта е свежа, трезва, чувствата благородни. Златото е складирана слънчева енергия, която индустите наричат "прана". Праната е необходима, от нея зависи здравето.

Вземете някои от благородните метали, в какво седи тяхното благородство? Те не се окисляват. Защо? Много малко сродство имат с кислорода. Значи малкото им сродство ги прави да не се окисляват. А голямото сродство окислява нещата, малкото сродство ги оставя неокислени. От всички метали златото има най-малко тъмнина, затова не се окислява. Колкото едно тяло има повече тъмнота, повече се окислява; колкото по-малко тъмнина има, по-малко се окислява. Златото има малка тъмнина, затова и то малко се окислява. Всеки човек, който греши, има много тъмнина. Всеки човек, който малко греши, има малко тъмнина.

Златото е добър проводник на жизнените енергии в човека.

Златото е потребно за тебе като един проводник на живота, който иде от Слънцето. Ти трябва да имаш злато, да можеш да възприемеш космическия живот. Ти трябва да държиш златото като един проводник. Не ти трябва повече, колкото една жица да бъде. Толкоз щом имаш, достатъчно ти е. Другото злато не ти е потребно. Ако ти имаш повече пари, отколкото ти трябва, те ще бъдат товар за тебе. Та казвам: златото във вашия ум трябва да седи като възможност.

Знаеш ли какво трябва да схващаш под думата "злато"? Един елемент, който не се окислява, един елемент, който не гние, един елемент, който сам по себе си е чист. Един елемент, който пакост никому не прави, а за него могат да ви направят пакост. Трябва да понесете една мъчнотия.

272

На човека е нужно толкова злато, колкото е потребно в кръвта му, за да бъде здрав. Ако имаш повече злато, отколкото ти трябва, ти ще си създадеш нещастие в себе си.

Ако в организма си човек има повече желязо, отколкото трябва, той ще е груб и твърд по характер. Ако е пък по-малко, отколкото трябва, той ще е малодушен. Органическото злато придава благородство на характера и мисълта е устойчива.

Някой казва, че не може да пее. Ако му дам 10 английски лири, няма ли да пее? И да не знае, ще се научи. Златото дава настроение, то е проводник на живота. Златото е проводник не само на човешкия живот, но и на живота в цялата природа. Според мен среброто е филтър на живота, а златото проводник на живота. Каквото е златото за материалния свят, такива са хлябът, водата, въздухът и светлината за духовния свят. Среброто чисти от непотребни вещества, златото е носител на енергии, желязото усилва, но взето в по-голямо количество огрубява човека. Ако имаш повече желязо в кръвта си, неорганизирано желязо, ставаш груб. Ако имаш повече неорганизирано сребро в кръвта си, ще станеш студен като Месечината. Ако имаш повече неорганизирано злато в кръвта си, ще гориш хората, може да се оплакват. Момците се оплакват, че изгорели момите имат неорганизирано злато.

Съществува един елемент в света, чрез който животът се предава. Значи от количеството на органическото злато в кръвта на човека зависи дължината на живота. Ако вие имате едно малко количество злато излишно, което не служи за продължение на живота, то ще послужи за привличането на външно богатство, или то ще създаде условия да бъдете богати. То дава тенденция да станете богат човек. След като станете богат човек, то ще ви научи как да живеете няма да се разхождате само с автомобил и да ходите на бани, но ще бъдете богат човек, който е вложил капитала си за благоденствието на народа, за облагородяването на хората. Когато се поквари златото като елемент, животът се съкращава. Колкото по-малко органическо злато човек има в кръвта си, толкова страданията му са по-големи. От количеството на това злато зависи моралният живот на човека.

273 18 П. Дънов. Космос

Богатството се определя от количеството злато, което човек има в кръвта си. Богатството е точно определено и не може да ти се даде, ако нямаш злато в кръвта си. Колкото злато имате в кръвта, толкова можете да имате и вън от себе си. Количеството на външното злато е пропорционално на това, което е в кръвта. Онзи, който има злато в кръвта си, никога не може да обеднее. Златото в човешката кръв навън се изразява като доброта и благородство. Здравите хора се отличават по това, че имат достатъчно количество сребро в кръвта си, а богатите хора имат излишък от злато в кръвта си. Златото носи живот, здраве, свежест. Стремете се към придобиване на злато, за да освежите мисълта си, да облагородите чувствата си и да подкрепите здравето си. Богатството е вътрешна органическа необходимост на човека. Когато някои възстават против богатството, те имат предвид богатство, което е само условие, а вътрешното е възможност. Ако златото не влезе в кръвта, човек не може да се ползва от него. Златото е складирана слънчева енергия, наречена прана, а тя е крайно необходима за всеки от нея зависи здравето. Праната се съдържа в Слънцето. Затова се препоръчва на хората да излизат сутрин рано, да приемат по-голямо количество прана. Някои се взират в Слънцето, искат да видят праната и тогава да я възприемат, а това е безсмислено. Достатъчно е десетина минути да се постои преди и след изгриването на Слънцето във възприемателно състояние, за да възприемете онова, което е нужно. След това възприетата енергия трябва да се обработи. Здравето зависи от златото, което имаме в кръвта. Ако една хилядна от милиграма се придаде в кръвта за една година, човек здрав става. Ако се отнеме една хилядна от милиграма от златото, веднага той се разболява. Вие правили ли сте опит? Имате някой път болка вземете една златна монета, измийте я много хубаво, турете я в една чаша да постои един час и пийте от водата. Някой път сърдити сте турете една златна монета в чаша с вода да постои, и пийте от водата и ще видите как ще изчезне гневът. Или обезкуражени сте, пак турете една златна монета, дръжте я един час в чашата и като изпиете водата, веднага отчаянието

274

ще изчезне. Трябва да проверите тия работи да видите доколко това е вярно. Ония храни, които са здравословни, съдържат повече органическо злато, а които не са, по-малко злато съдържат. Тия храни придават една динамичност.

Среброто лекува болезнени състояния. Ако аз имам някаква болка, ще взема чисто сребро, ще го туря във вода, ще го държа 24 часа. Ще си вземам по няколко капки от тази вода и веднага неразположението, което имам, ще изчезне. Златото носи магнетическа сила, златото дава разположение, но трябва да знаеш как да го вземеш. Как ще извадиш разположението от златото? Аз ви казах как да премахнете неразположението. За да добиете разположението, какво ще направите? Ще ви кажа. Вземете една златна монета, изчистете я хубаво, прекарайте я

над големия пръст няколко пъти. Като прекарате златото по пръстите, ще забележите, че се сменя вашето състояние. Вие тия неща ги наричате заблуждения. Онези, старите хора, винаги носят в кесията си една златна монета. Извади я, погледне я, насърчи се, умът му започне да работи. Направи някаква операция, спечели. Всеки човек, който печели, той е разбрал мисълта.

Препоръчвам всеки един от вас да има по една златна монета в джоба си и от време на време да си я гледа или да я пипа.

Всеки човек има право, колкото за късмет, да има поне една златна монета в себе си. Това е необходимо за здраве. Когато двама млади мома и момък се влюбят и се оженят, всеки от тях трябва да има поне по една златна монета и да си ги носят за здраве. Те постоянно трябва да си ги носят в джобовете. За да не заболява, човек всякога трябва да носи в джоба си по една златна монета. Човек трябва да има не само по една златна монета в джоба си, но той трябва да има в себе си всякога по една добра постъпка, или по едно благородно, възвишено чувство и по една светла мисъл, които да се равняват най-малко на една златна монета. Също така всеки човек трябва да има едно хубаво тяло. Значи възлюбеният и възлюбената трябва да имат по три хубави неща в себе си, в своето тяло, като на плоча поставени: едно хубаво чувство, една добра мисъл и една добра постъпка. Ще кажете, че това струва много. Ще си купите едно парче червен копринен плат, който ще носите в джоба си, той ще има отношение към вашите добри постъпки.

275

Добре е да носи човек злато в себе си, но трябва да знае, как да го употребява, как да го носи. От старо време още хората носят злато в себе си. Те са носели златни пръстени, гривни, обици и разни други украшения. Някои носят железни пръстени. Сега ние се отвлечаме. Добре е да носи човек злато в себе си, но да не подхранва в ума си користолюбивата мисъл да живее, да продължи живота си, за да го използва за някакво лично благо. От какво зависи дължината на живота? Ако ти живееш един материалистически живот, ти не можеш да живееш повече от 30 години. Така е поне при сегашните условия. Много хора умират преждевременно. Защо? Понеже не са приели от баща си и от майка си онази енергия, която е необходима за по-дълъг живот. Бащата трябва да предаде на своя син положителна енергия, а майката отрицателна енергия. С други думи казано: бащата трябва да предаде сила на характера на сина си, а майката мекота. Следователно, мекотата носи влага в себе си, силата пък носи сухота. Ако силата преобладава в човека, всичко в него ще изсъхне, не може да израсне.

Златото е проводник на слънчевата енергия, но колко от богатите хора я използват? Богатите в едно отношение са прави. Може да направим опит: който е обезсърчен, да му дадем една златна монета и веднага ще стане една промяна в него. Като извади и погледне златото, малко скръбта ще се намали. Ако му дадеш две златни монети, още повече ще се намали. Понякоя път е хубаво да има човек златни монети, треска

няма да го хваща, хрема няма да го хваща. Няма да го хващат, ако той е концентрирал ума си в златото.

Колкото по-голямо е количеството на златото в кръвта, толкова по-здрав е човек. Болестите се дължат на недостатъчно количество злато в кръвта на хората. За да се увеличи това злато, човек трябва да води чист, възвишен живот. Златото е символ на Слънцето, на енергията, на здравето, на чистотата.

Болестите на съвременните хора показват, че липсва злато в кръвта им. Днес в целия свят има около 100 милиона злато ефектив, обаче бялата раса има в кръвта си едва 1 килограм злато. Всъщност би трябвало да има около 10 килограма органическо злато в кръвта си. Като имате предвид, че бялата раса предс тавя около 500 милиона души и разделите

276

1 килограм злато на това число, вие ще имате представа какво количество злато се пада на човек.

В златото се крие една сила, която може да произведе безсмъртие, но днес хората още не знаят как да оперират с вътрешното му богатство и затова са смъртни.

Богатите обичат златото, но не знаят как да го използват. Те го държат затворено в касите си и му стават роби. Човек, който има злато, трябва да стане проводник на живота, да го прекара през всички хора.

Съвременните хора не знаят как да се ползват от златото. Нещастие е да го заравят в земята, да си служат с книжни пари. Златото трябва да се тури в обръщение.

Аз богат човек наричам този, който динамически проявява своето богатство. Онзи човек, който не работи с парите си, той прави престъпление. Той няма право да задържа парите за себе си. Златото трябва да се тури в действие, да обикаля. Аз не съм за книжните пари, не съм и за монетите от мед, аз съм за златните монети, звонкови. Златото да обикаля хората. Златото трябва да обикаля, понеже то носи живот. То е добър проводник на живота. Всичкото в света да бъде все злато.

Днес златото е вън от човека, но трябва да се възприеме от него като органическо злато, като мощна разумна сила, като истинско богатство, което се намира вътре в организма и кръвта.

Да обичате златото, това подразбира да внесете свойствата на златото благородство и устойчивост в себе си, да не се окислявате, да не се вкисвате.

Сега аз не искам да ви съблазнявам с материални работи. Аз съм говорил и друг път, и казвам: богатството на човека зависи от онова малкото количество злато, което той има в кръвта си. Понеже всички хора нямат еднакво количество злато, затова не са еднакво богати. А според мене и здравето зависи от златото, което има в кръвта си. Понеже той е ценен метал, който не се окислява и е добър проводник на Божествената енергия, затова здравето на човека зависи от неговото органическо злато.

277

От три качества е златото. Има едно умствено злато, то влиза в състава на човешката мисъл. Златото влиза и в състава на човешките чувства. Златото влиза и в състава на човешките постъпки. Следователно, човек трябва да изучава умственото злато, сърдечното злато и златото, което функционира в човешкото тяло.

Благородството у човека не зависи от количеството на златото, а от неговата активност. Ако златото у човека е чрезмерно активно, то е, защо-

то има сили, които са свързани с него известни магнетични и електрични течения минават през атомите на златото, те правят човека един или друг тип. Те са, които превръщат и неорганичното желязо в органично, което също упражнява влияние върху човека.

Това злато, което държите в джоба си, е материално злато. Това, което е в кръвта ви, то е реално злато. Това злато, което е в главата ви, е идеалното злато. Когато някой казва, че не може да обича, казвам, че този човек няма идеално злато в себе си. Кажете ли, че не може да обича в материалния свят, това показва, че няма материално злато в себе си. Така разрешавам аз въпросите. Имаш ли злато в себе си, можеш да обичаш. Нямаш ли злато, не можеш да обичаш.

Вие ще кажете: златото е един елемент. Добре, но това злато съвремененно представлява емблема на човешката разумност. И защо съвременните хора не са разумни? Защото имат много малко злато в ума си. Днес в човешкия ум има много повече желязо, отколкото трябва. И всичкото зло на света днес се дължи на това, че в човешкия ум, в човешките мисли има чрезмерно желязо, вследствие на което започва един процес на ръждясване. Като ръждясва желязото, заемат се да го чистят. Като се очисти желязото в ума на хората, те казват: "Хайде да се обичаме!" Започват да се обичат, но после пак ръждясат. Отново се очистят, пак ръждясват и така непрекъснато продължава този процес, който влияе на отношенията на хората.

За въдеше, когато момъкът се жени за някоя мома, трябва да извадят малко злато от неговата кръв и така да направят един златен пръстен. Знаете ли колко ще струва един такъв пръстен? А сега отидат и купят по един пръстен на пазара това е лесна работа. За въдеше, обаче, от момата и от момъка, от кръвта им ще извадят злато, за да направят по един

278

пръстен за двамата. И тогава кръвта на мъжа ще се съедини в пръстена на жената, и кръвта на момата ще се съедини с пръстена на момъка, и така ще живеят един идеен живот. В това седи новото учение. А сега момата ще вземе злато от баща си, ще го смеси с друг някакъв метал и ще направи пръстен. И след това ще живеят един щастлив живот, че никой няма да ги види. Не, от кръвта трябва да се извади злато. Опитвал ли се е някой да извади от кръвта на някого злато? Трудна работа е тази. Всеки, който не е могъл да извади злато от кръвта си, ще остане неженен. Сега хората лесно се женят, но въдеше, когато не могат да извадят злато от кръвта си, неженени ще останат. Без това условие женитбата няма да бъде позволена. Според мене това е идеалната женитба да направиш на своята възлюблена един пръстен от златото на твоята кръв.

Златото трябва да влезе в състава на мислите, чувствата и постъпките. Злато, което не е минало през органичния свят на живота, е още в ниска степен на развитие. Златото, което имате, трябва да мине през вашето сърце и тяло и да се облагороди.

Мислите трябва да са като златото да не се окисляват, и чувствата също. Всички елементи на духовния и Божествения живот имат влияние върху човека. Може да се правят инжекции от злато. Ако се постави една стохилидна част от килограма в кръвта, в човека ще настанат положителни промени.

Живот без злато не може. Животът, който ние имаме, е злато. От този живот и вие можете да изкарате злато, колкото искате. Ако познавате свойствата на златото, което имате в себе си, с него ще можете да превръщате неблагородните метали в злато.

Мислете една година наред върху красотата и чистотата и няма да стгрешите. После, често, при разположение от ваша страна, наблюдавайте

Слънцето и Месечината пак няма да стрешите. Красотата и чистотата са среброто и златото, Месечината и Слънцето, които имат известно съотношение помежду си. Мислете често върху тия неща, докато среброто и златото влязат във вашата кръв.

Чета една статистика, че всяка година от 4 до 8 милиона тона желязо изчезва. Как изчезва? Къде отива? Ръждата го изяжда. В Америка имат

279

статистика, че всеки ден по 150 милиона игли изчезват. За една година близо 20 милиарда игли изчезват някъде. Та, сега се замислили американците, какво да правят да спасят желязото да не изчезва. Искат да намерят един начин да не ръждясва. На какво се дължи нашето остаряване? Желязото в нас е ръждясало. И ние се сбабичосваме. Изчезнало златото, сиромашията дошла. Фосфорът, като изчезне, и мисълта престава. Много работи изчезват сега.

Златото калява волята на човека.

Вие можете да считате тия неща за забавления, но не са забавления. В тях се крие цяла философия. В психическия живот на човека златото играе важна роля. Мислите на човека трябва да бъдат като златото, да не се окисляват. Такива трябва да бъдат и чувствата. Ако в мислите и в чувствата на човека има повече злато, те не се окисляват. Но ако има повече желязо, те ръждясват, т.е. окисляват се. Всички елементи на духовния и на Божествения свят имат влияние върху човека. За тази цел е нужно едно опитно училище, да се провери и опита, и силата, и влиянието на всеки елемент върху човека. Запример, могат да се правят инжекции на човека от злато. Ако се постави една стохиядна част от милиграма злато в кръвта, в човека стават известни промени. Това обаче ще се провери вбъдеще, когато дойдете отново на Земята. Тогава вие ще проверите дали вашите сегашни знания са верни, или не.

Златото в природата може да се привлече. Има идеи, които като влязат в теб, могат да привлекат златото. Има идеи, които привличат медта. Много хора страдат от липса на злато в организма им, значи, необходимо е да се внесе злато по алхимически начин в кръвта.

Ако златото в човека е малко, той често боледува. Духовната наука разполага с формули, чрез които се привлича златото.

Един от методите за придобиване на злато в кръвта: съзнателна работа върху себе си и употреба на храни, които съдържат злато.

Като обикнеш всички хора, тогава ще бъдеш здрав и силен, тогава в кръвта ти ще има злато.

280

Глаголът "имам" крие магическа сила в себе си. Употребявайте го при всяко обезсърчение, недоволство, страдание. Ако нямаш пари, обърни се към Слънцето и поискай от него злато то ще ти даде. Златото има магическа сила.

Адептите, като привличат златото от пространството, го преработват в особено състояние, в най-високото му състояние.

Щом обикнете златото, вие ще се домогнете до неговия възвишен живот, до неговото най-високо състояние. Това ще ви даде голямо знание. Учени, които се занимават с астрология, уподобяват златото на Слънцето.

Както карамфилът, розата и цъфналите ябълки се различават по своя аромат, така и скъпоценните камъни имат свой специфичен мирис. По

миризмата може да се узнае къде има заровено злато, стига да имаш развит нюх.

Златото има по-хубаво и по-нежно ухание от това на карамфила.

Чудното е, че всички хора отиват при Господа и искат пари. Ако е въпрос за пари, може да бъдете богати развийте във вас усета за златото. Както цветята, и златото има ухание. Развийте вашия усет и ще познавате къде има злато в земята по уханието му, както познавате различните цветя по уханието им. Човек може да развие този усет за златото и накъдето ходи, ще мирише, ще намери златото. Засега атрофирано е вашето обоняние за златото. Миришете го по банките, но банкерите го държат в каси и те не искат да миришете златото. Мъчно излиза миризмата на златото из железните каси, но в земята е свободно заровено и в земята мирише много хубаво.

Бог е вложил в човека едно чувство сам да открива къде има злато в природата. Само в океаните има около 10 милиона тона разтворено злато. Който има любов към златото, той може да го намери.

Развийте в себе си онова чувство да помирисвате къде е златото.

Златото има миризма, мирише като карамфилчето. Като тръгнеш, мири-

281

ше, израснало някъде. Изкопай го, на един метър е, извади го и ще го вземеш.

Шом дойде до златни предмети, ръката не се движи в кръг, но в елипса. Значи има два центъра златото, по които се движи. (...) То е външната страна. То е механическата страна.

Когато сте тъжни, когато нещо много ви тежи, златните ви украшения загубват своя блясък.

Когато златните предмети са потъмнели, както и скъпоценните украшения, може да ги дадете на здрави хора, пълни с енергия и живот, да ги поносят малко, за да възстановят своя блясък.

Да носите злато, диаманти, скъпоценни камъни, не е суета и забавление всички те са ценни за психиката на човека.

Среброто трансформира енергиите, които идват от Месечината, а златото трансформира слънчевата енергия. Хората несъзнателно се стремят към златото и среброто, защото усещат, че има нещо в тях, те лекуват. И на всичките си пръсти да има човек златни пръстени, ще е добре. Някои ще кажат, че това е суета, или че това е суеверие. Ами вземането на лекарства не е ли суеверие?

Златото е добър проводник на здравето. Човек, който има повече злато в кръвта си, винаги е здрав. Затова на мнозина съм казвал да носят златни работи на себе си: пръстени, игли, гривни и др. На кой пръст обикновено носите пръстени? Ако бях на ваше място, аз нямаше да нося пръстени само на един пръст, на третия, запример, но щях да го местя ту на петия, ту на четвъртия, на третия, а понякога и на първия на палеца. По този начин ще калите волята си. Златото калява волята на човека.

Благодарение на неуморната работа на атомите в златото то постоянно расте и се развива. Като казвам да работите за придобиване на злато в кръвта, това значи да се свържете с разумните същества. Всеки елемент е свързан с едно разумно същество.

Обикнете ли един златен наполеон, често ли го гледате, и да го изгубите, той ще се върне отново при вас. Казвам ви го като факт, пък вие го

282

разбирайте, както искате. Водата, която отива в океана, се връща през

въздуха пак на сушата. Става кръгообращение. Веднъж заминете ли си човек, той няма никакво право на златото, съкровищата, несметното си богатство, дори живее в страшна мъка, като гледа от онзи свят как се разпилява всичко. Затова и Соломон е прав: "Суета над суетите, всичко е суета".

283

ЗЕМЯ

Създаване

Научните данни установяват положително, че откак този университет, Земята, е създаден, са се изминали вече 2 милиарда години. А откак човек се е явил да следва този университет, са се изминали около 300 хиляди години. Предполагат, че този, който е направил този университет, е определил нейният живот да се продължи още за 2 милиарда години. Тъй щото човек има да учи на Земята още 2 милиарда години.

Има две реалности в живота: едната навътре, а другата навън. Какво образуват най-после те? Образуват един творчески принцип. Значи, когато Бог е започнал да мисли, светът се е създал. Казват някои, че Бог е създал човека. Под думата "човек" аз разбирам, че Бог е създал света, т.е. цялата вселена чрез Мъдростта. И в Писанието се казва: "Веселих се в обитаемата Негова земя със синовете на Мъдростта". Като създал света, Той дал под наем Земята и слънчевата система. Слънчевата система дал на ангелите, а Земята на хората. Значи има едно съвпадение, има допирни точки във вселената.

Животът на всеки един човек, който и да е, е ценен. Животът на една мравка е ценен. Всичките същества в Цялото са ценни. Главата е ценна по причина на тялото, дробовете са ценни по причина на тялото, стомахът е ценен по причина на тялото, което човек има.

Има един стих в Писанието, може да го намерите, няма да ви казвам къде е. "Веселях се на обитаемата негова земя; и наслаждението ми беше с човеческите синове." (5-а глава, Притчи, 31-ви стих.) Има голяма Земя, на която хората живеят, и тази е подобие на нея. Този е малък остров, в който ние живеем.

Преди да е съществувал човекът на Земята, тя е била неустроена и пуста, но след като се появил човекът, Земята се преустроила, явили се планини, долини и морета. Всичко това станало след като е дошъл човешкият дух на Земята. Земята дължи красотата си на човешкия дух. Какво ще кажете за това? Ще кажете, че Бог е направил това. Да, едно

284

от най-великите дела на Бога, това е човекът на Земята. Следователно, външният облик на Земята е израз на човешкия дух. Какво нещо е Земята? За онзи, който разбира, тя е израз на човешкия дух. За онзи, който не разбира, ще има много тълкувания.

Човешката душа е създала вселената, а човешкият дух е създал вечността. Значи духът е създал хилядите безбройни вселени. Тъй щото, когато говорите за сърцето, не мислете, че то е слабо, както вие си го представяте. То е създало нашата Земя, както и всички останали планети. Чрез сърцето Бог е пожелал да създаде, да устрои Земята. Казва се в Писанието: "Дух Божий се носеше по земята". Значи Земята е устроена според желанието на сърцето. Каквото то е пожелало, това е създало. Нашата Земя е устроена само за добродетели нищо повече! Следователно, щом ние станем добродетелни, и другите изкуства ще дойдат. Ти не можеш да станеш музикант, ако не си добродетелен; ти не можеш да станеш фило-

соф, ако не си добродетелен; ти не можеш да станеш красив, ако не си добродетелен; ти нищо не можеш да станеш, ако не си добродетелен. Добродетелта е основа на живота. Доброто е основа на живота. Земята е заемала едно грамадно въздухообразно пространство, имала е само една ядка, като един голям орех. Всичката твърда част преди 250 милиарда години е била като един орех, толкова голяма е била нашата Земя, а всичкото туй пространство е било пълно с мъгла, която постоянно се е стъстявала.

Аз имам една теория, която сега изучавам. Земята най-напред е била много малка, като един лешник е била малка и тази земя постепенно е расла тъй, както расте едно дърво. Казват: "Развило се яйцето". Казват, че за да се образува Земята, един голям кръг се е отделил от Слънцето и от този кръг се образувала Земята. Вярно е, образувала се е от този кръг, но този кръг представя последната черупка, от която Земята се е образувала. Както яйцето в кокошката расте, увеличава се, увеличава се и като завърши неговата форма, тогава кокошката образува една твърда черупка и снася яйцето. Значи, когато нашата Земя се е оформила вътре в утробата на битието, туй битие направило черупка, турило Земята в пространството, тя започнала да се върти, да се движи. Учените хора как казват, че се е образувала Земята? Начинът, по който те обясняват, е механически. Този начин, по който аз обяснявам, е органически.

285

Вбъдеше ще има филми, в които ще представят как се е създала Земята и ще копират от реалния филм, който се е запазил акашовите записи. Съществата са запазили всички тези процеси на миналото във вид на филм и вбъдеше хората ще ги виждат.

Едно време Земята е била по-близо до Слънцето, но впоследствие се е отдалечила. Тя е била в самото Слънце. Всички планети, които се въртят около Слънцето, някога са били в него, но после са излезли от него и са се отдалечили. Някои от планетите са се отдалечили толкова много, че днес приемат малко от слънчевата светлина.

Ако отворя архивата на природата и прочета, ще видя, че един ангел е донесъл първото житно зрънце на Земята. Вярвате ли в това? Това е станало преди 250 милиона години. "Тогава Земята не е съществувала." Можем да приемем тая истина, ако намалим годините, вместо 12 месеца ще приемем, че годината се е състояла от 3 месеца. Според мене тогавашните години са били по-дълги от сегашните.

Числото 250 представя основен закон на битието. Двойката представя принцип на Божия Дух, а петорката принцип на човешкия ум.

"Бог създаде Небето и Земята." Но Земята не е както Небето. Когато създаде първо Небето, създаде го при други условия. А пък Земята е

създадена от по-низша материя, от по-низши сили. Небето е създадено с най-висшите сили, а Земята е създадена от по-низши. Изисква се време, милиони години ще минат, докато нашата Земя в новия порядък ще се измени. Засега главата ни представя донякъде Небето, стомахът ни представя Земята. Каквото е състоянието на вашия стомах, такова е състоянието на Земята. Дробовете представят духовния свят. Още нашият стомах не е устроен. Сега се учим как да ядем. Устройва ни Господ. От храната ще станеш човек.

Често аз наблюдавам земните пластове, гледам как са пречупени и зная причините за тяхното пречупване, зная защо са се огънали. Когато един човек преустройва своята къща, той си направи един свод и продължава по-нататък. Как ще обясните това нещо научно?

Човек трябва да знае причините за какво са се пречупили тези пласто-

ве в природата. Това пречупване на пластове не го е създала природата,

286

други причини има за това. Първоначално Земята е била съвсем другояче построена. Сега аз мога да ви кажа нещо, но ще дойдете до един спор, защото няма да повярвате в това. Било е време, когато в Земята не е имало никакви пречупени пластове, планини не са съществували. Земята тогава е била гладка като топка. Това е било времето, когато на Земята са живели най-разумните същества.

Кое е онова, което застава тези разумни същества да напуснат своята земя и да дойдат тук? Откъде са дошли те? Тези същества някога са били недоволни от Земята. Защо? По единствената причина, че дошло едно същество и направило една малка бразда на земята и оттам насетне, като видели тази бразда, всички тия същества са напуснали Земята. След това дошли други, които направили още по-голяма бразда на Земята, докато най-после дойдохме ние, които съвсем огънахме Земята.

Тази Земя, която виждаме, е резултат от дейността на разумни същества, работили милиони години върху нея. Тази почва, на която ние ходим, тия камъни, между които ние се движим, въздухът над нас, Слънцето над нас, всичко това показва една висша разумност, която е работила преди ние да сме дошли на Земята. За нас светлината е едно обикновено явление, за нас камъните са едно обикновено явление, в тях ние не виждаме никаква разумност.

Сегашните учени хора изнасят един интересен факт. Преди милиони години, преди 500 милиони години, именно от гледището на тези учени, Земята е била в разтопено състояние. По-рядката материя е била на повърхността. Понеже Земята тогава се е движила много бързо около своята ос, денят е бил 3 часа. Това, което сега изминава за 24 часа, тогава е изминавала за 3 часа. В това бързо движение на Земята Луната се е откъснала от нея и изхвъркнала, и се образувала сегашната Месечина. Това е една научна теория за образуването на сегашната Месечина.

Черният дроб е онази материя, която е създала света. Господ е създал света чрез черния дроб. Знаете ли какви киселини, какви сили са действали при създаването на черния дроб! Това на вас ви се вижда невъзможно, но аз ви казвам, че черният дроб е бил способен да създава.

Растенията са дошли в помощ на хората. При онази въглена киселина,

287

която съществуваше на Земята, растенията бяха дошли да я погълнат, да изядат тази отрова, и така те станаха месоядни. Растенията погълнаха, изядоха я. И тогава Земята стана достъпна, за да може човек да живее в нея.

Сегашните хора са образувани по същия начин, по който е създаден светът. Вие понякога път имате известно неразположение, не знаете причината на неразположението. Какво е било положението, когато Бог е създал Небето и Земята? Земята е била неустроена и Духът Божи се носел по повърхността. Какво е било на Духа Божи в този неустроен свят? Земята е била покрита само с мъгли, с вода, с пари, с огън. Имало борба между водата и огъня за първенство, кой да бъде пръв: огънят ли да бъде пръв, или водата да бъде първа. Голяма борба е имало. Огънят запали нещо, водата го изгаси. Водата изгаси, огънят го запали.

Тази война е чисто духовна. Една голяма борба има между светлите братя и черните братя така ги наричам. Те преди милиони години се биха и черните взеха надмощие. Тогава се оттеглиха светлите братя, дадоха

място на другите и Земята беше обвита в мрак и тъмнота. Около Земята те владееха. Тогава дойдоха тия светлите братя да устройват Земята. Шест дена работиха. Имаше голяма борба и казва Писанието: "Господ видя". Господ видя, че всичко е добре направено. Обаче онези се ухитриха. Като видяха, че направи първия човек, дойдоха, че внесоха своята тъмнина вътре в хората. По-напред тъмнината беше отвън, а светлината отвътре. Като направи Бог светлината отвън, те внесоха тъмнината в съзнанието на хората. Хората съгрешиха. Отвън е светло, светът е доста хубаво уреден. В нас вътре е тъмно.

Съществуват ред теории на учени хора върху създаването на света, но нека дойде един от тия учени да ни покаже едно клише, останало от създаването на света. В първа глава на Битието се казва, че Бог направи Небето и Земята. Значи, Той ги направи, но не ги създаде. Това подразбира, че Бог ги направи видими. В този смисъл Земята не е мъртво тяло. Тя е живо тяло, върху кората на което живеем. Ако бихте погледнали Земята с очите на ясновидеца, вие бихте я видели като красива жена, нашата майка, в която живеем ние, хората, и които тя често потупва, понеже не изпълняват службата си както трябва.

288

Като земните жители няма никъде в слънчевата система нито на Сатурн, нито на Марс, нито на Венера и пр., и от тяхната опитност всички се ползват. Земята е една лаборатория за експерименти. В слънчевата система, когато искат да прокарат известна реформа, правят я на Земята и когато сполучи, прилагат я и на други места. На Земята могат да стават опити.

Личността е създавала стомаха, индивидът е създал дробовете, а душата е създавала мозъка. Значи, дробовете са съединителната връзка между стомаха и главата. Главата и стомахът са двата противоположни полюса в организма на човека. Когато говоря за стомаха, аз не го разбирам както хората го схващат, но подразбирам една сложна система в живота на човека. Между стомаха и главата на човека има тясна връзка, затова като се разстрои стомахът, разстройва се и главата. На същото основание има тясна връзка и между Божествения и материалния живот: земният живот представя велика лаборатория, в която трябва да се изучава великия живот в своята целокупност. Божественият живот е велика лаборатория, в която не се правят опити, но се проверяват опитите, правени на Земята. Който иска да се учи, той непременно трябва да слезе на Земята. Даже и напредналите същества има какво да учат на Земята, затова и търсят начин да слязат в материалния, земния живот, да продължат своето учение. Някои слизат доброволно, по закона на жертвата, други слизат по убеждение, а трети чрез насилие. Някой казва: "Веднъж да отида на Небето, не слизам втори път на Земята". Не, доброволно или не, човек все ще слезе на Земята. По-добре е той да слезе доброволно, по свое желание да се жертва, да помага на другите, отколкото да го заставят насила. Който не иска да слезе доброволно, това подразбира, че той не иска да се подчини на волята Божия.

Същност

Някои искат да кажат, че нас Земята ни интересува дотолкова, доколкото може да ни храни. Но Земята е една книга, една Библия, един склад на знание. Тя държи много работи. Приблизително тя има един живот от 2 милиарда години и половина. Каквото е видяла, написано е. Мислим, че тя е глупава земя, няма никакво знание, че е неразумна. Земята е много

по-умна от хората. Когато говорим за Земята, че е по-умна, не разбираме материята на Земята, както когато говорим за човека, не разбираме тялото, то е средство. Има един дух, който живее в Земята.

Хората не разсъждават, казват, че Земята не е жива, но мъртва материя, една топка, която се върти. Едно заблуждение е. Никаква топка не е Земята! Земята е едно живо яйце, голямо яйце, от което всичко се измътва, яйце, което съдържа всичките яйца в себе си, яйце, което има всичките възможности.

Земята е жив, велик организъм, в който живее една възвишена душа, със съзнание, каквото има и човекът.

Думата "Земя" има гръцки произход "зео". Тази дума означава живот. Земята е била създадена от материя. Зео, земя, означава това, което ражда. Земята е създавала от себе си живота, тя ражда хората.

Още две Земи има. Вие една микроскопическа част виждате от физическата Земя, а пък за другите Земи имате такива някой път прозрения вътрешни. Земята какво нещо е в умствено отношение, или какво нещо е Земята в духовно отношение? Тя е грамадна, велика е Земята в духовно отношение. Когато Христос се възнасяше, накъде отиде? Той отиде нагоре, в духовната Земя да живее. Тук беше долу, на физическото поле, излезе от физическото поле и отиде над облаците. И казва Писанието, че един ден ще Го видим по същия начин, ще дойде по същия начин. Не по същия начин ще дойде на Земята, но "по същия начин" се разбира на вашето съзнание, защото тия, които Го изпращаха, имаха туй космическо съзнание да видят, че се е възнесъл. Даже Писанието казва: които са видели, се усъмниха в тази работа и са подозирали.

В далечното минало Земята е била малка като ябълка, но постепенно е расла, станала е голяма мома, каквато днес я виждаме, и се е влюбила в Слънцето. Тя е вече мома за женене. Днес се правят големи приготовления за сватба. Значи, на тези приготовления се дължат много от катастрофите, от пертурбациите, които стават на Земята.

Земята още расте, тя е в млада възраст. След милиони години ще

290

дойде обратният процес на смалвяване. Полюсите на Земята се местят. Вбъдеще полюсът ще стане екватор, а екваторът полюс. Било е време, когато екваторът е бил полюс, а полюсът е бил екватор. В историята на миналото полюсите са се менили. България е била тропическа страна и вбъдеще пак ще стане такава. Окултистите знаят, че някога Слънцето е изгрявало от запад. От това се вижда какво голямо преобразование е ставало. Тогава земната ос не е била в сегашното положение. Ще дойде промяна в разпределението на сушата и моретата. Морето ще нахлуе в някои страни това е ставало и по-рано.

Ние сме баш на кувертата на Земята параход, понеже над нас има още други същества. Нагоре, на 12 хиляди километра от нашата планета, се намира една прозрачна земя. За да се отиде до нея и за да се влезе в нея, се минава през 12 врати. Там живеят напреднали същества, този свят е раят горната Земя. При грехопадението първите хора са слезли долу, на сегашната Земя.

Има духовни земи, има и Божествени земи. Три земи има. Вие сега живеете на Земята, която е за хората. Има една земя за ангелите, пак са хора те, защото всички ангели от хора са станали ангели. Има една земя, на която живеят боговете.

Ние сме още в преддверието на Земята. Земята е много по-голяма, отколкото ние я знаем. Засега измерват Земята и казват, че е всичко 12 хиляди километра в диаметър. Това е до схващането на съществата. Ако

животните биха измервали Земята, те щяха да имат съвсем друга представа за нея. Това е до съзнанието. Хората са дошли в съзнанието си до 12 хиляди километра, но Земята е много по-голяма. Вие, като влезете в онзи свят, ще видите, че Земята още не е изменена по подобие на него. Диаметърът на Земята не е 12 хиляди километра, той е по-голям. Какви физически изменения има още да правите в материята, която функционира у вас? Ние още не сме направили тия изменения на Земята. Земята е малко по-обемиста, отколкото ние я схващаме. Нито един от вас не може да я схване каквато е. Вие нямате ясна представа за нея. Къде е онзи адепт, който може да вижда цялата земя, и Америка, и Европа, и Азия, и Африка едновременно? Какво трябва да бъде твоето съзнание, за да виждаш всичко това? Ако можеш да виждаш всички пла-

291

нини на Земята, то е онзи свят. Като влезеш в онзи свят, ти ще виждаш друга земя, тази земя ще изчезне и ще остане друга, по-голяма земя. Ние констатираме само факта, каква е величината на Меркурий, на Венера, на Марс, на Юпитер и т.н. Който не разбира от астрономия, ще има едни заключения, а който разбира астрономията, ще има малко по-други заключения. Друг, който не разбира строежа на вселената, ще знае, че масата на една планета, нейният диаметър, дали полюсите ѝ са сплескани или не, всичко това упражнява влияние върху развитието на съществата, които живеят на самите тия планети. Тъй както е устроена Земята, никъде не може да има такива тела, както на самата Земя, защото това разстояние, което е от Слънцето до Земята, никъде другаде го няма. То е около 150 милиона километра. Какъв е диаметърът на Земята според последните научни данни? Мисля, че е 12 хиляди километра. Ако вземете диаметъра на Венера, той е почти като този на Земята, няма голяма разлика. Предполага се, че масата на Венера е съвсем друга, друга култура има тя. Съществата, които живеят там, са устроени съвсем другояче от тези на Земята. И на Меркурий е също така. И на Марс има жители, които са съвсем другояче устроени от тия на Земята.

Онези, които са строили вселената, имат един общ велик план. Техните умове и техните разсъждения, например за време и пространство, се коренно различават от нашите разсъждения и схващания за време и пространство. От тяхното гледище нашите разсъждения са съвсем детински, те изглеждат съвсем смешни. Например, какво схващане може да има една микроба за вечността? Според нейните схващания понятието за вечността ще бъде трилиони или квадрилиони километри далеч от нас. Кажете ми, колко време ще отнеме на човека, за да извърви едно разстояние от един квадрилион километри?

Има същества, на които съзнанието е толкова голямо, че обхващат Земята. За тях Земята представя нещо като една малка топка, която те виждат отвсякъде. Те като че имат милиони очи и обхващат Земята в съзнанието си като малка топка. Хората, които имат само две очи, едва ли виждат една малка дупчица от Земята и казват: "Това е нашата Земя". Казвам: това, което вие виждате, ни най-малко не е вашата Земя. Вие трябва да знаете, че това, което виждате, е едва кожата, повърхността на Земята. Животът значи е върху кожата, върху повърхността на Земята. Също така Земята има гръбнак, има мускули, има и стомах, вследствие

292

на което и тя иска да яде, като всички живи същества. Можете ли да си представите, като седне Земята да яде, колко нещо изяде на един обед?

Можете да си представите, като ѝ се сервира един обед, колко агънца и колко говеда ще ѝ трябват! От всички говеда, които са на Земята, не може да ѝ се даде един обед. Питам тогава: като се храни Земята, отде взима своите говеда? Или вие ще кажете, че Земята не се храни. Това е ваше мнение, но ако запитате Земята дали се храни, тя ще ви отговори. Колкото е възможно да претеглите Земята на везни, толкова голяма е вероятността да се реши въпросът, кой е създал света. Колко тежи Земята, колко енергия е определена за нея, това са данни, изчислени с абсолютна точност, но не от хората, а от ония, които са я създали. В природата всяко нещо е строго определено.

Двама американци се заели да претеглят Земята, защото според тях, в първоначалното число, което било дадено за Земята, имало малка погрешка. Според изчисленията на учените, Земята тежи 6 хиляди трилиона тона или 6 квадрилиона килограма. Представете си, че Земята трябва да се пренесе от едно място на друго. За колко време ще се пренесе? От изчисленията, които са направени, е намерено, че тя може да се пренесе след 4 хиляди милиони години. При това, ако за пренасянето на материалите, от които е направена Земята, се впрегнат всички тренове по света и всеки трен е съставен от 100 вагона, които да работят непрекъснато цели 100 години, едва ли щеше да се пренесе Земята от едно място на друго. Това показва, че Земята е тежка, голяма, не се подава на местене. Оттук може да се види какви са били тия същества, които са взели участие при създаването на Земята. Те имали ум, имали мисъл, имали воля и мощен дух. Тия разумни, гениални същества работели под ръководството на Бога. Ние наричаме тия същества ангели, архангели и всички заедно съставят космичният човек.

Сегашните учени са правили ред опити да измерват теглото на Земята. Те са претеглили Земята, претеглили са и Луната. За да имате представа за теглото на Земята, вземете числото 6 и след него 21 нули. За да имате представа за теглото на Луната, вземете числото 74 и след него 18 нули. Как са измерили теглото на Земята и на Луната, това не се знае, но факт е, че учените разполагат с тия данни. Много смятания се изискват, за да

293

се добере човек до истинското положение на нещата. Много учени хора мъчно могат да решат тази задача. Не е лесен въпросът да се определи теглото на Земята и на Луната. Както и да се е изчислило това тегло, все трябва да е приблизително. Аз ви давам тия данни така, както учените са ги предали на света. Ако имаме везни, на които можем да поставим Земята, тогава само можем да се произнесем дали това число е вярно, или не е вярно. Представете си, че бихте желали да претеглите всички планети в слънчевата система какви везни би трябвало да имате? Като знаете теглото на Земята, трябва да турите на едното блюдо на везните Земята, а на другото блюдо Слънцето и така ще ги уравновесявате. За учения човек това не е много трудна работа. Преди години един учен човек беше изчислил колко материал има във вселената. Теглото на вселената е изчислено 9 и накрая 90 нули. Който не вярва, нека провери сам. Този, който е изчислявал това нещо, той се е намерил в трудно положение. Мъчна работа е тази, но въпреки това човек понякога се занимава с велики работи.

Нашата Земя, както е поставена в пространството, няма почти никаква тежест. Тя има тежест само по отношение на Слънцето. И когато казваме, че тежи толкова и толкова, това показва с каква сила тя се привлича от Слънцето. Математиците показват само притегателната сила на Слънцето.

Не мислете, че тази Земя е тежка, не, тя е много лека. Земята е много

тежка, това е тъй по отношение на нейните силови линии, но тъй както тя плава в пространството, тя е много лека и едно дете може да я носи. Има една велика сила в празното пространство, която е толкова мощна, че държи Земята и всички останали светове. И в пространството има разумна борба на сили, които искат да прокарат своята теория. Има известни същества, които искат да отклонят Земята от нейната орбита, а това е много нещо. Понякоя път Земята прави едно малко закъснение или едно малко ускоряване. И в такъв случай, колкото Земята е по-далеч от Божията Мъдрост, от Божията хармония, толкова тези отклонения са по-големи, а колкото е по-близо до Божията Мъдрост, толкова и тия отклонения са по-малки.

294

Чули ли сте ритъма на Земята? Като се върти, тя пее. Знаеш ли как пее Земята? Толкоз деца има по кората си, създават й главоболия, ровят кожата й, тя хич не обръща внимание на тия деца. Като погледне Слънцето, пее си тя. Слушали ли сте гласа й? Евангелистите казват за Земята: "Този плачевен идол". Земята пее и като пее всичко върви, като пее всичко расте, Слънцето изгрява и залязва, ветровете веят от пеенето на Земята.

Земята добива топлина от етера. Понеже всяка една частица, всеки един атом, всяка молекула възприема топлина от етера при това движение вътре; тогава тази топлина се предава, събира се в едно и се образува топлината на цялата Земя. Земята постоянно черпи от пространството, не само от Слънцето, но има известна топлина и отвън. Същевременно Земята си има и собствена топлина, която се образува от собствените частици, като се движат в етера.

Какво представляват Слънцето и Земята? Слънцето е един разумен център, но и Земята представлява нещо разумно, защото не само на повърхността, но и във вътрешността й живеят разумни същества, задачата на които е да поддържат на дълбочина около хиляда километра огъня на Земята.

Разумното в света създаде света. Онова разумното е, което определя тежестта на Земята, което определя нейния път. Земята е толкова сложен организъм, че нашите учени хора, които са ученици на учените хора, считат, че Земята долу е разтопено вещество. Отчасти е вярно, отчасти не е вярно.

Някои от вас, които са учени, казват, че центърът на Земята е направен от тела в газообразно състояние, но от газове, които са втвърдени. Много голяма температура има. Температура има ли, на пара биха станали, но при тази голяма температура има и голямо налягане. Представете си: в центъра на Земята 6 хиляди километра е земният радиус 6 хиляди километра налягане има. Има някои микроби, като ги извадят от 2с3 хиляди метра от под водата, горе на повърхността те се пръскат.

Вие в тайните на Земята на сте проникнали. Ходили ли сте вие до

295

центъра на Земята? Кой учен човек е слязъл до центъра на Земята? Какви тайни са скрити вътре! Вие мислите, че Земята в центъра е огън. Не може да бъде огън. Не може да има там разтопени неща. Там налягането е толкова голямо, че в центъра на Земята материята е по-твърда и от най-твърдата стомана.

Всички мислят, че центърът на Земята е в разтопено състояние. Но центърът на Земята е по-твърд от твърдостта на нашите скали. Ами вътре

има такова голямо налягане! При такова налягане може ли да има течно състояние? По-твърдо от камък е. Центърът на Земята е по-твърд от диамант. Веществата, които са там, са по-твърди от диамант.

Природата ни най-малко не е това, което и както я описват, нито научно нашите мнения са верни. Има неща, които са верни, но има неща неверни. Това не значи, че всичко е невярно. Например, някои учени казват, че Земята във вътрешността си е огнена. Най-новите учени обаче казват, че вътрешността на Земята е твърда. В центъра си Земята е по-твърда, отколкото по периферията си. Как ще разберете това, когато същевременно казват, че долу в Земята има много висока температура? Твърдост и температура са две несъвместими неща, защото ние знаем, че при голямата температура нещата не могат да бъдат твърди. Това е един философски, математически въпрос, за който се изискват много доказателства.

Всяка една душа, която завърши своето развитие на Земята, трябва да мине през центъра на Земята. Като завърши своето развитие и вземе диплом, че е завършила всички науки, тогава ще мине от повърхността на Земята, ще влезе до центъра и ще излезе от другата страна по диаметъра и ще мине. По този диаметър ще излезе и ще тръгне за своето отечество. Тъй щото един ден ще минете, но трябва да бъдете много учени хора. Като слезете, ще видите, че Земята има несметни богатства. Сега да влезе човек в Земята, ще бъде сляп, глух, нищо няма да чувства. То ще бъде безсъдържателно. Като че пътуваш вечерно време през някаква красива местност и нищо няма да видиш.

Онзи, който се е запознал с обичта, ще влезе в центъра на Земята.

Онзи, който изучава Любовта, ще излезе из центъра на Земята, ще дойде

296

на повърхността. Щом може да излезе от центъра на Земята към повърхността, тогава Любовта е научил. Казвам: всеки, който не е слязъл до центъра на Земята и не е излязъл навън, той тази Любов не я разбира. Тия са трудни работи. Казва: "Аз научих туй слизване в центъра на Земята!" Че ти там като влезеш, в Земята, ще видиш скъпоценни камъни. Те са долу, в центъра на Земята. Всичко е скрито там. Като слезеш, ще намериш всичките богатства, ще намериш това, което търсиш. Като излезеш из центъра на Земята, ще изнесеш това, което ти трябва.

Понеже сте бедни, не сте влезли в центъра на Земята. Всеки един трябва да влезе в голямото богатство. Земята крие големи богатства. Туй го наричат малки мистерии малки тайни носи Земята. Слънцето носи големи тайни. Има любов, по-голяма от тази на Земята тя е любовта на Слънцето. Ние трябва да изучим любовта на Земята, после ще изучиме любовта на Слънцето. Любовта ще учите в много нейни форми. Ще изучавате любовта на Месечината, на Меркурий, на Венера, на Марс, ще изучавате любовта на Юпитер, на Сатурн.

Материята на Земята е изгубила своята първоначална чистота и ефирност, каквато някога е имала. Тя е била хиляда пъти по-лека от водорода. По отношение на първичната материя водородът е много гъст, като каша.

Пространството, през което нашата Земя минава, е пълно с остатъци от разрушени светове, с психически утайки, останали отпреди милиони години. В пространството има пътища, през които всичко непотребно ще бъде изхвърлено навън, както вие изхвърляте остатъците от домовете си. Ние минаваме в една област във вселената, гдето, като минава Земята през пространството, много пъти е обстрелвана. Тия метеори, които падат, ако тия снаряди биха улучили Земята, нищо не би останало от нея. За да се избави от тия снаряди, които постоянно се хвърлят в простран-

твото, природата е облякла Земята във въздуха, една по-гъста материя, и тогава тия снаряди като минават, изгарят. Ако Земята беше без въздух, без атмосфера, тия снаряди биха й причинили пакост. Атмосферата е като дреха, която пази Земята от ония дребни снаряди, които постоянно пътуват през пространството.

Ако вие не сте облечени с една мисъл, да има нещо, което да ви об-

297

вива, ако вашият ум няма една атмосфера, ако вашето сърце няма една атмосфера и ако вашата душа няма една атмосфера, вие сте изложени на голяма опасност.

Ние се отдалечаваме от известни слънчеви системи и се приближаваме към други. По време на ледената епоха цялата слънчева система е минала през едно черно слънце, което е погълнало много енергии от нея. Било е време, когато Земята е приличала на рай, растителността е била тъй богата, хиляди и милиони плодове е имало и хората са се хранили само с плодове, но настана една ледена епоха, която се дължала на известни физически причини. Тогава тази плодоспособност на Земята се намалила и вследствие на това хората започнали да ядат месо, да изстребват не само животни, но и сами един друг да се изстребват, да се изяждат. Земята преди милиони години минала покрай едно черно, загаснало слънце. Че като минала и още не може да се освободи от това влияние. Всичките нещастия се дължат на това. Не само Земята е загаснала, и нашето Слънце е загаснало. Дето казва Моисей: Бог сътвори Земята и Небето, Той дошъл да освободи Слънцето, да освободи Земята от влиянието на туй черното слънце. Мога да обяснявам причините, но кой ще повярва?

Било е време, когато хората, растенията и животните са били на по-висока степен на развитие от сегашните. Земята е претърпяла голяма катастрофа и от нейните пръстени се образували сегашните планети. Земята е обвита с 12 обръча или сфери, които представляват особен род трансформатори на слънчевата енергия всеки обръч пречупва светлината по свой специфичен начин. Това показва, че тия 12 обръча не са в едно и също положение. Същевременно всеки обръч е направен от особена материя, много тънка, през която проникват съответни на нея сили. Тия сили пък са свързани с възвишени светове, които работят върху хората, както и върху всички живи същества. Чувствителният човек долавя тия влияния върху себе си.

Има един американски учен, който казва, че Земята не е била валчеста.

298

Това са теоритически доказателства. Той донякъде е прав, донякъде не е прав. За да се проверят работите, съвременните учени хора трябва да излязат на 100 хиляди, 500 хиляди километра най-малко извън диаметъра на Земята. Диаметърът на Земята е 12 хиляди километра.

Светът ни интересува дотолкоз, доколкото нашето съзнание е будно.

Вие имате едно привидно познание за Земята. Тя е съставена от безброй, милиарди частици и всяка частица е свободна. Всяка една от тия частици се движи самостоятелно, има свой път и цялата Земя съставя един организъм от тела, от частици. Цяла една вселена и тази вселена ние наричаме "Земя". Всяко нещо неразбрано е смешно, всяко нещо разбрано е чудно. Това, което човек не разбира, му се смее. Това, което разбира, се учудва. Както е мъчно да разбираш малките тела, така е мъчно да разбираш и големите. Запример сегашните учени представят едно слънце, което има 10

милиона в диаметър. Представете си едно такова слънце. Нашето Слънце има 800 хиляди километра. А пък има слънца, които имат 100 милиона километра. Как тогава ще си представите такова грамадно тяло? Това е една Божествена проекция в света. Земята за Божественото съзнание е, както заменяме един мехур. Представете си, че ако на този мехур живеят микроби и имат съзнание, как ще си обяснят това? Представете си, че тези микроби могат да измерват Земята, измерват, че не е валчеста. Аз надуя Земята и тогава техните учени ще кажат, че се е изменила. И после пак изпразня въздуха из мехура, после пак го надуя. Какво заключение щяха да си създават тези философи?

Аз имам един начин на разсъждение, когато разсъждавам за най-малкия свят. Според мене реалното в света е най-малкото. Кое не може да стане по-малко, то е реално. Туй, което може да се увеличава и намалява, то не е реално, то е илюзия на битието. Туй, което не може да стане по-малко, то е реално. Следователно, нашата Земя ти може да я събереш в най-малкото. Какво ще бъде най-малкото, къде ще отиде? В моите очи Земята е един голям мехур, тя не е толкоз плътна. Дето казват, че Земята е плътна, това на мен да не говорят, на другите могат да говорят. Тя е един голям мехур и не е така плътна, и всичко е пълно с въздух. Ако го стгнеш това нещо, ще бъде по-малко от просено зърно. Земята може да я стгнеш в едно житено зърно. Колко е голяма Земята? Всеки може да я носи, да я посее на нивата и тя да израсте. Пък и житеното зърно може да стане толкова голямо, колкото Земята.

299

Ще видите, един ден вие ще посетите Земята и тя няма да е такава, каквато е сега. Мога да ви кажа кога: след 365 хиляди години отсега нататък Земята ще има друг образ. След това време тя ще изгори. На повърхността каквото има на Земята, ще изгори и всичките хора ще се стопят. Ще се създаде новият човек и тогава тази Земя ще бъде нова, ще живеят хора и като дойдете тогава, реките ще бъдат кристални. Никъде няма да има мътни реки. Цялата Земя ще бъде с градини, плодни дървета. Много малко животни и рибки ще играят. Пред всяка къща ще има градина, хубава музика ще има и тогава хората няма да пътуват на аероплани, но ще се носят из въздуха. Искаш да хвъркнеш ще хвъркнеш, искаш да слезеш ще слезеш. Бутнеш ключа и веднага излезеш. Всичко, каквото желаш, го имаш. След 365 хиляди години ще го имаш.

Нашите времена, нашите усилни времена! 365 хиляди години, това е една аномална година. Ти, като живееш по този начин 1 000 години, то ще бъде като че ли си живял един ден. 365 хиляди дни тогава ще бъдат като една година. На 365 дена ще бъдете.

Сега какво ще кажете: "Да вярваме, или да не вярваме?" Вярвайте! Ако не вярвате, горко ви. Вярвайте, понеже ще бъде тъй. Даже повече ще бъде, отколкото аз го казвам.

Нашите учени хора казват, че нашата Земя щяла да живее още 1 милион и 700 хиляди години, толкова години живот имала. Много големи пророци са! След 1 милион и 700 хиляди години Земята ще се преобрази, няма да бъде в туй състояние. Тя няма да изчезне, но материята ѝ ще бъде малко преустроена. Това се разбира. Някои казват, че след 1 милион и 700 хиляди години няма да има никакъв живот на Земята. Не искам да споря сега. На Земята ще има живот. Само че в другите светове, например Луната е в почивка, там няма живот. Всички хора, които са завършили своето развитие на Земята, отиват на Луната да правят своите наблюдения. На Луната имат такива обсерватории, каквито на Земята след хиляди години не може да има.

Всеки човек, като стане сутрин, трябва да направи нещо. Да благода-

ри на Бога, че е пратен в света. Като станеш, благодари, че Господ те е пратил на Земята, един билет даром ти е дал. Дошъл си на това кълбо. Знаете какво голямо кълбо е Земята? С каква бързина пътува Земята? Един билет гратис ви е дал да пътувате със Земята. Ти седиш и си недо-

300

волен. Не знаете защо сте недоволни. Ти си се качил на кораба и гратис ще пътуваш. После ще кажеш: "Не искам втори път да пътувам!" Понеже морето било бурно, облачно, не сте прекарвали хубаво.

Та понякога път и духовното пространство е бурно. Макар да пътуваме през етера, бурно е морето. Някой път, когато вие сте неразположени, морето е развълнувано. Утре станете, щастлив сте, морето е тихо. Те са външни условия, през които Земята минава. Те са предават навън. Не-щастен сте, морето е бурно, щастлив сте, морето е тихо.

Нас ни носи доста голям параход, който в миналото е имал няколко хиляди комини. Сега са останали 100, някои ги наброяват 5060, някои 150 комини. Тези вулкани на Земята са комини, дим излиза, вижда се, че параходът пътува. Носим се някъде в пространството, някъде отиваме, носят ни, на някакво далечно пристанище да излезем. В този път някой път е опасно. Запример, преди милиони години Земята е минала през една космическа пращна пустиня, в която, като минавала Земята, се е образувала ледената епоха на Земята. Този прах е попречил на лъчите на Слънцето, Земята приемала много малко лъчи и се образувала ледената епоха. Из тази ледена епоха излизаме. За бъдеще пак се опасяват, че пак ще минем през такъв космичен прах и пак може да дойде ледена епоха на Земята. Има друга опасност сега. Ще минем през една зона, дето нашата Земя има опасност да се запали. Като се запали, всичко, каквото има по Земята, ще изгори. Туй ще го намерим в посланието на апостол Петър.

Ние сега философстваме и правим една погрешка като мислим, че над човека няма други същества. Земните хора още не са най-високите представители на човешката раса. Ние сме най-последните представители на човешката раса. Най-грешните типове от слънчевата система се изпращат на Земята за изправление. Съгрешилите на Слънцето, на Юпитер, на Сатурн, на Марс, на Венера всички ги изпращат тук на заточение. Вие сте дошли от разни системи не че сте най-лошите, но не сте били много напредничави там.

Някои казват: "Да се освободим от грешния свят, да отидем горе, да бъдем щастливи". Вие имате за Земята едно много лошо понятие. Земята мъж ли е, или жена? Как мислите? ("Жена.") И то най-благородната жена,

301

която съществува в слънчевата система. Всички, които идат при нея, идат да се учат. Тя е най-благородната и страдаща жена. При нея идат всички, които са непоправими в другите системи, за да ги възпитава. Тя от сутрин до вечер мисли как да ги възпитава. Всички деца, които идат при нея, са недоволни и крамолници. Имат си свои разбирания. Казват й: "Трябва да ни направиш щастливи! Ние защо дойдохме тук?" И тя не може да се кара. Тя не се кара, тя на всички обещава. И казват й: "Колко обичаш да се грижиш за нас, да ни забавляваш!" Някои я наричат "майка". Майка е, само че тия неща, които са при нея, тя не ги е родила. Сега ви казвам една мисъл, която е вярна в своята същност.

Всички вие, които сте дошли на Земята, да имате едно нейно качество: да бъдете търпеливи като Земята, не дълготърпеливи. Каквото и да й

вземат, тя си търпи, нищо не казва. Донякъде ние изучаваме характера на Земята. Тя самата е нещастна. Вие искате сега при нещастната Земя да бъдете щастливи. Това е немислимо! То е все едно да отидете при един беден човек, който няма нищо и да искате той да ви гощава с баница с масло и пр. Па и кокошки няма да ви заколи.

Ние не сме пратени на Земята да бъдем щастливи. То е второстепенен въпрос. И единственото нещо, за което човек е пратен на земята, то е да учи. Ти трябва да учиш. Трябва да изследваш законите на всичко това, което става в тебе. Ще започнеш от себе си, отвътре. Като почнеш от вътрешния живот, тогава външните прояви на живота ще почнат да ти стават по-ясни. То е един сложен механизъм, той е един сложен свят. Не е така лесно.

И всички се радвайте, че имате един голям кредит, считайте, че на Земята по-голямо благо от това няма за вас, където и да бъдете. На

Слънцето не можете да живеете, на Месечината не можете, на Венера не можете, на Юпитер не можете, на Сатурн не можете, на Нептун, на Уран не можете. На Земята обаче можете. Като са ви търсили място онези, които ви обичат, едва са намерили единственото възможно място за вас. Като са намерили празно място, след като са обикаляли дълго, най-после са ви довели тук.

Ние сме пратени на Земята не на гости, а на работа. Но и Земята търпи своите гости само три дена. Всички съвременни нещастия произтичат от

302

факта, че ние искаме да бъдем гости на Земята. И тъй, ако ме попитате от какво произтичат нещастията в света, ще ви кажа, че произтичат от желанието ви да бъдете само гости тук, на Земята. Земята е място за една от най-сериозните работи. За всяко същество, колкото и малко

да е то, има математически точно определено място и работа, която то трябва да свърши. И днес в света по-висшите същества живеят на гърба на по-низшите.

Който е дошъл на Земята, трябва да работи. Земята заема важно място в слънчевата система. Много възвишени същества се стремят да дойдат на Земята да следват земния университет. Прочут е този университет. Той е прочут даже и на другите планети. Който иска да се научи на ред и порядък, слиза на Земята да следва земния университет.

Ние считаме Земята за едно вътрешно училище. И не след много време тази Земя ще се измени. Тя много пъти се е изменяла, иде още едно изменение. Казват, че след време нашата Земя ще се измести от орбита, ще настане голяма тъмнота, и всичките хора в тъмнота ще бъдат.

Цялата Земя представя възможности, за да учи човек. Който не знае това, мисли, че Земята е място на мъчение. Има някои тесногръди религиозни хора, които наричат Земята "юдол". Не е така, Земята не е място за мъчение, но за учение. За онези, които разбират, Земята е отлично училище. По своето място в слънчевата система Земята заема най-долно място. Не че Земята е ниска по естество, но когато човек трябва да мине през най-големи изпитания, пращат го на Земята. Когато напусне Земята, очаква го нещо хубаво, друг свят. Земята не е единственото училище, през което човек трябва да мине. При това, тя е временно училище. Сегашните хора не са научени да мислят така. И затова, като ме слушат да говоря, казват: "Кажи ни как да изкараме хляба си?" "Кажи ни къде да подслоним довечера главата си?" Казвам: птичките кого питат къде да подслонят главите си? "Ама ние имаме деца." И птичките имат деца. Не е въпросът само да мислим за нас, или да разглеждаме въпросите само от

наше гледище. Нека помислим и за животните. Къде подслоняват главите си те? Дърветата къде подслоняват главите си? Хората мислят къде да подслонят главите си. Ще ги подслонят там, дето животните ги подслоняват, дето растенията ги подслоняват и най-последно, дето разумните хора ги подслоняват.

303

Казвате, че сте синове Божии. Синове Божии, които не знаят да слугуват. И сега ви пращат на Земята да слугувате. Синове Божии, на които са слугували. А сега поставя ви Господ вие да слугувате. Казваш: "Затова ли съм аз роден?" Затова си роден. Досега ангелите ти служиха, и Господ ти служи, всичко правеха за вас. А сега Той те е турил малко да се мъчиш, и ти да работиш, да помагаш на другите.

От Земята ще се научим да слугуваме на Бога. Тъй, както тя слугува, и ние ще слугуваме. Голямо търпение има Земята. Тя изтърпява, нечистотии хвърляме, преработва тия работи.

Хората не разсъждават, казват, че Земята не е жива, но мъртва материя, една топка, която се върти. Едно заблуждение е. Никаква топка не е Земята! Земята е едно живо яйце, голямо яйце, от което всичко се измътва. Яйце, което съдържа всичките яйца в себе си, яйце, което има всичките възможности.

Пратени сте на Земята да добиете едно от нейните качества. Другояче защо човек ще дойде на Земята? Бог от тази Земя извади онази есенция, най-чистата материя, и създаде човешкото тяло, което отговаря на всичките части на Земята. Има нещо в човека, което отговаря на цялата Земя. Има нещо, което отговаря на северния полюс, има нещо, което отговаря на южния полюс, има нещо, което отговаря на изток, има нещо, което отговаря на запад. Защото северът, това е Истината, или посоката на нашата глава. Северът е горе нашата глава, югът е долу нашите крака. Югът е Добродетелта. За да бъде човек добър, в него трябва да е добре организиран южният полюс. За да бъде истинолюбив, трябва да е организиран северният полюс. Или, ти за да бъдеш истинолюбив, главата ти трябва да бъде добре организирана. За да бъдеш добър, сърцето ти трябва да бъде добре организирано.

Материята на човешкото тяло може да се уподоби на материята, от която Земята е направена. Всяка частица от тялото има свойствата на материята на Земята. Значи човек трябва да се хармонизира с материята на Земята, за да бъде добър.

Южният полюс е слънчевият възел. Ръцете и краката са южният полюс, главата е северният полюс.

304

Един геолог, като изучава пластове, като разглежда въпросите на материалния свят, то е вече един материален порядък на Земята. Тия пластове на Земята, те са дошли от реалния свят. В реалния свят те са дошли от идеалния свят. Нещата първоначално, казваме, че са от материалния свят, след това отиваме към реалния и идеалния. Всеки един от вас като геолог трябва да изучава пластове на Земята, защото тялото на човека е построено точно тъй, както е построено тялото на Земята. Всичките геологически пластове са в човека. Цяла геология е човек. Ако човек изучава Земята, ще изучи себе си, защото той не може да изучи сам себе си. Земята е увеличена, затуй ние по-лесно може да се изучаваме чрез Земята.

Всеки от нас носи своята земя със себе си. Мозъкът е създаден по

подобие на Земята. Вашата земя я носите в главата си. С тази земя като се справите, другата ще бъде на ваше разположение. Считайте, че сте в един разумен свят и се ползвайте от онова, което ви е дадено. Колко работи има, които не знаете! Вие ще напуснете този свят, без да сте се запознали с вашата глава. Да живееш на Земята, значи да си преживял живота на всички същества от най-малките до най-големите, да си бил във всички частици, от които Земята е създадена, във всеки закон, във всяка молекула, във всички пластове, и в центъра на Земята да си бил, навсякъде да си преминал. Това значи да си живял на Земята. А ти си минал по кората на Земята и казваш: "Всичко познавам!"

Дължината на човека спрямо Земята е перпендикулярна. Човек е перпендикулар спрямо центъра на Слънцето и на Земята. Това показва неговата интелигентност. Дължината на тази елипса показва неговата разумност, а широчината показва неговата чувствителност.

Ако вземете Слънцето, то има 1 380 000 километра в диаметър. Всеки километър на диаметъра съответства на една наша земя, даже е по-голям. Представете си, че живеете на такава земя като Слънцето, какво ще бъде вашето понятие за света? Представете си тази земя, а и колко големи щяха да бъдат планетите в сравнение с нея? Направете сега изчисления, колко големи щяха да бъдат. Тогава животът ви щеше ли да бъде подобен на сегашния на Земята? Не, защото той зависи от обема на едно тяло, от неговия диаметър. Всички хора имат отношение към радиуса на Земята.

305 20 П. Дънов. Космос

Някой иска да изучава човешкия характер най-първо трябва да изчисли каква част представлява неговата височина от земния диаметър. Каквито промени стават със Земята, същите промени стават и с човешкото тяло. Голяма част от тялото е вода. Много хора боледуват от липса на вода в организма. Отсъствието на вода охлажда организма, а многото вода го стореच्याва.

Учените са забелязали, че водата на Земята постепенно намалява.

В етерното пространство има повече вода, отколкото на Земята. Някои окултисти обясняват този факт със запущването на три важни източника на живота. Щом водата намалява, и човешкият живот намалява. Значи, каквито промени стават със Земята, същите промени стават и с човешкото тяло. Голяма част от тялото на човека е вода. Много хора боледуват от липса на вода в организма. Влагата, водата е причина за топлината на организма. Отсъствието на вода охлажда организма. Многото вода пък го нагорещява. Човек трябва да живее правилно, разумно да използва енергиите, които идват от Слънцето, за да създаде около себе си здравословна, приятна атмосфера.

Един милиардер, Астон, имал 90 милиона и 500 хиляди долара годишен доход. 27 хиляди долара на ден печелел. Какво ще ги прави тия пари, кажете ми? 27 хиляди долара можете ли да ги изядете? Колко ще похарчиш? Аз не бих желал да бъда толкова богат. Аз съм сега богат. Аз съм по-богат от него, който има 90 милиона долара годишен доход. Мене Земята да ми дадат, не искам, за мене много малко е, и Слънцето да ми дадат, и него не искам. И цялата вселена да ми дадат, не искам. Но, ако ми

дадат Любовта, искам. Ако дойде да избирам, Земята не искам, Слънцето не искам, на другите ги оставям. Любовта е всичкото в света! Щом имаш Любовта, ти си гражданин на онова великото начало в света, което е без край, има всичките възможности. Един ден нашата Земя ще спре някъде. Земята все ще спре някъде след милиони години, ще я пратят на поправка и ти трябва да излезеш от Земята. И тогава какво ще правиш?

Днес Господ глобява всички народи, както и цялото човечество, за

непослушанието им. Те плащат данъка за непослушанието си. Разумният, разумното в света изобщо, никога не може да се надхитри. Земята е

306

много умна. Това, с което ти си работил, в края на краищата тя ще си го вземе, даже с лихвите му. Да знаем, че ще дойдем до последната митница. Вие трябва да знаете, че всичко, което сте придобили контрабанда, ще ви се вземе на последната митница.

Нещастията не са само заради вас, Земята е виновна за всичко. Тя има да изкупва много грехове, та, като наказват нея, заедно с нея и вие теглите. Следователно, не наказват нас, но Земята наказват, а ние теглим. Какво ще кажете за това? Така е и в живота: бащата направил някакви грехове, а синът тегли заради него, той носи последствията. По закона на наследствеността синът носи греховете на баща си и страда. Тя сега, Земята, е направила много грехове, които не трябва да изнасям. Знам какви са греховете ѝ, но трябва да мълча. На младини тя е направила някакви погрешки, които отдавна е съзнала, но сега трябва да носи последствията им, да ги изкупи. Земята е направила много малки погрешки, но те носят големи последствия. Нейните последствия днес и нас засягат. Защо? Защото ние сме дошли на нея да живеем и затова трябва да понесем част от нейните условия. Понеже тя е съзнала своите погрешки, разкажала се е, поправила се е, тогава и Господ ѝ дал обещание, че ще ѝ направи нова рокля, нови дрехи, с букет в ръка. И след това като млада булка ще ѝ дадат банкет, ще я издигнат на нужната чест и почит. Вбъдеще Земята ще бъде княгиня. Щом Земята е княгиня, и вие ще бъдете княжески синове и дъщери.

Отношения между Слънцето и Земята

В природата има едно сърце, в Слънцето има един ум, във вселената има една душа и във вечността има един Дух. Над всичко това е един Бог, който е незнаен. Той чрез тях се проявява. Какво ще разберете вие под думите, че в природата има едно сърце? Родиш се, туй е. Природата те е създала. Природата създала едно гърне, вижда, че то не става за нищо, смачка го и роди ново, пак не е хубаво, пак го смачка. Природата не е нищо друго освен строител, моделира. Кое то не харесва, смачква го. Онези, които не разбират, казват: "Как, няма сърце!" Пък то сърцето в нея иска да направи нещо по-хубаво. Вие сега казвате: "Защо тя ни е създала?" Значи, Земята мачка хората, Слънцето ги моделира. А пък

307

разумното в света то е вселената. Самата вселена то са обществените закони, по които трябва да живееш ти. Цялото човечество съставя цяла една вселена от души. Има пък един Дух, туй е силата, която показва с какво се твори. Вечността има един Дух.

Земята е едно жилище, дето ние живеем и трябва да разбираме нейните закони. Тепърва трябва да ги учим, за да се съобразяваме. И тя си има своите закони. Като не спазваме тези закони, ние страдаме. Като научим законите на Земята, трябва да научим и законите на Слънцето. Онзи човек, който е проучил законите на Земята, който е проучил законите на Слънцето, той може да проучи и законите на природата. За мене е така. Аз, като изучавам нещата, изучавам ги от гледището на Земята, изучавам ги от гледището на Слънцето и после от гледището на Земята и Слънцето и онези разумни сили, които действат навсякъде с тези закони.

При сегашните условия, при сегашното развитие на Земята, Земята има своето съзнание. Следователно тя има едно привличане към Слънцето,

но има и отблъскване. Някои планети я привличат, други я отблъскват. Според степента на нейното съзнание, тя не може да бъде ни по-далече, ни по-близо до Слънцето. Но нейното съзнание определя разстоянието до Слънцето. Можем да кажем, че Земята е по-възлюблена на Слънцето, отколкото Марс, Юпитер, Сатурн. Земята има по-високо съзнание, отколкото в тях. Във Венера има по-високо съзнание от Земята, а в Меркурий има още по-високо съзнание. Съвременните астрономи не разглеждат въпроса така. Те ще кажат, че Венера приема по-голямо количество светлина и топлина, а Земята по-малко. То е все същото. Богатият човек, умният човек има много повече богатство, той може да го използва. Да допуснем, че едно тяло се движи по една повърхност. Ако поставите на туй тяло съпротивление, накъде ще започне да се движи? Ако направите средата по-гъста, туй тяло ще започне да се изкачва; ако средата стане по-рядка, тогава движението ще се обърне надолу. И питам тогава: движението на светлината как става от Слънцето? По отношение на Земята иде отгоре. А по отношение на Слънцето? Какво трябва да разбираме под думите "горе" и "долу"? Значи светлината излиза от Слънцето, отива към Земята. Значи, Земята е надолу. Следователно, ще имаме една скорост по-голяма. Тогава какво трябва да се разбира? Значи в дадения случай Слънцето изпраща повече енергия, която е необходима за Земята.

308

Ако се обърнете към онези разумни същества, които изпращат своята енергия от Слънцето, ще видите какво представя тяхната разумност, какво представя техният прогрес. Можете ли да кажете по какъв начин изпращат те слънчевата енергия от разстояние 92 сибометла [милиони мили] към Земята и по този начин я отопляват? Казвате: "Нима разумните същества изпращат тази енергия чрез Слънцето, за да отопляват Земята?" Има една научна теория, според която Земята представя едно огнено разтопено тяло възможно е да е така, но възможно е и по друг начин да става отопляването на Земята.

На Слънцето има специфични трансформатори, които са нагодени само за Земята, защото Земята има свой музикален тон и цвят. В центъра на Земята живеят разумни същества от друго естество и те си имат свои трансформатори. Когато тази енергия достигне до центъра на Земята, тя се трансформира веднага и се явява като светлина.

Ако Слънцето нямаше трансформатори, не бихме издържали на енергията му. Трансформатори на слънчевите лъчи са въздухът и влагата в атмосферата, иначе слънчевата светлина и топлина, които идат към Земята, биха изгорили всичко на нея.

Светлината, която иде от Слънцето, трябва да мине през ред трансформатори и като стигне на Земята, тя слиза до дъното на Земята, дето пак минава през ред процеси, реформира се. Следователно, светлината от Слънцето не може да стигне на Земята такава, каквато иде от Слънцето направо. После, когато светлината минава през мозъка, също така претърпява ред трансформирания, ред процеси. И там има ред трансформатори, които изменят светлината. Това, което виждате отвън, това е един свят, който вие сами сте създали в себе си. Като дойдат до реалния свят, тогава хората ще видят каква е разликата между това, което те са създали в себе си и това, което съществува вън от тях.

Когато Слънцето огрява черната нечиста Земя, тя постепенно се преработва и от нея излизат плодове със сладки, вкусни сокове.

Слънчевата енергия слиза върху Земята като обширна струя, опасва я от северния полюс към южния и се връща пак към Слънцето. Някои учени поддържат, че тази именно енергия движи Земята около нейната ос.

Тази енергия се предава на растенията чрез животворната плазма. Когато растенията усетят, че тая потенциална енергия почва да се проявява и да приижда към Земята, те напъпват, подготвят се, а като се усили тя, разлистват се и най-сетне разцъфтяват и завързват, като се стремят да съберат всичката тази енергия, за да се оплодотворят.

Слънцето съставлява извор от жива енергия за цялата слънчева система. По отношение на Земята енергията на Слънцето е положителна. Тя се развива в положително и в отрицателно електричество, и в положителен и в отрицателен магнетизъм. Земната енергия по отношение на Слънцето е отрицателна. От съприкосновението на тия две енергии се произвежда животът на Земята. Този посредник, който съединява и трансформира тези две енергии, е наречен от учените етер. Той прониква пространството и цялата Земя. Окултистите го наричат животворна плазма; мистиците го наричат дух. И в книгата Битие се казва: "В началото създаде Бог Небето и Земята. А Земята беше неустроена и пуста; и тъмнината бе върху бездната; и Дух Божи се носеше върху водата."

Има един важен закон: колкото Земята е по-отрицателна, толкова възприемателната ѝ способност на положителната слънчева енергия е по-голяма; и обратно, колкото Земята е по-положителна, толкова е по-малка възприемателната ѝ способност.

От полунощ до обед Земята е отрицателна (всъщност дадено място) и затова възприема повече, а от обяд до полунощ е положителна и затова дава повече. От полунощ Земята почва да изпуска в космическото пространство отрицателна енергия, на нейно място приема от Слънцето положителна. При залез слънце Земята е най-положителна и затова дава най-много. След обяд тя почва да изпуска в космичното пространство положителни енергии и като изпусне достатъчно количество, става отрицателна. Сутрин, при изгрев слънце, Земята е най-отрицателна, т.е. приема най-много.

Земята като се върти, като се обръща около Слънцето, лятно време е по-далеч и лъчите падат по-отвесно, голяма светлина имаме. Зимно време Слънцето се приближава, но лъчите падат наклонено, светлината се намалява.

Енергиите, които Земята приема от Слънцето, значително се преобразяват. Като проникват в земните пластове, последните поглъщат от тях всички хранителни елементи и остава само това, което не може да се ползва. Така преобразени, тези енергии не са полезни за развитието и затова се изпращат от Земята в космичното пространство и оттам по известни пътища се връщат пак на Слънцето. Слънцето, от своя страна, ги препраща в централното Слънце за по-нататъшна преработка, за да придобият своя първоначален ритъм.

Слънцето има повече от 10 магнетични пояса, които опасват Земята, кръстосват я в различни посоки. През разните векове тези пояси са

действали върху хората, докато създали сегашната егоистична култура култура на силата. Други пояси излизат сега от Слънцето те приготвят условия за една по-мека култура култура на Любовта. Ако вие не се поставите под благотворното влияние на тези лъчи, т.е. на тези пояси, нищо не можете да направите. Ако умът ви е добре развит, през мозъка като през призма ще разложите слънчевите лъчи, ще схванете новите пояси

на светлината. Днес Слънцето не е такова, каквото е било преди хиляда години. Мистиците са знаели това и са го изразили в следните мисли: "Да възлюбиш Господа", "Да бъдеш добър", "Да обичаш Истината".

Казва някой: "Утре Земята може да се разруши". При сегашните условия Земята не може да се разруши. Защото Земята е магнетически свързана със Слънцето и между тях има такава гореща любов, че Слънцето всеки ден обикаля около нея.

Аз говоря за Слънцето от гледище на висшата наука. От това гледище Слънцето не е само груба материя. От това гледище Земята има душа, която живее, и на която материалната Земя представя тялото. И в Слънцето живее един велик дух. Външната страна на Слънцето е това, което ние виждаме. Духът пък, това е разумното начало в Слънцето. Той е, който изпраща всичко на Земята.

Ще взема само думата "разумният" човек. По какво се отличава разумният човек? Разумният човек се отличава по това, че всякога ходи прав. Той не е гърбав, не е огънат като стария човек. Умът на разумния човек е свързан със Слънцето, а краката му са свързани със Земята. Той живее

311

между Слънцето и Земята. Следователно разумният човек е свързан с два центъра. Каквото Слънцето учи човека отгоре, каквито заповеди му дава, това той изпълнява на Земята. За разумния човек Земята е една обширна лаборатория.

Земята представлява майката, която е хванала човека здраво за краката, Слънцето представлява бащата, който е хванал човека здраво за главата. Днес само ръцете на човека са свободни и той маха с тях наляво надясно, търси начин да се освободи от майка си и от баща си.

Дадат ви една тема да развиете: "Кои са причините, които създават водните течения, които заставят водата да се движи?" Туй, което става в океана, което става на сушата, става и в човека. Има общност в законите. Ние считаме, че законите, които управляват нашия организъм, не са общи със Земята. Пък ония закони, които движат Земята, движат същевременно и човека, и Слънцето. Да кажем, нашата Земя има две движения: едното около себе си, около своята ос и друго едно движение около Слънцето. Питам: ако Земята не се движеше около себе си, ако не се движеше около Слънцето, какво щеше да бъде?

Движението на Земята около Слънцето, това е идеята за Бога. Разумният живот на човека се движи около един голям център. При движението на Земята около себе си разбираме личния живот на човека. В туй обръщане има практическо приложение. Понеже Земята, ако не се движеше, едната част щеше да бъде осветена, щеше да има благоприятни условия, другата не щеше да има. При туй равномерно движение на Земята всички части имат еднаква привилегия.

Понякой път вие задавате въпроса: защо Земята трябва да се движи около Слънцето? Кое е по-хубаво движението или застоят? Движението! Посока на движение в природата трябва да има. Новите идеи в света идат, за да се даде една правилна насока на ония енергии, които са вложени, да дойдем в съгласие с великите закони на природата. Само така може да се повдигне и обществото, и народът, и човечеството. Ако човек се движи в пространството като комета без никаква идея, нищо не може да се очаква от него, всякога ще дойде един катаклизъм. Там, дето светът няма общ център, катаклизми се случват често; където има общ център, катаклизмите са изключение. Всички неприятности в живота произтичат от известни колебания. Понеже сме свободни същества, ние искаме

някакой път да изменим живота си. При туй движение, ако измениш своя център, по който трябва да се движиш, ще се случи някаква промяна нежелателна.

Под думата "Месечина", под думата "Слънце" в старо време са разбирали идеи. Всеки си имал по една Месечина. Месечината е потребна за вечер, денем Месечината не е потребна. Вечерно време, като няма какво да правиш, може да се грееш на Месечината. Ами ти, когато разчиташ на хората, ти се грееш на Месечината.

Звездите на небето символизират хората. Слънцето и Луната представят двете системи, с които хората си служат. Слънцето е представител на учените хора, а Луната на религиозните. Казано е в Писанието, че Слънцето и Луната ще потъмнеят. Това подразбира, че религията и науката ще слязат от положението, в което се намират. Нов живот, нови пътища, нови условия идат в света.

Нещо ти липсва. Дойде Господ, казва: "Каквото имам, за тебе е!" Ти искай. Сега аз може да ви подаря звездите, Месечината. Кажете, с кой трен ще се пренесете? Ако ви подаря Месечината, с кой трен ще се пренесете да идете там? Ще кажете: "Туй лесно се подарява". Има един начин, по който може да се подари Месечината: ако можеш да снемеш Месечината, ще я издоиш, млякото можеш да раздадеш. За да можеш да снемеш Месечината, трябва да си набожен, религиозен, да е отворен духът ти, на всички да помагаш тогава можеш да снемеш Месечината.

Движение

Съвременните учени казват, че Земята се движи в празното пространство. Чудни са хората в своите заключения! Аз ще направя едно възражение. Ако се изчерпи водата от един океан и след това се тури един параход, ще може ли той да се движи? Няма да може. Движение става само в пълно пространство, в празно пространство няма движение. Това, което учените поддържат, е едно заблуждение. Следователно, мястото, в което Земята се движи, не е празно пространство, крив е техният превод. Пространството е пълно с една мощна сила, с една разумна сила, върху

ръцете на която се крепят не само нашата Земя, но и всички останали велики светове. По нямаме думи, ние си представляваме нещата фигуративно, представляваме си идеите изопачено.

Има същества, които могат да носят Земята на гърба си. Това не е научно доказано, но е факт. Днес се знае, че Земята се движи около ос-та си и около Слънцето. Въбдеше ще се знае още нещо за движението на Земята. В един гръцки мит се казва, че вол носи Земята на рогата си, но това не е научно доказано и проверено. Като чел тоя мит, някой се запитал: "На какво стои тоя вол?"

Земята прави известни отклонения закъснения и усилвания. Аз знам причините. В движението на Земята има повече от 10 изключения, които днес учените не могат да обяснят. Тези причини се знаят от вътрешната Божествена наука.

Знаете ли колко своеобразни движения от научно гледище има Земята? Проучете малко астрономия. Земята има 19 своеобразни движения. Те са повече, но засега толкова са наблюдавани. Тя не се движи тъй равномерно. За всяко нейно движение учените все дават някои обяснения.

Христос казва: "Аз", т.е. "Духът", но не това, което виждате, защото виждате само сенките на нещата, просто отражението на светлината от повърхнината на телата. Казваш: "Видях един човек на пътя". Какво видя?

Сянката му. Отражението на неговото тяло влиза в очния нерв, прави сътресение, произвежда впечатление, проектира сянка навън и после казва, че си срещнал еди-кой си господин. Просто неговата сянка ви е срещнала. Питам ви: когато изгрява Слънцето, вие ли го посрещате или то вас? Който привлича, или който се привлича насреща? Това е философия. Когато някой каже, че се движи, искам да знам дали той се привлича, или той привлича. Като се движиш, ти може да си привличан, а и да привличаш. Да привличаш е едно, а да се привличаш е друго това са две различни положения. Когато те привличат в движението, ти си ограничен, а когато привличаш, ти си свободен. Като казвате, че сте дошли на Земята, то е, защото тя ви привлича. Вие се привличате от нея, приковала ви е тя тук и ви държи. Вие ли ходите или тя ходи? Аз мисля, че Земята ходи във вас. Това са само нахвърлени философски мисли.

314

Земята ходи и се движи. Тя е отлична дама, толкова изящно ходене аз не съм виждал, не съм виждал друга дама да ходи така гъвкаво и прилично. Като се движи в пространството, тя не произвежда никакъв шум. Никакъв прах не вдига, както съвременните дами. Земята е толкова учтива, че не иска да събуди никого като минава, затова никой не я усеща. Понеже тя е впила очите си в Слънцето, своя любовник. И нашата Земя се движи, но това движение се обуславя от един ум, който седи като капитан на парахода и направлява нейното движение. Капитанът си има своя каюта, отдето наблюдава пътя, по който параходът Земя трябва да мине. Нашата Земя минава сега през едно хубаво море. Понякога морето не е толкова кротко, както външно изглежда. Понякога е много бурно, какви ли катаклизми не са ставали! Сега ние не сме на това място, на което първоначално Земята е слязла. Първоначално Земята е слязла до една дълбочина, а оттам насетне е престанала да слиза. Само до едно място е могла да слезе. Сега цялата Земя като аероплан постепенно се вдига в пространството. След хиляди и милиони години ние ще бъдем в едно цветущо море, повърхността на което е гладка, а не така бурна, както е сега. Сега ние сме на Земята като между диваци. Да допуснем, че вие вземете две яки тела, които се сблъскват, какво ще се образува? Ще се образува топлина, нали? Ако два предмета се движат в същата посока и с еднаква сила, може ли тогава да се образува топлина? Колкото и да е тънко това пространство, тази материя, нашата Земя, която се движи в етера, от това движение тя добива част от своята топлина. Земята добива топлина от етера. Понеже всеки един атом, всяка молекула и всяка една частица възприема топлина от етера при това движение вътре; тогава тази топлина се предава, събира се в едно и се образува топлината на цялата Земя. Земята постоянно черпи от пространството, не само от Слънцето, но има известна топлина и отвънка, но същевременно Земята си има и собствена топлина, която се образува от собствените частици, като се движат в етера. Каква голяма предвидливост, разумност, какво внимание има Земята! Земята мяза на един голям параход, който има свой капитан, матроси, гориво има. Толкоз хора са турени! Едни умират, раждат се други. Земята все ги носи. Разрешават един въпрос, който никога не е разрешен. Делят

315

Земята, спорове има. Този параход все си върви. Сега ще се радваме на Земята, която делим и не може да разделим. Мъчим се да я спрем, не можем да я спрем. Понеже хората имат желание да я спрат, за да я

оберат, тя усилва движението. По-рано се е движила по-полека, сега се движи по-бързо, с 29 километра в секунда. Големи богатства има Земята. Как ще се откраднат?

Сега, с колко километра се движи Земята? С 29 километра. Някой видял ли е? Никой не е видял това движение, доказва се, че се движи с 29 километра. Числото 29 е число на противоречия, събрани са две неща несъвместими. Числото 2 представя Божествен принцип, който иска да се приложат нещата, както трябва. Ако не се приложат както трябва, иде едно от най-големите нещастия, които може да си въобразим. Числото 9 представя човешкия порядък. Ти си дошъл до края на един човешки порядък, няма никакво отлагане. Като дойде числото 9, не отлагай, защото, ако отложиш, ще дойде най-голямо нещастие.

Седиш ти на железопътната линия и философстваш. Иде трен. Казвате: "Този трен не може ли да спре?" Числото 9 казва: "Махни се от линията и не философствай, нека мине тренът. Ако останеш на линията да философстваш, той ще те прегази." Като се съберат две и девет, колко дават? Единайсет. Двама генерали като се съберат на едно място без войска, какво става между тях? Единият ще разправя как е ходил на бойното поле, как е воювал, другият ще разправя. След като се разправят кой как е воювал, какво ще добият? Единият разправя, че трябва победа, и другият разправя, че трябва победа. Победа, победа, те сега са сами победени. Ние седим на Земята, но движението на Земята се предава на нашия организъм. С 30 километра в секунда се движи Земята. По закона на инерцията това движение се предава на нашето тяло. Ако Земята внезапно спре себе си, ние ще изхвъркнем в пространството. Не съзнаваме каква потенциална сила съдържа. Може да стане експлозия. Веднага ще се яви едно противодействие. Понеже сме съгласни с нейното движение, но ако се роди в нас едно противоположно движение, ще се роди едно разногласие. Понякоя път ние трябва да бъдем в съгласие с движението на Месечината, да бъдем в съгласие с движението на Земята, която се върти около своята ос.

316

Според мен Земята не се върти около Слънцето, но Слънцето се върти около себе си. Земята се върти около себе си, но и Слънцето я върти около себе си, играе си с нея.

Казвате, че Слънцето изгрива и залязва. Това е относително, Слънцето никога не изгрива и никога не залязва. Ако се качите горе, в пространството, на голяма височина, ще видите, че Слънцето се върти около Земята в една линия, без да залязва и да изгрива. И Земята се върти около Слънцето, обаче, на Земята ние сме в такава обстановка, че виждаме Земята да се върти около Слънцето и Слънцето около Земята. И сме много добре при това положение. По-добре майката да се движи около люлката на детето си, а не детето около майка си. Следователно, днес голямото се движи около нас, а след време ние ще се движим около него.

Защо се върти Земята около Слънцето? Защото то е по-голямо. Всякога в пространството малките тела се движат около големите.

Падането на Земята към Слънцето, това е мисъл. Някаква сила тласка Земята към Слънцето, това е целта. От падането на Земята към Слънцето се предизвиква енергия от Слънцето, която произвежда светлина на Земята. Ако Земята престане да се интересува от Слънцето, то и Слънцето ще престане да се интересува от Земята. Няма да има никаква светлина. Слънцето е целта, към която Земята се стреми.

Казват, запример, че Слънцето притегля Земята към себе си. В дадения случай Слънцето е причина, но и това Слънце се притегля от друга някаква

причина. В този случай Слънцето не е една причина, но е следствие. Слънцето тегли Земята, понеже и него теглят. Ако то седи на едно място, без да се движи, разбирам, но Слънцето се движи с една голяма бързина. Неговата орбита е много по-голяма от тази на Земята. Земята употребява 365 дена, докато обиколи един път Слънцето. На Слънцето пък са нужни 25 милиона години, докато обиколи около своето слънце. Земята и Слънцето имат две противоположни движения: Слънцето се движи по една посока, а Земята по друга. И всякога Земята пресича пътя на Слънцето. Но пътят на Земята е по-дълъг от пътя на Слънцето. Докато

317

на нашето Слънце, за да направи едно обръщане около центъра на своя кръг, са необходими 25 милиона години, Земята трябва да се обърне 25 милиона пъти около Слънцето и плюс това да направи със Слънцето заедно един голям кръг. Кой върши по-голяма работа? И двамата вършат добре работата си. Слънцето изразходва по-голяма енергия, а Земята повече време.

Земята ту се приближава към Слънцето, ту се отдалечава. С колко, не се знае. В 100 милиона години Земята се приближава само на една минута разстояние към Слънцето. В останалите минути разстоянието ѝ от Слънцето е едно и също. Следователно, трябва да знаете, дали живеете в минутата на приближаването или отдалечаването на Земята от Слънцето. Това приближаване и отдалечаване на Земята от Слънцето показва отношенията, които съществуват между разумните същества на Слънцето и на Земята.

Слънцето се движи заедно с цялата слънчева система. В пространството Земята обхожда все нови и нови места. Това пространство, към което се приближаваме, се уголемява и това, от което се отдалечаваме, се смалява. Ние сме в предградието на Млечния път.

Сега хората още разглеждат парахода, с който пътуват, а един ден, когато го изучат, ще ги интересува местността, през която минават. За бъдеще Земята ще дойде по-близо до Слънцето. Тогава движението ѝ ще се ускори и животът ни ще стане по-активен.

Нашата Земя е във вечно движение. Слънцето, звездите, всичко е във вечно движение. И ние се движим, отиваме некъде, но къде, не знаем. Благодарение на това движение, ние се качваме в един възвишен свят. Според нашите възгледи досега вселената е слизала надолу, но според новите възгледи вселената се движи по една спирала и се качва нагоре, нагоре върви. Едно повдигане става. И колкото по-нагоре отиваме, толкова у нас ще дохождат по-светли мисли и чувства. И нашата Земя сега върви нагоре.

Слънцето сега дава повече енергия на Земята, отколкото преди 2 хиляди години. И след 2 хиляди години ще дава още повече.

318

Нашата Земя е под влиянието на Слънцето, Слънцето е под влияние на Земята. Всички планети и звезди взаимно си влияят.

Имате едно противоречие във вас. Желаете нещо и не можете да го постигнете. Ако едно същество живее на Слънцето и желае да постигне нещо по законите на Земята, нищо не може да постигне. Да кажем един човек, за да възмъжее, да стане на 21 година, да го признаят за възрастен, на колко години трябва да е на Слънцето; ако една слънчева година е равна на 200 милиона години, 21 години колко ще бъдат? Приблизително една ваша секунда съответства на една година, колко секунди имаме в

365 дни? Колко часа и колко минути? Следователно, при 250 километра в секунда каква трябва да бъде интелигентността? Кой е по-умен който се движи бързо, или който се движи полека? Който се движи с 250 километра в секунда или който се движи с 29 и половина километра в секунда? Според моите изчисления не е 29 и половина, но 30 километра. Оспорвам, имам данни за това.

Земята постоянно се движи около Слънцето и се върти около себе си. Значи те са две състояния. Аз правя следното уподобление: първото състояние, т.е. въртенето на Земята около себе си, то е да мислим за себе си. Това е нашата ос. А пък да обичаме ближния, този закон уподобява на въртенето на Земята около Слънцето. А пък Слънцето с цялата слънчева система се движи около своя център и с него ние правим един голям кръг. С Любовта, в 24 часа, ще се завъртите около себе си, за 365 дена ще се завъртиш около Слънцето. Ние говорим за Божествения живот в нас. Той изисква един дълъг период. На Слънцето му взема 20 милиона години, за да обиколи около този Божествен център. Питам: ти, за да направиш това, колко пъти трябва да дойдеш на Земята? Ако при всяко идване ще живееш 120 години, то колко пъти трябва да се преродите, за да изкарате една слънчева година на онзи Божествен живот? Това ще пресметнете, като разделите 20 милиона на 120. Ако ти се завъртиш около себе си, ще имаш една малка придобивка. Ако се завъртиш около Слънцето, ще имаш по-голяма придобивка. А пък ако се завъртиш заедно със Слънцето около онзи център, ще имаш една голяма придобивка. И животът ти ще се осмисли.

Слънцето се движи с 250 километра в секунда, а Земята с 29 S.

319

Земята се движи с 29 километра в секунда. Числото 11 спасява човечеството от големи катастрофи, които би могло да преживее на Земята. Всички неуравновесени същества слизат на Земята, за да се уравновесят, да придобият нейния темп на движение. Като придобият нужното равновесие, изпращат ги на други планети, там да се учат. Думата "уравновесяване" е взета в смисъл на тонизиране. Значи, човек, както и всички останали същества, слиза на Земята да се тонизира, да уравни силите си, да намери своята равнодействаща. Слизането на човека на Земята подразбира правилно вземане на основния тон. Докато не вземе правилно основния тон на живота, той не може да се качи на небето. Преди да започнат да пеят и да свирят, музикантите и певците вземат основен тон. Вземат ли го правилно, свиренето и пеенето излизат добре. Не го ли вземат правилно, капелмайсторът остава недоволен от тях и ги заставя да започнат отново. Следователно, много пъти човек ще слиза на Земята, докато вземе основния тон на живота. На която планета и да се намира, той трябва да слезе на Земята, за да се научи правилно да пее и да свири.

Всичкият спор е в 29. То е война. Спорът е 2, двама души се карат. Като турите 9, налагане на общо основание има, вие го виждате сами бой, бой по цялата Земя, само война навсякъде. Две малки същества се хванали за гушата, карат се. Когато искат хората да гледат размирици, тук идат на театър.

Правилното движение в света създава един кръст, свастика, на която е обосновано цялото движение. Земята се движи по този начин. Земята като живо същество си има свой хороскоп, свой път, по който си върви. Нейният път сега не е тъй гладък, както е било по-рано. Земята понякога минава през известни пертурбации. Хората често се заразяват от тия влияния на Земята и от това се зараждат разните епидемични болести. От тия болести понякога измират хиляди и милиони хора.

Понякоя път и реките правят пакости, без да искат. Като ги надуют горе планините, от топенето на снеговете, преливат през бреговете, всичко завличат. Те казват: "Нямаме желание. Ние сме много миролюбиви същества, имаме една чиста мисъл. Дойде нещо, разбърка ума ни, ние

320

станахме кални, направи някой нещо с нас." Кой е причината? Слънцето е виновно. Слънцето е виновно и хората са виновни, понеже изсякоха горите. Ако не бяха изсечени горите, работите щяха да вървят по един естествен ред. После, работите на нас не ни вървят, понеже Земята се върти. Вие искате на Земята работите ви да вървят. Чудна работа! Ако вие се качите на едно колело и колелото се върти, как ще ви вървят работите? Никому няма да вървят работите на Земята тъй, както хората искат, понеже тя се върти. Понеже вие всички се намирате на една въртележка.

Вие сте на Земята. Как мислите да се освободите от Земята? Някой път Земята няма никаква притегателна сила. Ще я издебнеш, когато спи. Но сте забелязали някой път известни малки отклонения, които стават на Земята. Земята върви по своята орбита, не по права линия. Линията, по която върви Земята по своята орбита, и тя си има форма.

Земята се привлича към центъра на Слънцето. Тя е под давлението на положителните и отрицателните сили на Слънцето. Когато положителните сили на Слънцето отслабнат, а отрицателните се усилят, тогава Земята се привлича към Слънцето. При друг случай тя се отблъсква. Земята ту се привлича, ту се отблъсква при своя ход.

Земята не се движи едновременно с една и съща бързина. Но има едно малко намаление на бързината и усиляване. В този промеждутък тя си почива.

Земята, като обиколи 100 милиона пъти около Слънцето, има по едно изключение катастрофално и благотворно. Такова изключение иде и сега. Нашата Земя е направила толкова обиколки, че е близо до катастрофата кога ще дойде това? Няма да ви кажа датата! Същото се отнася и до Слънцето. Когато то направи 100 милиона обиколки, иде ред на изключението.

Цялата Земя се движи в пространството и ние с нея. Ние в този момент, във всяка секунда се движим с 29 километра, с каквато бързина се движи Земята. Ние сме в друго пространство. Туй пространство, в което нашата Земя се движи, се изменя, следователно и ние се изменяме. Хората, които живеят на Земята, се изменят по единствената причина, че

321 21 П. Дънов. Космос

Земята се движи. Ако Земята се спре, не се движи, и ние ще бъдем като нея неподвижни. Белите косми, белите бради, прегърбването показват, че Земята се движи. От работата, която Земята извършва, остаряваме и ние. Вие сега разбирате философията. Тия частици, от които е направено нашето тяло, са от Земята, те са взели участие в туй движение и те са остарели, не ние. Като остарееят, казват: "Господарю, освободи ни! За тебе 30-60-70 години, колко работа свършихме! Искаме да си отидем в дома." Искат да те напуснат. Ти сам не можеш да работиш. Прегърбил си се, ти ги убеждаваш, казваш: "Чакайте, чакайте!" Те казват: "Не можем". Те те напускат, искат да се върнат на Земята. Казвам: те си отиват при своите, и ти си отиваш при своите. Те отиват надолу, ти отиваш нагоре Божественото отива нагоре. Ако твоята душа може да отиде нагоре, ти си живял добре. Ако твоята душа иде с тях заедно надолу, тогава работата

е малко мъчителна. Тогава започва нова еволюция, туй, което наричат прераждане. Всичките планети и Слънцето не се движат в кръг, а по една спирала. Всички вървят по една спирала, която от центъра се увеличава и всички най-после ще дойдат до противоположната страна. Тия тепа имат обратни движения, по една спирала слизат. Тъй че, един ден нашата Земя, запример, защото нейният кръг се увеличава, ще дойде един ден и ще се спре на гарата. След колко милиона години тя ще дойде на гарата на Слънцето? Вие нямате данни, нали? Нали Земята е излязла от Слънцето? Щом е излязла от Слънцето, тя пак ще се върне към Слънцето. Вие не знаете, но онзи капитан, който управлява Земята, той знае. Капитанът на Земята знае, но ние, пътниците, не знаем. Всичките пътници, когато са се качили на Земята, знаят, че отиват на екскурзия в пространството, но не знаят след колко милиона години ще се върнат пак на същото място. Един ден Земята няма да се върти около себе си, ще дойде един ден, когато Земята няма да се върти и около Слънцето. Е, какво ще бъде тогава? Ще има нещо по-хубаво. Ще дойде едно движение много по-хубаво, отколкото да се върти около себе си и около Слънцето. Какво ще бъде, ние не знаем онова, което ще дойде в природата. Но това е сега предположение.

322

Полюси

Най-високата точка на нашата Земя е северният полюс. Той е главата.

Животът на ума и на сърцето, т.е. на духа и на душата, представляват един и същ живот, който обаче се поляризира в две различни направления. Такова е свойството и на самата материя. Щом духът от невидимия свят слезе на Земята, материята веднага се поляризира в две противоположни направления, в две полушария: едното полушарие е животът на сърцето, а другото полушарие е животът на ума. Засега, както се проявява животът на Земята, по-голямата дейтелност е в северното полушарие, а за вбъдеще тя ще се премести в южното полушарие. Северното полушарие има връзка повече с човешкия ум, а южното полушарие има връзка повече с човешкото сърце.

На северния полюс има повече лед и тази е причината, че оста е наклонена. Тази тежест е била долу, а сега се е изменила малко тежестта. Какво нещо е студът? Студът показва трезвата човешка мисъл. Който иска да развива мисълта си, да отиде на северния полюс. Който иска да развива сърцето си, да отиде на екватора. Ако отидеш на северния полюс и мислиш да развиваш любовни работи, ще се вцепениш. На северния полюс няма любовни работи, там няма и разходки. Там не се говори много сладко и медено, там ще се съсредоточиш в себе си. Щом отидеш на екватора, там има условия за разходки.

В изгряването на Слънцето се забелязват два важни момента: първият е на 22 март, когато Слънцето минава в северното полушарие. Вторият момент е на 22 септември, когато Слънцето минава в южното полушарие. Тези два момента са символи, които изразяват два вида течение на енергии. Енергиите, които протичат в северното полушарие, имат външен характер те символизируют мъжа. Когато Слънцето влезе в южното полушарие на 22 септември, хората влизат в друго течение на енергии, които съдържат в себе си мекота. Тогава човек може да се уедини, да се съсредоточи.

323

Сега учените хора казват, че Земята е сплесната при полюсите. Защото полюсите имат по-голямо налягане при въртенето, при движението, при екватора Земята е издадена, а при полюсите е спитена. Обясняват, че това е станало от въртенето. То става от въртенето, но има и друго налягане. В полюсите е място, дето се развива голяма деятелност, значи има по-голямо налягане отвън. Налягането отвън при полюсите е по-голямо, отколкото напрежението отвътре, което е по-слабо, следствие на това Земята при полюсите се е сплеснала. Понеже напрежението при екватора е отвътре по-силно, а налягането отвън е по-слабо, затова при екватора Земята е издадена. Сега, вземаме научно.

Туй, което е вярно за Земята, е вярно и за човека. Де е сега екваторът на човешката глава? Де са полюсите? Екваторът е обиколката на главата над ушите, северният полюс е отгоре на главата, а южният полюс е отдолу. Южното полушарие е по-тежко от северното полушарие, вследствие на това оста е наклонена. Ако двете полушария бяха равни по тежест, тогава щяхме да имаме хоризонтално положение на Земята. Сега, защо оста е наклонена? Значи, южното полушарие е по-тежко от северното, вследствие на това южното полушарие е по-близо до полето на плоскостта, в която се движи Земята. По-напред, когато са били равни двете полушария, оста е била равна с еклиптиката. Понеже след време, причините са в движението, се е натрупала материя в южното полушарие и вследствие на това оста се е наклонила. По-напред е била перпендикулярна. Когато оста била перпендикулярна, Земята имала много добри климатически условия. После някакви причини, които учените не знаят, отклонили Земята на 23 градуса. В това отклонение напрежението отвътре се изменило.

Сега, тук имате не само външна тежест, но силите, напрежението имат тежест. Напрежението има една тежест, която се дължи на силите в природата, които действат. Запример, един килограм сила колко тежи? Един килограм материя и един килограм сила равни ли са? Вие как си представяте силата? Сила и материя как си ги представяте? Нали прилагате в науката сила и материя? Материята считат инертна, а силата каква е? Какво е сцеплението на материята? По какво се различават в проявите силата и материята? Материята значи е неподвижна, а силата е подвижна. Силата сама по себе си е невидима. Като преместим материята от едно място на друго, казваме, че туй движение става по причина на силата, която действа.

324

Север е нагоре, юг е надолу, запад е назад, изток е напред.

На Земята ние имаме два полюса северно и южно полушарие, северен и южен полюс. Северният полюс е горе, а южният долу. Значи има две течения, които вървят от северния полюс към южния и обратно от южния към северния. Вследствие на тези две течения на екватора се образуват най-благоприятните условия за живота, а двата полюса, това са силите, които идат от космоса, от цялото пространство и минават към екватора. Не мислете, че тези два полюса са много далеч. Във всяка най-малка частица, била тя атом, съществуват тия два полюса. Така и във всяка частица на Земята има северен и южен полюс. Тези полюси са много близо един до друг. Ние знаем, че Бог първоначално създаде човека от земя, а после го направи мъжки и женски полюс. Мъжът, това е северният полюс, а жената южният полюс. Значи силите на жената, силите на южния полюс, трябва да минат през северния полюс, а силите на мъжа, на северния полюс, трябва да минат през южния.

Северният полюс представя доброто, южният представя злото. При

злото турям знака минус, разбирам отрицателната енергия в природата, която руши. Положителните енергии, които съграждат, са плюс. Винаги сянката на едно добро ще ни даде един отрицателен характер, ще достави големи мъчности. Злото представя една сянка на много големи възможности.

Какво представлява северният полюс? Той представлява онази истинна, с която човек може да борави. Какво представлява южният полюс? Той представлява доброто в света, той има всичките условия, при които ти можеш да разрешиш противоречията за доброто и злото. Как ще ги разрешиш? Доброто и злото живеят на южния полюс, а истината и лъжата живеят на северния полюс. Лъжата се държи за истината и двете се обичат, но се различават по характер. Лъжата е крайно користолюбива, истината е толкова щедра, че нищо за себе си не иска. Тя нищо за себе си не задържа. Истината е свободна. Истината понякога път иска се разходи някъде. Остава лъжата за господар: "Аз ще те оставя тебе за господар тук, ти пази работите". Тя отива да се разходи. Лъжата, като остане сама, вече обира навсякъде. Тия места, дето двата полюса са студени, дето има много студове, се дължи на лъжата. Всичкия сняг събрала лъжата,

325

нищо не пуша, консервирала го. Като дойде истината, казва: "Колко спечелих!" Като идете на южния полюс, злото всичко обира. То е разбойник, който обира оттук оттам. Опитва натрупаното богатство. Дойде доброто, усмихне се малко. Доброто ходи, разхожда се по Земята, и истината се разхожда. Злото и лъжата седят на двата полюса, пазят своето имане. Та, когато вашият живот е нещастен понякога път, вие се намирате като лъжата на северния полюс, който всичко събира. Искате всичко да съберете. Щом искате вече всичко да съберете, вие сте дежурни, имате службата на лъжата. Или ако искате всичко да съберете, имате дежурството на злото. Лъжата има всичко, но на северния полюс нищо не расте, не може да го използва. Тогава става една смяна, която сменя полюса. Един ден Земята ще се обърне, северният и южният полюс ще се обърнат, ще станат екватор. Туй, което сега наричате изток и запад, те ще станат два полюса. И Земята ще се измени. Много пъти са се изменяли полюсите. Там е всичкото събрано богатство на лъжата и всичкото събрано богатство на злото. Всичко туй ще се стопи, ще стане един потоп. Онзи, големият потоп, е станал по единствената причина, че са се изменили полюсите, че всичкото събрано богатство на злото и лъжата се стопило и наводнило цялата Земя.

Топлината на екватора зависи от полюсите. Много естествено е свързано: при екватора лъчите падат перпендикулярно на повърхността, при полюсите наклонено. Следователно полюсите много малко топлина добиват, става разпръскване на енергията при полюсите и се добива повече енергия на екватора. В миналото било е време, когато сегашният екватор е бил полюс, а пък сегашните полюси са били екватор. Това е било в миналото и за вбъдеще пак ще се смени.

Полюсите на Земята се сменят. Сегашният полюс на Земята едно време е бил екваторът. Сегашният екватор след време ще бъде полюс на Земята. Земята се върти по особен начин, оста постоянно се мени. Всички точки на Земята ще бъдат полюси и с това Земята се обновява. Хората мислят, че Земята се върти през главата. Земята се върти около главата в хоризонтално положение. Главата на Земята не се върти. Всичко около нея се върти, но тя остава на място. Главата на Слънцето и тя остава на място, не се върти. Ако един човек се завърти, главата му остава на същото място. Той изменя само положението си. Това са психологически

вътрешни промени, които стават в света. Там, откъдето иде мисълта, то е горе. Там, където отива мисълта, там е долу. Там, дето мисълта достига, е най-високата точка на Земята. Това е зенитът. От двете точки, които едва се виждат, Слънцето изгрява и залязва.

Било е време, когато южният полюс е бил горе, а северният е бил долу. Те са схващания. Било е време, когато полюсите са имали хоризонтално положение. Сега имаме 23 градуса до перпендикулярното положение на полюса. Земната ос е наклонена на 23 градуса.

Само загатвам за един въпрос, който, ако започвам да изяснявам, ще се отдалеча от целта. И какво може да добиете, ако ви докажа защо се е отклонила оста? Някои казват, че грехопадението е причина. Други казват, че причината са ангелите. Каквато и да е причината, има едно отклонение. Когато земната ос дойде перпендикулярно, ще има най-хубавите условия за живеене. Този перпендикуляр показва, че северният полюс ще бъде свързан с Божественото начало, с Мъдростта, женският принцип ще бъде свързан с Любвта, долу. Северният полюс показва Божествената Мъдрост, той е емблема на Истината. Понеже Истината е родена от Любвта и от Мъдростта.

Учените казват, че преди хиляди и милиони години двата полюса са били екватори. За да се докаже това нещо, трябва математически изчисления. Тогава ще ви докажа защо именно полюсите са били екватори и екваторът е бил полюси. Значи, ставало е някакво разумно движение. Питам: защо северният полюс е горе, а южният долу? Защото южният полюс е по-тежък от северния. Значи материята на Земята не е навсякъде еднакво тежка. Едната част на Земята е по-тежка, а другата е по-лека, вследствие на което оста на Земята се е наклонила на двадесет и три градуса. Не само оста на Земята се е наклонила, но се е наклонила и оста на човека към Бога, пак на двадесет и три градуса.

Ще кажете: "Какво отношение има между полюсите на Земята и полюсите на човека?" Има известно отношение, но по аналогия вие не можете да направите това сравнение. Запример, ако вземете едно статично и едно динамично число, вие не можете да им дадете еднаква цена. Статичното число показва резултата само на един момент, а динамичното число е непреривен процес.

Питам: като сте дошли в класа, каква е целта ви, какви са съображени-

ята ви? При това Слънцето още не е изгряло, тъмно е навън. Другите хора спят, почиват си, а вие сте станали толкоз рано да учите. Но не сте само вие. На север, където има места с много къси дни по 3-4 часа, хората започват работа още в тъмно. Как ще определите, ако ви дадат една тема, защо се скъсяват дните и защо се удължават? Ако сте в нашите места, в умерения пояс, на екватора, или на северния полюс все едно и също ли е? Ще кажете, че тук имаме 365 дни. Но като идете на северния полюс, има само един ден събота. Значи, когато Мойсей каза, шест дни ще работиш, а седмият е на Господа Бога твоего, подразбира, че като няма какво да работиш, ще идеш на северния полюс. Един ден на северния полюс, той е равен на 182 дни. Но представете си, че се движите от северния полюс до южния със скоростта на светлината и щом Слънцето залезе на северния полюс, ще изгрее на южния, но ти също ще бъдеш там. Значи 180 дни ще живееш на северния полюс, 180 дни на южния.

Ако вие сте на екватора, нощите и дните са равни: 12 часа нощ и 12 часа ден. Ако пък се пренесете в умерените пояси, дните и нощите тук

се намаляват и увеличават. През половината година нощите се увеличават зимно време, а пък през пролетта дните се увеличават. А пък ако отидете на северния полюс, там ще срещнете друго явление там нощите и дните са много големи. Там в годината има един изгрев и един залез. Слънцето като изгрее, върви нагоре, качва се нагоре. Тук го виждаме, че залязва, а пък на северния полюс се качва като витло нагоре. После почва да слиза и изчезва; чудите се, че слънцето вече не изгрява. Аз не съм срещал нито един астроном да обясни това явление, но така, че всеки да го разбере.

Ако можехте да се изкачите на 4 5 хиляди километра над Земята, щяхте да имате ясна представа за движението на Земята и на Слънцето. Идеята щеше да ви стане ясна. Защо именно на северния полюс Слънцето се показва така? Аз казах на едного: "Можеш ли да направиш един прозорец, който да показва и север, и юг?" Ако направиш една къща на северния полюс и туриш един прозорец на север, там този прозорец ще стане и южен, понеже Слънцето обикаля, върти се. И така, един прозорец ще бъде и северен, и южен. Ще кажеш: "Не е логично това! Как така северен прозорец да стане южен!" Може, но тук не може.

Такива противоречия има и в умствения, и в духовния свят. Там има още по-големи противоречия. И вие, като не можете да ги разрешите, казвате: "Това не е вярно!" Вярно е, как да не е! Но трябва да отидеш на

328

мястото, да го видиш. Тук не е вярно, но там, на северния полюс е вярно южният прозорец може да стане и северен. Слънцето там се премества и югът става север, а север става юг. И Слънцето върви и обикаля горе; няма запад.

Казвам: законът е всеки ден да се освобождавате от своята инертност. Увеличавайте с една стотна от секундата бързината си. То е доста голям прогрес. Увеличи малко бързината си! Казва ми някой: "Мръква се". Щом се мръква, ще съмне. Въпросът е решен. "Кога?" Ще видим. Ако съм на екватора, 12 часа след като залезе, Слънцето ще изгрее. Ако се движа към полюсите, това положение ще се измени. Някой път ще изгрее по-рано, някой път по-късно. И там има известна закономерност мръква се, пак ще съмне.

Наклонът на земната ос

В света хората се делят на два лагера: на добри и на лоши. Това, което ограничава човека, е тъмнината, а това, което го разширява, е светлината. Следователно, лошите хора служат на тъмнината. Те изучават живота, който гнети нещата и им дава форма. Те разбират живота така. Казвате: "Защо съществуват лошите хора в света?" И те са необходими. Земята се е образувала благодарение на лошите хора. Те образуваха твърдата почва. Това може да се докаже научно. Когато са ставали промени на Земята, положението е било почти същото, каквото виждаме днес в северния и южния полюси. И тогава е ставало особено нагнетяване. Студът се е увеличавал, вследствие на което водата се е втвърдила и е придобила друго състояние, друга форма. Това, което днес става на северния полюс, става и в самия човек. Сегашните научни данни показват, че северният и южният полюси някога са били тропически места. Те предполагат, че Земята е претърпяла някаква криза. Тогава оста ѝ е била в хоризонтално положение. Знаете ли какво значи хоризонталната ос по отношение на еклиптиката, по която се движи? Състоянието на Земята тогава показва състоянието на животните. С изкривяване оста на Земята и животните, и растенията са почнали да се изменят. Това значи идване на лоши условия на Земята. И сега оста на Земята трябва да се изправи, да стане перпендикулярна.

Същата ос съществува и в човека. И днес той се стреми да изправи своята ос, да я постави в перпендикулярно положение, да образува една права линия от Слънцето към центъра на Земята. Нещастieto на всички съвременни хора се дължи на факта, че и в тях е станало едно отклоняване от перпендикуляра на около 23 градуса. Това отклоняване се е отразило и върху неговите мисли, чувства и постъпки. Докато човек не изправи своята ос, той никога няма да се научи да живее правилно. "Как да изправя оста си?" Това изправяне не може да стане изведнъж, защото изправи ли се изведнъж, ще стане цял катаклизъм в човека. За изправянето на един градус на земната ос се изискват 100 години. Значи, за да се изправи това отклоняване от 23 градуса, нужни са 23 века. Като умножите 23 века по 100 години, имате 2 300 години. Толкова години са нужни за изправяне на земната ос.

Било е време, когато оста е била перпендикулярна спрямо плоскостта на орбитата. Сега е наклонена на 23 градуса. Какво отношение може да има между една хоризонтална ос или една перпендикулярна ос и Земята? Когато земната ос е била хоризонтална спрямо нейната плоскост, Земята е спяла, в спящо състояние е била. Нямало онзи умствен живот, интелигентността била извън Земята. Ставали големи пертурбации в цялата Земя, вътре и вън. С подигането на оста, става пробуждането на Земята, на тия същества, които са дошли. При явяването на човека на Земята оста е била перпендикулярна.

Та, казвам: всеки един от вас, когато се събужда религиозно, трябва да мине по определен път. На един светски човек орбитата е хоризонтална спрямо пътя, в който върви, и той се движи около някаква идея. В него стават големи пертурбации, без той да разбира смисъла. Човек може да страда, без да разбира защо страда. Има големи страдания. Някой път хората мислят, че като умрат, ще отидат да кажат на Господа колко са страдали. Бог ни най-малко не се интересува от нашите страдания. Страданията са една задача. Мъчнотиите произтичат от онова, което учиш. Ако си научил нещо, тогава има смисъл. Ако си страдал и нищо не си научил, няма никакъв смисъл. Да кажем, човек е страдал, за да стане добър. Ако не е станал добър, какво ще разправя за своите страдания? Понякой път вие питате: "Защо са страданията?" Един възпитателен метод за вашия ум. Ако разбирате смисъла на страданието, тогава ще започне да се реформира вашето лице: челото ще се подигне, ще излезе напред. Челото

е полегнало на 75 градуса, а до 90 градуса има 15 градуса отклонение. Лицето трябва да бъде перпендикулярно спрямо оста на гръбнака, т.е. ние вземаме за основа центъра на Слънцето и центъра на Земята, теглим една права линия, спускаме отвес и именно към този перпендикуляр, който се спуща от Слънцето към Земята, върви човешкото тяло. В по-раншните времена челото се е отдалечило. В растенията, в рибите, с излизането на птиците във въздуха постоянно се изменя и оста на човека, неговият умствен свят се изменя, започва да се подига. В млекопитаещите оста на гръбначния стълб е хоризонтална спрямо Земята, понеже са поставени при много неблагоприятни условия.

Та, казвам: растенията показват къде е бил северният полюс, когато са дошли растенията. Когато са дошли животните, той е бил към нашия изток, а когато е дошъл човекът, той е дошъл най-после, той е там, където е сега полюсът. Съгрешаването на човека се дължи на изместването

на земната ос на 23 градуса. Това е човешкото падение. То е падение вътре във вас. На 23 градуса е отдалечена вашата ос от правата посока, от правата посока на Любовта. И понеже лъчите на Любовта в човешката душа не идат правилно, следствие на това има един дисонанс в човека. Земята е отдалечена не е погрешка това. Погрешката е вътре в нас. Та, казвам: за бъдеще нашата ос, в която се движим във физическия свят, трябва да бъде перпендикулярна спрямо Божественото Слънце, около което ние се движим. Всички вие трябва да изправите вашата ос. И тогава Писанието казва: "Роденият от Бога грях не прави". На родения от Бога оста му е изправена. Нероденият от Бога оста му е изкривена. Да кажем, вие предете, как въртите вретеното? Като предете, това вретено се върти отляво-надясно. Отвесно се движи, не настрана.

Ден и нощ

Когато Земята се приближава към Слънцето, тя приема повече. Когато се отдалечава, тя приема по-малко. Ако Земята се върти по-бързо около своята ос, един ден тя ще почне да изменя своя живот. И един ден, след милиони години, тя ще почне да се изменя денят ще стане по-голям, ще стане равен на 2526 а може да стигне и до 30 часа. Може да достигне и до 5060 и до 100 часа. Може да дойде ден, когато Земята ще престане да се върти около себе си, и ще се върти само около Слънцето.

331

Кои са причините за въртенето на Земята около Слънцето? Представете си, че може да се въртите само в една посока, представете си, че имате един център, около който се въртите и не може да се обръщате на другата страна, какво ще стане с вас? Тогава ще се огрява само едната ви страна. Сега вие гледате на Слънцето от едната си страна, от към лицето си, но ако искате, вие може да обърнете и гърба си към Слънцето и да се печете на него. После може да обърнете дясната или лявата си страна и пак да се печете на Слънцето. Какво щеше да бъде положението ви, ако не можехте да се обръщате към всички страни? Вие днес се чувствате господар на положението си, а иначе щяхте да бъдете в лошо положение. Тъй щото, сега не можете да кажете, че зависите от Слънцето. От Слънцето зависи само светлината и топлината, а от вас зависи накъде да се обърнете и как да използвате неговата светлина и топлина. Според закона на движението, онази част от Земята, която постоянно се обръща и приближава към Слънцето, има най-благоприятни условия за своето развитие. А частта ѝ, която се отдалечава, губи повечето от тези условия.

Денят може да се раздели на 4 периода от по 6 часа: от 12 часа полунощ до 6 часа сутринта това е пролет; от 6 часа сутринта до 12 часа на пладне това е лято; от 12 часа на пладне до 6 часа вечерта (до залязването на Слънцето) това е есен. А от 6 часа вечерта до 12 часа полунощ е зима. Поради въртенето на Земята през известно време на годината лятото на деня е по-дълго, а зимата по-къса. Зимно време е обратно. Първото шест показва положителните качества в човека, а другото шест показва отрицателните качества в човека. Следователно, на деня шест часа са за мъжа и шест часа за жената. Значи мъжът и жената управляват деня. Мъжът го управлява от сутрин докато изгрее Слънцето. От обед жената поема управлението до вечерта, когато Слънцето залезе. Вечерта, след залязването на Слънцето, братът поема управлението до посред нощ, а сестрата от среднощ до сутринта. Всекиму се падат по шест часа.

Ако знаете да работите както трябва, за 24 часа ще минете през четирите фази на развитие. От изгрева на Слънцето до 9 часа ще бъдете

обикновен човек, от 9 до 12 часа ще бъдете талантлив, в 12 часа, когато Слънцето е в зенита си, ще се проявите като гениален, от 12 до 3 часа след обяд ще бъдете светия и от 3 часа нататък ще влезете във фазата на Учител, ще учите себе си на Божественото учение учението на Любовта. По какво се отличава един Учител? Той може да живее и в светлината, и в тъмнината, той живее и в ада, и в рая. Той владее законите на битието и разполага с тях. Като знаете това, прилагайте Любовта в живота си, че и в ада да влезете, да можете лесно да се освободите.

Елементи

Ще дойде един ден и ще видим, че всичко във вселената има отражение в нас. И големите тела, и малките тела, всеки елемент, колкото и да е нищожен, в природата оказва влияние. Някои хора страдат от нямане на желязо. Някои хора страдат от изобилие на злато. Някои хора страдат от изобилие на живак.

Ако в кръвта няма достатъчно желязо, животът не може да функционира правилно. Ако в кръвта няма достатъчно злато, човек не може да прояви характера си. Ако в кръвта няма достатъчно количество сребро, човек не може да прояви своята чистота. Може да ви изредя още елементи. Всеки елемент се представя с известно качество. Не само да мислим за тези елементи, но трябва да ги разбираме. Под "елементи" ние разбираме центрове, в които могат да се проявят силите. Значи съществува един свят, по-широк от нашия. Защото нашият свят се дължи на нашето съзнание. Зад него има едно съзнание, то обгръща целия материален свят, който е резултат на това съзнание. Зад това съзнание има друго съзнание, което обхваща в един кръг този свят и действа в него. От това съзнание, което ние наричаме "духовно", произтичат много явления.

Златото не се окислява. Това е един елемент, който не губи своята тежест, има в себе си вътрешно един еквивалент, който никога не се губи. При това, златото има вътрешно съдържание, то е носител на живота. Златото е добър проводник на живота. Желязото пък е носител на грубата енергия в живота на работата. Понеже Марс е във връзка с желязото, хората трябва дълго време да работят, докато превърнат тази груба енер-

гия. Дълго време хората е трябвало да работят и още да продължават да работят, докато сформират в себе си енергията на желязото и да се образува в тях културата на желязото. Засега в човешката кръв има повече желязо, отколкото трябва. На това чрезмерно голямо количество желязо в кръвта на хората се дължи тяхната жестокост.

В съвременната химия се говори за елементите водород, кислород, азот и въглерод. Знаете съединенията, в които съществуват тия елементи. И за много други елементи говори химията, но тия елементи имат отношение. Те проникват в цялата природа, не в цялата природа, но във физическото поле имат известно отношение. Запример кислородът той показва голяма активност, той е активен. Там, дето преобладава, има активност, динамичност. Всичките хора прави холерици. Той вади нож, дето не трябва. Водородът се отличава със своята лекота, със своя въздухообразен характер. Всичките тия хора, в които водородът преобладава, имат подвижност, наричат ги сангвиници, разрешават всички въпроси, мислят, че всичко е постижимо. "Може да стане, няма съмнение!" Дали ще стане тъй, както казват, то е въпрос. (...) Ако вземете въглерода, той се отличава със своята тежест. Има една солидна роля вътре в живота,

в природата. После, ако вземете азота, той се отличава със своята инертност, той убива всяка активност. Той е крайно консервативен. Може да кажем, че той е бащата. Първородният син е кислородът. Вторият е водородът. Третият е въглеродът, а той е бащата.

От водорода се ражда водата, от въглерода твърдата почва, от кислорода се образува горенето, а от азота се образуват устоят на елементите. Значи всеки човек, у когото има малко азот, организмът му е неустойчив. Често той заболява, силите му лесно се изразходват, неразположен е духом. Той често изпада в неразположение. Значи всеки един от тези четири елемента допринася нещо.

Вън от тези елементи има и други. Обаче тези елементи са бащата и майката, а другите са внучета и правнучета. Може би има около 10 основни елементи. Химията казва, че имало около 100 елемента. Значи има от първо до десето поколение. То е, за да се разбере химията. Но и химията си има своите прераждания. Вие казвате: "съединение". Химикът понякога път изучава свойствата на елементите и може да прави родове. Той ще ритне два елемента и след това ще ги разедини. Като ги скара,

334

те се разединяват и след това той търси нов начин да ги съедини, да ги примири, да ги тури на други места. Туй наричат химия, т.е. наука, която ту скарва, ту примирява елементите. Всъщност това не е така. Понякога, да кажем, имаш желание да ядеш. Какво е желанието ти да ядеш? То вече е привличане. Въглеродът в тебе те примамва. Яденето е любовна работа, нищо повече! Като се наядеш, ако вземеш от Любовта повече, усещаш, че си се преситил. Яденето е любовна работа на стомаха. Стомахът трепери за въглерод. След като се влюбиш във въглерода, усещаш нужда и от други елементи. Запалва му се чергата, става горене. И след това при това горене трябва да притуриш друго нещо, иначе ще стане една голяма катастрофа. Трябва малко водород.

И тъй, това, което ви говоря сега, някой може да вярва, може да не вярва, това е научно. Но всякога има една страна, която трябва да пазите: щом ръцете се овлажняват много, имате повече водород, отколкото ви трябва; щом имате сухота на ръцете си, имате кислород повече, отколкото ви трябва; щом тялото ви започва да става много твърдо, имате повече въглерод, отколкото ви трябва; а щом ставате много устойчиви в своите възгледи и никой не може да ви измени, имате повече азот, отколкото ви трябва. Това са крайности. Хубаво е човек да бъде устойчив в своите възгледи.

Кои са съществени неща? Мекотата, водородът. После сухотата или огънят кислородът. После плътност трябва да имаш въглерод. Ако човек няма плътност, лесно може да го отвлечат, той ще хвъркне нагоре. И най-после трябва да има устой. Ако станеш много лек, не може да седиш на Земята, ще те отвлече нещо нагоре. Значи трябва да имаш известна плътност. Също трябва да имаш азот, устой в себе си. Това е цяла химия. Ако разбереш съединенията, които образуват водородът, кислородът, въглеродът и азотът, ти си разбрал много нещо. Като се съедини кислородът с водорода, образуват вода. А пък кислородът и водородът във въздуха не са съединени. Ако се съединят, ние не можем да дишаме. Рибите си имат един апарат, чрез който като прекарват водата, разединяват я и изкарват кислорода, който им трябва. И рибите разбират нещо от химия. И ние сега разединяваме кислорода от азота. Но добре, че във въздуха кислородът е в свободно състояние. Като заминете за другия свят, там ще бъдете още по-добре. В онзи свят кои елементи ще бъдат необходими? Каквото е отношението на рибите към въздухообразните същества,

такова е отношението на въздухообразните същества към тези, които живеят в етера. Това е важна мисъл.

Как да ви представя сега живота в другия свят? Той не може да се представи. Каквото и да мислите, вие всякога ще си представите онзи свят като живота на Земята. Вие си представяте онзи свят така, като че отивате с дробовете си. Като влизаш в онзи свят, дробове няма да имаш, и стомах няма да имаш, и черва няма да имаш. Ще имаш нещо подобно на червата, нещо подобно на стомаха, на дробовете, но не е това, което е на Земята. В онзи свят като ядеш, няма да има излишъци. Няма да намериш клозет в онзи свят. Там няма помен от клозет. Ако в онзи свят някой търси клозет, пращат го на Земята, долу. Щом видят, че търсите клозет, ще ви дадат билет и ще ви изпратят на Земята. Като се изчистите, ще ви изпратят пак в другия свят. Казвам: невъзможно е това нещо, но добре, че е така.

Въглеродът прави нещата твърди. Водородът ги прави меки, подвижни. Кислородът ги прави активни, да се разширяват, а пък азотът им дава едно отлично направление, как трябва да действат. Кислородът поддържа горенето, но сам не гори. Ако той гори, ще може да го запалим. Тогаваше запалим въздуха и ще унищожим цялата Земя. Въздухът не може да се запали. Въздухът може да се сгъсти, може да го превърнем в течно състояние.

Азотът е краен консерватор, той има желание да седи само на едно място. Като се явиш при него, ще седиш с крайно благоговение. Той ще ти покаже какво трябва да правиш. Докато си при него, не трябва да мърдаш, защото той не обича движенията. Той е баща на децата. Щом азотът е баща на елементите, тогава кой елемент е майката? Водородът е майката, а кислородът е синът.

Най-голям консерватор и регулатор в природата е азотът, който спира всяко горене, задушава всякакъв живот. Азотът е най-старият, най-уравновесеният елемент в природата. Но ако би останала природата само с него, всичко щеше да бъде мъртво. При все това органическият свят има да му благодари много.

Кислородът, това е човешкият ум, водородът, това е човешкото сърце, въглеродът, това е човешкото тяло. Превод ви правя сега. В материалните

светове има повече материя, отколкото сила. В нематериалните светове има повече сила, отколкото материя.

Физическият живот се обуславя от няколко неща. Той се обуславя от въздуха, от храната, от светлината и от топлината. Следователно, за да живеем добре, ние трябва да имаме тези няколко условия. Храната представя елементът въглерод, водата водородът, въздухът кислородът, а светлината азотът. Сама по себе си светлината не се движи, тя е инертна. Светлината е безпощадна. За нея казват, че тя изкарва всички неща навън. В света има нещо по-велико от светлината, което хората не знаят. Те го знаят под името "светлина". Думата "сат" означава това, което е проявено, което проявява нещата. Но онова, което проявява нещата, е вътре в нас, не е извън нас. Ние знаем света дотолкова, доколкото Божественото в нас се изявява.

Минусът, като го затвориш, казва: "Няма какво да се прави". Седи в черупката, седи в затвора. Всеки човек, който чака, е минус. Всеки човек, който пръска черупката, е плюс. Пъпката, която не цъфти, е минус. Пъпката, която цъфти, е плюс. Кое е по-хубаво сега? Има друго отношение.

Ако пъпката цъфне навреме, този цвят е намясто. Ако не цъфне навреме, процесът е неправилен. Туй състояние на тия две линии Л това е плюс. Но то е метафизическо вече. В нас има едно активно състояние. Щом влезе в тебе кислородът в тази форма ти ставаш активен. Щом влезе азотът в тебе ти не се проявяваш, ти изследваш, изучаваш нещата. Щом влезе въглеродът ти си търговец, готов си за всички предприятия, готов си навсякъде да гледаш.

Та, казвам: ние се нуждаем от пари, но от много малко пари се нуждаем. Ти се нуждаеш от злато. Колко злато трябва да имаш в кръвта си? Външното богатство на човека се обуславя от богатството, което е в кръвта. Ти ще бъдеш толкоз богат, колкото злато имаш в своята кръв. Ти ще бъдеш толкоз умен, колкото азот имаш в мисълта си, в мозъка си. Искате някой път да бъдете учени хора, мъдри хора. Азот трябва да имате, но не външния елемент. Вие се нуждаете от кислород, но един органически кислород има, който е в човешката кръв. Има един органически водород, който е в кръвта, в тялото. Има и един органически въглерод в действие. Другите са в едно статическо положение.

337 22 П. Дънов. Космос

Трябва да разбирате природата. Вие сте създадени от разни материали и всичият материал, от който сте създадени, е индивидуализиран. Всеки материал от вас си има свое убежище. Например, на желязото, което е в твоята кръв, ти не можеш да разчиташ в морално отношение. После, ти не можеш да разчиташ на медта. Ако се насъбере много мед в тебе, тя ще те отрови, ще се образуват известни отрови.

Ако човек има в организма си повече желязо, отколкото трябва, или повече злато, или повече сребро, или повече мед, това ще се отрази неблагоприятно върху неговия организъм. Има точно определена пропорция на елементите, които се срещат в човешкия организъм. Те са точно разпределени.

Ако във вас кислородът преодолява, вие ще бъдете много активен и много сприхав. Ако разбирате законите на кислорода, ще бъдете деятелен, работлив, прилежен и ще учите. Ако не разбирате законите на кислорода, ще станете сприхав човек, ще се увеличи горенето. Какво да правим, ако няма кислород? Без кислород не може. Няма кой да осмисли живота. Вземете водорода в света. Той е проводник на живота. Без него той е изложен на замръзване. Ако го стъстите, става опасен за живота. Ако е в естествено положение, става проводник, жаждата утолява. Кислородът ви избавя от замръзването, от противоречията в живота. Вземете въглерода, той образува твърдите тела, стъстява. Ако не знаете неговите закони, може да ви задуши. Ако разбирате законите, най-хубавите плодове са облечени във въглерод. Ако го разбирате, ще ви даде най-хубавите плодове, ако не го разбирате, все гнили плодове ще ви даде.

Проявлението на това Слънце, което виждаме и за което казваме, че е създадено от кислород, водород и други елементи, това е само една форма на един или на друг род енергии, които се наричат водород, кислород, азот, въглерод и т.н. Това са род енергии, които се проявяват по особен начин. Тия, малките първични проявления на енергиите, ние наричаме елементи.

Хората са смешни, като казват, че Слънцето е съставено от водород, кислород и други някои елементи. То е същото, както когато някой дойде и каже, че къщата на еди-кого си е съставена от дървета, керемиди и

други материали. Щом къщата ми е създадена от тия елементи, и аз съм създаден по същия начин. Не, проявлението на това Слънце, което виждаме и за което казваме, че е създадено от кислород, водород и други елементи, това е само една форма на един и на друг род енергии, които се наричат водород, кислород, азот, въглерод и т.н. Това са род енергии, които се проявяват по особен начин. Тия, малките първични проявления на енергиите, ние наричаме елементи. Това, което ние наричаме елементи, всъщност не са елементи. Де ще се спрем тогава? При атомите не можем да се спрем, те са цели светове, създадени от йони. После ще дойдем до суперйоните. Де ще спрем тогава? Тези елементи са набрани енергии. Научно или атомистически, или по който начин и да разглеждаме света, идеята е една и съща.

В живота има четири неща, на които трябва да се обърне внимание: внимание трябва да се обърне върху телата, които са построени върху въглеродните вещества; внимание трябва да се обърне на сърцето, то е създадено от водородните вещества; внимание трябва да се обърне на човешкият ум, на човешката мисъл, които са създадени от кислородните вещества; и най-после внимание трябва да се обърне на разумния живот, който е създаден от азотните вещества. Цялата Земя е въглерод, върху който ние ходим. Всички извори, всички води от горе и от долу, това е един проводник на живота. Под "въглеродни вещества" ще разбираме общ термин. В химията се употребява въглерода като един елемент. Въглеродът има свойството да втвърдява нещата, твърди да стават. Водородът има свойството да прави нещата меки. Кислородът има свойството да прави нещата запалителни. Азотът има свойство да прави нещата разумно да мислят. Човек, който няма азотни вещества в мозъка, не може да бъде разумен. Човек, който няма кислород, подвижност в ума, не може да мисли. Ако няма водород, неговите чувства не могат да бъдат меки. Ако няма въглерод в природата, костите и всичките твърди тела ще се разкапят. Когато човек изгубва своята стабилност, той започва да се разлага. Когато водата започва да изгубва своята стабилност, започва да се разлага сърцето загазва. Ако човек загуби своите кислородни вещества, неговата мисъл се обърква. Закон има, който регулира тия вещества. Ще дойдеш да съзнаеш в себе си, че има разумно начало, ще идеш при Бога да учиш. Писанието казва: "Ще бъдат всички научени от Бога".

339

Азотът, кислородът, водородът, това са форми, в които са затворени известни сили в природата, а в тия сили е затворен разнообразният живот, който се предава.

Когато един учен човек твърди, че на Слънцето има кислород, водород, това се счита за голямо откритие. Всички елементи, които ги има на Земята, има ги и на Слънцето, понеже Земята е излязла от Слънцето. Всички планети, които излязоха от Слънцето, имат същите елементи, както и то. А учените сега доказват чрез дедукция, чрез индукция, че това било, че онова било.

Когато ние разглеждаме мозъка на по-нисшите същества, в предната част на мозъка има бели нерви в зачатъчно състояние, а в човека те са дълги и чрез тях се проявява и функционира човешката мисъл. Знаете ли от коя фабрика са направени те? Някои искат да ни убедят, че те са направени в мозъка. Природата е приготвила тия частици от много далечни пространства и тогава те са прекарани на Земята чрез четири вида енергии: заменям сега индуските термини с нашите въглеродни, водородни, азотни и кислородни енергии.

Аз взимам думата "водород", тя означава ония енергии, които са свързани с атома на водорода. И за да бъде един атом въглероден или

водороден, то си има много по-дълбоки причини, отколкото съвременните химици мислят. Има си съвсем други причини, за които ние няма да се спираме, те са области, за които в бъдеще ще мислим. Тя е велика, дълбока наука. Тия енергии са прокарани на части и тогава оня велик инсталатор е дошъл и почнал да поставя тая инсталация, и вашият мозък е почнал да работи, а вие да мислите.

Всичките елементи, които съществуват, търпят едно преобразуване. Да кажем, един въглероден атом или един кислороден атом, или един азотен атом, в неорганическото царство има едно състояние, в органическото царство има друго състояние. Ако един азотен атом мине през областта на ума или мине през областта на сърцето, на чувствата, той вече в себе си има тия качества, дето минал: има качества на човешкия ум и качества на човешкото сърце, има и качества на човешката воля, щом е минал през трите области.

Та казвам: когато човек напуска Земята, единственото нещо, което

340

ще занесе със себе си, то са три атома. Като замине за другия свят, ще занесе три атома: един атом, който носи неговите богатства на ума, един атом, който носи неговите богатства на сърцето и един атом, който носи неговите богатства на волята. Представете си какво ще бъде богатството му! Един атом го изчисляват на една 25-милионна част от милиметъра. Като разделите милиметъра на 25 милиона, една част е един атом. Тия три атома ще бъдат богатството му като влезе в другия свят. Какво ще правите с тях? В един атом има толкова много енергия, че може да движи Земята за хиляда години. Толкоз много има скрита компресирана енергия, че може да движи Земята за хиляда години! Какви са били тия разумни същества, които са компресирали тази енергия в туй малкото количество?

Защо водата, която е произлязла от водорода и кислорода не прилича на тях? Защо тя не прилича по нищо на своята майка и на своя баща? Водородът и кислородът не са родили водата, но те се явяват само като условия за проявяване на водата. Значи, във водата има един особен елемент, който химиците не познават. Този елемент е жизненият еликсир, носител на великия живот.

Относно водата аз знам, че тя се е образувала по закона на присаждането така, както върху един глог може да се присади една хубава ябълка. Ябълката не е произлязла от глога, но само е присадена върху него. И когато химиците говорят за елементите и взаимодействието между тях, подразбирам закона на присаждането. Всички елементи са присадки към известни сили на целокупния живот. Скършите ли тези присадки, вие ще имате истинските елементи, или силите на великия живот, скрити в тях. Ако един ден ние успеем да разложим живота на неговите първоначални елементи, какво ще остане от него самия? От него ще остане една възвишена, фина материя, хиляди пъти по-рядка от най-рядката физическа материя, каквато науката познава. Тази материя няма да съдържа вече никакви елементи в себе си, на вид тя ще бъде еднородна, проста, но силите, които ще действат в нея, ще бъдат разнородни. В такава среда именно живеят всички напреднали същества.

341

Вода, земя, въздух, огън

Постоянно слушате някой да казва, че иска да бъде господар. Как може да бъде човек господар, когато преди всичко зависи от въздуха,

от светлината, от водата, от хляба, от земята? Той предполага, че е господар и може да заповядва. Той сам има най-малко четири господари, които му заповядват, а той си мисли, че е господар.

Материята на човешкото тяло може да се уподоби на материята, от която Земята е направена. Всяка частица от тялото има свойствата на материята на Земята. Значи човек трябва да се хармонизира с материята на Земята, за да бъде добър.

Въздух, вода, огън и земя тези четири елемента са символи и показват различните видове материя, от която човек е направен. В тези елементи има съзнание, живот. Ако човек привлече с мислите си известен род материя, той ще придобие и съответни на материята състояния и настроения. Ако с мислите си той привлече твърда материя, в него ще стане известно втвърдяване. Хората се безпокоят какво ще стане с тях на стари години, кой ще ги гледа и така привличат към себе си твърда материя и започват да се втвърдяват и заболяват от артериосклероза. Тази болест се явява от безверие. Да обърнеш стар човек към Бога, това значи главата ти да побелее.

Въздухът има отношение към човешкия ум, водата към живота, а хлябът към човешката воля.

Въздухът е носител на Божествените мисли, които първо преминават през дихателната система, дето се преработват, трансформират и оттам чрез кръвта отиват в мозъка. Божествените мисли не се възприемат направо чрез мозъка. От въздуха чрез вдишването отиват в белите дробове, после в мозъка, който ги облича във форми и изявява навън, за да станат видими. Въздухът е главният носител на мислите. Ако при сегашните условия се отнеме въздуха, човек не би могъл да възприеме никаква мисъл. Ето защо трябва да дишате правилно, да възприемете Божествените мисли и да ги предавате после на мозъка. Но аз не говоря за въздуха като смес от 4/5 азот и 1/5 кислород плюс още други примеси и утайки, но говоря

342

за онзи първичен елемент, онази първична есенция, която служи днес за условие за живот. Затова, когато човек диша, съзнанието му трябва да бъде будно, защото мислите, които се пренасят чрез въздуха, през дробовете ще се възприемат от съзнанието.

Сега, да направя едно сравнение, за да разберете думите, които Христос е казал, и дълбокия смисъл, който е скрит в тия му думи: "Ако учениците Ми млъкнат, то камъните ще викнат, за да кажат истината". Твърдата почва може да каже, че "в мен седите вие аз съм твърда, аз ви държа". Но ако в тази твърда почва, на която живеем, нямаше никаква вода, какво щеше да ни ползва тя? Щеше да има само прах. Ако нямаше въздух, който да пренася тия пари от едно място на друго, тогава какво добро ще стане? Водата сама по себе си не може да се прояви, но и въздухът сам по себе си не може, ако ги нямаше светлината и топлината. Следователно фактор е светлината. Тогава, въздухът трябва да се подчинява на светлината. И водата трябва да се подчинява на твърдата почва. А законът върви така: въздухът трябва да се подчинява на светлината, водата на въздуха, а твърдата почва трябва да се подчинява на водата. Животът изтича от една точка, която е център и отива към периферията. Така се образува нисшият строеж, мускулите. Ние наричаме този център на човешкия живот "душа". В дълбините се намира душата на Земята. Външната страна ние наричаме "ум" въздухът на Земята. След туй ние имаме водата, която е сърцето на Земята. Океаните, това е сърцето на Земята.

Ще пиете най-хубава вода, ще ядете най-прясна и чиста храна, ще изучавате влиянието на времето върху вас, на ветровете, на въздуха, на

цветята, на дърветата и изворите.

Първо трябва да мислите защо Господ създаде въздуха, защо създаде водата, защо създаде светлината и защо създаде хляба. Това са четири елементи, които играят важна роля в живота.

Четири неща има, които могат да изцерят човека: живият хляб, който излиза от Бога, който не е пипан с човешка ръка (аз сега не говоря за хляба, който човешки ръце са го пипали); водата, в която кракът на никое органическо същество не е влизал чистата вода, в която не е влизало

343

никакво животинче, тя е водата, която носи живота; онзи, чистият въздух, дето няма абсолютно никакъв прах и чистата светлина, която никога не се е пречупвала, която няма сянка в себе си. Тия четири неща щом приеме човек, само те могат да го лекуват сега. В когото дойде хлябът, той ще изправи сърцето си; в когото влезе живата вода, ще се изправи животът му; в когото влезе чистият въздух, ще се изправи мисълта му; когато влезе в него чистата светлина, тогава ще възкръснат неговата душа и неговият дух!

Туй е учението, което всякога се е проповядвало в един или в друг смисъл. Но туй учение е забулено.

Ти най-първо трябва да се справиш с твърдата материя, с течната, да се справиш с въздухообразната и с етерообразната. Сега човечеството прави една стъпка от въздухообразната минава в етерообразната материя. Следният живот ще бъде подобрен, понеже ние влизаме в една рядка среда, дето почти няма да има възможност за никакво престъпление. Престъпленията ще бъдат невъзможни.

Ти като се нервираш, пипни носа си ще омекнеш. Тогава ще кажеш хубавата дума, ще уредиш работата. Ако не са думите, ще се създаде голям скандал. Не знаеш как да се справиш с носа си. Вие попитайте носа си как да се справиш. Вие как правите работата? За мен реално е да пипам носа си. Бог не ми вдъхна диханието през устата, но вдъхна през носа. Господ в носа вдъхна диханието и човек стана жива душа. Бог е дал разумен подтик чрез носа. Тия клетки вътре, които образуват носа, са много разумни. Вие мислите, че само вие сте умни.

Това са наши богословски вярвания, кое верую е право и кой прав вярваш. Аз наричам "прав" вярваш, който говори с въздуха. Аз наричам "прав" вярваш, който с водата се разговаря. Аз наричам "прав" вярваш да знае да говори с хляба, както и хлябът да говори с него.

Стихии

Как бихте определили какво нещо е Земята? Ако ви дадат тема "Що е Земята?", как ще я развиете? Не е мъчно. Ще кажете, че Земята е майка, която носи децата на гърба си. Тръгнала на разходка из широкия свят заедно с всички деца. А как ще определите водата? Ще кажете, че

344

водата е готвачка, тя приготвя храната за децата си, за тия деца, които дигат толкоз голям шум на този голям параход, който пътува в космоса. А въздухът как ще го определите? Въздухът разнася храната. Той е служител. А светлината? Тя пък определя местата им, показва кой къде да седне. Мъчно е човек да се научи да мисли конкретно.

Ако кръвта не се движи по тялото, никакъв живот не може да имаме. Водата, която тече по повърхността на Земята и във вътрешността ѝ, това е нейната, на Земята кръв.

Реките и изворите са артериите на Земята. Земята е жива сила, тя

диша, тя е същество разумно.

Реките са полезни за живота, те представляват артериалната кръв на природата.

Защо природата е поставила толкова сол в морската вода? Солта е най-хубавата кал, която природата е поставила в моретата, за да не я загубят, да не крадат тази вода. Водата е подложена на кражба. Ако солта не би съществувала във водата като едно противоречие, има същества толкова стяженолюбиви, че биха я ограбили. Има същества, които и досега още не знаят какво да правят със солта, която е във водата. Каква велика целесъобразност има в природата! Забележете: нечистата вода, колкото и да се чисти, даже да се пречисти чрез дестилиране, пак запазва известни флуиди, които химически не могат да се констатираат. За да се получи идеално чиста вода, природата прибегва до следното: водата, като отиде в горните атмосферни слоеве, се разпада химически на своите съставни части, а после, като слиза надолу, пак става вода. Има неща, които във физическия свят трябва да се проучат. Вие, например, не знаете колко гръмотевици стават за една година на Земята. Не ви интересува, че имало гръмотевици по небето горе. Но има учени хора, на които влиза в работата, и затова са учени. Те изчисляват, че в годината стават на Земята 16 милиона гръмотевици, всеки ден стават 43 хиляди гръмотевици. Знаете ли какво грамадно количество електрическа енергия се съдържа в тия 16 милиона гръмотевици?

345

В един обикновен облак електричеството е толкоз малко, че в една минута може да го прекараш в една лампа, в една наша крушка от 25 свещи. Но напрежението в един облак може да се увеличи близо до 5 милиона волта. Напрежението става грамадно. Туй, малкото електричество, свършва голяма работа.

Гръмотевицата и светкавицата са атмосферно електричество, което превръща кислорода от въздуха на озон и убива микробите.

Много хора се страхуват от гръмотевици, палят свещи, молят се, без да подозират, че гръмотевиците действат обновително. Когато природата плаче и се сърди, тогава именно обновява нещата. Дъждът е плачът на природата, а бурите и гръмотевиците нейният гняв. Защо плаче природата? Защото децата ѝ не я разбират. Като им се разсърди и види, че пак не я разбират, тя поплаче малко и се отдалечи от тях, като казва: "Пак ще ви навестя". Щом се отдалечи, хората започват да ѝ подражават: викат, кряскат, сърдят се, съмняват се едни в други. Но работите не се нареждат нито с кряскане, нито с недоволство, нито със съмнение и подозрение, нито с плач.

Когато гърми, е по-безопасно да вървиш, отколкото да се криеш под дърво. И после, за да тресне гръм, трябва да има някаква причина. Гърмът никога не убива праведен човек. Но лошият става на въглен. Добрият човек е добър проводник на електричеството и магнетизма, следователно електричеството ще премине през него и ще замине. Който е лош проводник, оказва съпротива, не позволява електричеството да премине през него и то разрушава нервната система.

Има облаци, които носят 300 хиляди тона вода.

Когато сте на път, а се задава тъмен облак, или пък задуха силен вятър, ще се обърнете към онези същества, които ръководят облаците или вятъра, с молба да отбият течението, да спрат дъжда, напишете им писмо, послужете си с вашата магическа тояжка.

Всички неща са определени и са на мястото си. Онези, които са създали света, са били умни. Измени се времето, дойдат облаци, вятър, гръмотевици и ние мислим, че времето е лошо, но то е хубаво. В обла-

ците има разумни сили, които действат. Трябва да се различават горни и долни облаци. Особено важни са високите облаци с височина 121314 километра. Те по-ясно изразяват действието на съществата, които работят в тях. В облаците действат служебни духове, които не са ангели, но са по-горе от човека в еволюцията. Наблюдението на облаците е

полезно преди всичко във физическо отношение. Всяко нещо трябва да се разглежда в три отношения: физическо, духовно и Божествено. Като се изучават промените на облаците във връзка с промените на времето, ще се добият метеорологични познания. В северните места има хора, които по облаците и по други признаци знаят 5 месеца по-рано какво ще бъде времето.

Въздухът е най-мощното, най-силното, най-разумното в света. И в него има такива мощни и едновременно толкова нежни духове на Любовта. Тяхната Любов е толкова силна, че не е за нас. Понякога те чрез слънчевите лъчи изпращат Любовта си навън. Един лъч те огрява, милва, лекува и ако не беше този въздух да ни пази, ние бихме се стопили от топлината на слънчевите лъчи.

Казвате: "Човек трябва да се пази от вятър, от течение, да не се простуди". Вярно е, че човек трябва да се пази, да не се излага на силни, големи ветрове, но има един приятен, тих ветрец, от който не трябва да се криете. Този ветрец предизвиква голяма приятност у човека. Този ветрец аз наричам "дихание на Бога". Съществата от невидимия свят, които ни обичат, изпращат този приятен, тих вертец да ни полъха. Обаче има силни, големи ветрове, топли течения, които са опасни за човека, понеже извличат влагата от тялото му. Такива топли течения се явяват някога денем, някога нощем.

Добре е да ни духа вятърът отзад, за да ни върви в чувствата, това действа приятно, отразява се добре и върху гръбначния стълб. А когато вятърът духа отпред, срещу гърдите, това е полезно за волята. Откъдето и да духа, вятърът винаги има добри влияния, само че човек не го разбира. Няма нищо излишно в природата, всичко в нея действа възпитателно. Знанието, това е резултат на всички онези наслоявания на земните пластове, всички онези геологически промени, през които Земята е минала. Но всичко това показва разните състояния на онзи мисловен свят,

през които Земята е минала. Това е така за онзи, който разбира. Но за онзи, който не разбира, той ще каже: "Какво отношение има между Земята и мисловния свят?" То е все едно да питате какво отношение има между ума, мислите на човека и неговите чувства.

В Африка има сонди, които проникват в Земята на дълбочина 800 м и оттам извличат вода. Такива сонди могат да се спуснат и на дълбочина до 2 хиляди метра. Там водата е още по-хубава. Днес Земята е много малко проучена. Има известни земни пластове, до които съвременните учени още не са достигнали. Стремех на ученика е не само да проникне с тия сонди до дълбочина 2 хиляди метра надолу в Земята, но да издигне нагоре в пространството високи стълбове на близо 5001 000 км височина. Знаете ли каква енергия би потекла надолу по тия стълбове? Ние бихме създали един *perpetuum mobile*. Знаете ли какъв океан от енергия се крие в пространството? По същия начин и във вашия мозък се крие грамадна енергия, която изисква време и пространство, за да се прояви

и реализира.

Земята е опасана с "огнен пояс", върху който лежат огромни планински вериги. Тоя пояс започва от Хималаите, преминава под Кавказ, Черно море, Странджа планина, Стара планина, Алпите, Пиринеите, по дъното на Атлантическия океан, Андите, Кордилерите, по дъното на Великия океан и завършва пак в Хималаите.

Земята и досега гори. В Земята има около 10 хиляди накладени огньо-ве. Комините на тези огньо-ве се виждат отвън и те постоянно пушат. В Земята има огън. Тя има 54 комина, през които излизат газовете и течностите, образувани от този огън. Тези комини имат отвори, широки по няколко километра в диаметър. Това са вулканите.

Има известни скрити сили в човешкия организъм, които трябва да се развият. Има една правилна мисъл, с която може да продължим живота си, с която може да направим живота си такъв, какъвто трябва. Една мисъл има, с която ние може да влезем във връзка с живата природа и да видим, че природата не е това, което ние виждаме привидно при сегашните условия. Ако видим природата, ние ще се уплашим. Защото има не само хубави работи, но има и страшни работи, на които ти не

348

може да издържиш. Ако вие излезете от Земята и попаднете на някой

вулкан, какво ще видите? Онази материя, която е на 5, 6, 7, може би на 10 хиляди градуса сторещена, може ли да се примирите? Ако може Земята да се отвори, да видим какво има вътре в нея, мислите ли, че ние ще видим нещо хубаво? Много страшни работи ще видим. Тия страшните вулкани, които правят земетресения, са едно благо за цялото човечество. Ако тия вулкани престанат да функционират, положението изведнъж ще се влоши. Засега може би 5060 вулкана има. Аз ги наричам комини на Земята. Понеже нашата Земя върви като един параход. И в морето има, те са повече вулкани. Тогава, на какво се дължи този вътрешен огън на Земята? Той се дължи пак на разумни същества.

Това е само твърдение, трябва да се докаже. Че, ако един човек влезе в моята къща и види, че огънят гори, а мене ме няма, какво ще каже? Че огънят сам по себе си гори. Той сам по себе си гори, но първият подтик се дължи на мене. Кой е първият подтик, с който огънят гори? То е разумното. Следователно, какво трябва да прави този, който изучава моя огън? Аз имам известна цел, известно предназначение има огънят.

Преди човека дойдоха много същества, които извършиха ред химически реакции и създадоха условия за живота на човека. Сега ние влизаме в един парафизически свет. Преди човека живяха на Земята същества, които създадоха огъня. Те създадоха цял катаклизъм. Те си направиха здания ядоха, пиха, танцуваха, и като изгориха всичко, напуснаха Земята. И като се превърна всичко в пепел, дойдоха хора на Земята и казаха, че всичко на Земята е пепел. Това са човешки разсъждения. Почвата, върху която сега ние живеем, не е нищо друго, освен пепелта, останала от съществата на огъня. Сега ние живеем върху тази пепел, и на нея отгоре сеем, правим своите градини, а съществата на огъня се скриха под земята. Като учени същества, те често си правят шегички с хората. Като вземат няколко бомби, хвърлят ги отдолу под земята, и по този начин разтърсват цялата Земя. От тези големи трусове Земята се разтърсва, къщите на хората се събарят, а тези същества се смеят, не искат да знаят. После отново се умълчат, 56 години никакви не се чуват. Това, което ви говоря сега, е парафизическо, не е научно доказано.

Вие ще кажете, че в природата стават земетресения. Земетресенията не стават от природата те се дължат на същества, ненапреднали, които

обаче знаят някои закони и създават тия земетресения. Когато някоя голяма бомба падне в някой океан и избие хиляди риби, това Волята Божия ли е? Какво ще кажат рибите за това? Как ще си обяснят това явление? Те ще кажат, че е станала цяла катастрофа в техния живот. За нас щеше да бъде голямо нещастие, ако не бяхме свързани с цялата вселена. Ние сме участници във всички блага, които са в природата, понеже ние сме свързани с цялата Земя и с нейните недра, с всички промени, които стават в нея земетресения, движения и изменения на почвата. Ако някой нов континент се създава, всичко това ние го чувстваме. Не само хората чувстват, но и кучетата, и петлите чувстват. Когато стават големи земетресения, петлите престават да пеят, кучетата бягат, жабите, рибите, раците, всичко, каквото има във водата, бяга. Ако земетресението е голямо, всичко, каквото има в застрашените от срутване пластове, също бяга. Тия същества усещат опасността и гледат да избягат на свобода. Има чувствителни хора. Някой казва: "Не зная защо, но днес ми е стегната душата". Той не знае, че в Америка има земетресение и много хора са пострадали. Като стане земетресение, ти казваш: "Защо усетих безпокойство, опасност?" Това е все едно телеграма, с която ви предупреждават от невидимия свят да вземете мерки, тъй като това земетресение ще дойде и при вас. Защото земетресението се разпространява шахматно. Ако е станало в Америка, то непременно ще дойде и в противоположния полюс. Ти виждаш, че един човек страда. Това страдание е предупреждение, че то ще дойде и у тебе. Ако ти си умен, можеш да го предотвратиш, но трябва да бъдеш готов. Преди земетресение всякога има голямо спадане на барометъра. Преди земетресение се явяват циклони и бури. Циклоните са свързани със слънчевите петна, които ги причиняват. Едно време старите гърци вярваха, че Земята се носи от един бял вол. Понякога комари хапят вола, и като се почеше той, стават земетресенията. Земетресението е закон, който възстановява хармонията в света, уравновесява противодействащите сили на Земята.

Това, което мислиш, може да го мислиш за себе си, но има мисли, които са неприложими в природата. Защо? Защото и природата си има свое вето. Ние не сме дошли по наша воля и не можем да направим една промяна. Запример, ние не можем да изменим скоростта на Земята в нейното движение. Ние не можем да изменим и наклона на Земята. Ние не можем да изменим и течението на нейните сили, да изменим ветровете, бурите и ураганите. Ето, от 4 века насам земетресенията постепенно се увеличават. От 200 земетресения досега, са станали 2 хиляди годишно. Те прогресивно се увеличават. Учените хора казват, че ние се намираме в един период на прогресивно увеличаване на земетресенията. Според някои учени това се дължи на факта, че Земята постепенно изстивала. От изстиването на Земята ставало постепенно свиване на земната кора, вследствие на което се явявали земетресенията. Слънцето не вдига шум, само се проявява. Но най-големите промени на Земята стават под влияние на Слънцето. Понеже вятърът, водата, земята не служат на Слънцето, те се карат помежду си и развалят неговите работи. Ако вятърът се примири с водата и земята, животът на хората щеше да се измени. Вятърът е, който раздухва всичко. Като задуха той,

всички занася. И като дойде водата, и тя завлича всичко, каквото се посее. Като се разтърси Земята, и тя разрушава всичко, каквото са

направили хората. Един ден, като ѝ дотегне много, ще се разтърси като един вол и ще ѝ олекне. Учените хора, геолозите доказват как стават земетресенията. Простите казват дотежало ѝ на Земята. Както и да се обяснява, важното е, че къщите се срутваат. Тогава може да питаме, кои са причините, дето вятърът, водата и земята не се спогаждат? На това отговарям: причините са хората.

"Трябва ли да съществува частна собственост?" Отговарям: частна собственост не може да съществува. Да владееш нещо, можеш, но да му туриш табела, че това е твоя собственост, нямаш право. Можеш да владееш тялото си, можеш да владееш къщата си, но владението е временно нещо. Как ще наречеш частна собственост закланото агне, кокошка, прасенце? Нямаш право да строиш грамадни къщи това самата природа ти доказва. "Как?" Чрез земетресенията. Земята се оплаква, че носи по-голям товар, отколкото трябва и Бог изпраща едно земетресение да я освободи.

351

"Какво ще правим, ако се откажем от нея?" Приложете владението. Колко време трае цветът на едно растение? Всеки цвят е временен. Както цветът и плодът не са вечни, така и частната собственост, и владението са временни неща.

Планина и равнина

Представете си, че нашата Земя беше навсякъде валчеста, никъде няма такива чукари и високи планински върхове какво щеше да бъде нейното положение? Земята щеше да бъде обиколена навсякъде с вода. Обаче, онези същества, които са създали Земята, както и Онзи, Който я създал, са направили и високите, и ниските места по нея. Като казвам "онези, които са я създали" и "Онзи, Който я създал", искам да употребя думите "единство" и "множество" като свойства на Бога. Това са две идеи, които аз свързвам, защото според мене единство има само в Бога, и множество има също само в Бога. Когато единството иска да прояви своята сила, то се проявява в множеството. И когато множеството иска да прояви своето сцепление или връзка, която съществува между него, то се проявява в единството, за да покаже, че източникът на всички същества е един и същ.

"Планински връх" и "долина" са две състояния вътре в природата. В долините и във върховете се събират две противоположни енергии. Следователно, планините съставляват гръбнакът на Земята, гръбначният стълб са те. Едно време нашата Земя е била меко тяло, без планини. А сега е станала гръбначна, и тогава реките съставляват нейната артериална кръв. Артериалната и венозната кръв, която тече и се влива чрез гръбнака. Всякога една култура се движи към планинските места, не може в една равна земя да има култура. Едно място, за да бъде културно, за да бъде огнище на висока култура, непременно трябва да има високи планини. Планините имат отношение към човешкия живот. Защо европейците се стремят към Швейцария? Защото там са най-високите планини в Европа. Защо индусите са избрали най-високите планини Хималаите? Братствата, които са в Индия, са в Хималаите с връх Еверест. На това място поставят най-ценните личности, хора облечени в плът, но с гениален ум,

352

които помагат на човечеството. Те се намират там, защото в планините се съдържат ония сили, които поддържат благородното, възвишеното в човешката душа. Равните места обезпечават човека. Високите места, планините, са възприематели на най-хубавата част от слънчевата енергия, тя се складира там. От милиони години най-хубавото, което Слънцето е изпратило на Земята, всичко е складирано в планините. Следователно, планините съдържат грамадни енергии. Планините са складове на Божествена енергия, място на една разумна работа. Ако хората разбират това нещо, те ще използват планинските места не както сега, но малко по-добре ще ги използват.

Не мислете за неподвижните планини! На вас планините се виждат неподвижни. Не, това е една оптическа измама. Ако вашето зрение е развито, ще видите, че има едно движение в планините, каквото никога не сте предполагали. Следователно, всички неща, които бавно се движат, те носят със себе си една по-ниска енергия, която ни спъва. Всички тела, които се движат бързо, те носят в себе си висша енергия, която се отразява добре на човека.

Всички богатства в света са в запас в канарите. Канарите и планинските вериги съставят енергии. Там се дава направление на теченията на Земята. Кръвообращението на Земята иде от планините. Това е за сравнение. Те представят складираните енергии, които дават разни течения. Ветровете взимат направление от планинските места. Защото планини има и в Слънцето. Планините на Слънцето влияят върху планините на Земята.

По-самостоятелни от високите върхове няма. По-унижени от долините няма. В долините много същества живеят, а на върховете рядко някоя птица ще кацне.

Обикновено електричеството в природата произвежда възходящите сили, т.е. мисълта на възвишените същества, а магнетизмът низходящите сили. Затова казваме, че електричеството събужда мисъл, а магнетизмът чувства. Когато се качва нагоре по планината, човек се свързва с възходящите сили на природата, а когато слиза от планината с низходящите.

353 23 П. Дънов. Космос

Хималаите представят средният пръст на човешката ръка. Там живее Сатурн, падналият бог. Следователно, който търси Правдата, трябва да обърне погледа си към Хималаите. И когато се решава някое важно дело, съдиите трябва да отидат на върха на Хималаите, на Монт Еверест, на Сатурн, там да го решат. Значи средният пръст на човека се намира на Монт Еверест. В Америка се намира Меркурий, малкият пръст на ръката. На Монблан се намира Юпитер, показалецът. Де се намира четвъртият пръст, Аполон? На този въпрос вие сами ще си отговорите.

Когато искате бъдете справедливи, мислено ще се качите на Монт Еверес и там ще размишлявате за него. Когато искате да развиете в себе си благородство и достойнство, ще се качите мислено на Монт Блан и там ще размишлявате. Когато искате да уредите материалните си работи, ще се качите на най-високата планина в Америка.

Арабат представя човешкото сърце, а Синай човешката воля.

Палестина бе избрана за Христовите мистерии, понеже местността е много хълмиста и е подходяща за духовна работа. България е избрана, понеже има много планини, а без тях не може. На Земята има центрове, които са врата на живота и водата, която минава през тях, е вече свещена и има голямо въздействие. Тези врати се пазят. Вода с голямо действие, с изобилен живот има в непрестъпните, свещени места на планините, пазени от посветени.

Високите върхове са динамични центрове. Те представят резервоар

на сили, които ще се използват в бъдеще. Планинските върхове са свързани с центъра на Слънцето. Същевременно те са помпи, които изтеглят нечистотиите. Например, ако сте неразположени и се изкачвате на някой планински връх, неразположението ви ще изчезне и вие ще се върнете освежен, обновен. В долината човек се чувства неразположен, угнетен, напрегнат. Щом се качи на планината, неразположението изчезва. Да се изкачва човек по високите върхове, това значи да се обменя със силите на Природата. Освен физически, човек се обменя с планината и духовно. Изкачвате ли се на високите върхове, вие се освежавате и повдигате мислите и чувствата си.

354

Планинските върхове са свързани с вътрешни земни и космически сили, същевременно те са помпи, които изтеглят нечистотиите. Ако сте неразположени, качвайте се на високи върхове, за да се ободрите. В планините има известни места с електричество, а други с магнетизъм. Електричните места дават на човека ценни неща, но същевременно и известна грубост, а магнетизмът дава нежност, мекота, но може да даде и леност.

Когато са болни, сухите хора могат да се лекуват по-успешно в планините, а пълните в равнините. По високите места има повече електричество, а в ниските повече магнетизъм. Изобщо в планините е събран колосален запас от електромагнитни енергии. За мисълта са нужни планински места. Понеже в Египет няма планински релеф, по време на египетската култура са съградени пирамиди, които да играят роля на планини.

Хората описват планината, но това още не е планина. Ако нарисуваш един висок планински връх, това още не е планина, тази рисунка само дава идея за планината. Характерното за планината не е само височината. Освен височината планината има и други качества тя дава, значи има положителни енергии. Долината обаче взима, възприема тя има отрицателни енергии. Планината е благо за хората. Има ли около планината равнини, по-идеално нещо от това не може да се иска. Египтяните, които имаха добри условия, страдаха от липса на планини. За да ги заместят по някакъв начин, те създадоха пирамидите. В тях те погребваха своите умрели, но истинската причина за създаването им беше нуждата от планини. Стремешът на хората към високи къщи се дължи също така на нуждата им от планини. Фактът, че едни хора са високи, а други ниски, се обяснява със същия закон стремешът им към планини. С този закон се обяснява защо едни хора са широки, а други тесни, едни са нервни, а други разположени, магнетични.

Има идеи и мисли, които се проявяват на височина 3 хиляди метра.

Други се проявяват на височина 4 хиляди метра и т.н.

Най-високите върхове са непрестъпни, там стават бури. Сега англичаните се опитаха да покорят Еверест, но не можаха и готвят друга хиндлайска експедиция. Интересно е, че англичаните, когато се качват на

355

такава височина, забравят своята народност, изгубват своята амбиция, а и стават вегетарианци и със седмици може да не ядат месо.

Планините служат като разделителни линии, откъдето се изпраща енергията. Всички планини по лицето на Земята определят плодородието на полетата. В Египет, където няма планини, бяха принудени да създадат пирамиди, за да дават енергия и вдъхновение на човешкия дух. Всякога в планините има едно желание да слязат в полетата. Сега, съответствието

е следното: планинският живот това е животът на ума, а животът на полето е животът на сърцето. Изходният път от планината това е пътят на човешката воля. Съответствие има във всичко. Ако ти можеш да направиш една връзка между планините и полетата, да разбереш пътя на движението им и туй, което си добил тогава ще разбереш онова съответствие, което съществува в самия порядък на природата.

В планината човек се учи как да се подмладява, а в полето как да остарява. Но планинските жители, на които умът е в долините, не се ползват дойдеш ли на планината, не трябва да мислиш за долината. Един говедар ми каза: "Скитахме се по планините и сме подивели". Трябва разбиране, трябва философия на живота. Ако някой говедар е философ, тогава е друго. Един човек, като живее известно време на планината, трябва да слезе в долината, не бива постоянно да се живее на планината.

Климат

През цялата година не може да бъде пролет. 3 месеца природата е активна, теченията от южното полушарие идват към северното. Става смяна. След 3 месеца същите течения се обръщат от северното полушарие към южното. Пролетта се връща. Лятото е много по-тихо. Есента пък е бурна. Нашата есен съответства на южната пролет, а нашата пролет съответства на южната есен.

Някой път дъждовното време е свързано с петната, които се появяват на Слънцето. Имаме топли течения. Когато изчезнат тия петна на Слънцето, тогава едно електрическо безплодие има.

356

Студът показва, че атмосферата има събрано много електричество. Отвън е студено. Защо е студено? Имаме 20 градуса студ. Защо е? Тия уреди, с които се измерва, показват, че е 1520 градуса под нулата. После, студено е, понеже повече динамизъм има. Хубав е студът. То е един признак, че хората са станали много лоши и затуй иде лошото време, студът. Студът укротява лошите хора. Лошият човек при студа свие се малко, става по-добър. Когато хората станат добри, времето става топло. Но туй, което е хубаво за добрите хора, другите стават в топлото време лоши. Вземете една змия през зимата тя е кротка, светия е, може да я пипаш и никаква пакост не прави, но в топлото време и добрите хора хапе. Пуска отровата си и човек умира от нея.

Та, понякога път вие искате хубавия живот, а не знаете, че в хубавия живот змиите хапят, комарите хапят. Щом дойде доброто, злото се явява като едно последствие. Сега определям кое е зло: туй, което постоянно взема, е зло, туй, което постоянно дава, е добро. Много малко хора има, даже и религиозните мислят криво за благата, които дава природата. Благата, които имаме сега, много скъпо струват, даже издръжката на хората, на тези, разумните същества, сега много струва на Земята. От гледището на Невидимия свят много големи разноси правят някой път и Бог се сърди на децата на Земята, че много харчат. Някой път Господ говори, но като не разбират, има тояга: гладни години, болести, земетресения, циклони и какво ли не. Учените хора обясняват научно тези явления. Може да обясняват причините за явленията както си щат, но това са само външни обяснения. Причините са други. Може да се обясни научно всичко в подробности, че дори мастилото откъде се е взело за написването на едно писмо, но подбудителната причина за написването на писмото седи много по-далече. Някой даже може да не подозира това.

В духовния свят има по-голям студ, отколкото във физическия. В това отношение студът представлява противодействие срещу лошите хора и лошите духове в духовния свят. И тъй, що е студът? Енергия, която про-

тивоейства на лошите хора в света. Що е топлина? Енергия, която дава живот на всички добри хора, за да работят. Значи студът и топлината са две сили в природата, които са разпределили службите си между хората

357

на Земята, както и между духовете в духовния свят. Има ли голям студ в света, това показва, че лошите хора са взели надмощие в живота. Има ли повече топлина, това показва, че добрите хора са взели надмощие в живота.

Такова съвпадение се констатира и във всеобщата война: когато германците бяха съюзници с българите и с турците и взимаха надмощие във войната, времето всякога беше студено; когато съглашението взимаше надмощие, времето всякога ставаше топло. Тези и ред други причини могат да повлияят на времето да стане по-топло или по-студено. Когато съюзът взимаше надмощие, тогава се проявяваше електричество, което действа по права линия; когато съглашението взимаше надмощие, проявяваше се магнетизъм, който действа по криви линии. В електричеството, както и в магнетизма, действат две състояния: възходящо и низходящо. Вие сега казвате: "Студено ми е". Аз го зная, но може да се освободите от студа, не свършено да се освободите, но да го намалите. Знаете ли колко мъчно се постига това! Ако един човек в студено време се свърже с най-добрите хора, ще му стане топло, и мислено, и сърдечно ако се съедини. Инсталация ще направиш. Как правят инсталации и цели апартаменти, цели квартали отопляват? Като се свържеш с добрите хора, ще ти стане топло, ако не се свържеш, ще трепериш. Като ви стане студено, ако обикнете Бога, веднага ще ви стане топло.

Някой път се предсказва, че времето ще бъде лошо, но то се измени, не стане лошо, изненада ни. Това са изключения, които се дължат на нещо.

Някой път изключенията се дължат 75 процента на Месечината. Запример ветровете, влагата, промените на Земята някой път се дължат на пълнолунието. Каквото е положението на Месечината спрямо Земята в пълнолуние, от това ще зависи за известен период какво ще бъде времето.

Тази сутрин петлите пропяха в десет часа. Това показва, че времето ще се развали. Забелязано е, че когато петлите пропеят вечер в десет часа, времето се разваля, но и когато в десет часа сутринта пропеят, времето пак се разваля. Защо е така? Понеже животните, запример петелът в случая, е нагласен съобразно промените в природата, то като става

358

някаква промяна в природата, петелът долавя тази промяна, в него се събира излишна енергия и той просто ще се пукне. Тогава той се качва някъде нависоко и изкукуригва. Като изкукурига, по този начин той се освобождава от излишната енергия в себе си. Значи от немай къде той кукурига, а не защото му е приятно по това време да кукурига. Той не знае, че времето ще се развали, но казва: "Ще стане нещо! Нека тогава да изкукуригам поне, че да става каквото ще." Обаче, човекът, който знае тези работи, който е следил промените в природата, знае за това и казва: "Петелът пропя, времето ще се развали. Той тълкува нещата правилно."

При развалата на времето в атмосферата се събира повече електричество, човек се наелектризира и туй електричество не може да го носи. Тогава търси да се скара с някого, да каже няколко думи, да се

освободи от тежестта. Мухите тогава ходят да хапят: тук ще те ухапят, там ще те ухапят. И човек като мухата иска да хапе. Щом видиш, че хората започват да се хапят, времето ще се развали. Не че те искат, или са лоши, но става набиране на енергията и искат да я изхарчат някъде. Някой път хапливостта е на носа, някой път ухото може да те хапе, или ръката някъде. Ще стане малка експлозия. Та, когато времето се разваля, казвате: "Аз съм неразположен". Неразположението има отношение към атмосферното налягане. Доброто разположение пак има отношение към атмосферното налягане.

Често грамадно количество енергии се събират на повърхността на тялото, които чакат и най-малкото съприкосновение с енергии в атмосферата. Външното електричество се съединява с вътрешното и стават ред експлозии, или малки пропуквания, бodeжи по разните части на тялото и вие казвате: "Сърцето ме бode". Това не са бodeжи, но влияние на външното електричество. Благодарете, че става промяна на времето, иначе човек постоянно би изсхвалял. Хора, които имат голямо количество електричество, у тях космите стават твърди, също и ноктите, тялото им изсхва, кожата им изсхва и се забелязват най-послед големи пропуквания. Тогава трябва да дойде обратният процес, да се намери магнетичен човек, който по закона на магнетизма може да внася известна мекота в нервната система и в мускулите.

Тъй щото всяка промяна в природата има за цел да регулира силите, енергиите. Космите и порите на кожата имат свойството да приемат

359

влагата от въздуха и затова, когато атмосферата е пълна с влага, с магнетизъм, те използват тия сили от нея. Ако човек се остави спокойно на въздействието им, това привличане на магнетични сили става много лесно. Обаче, докато стане обмяната между електричеството и магнетизма, човек усеща едно напрежение в себе си, като че нещо се пука. Щом откъм почне да вали, да гърми, у вас настава едно облекчение, което показва, че космите ви са възприели достатъчно влага, която дава възможност на тези магнетични сили да влязат в организма ви. Тогава тялото дохожда в своето нормално състояние.

Някой път ви нападне едно мрачно състояние. Много от мрачните състояния, през които сега минавате, се дължат на атмосферните промени. Това се дължи на свойството на водата. Когато сте много чувствителни, има налягане върху вашия астрален двойник. И вследствие на това вие усещате неприятно състояние. Неразположен сте духом. След това се подобри атмосферното налягане и вие сте по-спокойни. Трябва да се научите правилно да разбирате нещата.

Понякога епидемиите, отпадналостта, намаляването на съпротивителните сили на организма са в тясна зависимост от космическите атмосферни фактори, а човек се чуди какво става с него.

Някои хора стават щастливи при влажно време, а някой става щастлив при сухо време. Щастливите при влажното време, те са от рибите. А тези, които са щастливи при сухото време, те са от птиците. Външната атмосфера влияе, въздухът, водата имат известно влияние върху настроението. Влагата има известно влияние върху капилярните съдове. Водата изобщо способства за правилното функциониране на електричеството.

Някой път електричеството функционира толкова силно, че изчиства. Човек от електричеството става много тъмен, сух. Ако не измени това, той може да стане толкова деликатен, така да се изопнат неговите нерви, че да не може да издържа окръжаващата среда. А понякога път тези течения могат да бъдат толкова слаби, че магнетизмът да вземе надмощие върху човека и тогава той може да затлъстее водните вещества да се увеличат в него.

Товага и малко да яде, пак ще тлъстее.
Някой път в атмосферата има повече електричество и музикантите не могат да свирят. Ако те вътре са положителни, става едно отделяне,

360

тоновете не са приятни. Ако въздухът е положителен, ти ще станеш отрицателен, мек ще станеш. Ако въздухът е отрицателен, ти ще станеш положителен. Всякога трябва да се нагаждаме. Някой път тялото е положително, трябва да станем отрицателни. Когато тялото е отрицателно, ние трябва да станем положителни. Някой път природата дава, някой път взема. Когато тя взема, ние трябва да даваме. Когато тя дава, ние трябва да вземаме. Каквото ни даде, да бъдем благодарни и на малкото. Защото то е ценно. Всяко нещо, което природата даде, колкото и да е малко, то е ценно, то се увеличава. Всяко нещо, което ти дадеш на природата, тя го използва много добре ще го върне пак назад.

Когато дойде лошото време, влез в стаята си и отвътре гледай, не ти трябват забавления. Скрий се в къщи и от прозореца наблюдавай как духа вятър, как вали сняг или дъжд, как гърми. Като премине бурята и лошото време, излез навън, порадвай се на всичко.

Здравето зависи много и от гледането, от очите. Никога в природата да не виждаш дисонанси, или като видиш дисонанс, веднага да го превърнеш в нещо красиво.

Вие имате едно криво разбиране за духовния, за разумния свят едно атаквистично разбиране. В съвременното християнство са внесени много езически заблуждения от памети века. Христос ги чисти, чисти и не можа да ги изчисти. Кога са внесени всички тези заблуждения?

Например,

ако котка ти мине път, ти го смяташ за нещастие. Ако поп срещнеш на пътя, ти го считаш за нещастие. Ще се върнеш назад. А не знаеш да го обясниш. Защо вторник за едни е нещастен ден, а за други щастлив? Защо да е нещастие, ако котка ти мине път? Ако седиш на един прозорец и те полеят със студена струя, ти ще се простудиш. Но защо те е страх от вятъра? От него не може да се простудиш. Но ако в тебе има някаква крива мисъл, ще се простудиш. Ако обаче обикнеш този вятър, ще забележиш, че някой диша в света. Има такава легенда за духането на вятъра. На какво се дължи то? Това е колективното дишане на живата природа. Като приема въздуха и като издишва, тя образува вятър. Това твърдят окултистите. Някой път тя задържа въздуха. Когато вятърът е тих, поема и задържа въздуха. Но ако времето е тихо 5, 6, 10, 15, 20 дни, издишва въздуха, изхвърля го като струя. Ако аз не приемам тази легенда, едно възражение ще направя: какви грамадни същества!

361

Другото обяснение е, че топлият въздух се вдига нагоре, студеният слиза. Става една обмяна. Питаме сега: при тази обмяна туй явление разумно ли е, или неразумно? Вие имате един часовник. Тъй, както е направен, той се движи без да осъзнава това. Този процес е механичен, майсторът никога не мисли, че неговия часовник ще окачим на стената. Но ние знаем, че зад този часовник има една разумност. И зад нашето тяло, зад клетките, които образуват нашето тяло, се крие една велика разумност.

Когато духне едно топло течение и след него дойде едно студено, веднага се образува град; когато дойде едно студено течение и след него

едно топло, образува се дъжд.

Всяко движение в природата има смисъл. Забелязал съм, когато иде буря, когато е тихо, колко голяма разумност има! Някой път съм измервал какъв ъгъл прави природата. Има един ъгъл, когато духа вятърът, който е приятен. Щом надвиши този ъгъл, ни е неприятно духането. Когато е 60 градуса, е по-приятно. Органическо движение е туй, разумно движение е. Този, който духа, като че е разумно същество. Туй лъхне на вятъра е приятно. Разклаща растенията. При някои силни бури ъглите са неправилни, много големи са.

Религиозните хора поддържат нещо, в което не вярват. Със своето съзнание и самосъзнание може да вярват, но в подсъзнанието и свърхсъзнанието те не вярват в туй, което проповядват. Има учени хора,

които проповядват нещо, в което не вярват вътрешно само външно вярват. Примерно един учен може да казва, че има закони, има ред и порядък в природата, но не признава, че има някакви разумни същества зад тези закони. Той признава разумността на тези закони, но не вярва, че има някакви разумни сили, които ги регулират. И да вярвате, и да не вярвате, че има някакви разумни сили извън нас или вътре в нас, вие трябва да изучавате законите на природата тъй както всеки един от тях се проявява.

Днес всички хора искат сегашния свят да бъде добър. И се питат какво ще стане със света. Земята ще си пътува така, както и досега си е пътувала. Слънцето ще си грее така, както и досега си грее. Само едно нещо ще стане. Снегът и ледът, който се е събрал на северния и на южния

362

полюс, ще се стопи. В бъдеще Земята ще мине през такава атмосфера, че ще се запали, т.е. ще мине през огън. Всичките сухи, лоши и нечисти неща ще изгорят, ще остане само чистото на Земята. Всички хора, които имат низши трептения, ще изгорят. Някои ще се стопят, а други ще оживеят. Които оживеят, те ще минат през новото възкресение. Новото възкресение показва, че тези хора ще минат през нова атмосфера. Ние влизаме вече в тази атмосфера, в която хората се топят. Това, което хората наричат "нерви", "нервни болести", не е нищо друго освен горене. Топи се, гори вече този човек. И той не знае какво става с него. Казвам: гориш, но трябва да издържаш. И тогава, единствената броня, с която човек може да се запази от този огън, това е Божията Любов, Божията Мъдрост, това е Божията Истина, това е Божественият Живот, това е Божественото Знание и Божествената Свобода. Тия неща трябва да има човек, ако иска да се запази.

Човекът и природата

Защо е дошъл човек на Земята? Да чисти. Ние сме пратени на Земята да я очистим от калта. Съществува обществена повинност на Земята. И ние сме дошли за това, да чистим Земята с лопати. Понякога се уморяваме много работим. Не се иска пресилена работа, достатъчно е да чистим най-много по 2с3 часа на ден.

Земята е опитно училище, в което се дават трудни задачи. Каква по-трудна задача можете да намерите от тази, да изпратят един грешник на Земята и да го заставят да живее добре? Той трябва да намери при какви условия да се постави, как да измени живота си външно и вътрешно, да не греши. Ако този грешник не е надарен с някаква дарба, ще се намери в чудо. Най-после, като види, че не е решил задачата си, ще си каже: "Само смъртта може да ме изправи". Смъртта, обаче, е случайно явление в живота. Да живее човек, това е в реда на нещата, това е Божествено.

Ако хората биха живели както Бог изисква, то и природата ще се измени. Тогава, ти, като излезеш на планината, ще имаш такова време, каквото си ти. И всякога Господ дава на хората това, каквото те имат в себе си. Бъдещият живот е тъкмо такъв, какъвто е вътрешният. И външните условия са такива, каквито са вътрешните възможности. И животът

363

съответства точно на вас. И много е естествено това. На едно дете му дават такива дрехи, каквито са по негова форма.

Сега, които са недоволни от вятъра, нека направят опит да го спрат. Ако състоянието ви се измени, стане идеално и ако Любовта ви към Бога стане безупречна, вятърът моментално би спрял. Най-малката дисхармония в природата се дължи на ред причини. Тя е последиствие на някакво нарушение на нейните закони. Ако човек е напълно хармоничен с природата, и тя ще бъде в хармония с него. Човек не е изпратен на Земята да господарува над природата, но природата трябва да бъде училище за него. Следователно, природата отговаря на човека: какъвто е човекът, такава ще бъде и тя по отношение към него. Външният живот на човека отговаря на неговите вътрешни състояния. Като говоря за връзката между човека и природата, не подразбирам индивидуално човека, но имам предвид цялото човечество, общата хармония в живота на всички хора. Да бъдете в хармония с Бога, значи да разбирате целокупния живот. Лошият живот на хората е причина за всички болести и страдания, сиромашия, бури, земетресения.

Развалянето и подобряването на времето има връзка с живота на човека. Бурите, циклоните, наводненията, земетресенията имат отношение към вътрешния, органическият живот, както и към мисълта на човека. Мрачното време се дължи на кавгите, скандалите, обидите, недоразуменията, които хората разменят помежду си.

Мъгла има, когато атмосферата е дисхармонична. Ако сте силни, ще разпръснете мъглата. Ако сте силни, ако имате знания, сега, в един момент може да отворите небето да просветне.

Ако днес съществува голям студ на Земята, той се дължи на човешкия егоизъм. Един ден, когато хората се хармонизират по мисли и по чувства, Земята ще бъде обвита с една топла обвивка. Тогава от Слънцето ще идват такива енергии, че даже и северният полюс ще бъде обитаем.

Геологическите епохи са епохи на развитието на човешкия ум. Те са свързани с развитието на ума. Всяка геологическа епоха се предшества

364

от съзнателния живот на същества, които са стояли по-високо от човека. Образуването на ледената епоха се дължи на същества от известна култура. След тия същества дойдоха други, които образуваха сегашната топла епоха. Даже и сегашните времена в Европа ни показват защо идат тия студени течения, защо времето става облачно. Всичко това се дължи на студения човешки ум. Топлите течения в природата пък се дължат на топлото човешко сърце. Мнозина казват, че топлото течение трябва да се съедини със студеното, за да се използват, иначе те не могат да се използват. Някои казват, че човек трябва да има студено сърце, по-лесно да понася живота. Не, сърцето не може и не трябва да бъде студено. Умът може само да бъде студен. На него, именно, се дължат студените течения в природата.

Защо Земята е студена на северния полюс? Човешкият егоизъм е северният полюс. Двата полюса са образец на онзи ужасен егоизъм, който

съществува в сърцата на хората и на всички живи същества. Ако хората решат да живеят по Бога, и двата полюса, северният и южният, ще се стопят и ще бъдат тропически места. Било е време, когато северният полюс и южният са били тропически места. Това учените хора го твърдят. Кармически от какво произтича студът? От лошите мисли на хората, от лошия ум, който действа разрушително. Отрицателните сили в природата поглъщат всичката топлина, всичките блага, всичко онова, което е хубаво.

Щом на известно място хората стават по-добри, то небето там се прояснява, дъждовете идват навреме, вятърът духа навреме. Щом хората стават по-лоши, то и времето заприличва на тях. Хората със своите неправилни мисли, чувства и постъпки създават аномални течения в природата. Та нали, ако се счупят прозорците на една къща, ще има течение? Човек, когато има разрушителни, отрицателни мисли, чувства и постъпки, изпраща в природата разрушителни енергии, които нарушават правилните процеси в нея.

Тази промяна на времето сега бури, циклони се дължи на събитията в Европа. Силна е човешката мисъл в своето положително или отрицателно действие. И човек трябва да има усет, да влезе във връзка с природата, да оценява какво нещо са светлината, въздухът, пролетният ден. Тъй че има неразривна връзка между нас и природата. Развалянето на времето често зависи от нас. Ние мислим, че като сме поставени в света, можем

365

да направим някому пакост. Не, това, което направим, ще засегне преди всичко нас индивидуално и общо.

Има ли голям студ в света, това показва, че лошите хора са взели надмощие в живота. Има ли повече топлина добрите хора са взели надмощие.

Учените хора твърдяха едно време, че ако се качат горе в пространството, в тези електрически течения, това е опасно нещо и избягват

тези течения. Донякъде е вярно това. Но ако един добър човек се качи в най-горните облаци, той ще измени цялото настроение и на природата. Понеже той самият е добър проводник. Добрите проводници упражняват добри влияния върху природата. А пък лошите проводници упражняват лоши влияния.

Когато трябва да се радваш, не плачи. Не заменяй радостите с плач. Когато нямаш радост, плачи колкото искаш. Плачът трябва да е намясто. Че скърбите и плачът за хората са едно благословение. Плачът е дъжд за астралния свят. Без плач Земята би се превърнала в пустиня. Сега няма да ви доказвам математически, че плодородието зависи от плача на хората. Когато навреме се плаче, много плод ще има, когато не се плаче навреме, ще има цвят, но няма да върже. Ще повярвате ли? Това е въпрос на вяра. Мислите на хората имат отношение към външната природа. От мислите на хората може да се образува слана, защото от колективната мисъл на хората зависи времето.

Ако пеете според законите на природата и вземете един неверен тон, веднага се образува влага; ако вземете верен, веднага цялото небе става ясно. Щом се заоблачава, тоновете на живота хората не ги вземат вярно.

А пък тия облаци (на изток небето се покри с бели облаци) показват, че в Далечния Изток ще бъде развълнувано. Показват още, че туй, което е в хората, в работата, в живота, се отразява в природата, защото тези облаци представляват живота и пертурбациите там.

Нали сте виждали някой път, че каквото е състоянието на природата,

същото е във вас отвън е тъмно, облачно, мрачно и в тебе е облачно и мрачно. Изведнџ се случва, ще се отвори небето, изясни се, блесне Слънцето. После пак се затвори небето. Пак се отвори. Отвън се отвори и вътре се отвори. Затвори се отвън и вътре се затваря. Казваш: "Защо не се отваря горе?" Понякоя път природата е много чувствителна каквото правиш ти, и тя го прави. Някой път каквото тя прави, и ти го правиш. Някой път ти трябва да направиш нещо, за да го направи и тя.

Дойде ли човек да прояви разумното начало, той ще бъде силен и свободен от всички лоши и низки прояви в себе си. Ако праведният човек живее в някоя планина например, времето ще бъде такова, каквото той желае: ако иска сняг, сняг ще вали, ако иска дъжд или слънце, и времето ще бъде такова. Обаче, ако някой грешник живее на планината, времето ще бъде такова, каквото то желае. Тогава той ще се приспособява към времето, а не времето към него.

Човек, като влезе в природата, не трябва да мисли, че тя е мъртва. Не, природата има съзнание, има разумност, има и особени центрове в нея, където се проявява съзнанието ѝ. Ето какво ще се случи в такъв център, където съзнанието на природата е будно: всеки ще ти окаже една услуга например ще намериш един овчар, който ще те нагости. А там, където не е будно съзнанието на природата, каквото потърсиш, е в оскъдност, нищо няма да намериш, няма го съзнанието.

Когато в едно село хората станат много лоши, то мозъкът им става много активен и излъчва такива енергии, които разпръсват облаците и в селото не пада ни капка дъжд. Когато хората имат лоши мисли, дъждът се отблъсква. Със своите добри мисли хората привличат дъжда, влагата. Каквото мислим, съответното става.

По състоянието на природата можем да познаем каква е човешката култура. Ако брегът на една река е разнебитен, това показва, че хората не са чисти.

Щом хората стават лоши, плодовете се намаляват. Щом хората стават лоши по ум, зеленината започва да съхне, а пък по воля щом станат лоши, камъните започват да се разчупват и става едно слягване на пла-

нините. Човек със своите мисли, чувства и постъпки изменя постоянно повърхността на Земята. И по-скоро остарява.

Всичко, което правиш вън, събужда аналогичен процес и в съзнанието. Когато чистиш извори, реки, поливаш цветя и дървета, ти даваш възможност на изворите и цветята в глъбините на твоето естество да се радват. Когато нареждаш нещата вън, това внася ред в мислите и чувствата ти. Когато видите птиче, отстранете се тихо, да не го плашите; когато искате да седнете на тревата, искайте първо разрешение от нея. Когато сте край извор или река, не бързайте да си миете лицето или краката във водата, а ще искате първо позволение от водата и отстрани ще си полеете и измиете.

Където и да сте, пазете чистота. Не хвърляйте камъни по пътя си, или пък в езерата, или в реките.

Никога не запушвайте един извор, никога не хвърляйте камък в него, нито позволявайте друг да хвърля. Пазете чисти изворите и реките.

ЛУНА

Същност

Сегашните учени хора изнасят един интересен факт: преди милиони години, преди 500 милиони години, именно от гледището на тези учени, Земята е била в разтопено състояние. По-рядката материя е била на повърхността. Понеже Земята тогава се е движила много бързо около своята ос, денят е бил 3 часа. Това, което сега изминава за 24 часа, тогава е изминавала за 3 часа. В това бързо движение на Земята Луната се е откъснала от нея и изхвъркнала, и се образувала сегашната Месечина. Това е една научна теория за образуването на сегашната Месечина. Като се е отделила от Земята, с това Луната е намалила своята скорост, не се движи толкова бързо. Ако ние бихме се родили на Земята в това време, когато тя се е движила толкова бързо, в 3 часа отгоре тя би ни изхвърлила вън от себе си, нямаше да живеем спокойно. За да се уравни нейното движение, за се увеличи денят и за да се намали движението, и за да стане Земята така достъпна за органическия живот, както е сега, при тези условия, трябвало е Луната да се отдели по някакъв начин и да въздейства върху движението на Земята. Това са научни положения. Второто положение, втората функция на Месечината е, че всички онези нечистотии, които хората имат, даже и най-престъпните им замисли и желания, Луната ги е намалила 75 на сто. В това отношение тя поглъща нечистотиите на Земята. Ако не беше Луната, хората щяха да имат престъпления сто на сто, а сега Луната поглъща 75 на сто от престъпленията им, а остават само 25 на сто. Като се създаде втора луна на Земята, няма да има на Земята никакви престъпления, хората ще бъдат свободни от престъпления. Когато дойде втората луна, тя съвършено ще уравни движението на Земята.

Сега вие считате, че числото 24 е щастливо число. То е създадено от две числа, от 2 и от 4. Двойката е нещастно число, а четворката, четирите е щастливо число. Като умножите 2 по 2, получавате 4. Да знаете правилно да умножавате 2 по 2, това значи да знаете как да превръщате злото в добро. Това е цяла алхимия. Имаш числото 2, не знаеш какво да правиш. Трябва да го умножиш само на себе си. Като го умножиш само

369 24 П. Дънов. Космос

на себе си, ще получиш числото 4. Четирите дава насока на човешката фамилия.

В слънчевата система Земята се е намирала в много неблагоприятно място, вследствие на това Бог създаде Луната и всичките нечистотии на Земята се изчистват чрез Месечината. Благодарете, че е така. Вие казвате, че тя няма влияние. Тя има влияние. Има хора лунатици. Месечината оказва влияние върху религиозните вярвания на хората. Сега това ви го давам като факт. Върху фактите не може да се спори. Аз не искам да ви го доказва това. Върху истината може да се разисква, но тъй както Месечината съществува, тя има своя органическа функция вътре в слънчевата система и ако разбираме законите на Месечината, ще знаем повече.

Месечината има отличителни черти, тя играе важна роля, тя изтегля всички отрови от Земята. Ако не е Месечината, положението на хората щеше да бъде ужасно. Почти половината от злините, от това зло, което хората вършат на Земята, Месечината го изтегля. Тя е място на чистене. В това отношение тя помага на Слънцето. Силата на чистенето иде от Слънцето, а Месечината го изпълнява. Външната страна на красотата се регулира от Месечината, понеже образа на Слънцето не го виждаме. Образа на Месечината го виждаме, а Слънцето не го знаем какво е. Ние

виждаме само светлината му, а какво е вътрешно, не знаем. Част от слънчевата енергия трябва да мине през Месечината, да дойде до нас. Тя е непоносима иначе. Месечината е един трансформатор на слънчевата енергия. Ние трябва да възприемем тази енергия, за да стане достъпна за обработване на нашия ум. Ако сте приятели с Месечината, много малко ще боледувате. Когато развалите вашите отношения с Месечината, болестите идат много често. Щом човек се сприятели с Месечината, болестите идат малко. Всичко, което в природата съществува, не е един произвол. Мислите ли, че животът е произволен? Месечината я харесвам само в едно отношение: тя е екран, на който се прашат човешките мисли и желания да стават явни. Да приличаме на Месечината мисълта ни да бъде ясна. Хубаво е да приличаме на Слънцето трябва да имаме онази енергия, която Слънцето изпраща.

370

За да имате представа за теглото на Луната, вземете числото 74 и след него сложете 18 нули. Било е време, когато Месечината се е въртяла. После, когато животът излязъл от Месечината, престанало въртенето. Следователно, когато една планета престане да се върти около своята ос, тази жизнена сила се изгубва, настава едно хаотично състояние, става смяна на полусите. Сега не искам да защитавам никаква теория. Аз, ако искам да видя дали се върти Месечината, отивам на Месечината и гледам дали се върти. Ако се върти, като съм на Месечината, ще престана да виждам Земята. Щом Месечината се върти около своята ос, ще виждам Земята тъй, както трябва. Земята като се върти, Слънцето я огрява. Ако нашата Земя престане да се върти, тогава ще трябва и ние да напуснем Земята. Месечината е обърната само с едната си страна към нас. Тази част на Месечината, която е обърната към нас, е по-тежка, затуй едната страна на Месечината е постоянно обърната към Земята, а другата страна е скрита от нас. Кой е виновен? Земята е виновна. Тя, като обикнала Месечината, теглила я, теглила я, Месечината се раздвоила в себе си и най-после спряла да се върти. Нали един човек като се върти, ако го извикате, той се спира на пътя да мисли. Въпросът бил за една женитба със Слънцето. Има един мит, според който в далечното минало Месечината и Земята били кандидатки да се женят за Слънцето. Земята спряла Месечината, казва: "Ти мислиш ли да се жениш за Слънцето?" Месечината започнала да мисли. Докато Месечината мислила да се жени или не, Земята се оженила. Месечината останала "на понеделник". Това е един мит, но който е учен човек, ще разбере каква велика тайна се крие. Окултистите твърдят, че Месечината е майка на Земята; няма да ви разправям надълго. Майката Месечина се готвела да се ожени за Слънцето, влюбила се, пък дъщеря ѝ я изиграла. Тя се влюбила в Слънцето, а Слънцето обърнало внимание на Земята и майката останала на сухо. И затова оттам насетне, като се разочаровала, всичката влага, която имала, всичките чувства изчезнали, обезсмислил се животът ѝ. Казват, че живот няма на Месечината, изчезнал животът. Тя, понякога път, като се пълни, поглежда към дъщеря си дали прогресира, като се е оженила, и като я погледне, казва: "Не искам да те виж дам!" и пак се намали. После,

371

като майка, пак казва: "Чакай да видя това дете!", пак стане пълна, пак се изпразни и само току се пълни и празни.

Земята се върти около себе си, върти се и около един център, от който е излязла, както се предполага. Казвам: когато колелетата се въртят в една машина, в една фабрика, от само себе си ли се въртят тия колелета? Най-първо едно разумно същество е направило фабриката, направило е едно голямо колело, турило е на колелото един ремък, който свързва голямото колело с малкото. Всички тия колела са свързани с големи ремъци, някои са свързани със зъбците. Да се върти около себе си човек, то значи той да има съзнание, че е човек. Да се въртиш около себе си, значи да имаш самосъзнание, че си човек. Да се въртиш около себе си, значи любов към себе си. Любов към себе си е въртенето около своя център. От Любовта към Бога излиза въртенето около Слънцето, от любовта към себе си излиза въртенето около себе си.

Когато една планета умре, започват да я погребват. Има планети, които се погребват. Месечината не се върти дошло е време да се погребва. Може да се минат няколко милиона години, ще я погребват. Около своята ос не се върти, но около Земята се върти. Около Слънцето пак се върти. Върти се около два центъра. Земята, като се върти около Слънцето, с нея заедно и тя се върти, прави едно движение без да иска.

Та, казвам: ако човек заеме положението на Месечината и престане да се върти около себе си, какво ще стане с него? Ако наблюдавате Месечината, едната страна на Месечината е по-тежка, затова не се върти. Тежестта на Месечината не е еднакво разпределена навсякъде. Значи едната част на Месечината е по-тежка, затова не се върти. Заедно със Земята Месечината се върти от запад към изток.

Всичко, което става на Месечината, е резултат на един вътрешен живот. Светът е създаден като едно отражение на всичко онова, което съществува в реалния свят. Сега, аз няма да ви доказвам дали се върти Месечината, или не около своята ос. Учените хора нека да докажат това. Но всичките живи хора, които живеят, те се въртят около своята ос. Така бащата е Слънцето, майката е Земята, детето е Месечината. И в човешкия живот най-първо децата не се въртят около себе си, не мислят за себе си. Детето винаги се държи за майката. Това дете, като израсне, стане възрастно и започва да се върти около себе си.

Погрешката е там, когато помислим: "Не може ли аз да направя Земя-

372

та да се върти около мене?" Какво ще стане, ако Земята започне да се върти около Месечината? Месечината ще стане опашка на Земята. Понеже кометите спадат към животинското царство, кометите аз ги наричам "животни с дълги опашки". Опашката на кометата показва, че тя мисли със задницата си. Едно животно, като си разклаща опашката, разклаща нервите на мозъка, на гръбначния стълб и тогава събужда мисълта. Щом се уплаши, подвие опашка, не мисли вече.

В приложението на Божествения закон ние ще се поставим на своето място, както Месечината. Месечината винаги се взема като символ на всички онези наши религиозни вярвания. Месечината е емблема на обикновения човешки живот. Слънцето е емблема на действителния живот на човека. Следователно и Земята, и Месечината възприемат енергия от Слънцето. Месечината възприема енергия от Слънцето, и Земята възприема енергия от Слънцето.

Този закон е: Слънцето в света е само Бог. Всички окултни учители имат едно Божествено слънце, около което всички се въртят. Всичките слънца се въртят около Божественото слънце. Всичките земи, планети, комети, те са емблема на разумни същества. Всяко едно същество има своя някаква проекция. Някои същества имат проекции в растенията, някои разумни същества имат проекция в минералите, някои имат проекция

в рибите, някои имат проекция в птиците. Някои разумни същества имат проекция в бръмбарите, пеперудите, някои имат проекция в млекопитаещите. И най-после, има възвишени същества, които имат проекция в човека. Хората, ние сме проекция.

Вие погледнете към Месечината и казвате: "Там вода няма, въздух няма". Има въздух, но той е толкова фин, има и вода, влага, но тя е толкова-

ва чиста, толкова кристална, че не мяза на тукашната вода, не образува никакви облаци. Аз бих желал да имам поне едно кило от тази вода. Бих дал за нея една английска лира, защото тя е толкова чиста, кристална, без никакви микроби, приблизително като еликсир.

Ще ви дам едно правило как да се освободите от несретите на живота: попитайте Месечината как е станала красива, кои са били причините, задето Господ я е удостоил да живеят на нея същества. Красиви хора живеят там. Някои мислят, че на Месечината вода няма. Много хубава вода има там. Тази вода там е в специфично състояние, а не както водата

373

на Земята, Там има съвсем други растения, с особен живот. Растенията на Месечината са безцветни. Астрономите, които наблюдават Месечината, искат да видят растителността ѝ подобна на тази на Земята, и вода, подобна на земната, и като не виждат такова нещо, те казват, че на Месечината няма вода, няма и растителност. То е, защото растенията на Месечината са безцветни.

Сега иде нова епоха, в която се създава нова месечина. Относно това Писанието казва: "Ето, създавам нова земя и ново небе, ново слънце и нова месечина." Не знам дали всички тия неща ги има в Писанието. Ако ги няма, аз си позволявам да ги вмъкна. Ако ме държат отговорен, аз съм съгласен, не се отказвам да отговарям. И затова казвам: в Писанието се казва, че ще създам ново небе, нова земя, ново слънце и нова месечина, и нови звезди. Елате, вие, благословени от Бога, които сте излезли от Любовта и наследете Царството Божие. Слънцето, това е бъдещият обществен живот на хората. Месечината, това са бъдещите религии на света. Звездите, това са всички добри хора, всички учени от всички отрасли на науката, те ще бъдат тези плеада звезди, които ще украсяват небето. Навсякъде ще говорят тези звезди. Небето пък това е Бог, в Когото ние живеем и се движим. А пък аз съм човекът, който гледам всичко това и се радвам на онова, което Бог е създал.

Животът на Луната

Аз снощи правех едно наблюдение на Месечината. И за първи път намерих на Месечината едно място на светлина, която вече никъде я няма. Светлина, на която чертите са не на бяла светлина, която е силна, но светлина, която действа, жива светлина, която свети. В един от големите циркуси се забелязва една голяма светлина, която грее, излизат трептения, има движение, има жива светлина. При светлина, която е

отразена, няма трептения.

Седя и размишлявам да не би това да е някаква илюзия на моите очи. Забелязвам мястото къде е и втори път пак ще наблюдавам светлината истинска ли е. Значи на туй място има живи хора. Нищо повече! И то не само живи, но и разумни. Защото мястото, на което се намира тази светлина, е най-хубаво, идеално, отлично място за наблюдение.

374

Снощи събрах няколко братя и сестри да им покажа Месечината. Като гледат, казват: "Колко е пъстра" за туй, което виждат, но Месечината минава през разни форми. В пълнолуние се показва такава, каквато не е. Аз седя и ги слушам. Всеки си дава мнението. Казват: "Колко е пъстра, колко е светла". Всеки гледа и мисли: много светли точки има на нея. Казвам: "Тия всичките светли точки представят циркуси, които са осветени отвътре. Циркусите имат дълбочина. Тия циркуси са по 1000 метра дълбочина, пък са толкоз начесто, че ако вие пътувате, може да хлътнете вътре. Тия циркуси отвътре са осветени с голяма светлина, че да не би като хлътнете да се убиете." По земному говорим. Защо са тия циркуси? Те са складове за хващане на слънчевата енергия, в която жителите на Месечината живеят. Не искам туй да вярвате, считайте го като "Хиляда и една нощ". Сега ще го приемете като приказка.

За Месечината казват, че е пуста, че няма никакъв живот. Чудно е как тази малка Месечина, която е 50 пъти по-малка от Земята, изтегля водата нагоре, издига водата на 60 стъпки височина. Как е възможно? Казват, че тя е мъртво тяло. Как е възможно едно мъртво тяло да има силата да изтегля? То няма притегателна сила. Само животът може да притегля нещата. Туй, което притегля, казваме, че има живот в себе си. На Месечината има живот. Животът е, който привлича водните струи, не мъртвата материя, както сега мислят.

На Луната има живот. Във вселената няма пусти светове, и на най-изостаналите звезди има живи същества.

На Луната има живот. Там живеят адепти, високо подигнати същества, които могат да се справят с условията. Те не могат да живеят на Земята, но могат да живеят на Луната. Според някои учени на Луната имало някакви светли точки, които представлявали особен род предпотопна пепел, тази пепел отразявала светлината. Според тях на Луната няма нито вода, нито сняг. Ние поддържаеме, че на Луната има около 100 хиляди души с висока култура и знания. Някога на Луната е имало много вода, но понеже нейните жители нямали нужда от тази вода, голяма част от нея изпратили на Земята във вид на потоп, а за себе си оставили малко вода. Тази е една от теориите за потопа на Земята, както и за живота на Луната, на която може да се вярва, може и да не се вярва.

Вие сте интересувате какво ще стане със света. Питам: разрешили ли

375

сте въпроса, какво ще стане с вас? Един ден ще трябва да напуснем цялата Земя, както хората на Месечината я напуснаха преди милиони години. На Месечината няма вода, никакви риби не съществуват там. Никакви животни няма. Казват, останали са около 100 хиляди души умни хора, най-умните хора, които понякога път слизат на Земята.

Земята е изтеглила влагата от Луната и тази, която е останала, жителите на Луната пестеливо употребяват. Страхуват се от хората на Земята и затова живеят под кората, под повърхността на Луната. Водата черпят по малко, защото на Земята им я крадат. На Луната преди милиони години, преди още да е имало живот на Земята, е имало напреднал културен живот.

Сегашните жители на Земята са слезли от Луната през пространството не в тази форма, каквато ние познаваме. Като са слезли на Земята, разумни същества са им съградили подходящи тела. Те били пионерите, които са дошли на Земята, а жителите на Луната, придружителите, се върнали пак обратно, но понякога слизат да наблюдават хората и нищо не казват.

Вие може да не вярвате това, но аз знам, че онова, което е е, и онова което не е не е. Не може да няма жители на Слънцето, на Луната, както

и на всички планети.

Температурата ни най-малко не препятства съществуването на живота. За топлината, за температурата на една планета причината е самият живот. Животът произвежда топлина. Той е господар.

Много от учените казват, че Месечината не е населена, че е пуста, че в нея няма никакъв живот. Обикновените хора мислят така, талантливите се колебаят дали е така или не, гениалните почват да я проучват, а светите и учителите знаят, че на Месечината има живот и то много възвишен. Понеже малко хора живеят на Месечината, там престъпници няма и затвори няма. Гениален човек на Месечината не може да живее, нито даровит човек, най-долната степен там може да бъде гениален човек. Значи на Месечината живеят светии и гениални хора и то първокласни.

Много е красив животът на Месечината! Много по-красив, отколкото на Земята. Има едно старо предание то не е хубаво да се изнася че на Месечината живеят 144 хиляди хора, най-умните хора, и за да се освободят от всичките противоречия, много вода не им трябва. Те са взели

376

студа отвън, а задържали топлината отвътре. Атмосферата за техните научни изследвания е добра, те имат отлична атмосфера, дето може да се наблюдава небето. Никакви микроби, никакви болести, които съществуват тук, там нямат условие да се размножават. 140 градуса има студ отвън, 150 градуса (...). При такава температура даже такова вещество като водорода може да се превърне в течно и твърдо тяло.

Онези същества, които населиха Месечината, около 100 хиляди има там, понеже тя е 50 пъти по-малка от Земята. Там има 100 хиляди души, които живеят под кората на Месечината. Не искам сега това да го вярвате. Аз го зная това, че има 100150 хиляди хора, които живеят там. Много учени са, живеят под кората, имат градини, плодни дървета. Използват слънчевата светлина, вкарват я под кората и излизат навън, понеже имат много хубава обстановка за изследване на небето то е всякога ясно, никаква пара няма. Микроби няма там. На Месечината живеят колкото искат.

Луната не е мъртва там има градини, но не са на повърхността, а под кората ѝ. Дишат етер, облечени са в етерни тела, жителите и плодовете са етерни. Портокалите се топят в устата ти, а не както тук да ги дъвчеш,

че след това да ги плюеш.

На Месечината има 150 градуса студ. Жителите ѝ дишат етер и имат етерни тела.

Всички събития, които стават на Луната, се съобщават. Вечерно време нагласете радиото си на тази вълна, за да слушате новини. Около 100P150 хиляди души има на Луната, и то все учени хора. Не зная в слънчевата система дали има друга планета освен Луната, от която да се правят по-хубави наблюдения на небето. Идеално положение за наблюдения има само на нея. Небето е ясно и чисто, бури няма. Чистилището е там. Ако трябва да се чистите, там ще ви пратят. Праведните са чисти и като умрат, там ги пращат. И като ги пречистят свършено, отиват на Меркурий, на Венера и после ги връщат на Земята.

Някои учени казват, че на Луната има живот, а други отричат това. И едните, и другите не могат с положителност да докажат своето твърдение. И Фламарион, който беше напреднал дух, казваше, че на Луната

377

има живот, но и той се страхуваше да твърди с положителност това, което знаеше.

Животът на Луната е съществувал преди този на Земята. Съществата там са по-учени, по-културни от хората на Земята. Хората на Земята са деца по отношение на съществата, които живеят на Луната. Някои ще кажат, че или има живот на Луната, или няма. Обаче има един закон, който гласи: природата не търпи празни пространства. Оттук вадим заключение, че всички места в природата са населени. Значи навсякъде, на всички планети живеят същества, които се различават едни от други по устройството на организма си. Това е много естествено: различните климатични условия създават различни форми, различни организми. По-неже слънчевата система се намира още при неблагоприятни условия, затова и съществата, които живеят на Луната се намират под кората ѝ, а не на нейната повърхност. Когато слънчевата система влезе в благоприятни условия, жителите на Луната ще излязат на повърхостта ѝ и там ще продължат своя живот. Те ще започнат да дават сили на хората от Земята и ще влязат по някакъв начин в общение.

Засега Месечината я считат за мъртво тяло. В това отношение учените хора на Изтока не са съгласни с тези твърдения. Тези учени хора на Изтока си имат начини и знания и ходят до Месечината и се връщат. Много от тях ходят и завършват своето образование там. Какво ще кажете на това?

Влияния

Животът се поддържа от Слънцето, но се пречиства от Луната. Всички нечистотии на Земята се пречистват чрез Луната. Среброто е свързано с Луната.

Луната влияе върху въображението, върху среброто също.

Методите на Луната действат само върху въображението, без да дават никакви резултати. Обаче методите на Слънцето всякога дават добри резултати. Когато човек минава от низходящо във възходящо състояние, той работи вече с методите на Слънцето. Когато говорим за низходящи състояния, имаме предвид влиянието на Луната върху човека.

Само Земята и Луната оказват низходящи влияния.

378

Месечината, която минава за някои учени като мъртво тяло, упражнява голямо влияние върху човека, както и върху цялата Земя. И ако някога не упражнява влияние върху Земята, това се дължи на особени причини; тогава тя попада под друга категория влияния. И това е добре, защото ако Месечината беше свършено господарка на Земята, хората нямаше да бъдат свободни, те щяха да изгубят свободата си. И Слънцето упражнява известно влияние върху Земята. И Слънцето не е пълен господар на Земята. Месечината регулира слънчевата светлина. Ако Месечината не съществуваше, тогава светлината, която излиза от Слънцето, нямаше да се регулира правилно. Вследствие на това и нашият организъм щеше да бъде устроен другояче. Днес нашият организъм, вследствие влиянието на Месечината и на регулирането от нея на слънчевата светлина, той е по-хармонично устроен.

На Месечината има студени течения, които изстудяват хората. Месечината е едно успокоително средство за големите разгорещавания, за тия страсти, които хората имат, за тази буйност. Когато Месечината свети, тя прекратява престъпленията. Даже вълците, даже мечките, даже тия опасните животни търсят тъмните места, като рекат да нападат. Ка-то ги грее Месечината, страх ги е. Месечината в туй отношение помага. Психологически, когато Месечината ни въздейства, по-малко престъпления стават, отколкото когато Месечината не въздейства. И религията е подобна на Месечината. Всичките религиозни вярвания ги сравняват с

Месечината.

На фантазията главно Луната действа. Месечината си има свой ангел. Това е онзи ангел, който напълва Месечината и той е, който създава въображението. Той знае едно разумно същество, което върти Месечината. Всъщност това същество е слязло от небето и е дошло до това разбиране, да забавлява Земята. То седи и си играе с Месечината и забавлява Земята. Тук хората са деца и то я върти ту на едната страна, ту на другата страна играе си. После ги пита: "Вие доволни ли сте?" Това е една хипотеза, една теория, която няма никакво основание. Психологически този въпрос е верен Месечината създава фантазията. Но тъй както я виждаме, в нея няма това съзнание. Не може един предмет да създаде в нас това, което той няма!

379

Луната влияе за пречистване на чувствата не да бъдеш разгорещен, а да бъдеш трезвен. Трезвите чувства са религиозни. Ако някой иска да стане религиозен, трябва да излиза вечерно време да гледа Месечината във всичките фази, да я обикне и тогава може да стане религиозен. Човек, който иска да има живот в себе си, да има едно отлично тяло, да бъде радостен и весел, топлина да има непременно трябва да излиза и да обръща внимание на Слънцето. Като изгрява да го следи и после пак да го следи. Не всякога да го гледа, но ще се ползва от енергията му. Онзи, който се ползва повече от енергията на Слънцето, той е с топла кръв. Онзи, който се ползва повече от светлината на Луната, е студенокръвен, хладен е. Сега, буквално, ако приемате нещата, как ще го разберете? В умствено отношение Луната дава едно спокойствие да разсъждаваш, а Слънцето дава енергия. При слънчевата енергия не може да бъдеш както при енергията на Луната. Там, дето излиза силата за човешкия ум то е Месечината. Месечината е създадена, за да регулира човешките умове за лошите последствия, които има. Всичките религиозни вярвания на хората са криви, както движението на Месечината.

Казвам: Месечината, която минава за някои учени като мъртво тяло, упражнява голямо влияние върху човека, както и върху цялата Земя. И ако някога не упражнява влияние върху Земята, това се дължи на особени причини; тогава тя попада под друга категория влияния. И това е добре, защото ако Месечината беше свършено господарка на Земята, хората нямаше да бъдат свободни. Те щяха да изгубят свободата си. И Слънцето упражнява известно влияние върху Земята. И Слънцето не е пълен господар на Земята. Месечината регулира слънчевата светлина. Ако Месечината не съществуваше, тогава светлината, която излиза от Слънцето, нямаше да се регулира правилно. Вследствие на това и нашият организъм щеше да бъде устроен другояче. Днес нашият организъм, вследствие влиянието на Месечината и на регулирането от нея на слънчевата светлина, е по-хармонично устроен.

Когато държавникът иска да създаде някакъв закон, той отива при Месечината. Когато философът иска да пофилософства малко, той отива при Месечината. Когато жената иска да стане майка, а мъжът баща, и

380

двамата отиват на Месечината да се съветват с нея. Няма човек в света, който да не е ходил при Месечината, да се съветва с нея. Следователно, на Месечината, която е около 50 пъти по-малка от Земята, е дадена важна служба. Тя показва пътя на човека към доброто.

Казано е в Битието, че в четвъртия ден Бог създаде Слънцето и Луната, да светят на Земята. Това не подразбира само физическото, външното Слънце и външната Луна. В човека има едно вътрешно слънце и вътрешна луна, които осветяват неговия път. Месечината е турена в умствения свят на човека. Тя е студена, но трезва, не обича да лъже. Когато хората научили това изкуство и почнали да го прилагат, Месечината престанала да се върти около оста си. Защо? За да не се опорочи. Щом види, че някой лъже, тя започва да се разсипва. Ако продължава още да лъже, тя съвсем се скрива, не се показва пред очите ни. Когато човек започва да се разкайва, да съзнава погрешката си, Месечината отново се показва на небето и се засмива. Тя се усмива на всеки, който говори истината. Всички растения вечерно време растат. Месечината въздейства вечерно време върху растенията. Денем акумулират енергия, вечерно време израстват, 3, 4, 5 сантиметра израстват. Обичта е Месечината. Понякога Луната е толкова красива, че хората се страхуват от нея. Когато българите сеят дини, например, те винаги се съобразяват със състоянието, в което се намира Луната. Те не обичат да сеят дините, когато Луната е съвсем пълна, защото са забелязали, че тогава те не узряват добре. Добре е да си сеят дините, когато Луната е малко празна. Когато се празни Луната, оказва един род влияние върху явленията в природата, когато се пълни съвсем други противоположни. Когато садите боб, царевица, дини или други растения, добре е това да става в периода на пълнене на Луната. Пълненето внася подтик, импулс, но самото растене спира. Щом Луната започне да се празни, и растенето започва. Светлината на Луната при пълненето ѝ се отразява отрицателно върху растенето, спира растежа. Когато болният иска да се излекува от болестта си, нека когато Луната се празни, да я гледа и да се свързва с нея, но пълни ли се, да затваря кепенците, за да не прониква нейната светлина в стаята. Става ли въпрос за слънчевата светлина, там и болният, и здравият трябва да се излагат на нейното благотворно влияние.

381

Един човек, който те посещава в дома ти в новолуние, той ти носи щастие. Дойде ли при пълнолуние, носи ти злощастие нещо ще ти се случи, нещо няма да ти върви, ще се оплита. Всичките хора на Земята са подобни на звездите. Всеки един човек може да ти влияе и добре, и зле може да ти влияе. Ако един човек иде в новолуние в дома ти, той ти носи щастие. Ако един човек иде при пълнолуние, той ти носи лоши аспекти. Защо е така? Той, като замине, ще се случи нещо, работите ти ще се объркат. Дойде, когато е на сърп, в началото, имаш да плащаш, ще изплатиш; разболял си се, ще оздравееш всичко се урежда. Едно съчетание като дойде на пълнолуние, след като си замине, ти заболяеш, ще се уплетеш в дългове не ти върви. Ти искаш да идеш на гости у приятеля си; кога трябва да идете? Вие отивате при пълнолуние, тогава е по-светло. Ако аз бях, щях да ида в новолуние. Или другояче казано: ако отивам при един свой приятел, няма да постя три дена, че като ида там, да бъда лаком; но да се нуждая от малко храна, ако ми даде закуска, да ми е приятно. Ако съм гладен, ще чакам един пищен обед. Когато някой те намрази, да те намрази при разсип, а когато някой те възлюби, да те възлюби при пълнене на Луната. Страхлив е заекът, защото Луната му влияе. Всички хора, които са под влиянието на Луната, са крайно страхливи. Месечовите хора всеки месец по 4 пъти се менят. Гледаш го малък станал, след туй голям станал. После започва пак да се смалява, малък

става. Хора, които мязат на Месечината, не може да разчиташ на тях. Каквото обещаят, една четвърт изпълняват. В месеца ще го намериш два пъти да изпълни туй, което каже. Другите 26 дена каквото каже, няма да го направи. Само 2 дена каквото каже ще направи. Щом не прави това, което казва, той се намира в 26-те дни. Естеството му е такова. Не може да кажеш на Месечината да бъде постоянно пълна. Тя, като се разгневи, скрие се, не се показва. След туй затъжи се и пак се покаже. Някой път като се разсърди, никого не иска да гледа. Влюбените хора много се сърдят. Като се разсърди някой, който обича някого, казва: "Няма да го гледам!" После ѝ трябва една малка светлинка, само да го зърне. Най-първо младата мома погледне го и след туй се оттегли. Колкото се увеличават

382

чувствата, завесата започва да се оттегля и най-после цялата завеса се оттегли, Месечината е пълна. И пак започне да се тегли завесата. Когато изучавате характера и способностите на човека, виждате, че върху тях са оказвали влияния условията, при които даден човек се е родил, влиянието на различните планети върху него. Идеите на човека растат и се развиват в периода на празнене на Луната, а добродетелите в периода на нейното пълнене. Пълненето на Луната се отразява благотворно върху ония хора, които искат да се развиват духовно. Изобщо по пътя на своето движение всяка планета има свои специфични фази, през които минава. Различните фази се отразяват различно върху различните хора.

Ако някое дете се роди през декември при пълнене на Луната, то ще бъде заставено да мисли. Умът ще работи в него повече от чувствата. Защото е родено зимно време, в студа. Студът е едно неблагоприятно условие в живота. Лошите условия заставят човека да мисли. Чрез мисълта той разрешава и най-мъчните си задачи.

Луната в своите фази на пълнене и празнене се отразява особено чувствително на някои натури, те са неспокойни, не могат да спят. Щом Луната започне да се празни, те се успокояват. Безпокойството им при пълнене се дължи на излишната енергия в тях, която се отразява върху мозъка, върху дробовете или върху стомаха им, затова трябва да работят върху себе си, да намерят начин, чрез който да се справят с излишната енергия.

Когато човек е нервен, да погледне малко Месечината, тя ще му подейства благотворно, тя притегля отровите и отрицателните сили. Има случаи, когато Луната изтегля всички зловредни сили от човека, които го разрушават. С това се обяснява защо някои лунатици при празненето и пълненето на Луната менят състоянията си.

Ако сте много здрав, не гледайте Месечината, но ако сте болен или неразположен, излизайте вечер и се излагайте на светлината на Месечината, тя действа лечебно, но по никой начин да не спите. Ако спите, когато грее Месечината и светлината пада върху вас, тогава тя е толкова

383

опасна, колкото е опасна и сянката на ореха. Ако сте в будно състояние, светлината на Месечината може да ви грее.

Щом сте неразположени, ще обичате Луната, за да оздравеете бързо. Ако се разболеете при празненето на Луната, болестта лесно ще мине.

Ако някое дете се разболее в периода на празнене на Луната, то непременно ще оздравее. Ако се разболее през времето, когато Слънцето

отива към южното полушарие от 22 септември нататък, то непременно ще оздравее. Но и при тези благоприятни условия за оздравяване на детето, със своите отрицателни мисли майката може да усложни състоянието му и преждевременно да го изпрати на онзи свят.

Среброто е лечебен елемент. Ако разбирате свойствата на Месечината, вие бихте могли да използвате среброто като елемент за лекуване на много болести. Месечината управлява среброто.

Среброто е най-добрият проводник на енергиите, които идват от Луната. Тези енергии чистят организма. Който иска да се очисти от греховете си, да се свърже с Луната. Различни са реакциите между среброто в кръвта и Луната в периодите на нейното пълнене и празнене.

Среброто е емблема на Месечината. Среброто има много лечебни свойства. Среброто убива много вредителни микроби. Ако някого го боли глава, да носи сребро. Среброто е проводник на очистителни сили и очистителни действия.

Среброто лекува. Ако имаш някаква болка, вземи чисто сребро, тури го във вода, да стои 24 часа и от време-навреме после си пий от тази вода.

Среброто е свързано с Месечината. Следователно, вие ако искате да се лекувате, може да турите във водата среброто и тогава да прекарате лъчите на Месечината през среброто и така да се лекувате. Туй изисква знание.

Щастието на хората зависи от щастието на Месечината. Старите астролози, които са проучвали Месечината, са турили среброто за ней-

384

на емблема. То има много лечебни свойства. То убива много вредни микроби. Ако някого боли глава, да си окачи някаква сребърна пендара или верижка. Среброто е проводник на очистителни сили и очистителни действия. Всичките тези влияния на Месечината действат благотворно. Когато човек е нервен, да погледне малко Месечината, тя действа благотворно, защото притегля отровите, отрицателните сили.

Хубаво е всеки един от вас да има по един сребърен пръстен. Ако носите сребърен пръстен, ще страдате по-малко. Ако материалните работи не вървят, носи сребърния пръстен на малкия пръст, той ще уреди работите. Разбирайте ме сега: ще уреди работите, ако разбираш езика, че като туриш пръстена, ще започне да ти говори. Не се носиш чисто, не обичаш хубавото и красивото в природата, сребърният пръстен ще го носиш на безименния пръст. Ако искаш да бъдеш съвестен, носи го на средния пръст. Ако искаш да имаш благородни чувства, носи го на първия пръст. Ако искаш по Божествено да постъпваш, носи го на палеца. Всякога, когато искам да оправя работата, турям сребърния пръстен, който вие не виждате. Вие ще кажете: "Сребро нямаме". Мислено ще туриш на пръста. Невидим пръстен ще носи човек.

"Слънцето не ще зайде веч." Това подразбира чисто Божествения свят. Когато човек има просветен ум и чисто, благородно сърце, тогава той ще има не едно Слънце, но две Слънца и една Луна. Един ден, когато нашата Луна се запали и гори както Слънцето, което гори без да изгаря, ние ще имаме постоянна вътрешна светлина.

В света сега почва Луната да управлява. Епохата на Марса свърши още през месец март (1944 г.).

385 25 П. Дънов. Космос

АСТРОЛОГИЯ

Същност

Нашата вселена има повече от 10 милиона слънца. Ако турите на всяко слънце по 12 планети, колко ще станат? 120 милиона. Ако турите и на тия планети спътници като Месечината, много стават. При това тези, които са ги създали, знаят на 10-те милиона слънца имената. Ти знаеш 3d4 хиляди думи, каква памет имаш?

В нас, съвременните хора, трябва да се зароди една идея за Бога, за онова величие, което има в Неговия ум. Какви удобства, какви физически възможности ни е дал само! В нашата вселена има 10 милиона слънца, около всяко слънце има по 12 планети, значи 120 милиона. Всичките слънца трябва да ги изходите и да живеете по един милион години. Като се върнете от вашето физическо пътешествие, тогава ще влезете във втория рай на ангелите. В духовния свят там има духовни планети, и духовни слънца има. Във всяко слънце там ще живеете по 10 милиона години, ще ги обиколите всичките. Като се върнете, вие ще сте завършили вашата разходка в духовния свят. Тогава ще влезете в третото небе на ангелите и там във всеки един свят ще живеете по един милиард години. Като се върнете, ще сте завършили вашата разходка в третото небе. Това е вече, дето не го разбирате.

Досега хората не знаеха много за Млечния път. Българите даже го наричаха "Кумова слама". Те си имат едно особено народно обяснение за образуването на Млечния път. Според тях някой си отишъл у кума си да краде слама. Като я натоварил, из пътя сламата попадала и от това се образувал Млечният път. Такава особена идея имали българите за Млечния път, но тя не е научна. Едновременно изчисления за Млечния път били такива, че според тях в Млечния път имало 18 милиона слънца, а според новите изчисления в Млечния път има 100 милиона слънца. При това те не били валчести, но кръгообразни. За да се измине от единия край на Млечния път до другия, трябвало да се минат 50 хиляди светлинни години, и то само от единия край на диаметъра до другия. Следователно, трябва да се има предвид път, който светлината би могла да измине

386

за една година, като се движи в секунда с 300 хиляди километра. Това взимат учените за единица мярка, или за една светлинна година. Значи 50 хиляди такива години са нужни, за да се измине само диаметърът на Млечния път. А Слънцето, за да обиколи само един път около главината на Млечния път, потребни му са 200 милиона години.

Цялото пространство, в което живеем и се движим, е пълно със същества от разни категории и култури. Слънчевата светлина се движи със 180 хиляди мили в секунда. За да измине само диаметъра на нашата вселена, трябва да се движат 31 хиляди години. Цялото пространство е пълно със светове. Когато нашата Земя се движи в пространството на тази вселена, ние се намираме под влиянието на тези същества, с които идваме в съприкосновение. И цялото това грамадно пространство с всичките същества имат един отглас в нашите сърца, умове и души.

Три фактора има в света, които играят важна роля: на първо място е човешката личност, на второ място домът, от който човек произтича, и на трето място неговият народ. После вие можете да разпростирате това деление и по-нататък: на първо място е човекът, после обществото и най-после един свят във от обществото, той е космическият свят. Този свят астролозите наричат влиянието на планетите, на звездите върху човека, но не в този ограничен смисъл, както днес го разбират.

Във всички планети има живот, само че в някои животът е видим, а в други невидим.

В природата има същества, които могат да осветляват света навред

има много видове лъчи. Можеше да се направи ние да възприемаме някои други видове лъчи, през които през нощта да ни е светло, обаче провидението нареди да има ден и нощ и през нощта да е тъмно, за да виждаме звездите, защото това действа възпитателно. Чрез гледане на звездите ние се свързваме с вечното, с един свят на велика хармония и красота, с мислите на светлите същества, които ги населяват и това ни повдига и облагородява. Това ни дава подтик да живеем за нещо възвишено. Има светове, съществата на които са толкова напреднали, че постоянно отправят своите телескопи към Земята, радват се, като гледат как

387

хората се движат радват се на тази малка планета Земя. Те се радват, като гледат как хората се стремят нагоре и казват: "Ние ще им дадем подтик, ще им изпратим своето благословение". Има много слънчеви и други системи, които се интересуват от нас и от всички същества на Земята. Например Млечният път е една от тези системи. Вие ще кажете: "Това са предположения!" Да, за вас са предположения, но за мен са реалност. Един ден вие ще достигнете до степенята да се съобщавате с тия планети и системи, тъй както сега хората се съобщават с Париж, Лондон и други места. Както днес хората се разговарят едни с други на далечни разстояния, така и вие ще се разговаряте със съществата от разните системи. Там има същества много по-разумни, с много по-висока култура, отколкото са тия на Земята. Вие ще кажете: "Да, в този случай животът действително има смисъл". Но сега вие още не сте готови, мозъкът ви няма туй устройство да издържа големи напрежения.

Едно трябва да знаете: ако има живот на планетите, запример на Луната, на Венера, на Марс, на Юпитер, той ще се различава коренно от живота на Земята. Във всички планети, като отделни организми, съществува голямо разнообразие. Според някои учени жителите на Марс били с по-ниска култура от тази на хората на Земята. Дали е вярно това, не знаем. Обаче известно е, че марсианците са войнствени същества. На тях се дължат войните, които стават на Земята. Значи Марс влияе върху Земята така, че предизвиква войните. Всяка планета оказва специфично влияние върху Земята и върху отделните личности, вследствие на което се дължи голямото разнообразие между хората.

Венера, която е по-близо до Слънцето, отколкото Земята, за да не се запали от слънчевата топлина, е обвита в пари. Като минава през парите, слънчевата енергия значително намалява своята интензивност, благодарение на което има живот на Венера.

Ако хората имаха развито чувство на интуиция, те биха могли да влязат в пряка връзка с тия разумни същества от другите светове. Ако астрономите се занимават с въпроса, има ли жители на Марс или няма, и някои от тях даже са забелязали, че през известно число години на Марс се явява известна светлина, колко повече могат да влязат във връзка с тия същества всички по-напреднали хора от Земята. Това показва,

388

че марсовите жители искат да влязат в съобщение с хората на Земята, затова изпращат като сигнали своята светлина. Но хората, като не разбират техните закони, не могат да влязат в съобщение с тях. Светлината, с която хората на Земята си служат, не е още толкова силна, че да може да отговори на жителите на Марса. Сега хората са намислили да могат да влязат в съобщение чрез радиоактивните вълни с жителите на Марса. Колко години ще им вземе това време, не се знае.

Има връзка между материалните и духовните явления в живота. Запример, всички звезди не само че светят, но те имат още и известно духовно влияние върху човека. Ако погледнете Земята с окото на ясновидеца, вие ще видите, че тя е свързана с безброй нишки, като балон. Чрез тези конци тя е свързана с цялата вселена. По тия конци именно идват към Земята грамадни енергии. Някой казва: "Не знам защо, но едн-коя си планета силно ми влияе". Разбира се, че ще ти влияе, ти си се закачил за нея като с конец. Кой човек, ако би се закачил на електрическа жица, по която тече ток, не би изпитал неговото влияние?

Мнозина мислят, че като живеят сами, вѣн от хората, по-лесно ще прогресират. Да мисли човек така, това значи да се самозалѣгва. Веднѣж дошѣл на Земята между хора, животни, растения и минерали, човек не може да бѣде свободен от тяхното влияние. И най-малката частица от всичко онова, което го обикаля, оказва влияние върху него. От своя страна и той влияе върху всички живи същества. Цялата природа влияе на човека, но и човек оказва влияние на природата. Този закон е неизбежен. Слънце, Луна, звезди всичко оказва влияние върху човека. Следователно, ще знаете, че всичко, което Творецът е създал, има отношение към всички живи същества и се отразява благоприятно върху тяхното развитие. Дейността на Слънцето, на Луната, на звездите, както и на всички небесни светила упражняват грамадно влияние върху душевния живот на човека, независимо от това, дали той го съзнава или не. От това гледище всички небесни тела съставляват велик Божествен свят. Всички заедно представляват разумни светове. Ние виждаме само вѣншната им страна, но не и вѣтрешната, в която се крие всичкото величие. Всяка слънчева система представлява известна степен на интелигентност. Всички слънчеви системи, както и нашата, представляват от своя страна група от системи.

389

Не е достатъчно да изучавате човешкия организъм, както и характера на човека, а трябва да гледате на него като на жива, разумна станция, чрез която той влиза в съприкосновение с целия космос.

Целият космос има формата на човек и най-малката частица отговаря на съответна част от това велико, огромно тяло. Известни звезди от Млечния път, или от което и да е съзвездие, или пък цели системи могат да разговарят с теб, където и да се намираш. Те имат станции в твоя мозък. Ако разбираш езика им, всеки ден ще можеш да чуеш по една новина от Слънцето, от някоя планета, от някоя звезда.

Какво ни ползват всичките тия далечни слънца? Обаче, ще дойде един ден и ще видим, че всичко във вселената има отражение в нас. И големите тела, и малките тела, всеки елемент, колкото и да е нищожен, в природата оказва влияние. Някои хора страдат от нямане на желязо. Някои хора страдат от изобилие на злато. Някои хора страдат от изобилие на живак.

Целият свят, това са възможности за човека. Вие седите и се обезсърчавате, защото нямате разбиране. Целият космос представя условие за вашето бъдещо развитие. Какво имате да се обезсърчавате? Целият космос, това са възможности, в които вашата душа, вашият дух, вашият ум, вашето сърце, вашата воля всичко, което имате, може да участва, вие може да придобиете ония блага, които ги нямате. Вие при всичките блага, които имате, седите и се обезсърчавате. Гледате Слънцето, казвате: "Слънцето е високо, въздухът чист, но пари ми липсват." Туй, което ви липсва, ще го придобиете от въздуха, от светлината, ще го придобиете от Земята.

Един писател, Сведенборг, си е позволил да опише своята опитност.

Той казва, че е ходил на Юпитер, на Меркурий и на други планети и се е убедил от личен опит, че навсякъде има живот, всички планети са населени.

На всяка звезда, според туй учение, има едно същество, което е в съгласие с тебе. На Месечината има едно такова същество, на Марс, на Венера, на Меркурий, на Нептун, на Сатурн, на Уран, на Плутон, на Слън-

390

цето има, на Сириус, на всичките слънца, планети, звезди и съзвездия има. Това са 100 милиона слънца само в нашата галактика и на всяко слънце има по една душа, свързана с теб! Значи 100 милиона души има, които си хармонират с теб само от слънчевата система! Всеки ден те по радиото те викат и чакат да се обадиш. Всеки ден пращат на станцията блага за теб и чакат да се обадиш. Ти седиш и казваш: "Какво ли мислят за мен?" Ти само мислиш и сам не знаеш какво. Мислиш да се жениш, или да те назначат професор някъде, да ти дадат някаква важна работа, или да вземеш някаква служба, или се приготвяш да погребеш някого. Мислиш такива второстепенни работи. Женитбата в този смисъл е едно забавление. Защото ако беше много сериозна работа, хората никога не трябваше да се развеждат. Види се, не е сериозна, щом се развеждат. Ако тази работа животът беше сериозна, трябваше хората да не умират. Казваш: "Как само един да ме обича?" Не само един, още 100 милиона същества! Сто милиона слънца има, около слънцата има най-малко по 120 планети, те са един милиард и 200 хиляди. А пък всяка планета има сателит като Месечината. Тъй щото, намират се 1015 милиарда същества, които мислят за тебе. Тези същества отвсякъде мислят, пък ти си се обезсърчил, мислиш да се самоубиеш.

Тази работа е неразбрана, нали? Тя е неразбрана за всичките учени хора на Земята. Ако вие не разбирате, радвайте се, че сте учени. Не трябва да се мисли, че всяко нещо, за което говорим, трябва да разбираме. Може да се мисли само за неразбраните работи, за разбраните работи никой не може да мисли. Радвайте се, когато мислите за неразбрани работи. Мислите за небето. Вие знаете ли небето какво е и къде е? Вие мислите за ангелите, но и тях не сте виждали. За Бога мислите, но и Него не сте виждали. Щом знаете едно нещо, вие преставате да мислите за него. Малко разбрани работи трябва да имаме. Да имаме само едно разбрано нещо, всичкото друго, 15 милиарда горе да бъдат неразбрани. Даже не знаете името на Слънцето. И другите звезди не ги знаете, неразбрани работи са. Вие казвате: "Дали е вярно, или не?" То е друг въпрос, дали е вярно, или не.

Нека във вас остане идеята, че реално е само това, което остава в нашата мисъл. Само онази мисъл, ония чувства, ония постъпки, онази материя, която остава у нас като част от нас, и която ни държи във връзка с външния свят, тя е реална за нас. В кръвта ни се намира едно малко

391

количество злато, което е съществено. Освен злато имаме частици от всички елементи на космоса. Електричество, магнетизъм, етер има ли това е в кръга на материята. Тези малки частици ни държат във връзка с големия свят, който постоянно възприемаме. Каквото става в големия свят, става и в нас. Да кажем, става някаква промяна, някаква пертурбация в небесното пространство, това веднага се отразява и на нас, понеже сме свързани с тази система. Вие не можете да намерите причината. Ако ви кажат, че на еди-кое си място в пространството стават промени, вие

казвате: "Какво влияние има това върху мене, малкия, дребния човек?" Питам: ако държите за единия край железен прът, дълъг 100 метра, а другият му край започне да се нагорещява, няма ли да почувствате топлината след време? Непременно ще я почувствате. Връзка има. Животът на вселената не е еднообразен. Не е въпрос, какъв живот има в различните области на вселената, важното е вие да бъдете свободни граждани, да се ползвате от богатата на вселената. Аз се интересувам от вселената дотолкова, доколкото тя внася известни блага в моя ум, в моето сърце, в моята душа, в моя дух. Ако вселената няма никакво отношение към моя дух, към моята душа, към моето сърце и към моя ум, защо ми е тази вселена? Като живее, човек не може да не се интересува от вселената. Ние живеем, защото и вселената живее. И дотолкова, доколкото ние вярваме във вселената като творчески принцип, чрез който Бог се изявява, дотолкова тя е жива за нас. Материалният свят е организиран. Почти е дошъл до края на своето организиране. Сега остава да се организира звездното пространство, да се организират всички звезди, органически да се образува една връзка между живите същества. Запример, между онези, които живеят на Слънцето и нас сега няма съобщение. Във вестниците новини няма. Във вестниците новини от Месечината няма. Нашите учени хора мислят, че Месечината е пуста. От тяхно гледище са прави, но в света няма пусти светове и в най-изоставените звезди все има живи същества, но не глупави. Хора не живеят, но има същества, които по-хубаво живеят. Какво аутодафе има във вселената! Като погледнеш, цели слънчеви системи изгарят. Учените хора виждат запалена една звезда, блесне, възпламенила се. Но всичките тия същества, които са там, изгарят, съз-

392

дава се друг свят. Някоя планета стане на парчета. Такава планета има между Юпитер и Марс, разпръснати са хиляди парчета, които се движат. И досега астрономите не знаят какви са причините. Но последствията ги имаме.

Преди години едно голямо парче без малко да се блъсне в Земята. Доста голямо парче. Ако беше ударило Земята, щеше да се изкриви остта ѝ. Щом се изкриви остта ѝ, цяла катастрофа ще стане на Земята. Представете си едно парче от 100 километра в дължина и 100 километра в дебелина знаете колко е то. Ако това парче падне на Земята, например в Европа, от Европа нищо няма да остане. Всичките народи на Европа на аутодафе ще бъдат. Този въпрос, който сега разрешават германци, руси, англичани, ще се разреши нищо от тях няма да остане. Може някакви диваци в Африка да останат. Ще започнат наново култура. Това би могло да стане, ако светът е бил образуван по една случайност, ако нямаше известни закони, които да ръководят. Всичко в света е целесъобразно. Всеки човек е представител на великия живот, на вселената, на всички слънчеви системи. Казвате, че природата е жива. Не само природата е жива, но и цялата вселена е жива. И ако човек е дошъл на Земята, той е дошъл да свидетелства, че живее някъде във вселената. Колкото и да е малък, той е израз на целия живот във вселената. Ако един ден животът изчезне, и той ще изчезне. Затова е казано, че "докато Аз живея, и вие ще живеете". Може да възразите: "Какво ще стане, когато човек умре?" Човек не умира, но се подига на една по-висока степен. И тъй, когато човек се запитва, защо е дошъл на Земята, той трябва да си отговори: "Аз дойдох на Земята да свидетелствам, че животът се проявява навсякъде". Та, когато някой те пита, вярваш ли в Бога, ти трябва да отговориш: "Аз съм жив свидетел на това, че Бог съществува. Щом аз живея, и Бог съществува".

Небесните знаци

Вие трябва да познавате законите на плътта и да ги спазвате. Когато хората се приближават по плът повече, отколкото трябва, в тях настава ужасна реакция, която ги измъчва. За да не настъпва тази реакция между

393

тях, те трябва да бъдат едни от други на известно разстояние. Астролозите са изчислили, че между слънцето Алфа Центавър и нашето Слънце разстоянието е толкова голямо, че могат да се вместят три хиляди слънчеви системи като нашата и пак да остане свободно място. Същото може да се каже и за хората. За да съществуват нормални, хармонични отношения между хората, те трябва да бъдат на такова разстояние един от друг, че между тях да могат да се вместят три хиляди души. Когато между хората не съществуват хармонични отношения, това показва, че те не са спазвали това разстояние. Понякога човек бяга от дома си. Защо? Защото е много близо до домашните си.

Когато става въпрос за разстоянията между хората по плът, те трябва да бъдат не много близо и не много далеч един от друг. Запример, Земята има известни отношения към Слънцето, към Марс, към Юпитер, към Сатурн, към Венера, към Меркурий и в зависимост от тия отношения се определят и разстоянията между тях. Значи, има една норма, която определя разстоянията между планетите, между слънцата и между звездите. Разстоянието от Слънцето до Меркурий запример определя един начин на живеене; разстоянието от Слънцето до Венера, до Сатурн, до Уран, до Нептун, определят все нови начини на живеене, които трябва да се изучават. Когато изучите живота на Земята, вие постепенно ще обикаляте и другите планети, докато научите и техния живот. Които познават качествата и проявите на разните планети, казват за някой човек, че е тип меркурианец, запример, или марсианец, или венерин тип и т.н. Това са мерки, отношения, мащаби, проекция, според които се определя кой човек къде се отнася.

В окултната наука се знае, че както душите, така и небесните тела се движат в кръг, други имат орбити елипсовидни, трети се движат в парабола, а четвърти в хипербола. Последните са най-напреднали и разрешават най-мъчните задачи.

Колкото по-голяма е една планета, толкова по-далеч се намира от Слънцето.

Всички разумни и възвишени същества са учили с векове и после каквото са научили, са го проектирали навън. Така са били създадени ред системи, подобни на слънчевата. Те са изучавали законите на небесната механика и техника. Каква по-голяма наука можете да си представите

394

от тази, която е открила и приложила в действие онзи ключ, с който да не се изменя равновесието на Земята, нито нейния вътрешен строеж? Най-малката промяна в силите и законите, които регулират движението на Земята, би създавала такава катастрофа за живота на организмите, каквато никога не са очаквали. Оттук ние виждаме каква велика разумност управлява Земята, за да може тя да запази своето равновесие, да запази живота, който се развива върху нея.

Скоростта, с която Земята се движи, отговаря на степента на развитието, до което човешкото съзнание е достигнало. Всички планети, всички небесни тела се движат със скорост, която отговаря на съзнанието на съществата, които живеят на тях. При това, колкото по-голяма е скорост-

та на движението на тия тела, толкова по-голяма е интелигентността на съществата, които ги населяват. Това не се отнася до кометите, за опашатите звезди, които имат относителна скорост, но за онези звезди и планети, които са поставени в известна система. Колкото по-голяма е скоростта и разстоянието им от Слънцето, толкова по-голяма е и тяхната разумност. Колкото по-малка е скоростта и разстоянието им от Слънцето, толкова по-малка е и тяхната разумност. За тях може да се каже, че са остарели вече.

Мнозина ще запитат какво отношение има между живота на хората и скоростта на движението на планетите. Между живота на хората и движението на планетите има известно отношение. Хората не са дошли още в съгласие с движението на Земята, на Слънцето и на всички планети в слънчевата система, видими и невидими, далечни или близкостоящи до тях. А те трябва да координират своето движение, движението на съзнанието си с това на всички планети в системата, към която принадлежат. "Какво ни интересуват тия далечни планети?" Интересувайте се от тях, докато не са дошли близо до вас. Те допринасят много за човешкия

живот. Ако човек би могъл да се свърже с живите сили на природата, скоростта на движението на съзнанието му би се увеличила, а и самото съзнание ще се увеличи с няколко градуса, животът му би се подобрил и той би станал щастлив, здрав и самоуверен.

Най-хармоничният диск, който съществува в природата, това е дискът на Слънцето. Формата на Слънцето представлява един от най-хармоничните дискове, които съществуват в природата. По-хармоничен диск няма. За въбъдеще, като расте нашето съзнание, Слънцето ще изменя своята форма.

395

Засега най-хармоничната крива линия е тая на Слънцето. Вземете тая линия както е в съзнанието, не както се явява, не както виждаме Слънцето на хоризонта. Ние не виждаме кръга правилен. Аз говоря за този кръг, който се явява в съзнанието. Когато искате да внесете хармония в себе си, може да предизвикате формата на Слънцето в съзнанието си, за да се образува и в съзнанието хармония. Някой път след Слънцето иде втора Луната, след Луната иде Венера, после Юпитер по форма. От звездите най-хармоничен диск има Сириус, после всичките тия от първа величина 19 звезди и те са хармонични. Ако вие ги изучавате, ще придобиете хубави неща. Някои хора са меланхолични, ако сте свързани с тези звезди от първа величина, меланхолията ще изчезне. Всеки от вас трябва да знае по нещо за деветнадесетте звезди. Вие не сте ги изучавали.

Та казвам: небето, това е една книга, разтворена от хиляди години и тия жители на вселената чакат жителите на Земята да се занимаят с главните черти на небето.

Всяка звезда показва какво си направил, отде си минал. Всичките звезди са едно писмо, написано за човешкия живот. Следователно, като гледаш звездите, то е твоят минал живот. Слънцето е, което ни кредитира, Слънцето е, което ни грее, на което трябва да се греем. Звездите представят миналият живот, Слънцето представя настоящият живот. Сега вие очаквате от някой човек. Всичките хора, които вие ги срещате, те са хора на миналото, с които сте запознати.

Често излизайте да наблюдавате Сириус. През юли и август той изгрява на изток известно време преди изгрев Слънце, а през пролетта вечер. И всеки, който е чувствителен, ще усети, че в него затрептява една тиха радост. Тази радост е предчувствие на онова велико щастие, което очаква човека, когато отиде да живее на Сириус. В Сириус има по-

усилен живот, отколкото в слънчевата система, защото е по-напреднал като система. В далечното бъдеще, като напуснете слънчевата система, ще отидете в Сириус.

Всички планети имат свое предназначение. В тях живеят напреднали същества. По-напреднали по възраст и мъдрост от нас, понеже са излезли много по-рано от Бога. Тяхната мъдрост е толкова велика, че културата на съвременния свят, в сравнение например с културата на Сириус, е в

396

своите пелени. Един ден, когато нашата слънчева система завърши своето развитие, ще мине през пътя на Сириус и тогава ние ще имаме съвсем други понятия за нещата.

Жителите на Венера са по-напреднали от земните жители, а жителите на Сириус още повече. Сегашното състояние на Земята е от милиарди години, но това време за съзнанието на висшите същества е много малко. Божествената наука твърди, че откакто човек е на Земята, има 18 милиона години. На всеки, който завърши своето развитие, ще му дадат задача да създаде една слънчева система и тогава ще видят какви знания има.

За бъдещето няма наука. Бъдещето се основава на вярата. Сегашните астрономи казват, че имат научни данни. Те казват как са станали промените със звездите. Това, което те днес знаят, е станало преди няколко хиляди години, сегашното те не го знаят. Запример, ако преди хиляди години някоя планета е изгоряла вследствие на някакъв природен пожар, те ще научат това нещо днес.

Всичките хора живеят минал живот. Рядко ще срещнеш човек, който живее настоящето, все минал живот живеят. Много мъчно е да живееш настоящето. Туй понятие, което имаме за вселената, не е за настоящето, то е минало. Има някои звезди, на които светлината достига до Земята за 100 години, на други за 1 000 години, за 200 хиляди години, за 500 хиляди години.

Мнозина казват: "Ние познаваме вселената". Вие познавате вселената такава, каквато е била първоначално, преди хиляди и милиони години, а не такава, каквато е днес. Каква е днес, ще я знаем след милиарди години. Светлината, която виждаме от една звезда, е светлината, която е излязла от преди милиони години. Каква е светлината й днес, не я знаем. Същото може да се каже и за Земята. Каква е Земята днес, не я знаем. Ние я изучаваме такава, каквато е била преди милиони години. В бъдеще ще я изучаваме такава, каквато е днес. Може да има напреднали същества, които познават Земята такава, каквато е днес, но те са малцина. Ето защо, когато хората казват, че Земята е лоша, те я имат предвид в нейното далечно минало. Когато се прави, една къща красива ли е? Не е красива. Като се съгради, измаже отвън и отвътре, като се мебелира, къщата става

397

приятна. Тогава ти е приятно да я гледаш. Докато се строи нещо, всичко е разхвърляно. Защо ще гледам как се е строила къщата? Земята още се маже, не е завършена напълно. Отвън още тя не е замазана с калта на Любовта, както трябва. Тепърва има още да се маже.

Изучаването на небето помага за развитие на човешкия ум. Някои считат, че астрологията е отвличена наука, но според мен тя е много практична наука, но истински астролози мъчно се намират. Голяма наука е и мъчно се овладява.

Астрологията произхожда от първата култура, зачената е с първата раса, която е съществувала на Земята в предисторически времена. Аст-

рологията е физиология на човешката душа.

Когато първият учител на човечеството Адам умря, хората изгубиха знанието си за Небето. Тяхното знание достигаше само до Сатурн, затова го поставиха глава на човека. Човешкият мозък символизира Сатурн философът, критикът в човека.

Планетите, изобщо небесните тела, са центрове, от които излизат грамадни енергии във всички посоки и на това се основава тяхното значение. Има особени положения, важни моменти в живота, които се определят от положението на планетите, Слънцето и звездите. Писанието казва: "Буквата умъртвява, а Духът оживотворява". Астрологията, ако се изучава по буква, умъртвява, а като наука за Духа е важна. Разумното начало създаде принципите и законите и човек трябва да се учи от тях.

В астрологията са изгубени известни ключове. Човек трябва да знае кои часове през деня са на Слънцето, всеки ден си има часове на Слънцето, също и всяка вечер. Уран и Нептун създават твърде големи нещастия на хората, не защото имат лоши влияния, но защото съвременното човечество не е още готово да приема правилно техните енергии. Те сега засилват дейността си. Човек има 12 тела и всеки дом в астрологията отговаря на едно тяло, също така и всяка зодия.

Големите астрологични предсказания не се сбъдват, а малките се сбъдват, защото зодиакът, с който работят сега в астрологията, е за мал-

398

ките работи. А за големите работи има друг зодиак, с който трябва да си служи астрологът. Има 7 зодиака.

Щом Любовта изчезне, щом изчезне онзи, великият живот, тогава ще се явят всичките болезнени състояния, тогава ще дойдат лошите последствия, тогава ще дойдат астрологическите лоши аспекти.

Казвате, че Сатурн това направил, Юпитер, Венера. Те нищо не са направили, ти сам си го направил. Човек е съществувал преди да е съществувал Юпитер, планетите. Какво ще кажете тогава? Човекът беше преди да беше планетата Венера. Тогава кой му влияеше в света?

Когато астролозите говорят за влиянието на планетите, те са имали предвид онова първоначално състояние, когато всички планети са били наредени в пояси. Всеки пояс се е управлявал от едно разумно същество. И каквото влияние са оказвали тези пояси, тези планети на хората, те едва днес ги разбират. Едно време, когато тези планети са били в такива пояси, тогава те са влияели на хората, а не сега, но те сега ги разбират, когато вече планетите са разделени. Днес те имат съвсем друго предназначение. Един астролог днес не може да предскаже какво е влиянието на планетите върху човека. Някои неща са верни, а някои не са. Някои астролози могат да предскажат събития, които ще се случат в скоро време, но те не могат да предсказват далечни събития. Например, сега са предсказани много работи и трябва да се следи дали ще се сбъднат тия неща. За една година някои неща могат да се сбъднат, но някои няма да се сбъднат. Има причина дадени предсказания да не се сбъднат. Има неща, които липсват на предсказанията. Някои предсказания не са направени, както трябва. Но има неща в природата, които са точно определени. Светиите, онези, които наричаме свети, имаха радио, имаха работа със Слънцето, приемаха новини от Венера, приемаха новини от Месечината, отвсякъде. Те си мълчаха, защото ако си позволяха да говорят в техните времена, щяха да кажат: "Луди хора!" Сега доказват, че е възможно човек да се съобщава със Слънцето. Във вестниците преди години имаше една бележка, че един влязъл в съобщение с Месечината. Имал от жителите на Месечината първото съобщение. Казаха да пратят комисия от Европа, да проверят данните, с които си служи.

Всяка планета на слънчевата система има представители на Земята,

399

както всяка държава си има своите посланици. Те имат по-фини тела и са свободни от ограниченията на тялото. Колко пъти сте ги срещали! Те не се изявяват. Цялата слънчева система представлява едно цяло. Всеки от 12-те апостоли имаше по една особена черта, по една добродетел. Те отговарят на 12-те зодиакални знаци. Всеки апостол принадлежи на една зодия: Йоан е бил женствен, Павел е бил марсианец, у него е бил развит причинния ум, т.е. горната част на челото. Апостол Тома е имал обективен ум, той бил с подчертан интерес към материалната област.

На небето има 19 звезди от първа величина, 120 от втора величина, а другите са по-дребни.

Знаете ли вие сега имената на 19-те звезди от първа величина? След три месеца искам да ми кажете имената на главните звезди от първа величина. В която и да е астрономическа книга ще ги намерите. Някъде са на небето, но имената им да кажете. Първата по величина е Сириус, втората коя е? Ще оставим сега, вече ви дадох на едната името, другите 18 вие ще ги намерите. В астрономията са означени. Вие ще кажете: "Какво ще ни ползват тези 19 звезди?" Ако научите имената на тези 19 звезди от първа величина, много ще спечелите. В Сириус има една култура два пъти по-възвишена отколкото на Слънцето. А пък на другите звезди има култура три пъти по-възвишена от тая на Слънцето. На други пет пъти по-възвишени, шест пъти и ще дойдете до 19 пъти по-възвишена култура от тая на Слънцето. Сега ще кажете: "Дали тези работи са верни?" Отде заключавате, че не са верни? Аз говоря за неща, които знам, а пък вие мислите за неща, които не знаете. И самото число 19 е щастливо число. Накрая на числото 19 имате вече деветката. Имате 1, то е Божественото начало, имате 9, то е крайният резултат. Като минете от 1 до 9, ще имате резултат.

Интересувайте се от звездите. Бог е работил през цялата вечност, за да съгради тези звезди. Той е употребил толкова мисъл за тях! Хората не разбират още. Че аз виждам в Слънцето Божията промисъл, в Сириус виждам Божията промисъл, във всички звезди виждам каква мисъл е имал Бог и какво предназначение имал Той. И каква велика работа е това.

400

Онези слънца, които носят живот в себе си, светят с червена светлина, а онези, които носят знание и мъдрост, светят с бяла или с бледожълта светлина.

Като погледнете и се свържете с една звезда, тя ще упражни влияние върху вас. Тези звезди, които светят, са разумни светлината е израз на разумност. Всяка звезда има и тон, музиката идва от звездите. Пеенето и свиренето на сферите е нещо величествено.

Достатъчно е човек да се вгледа в това, което го заобикаля, за да разбере, че е потопен в реалността. Слънцето, което изгрява и залязва, звездите, които светят вечер, водите, които текат всичко това е създадено за човека да се учи, да расте и да се развива. "Възможно ли е това?" Възможно е. Ако човек е най-високата форма, създадена от Бог, защо да не приеме, че светът е създаден за него? Като изучава тия форми, човек се свързва със силата, която ги управлява. Това значи да прониква човек в разумността на природата. Разумното се отличава с това, че както

тоновете, има свой отзвук. При това, като излиза от своя източник, движи се из пространството, докато един ден пак се връща в източника си. В пътя на движението му, всеки се ползва от него дотолкова, доколкото може да го възприеме. Който е готов да възприеме разумността, той я вижда навсякъде. Погледне ли към звездите, той се разговаря с тях като с разумни същества.

Мнозина се чудят как може човек да говори със звездите. Както се разговаря с хората, така може да се разговаря и със звездите. Всяка звезда представя разумно същество, което е завършило развитието си на Земята. Небето пък не е нищо друго, освен съвкупност от разумни същества, които изпълняват Волята Божия. Някои от звездите са се проявили, а някои още не са проявени. Астрономите виждат само проявените звезди. Обаче мъдреците, т.е. хората на великите добродетели, виждат без телескоп и непроявените звезди. Следователно, ако искате да оправите живота си, да излезете от света на заблужденията, достатъчно е да се свържете със светлината на една от тия звезди.

Критикувам философията на "чистия разум": чист разум е онзи, който вижда какво има на Слънцето. Чистият разум е онзи, който вижда какво има на Сириус, който вижда какво има на Месечина та, на Юпитер, на

401 26 П. Дънов. Космос

Меркурий, на Венера, на Сатурн, на Уран, на Нептун като погледне, навсякъде вижда. Друг нищо не вижда и казва, че Господ му говорил. В другите небесни тела има красоти, каквито човек не може да си представи. Като се пренесе там, ще каже: "Нито ухо е чуло, нито око е видяло това". Например, в друга слънчева система, като седнеш под някоя ябълка, тя ще наведе клон да ти даде плод. Но навсякъде има митници и когато искаш да отидеш до Луната или до Слънцето, ще минеш през митници.

Мене ми е приятно да ви кажа истината, в която вие може да участвате, да ви изведе в онзи свят, дето вие можете да бъдете щастливи. Аз се радвам да проникне светлината във вашия ум, да можете да постигнете всичкото онова, което желаете. Желая да проникнат ония благородни чувства в сърцето, че каквото желаете, да постигнете. Желая да проникнат ония сили във вашето тяло, да имате едно подвижно тяло, с което да се движите и да идете на Слънцето, на Месечината. Не си ли струва за една-две години да направите една разходка из Слънцето и после да разправяте вашата опитност? Сега не искам всички да тръгнете, но поне наблизо. Казвате: "Един апартамент да имам!" Много малко искате. Ако искате такъв апартамент, всеки може да го има. Аз, ако бих искал един апартамент, ще искам да е от най-финната материя, прозрачна, чиста, през която преминава светлината. Ако бих пожелал килим, най-финият, който никога да се не петни, върху него никога няма да стъпиш с такива обувки. Ако дойдем по този начин да живеем, вие като ме гледате, по земята никога няма да стъпвам, ще бъда четири пръста над земята, че като ходя на краката си, краката ми всякога ще бъдат чисти, тъй както птиците вървят. Казвате: "Как е възможно?" Птиците тъй ходят. Само че те турят краката си назад. Аз, като човек, ще ходя четири пръста над земята. То е, за да ви бъде понятно, ако се дигна нагоре, няма да ме виждате.

Рождение

Когато една душа напусне Земята, тя прекарва около 45 години в невидимия свят, където ѝ се правят подробни изчисления, т.е. определят нейния хороскоп. Когато решат тази задача, те я пращат на Земята да реализира своя хороскоп.

Туй, което астролозите наричат едно "хармонично съчетание", е моментът, когато злото в света не може да се предаде. Конкретно човек не трябва да има лошите влияния на Сатурн, лошите влияния на Месечината или лошите влияния на Венера. Отчасти както казват астролозите и лошите влияния на Марс. А всички трябва да се намираме под възвишените влияния на Слънцето, под възвишените влияния на Венера, на Юпитер. Това са задачи, които може да се предадат на един модерен език. Аз нямам време да се спирам какво разбирам по този въпрос и какво разбират астролозите. Всичко онова възвишено, разумно, благородно у човека, което повдига човешкия дух, го означават с планетата Юпитер. Това са разумни влияния, които действат върху цялата Земя. Най-силните влияния са на Слънцето животворни влияния.

Лошо или добро, то е относително. Казвам: относителните неща се определят от времето, в което енергията и дейтелността се сменят. Невинаги можеш да вършиш добро или зло. Някой ще каже: "Ама защо не може?" Ти не можеш да правиш зло, защото всяко зло астрологически се определя. Има условия, при които можеш да вършиш зло. А щом мине туй условие, то се затваря и ти вече не можеш да вършиш зло. И тази енергия, тази деятелност, която се е събрала, тласка, но щом е затворен пътът ѝ, ти ще измениш тази енергия в друго направление. Така е и за доброто, така е и за злото. Не всякога има условия да вършиш добро. И не всеки момент е за вършене на зло.

Човек не е господар на планетните влияния, но може да използва разумно това, което му носят те.

Който иска да се роди на Земята, трябва да знае много добре астрология, да знае в коя година да се роди, в кой месец, кой ден, час, минута и секунда. Ако ти не се родиш през годината, месеца, седмицата, деня, часа, минутата и секундата, когато е трябвало да се родиш, твоите работи на Земята няма да се оправят. Не че природата няма желание да ти помогне, но между избора на времето, през което си дошъл, и природните и планетните влияние има едно несъответствие.

Да родиш едно дете по физически начин, това е лесна работа, важно е да го родиш духовно. Истинското раждане подразбира да родиш детето

си едновременно в четири свята: в света на истината, в света на мъдростта, в света на любовта и най-после във физическия свят, да се облече в плът. Това значи роден от Бога. Само роденият от Бога има бъдеще.

Иска ли да създаде здраво, способно дете, човек трябва да се отнася сериозно към женитбата и раждането. В древни времена, при решаване на тия въпроси хората са се ползвали от окултните науки, специално от астрологията. Те са се допитвали до опитни астролози, кога, с кого и как трябва да се оженят. Изобщо те са се ползвали от астрологията при възпитанието и самовъзпитанието си. Днес малко хора се интересуват от окултните науки, те се отнасят към тях с недоверие. Съвременните хора не подозират, че всичко е определено на човека: кога ще се роди, от какви родители, с какви дарби и способности ще разполага, при какви учители ще се учи, как ще свърши живота си и т.н. Опитният астролог може да предскаже това с най-големи подробности.

За всяко раждане има точно определени математически дати. Има дати, в които не е възможно да се роди човек.

Природата не позволява да се нарушават нейните закони. Тя казва строго на майката: изваждането ще става само на деветия месец, на девет-

тия час, на деветата минута и на деветата секунда. Деветият час може да бъде сутрин, на обяд или вечер, това зависи от въртенето на Земята. Ако тоя час съвпада с изгряването на Слънцето, резултатът на изваждането е един, ако съвпада със залязването на Слънцето, резултатът е друг. Аз не говоря за обикновеното броене на времето, както ние броим. Природата има друг начин за определяне на времето. Умират ли малките деца, това значи, че майките им не са ги родили както трябва. Всички деца, които не са родени навреме, умират. На съвременните хора погрешката е там, че не са родени навреме. Всичката погрешка е там. Според мене много хора не са родени навреме. Да кажем, някой е марсианец астрологически, но не е гениален марсианец. Той ще дига скандал, дето иска. Не го води в един свят, дето трябва. Някой е юпитерианец, но няма положително благородство. Друг е венерин тип, но няма положителната любов. Той е меркурианец, но няма онзи похват на знанието, на мъдростта, за дребни работи се смущава. Или

404

някой е сатурнов тип. Казват: "Лошо пише." Гениалният сатурнов тип е отличен за разсъждение, отличен философ. Та вярвайте в онова, което е във вас. Не вярвайте в онова, което е вън от вас. И в него може да вярвате. Най-първо, вярвайте в онова, което е във вас. То е най-ценното. Ако жената роди един идиот, кой е виновен за това? Майката или Природата? Когато жената се готвеше да стане майка, тя трябваше да знае условията, при които трябва да зачене това дете, а не да роди идиот. Мнозина от вас са запознати с астрологията като с педагогически правила и казват: "В миналото така е било!" Така е, и тогава хората са се женели и раждали, но на определено време. Не е определено да се раждаш всякога и на всяко време. Не е определено да умираш всякога, нито е определено да се жениш всякога. Едни астролози поддържат, че в една секунда се раждат хиляди хора, следователно те всички ще си приличат. Обаче, те изхождат от секундата, като най-кратка мярка на времето, а забравят, че тя може да се раздели на милиони по-малки частици. От това следва, че никога двама души не могат да се родят едновременно. Светлината за една секунда изминава едно грамадно разстояние от 300 хиляди километра. Ако 300 хиляди души се родят в една секунда, на един километър разстояние ще бъдат един от друг. Като гледаш отдалече, мислиш, че това разстояние не е голямо, това са 300 хиляди километра, събрани на едно място. Представете си една тънка жица, която, да допуснем, че съставлява една хилядна от километъра. Сто хиляди километра от една такава жица колко пространство ще заемат? Всички ваши идеи може да ги съберете в един лешник. След като сте живели 7080 години, всички ваши грандиозни идеи, които сте имали, може да се съберат в един малък лешник. Казват: "Докажи ни!" Това е научно твърдение. Има неща, които не могат да се докажат. Реалното не може да се докаже. Хората слизат на Земята през всички зодиакални знаци, обаче успехът им не е еднакъв. Някои хора идват при благоприятни съчетания на планетите, следствие на което работите им вървят добре.

405

Човек не се ражда нито щастлив, нито нещастен, обаче се ражда с условия да бъде щастлив или нещастен. Моментът на раждането определя

условията на неговото щастие или нещастие.

В окултните науки не се успява, защото има много събрани данни, които не могат да се обобщят. Там един факт има много изключения. Например, във физиогномията е казано, че дългият нос е признак на интелигентност, но не всякога е вярно. Когато долната част на ухото е добре развита, а самото ухо е голямо, това е признак на дълъг живот, но и това не всякога е вярно. Има известни съотношения. За хората с големи очи казват, че са много впечатлителни, а някои казват, че хората с големи очи са родени вечер, затова и очите им са големи. Донякъде тези данни са верни.

За да се развива добре мозъчната система, човек трябва да се роди около 22 март, денят на равноденствието, и ако майката е в особено повдигнато състояние на духа и душата.

Онези, които се раждат от 22 март нататък, са повече идеалисти, умът в тях работи повече от сърцето и страдат главно от главоболие. Кажете ли някой, че страда от главоболие, аз знам, че е роден през март, когато Слънцето е в Овен.

От астрологическо гледище онзи, който е роден в Овен, в първия дом на астрологията, какъв човек ще бъде? Първият дом е на движение, огнен дом. Дом на човешката мисъл, на човешката глава, на проявяването на човешкия живот.

Днес 75 % от учените, художниците и философите се раждат под един от петте знака: Близнаци, Везни, Овен, Скорпион и Дева.

Ако някое дете се роди през месец май, чувствата му вземат надмощие, това дете ще чувства повече, ще мисли по-малко. Месец май предразполага към ядене и пиене, музика, удоволствия.

Ако човек, когато се е раждал, Земята е минавала по-близо до Слънцето, или ако когато се е раждал, някоя от другите планети е минавала

406

по-близо, тя ще му окаже влияние. Може Венера да е била близо, когато се е раждал, може Месечината да е била по-близо, туй ще окаже известно влияние върху характера на човека.

Научно астролозите откъде са намерили коя планета как влияе? Казват, че едната-коя си планета влияе върху човека така. Те разглеждат въпроса чисто механически. Когато говорим за една планета, разбираме разумно общество, разумни слънчеви общества, разумни меркуриански общества, разумни венерини общества, разумни лунни общества, разумни марсиански общества, какво влияние са оказали. Планетите, Слънцето са жилища на тия същества.

Ония, които са родени сутрин, коренно се различават от тези, които са родени вечер. Всеки човек носи белезите на часа, минутата и секундата на своето раждане.

Има хора, които се раждат денем и други, които се раждат нощем. Тези хора, които се раждат вечерно време, в тъмнината, колкото и да ги учиш, те винаги остават на особен възглед. А засега се раждат вечерно време повече хора, отколкото денем. Вследствие на това те са направили цял един органичен свят. Но учените хора, които са родени вечерно време, в тъмнината, всички свещеници, които са родени в тъмнината, философи, поети, пишат в тъмнината. Техните възгледи за нещата се отличават. Щом дойде денят, те имат вече съвсем друго понятие. Вие казвате: "Защо светът е опак?" Накарайте хората да се раждат денем! Ако туй не можете да направите, светът ще има туй положение, каквото е сегашното. Който и Учител да дойде да проповядва каквото и да е учение, каквото и да е религия, той не е в състояние да оправи света при сегашното органическо

устройство. Светът трябва да го преустрои по законите, които съществуват в живата природа. Туй не е произволно.

Всички неща, всички явления в природата трябва да се изучават научно. Като изучаваме всички форми, в които животът се проявява, дохождаме най-после до човека, който е най-съвършената форма. Това е като сравняваме човека с животните, но като дойдем до ангелите, които са пак същества от човешки род, по-съвършени, виждаме грамадната разлика между хората и ангелите. Казвате: "Къде са тия ангели?" Те са на Земята, а ние, хората, живеем извън Земята. Ние сме още в предвери-

407

ето на Земята. Земята е много по-голяма, отколкото ние я знаем. Засега измерват Земята и казват, че е всичко 12 хиляди километра в диаметър. Това е до схващането на съществата. Ако животните биха измервали Земята, те щяха да имат съвсем друга представа за нея. Това е до съзнанието. Хората са дошли в съзнанието си до 12 хиляди километра, но Земята е много по-голяма. Най-първо ние не сме жители на Земята, но сме дошли на Земята, да се научим на онзи велик закон, как трябва да се ражда човек и как трябва да се възпитава, и как трябва да преодолява мъчнотиите. Затова е дошъл той на Земята. Пък ако иска безсмъртие, той ще се върне на Слънцето. Слънцето е истинският живот, Слънцето е истинската земя. То има 100 хиляди километра в диаметър. Слънцето от астролозите се разглежда като земя. Астрологически те го взимат като една планета. Казват: слънчев тип, сатурнов тип и т. н. Значи, астрологически Слънцето е планета. И те са прави в това отношение: Слънцето е една голяма земя, на която се живее най-добре.

Зодиак

Астролозите вземат под внимание само планетите, а при това всички звезди оказват голямо влияние върху човека. Разнообразието между хората се дължи на влиянието на звездите. За да се пробуди човешката душа, нужни й са скърби, страдания. Дойде ли човек до тия скърби, той трябва да се радва, защото Бог ни посещава само вечер т.е. във време на скърби и страдания. Вечер, когато излезем под открито небе, наоколо ни е само мрак, тъмнина, но погледнем ли към небето, ние ще видим безброй звезди, безброй слънца, които изпращат към нас своята светлина. Чрез тях само ние можем да познаем и разберем истинската поезия, истинската музика и красота в живота. И колкото по-често човек повдига погледа си към небето, толкова по-лесно той ще се издигне над дребнавостите на живота. Астролозите казват, че звездите разрешават въпроса на живота. И действително така е: всяка звезда е разумен център, чрез който Господ говори на хората. Има хора, които малко се интересуват от небето и звездите. Това е достояние за хора с висок ум, с възвишен ум. Звездите определят културата. За да се занимава човек със звездите, той трябва да е напреднал.

408

Най-първо той трябва да се е учил в звездното училище, а после да се е учил в университета на Слънцето. За много хора тези работи са безпредметни. И те са прави. Безпредметно е говоренето на глухия човек, безпредметна е светлината за слепия човек.

Христос имаше 12 души апостоли. Числото 12 показва цяла една епоха. То е число, което показва пътя на цялото човечество. 12 зодии включват цялото човечество. И като ги изходиш, значи да дойдеш в съгласие с цялото човечество. Да разбереш какво нещо са зодиите то са ония

блага, които Бог е създал в този зодиак. Че като заобиколиш целия този кръг, в който живее цялото човечество, и да бъдеш тъй щастлив вътре. То значи да си в съгласие с всички живи хора в света. В прав смисъл зад всяка зодия има по 90 градуса. Тези 90 градуса представят всички възможности, с които човек в даден момент може да възприеме светлината.

Зодиакалният кръг е разделен на 12 равни части, наречени домове. Всеки дом е свързан с определено зодиакално съзвездие. Всеки дом служи като резервоар, в който се влива, ако не цялата, то поне част от енергията на звездите от съзвездието, с което е свързан този дом. Човек се намира под влиянието на дома, в който е роден.

На 22 март Слънцето влиза в знака "Овен". Този знак е огнен. Древните учени поставиха знака на Овен като символ за самопожертване. Днес всички знаят, че в месец март настъпва равноденствие. Второто равноденствие е през септември. Равноденствието или знакът на Овена представя Божественият принцип на самопожертване. Минаването на Слънцето през северния полус, през полуса на Истината, подразбира закон на самопожертване. За да се познае Истината, Божественото трябва да слезе в материалния свят, при онези души, които са вече на Земята. Когато казваме, че съществува драма, трагедия за човешките души, ние имаме пред вид оплитането на тези души в материята. Тези души трябва да се освободят! Те са потиснати от тежестта на едно голямо здание, каквото представя материалният свят, но никой не подозира това. Никой не знае отде е дошъл, защо е дошъл и де ще отиде. Съвременният човек е изгубил

409

историята на своето минало, историята на своето битие. Като дойде до закона на самопожертването, той ще се върне към своето битие.

След първото равноденствие, в месец април влиза знакът на Телеца или Бика, който е принцип на майката, т.е. на онази сила, която съединява всички неща. После иде знакът Близнаци, който представя принцип на космическия, т.е. на Божествения ум. Той свързва всички същества в едно цяло. Тези три знака в зодиака представят една триада, която се повтаря четири пъти през годината. Те съответстват на четирите полета, през които човек е минал, докато дойде на Земята: той е слязъл от причинния свят в умствения, от умствения в астралния, от астралния във физическия, дето най-после спрял.

Казвате: "Това са трите месеца през годината март, април и май, които всички знаем". Питам: вие разбирате ли значението на месец март? Ако разбяхте значението на този месец, вие бихте могли да оправите забърканите си работи. Как? Като изправите отношенията си към Бога. През месец април ще можете да изправите отношенията си към вашите близки. През месец май пък ще изправите отношенията си към самите вас. Тъй щото, достатъчно е човек да влезе в правилна връзка със силите, които влияят през тия месеци, за да може в един месец само да подобри живота си.

В сегашната епоха равноденствената точка е в областта на съзвездието Водолей.

Астрологически рибата е свързана с периода на Водолей. Той е най-мистичният век, който изразява завършване на един цикъл. От няколко години насам ние сме навлезли вече в областта на Водолей, в която всички снегове и ледове са започнали да се топят. Много противоречия ще се явят през това време, но едно ще се постигне чистота. Главното качество на Водолей е чистота. Който е попаднал в тази област, той непременно трябва да се пречисти. Чистотата пък е свързана с водата, чрез която новият живот ще дойде. (4 декември 1927 г.)

На всеки 25 хиляди години зодиакалният кръг прави пълно обръщане.
Когато влезе в къпалнята, дето имаше множество болни, Христос спря

410

вниманието си върху болния от 38 години. Защо този болен му обърна внимание? Защото числото 3 е символ на Сина, т.е. на Христа, а 8 на Божествената майка. От Божествено гледище и двете числа са строги и възискателни. Тройката осмисля живота, към който се стреми човешката душа, а осмортката съдържа благоприятните условия, при които тя може да се развива сега и в бъдеще. Влезе ли в света или в човешката душа, Божествената майка не съди, но постъпва строго, никого не извинява. Направете опит с думите "Бог е Любов", да видите каква сила се крие в тях. Вложете тези думи в ума, в сърцето и във волята си и ще видите, че ако сте болен, ще оздравеете, ако досега само сте гледали, отсега нататък ще виждате, ако само сте чувствали, отсега нататък ще любите. Велика, мощна сила е Любовта, но трябва да знаете как да я приложите. Какво трябва да прави човек? Да прибави единица към числата 3 + 8. Ще се получи 12, число, което показва орбитата, по която човек се движи. И Земята, за да се премести от една сфера в друга, минава през 12-те зодии. И Слънцето има свои зодии, а всяка слънчева година пък се равнява на 25 хиляди наши години. Според зодиите на Слънцето ние сме в последната. Оттак е влязла Земята в тази зодия са изминали 145 хиляди години, остават още 2 008 години, за да излезе от тази зодия. Тогава Земята ще влезе в зодията на планетите и хората ще престанат да се бият. След 2008 години ще проверите истинността на думите ми. В древните окултни или мистични школи са давали на учениците по една тайнствена кутийка. Пружината, с която се отваряла кутийката, била така майсторски скрита, че само напредналите ученици са я намирали. Който намери пружината, отваря кутийката и вижда вътре златно яйце, на което били написани имената на 12-те богове, които работят в природата. Те представляват 12-те природни сили, които управляват и ръководят всички живи същества. Сега иде време, когато планетите ще се намерят в благоприятно съчетание и ще почнем една благоприятна еволюция. Тогава условията на Земята ще се изменят. Планетите и звездите ще изменят отношението си към Земята. По този път, по който хората вървят, никога не могат да бъдат щастливи. Не че щастието е непостижимо, но то е съчетание на всички астрологически принципи, които действат.

411

Планети

Ние, съвременните хора, искаме да бъдем щастливи. Но от хиляди години светът минава през една област в пространството, която е пълна само с отрова. Разни са теориите. Цялата слънчева система минава през една област във вселената, където една вселена някога е погинала и оставила своя прах. Като минават през този прах, всички живи същества се тровят, не само тук, на Земята, но и навсякъде по слънчевата система са все изпотровени, с едно малко изключение на Слънцето. Коя е причината за разрушаване на някои планети? Отклоняване на земната ос от първичното ѝ положение. Тази е физическата причина, обаче има и духовни причини за разрушаване на планетите. Кога изгряват звездите? Когато спиш. Кога изгрява Месечината?

Когато ядеш. Кога изгрява Слънцето? Когато се събуждаш и отиваш да работиш. Значи Слънцето определя една работа вън, Месечината определя една работа вътре, а пък звездите определят един живот на спокойствие, на почивка, на равновесие на енергиите. Това са астрологически тълкувания.

Идеален живот е на сън, всичко става без пари. Дойдеш в действителния живот, навсякъде пари. Кое е сега реалното? Което с пари става, или което без пари става? Кое е по-лесно? ("Без пари.") С пари работите стават, но парите са взети от Слънцето. Емблема на Слънцето са парите. С парите е ангажирано Слънцето, после е ангажирана и Месечината, понеже среброто е на Месечината. Най-после ангажирани са и звездите с тия металически пари. Имате три вида монети: златни, сребърни и медни. Имате три изгрева: първият изгрев е на Слънцето, то са златните пари, вторият изгрев е на Месечината сребърните пари са това, третият изгрев е на звездите това са медните пари. Когато имаш злато, ще работиш, когато имаш сребро, ще се върнеш в къщи, когато имаш капици в джоба, ще спиш. Когато имаш злато, ще работиш навън, понеже златото е на Слънцето, когато имаш сребърни пари, ще се върнеш вкъщи да ядеш, когато имаш капици, ще спиш. При медните пари, ще спиш. Ако не спиш, като погледнеш ще кажеш: "Те ли намериха да ми пълнят джобовете!" Какво ще направиш с десетте стотинки? Като дойдат капиците, легнеш да спиш, понеже там е без пари.

412

Който иска да бъде гениален, той трябва да има правилни отношения към Слънцето. Първото нещо, което се изисква от всички хора, е да уредят отношенията си с онзи, който ги обича. Засега всички искат все отвън да се прославят. Не уреждайте въпроса с хора, които не ви обичат, които не ви познават. Уреждайте отношенията си само с онзи, който ви обича. Кой е той? Слънцето. Тъй щото, първата задача на всеки е да уреди отношенията си със Слънцето. Щом уреди отношенията си със Слънцето, с останалите планети Юпитер, Нептун, Марс, Сатурн лесно ще се уредят. Не може ли човек да уреди отношенията си със Слънцето, с никоя друга планета не може да ги уреди. Следователно, всички криви схващания на хората, били религиозни или научни, се дължат все на техните криви отношения към Слънцето.

Въбдеще ще се открият още три планети ще станат 12. Слънцето е главният източник на енергия, следствие на което се счита като баща на всички планети.

Сега в слънчевата система се формира една нова планета и всички пертурбации, които стават, се дължат на нея. Тя е още прозрачна. Като разглеждаме слънчевата система, най-близката планета е Меркурий, но предполагат, че има още една близка планета, но тя не се

вижда. Меркурий е най-малката, после е Венера, Земята, Марс, Юпитер, Сатурн. Най-малката планета е най-близка. Колкото отиват по-далече, стават по-големи. Между Марс и Земята има едно изключение: Земята е по-голяма, а пък е по-близо до Слънцето. След Марс иде най-голямата планета Юпитер, а след това идат другите планети, по-малки от Юпитер. Защо планетите не вървят постепенно, така че най-напред да са най-големите? За Земята законът е верен. Има еднакви отношения. Меркурий е най-малката планета, а от Слънцето до Земята, Земята е най-голямата. След Земята иде една по-малка планета Марс и след това най-голямата планета на слънчевата система.

Земята ли създаде Слънцето или Слънцето създаде Земята? Според

Библията се вижда, че първо Бог създаде небето и Земята, а на четвъртия ден създаде Слънцето. Според съвременните научни теории това е малко противоречиво, защото Земята е излязла от Слънцето. Според тях някога Земята е била в Слънцето и после е излязла от него. Същото може да

413

се каже и за другите планети. И те са излезли от Слънцето. Кой са били причините за това нещо, няма да се спирам да ви обяснявам. Ако се интересувате за причините, вие можете да изучавате астрономия. Там ще намерите причините за излизането на планетите от Слънцето.

Земята има по-стари братя. Доста братя има, родени преди нея. Юпитер е роден преди Уран и Нептун, а те са родени преди Земята. Марс е роден преди Земята, след това иде Земята. Три сестри има. Нашата Земя, на която живеем, е женска, ние не живеем на мъжка планета, на женска планета. Женски свят е той. Че е женски, да ви докажа с аргументи: понеже е женски, затова и жените грешат първи. В рая нали жената съгреша? Ако мъжът влезе в другия свят, дето светът е мъжки, там мъжете грешат първи, после жените. Този свят, понеже е женски свят, жените трябва да го оправят, а пък мъжете да го поддържат. Това са хипотези, това са теории. Казвам, че нашата Земя е жена с много желания, много груби желания има Земята.

Има същества, които са излезли от Слънцето преди планетите да са излезли. Когато Слънцето е започнало да се сгъстява, да се отделят всички крайни планети във вид на кръгове, има същества, които са излезли по-после. Първите същества се отличават от съществата от първия кръг, от втория, от третия, от четвъртия и от най-последния.

От Слънцето излиза един кръг, който минава през центъра на Меркурий. После излиза друг, който минава през центъра на Венера и т.н. Това са все електрически течения, които създават тези кръгове. Но много рядко се случва такова съчетание, при което всички планети да бъдат в една права линия. Знаете ли тогава какво влияние ще окажат те върху Земята?

Представете си, че имате една определена точка някъде поставена. Да предположим, че Слънцето е една такава определена точка. Допуснете сега, че ние спускаме един лост, да покажем, че всички планети на слънчевата система са на права линия и проектираме тази линия до крайния предел на слънчевата система, нареждаме тия планети по ред. Допуснете сега, че този лост може да го завъртим. Постепенно, като се усилюва бързината, по-далечните планети с по-голяма бързина ще се движат, а по-близките ще се движат по-бавно. Но сега това не е така в слънчевата система. При такъв един свят, тия тела, които се движат най-бързо, по

414

този закон ние ще считаме, че те са най-далеч от центъра, а онези, които се движат много бавно, са по-близо до центъра. А в сегашната система е обратното. В еволюцията, ония тела, които са близо до Слънцето, се движат много бързо, а тия тела, които са далеч от Слънцето, се движат много бавно.

Близостта или далечината на Земята от Слънцето определя качествата на хората. Ако турите един човек на Юпитер или на Меркурий, той ще измени качествата си. Затова именно някои хора се отдалечават от известен човек, а други се приближават. При близост на човека до Слънцето, в него се развиват едни качества и разположения, а при отдалеченост други. В това отношение природата поставя всеки човек на такова разстояние от Слънцето и от другите планети, каквото е нужно, за да се

развият известни качества и способности. Този закон е верен не само за хората на Земята, но за всички същества, за жителите на Юпитер, на Венера и т. н. По качествата, които имат различните същества, познават от коя планета идват те от Юпитер, Венера, Сатурн или от Меркурий. В бъдеще всички същества ще се съберат на Слънцето да образуват нов тип. Слънцето е център, в който се събират всички същества, носители на доброто и на светлината. Това е обикновено твърдение, което, за да стане научно, трябва добре да се обоснове и докаже. Вие имате една спирала. Имате един външен кръг и може да вземете един радиус от центъра на спиралата до външния кръг. Тази спирала има отношение към всичките малки кръгове, еднакво отношение има. Само че радиусът показва основата. На всичките малки кръгове условията са лоши. Колкото кръговете стават по-големи, подобряват се условията. Когато една небулоза става обширна, това показва, че се намаляват външните лоши условия, затова тя се разширява. Когато условията станат много благоприятни, тя се разширява още повече. Било е време, когато Земята е била в много лоши условия. Тя при лошите условия се е отделила от Слънцето. Кое е накарало Земята да се отдели? Когато Юпитер се отдели, в Слънцето имаше спор за личните чувства. Личните чувства накарала Юпитер да се отдели. Когато се образува Марс, въпросът на Слънцето беше за война. Когато Земята се отделила, въпросът бил за богатство. Колко богатство трябва да има, е било въпрос. Земята била на особено мнение и излязла. Когато се образувала Венера, въпросът е бил за любовта и понеже Венера била на особено мнение, тя се отдели-

415

ла. Когато Меркурий се е отделил, въпросът е бил за търговия. Ето една нова теория за отделянето на планетите, за това как се е образувала слънчевата система. Това отделяне се обуславя на известни идеи. Юпитер е най-голямата планета от всички. Когато Сатурн се е отделял, философски въпроси е имало. Сатурн не се е съгласил и се е отделил. Когато са се отделили Уран, Нептун, тогава социални въпроси са се разрешавали. Тия въпроси сега ние разрешаваме. Ние разрешаваме въпросите на Уран и на Нептун. Миналото се повтаря, само че в друг смисъл. Ще дойде време, когато всички планети на Слънцето ще се съберат на едно място. Те ще решават как да се създаде един нов свят и след това всяка планета ще се отдалечи и ще отиде в своята посока. Слънчевата система музикално е създадена. Това са интервали от планетите до Слънцето. От Слънцето до Меркурий един интервал, вторият интервал е до Венера, третият интервал до Земята, четвъртият интервал е до Месечината, после до Марс, после имате интервал до Юпитер, интервал до Сатурн, Уран, Нептун. Това са музикални интервали. Ако идете на Юпитер, как ще звучи музиката? Юпитерианската музика каква е? В Юпитер музиката е висока и тържествена. В Марс музиката е войнствена. На Венера музиката е много мека, като я чуеш, сълзи ще ти потекат. Някои питат какво нещо е музиката. Аз представям така: ДО представя Слънцето, РЕ представя Меркурий, МИ Венера, ФА Месечината, СОЛ представя Марс, ЛА представя Юпитер и СИ Сатурн. Цяла една история как е създаден светът. Сега, това го давам само за обяснение, може да се измени. Не трябва да го вземете догматично, че съм казал туй. Туй е едно сравнение. Човек има 5 сетива, до първичната музика още не е дошъл. Какво разбира под ДО? Под ДО се разбира онази първична енергия, която организира. ДО-то е проводник на тази енергия. Не е въпрос да сложа ДО, но този е основният тон, основните трептения. Слънцето дава ДО. Сега, съчетание има. Да вземеш вярно ДО, трябва да мислиш за Слънцето. За да вземеш РЕ вярно, трябва да мислиш за Меркурий. За да

вземеш МИ вярно, трябва да мислиш за Венера. За да вземеш ФА вярно, трябва да мислиш за Месечината, за Земята. За да вземеш СОЛ вярно, трябва да мислиш за Марс. За да вземеш ЛА вярно, трябва да мислиш за Юпитер. За да вземеш СИ вярно, трябва да мислиш за Сатурн. Който не може да вземе тона правилно, не може да мисли правилно, критически

416

да мисли. И тогава подозрението иде. Защото всякога, когато човек не може да пее СИ, пада в мрачното на живота. Когато човек не може да пее ЛА вярно, няма благородство. Когато не може СОЛ вярно да пее, той не може да бъде юнак, да се състезава за истината. Ако не може ФА да пее вярно, въображение няма, всичко за него е безсмислено. Първо имате числото 1. То представя Слънцето. Ако ти знаеш как да възприемаш тази енергия, ти ще се ползваш. Едното означава Слънцето, трябва да разбираш законите му. Единицата означава да разбираш законите на енергиите, които изтичат от Слънцето. Две е числото на Месечината. Трябва да разбираш какво означава Месечината. Човек, който иска да се освободи от каквато и да е болест, който иска да прогресира, да се учи от Месечината. За чистене Месечината е авторитет. След туй имаме 3. То е Юпитерово число, или числото на един син, който трябва да се подчинява на баща си. Ти без 3 не знаеш как да служиш на Бога, 3-те ще те научи как да служиш на Бога, какво отношение да имаш. Казва: "Зная да пиша 3". Аз може да зная да пиша 3, но знаеш ли да постъпваш? Ако не знаеш да постъпваш, тогава числото 3 написано ли е? Числото 3, то е на Юпитер, 3 показва достойнство. Домът е създаден на юпитеровско начало. Първо е Слънцето, вече го сгодяваме за 2, тогава 123 3-те е резултат. В трите се осмисля животът. ДО Слънце 1, РЕ Меркурий 2, МИ Венера 3, ФА Луна и Земя 4, СОЛ Марс 5, ЛА Юпитер 6, СИ Сатурн 7.

Имаш цяла нота това е нота на Слънцето. Имаш половин нота това е нота на Месечината. Имаш четвъртина нота това е нота на Земята. Имаш осмина нота това е нота на Сатурн. Имаш шестнайсетина това е нота на Венера. Имаш тридесетивторина това е нота на Юпитер и на Месечината съединени. Имаш шестдесетичетвъртина то е на Венера и на Земята. Знаете ли как иде Любовта? Какъв е периодът на Любовта? Разните видове Любов имат свои периоди. Те са тъй, както обикалянето на планетите около Слънцето. Всяка планета има влияние върху Земята. Има добри влияния, когато е близо, има лоши влияния, когато е далече. Някой път има лоши влияния, когато е близо, и има добри влияния, когато е далече. Представете си, че Юпитер е най-близо до Земята. Какво влияние

417 27 П. Дънов. Космос

ще има върху хората? Хората ще искат да бъдат чрезмерно благородни. Когато Юпитер е далече, тия чувства са по-слаби. Когато Сатурн се намира най-далече от Земята, тогава хората ще бъдат по-малко подозрителни. Ако Сатурн е най-близо до Земята, тогава ще бъдат чрезмерно критични, подозрителни, песимистично ще гледат на нещата. Онези, които се намират под влиянието на Земята, знаете ли как ще се отрази то върху тях? Ще ги направи алчни за имане. Когато констатирате известна алчност у човека, това показва, че Земята има влияние над него. Когато у вас се породи желание и движение да свършите или да създадете нещо, върху вас има влияние Меркурий. Когато вашето сърце почне да обича и да люби, вие сте под влиянието на планетата Венера. Когато

Марс влияе върху вас, у вас ще се породи желание да се борите, да се покажете, че сте силен и мощен. Когато планетата Юпитер има влияние върху вас, ще почнете да се въздържате, ще станете малко по-умерен, мълчалив и ще се стремите към свобода и братство. Когато Сатурн има влияние, ще се усили вашето чувство, вашето обоняние. Когато Уран има влияние, ще се усили вашето сърце. А пък когато Нептун започне своето влияние, тогава у вас ще се засили виждането, ще станете ясно-видец. Всички тези планети от слънчевата система със своите влияния предизвикват у хората разни прояви. Когато едновременно действат всички планети, които са живи и разумни, тогава сме в хармония. И после песните не трябва да бъдат еднообразни, не трябва една и съща песен да се свири постоянно. Не, разнообразни песни трябва да се пеят, от всичките родове. Трябва да има слънчеви песни, които носят живот, меркуриански песни, които носят практичност в живота, венерини песни, любовни, с чувство. После земни, да дадат съдържание, после юпитеровски песни, да изразят благородното, лунни песни, с въображение, мечтание, после сатурнови песни, интелектуални. Сатурна не можеш да го лъжеш, той е критик. После имаш нептунови песни, уранови песни и още много други песни.

Сега, каква е една меркурианска песен? Работите ти не вървят в света, понеже нямаш меркуриански песни. В любовта не ти върви, понеже нямаш венерини песни. На Земята не ти върви, понеже нямаш земни песни. Основният тон на земята е ФА. Като не можеш да вземеш ФА, не ти върви. Или, да кажем, че не разбираш песните на Луната. Нали сте били млади! Вечерно време младите се разхождат, гледат Луната и пеят

418

тези песни. Някой ще каже: "Това са глупави работи!" Всяко неразбрано нещо е глупаво. Ако ти не си разбрал защо си дошъл на Земята, глупава работа е. Ако не знаеш как да мислиш, глупава работа е. Ако не знаеш как да чувстваш, глупава работа е. Ако не знаеш как да постъпваш, глупава работа е.

Щом действаш във вас Луната, вие сте месечинов човек. Седиш и очакваш отнякъде да дойде щастието, да дойде късметът отнякъде. Тебе ти влияе Месечината. Казвам: колко късметлия може да бъдеш? Толкоз, колкото при Месечината може да узрее животът, толкоз ще бъдеш късметлия. За да бъдеш късметлия, трябва да дойде втората линия. Тук иде Меркурий то е практическото училище. После иде третата линия, или Венерините чувства трябва да дойдат. Най-после Слънцето идва. Аз наричам Слънце туй, разумното у човека, което съединява чувствата, което стимулира. Първата линия е на Месечината, втората е на Меркурий, третата на Венера, и четвъртата на Слънцето. Имате тогава сполука в живота. Сполуката иде в четирите линии. Това е кварта. Какво ще разберете вие от квартата? В музиката от една нота ще прескочите на четвъртата, четвъртия тон ще вземете. Значи в даденият случай 4 има съвсем друго значение. Върху някои неща, ако вие не разсъждавате, не можете да постигнете целта, към която се стремите.

Там, дето има закон, значи има престъпление. Каква чест е за една държава, че има закони? Престъпници има в нея, щом има закони. Там, дето няма никакъв закон, тези хора са свети. Кое е по-хубаво: за престъпници със закон, или за свети без закон? И ако някой направи така, че престъпниците да живеят без закон между светите, той е един глупак. Законът е за престъпниците.

И ако в природата съществува закон, той съществува само за престъпниците. Един закон не е меродавен за хората. "Ама той е точен закон!" Законът е за физическите тела, защото физическите тела са престъпници.

Знаете ли какво е законът? Ако нямаше закон, нашата Земя би офейкала. Понеже има закон, отдалеч ѝ църкат само. Ако Марс нямаше закон, той би разрушил нашата Земя. Понякоя път, макар че е на толкова далечно разстояние, той праща своите агитатори за война или каквато и да е кавга в дома, все Марс е причината. За война, за крамоли, все той е майстор. Даже най-изящната богиня, богинята Венера, толкова е ревни-

419

ва спрямо Земята, че досега би изчезнала Земята, ако нямаше закон, но закон има. И Венера изпраща своите агитатори кара хората да пият винце, да живеят един разпуснат живот, възпитава ги, тя си има цели. Защото хората, като живеят нашироко, нейните агитатори ги обират и каквото има по Земята, те го носят горе.

Със слизането си на Земята човек се е приспособил към този живот, като си е създал сърце и ум, чрез които да изпраща благата по цялото тяло. Благата на сърцето, това са неговите чувства, страсти и желания като сили, които действат в тялото му. Според астролозите сърцето с всички свои съдове представя Венера. Каква е задачата на Венера? Със своето грубо тяло съвременният човек живее повече в нисшите области на Венера, но един ден, като създаде Божествено тяло, той ще навлезе във висшите полета на Венера, на Любовта и по този начин ще постави основа на бъдещата култура. Моралният и духовният живот се крият във високите области на Венера.

Веднъж слязъл на Земята, човек трябва да обработва своя мозък, за да бъде силен, да побеждава мъчнотииите в живота си. За да развие мозъка си, в помощ му иде Меркурий. В някои отношения Меркурий и Сатурн си приличат. Меркурий приготвя стъпките на Сатурна, а Сатурн е свързан с разума на човека. Той е голям герой, не прави зло на никого, но отдето мине, всичко разтопява и казва: "Това не е така, онова не е така", и т.н.

Следователно, човек трябва да започне с енергиите на Слънцето, на Венера и на Меркурий, т.е. с енергиите на разумността, на Любовта и на Мъдростта. Тези енергии съществуват в цялото пространство, в целия космос. Който иска да възприеме енергиите на Любовта, той трябва да излиза рано сутрин, да наблюдава изгряването на Венера.

Знаете ли защо Венера е толкова малка планета? Тя е малка, защото работи с малки величини, с малките прояви на Любовта. Днес Венера е толкова голяма, колкото голяма е човешката любов. Един ден, когато човешката любов се увеличи, и Венера ще стане по-голяма планета. И Слънцето днес е толкова голямо, колкото е широко човешкото съзнание, колкото голяма е човешката разумност. Един ден, когато хората се подигнат, и Слънцето ще стане по-голямо. Тъй щото, когато човешката любов се увеличи, Венера ще стане голяма като Слънцето, а Слънцето ще стане сто пъти по-голямо, отколкото е сега. Тогава и звездите ще имат дискове,

420

каквито днес нямат. Изобщо небето с всички светили по него ще стане хиляди пъти по-красиво и голямо от сегашното. Красиви и големи светове ще има в бъдеще. Тогава от небето, от Слънцето ще пристигат такива звукове, такава музика, каквато не можете да си представите. Ако днес се осмели някой да каже, че е чул някаква небесна музика, която иде от Слънцето, всички ще му се смеят. Обаче, вие трябва да знаете, че засега културата на Земята иде от Слънцето, от Венера и от Меркурий. Що се отнася до Марс, днес той е забъркал такава каша, от която нищо не може

да излезе. Едно е спасително: днес Слънцето влиза в нова фаза, а с него заедно и човечеството, което се издига едно стъпало по-нагоре. В астрологията се казва, че планетата Юпитер имала такова и такова влияние върху човека. После се казва, че и Слънцето, или Марс, или Венера, или Сатурн и те имали известно влияние върху човека. Как ще обобщим тези положения? Юпитер е едно физическо тяло. Как може това физическо тяло да оказва влияние върху ума на човека? Казват за някой човек, че имал нещо благородно в себе си, че имал юпитеровска природа. Де е благородството на Юпитер? Или казват за някого, че е сатурнов тип, че гледал мрачно, песимистично на живота, че бил критичен, недоверчив. Защо да е недоволен Сатурн? Той има три венеца, готви се човекът да се жени. Защо трябва да е недоволен? Единственото нещо, което пред-полагам за него, е, че може да се съмнява дали неговата възлюблена ще го обича, или не. Той е единственият, когото от хиляди години насам все венчават и все още не могат да венчаят. Това е алегория. Те не могат да го венчаят по единствената причина, че когато решили да го венчаят, дошъл Юпитер и казал, че тази избраница се падала на него. Юпитер го катурва от трона му, защото и той искал да се жени за същата. Нашата Земя е влюбена в Слънцето, постоянно се върти около него, но и Месечината се върти. Юпитер се върти около Слънцето от любов по Венера, търси я. В слънчевата система има две жени: Венера и нашата Месечина. Има и други, които са известни на астролозите. Имаме едно такова божество Сатурн; онези, които изучават старата митология, които изучават планетите, знаят, че Сатурн е едно божество, което е деградирало. Кои са причините, че са го деградирали? Една любовна работа има: таман се готвил за венчавка за своята годеница, тя

421

пристанала на друг. И оттам насетне той решил да се не жени. Не че не искал да се жени, но нямало за кой да се ожени. В света има само един, за когото може да се ожениш. Другите, то са фикция. Месечината е най-близо до Слънцето. Слънцето не иска да бъде много близо до Венера. Защо? Защото е жена. Слънцето може така да се захласне във Венера, че да не може да свърши работата си. И Земята е турена малко по-далеч от Слънцето. То се плаши и от нея. Марс е още по-далеч. После иде Юпитер, който иска уважение и почит, малцина биха се ползвали от него. После иде и Сатурн. Той е един голям критик, голям философ, който гледа на всичко наопаки. Слънцето е турило Сатурна далеч от себе си. И вие искате да бъдете свободни като Слънцето. И оттам Слънцето изпраща светлината си на всички планети. Тази философия и посветените са я изучавали от памтивека самообладание на своята мисъл. Това са цели разкази, разговори между планетите, които, ако се преведат, могат да поставят хората в големи заблуждения. Едно е вярно, че Юпитер, както и всички останали планети, оказват известно влияние върху човека. Когато астролозите говорят за влиянието на планетите, те са имали предвид онова първоначално състояние, когато всички планети са били наредени в пояси. Всеки пояс се е управлявал от едно разумно същество. И каквото влияние са оказвали тези пояси, тези планети на хората, те едва днес ги разбират. Едно време, когато тези планети са били в такива пояси, тогава те са влияели на хората, а не сега, но те сега ги разбират, когато вече планетите са разделени. Днес те имат съвсем друго предназначение. Един астролог днес не може да предскаже какво е влиянието на планетите върху човека. Някои неща са верни, а някои не са. Някои астролози могат да предскажат събития, които ще се случат в скоро време, но те не могат да предсказват далечни събития. Напротив сега са предсказани много работи и трябва да се следи дали ще се

сбъднат тия неща. За една година някои неща могат да се сбъднат, но някои няма да се сбъднат. Има причина дадени предсказания да не се сбъднат. Има неща, които липсват на предсказанията. Някои предсказания не са направени както трябва. Но има неща в природата, които са точно определени.

Слънцето е ангажирано с живота на Земята. Целокупният живот зависи

422

от Слънцето. Умът на човека зависи от Меркурий. Чувствата на човека зависят от Венера, не зависят, а се създават формите на чувствата от Венера. Ако един човек не е свързан с Венера, ето какво разбирам: от Венера излизат известни влияния, които се предават по етера, невидимо, както светлината. Тия течения оказват едно влияние на малкия мозък, на задната част на мозъка, до известна степен и на предната част на мозъка. Земята и Месечината оказват влияние на мислещата част на човека. Всички планети са трансформатори на Божествената енергия в различните организми. Всички планети са населени с разумни същества. Юпитерианците са с достойнство, със съзнание за себе си, горди, но милостиви. Сатурнианите са философи, задълбочени, подозрителни, все критикуват, все се съмняват, те са най-старите жители на слънчевата система, обаче Уран и Нептун са излезли преди Сатурн техните жители са по-стари от тези на Сатурн.

Какво влияние приемаме чрез Юпитер? Когато Юпитер влияе на хората, прави ги късметлии. После ги прави лениви, мързеливи, прави ги надути, кара ги да мислят за себе си, че са някакви божества, че са родени да управляват света, да водят хората. Това е юпитеровият тип. Търсиш ли дали юпитеровият тип разбира от музика, от изкуство, едва ли ще намериш това в него. Дойдеш ли до управлението, там той е пръв капелмайстор, може да дирижира най-големите оркестри, смел е.

По отношение на идеите Марс прави хората стабилни.

Венера прави хората, формите закръглени, заоблени, а същевременно внася мекота в характера. Тя развива вкус у човека към красивото. Под влиянието на Венера майката се отнася към децата си меко, нежно. Меркурий прави човека практичен, той лесно се справя с мъчнотията.

Юпитер прави човека практичен, благороден и тщеславен.

Сатурн прави човека разсъдлив, философ, той всякога внася нещо отрицателно във всичко, което вижда или му се случва. Той все застава на особено мнение. Човек не може да разреши едно противоречие, докато не разбере Сатурн. В него като принцип се крият причините на доброто и злото. Той носи в себе си висок морал, който произтича от вътрешен страх. Той не се подкупва със слава, никой не може да го излъже.

423

Юпитер се подкупва със слава.

Луната покровителства семейния живот, специално майката. Син или дъщеря, които се намират под доброто влияние на Луната, имат добро отношение към майката.

Юпитер, чието влияние обикновено е хубаво, понякога действа много зловещо върху човека. Юпитер развива толкова силно достойнството на човека, че умът му се засенчва и той иска да бъде всякога и във всичко прав на всяка цена. Влиянието на Венера ще те направи мекичък, благичък и мекушав. Меркурий ще те направи практичен навсякъде да се вреш и всичко да използваш. Сатурн пък ще те направи дървен философ

на нищо друго да не вярваш, освен на себе си. Като изпита нещо 99 пъти, само тогава може да повярва веднъж затуй е добър банкер. Когато дава пари назаем, урежда си работите така, че да има трима-четирима гаранции той никога не губи. Уран се занимава с духовните дарби но и те са дребнави. Единствените, които са останали чисти, са слънчевите типове не са скръжави. Всички други са скръжави. Всички дават с гаранции. Единствените, които дават без гаранции, са слънчевите типове. Та казвам: под думата "дух" се разбират онези, чистите слънчеви типове. Духът е, който раздава. Под думата "слънчева система" разбирам онези разумни, възвишени типове, които регулират влиянията. Сега, тъй както ви представям типовете, може да ви се вижда комично. Но туй е духовна, обширна наука. Астрологията е обширна наука.

Всички вие сте предназначени за големи блага да пътувате по цялата вселена. Вие казвате, че още сега искате да тръгнете. Сега не сте готови. Аз ви давам един билет за Луната, може ли да идете? Най-първо, да идете на Луната, въздухът е толкоз рядък там, че вие ще се задушите. Ако ви пра-

тя на Венера, понеже е близо до Слънцето, топлината ѝ е толкоз голяма, че тя цялата е обвита. Хората на Венера са много даровити, те са хора на Любовта. Те са обвили цялата Венера, да не вижда Слънцето, страх ги е от Любовта на Слънцето, от горещината на Слънцето. И нашите астрономи, които гледат, не знаят каква е повърхността на Венера. Скрита е. Значи любовта на всичките жени е скрита, понеже са представителки на Венера. Те са много близо до Слънцето, увити са с атмосфера, за да се скрие това, което става. Всяка жена, до която се приближавате, туря воал, скрива се и вие не знаете какво става в нея. Но понеже пътува, и

424

жената, като дой

де до Земята, до Марс, колкото повече отива в пространството, толкова тази любов се видоизменя в живот.

Сега там е най-малкото изпитание. Във Венера има най-малко изпитания. Много добра е атмосферата на Венера. Човек, който иска да се научи да обича, трябва да отиде на Венера. Ако аз бях на вашето място, ако ми дадат билет, ще взема първия билет за Венера. На Марс не искам, на Юпитер не искам и на Сатурн не искам, и на Слънцето няма да ида, но на Венера ще ида. Ако съм на вашето място, така ще направя. За вбъдеще, ако ви дадат билет, да знаете, изберете си един билет да идете на Венера.

Земята приготвява най-добри слуги, Меркурий най-добри търговци, Юпитер най-добри управници, Уран най-добри общественици.

Мъчно е да се докаже каква връзка има между планетата Марс и човека, Сатурн и човека. Когато кажем, че някой е слънчев тип, това е символ. При хората от слънчевия тип Слънцето има връзка с човешкия ум. Ще ви дам общи бегли мисли върху тия типове. Слънчевите типове са любители на природата, поети, оптимисти, гледат светло на бъдещето, добри са и весели, имат здрава философия за живота, занимават се с музика, творци са.

Венера се занимава с по-гъста материя, със сърцето, кръвообращението стъстяването и разреждането на кръвта, занимава се с миризмите на цветята, понеже е богиня на любовта тя увлича хората, тя е майстор на формите. Хора под влияние на Венера са по-горещи, имат отлично кръвообращение, те все за любов говорят ще ги видиш в разни афери, инциденти. Кръвта на венерините типове се отличава от кръвта на слънчевите типове. Венерините обръщат внимание на външната култура: красиви дрехи, шапки, бижута, мода.

Марсовият тип е героичен, войнствен, доблестен. Песимизмът, недоволството се дължат все на Марс. Преобладаващо влияние в организма има венозната кръв.

Сатурновите хора са сухи, храносмилателната система е слабо развита, стомахът им винаги нещо не е в ред. Имат силен дух, критичен ум. Ако искаш някой да ти покаже правия път, намери сатурнов тип. Разсъдителният център, личните чувства, страхът са чрезмерно развити в тях. Честолюбието, докачането, мнителността, тщеславието, предпазването са характерни черти на сатурняните.

425

Лунните типове никога не прокопсват, все се чудят защо нещата не стават тъй, както те мислят, и все са изненадани. Но много не се обезсърчават, имат вяра, вярват на късмет. Не обичат да работят, инертни са, надяват се на късмета си. Челото им горе е широко, лицата са валчести, доста правилни. Вярват в добрата страна на съдбата.

Ако обичаш Венера, ще си облагородиш сърцето.

Венера действа върху чувствата на човека. Растенето и развитието на чувствата става в периода на празненето на Венера.

Подмладяване може да стане само там, дето силите са координирани. Не може ли да се координира, човек клони към остаряване. А всеки стар човек попада под влиянието на Сатурн, който засега е в низходяща степен.

Кой човек наричаме млад? Докато Сатурн не се е проявил в човека, докато е весел, той е млад. Щом Сатурн се прояви в него, той е стар. Човек не знае, че здравословното състояние на човека зависи от Луната. Той трябва да бъде здрав. Ако е болен, той е нарушил някой закон на Месечината. За да бъде здрав, трябва да бъде свързан с Луната. Ако не е пъргав, остарява, става хилав, не може да се движи нарушил е законите на Слънцето, не е в пряко отношение със Слънцето. Изгубил е своето достойнство не е свързан с Юпитер. Не е енергичен, не може да се зашищава изгубил е своето отношение с Марс. Не обича хората изгубил е своето отношение с Венера. Не му стига умът да си урежда практическите работи изгубил е отношението си с Меркурий. Няма философски ум, не гледа критически изгубил е отношението си със Сатурн. Казва: "Не мога да мисля" не е свързан със Сатурн. Няма благородство не е свързан с Юпитер. Няма живот в себе си не е свързан със Слънцето.

Огънят е от Марс. Всички онези, които са марсианци, имат огън колкото искаш. Онези, които ги мъчи чувството, те са сатурнови типове.

Страхливият се намира под влиянието на Сатурн. Който мрази, е под влиянието на Марс. Който се влюбва лесно, е под влиянието на Венера,

426

има мекота в него. Разсъдливият е под влиянието на Меркурий. Този, който се стреми към красота, е под влиянието на Слънцето, такъв човек е весел, обича музиката, изкуствата, науката.

Каква любов може да очаквате между един лунен тип и един сатурнов тип? Той (тя) се мени като Луната и живее във въображението си, а сатурновият критикува всичко в нея (него) непрекъснато. Не минава много време, на сцената се явява още една Луна. Какво ще прави това паднало божество с две луни?

Физическата сила на мъжа зависи от това, как е поставено Слънцето в един хороскоп. Ако Слънцето получава лош аспект от Сатурн, жизнената сила на мъжа е слаба, получава се малокръвие.

Физическата сила на жената е в зависимост от Луната. Ако Луната се намира в дисхармоничен аспект с Марс или Сатурн, жената е слаба и анемична. Луната е свързана с религията и религиозните форми. Жената е силна, когато е религиозна. Мъжът е силен, когато е духовен и справедлив.

Има и други течения от различните планети към Земята. Да допуснем, че някой от вас е под влиянието на Юпитер, който е отдалечен на 432 милиона мили от Слънцето. Такъв човек няма да има горещ темперамент, защото електричните и магнетичните течения, които идват от Юпитер, се различават от токовете, които излизат от Слънцето.

Теченията на нашето Слънце са вторични те влияят на хората.

Благодарете, че от невидимия свят свирят и пеят ако там не свиреха и не пееха! Хубавите цветя се дължат на слънчевите музиканти. Като изсвирят едно парче бял цвят, като изсвирят друго червен цвят. Като свирят, плодовете се раждат. В туй свирене се повдига температурата, молекулярните трептения се повдигат. Понякоя път трябва да направите опит. Когато си неразположен, свири, за да стане една промяна. Пет минути то е Меркурий, 10 минути е Слънцето, 12 минути ако се свири, е Юпитер.

Често пъти вие говорите, но говорите много повече. Запример, ако говорите на слънчев език, 15 минути е достатъчно. Ако говорите 5 минути меркуриански език, е достатъчно, разбира се работата. Ако говорите на

427

венерин език, 6 минути е достатъчно в любов да се обясниш, 4 минути е достатъчно, не ти трябва повече. А гледам, някои пишат големи фермани, повече от 6 минути, то е от лукаваго. Сатурн взема 7 минути.

Числата може да се разглеждат от Божествено гледище: 1 е на Слънцето, 2 е на Месечината, 3 е Юпитер, 4 е Земя, 5 е Меркурий, 6 е Венера, 7 е Сатурн, 8 е на друг, 9 е на Марс. Това е едно отношение. После идват сложните числа 1516, защото 16 съществува в света. Щом се разклаща основата на злото 15, тогава всичко рухва това е числото 16. Има числа, които рушат всичките лоши последствия.

Планетите, които се намират в орбитата на Земята, оказват влияние върху субективния, вътрешен живот на човека. Това са планетите Слънце, Венера, Меркурий и Земя. Ония планети пък, които са вън от орбитата на Земята, оказват влияние върху външния или обективен живот на човека: Марс, Юпитер и Сатурн.

Ако вземем астрологически Земята като точка, имаме Венера, Меркурий, имаме Слънцето те са вътрешните планети. Тогава имаме Марс, Юпитер, Сатурн, Уран и Нептун те са външни планети. Три вътрешни и пет външни. Оставяме сега Луната. Тия външните планети представят условията. Вътрешните планети и Слънцето се изявяват в човека в напрежението. Вътрешните се изявяват отвътре-навън, от центъра към периферията. Външните от периферията към центъра. Те са условни работи, не вадете криви заключения. Всички ония хора, които влизат във вашата сфера, това са възможности за вас. Всички хора, които ви ограждат, вие попадате в тяхната сфера, вие сте възможности за тях, те съставят за вас условия.

От гледище на Слънцето всичките планети са условие на Слънцето да се прояви. Щом вие обичате, какво са хората? Щом те обичат, ти си в техния кръг, ти си възможност за тях. Щом ти обичаш, те са възможност, ти си условие. В дадения случай онзи, който те обича, той е едно условие за тебе, ти си една възможност за него.

Задава се въпросът: какво отношение има между възможността и условието? Външните и вътрешните условия, то са разумни същества.

Ония същества, които мислят в нас вътрешният кръг създават възможностите. При това, ние можем да направим експеримент, ще опитаме нашата любов каква е, какво произвежда. Ония хора, в кръга на които

428

попадаме, те са условия за нас, ние ще бъдем възможности за тях, те да проявяват качествата на своята любов. Вътрешният живот е да проверите качеството на любовта, която съществува в света. Условията какво ще ви дадат? От условията иде животът. Външният кръг носи живота, суровият материал е той. Вътрешните възможности обработват този живот. Като любиш, ти даваш възможност, за да се прояви любовта, суровия материал внасяш.

Да ме разберете хубаво, да разберете закона: когато те обичат и когато ти обичаш вътрешно, кога си условие и кога възможност. Когато говорим за условията на любовта, разбираме суровия материал, който любовта ни донася. Когато говорим за възможностите на любовта, разбираме материала вътре. Следователно, трябва да имаме материал, който да обработваме. Като го обработим, тогава става една разумна обмяна и ние се подигаме. Това е еволюцията на човешката душа, или подигането на човешката душа, минаването от едно състояние в друго. Ако дадената любов не се обработва по закона на възможностите, тогава тази любов не може да се реализира. Вследствие на това нереализиране на любовта идат страданията. Ние означаваме даденото с плюс, това, което има да се обработва с минус. Имаме минус, плюс, после плюс, минус. Дал съм, ще взема ще обработя, ще дам. Имаме минус, плюс.

Мнозина казват, че Марс влияе, Луната имала влияние върху човека, Венера имала влияние, Юпитер имал влияние, Сатурн, после Земята... И той ги търси по небето. В мозъка на човека има само едно слънце, около което се движат всички планети. Каквото виждаме на небето, същото го има и в мозъка. Това, което наричаме движение на сили, на силови центрове в мозъка, не е нищо друго освен влиянието на външните планети върху мозъка.

Почти всички планети имат точки в главния мозък на човека.

Юпитер е на средата на темето на главата, Сатурн е отстрани в горната част на главата, Венера в горната част в средата на челото и тила. Марс е от двете страни на главата, над ушите.

Юпитер дава дължина на главата, активност. Сатурн дава разширение на човешкия ум, на съзнанието. Луната дава разширение на челото. Разширение дава и Марс.

Та казвам: целият мозък е свързан. Разните области на мозъка са свързани с планетите. Всичките планети влияят на човешкия мозък. Не

429

само планетите, но и Земята, и всички звезди влияят. Мозъкът ви е възприемател на онова, което Бог е създал.

Като изучавате черепа на човека, ще забележите, че всяка планета е турила свой отпечатък върху известна област. Например влиянието на Марс се отпечатало в областта зад ушите. В марсианците тази област на черепа е силно развита. Марс се е отразил и върху формата на лицето, направил го е квадратно, а също и върху цвета на кожата. Червеният цвят е марсов. Ако този цвят вземе голямо надмощие в човека, чувствата му огрубяват, той е готов за нищо и никакво да убие човек. За да се развива човек правилно, всички цветове на спектъра, като материи, трябва

да бъдат еднакво застъпени в него. Ако цветът на червената материя преобладава, човек е силно войнствен и лесно се възбужда. Този човек се намира под влиянието на Марс не само като планета, която виждаме, но и като марсови сили и енергии, които не виждаме. Значи, има един видим и един невидим Марс. Понякога невидимите неща са по-опасни от видимите, но същевременно са и по-добри.

Силите на Слънцето организират сърцето и белите дробове.
 Силите на Сатурн организират черния дроб и костите.
 Силите на Юпитер организират стомаха и слънчевия възел.
 Силите на Марс жлъчката и половата система.
 Силите на Венера бъбреците.
 Силите на Меркурий и Луната мозъка и нервите.

Далакът е проводник на слънчевата енергия и се намира под влиянието на Слънцето.

Юпитер управлява тимусната жлеза.
 Меркурий управлява тироидната (щитовидната) жлеза.
 Сатурн и Уран хипофизната жлеза.
 Нептун пинеалната жлеза (епифизата).

Ръцете се намират под влиянието на Близнаци и Меркурий.
 Краката се намират под влиянието на Риби и Юпитер.
 Дробовете под влияние на Рака, главата под влияние на Овен.
 Златото има отношение към Слънцето, медта към Венера, среброто към Луната, желязото към Марс, калаят към Юпитер, оловото към Сатурн, платината към Уран.

430

Всяка планета си има свои елементи на Земята. Ако разбирате Марс като принцип, ще разберете какво влияние оказва той върху Земята чрез желязото.

Ако знаеш как да постъпваш с Марс, ще се освободиш с малко бие-не. Сега, понеже бащата и майката служат на Марс, затуй те казват: "За децата дърво има". Вие се подчинявате на този закон. Казвате: "Какво трябва да направим?" Ще влезете в света на чувствата, на усетите. В духовния свят с думи стават работите. Няма да има никакъв бой. Като влезеш в Божествения свят, само с мисъл става. Щом помислиш, че не постъпваш добре, веднага ще изправиш поведението. В духовния свят, като почувстваш твоето страдание, и твоето страдание ще изчезне. Затуй на физическото поле ние не искаме да страдаме. Всеки човек, който не страда, живее на физическото поле.

Всякога хората на физическото поле ще турят някой виновен. Евреите на физическото поле разбираха, че Христос е виновен, казваха: "Този човек в Римската империя ще ни създаде голямо нещастие. Не ни трябва неговото учение. Като народ ще ни унищожи. Не внася нещо ново в света." Казвам сега онзи извод, който извеждам за живота. Всички ние, които се подчиняваме на Марс на физическия живот, ние се осакатяваме. Три звена има, които са свързани в едно, сега на Земята господаруват три планети от астрологично гледище: Марс, Юпитер и Меркурий. Юпитер се занимава с духовния свят, Меркурий с Божествения свят. То са астрологически философии. Но казвам: Божественият свят е свят на мисълта, духовният свят е свят на чувствата, физическият свят е свят на действията.

Външен свят е той. Във физическия свят тебе не могат да те обичат. Тебе ще обичат тук, както обичат Бога. Ако ореш, ще те обичат и малко слама ще ти дадат. Като кон може да теглиш каруцата, камшик ще има.

Какви са влиянията на Марс, когато той действа в човека? ("Човек става мускулист, енергичен, много активен във всяко едно отношение.") Как ще познаете дали един принцип действа нормално или аномално върху човека? Да допуснем, че трябва да се направи един яз. Един човек учен, инженер е гениален, направил е своите изчисления много хубаво, но понеже той самият не гради яза, а други, като градят, са пропуснали нещо от неговите изчисления, направили са стената по-тънка, отколкото трябва. Дохожда водата и събаря яза, завлича и хората, и всичко. Къде е погрешката? Неговата разумност може ли да помогне в дадения случай?

431

Колкото и да е умен човек, той не може да помогне. Ето къде е погрешката: в работата всички негови работници трябваше да бъдат скачени съдове с него. Там е всичката погрешка. Той не е бил скачен съд. В него Марс е действал повече, отколкото трябва.

Един инженер в дадения случай трябва да познава напрежението на този принцип. Да кажем, че той подпушва известна река. Самият стремеж, слизането на водата, теченията, това е Марс. Той трябва да постави едно съпротивление, което да неутрализира до известна степен напрежението на Марс. Или трябва да намери една плоскост, която да уравни тежести буйни течения. Така че, като слизат буйните течения по тази плоскост, да се уравни тежестта, да се впрегне по един нов начин енергията на природата. Та казвам: енергията, която съществува в природата, иде при нас по един много голям наклон. Изкуството е там всяка енергия, която влиза в мозъка на човека, той трябва да я постави тъй, че да може да я използва.

Четете Исая, той е изрекъл много ценни неща и представлява една от кардиналните точки в астрологията. Иезекил е втората кардинална точка, Иеремия е третата кардинална точка, а Даниил четвъртата. Изучавайте пророците, поставете се да ги разберете, защото всеки говори на свой език.

Който има развито сърце, обича Йоан, който има развит ум, обича Павел, който е догматик, обича Петър, праведният обича да чете Яков. През цялата седмица наблюдавайте Луната, като си записвате първата мисъл, която мине през ума ви. Ще наблюдавате Луната цялата седмица, а всеки ден от седмицата ще спирате вниманието си върху оная планета, която е свързана със съответния ден. Например, във вторник ще наблюдавате Марс, в сряда Меркурий, в четвъртък Юпитер, в петък Венера, в събота Сатурн, в неделя Слънцето, когато изгрява. Като наблюдавате тия планети, същевременно ще си записвате първата мисъл, която е минала през това време в ума ви. Ще отбелязвате и времето, дали е било ветровито, облачно или ясно. Като правите тия наблюдения, ще увеличите знанията си.

Трябва да се изучават и растенията от астрологично гледище. Така се изгражда астрологичната ботаника. Всяко растение се намира под влиянието на някоя планета. Органите в човешкото тяло, които са под

432

влиянието на една планета и на един зодиакален знак, се лекуват с растения, които са под влияние на същата планета и на същия зодиакален знак. Например белият дроб и сърцето са под влияние на Лъва и Слънцето и ще се лекуват с растения, които са под тяхно влияние.

Дъбът е Юпитерово растение. Когато човек иска да бъде устойчив, да яде жълъди. Жълът е лековит.

Черешата е под влияние на Венера, затова е кръгла и има розов цвят. Ябълката е под влиянието на Венера и Скорпион. Растенията и плодовете съдържат такъв род енергия в зависимост от планетите, с които са свързани. Планетите пък са свързани със звездите от зодиака. Искате ли да въздействате по някакъв начин върху характера си, трябва да употребите такава храна, която ви дава съответните енергии. Въбдеще човек ще употребява храна според планетите, които действат в този ден. В понеделник ще ядете храна, която е под влиянието на Месечината, във вторник която е под влиянието на Марс, и т.н.

Върху кучетата има влияние Меркурий. Кучето е меркурианец. Той се съобразява с всичките. Върти си опашката. А пък котката е студена като Месечината. Тя като си намери къща, не я напуска вече. Месечината може ли да напусне Земята?

Сатурн, Марс и българите

Всичката философия на Сатурн седи в това: какви трябва да бъдат отношенията на природата към мене? Ако го духне вятърът, ще каже, не е навреме. Или, ако се препъне на пътя, ще каже, пътят не е направен добре. Той винаги вижда все лошата страна. Значи запазва принципите на човека за неговата личност. А Сатурн е взел същевременно всичките благоприятни и неблагоприятни условия отвънка. Каквото и да му кажат, той ще каже: "Работата така не седи". Той е винаги на особено мнение. Та, Сатурн в даден случай, там, дето са хората смели, то се дължи на еволюцията на Сатурн.

Сатурн представлява най-лошите условия, отгдето се е отклонил човекът. Тези пръстени около Сатурн са една емблема, която показва причините на отклонението. Затова, когато се изучават планетите, човек

433 28 П. Дънов. Космос

трябва да изучава отношението на доброто и на злото в света, вътре в нас, в нашия организъм, или противодействащите сили. Ти не можеш да разрешиш едно противоречие в света, ако не разбереш Сатурн. Тогава принципът Сатурн знае причините на доброто и на злото и при него ти ще знаеш как да се освободиш. Ако ти разбираш този принцип, ще знаеш как да се освободиш. Само Сатурн може да разреши противоречието. После, Сатурн е много морален. Той не се лъже. Той е най-моралният тип. В него има морал от страх. Ако вземеш Сатурн в неговата форма, той се отличава с един вътрешен страх. А самият принцип, той е най-чистият принцип. Чист е, казва, над всичко седя аз, няма какво да ме лъжат. Това, което още занимава Юпитер, защото Юпитер все още можеш да го подкупиш със слава в света. Но един човек, който е ял попарата на тази слава, ти не можеш да го подкупиш. Един човек, който има добре развита тази форма на Сатурн, ти не можеш да го подкупиш. Един човек, в когото господства Сатурн, ти не можеш да излъжеш. Той не се лъже.

Сатурн ще те направи дървен философ, на нищо друго да не вярваш, освен на себе си. Като изпита нещо 99 пъти, само тогава може да повярва веднъж затуй е добър banker. Когато дава пари назаем, урежда работите така, че да има тримачетирима гаранции той никога не губи.

Всичката философия на Сатурн седи в това: какви трябва да бъдат отношенията на природата към мене? Ако го духне вятърът, ще каже не е навреме. Или, ако се препъне на пътя, ще каже пътят не е направен добре. Той винаги вижда все лошата страна. Значи запазва принципите на човека за неговата личност. А Сатурн е взел същевременно всичките благоприятни и неблагоприятни условия отвънка. Каквото и да му кажат, той ще каже: "Работата така не седи". Той е винаги на особено мнение. Най-характерна черта на българина е неговата упоритост. В Европа няма по-упорит от него. Той е черният дроб на човечеството. Сатурн и

Марс характеризират българина. Любознателен е, но Сатурн го прави скептик и затова иска чрез Любовта да смекчи този свой характер. Сатурн прави човека разсъдлив, философ, той всякога внася нещо отрицателно във всичко, което вижда или му се случва. Той все застава на особено мнение. Човек не може да разреши едно противоречие, докато не разбере Сатурн. В него като принцип се крият причините на доброто

434

и злото. Той носи в себе си висок морал, който произтича от вътрешен страх. Той не се подкупва със слава, никой не може да го излъже.

Цялата съвременна култура върви по линията на Сатурна. Така я наричам аз, защото те не вървят по линията на щастието, но по линията на нещастieto. Всички хора подозират, че има да се случи някакво нещастие, те не очакват нещо добро. И действително, така става. Всички хора завършват зле, с изключение само на няколко души, които не са завършили зле. Всички хора на общо основание фалират. Хората са се наплашили. Никой не очаква нещо добро.

Работите на българите не се уреждат добре, понеже Сатурн ги управлява, а това значи, че успехите ще закъсняват, всичко много затегнато, трудно ще се осъществява.

Българинът обича да разсъждава, да подозира, да философства. Българинът е енергичен, малко марсианец, но щом дойде Сатурн, всичките му работи се развалят. От астрологическо гледище е интересно да се знае кога ще дойде времето, когато България ще се управлява от друга планета освен от Сатурн. Днес всички се запитват: "Кога Сатурн е взел надмощие над българите? Кога са западнали под влиянието на Сатурн българите?" Това е метафизически въпрос, върху който няма да се спирам. Едно нещо, което може да повдигне българите, е да дойдат под влиянието на Венера. Сатурн има особена слабост към Венера. Щом я види, сърцето му веднага започва да тупти и той се оживява. Аз разглеждам Венера като напреднало същество, като отражение на Любовта, от чието влияние българите са лишени. Сега те трябва да направят връзка с тия принципи.

В България, когато започна обучението, най-първо учениците, които бяха лениви, биеха във фаланга. Имало две дървета, ще турят краката на ученика във фалангата; като го положат на земята, други двама ученика ще дигнат краката и учителят с тоягата бие. И действително, тия ученици са станали учени. Намериха, че това не е практично, да се сваля ученика, да тури краката във фалангата, да дигнат краката други ученици и учителят да бие. След туй този метод се замени с по-практичен метод: един от учениците ще вземе виновния ученик за ръцете и краката и ще го тури на гърба си, учителят ще го бие по задницата. Намериха, че и този метод не е практичен: учителят доста енергия харчи, усеща ръката си отмалала от биенето. Третото положение: започнаха учениците да ги турят на

435

колене долу на земята, някой път туряха мамулени зърна под коленете. Но намериха, че и този метод не е толкова практичен. Четвъртият метод: една дрянова пръчка, доста дълга, взема учителят и който не знае, бие по ръцете. Учителят казва: "Дай си ръката!" Ученикът даде си ръката. Учителят го удари по едната и по другата ръка. Най-последният метод е плесницата. Дойде учителят, удари плесница отляво, отдясно, свърши се въпросът. Сега сме дошли до плесниците.

Всичките тия методи са, за да се заставят децата да учат. То е един неразбран въпрос. Всички вие сте бити. Негодували сте от биенето. Вие,

които сте негодували от биенето, употребявате боя. Аз се чудя: ние,

които негодуваме против биенето, защо го употребяваме? Трябва да го отхвърлим, то не е potrebno. Причините за биенето в света са, че ние сме на физическия свят. Боят произтича от единствената причина, че ние сме на физическото поле: той е едно проявление на физическия свят, понеже на физическото поле господарува Марс, активността. Винаги методът на Марс за възпитанието е дървото. Първото нещо, трябва да се покаже, че ти трябва да се подчиняваш. Щом не се подчинявате, дърво ще имате. То е законът на Марс. На физическото поле, който дойде на Земята, трябва да го бият. За да няма бой, човек трябва да бъде много умен, за да се справи с Марс. При най-малката постъпка, той е силен, с бой се разправя. Ако знаеш как да постъпваш с Марс, ще се освободиш с малко биене.

Понеже бащата и майката служат на Марс, те казват: "За децата дърво има". Вие се подчинявате на този закон. Казвате: "Какво трябва да направим?" Ще влезете в света на чувствата, на усетите. В духовния свят с думи стават работите. Няма да има никакъв бой. Като влезеш в Божествения свят, само с мисъл става. Щом помислиш, че не постъпваш добре, веднага ще изправиш поведението. В духовния свят, като почувстваш твоето страдание, то ще изчезне.

Защото си Сатурн, само за себе си гледаш. Етикеция в такъв човек няма. Той гледа само за себе си. Той счита, че всеки човек е по-долен от него. "Няма по-достоеен човек от мене", казва той. Тъй мисли Сатурн. Понеже Сатурн господства над българите, вие ще бъдете внимателни спрямо него. В какво отношение? Няма да му разправяте вашите идеи. Мълчете си, гледайте да го изненадате. Когато реализирате нещо, тогава да разбере той. Щом кажеш какво си намислил, той ще развали работата.

436

И затова на българите работата върви дотогава, докато никой не я узнае. Узнае ли я някой, всичко се разваля. Вземете примера с Балканския съюз. Създаде се, но Сатурн дойде, намеси се и развали работата. Той направи такава каша, че българите и сърбите и до днес не могат да се помирят. И в религиозно отношение пак Сатурн е, който пречи. И в Школата също, навсякъде е той. Аз гледам, дойдат съмнения, пак той същата чорба. Българинът трябва да се освободи от влиянието на Сатурн. Целият Балкански полуостров се влияе от Сатурн и Марс. Трябва да се засили вярата.

Сладките храни се отнасят към Венера, киселите към Меркурий, люти-те към Марс. Понеже българинът е сатурнов тип, обича солено, кисело, обича плодове, които са скрити в черупки.

437

ЧОВЕКЪТ

Поляризация електричество и магнетизъм

Кръвообращението се дължи главно на електромагнитните течения. Ако те не подкрепяха движението на артериалната кръв, то сърцето не би имало тази възможност само. Но кръвта се движи в човешкия организъм благодарение на това, че има един космически импулс в света, който постоянно регулира кръвообращението на всички организми. На същото космическо електромагнитно течение се дължат и движенията на протоплазмата в клетката, циркулацията и ротацията, после движението на Слънцето, планетите и другите небесни тела.

Енергията, която Земята взема от Слънцето, може да се сравни с артериална кръв, а тази, която изпраща към Слънцето, може да се сравни с венозна кръв. Нашето Слънце играе ролята на сърце, а още по-добре играе тази роля централното Слънце. Както нечистата кръв от тъканите трябва да се върне към сърцето и оттам в дробовете, за да се пречисти, така също и енергиите на Земята се възвръщат към Слънцето, за да добият първоначалния ритъм.

Стомахът съответства на твърдата почва в живота. Човек трябва да има почва, върху която да ходи. Когато мислиш за стомаха си, ще мислиш за Земята и нейните съотношения, да разбираш качествата на твърдите вещества. Когато дойдеш до реките, моретата, ще мислиш за своето кръвообращение. Ако мислиш за тези закони, и кръвообращението ще бъде в тебе правилно. Когато вятърът духа и мислиш за законите на това дихание, ще разбираш и законите на твоето дишане. Ако разбираш гръмотевицата, електричеството и магнетизма, ще разбираш и законите на твой мозък, както и неговото устройство. Сегашните учени хора не могат да направят връзка между стомаха и Земята, между реките, водата и кръвообращението, както и биенето на пулса, между духането на вятъра и дихателната система, между електричеството, магнетизма и мозъка. Те считат тия неща външни, а човек, като че е паднал отнякъде.

Нашето кръвообращение има един ритъм, импулс на тази космическа, електрическа енергия. Електричеството е една форма на светлината.

438

Светлината е импулс на тази Първична причина в света. Тя не е нещо материално, което запълва цялото пространство. Тази светлина е, която дава ритъм на нашето кръвообращение. Човек, който иска да бъде здрав, непременно светлината трябва да бъде ритъм на неговото кръвообращение, на изпращането на кръвта и връщането на кръвта. Това става по закона на светлината.

Има точно определена пропорция на елементите, които се срещат в човешкия организъм. Те са точно разпределени. В организма има около 70-80 елемента, които са правилно разпределени. Тия елементи се намират в съединено състояние. Понякога има в организма на човека елементи, които действат разрушително. Някои се оплакват, че страдат от сърцебиене, че сърцето му силно биело. Той не знае причината на това сърцебиене. Понякога сърцебиенето се дължи на излишно количество електричество или магнетизъм в организма на човека. Понякога стават неправилни химически процеси, които така също се отразяват зле върху организма.

Казахме по-рано, че слънчевата система е аналогична с организма. В организма стават процеси, аналогични на процесите в слънчевата система. Слънчевата енергия като дойде в мозъка, претърпява такива видоизменения, каквито претърпява като дойде на Слънцето от централното Слънце. Мъчно може да се обясни това, понеже хората имат механическо, а не разумно, психическо схващане. Отрицателният полюс е чувствителността, чувствата, а положителният мисълта.

В човешкия организъм мозъкът е положителен, а симпатичната нервна система е отрицателна. И в космоса е аналогично. В лявата страна на човешкото тяло енергията слиза надолу към левия крак и после по десния крак и по дясната страна се качва нагоре. Такова електромагнитно течение има и около всеки орган. Например по дясната вежда минава положителна енергия. Тя оттам се извива и се спуща под дясното око, където се превръща в отрицателна енергия. Оттам се качва над лявото око и там е вече отново положителна. След това се спуща под същото око

като отрицателна енергия. По този начин в движението си тази енергия образува нещо като осморка.

В точката между веждите или в корена на носа има един разумен център, който регулира тези течения около очите. Този център можем да наречем Мълчаливото, Разумното в природата, което регулира силите.

439

В човека има две течения, които вървят нагоре и образуват около очите една осморка. Този музикален център се образува от пресичането на тия два центъра. Ъгълът, който се образува при пресичането на тия две течения, тия две енергии, е музикалният център. Следователно, музиката в човека е един възел, който съединява електричеството и магнетизма, за да носи човешките добродетели и постъпки. Ако твоята мисъл не се влияе от тези възли, ако тези проводници не са съединени, ти нищо не можеш да прокараш в света.

Всичко в природата е поляризирано. Дясното полушарие на мозъка е положително, а лявото отрицателно. Северният полус на Земята отговаря на дясната ръка, а южният на лявата. Поставете един човек от лявата си страна и поставете същия човек от дясната си страна и ще имате различни резултати. Да кажем, че вие сте нервен и той е нервен ако минеш от дясната му страна, ще имаш отрицателни резултати, но ако минеш от лявата му страна, понеже тя е мека страна, ще имаш положителни резултати.

Поляризиране има на очите. Очите менят се постоянно. Ако вие сте наблюдавали очите денем, едното е положително, другото е отрицателно. Сутрин действа дясното око, вечер лявото. На другия ден сменят се, едното е положително, другото става отрицателно. Има смяна на очите, почиват си. Имаме също две уши, с едното възприемаме, с другото предаваме. И мозъкът, и той е двоен. Дробовите, и те са двойни. Сърцето има две камери. Не можеш да се избавиш от силния принцип и мекия. Ето жената лявата ръка, ето мъжът дясната ръка. Десният крак е мъжът, левият крак е жената, двата крака мъжът и жената вървят заедно. Двете очи лявото око е жената, дясното е мъжът. Носът две ноздри има, лявата е жената, дясната е мъжът. Устата и тя има две отворствия, скрити са. Едното е за стомаха, другото е за дробовите. Сега жената прекарва хляба в стомаха, мъжът прекарва въздуха в дробовите. Две гърла има човек, задавя се. Мъжът прекарва и през носа.

Силите, които действат в природата, са поляризирани, те имат два полюса. Следователно, на Земята ние имаме два полюса северно и южно полушарие, северен и южен полус. Северният полус е горе, а южният долу. Значи има две течения, които вървят от северния полус към юж-

440

ния и обратно от южния към северния. Вследствие на тези две течения в екватора се образуват най-благоприятните условия за живота, а двата полюса, това са силите, които идат от космоса, от цялото пространство и минават към екватора.

Не мислете, че тези два полюса са много далеч. Във всяка най-малка частица, била тя атом, съществуват тия два полюса. Така и във всяка частица на Земята има северен и южен полус. Тези полюси са много близо един до друг. Ние знаем, че Бог първоначално създаде човека от земя, а после го направи мъжки и женски полус. Мъжът, това е северният полус, а жената южният полус. Значи силите на жената, силите на южния полус, трябва да минат през северния полус, а силите на мъжа,

на северния полюс, трябва да минат през южния. Това място е екваторът, най-хубавото място. Сегашните хора не са пригодени да живеят на екватора. Хората, които живеят на екватора, не мислят. Те са повече хора на чувствата. Екваторът създава повече условия за развиване на сърцето, отколкото на ума, на човешките мисли. В умерените и студените пояси човек има по-добри условия за създаване на своя ум, за развиване на своята мисъл.

Това са двата полюса на Земята. Около тия два полюса текат силите, кръвообращението: артериалната и венозната кръв на Земята, електричеството и магнетизмът. Електричеството и магнетизмът това е кръвообращението. Електричеството е артериалната кръв, магнетизмът е венозната кръв.

Електричеството замразява нещата, магнетизмът ги разтопява. На северния полюс колкото искате електричество се образува, в екватора е топло. На екватора е топло, то е място на магнетизма. Може умствено човек да живее на полюсите, може умствено да живее на екватора, може по сърце да живее на полюсите, може по сърце да живее на екватора. Има две неща в живота, които човек не може да си представи ясно. Те са великото голямо и великото малко. Ако вземем Слънцето като израз на великото голямо, как бихте могли да си го представите? Както и да си го представяте, вие не можете да си го представите такова, каквото е всъщност. Колкото и голямо да си го представяте, колкото и пъти да го увеличавате, вие не може да си го представите такова голямо, колкото е в действителност. И колкото пъти да увеличавате великото малко, вие пак няма да имате ясна представа колко малко е то. Защото, колкото и да

441

увеличаваме малкото, ние изгубваме представа за дребното, за малкото и след като намаляваме голямото, ние изгубваме мярка за големината му. Но това не е спънка, понеже това са крайните полюси на битието. Полюсите на нещата, това са местата, дето растат красивите неща. Там са материалите, които се събират за работа. Там са енергиите, които се разклоняват. А топлите, умерените пояси, това са местата, дето човешкият живот се развива.

В човека има две течения: едното от тях е от пъпа нагоре и се образува в главата, а другото от пъпа надолу. Второто течение води към центъра на Земята, а първото към центъра на Слънцето. Най-после има трето течение, което съединява първите две течения. Третото течение се нарича аура на човека.

Второто течение, т.е. това, което води към центъра на Земята, включва всички нисши енергии на човека, които той е добил в своето животинско състояние. Като изучаваме строежа на човешкото тяло, ще видим, че първите две течения включват в себе си още две течения. Всички тия течения са съчетани едно в друго. Те се забелязват и в мисълта, и в чувствата на човека.

Магнетизмът и електричеството са сили, които изтичат от Бога (не говоря за механичните сили). Когато слизат тези две сили от Бога, магнетизмът влиза в сърцето, а електричеството в ума и посредством тях човек може много препятствия да премахне от пътя си.

От пъпа надолу е физическият човек това са всички течения, които отиват към центъра на Земята. И когато тия течения вземат надмощие в човека, тогава в него се образува едно благоутробие. Всичката енергия започва да се пренася надолу. Тези, у които енергията се пренася към духовния свят, раменете им стават широки, а когато енергията отива към умствения свят, главата се разраства. Всичко зависи от това, какви

са теченията.

Ако умът в човека е по-силно развит от сърцето, тогава раменете в него са прави и образуват квадрат. Ако чувствата в човека са по-силно развити, раменете са закръглени. В жените, понеже чувствата са по-доб-

442

ре развити, раменете са закръглени. Малко жени има с прави рамене като у мъжете.

Съществува една максима, която определя истинското положение на проявите в живота. В широк смисъл на думата, правата мисъл представя най-късото разстояние между две разумни същества. С други думи казано: права линия е тази, на двата края на която седят две разумни същества.

В този смисъл казвам: ако мъжът е начало на правата линия, крайният предел на тази права непременно ще бъде жената. Следователно, според тази максима, правата линия винаги се определя от един мъж и от една жена, но никога от двама мъже или от две жени. Тъй щото, правата линия, като проекция на известна природна сила, винаги е по-активна в началото си, отколкото в края. В началото се проявява мъжкият бит, или мъжката, положителната сила, която в края, поради съпротивлението, което среща на пътя си, постепенно намалява и се превръща в негативна сила, т.е. в женски принцип.

Същите промени стават и със слънчевия лъч. В началото слънчевият лъч е положителен, активен, но понеже минава през много малки междини, той постепенно губи от своята енергия, намалява силата си и става негативен.

Има известна енергия, която слиза от Слънцето и е невидима. Като дойде тази енергия на Земята, женският принцип превръща тази енергия и се ражда светлината. Светлината се е родила от жената на Земята. От Слънцето чрез мъжа е дошла енергията. Чрез вашия мозък, чрез вашата глава енергията ще дойде. А пък чрез стомашния ви мозък (слънчевия възел) тази енергия се превръща и животът почва да функционира. Само отрицателните енергии творят. Ако сте ясновидец, ще видите, че светлината се явява само на отрицателния полюс. Когато кажат за някой човек, че е привлекателен, то значи, че той има отрицателна енергия в себе си това е магнетизмът. Такъв човек има да дава и да взема нещо от хората.

Битието се е проявило чрез женския принцип. Какъв е мъжкият принцип, не го знаем. Женският принцип го разбираме. Туй Слънце, което виждаме, е женско слънце, не е мъжко. Всичките слънца са женски. Онези,

443

мъжките, не ги виждаме, всички са тъмни, скрити са. Мъжкият принцип не го знаем какъв е.

Под думата "едно" разбираме: то е целокупността на цялото битие, то е едно. Щом битието се раздели в процеса на своето съзиждане, съграждане, то се раздвоява вече. Образуват се полюси, явява се поляризирането на човека: мъж и жена, мъжете и жените. По какво се отличава една жена от един мъж? Светлината на мъжа е остра, светлината на жената е мека. Топлината на мъжа гори, топлината на жената е мека, жената дава. Силата на жената съгражда и нарежда, а силата на мъжа руши. И мъжът, който мисли, че без жената може да направи нещо, той всякога ще разруши

нещата. Всеки, който иска да руши, той е мъж. Всеки, който си служи с насилие, той е мъж. Той е взел мястото на Бога. "Мъж" значи "мисъл", но той не знае каква е мисълта. Ти може да разрушиш, но на мястото на това, което си разрушил, трябва да създадеш нещо по-хубаво. Магнетизмът е сила, която съдейства за развитието на вселената и за развитието на всички живи същества. Движението на Луната около Земята, на Земята около Слънцето, на Слънцето около други слънца всичко това се дължи на магнетизма. Магнетизмът поддържа хармонията в живота, в цялата вселена. Ако той изтече, животът не може да се проявява. Човек, изгуби ли магнетизма си, става недоволен, мрачен, всичко му се вижда грозно и черно. Който има малко магнетизъм, и на топло да седи, все ще му е студено. Магнетизмът дава привлекателността и топлотата на човека.

Ако човек е демагнетизиран, нищо няма да постигне. За да придобие нещо, трябва да бъде магнетичен. Всички учени хора са магнетични, всички здрави хора са магнетични. Когато си магнетичен, ти имаш увереност, вяра, че ще успееш в това, което ще направиш и си разположен, не се тревожиш. Казваш: "Другояче не може да бъде". Някои хора се пъкнат, пъкнат и не им върви работата не са магнетични.

Сега учените хора казват, че магнетизмът е разпръснат. Казват, че прави дифузия. Той дифузирал в цялата природа, разпръснал се навсякъде. Едно растение не може да го използва така, както хората го използват. И в човека тази дифузирана енергия се събира, кондензира в едно и се изразява навън. Тя се изразява в тъй наречения възвишен човешки магне-

444

тизъм. Такъв човек има достойнство, една самоувереност има в човека. Който има тази магнетическа сила в себе си, той никога не се колебае в своите постъпки, никога не съжалява за нищо. Всяко нещо в него е отмерено, той не прави никакви погрешки. Той е богат човек.

Бог изисква от вас всички да бъдете магнетични и така да се обичате, да съзнавате достойнството си. Слугата трябва да съзнава достойнството на господаря си, господарят трябва да съзнава достойнството на слугата си. Мъжът трябва да съзнава достойнството на жена си, а жената трябва да съзнава достойнството на мъжа си. Братът трябва да съзнава достойнството на сестра си, а сестрата на брата си. Такива трябва да бъдат отношенията на всички хора помежду им. Това е едно магнетично състояние.

Всяко чувство и всяка способност на човека изпускат известно количество светлина и топлина. Влюбеният, запример, изпуска повече светлина и топлина от онзи, който не е влюбен. Като се приближите при човек, който е влюбен, на вас ви е приятно, той изпуска топлина и светлина от себе си. Ако не е влюбен, той е студен и не ви е приятно да се доближавате до него. И тогава мога да ви цитирам положението: когато ледовете се топят, когато реките текат, когато ветровете веят, когато цветята цъфтят, когато птичките пеят, навсякъде и на всички е приятно и те се веселят. Такова нещо представя влюбеният човек. И обратното се случва: водите замръзват, всичко се превръща в лед, реките пресъхват, цветята изсъхват, птичките престават да пеят, бури вилнеят, къртят дървета и всичко разрушават, навсякъде настава мрак и тъмнина, човек е скръбен. Такова е положението на онзи, който не люби. Онзи, който се е отчаял, макар и да е светло отвън, Слънцето приятно да грее, но на него е тъмно и мрачно, не му се иска да се повесели. Защо се е обезсърчил този човек?

Ние трябва да съзнаваме онези заложби, които са внесени у нас. Щом не ги съзнаваме, ние сме хора демагнетизирани, ние сме вредни едни за други. Всички хора не искат да бъдат сиромаси, не искат да бъдат болни.

Какъв е лекът против беднотията? Какъв е лекът против болестите? За всичко това има лек, но човек трябва да го знае и да го приложи. Когато видиш един здрав човек, не съжалявай за това, но радвай се, че той е здрав. Ти трябва да изпитваш приятност при неговия вид и да благодариш на Бога, че имаш възможност да го срещнеш. Като видиш един човек с

445

широка душа, любящ, радвай се, че си видял такъв човек, който ти е дал възможност да видиш как се люби. А ние, като видим такъв човек, веднага душата ни се свива. Ако господарят почувства, че слугата му обича друг някой господар повече, сърцето му веднага се свива и той го намразява. Ако църквата, към която се числиш, разбере, че ти предпочиташ друга някоя църква, веднага ще ти даде пътя. Този е начинът, по който днешните хора живеят. Това е кривият път. Бог еднакво обича всички хора на Земята. Не ме разбирайте криво. Бог познава стремежите на всяка една душа и познава до какви постижения е стигнала. Колкото по-големи са стремежите на една душа, толкова по-големи възможности има тази душа.

По-магнетични от мъничките деца няма. Затова така ни привличат. По-магнетични същества от малките деца няма. Малките деца са крайно магнетични, но те разпръсват тази сила, това богатство, което природата им е дала. Като остаряват, хората казват: "Имах в себе си голямо богатство, много магнетизъм, но сега го изгубих. И ако сега някой ме духне, ще падна на земята." Животните имат животински магнетизъм и затова главата им тегли. Магнетизмът, който човек има и за който говорим, е разумно нещо. Магнетизмът привлича и храна, и дрехи, и всичко щом махнеш с пръста си, идват нещата. Но най-първо няма да се нервиреш, няма да считаш, че хората са лоши това демагнетизира. Ако отидеш при един магнетичен човек, утихнеш. Можеш ли да се сърдиш и нервираш при извора? При онзи човек, който постоянно ти дава, можеш ли да се нервираш? Тогава защо нямате вяра? Отидете при Бога той е богатият. Ти казваш: "Къде ще Го намеря?" Там е вашата погрешка. В себе си ще Го намериш. Магнетичният човек има едно вътрешно разположение, той има отлична вяра, отлична надежда, има Любов, преизобилен е той като тихата вода. Той е тих и спокоен, като че нищо не прави, но работи интензивно. У нея няма кряскане, той е като камбана. Някой иска да бъде само добър, а друг само лош. И едното, и другото е невъзможно. Животът се проявява между два полюса: тъмнина и свет-

446

лина, зло и добро, електричество и магнетизъм. Ако човек не разбира отношението между противоположностите или полюсите на живота, нищо не може да направи. Що е магнетизъм? Като дойдете до магнетизма и електричеството в науката като сили, вие знаете много нещо. Обаче, ако разглеждате тия сили в живота, между хората, ще кажете, че нищо не знаете. Въпреки това често се произнасяте за хората, казвате, че един човек ви привлича, а друг отблъсква. Този, който привлича, е мек, добър човек, защото има повече магнетизъм в себе си. Онзи пък, който е остър, сприхав по характер, ви отблъсква, защото има повече електричество в себе си. За първия човек казваме, че е магнетична натура, а за втория каз-

ваме, че е електрична. Ако искате работа от човека, търсете електричния. И в електричния, и в магнетичния човек има нещо добро и нещо лошо. И тук имаме положително и отрицателно електричество, положителен и отрицателен магнетизъм. Когато отрицателният магнетизъм преодолява в човека, той е осъден на психическо гниене. За да избегне отрицателните прояви на вътрешните сили в своя организъм, човек трябва да изучава себе си не само теоретически, но и практически, да следи всяка своя проява. Само по този начин той ще провери истината в себе си. Когато силите на човешкия организъм вървят в съгласие със законите и силите на природата, човек се чувства вътрешно уверен, каквито мъчности да срещне на пътя си, той никога не губи своята увереност. Какво трябва да прави човек, за да не губи своята увереност? Той трябва да изучава живота и природата не само отвън, както очите му виждат, но и вътрешно, с помощта на своите вътрешни сили и възможности. Щом отправи своя външен и вътрешен поглед към природата, човек разбира, че съществува велика разумност в света, че космосът е изпълнен с разумни, възвишени същества, подчинени на тази разумност. Той разбира, че светът е в ръцете на разумните същества. Следователно, това, което става вън и вътре в нас, не е случайно. Може ли при такова разбиране на природата и света човек да губи своята увереност? Той е стъпил на канара, която нищо в света не може да разклати и разбие. От това гледище целият космос е населен с разумни същества, които се различават едно от друго по степента на своето развитие. Значи няма неразумни същества в света, но има същества от ниска и от висока степен на развитие. Между две положителни тела с положително електричество, непременно трябва да се тури едно тяло с отрицателно електричество. Ако това

447

трето тяло не влезе между първите две тела, непременно ще се образува едно сблъскване, цяла катастрофа ще стане, или един взрив какво ли няма да стане! Две положителни сили винаги раждат злото в света. И две отрицателни сили също раждат злото в света. Обаче една положителна и една отрицателна сила винаги раждат доброто в света, т.е. не го раждат, но дават възможност да се прояви. Следователно, на физическия свят имаме две възможности за злото и една възможност за доброто.

Ако се съберат двама, на които електричеството е отрицателно и двамата са негативни, пак ще се отблъснат, пак ще се зароди едно недоволство в тях. Но недоволството ще носи съмнението, страха, и двамата ще се съмняват, ще се боят един от друг, ще се боят.

В първия случай и двамата, които са положителни, ще се бият, ще се дуелират. Един от двамата трябва да умре. Положителен е. Във втория случай, всеки един го е страх за живота си. Дуел няма да си обявят, но у тях като резултат ще се яви лицемерието и измамата. По околел път, по някой хитър начин единият ще гледа да обвърже другия и така да си отмъсти.

Щом искаш да се дуелираш, трябва да знаеш, че електричеството е положително. Ти действаш на физическото поле. Щом у вас се заражда страхът, съмнението, лицемерието, във вас електричеството е отрицателно. Вие сте на негативната страна на електричеството. И вие, и вашият противник сте негативни. Защото, ако вашият противник беше положителен, а вие негативен, вие щяхте да го обичате, той ще е човекът, на когото ти мязаш.

Физическото тяло е една велика инсталация на природата. В тази инсталация двойко функционират положително и отрицателно електричество и положителен и отрицателен магнетизъм. Вашите тела не са тонирани,

физически не са тонирани. Повечето от вас сте положителни, другата част сте отрицателни. Ако двама от вас, които имат положително електричество, се съберат, непременно ще има сблъскване. И след туй ето какво ще се зароди: щом се съберете и говорите, като се отдалечите един от друг, вие чувствате едно неразположение в себе си единият е недоволен и другият е недоволен. В дадения случай, ако един от тях не може в себе си да измени положителното електричество в отрицателно, той е длъжен да намери един другар с отрицателно електричество. Сега туй е на физическото поле. Ще се зароди една вражда и вие ще станете активен,

448

активен в проявяване на характера си. Активността, която е добра, може да стане и груба. По този начин се явява грубостта като резултат. Мъж или жена безразлично, може да станат груби. Понеже електричеството избира най-късия път, а грубостта е изявление на късия път. Някой път вие се сърдите набрали сте известна енергия, тази енергия отива в природата. Хората като се разгневят, потребна е тази енергия, тя служи. Вие си служите с един чук, дигате го, но тази енергия, която се придава на камъните, тя отива в природата и се употребява. Вие биете камъните, чупите ги, вземате от нея материал, но тя взема от вас енергията или пък туря ума ви на работа. Вие мислите как да направите тази работа, вие спестявате известна енергия и тя ви дава нещо, и пак взема нещо от вас. Когато се гневите, когато имате воля, черпи, когато имате любовно отношение и оттам черпи. Тя нищо не оставя да падне от онова, което излиза от вас. Всичко туй го събира в шишенца и го употребява в работа. Вие понякой път съжбявате. Тя има шишенца на съмнение или събрана известна енергия, когато си се разгневил и е турила едно етикетче. Много си се разгневил, много си дал. Онзи, който много се е разгневил, щедър е бил. Който малко се е разгневил скръжав е бил. Понякой път нейните оценки се различават от нашите. Който много се разгневи, много дава; който малко се разгневи, малко дава. Тя използва едното и другото. Туй, което ние наричаме наша слабост, тя го използва и после тази страна ни я връща на нас. Който много е дал, много му дава, който малко е дал, малко му дава. Малко от волята си даваш, и тя малко дава, много даваш, и тя много дава. Затуй казват законът е верен че всичко съдейства за добро. В края на краищата човек не трябва да съжбява за това, което е станало, но да се учи. Когато човек се разгневи, то е пресилена работа.

Щом си готов да се караш с първия, когато срещнеш, искаш да се скараш, електричеството е на дясната страна, пък щом си неразположен, песимист, то е на лявата страна.

В света хората може да се обичат, само когато имат еднаква дължина на трептенията. Двама души може да се обичат, ако имат еднакви трептения, еднаква дължина на вълната на Любовта. Щом имат еднакви трептения, еднаква дължина, може да се обичат. Щом нямат, не може да се обичат. Запример, светлината в този салон се дължи на това, че

449 29 П. Дънов. Космос

трептенията са еднакви на светлината. Електричеството върви по права линия, по късите линии. А пък чувствата вървят по крива линия. Ако искаш да развиеш своите чувства, трябва да се образуват около правата линия криви линии. Тия, в които има повече електричество, електричеството рязко действа. Когато мисълта е справедлива, е рязка. Разумността е свързана с електричеството, а обичта с магнетизма.

Вие не може да предизвикате едно магнетично състояние във вас, ако не обичате. И вие не може да предизвикате едно електрическо състояние във вас, ако не мислите. Вие не може да сте здрав, ако не сте магнетичен. Външната форма на човешката мисъл с направена от електричество и магнетизъм, които показват онези мощни сили.

Колкото по-интензивна е енергията, която нашият организъм съдържа, толкова по-благотворна е тя. Колкото по-малко интензивна е енергията, толкова по-вредна е тя.

Не е високата температура, която дава живот, но има друга една висока температура в света, която не разрушава. Ако прекарате през човека 2-3 хиляди волта, той моментално ще умре, но ако прекарате 50-60 хиляди волта, този волтаж ще мине през него, без да му причини вреда. Физикът Тесла обяснява това така: при високо напрежение на електричеството частиците на материята са толкова дребни, че могат да минат през порите на човека, без да му причинят вреда. Частиците на по-ниския волтаж са едри и разкъсват тъканите и вследствие на това човек умира. Или, при високото напрежение на електричеството има рафинирана енергия, която може да мине и през най-фината материя. Вбъдеще хората така ще се лекуват.

Ние живеем в една материя, която не е чиста. Ще се окаляме. Има достатъчно вода, ще се очистим. Казват за Едисон, след като е работил целия ден в своята лаборатория, опръскал дрехите си с разни химикали, вечерно време сяда на един стол и през един диск пускал ток. За 20 минути дрехите му се изчиствали. Ще се туриш на Божественото търкало, ще пуснеш този ток и след 20 минути ще бъдеш чист, всичките ъ петна ще изчезнат.

450

Някои физици допускат, че ако се употреби електричество от 1020 хиляди или 100 хиляди волта върху човешкия организъм, той би се обновил, в много кратко време би приел детска младост. Тогава ние

бихме казали: "Слава Богу, дойде Царството Божие на Земята". Господ изпраща смъртта и казва: "Повикайте това остаряло дете и го поставете върху диска на смъртта, за да се обнови и заживее друг живот". Тогава се завъртва колелото на живота със 100 хиляди волта и не минават 50 или 100 години и същият човек отново идва, но вече обновен с нова енергия и ново име.

Това е законът на прераждането смяна на енергиите. Душата може да възприеме много хиляди форми.

За вбъдеще хората ще се подмладяват с помощта на електричество.

Човекът, който иска да се подмлади, ще седне на една площ, през която ще прекарват силен волтаж до 10 милиона, и когато стане от площта, той ще бъде като малко дете. Пълно ретуширане ще стане. Тогава няма да има умрели. Като поставят един умрял на такава площ, той веднага ще се възстанови. Обаче само праведните ще се ползват от привилегията да ги турят на такъв диск. Само онези от вас, които са издържали изпита си като ученици, ще имат право да седнат на този диск. Който не е издържал изпита си, не може да се завърти на този диск.

Вбъдеще растенията ще се наторяват най-хубаво с електричество.

В пространството, на 500 километра над Земята, се намира един грамаден океан от електрическа енергия. И ако може да се прекара една жица до небето, до тази височина, целият свят ще може да се отоплява от това електричество. Но въпросът е, как ще се снее това електричество. Един ден ще може да се използва това електричество, но сега се добива електричество от водата и по други някакви начини, при което

се изискват големи разходи.

Учените казват, че горе в пространството, на височина около 500 километра имало грамадно количество енергия, която могла да се използва за отопление и осветление на човечеството. Тогава зимно време всеки ще си носи в обувката, в дрехите, в ръкавите малки батерийки, с които ще се отоплява. Той няма да усеща никакъв студ. Не само това, но с мощта на тази енергия ще може да се отглеждат растения в специални

451

топлилници и всеки да се ползва от тропическите растения и плодове, което в сегашните времена е невъзможно. И сега даже вие можете да правите опити, да се ползвате от енергията в природата. Някой се оплаква, че дрехите му били много тънки, вследствие на което изстинал. Една зима аз направих следния опит: беше една от най-големите зими, но аз си купих един тънък плат и си уших едно палто без никакъв хастар, а нямах даже и копчета. Така го носих при голям студ, 25 градуса под нулата, без да усещам никакъв студ. Напротив, беше ми приятно топло в него. Мнозина мислеха, че ми е студено, че ще изстина с това тънко палто. Който не знае законите, той може да "възкръсне" с тази дреха. За да може да се справи с нея при големия студ, той трябва да концентрира мисълта си, да съсредоточи чувствата и волята си и да се ползва от енергията в пространството. Като направите този опит, ще видите, че това е една реалност.

Какво общо има с нас слънчевата топлина, която е от 50 милиона градуса в центъра на Слънцето? Какво познание може да се образува с тази светлина? Разумна е тази светлина. Или ученият човек прави изследвания, иска да ни покаже какво нещо е 50 милиона градуса топлина, казва: "Ако имаме една тънка игла и ако тази игла не се топи, и прекараме от тази енергия през тази игла, този бод ще стопли едно пространство от 1 500 километра моментално". Значи икономически ние имаме тези закони: трябва ни една тънка игла, за да пусне ток и да 1 500 километра, и жилищата ще ги сторещим хубаво. Ако има две игли няма да можем да изтърпим, ако през три игли прекараме енергия ще се стопим. Съвременната култура трябва да се освободи от употребата на каменни въглища. В бъдеще трябва да се намерят учени хора, които да впрегнат слънчевата енергия за отопление и осветление, от Слънцето да се взема гориво. Когато дойдем до това положение да използваме слънчевата топлина и енергия, ние ще бъдем такива културни хора, каквито човечеството очаква.

Един ден димът в градовете ще се прекрати, ще се използва само електричество. Въглищата внасят дисхармония горенето на каменни въглища освободи низшите духове, които са живели преди потопа и това влияе вредно на културата, с употребата им се разваля човешкият характер, хората изгубват своя мир, а и градовете стават нечисти. А колко е

452

хубаво въздухът да е чист! В горните атмосферни слоеве има цял океан от електричество и ще дойде време да се използва, тогава ще подобрят условията на живот, но днес още не се допуска това, понеже хората ще злоупотребят с тази енергия. И все пак тези милиарди тонове каменни въглища са напластени отдавна в земните недра, за да се употребят, значи е било предвидено, че ще трябва на хората топлина и те ще ги използват и употребяват дотогава, докато започнат да използват атмосферното електричество. След време това електричество ще се привлича

със специална антена към Земята.

Вбъдеще електричеството ще се пренася и без жици. Тогава всеки човек ще има своя собствена лампа. Коя е тази лампа? Човешкият мозък. Когато човек мисли, главата му ще свети и той ще може да чете на тази светлина. Престане ли да мисли, и лампата му ще изгасва. Има ли такава лампа човек, той ще може да ходи с нея навсякъде в тъмнината. Когато иска, той ще я запали; когато иска, той ще я загаси. Седя горе в стаята си и чета една важна книга, в която авторът пише какво влияние е упражнил спиритизмът върху сегашния културен свят, тъй, научно пише своите данни, като англичанин, и дойдох до едно място, искам да видя какъв е неговият извод, на какво основание отгоре са неговите твърдения "за" и "против", той изнася добрите и лоши страни, и изведнъж моето електричество изгасва; седя, въпросът остава неразрешен, не знаая авторът какво иска да каже. Седя в тъмнината 5, 10 минути, токът го няма, защо прекъсна, някакъв бушон да е изгорял? Не се минава половин час, идва един и почва да поправя, лампите светват, после пак изгасват, искам да намеря отношението: значи, братът, който поправя, не е намерил още причината, търси един метод. Вие, ако сте на моето място, какво ще мислите? Че така става често и във вашия ум ту светне, ту изгасне, и в живота е същото. Но има една връзка в дадения случай аз станах причина да изгори бушонът. В интензивната мисъл, която имах да разреши въпроса, образува се едно вълнение, едно търкане и бушонът изгоря. Между човешката мисъл и електричеството, което функционира на Земята, има връзка. Ако искате, можем да изгасим всичките бушони. Ще дойде един ден, когато съзнанието на хората ще се подигне на такава степен, когато лампите ще се палят и без тези ключове. Нали преди мислеха, че без жици не може да се прекара електричество? Обаче се

453

оказа, че електрическите вълни могат да се прокарат в пространството и без жици. Сега мислим, че само по този начин може да се пали токът, но и по друг начин може, само трябва да го знаем. Много пъти нас ни се виждат нещата невъзможни, а те са възможни, само като пазим законите. Сега ще ви наведе на мисълта: не е толкова интересно дали ще запалиш лампите, или не, но има една друга философия да можеш да смениш едно състояние с друго. Това съставлява философия! Да можеш да подобриш своето положение; да кажем, намираш се в нестоди на живота, да можеш да измениш положението си. Това съставлява наука!

При сегашните условия ние се намираме при някои трудности. Що е едно страдание в света? Целият свят е проникнат с известни сили, течения, които се отличават по техният ампераж и волтаж. Може да е 100, 200, 300, 400, 500, 1 000, даже може да е милиони волта напрежение. Съществуват два рода електричество: едното е отрицателно, низходящо електричество, а другото е положително, възходящо. Когато първият род електричество влезе в човека, то се отразява зле върху нервната система и той полудява. За да се освободи от това състояние, човек трябва да изхвърли отрицателните мисли от ума си, да не вижда никаква погрешка, нищо лошо в другите. Това отрицателно състояние в човека е непотребен багаж, който той трябва да тури настрана, да се освободи от него и да започне да мисли добре. Не мислете, че злото е господар в света. Вие имате крива представа за злото. Злото съществува като една трета, а доброто като две трети. Да допуснем, че хората на Земята са повече лоши. Затова пък в другите слънчеви системи има повече свети, повече добри хора. Следователно, като сравним по количество лошите хора на Земята с добрите и светите от другите слънчеви системи, ще излезе, че лошите хора съставят само една трета по процент от всички

същества по целия свят. Човешката раса живее в разни степени по развитие в разните планети. Хората не са само на Земята. "Глава" значи начало. Туй, с което можеш да се справиш, то е главата на човека. Затуй, като не можете да разрешите някой въпрос, измерете си главата. Тази глава трябва да мисли. Като се обезсърчите, ще кажете: "Тази глава не трябва да се обезсърчава". Обезсърчение какво значи? Мислите не се предават по радиото, има зъзнене. Слушаш, не можеш да схванеш. Когато едно радио е много хубаво направено, речта се предава

454

ясно, тия паразитни вълни не пречат. И в нас имаме такива паразити. Мислиш, не можеш да схванеш, но паразити има. Тогава ще вземете да си служите с късите вълни. В тях тия паразити не се проявяват. Или казвам другояче: човек трябва да се дигне над злото, за да се избави от паразитните вълни на злото. Щом човек се приближава до злото, злото е, което дава паразитните вълни, които замотават, не можеш да мислиш право.

Питам метафизически: откъде се явиха тези трептения в природата, 6-те хиляди в секунда, които образуват звука и 6-те милиона, които образуват първия усет, който се явява, или 40 милиона трептения, които дават първия цвят? Това е едно явление вътре в природата. Как да наречем тия трептения, за да ги разберете? Трептенията, това са разумни прояви. Отмерени неща са. За тях пространството е отмерено. Всички трептения, които имат отмерени пространства, които хармонични отношения имат, са правилни. Значи между едно трептение и друго има определено отношение. Така ги изразяват трептенията във формата на една крива вълнообразна линия. Във всяко едно трептение имате една изпъкнала част и една вдлъбната. По такъв един път вървят трептенията. Между една вълна, едно трептение и друго трептение има известно отношение, едно празно пространство, което не е запълнено. Тогава в тази вълна има още по-ситни вълни.

Има и къси, и дълги вълни. Късите вълни проникват дългите. Ако иска човек неговата мисъл да проникне нещата, той трябва да си служи с късите вълни. Какъв е научният термин на късите вълни, как ги наричат? На една слаба мисъл вълните са по-големи. Когато вълните на една мисъл са по-къси, мисълта повече прониква. Колкото повече трептения има, мисълта е по-силна; колкото по-малко трептения има, мисълта е по-слаба. И ще дойдете, когато се намалят трептенията, до известна степен, мисълта се изгуби. Когато се изгуби мисълта, трептенията стават слаби. Като се усили мисълта, трептенията може да са толкоз много, че човек пак да не схваща.

Има известен предел на човешката мисъл при сегашното положение. До известно положение, до известен брой трептения може да схващаш. Мислиш за безкрайността на пространството, но дойдеш до едно място, закъсваш. Искаш ли да си представиш къде е границата на безкрайността, мислиш ден, два, три, ти не може да намериш границите, ти си като пътник, който е изгубил пътя си. Не знаеш накъде да се движиш. Предс-

455

тавете си, че вие влизате в пространството да пътувате някъде, как ще се ориентирате? Представете си, че влезете в едно пространство, дето всички тела са тъмни, няма светлина. Как ще се ориентирате? Вие може да се ориентирате, ако имате един център, Слънцето е един светъл център. Слънцето е изток, противоположната посока е запад, после имате горе и

долу. Представете си, че вие се движите в едно тъмно пространство, безкрайно пространство. Как ще познаете накъде се движите в безкрайното пространство? Как ще познаете колко сте извървели? Ако вие пътувате в празно пространство, вие нямате понятие, че сте извървели някакво място. След като сте извървели милиони и милиони километри, вие ще мислите, че сте били на едно място.

Човек не може да бъде здрав, ако се намери отдолу, под едно силно подземно течение, под течението на някоя вода, която развива грамадно електричество. Човек не може да бъде здрав, ако постави главата си в това направление, по което тече тази вода. Имате една къща, но казвате: "Не ми харесва тази къща, има нещо в нея, което ми създава известно неразположение. Има някакво течение отдолу." Причината за това е, че почвата, дето е построена тази къща, не е магнетична, но електрична. Като ставаш сутрин, усещаш се възбуден, имаш в организма си повече електричество, отколкото ти трябва, не знаеш къде и как да го употребиш. И така ти се местиш от една къща в друга. Тъкмо се настаниш в една добра къща, но след време дойде господарят на къщата и ти казва: "Хайде, излез в друга къща, тази къща ми трябва". И най-после казваш: "Така е, като няма човек своя къща!" Но ако си направил своя къща, която струва 150 хиляди лева и после се окаже, че почвата, върху която е построена, е силно електрична и ти не можеш да живееш върху нея, какво ще направиш? Това са практически правила, които трябва да имате предвид. Промените на човешкия характер се дължат някой път на мястото, в което живее.

Като влезете в Небето, само тогава ще проверите дали това, което сега ви говоря, е вярно. Само там ще проверите вашето верую, вашата Любов. Любовта не може да се провери на Земята. На Земята няма никаква проверка. Проверката става само в онзи свят. Няма човек, който да не провери това, но ще го провери на онзи свят.

456

Подобия и влияния

Представете си едно същество, което може да движи предметите без пара, без електричество, само като изменя наклона на техните ъгли.

Представете си една голяма площ, която има хиляда километра дължина и хиляда километра широчина и тази площ се държи от хиляди хора в равнината. Но след това дойде друго едно същество с грамадна сила. Достатъчно е само това същество да наклони малко площта към екватора на Земята, за да започнат всички предмети, които са върху тази площ, да се движат. Значи движението на тези предмети зависи от наклона. Ако искат да им дадат малко движение, малко ще ги наклонят, т. е. ще дадат малък наклон. Това същество може да си играе с тези предмети. Като наклони площта, току виж всички предмети се наклонят на една или на друга страна и започват да се движат. Как ще си обясните това явление? Каква е тази сила, която кара предметите да се движат?

Съвременните астрономи не могат да си обяснят това. Запример, има някоя комета, която се движи в пространството, дойде до едно място и се завърти около Слънцето. Защо? Защото Слънцето я привлича. След това се отдалечава в пространството и може би, след 10 или след 100 хиляди или след 2 хиляди години тя пак ще се върне на същото място и ще се завърти около Слънцето. Коя е онази сила, която привлича тази комета около Слънцето? И каква е онази сила, която я отблъсква от Слънцето? Това е един отвлечен предмет. Вие мислите, че този въпрос няма никакво отношение към вас. Вие мислите, че Слънцето, Месечината нямат никакво отношение към вас, вие мислите, че планетите, че звездите, нямат

никакво отношение към вас, вие мислите, че съществата от другия свят, от разумния свят нямат никакво отношение към вас. Но дали знаете или не знаете, светът упражнява известно влияние върху вас нищо повече. Ако си умен, ти ще служиш на онова, което знаеш и животът ти ще бъде щастлив. Ако си глупав, ти ще служиш на онова, което не знаеш и животът ти ще бъде пълен с нещастия. Нещастията в живота не са нищо друго, освен стълкновения. И невежите хора в света не са нищо друго, освен слепи хора, които са в постоянно стълкновение със самата реалност. Има един биологичен закон, който трябва да изучавате: трябва да изучавате отношението на Земята към човешкия организъм. Трябва да изучавате отношението на звездите към човешкия организъм. При това трябва да поставите в действие онзи вътрешен принцип, туй, което хора-

457

та наричат Любов. Единственото реално нещо в света, това е Любовта. Тази Любов, която е създала всички организми. Това аз разбирам. Тази Любов е създала всички растения, всичко е създала. Тази Любов е родила и слънцата. Цялото небе и всички тези неща са родени от Любовта. Казвам: ако можете да разберете, добре, ако не можете оставете това. Всички тези неща са родени от Любовта. Как ги е родила? Родила ги е! Тогава другите понятия, които трябва да имате, са следните: Слънцето представлява само един фенер в Божия град. Милионите слънца, това са фенери запалени, за да осветляват жителите на Божествения свят. Когато говорим за пробуждане на човешкото съзнание, ние имаме предвид връзката на човек с Бога. Като не знаят този закон, мнозина се запитват, защо трябва да мислим за Бога. Ако човек не мисли за Бога, нищо няма да излезе от него. Бог трябва да съществува като мощна идея в съзнанието и ума на човека. Ако човек не мисли за природата като за предметно учение, откъде ще почерпи той онези материали, с които може да работи? Отде ще придобие той духовната светлина в себе си? Човек живее в безпределното пространство, отдето от всички небесни тела получава подаръци, като от някоя любяща майка. От мое гледище цялата вселена представя за човека велика майка, която изпраща своите безчислени подаръци. И при това голямо количество подаръци, които човек получава, не му дохожда на ум да благодари с едно писмо. Казвате, че няма поща за онзи свят. Не, има поща, но вие сте забравили къде се намира тя. При това всички хора мислят, че са учени, а са забравили къде е тази поща. Те са учени, но често забравят най-съществени неща. Днес планетите се разглеждат като символи, но въдеше човек ще достигне високо развитие. Той ще проникне в тяхната същина, ще разбере какви тайни се крият в тях. Планетите са живи разумни същества, с които човек е непосредствено свързан, но не знае това, нито пък има познание за съществата, населяващи тези планети. Най-първо трябва разберем принципите и после да образуваме един процес на скачените съдове, понеже тези скачени съдове съществуват в природата. Трябва да разбираме закона на скачването. С кои хора трябва да се скачвате? Искаш да станеш гениален, мислено ще си направиш една форма гениална и постепенно тези сили ще дойдат, ще се скачиш

458

с гениалните хора и полекалека ще станеш гениален. Тези сили, които действат в тях, ще действат и в тебе. Ако можеш да скачиш своята форма с гениалните хора, ще станеш гениален, ако не можеш да я скачиш, обикновен ще си останеш.

Сега да изведем онзи велик закон: под "влияние на планетите" се разбират известни принципи, които действат.

Желязото е една форма. Но желязото е тук, на Марс го няма. Желязото, с което Марс разполага, е на Земята; а Марс, който разполага, е един търговец далеч от Марс, той е закупил всичкото желязо и никой няма право да разполага или да оперира с това желязо без него. В дадения случай Марс е един принцип, скрит принцип. Та, вие не можете да употребите желязото, да видите неговата сила, ако не разберете неговата скрита сила, ако не познавате Марс. Хората още не разбират какво нещо е желязото, или произходът на желязото, или неговите сили, които Марс упражнява върху човешкия живот.

Та казвам: в дадения случай трябва да разберете астрологически: всичките планети, това са принципи, които действат върху човешкото съзнание. Следователно, ако вие можете да разберете принципа Марс, тогава можете да разберете Земята, желязото. Когато намерите тази форма, тя има отношение към другите форми. Тогава само вие можете да превръщате една форма в друга форма. А щом можете да превърнете известна форма, вие можете да развиете нейната сила.

Планетите имат отношение към известни елементи, специално метали. Луната има отношение към среброто, Слънцето към златото, Марс към желязото. Ако човек страда от недоимък на един от тия елементи в кръвта си, той заболява. За да се подобри състоянието му, този елемент трябва да се внесе в кръвта му. Изобщо всяко разстройство във физическото тяло на човека, било в симпатичната или нервната му система, показва липса на някой елемент в кръвта му. Щом се набави нужното количество от дадения елемент, състоянието на организма се подобрява. Липсата на някой елемент в кръвта се набавя не само чрез храната, но и чрез мислите и чувствата му. Има случаи, когато организмът чувства нужда от известни мисли и чувства. Те непременно трябва да влизат в ума и в сърцето на човека. Като знаете това, вие трябва да прилагате астрологията и чрез самовъзпитание, за съграждане нервната система. После

459

чрез своите мисли и чувства ще внасяте в кръвта си всички елементи, от които се чувства недоимък. Това е наука, която трябва да се изучава не само теоретически, но и практически. Тези знания не се придобиват изведнъж, но постепенно.

Сега аз ви препоръчвам да се занимавате малко с ботаниката. Човек, който не е запознат с растенията, все му липсва нещо. И никой не може да влезе в рая, ако не разбира ботаниката, растенията. Като влезеш на вратата на градината, ще има една комисия, която ще те изпита по ботаника, след това ще те изпитат по зоология. Адам държа доста добър изпит по зоология, но като дойде Ева, която излезе от него, те я внесоха при растенията. Тя употреби едно растение, взе един плод от едно растение и го употреби. Сега можете ли да кажете при какво съчетание яде тя от този плод? ["При крайно неблагоприятно съчетание."] Кои са злокобните планети? ["Сатурн и Марс. Сатурн е внесъл тези разсъждения: "Какво има, ако ям?" А Марс е дал тази смелост да го направи".] А къде бяха другите принципи? Те мълчаха. Те направиха една погрешка, за която ние опъваме.

Влиянието на планетите е неизбежно, защото влияят и на Земята, а оттам и на нас. Днес планетите се разглеждат като символи, но въбдеще човек ще достигне високо развитие. Той ще проникне в тяхната същина, ще разбере какви тайни се крият в тях. Планетите са живи, разумни същества, с които човек е непосредствено свързан, но не знае това, нито пък има познание за съществата, населяващи тези планети.

Човек е минал през всичките планети. Този пръст, средният, се е образувал, когато човек е бил на Сатурн. Първият пръст е бил образуван, когато човек е бил на Юпитер. Третият пръст е образуван, когато човек е бил на Слънцето. Четвъртият, кутрето, когато човек е бил на Меркурий. Де се намира в хиромантията венерината област? Когато той минавал през Венера, се е образувала материалната страна на човека. Вие сте били на тези планети! Всеки човек, който има честолюбие, е бил в Юпитер, всеки, който духа тиквите по плета, е бил в Сатурн, всеки, който обича да воюва, да спори, е бил на Марс. Ние виждаме само физическите планети, виждаме само резултатите, а причините не.

460

Съвременните хора трябва да изучават динамиката на човешкото тяло във връзка с планетните влияния върху него. Така човек ще разбере, че известни клетки от тялото му се намират под влиянието на Слънцето, други под влиянието на Сириус, трети под влиянието на Юпитер и т.н. Изобщо с колкото по-възвишени същества и планети е свързан човек, толкова по-възвишена и обработена е материята на неговото тяло. Колкото по-обработена е материята на човешкото тяло, толкова и животът му е по-възвишен. Степента на човешкото развитие се определя от материята на неговия организъм. Животът на човека се изразява чрез материята. Колкото повече се развива съзнанието на човека, толкова повече той се свързва със звездите и планетите. Когато използва влиянието на всички слънца в Космоса, човек достига съвършенство.

"Кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светаго Духа." Учението на Духа е реално учение, което съвременните хора отричат. Отец е творецът на нещата. Духът подразбира единство, подразбира и множество на нещата. Христос, Синът, представлява соковете, които постоянно текат в Дървото на живота. Духът представлява още условията, в които живеем. Съвременните астролози казват, че човек се намира в общение с цялата вселена, т.е. всички същества се намират в известно съотношение помежду си. Сърцето, мозъкът, очите, ушите, носът, устата като удове, през които минават сили, съответстват на известни същества в пространството. Когато между някои от тях започне борба, в съответната част на тялото си човек усеща някаква промяна. И наистина, виждаме, че той започва да се оплаква от болка в ръката, в крака или някоя друга някоя част на тялото. Това се дължи на някакво външно влияние, което според учените иде или от Юпитер, или от Сатурн, или от Марс и т.н. Някой ще възрази: "Как е възможно Марс, например, да влияе на хората?" Питам: ако един народ със своите мисли може да окаже влияние върху друг народ, защо една планета да не може да направи същото? Ние виждаме, че Англия, Франция, Германия, Русия и другите държави взаимно си оказват влияние. На същото основание и съществата, които живеят на Марс, чрез своите мисли оказват известно влияние върху хората. Техните мисли минават през пространството като образуват едно течение. Който попадне под влиянието на това течение, той става войнствен. Има цяла теория за създаването на света. Може да четете за първона-

461

чалния етер, от който е създаден светът. Има центрове на този етер, към които се стремят известни течения и от всеки център отгоре се образува светлината, образува се и топлината. Тези неща са мъчни за обяснение и за разбиране. Този етер не съществува вън от нас. Целият човек е нап-

равен само от етер. Ако човек разбира строежа на своето тяло, той ще разбере строежа и на цялата вселена. Всички тези тела, които съществуват във вселената, у човека ги има в миниатюр. Всички звезди ги има в човешкия организъм. Същите орбити, същите разстояния се спазват. Не само това, но и всички мъглявини и те съществуват в организма. Съотношение има. Затуй наричат човека "микрокосмос". Цяла една система, която вие трябва да изучавате. Ако вие не разберете малката вселена в себе си, не можете да имате разбиране за големия макрокосмос, дето телата се развиват в своя естествен и нормален път. Човек някой път, като не може да разбере някои работи, се обезверява, а въпросът е само да разбере своята вселена. Туй, разумното в света, има отношение към нас. То има желание да осмисли нашия живот, да ни направи да бъдем ученици и да бъдем съработници в живота, да живеем, да се ползваме от благата, които то ни дава. Туй същество, което ни е пратило на Земята, то не иска ние да страдаме, то не иска ние да боledуваме, то не иска ние да умираме, то не иска да ни затварят. Това не е в неговата програма. Трябва да имате тънък ум, за да видите, че в природата всички неща са разумни. Съществува една интимна връзка, която сърцето на природата е изградила между всички животни и човека. Всеки, който е скъсал връзката си с Бога, веднага умира. Сърцето на природата държи живота и продължава живота. Скъсате ли втората връзка с ума на Слънцето, веднага ще дойде умопобъркването. Трябва да държите връзка с ума на Слънцето, със сърцето на природата и с душата на вселената. Вашето сърце пулсира приблизително според пулса на природата. У някои хора, ако ударите на сърцето се отличават, то е според гъстотата на средата, в която живеят. Както е организиран човек, така са и ударите. Има едни математически отношения на ударите. Сърцата на природата, на хората и на животните са свързани. Чрез сърцето на природата ще влезете в общ контакт. Докато не познавате сърцето на природата, докато функционирате със своето сърце, вашата любов ще бъде ограничена. Вашето сърце е подобно на сърцето на природата. Всяка една клетка във вашия организъм има сърце и всяко от тези сърца е свързано

462

с общото сърце те пулсират съобразно с туй сърце. Когато туй сърце функционира неправилно с общия организъм, тялото се разкапва. Признаете ли сърцето на природата, може да се лекувате. Ако се нараните, тогава сърцето на природата и нейните клетки идват на помощ и веднага раната заздравява.

Набожността у човека съдържа три неща: набожният човек трябва да има любовни отношения към всички живи същества. Той трябва да желае доброто на другите хора, както и на себе си. Това е изразено в лицето на човека. Лицето на човека изразява видимата страна на Любавта. Главата на човека показва мъдростта, която е вложена в нея. Тя е капиталът, с който разполага. Това пък, което човешката воля може да извърши, то е вложено в неговите ръце. И онзи, който не разбира смисъла на своето лице, глава, ръце, той нищо не разбира от живота, който е вложен в него. Ти можеш да вярваш в каквото искаш, но тази вяра не е обоснована. Щом аз имам ръка, аз съм във връзка с всички хора; щом имам лице като възприемател, аз съм във връзка с живата Природа и най-после като имам мозък, с него съм във връзка с целия космос. По този начин аз мога да направя всичко, каквото пожела. Нашето тяло е свързано с всички сили, които действат в природата и цялата вселена. Материята е отражение на Духа. В създаването на човешкия организъм се крие голяма мистерия. Кога-

то се казва, че планетите имат влияние върху човешкия организъм, това показва, че те са му дали нещо. Това е закон в природата. Влияние има само там, дето съществуват отношения на вземане и даване.

Според окултната наука материята, от която човек е направен, не е само от Земята. За космическия човек материята е взета от цялата вселена, от всички слънца и планети е взета по една малка част и е сглобено сегашното тяло.

Тази материя е свързана с нас и ни оказва влияние. Каквато и колкото материя сме взели от планетите, такова и въздействие те ще окажат върху нас във физическо и психическо отношение.

Аз не ви препоръчвам да мислите на колко години сте. Казвате: "На

463

45 години". 45 години какво означават? Ако си на 45 години и идеш на Юпитер, 12 години взема на Юпитер, докато обиколи около Слънцето ти на Юпитер едва ще бъдеш на 3 години и половина. Ако идеш на Слънцето да живееш, като си на 45 години, те няма да съставят една минута ти ще бъдеш в живота едно детенце на една минута. Всяка година е важна какво си придобил ти от годината. То е годината. Като си на 45 години, какво си придобил. Ако си се учил да свириш и за 45 години си се научил да свириш, че да възкресяваш хората, научил си се. Ако 45 години си се учил да говориш и си станал красноречив, че като кажеш нещо, дето влезеш, всичките страдания си отиват, ти си се научил. Ти си на 45 години и казваш: "Много пострадахме!" Аз не искам да говоря за страданията. Много сме пострадали, значи не сме изпълнили Божия закон. В изпълнението на Божия закон е смисълът на човешкия живот. А в неизпълнението на Божия закон е смисълът на всичките страдания на живота.

Всички трябва да се опретнете да учите. Изучавайте себе си. изучавайте ближните си, изучавайте природата, изучавайте растенията, животните, водата, въздуха, звездите, Слънцето. Изучавайте снега, всичко изучавайте. Не е въпрос само да седите в къщи и да метете. Вие не знаете, като сте мели толкова години, по колко пращинки се вдигат на едно метене. От всичко трябва да учите.

Вашият мозък представя Слънцето, вашето сърце, слънчевият възел представя самата Земя, черният дроб представя Месечината, която се движи.

Всеки човек в мозъка си има едно слънце, в сърцето си има една месечина. Всичките звезди са вътре в него. Човешкото сърце, то си има вътре планети. В главата си има един Юпитер, в главата си има един Сатурн, който критически гледа на работата. В главата си има един марсианец, който обича да воюва. В главата си има една Венера, която обича с любовни работи да се занимава. В главата си има един Меркурий, който се занимава с търговски работи, долапчилък. Малко грубо е казано. Търговия върши, доста добре работи, сближава хората. Понеже всеки народ произвежда нещо, става обмяна на продуктите, на туй, което произвежда. Дихателната система, стомашната и нервната са създадени при различ-

464

ни условия и времена под влиянието на планетите. Същото е и с частите на тялото. Например ръцете се намират под влияние на Близнаци и Меркурий, краката под влияние на Риби и Юпитер, дробовете под влияние на Рак, главата под влияние на Овен.

Астрологичните знаци не са само извън човека, но и вътре в него, в мозъка му. В мозъка на човека има слънце, около което се движат всички

планети. Каквото виждаме на небето, това го има в мозъка. Движението на сили, на силови центрове в мозъка, не е нищо друго освен влиянието на външните планети върху човешкия мозък. Всички астрологични знаци човек носи в себе си, в мозъка.

Горе на главата е Месечината, челото е отражение на студената светлина, а в лъжичката е отражението на слънчевата светлина. На слънчевия възел като туриш ръката си, трябва да усещаш топлина. Слънчевият възел е сърцето на човека. Има три сърца: едното сърце е лъжичката, другото е между дробовете и третото е отзад на главата. Когато слънчевият възел функционира правилно, когато сърцето движи кръвта правилно, това е нормалното състояние.

Мисловният свят във физическия свят е главата, чувственият свят са дробовете, а волевият свят, това е стомахът. Има три свята, съединени в едно, съставят физическото тяло. Главата има общение с мисловния свят. Нашият мисловен свят е свързан с Месечината. Както и да мислите, изведнъж няма да се свържете със Слънцето, понеже човешкият мозък не е достатъчно организиран ако приеме енергия направо от Слънцето, ще се разстрои мозъкът. Тази енергия на Слънцето трябва да мине през Месечината и от Месечината да дойде в мозъка, или другояче казано: слънчевата енергия се поема чрез слънчевия възел, жлезите, които образуват стомашния мозък и оттам енергията се предава горе в мозъка. Трябва да се трансформират слънчевите енергии, за да са поносими за сегашното развитие на човека.

Младите още не са съградили ония духовни органи, върху които Сатурн, Уран и Меркурий се отразяват благотворно. Като не са развили още духовните си органи, щом се намерят под влияние на тия планети, младите употребяват духовните си сили за физически нужди. Вследствие

465 30 П. Дънов. Космос

на което огрубяват. Когато не може да даде правилен израз на духовните сили в себе си, човек непременно ще огрубее. Невъзможно е с физически усилия да имате духовни постижения.

Ако се намали туй число, започва да не ви върви: вие имате 7 милиона пори, 7 милиона антени при всеки прозорец. Ако някои от тези прозорци са запушени, не ти върви. Всичките прозорци, като станеш сутрин, трябва да бъдат отворени. Всичките 7 милиона антени трябва да бъдат настроени, че всичко да възприемате, каквото става по света. Тия антени за невидимия свят са. Любавта си има свои антени, Разумността си има свои антени, Истината си има свои антени. Всичко в света има свои антени! Като възприемате какво става по външния свят, вие ще можете да се ползвате. Такова прекрасно радио имате! Аз се радвам, че приятелите имат малко радио. Някои имат голямо, Най-хубавото радио е главата. По-хубаво радио няма. Туй радио и с 45 милиарда не можеш да го направиш. Има антени за Слънцето, какво става, има антени за Месечината, за Юпитер, за Венера, за Марс, за Уран, за Нептун, за Сириус, за съзвездията, за всички звезди, за всичките вселени.

Сегашният човек не възприема правилно енергиите на Космоса, вследствие на което в известни места на организма се натрупват повече енергии, отколкото трябва, а в други по-малко. Това неправилно разпределение на енергиите създава нещастия и страдания. Природата не търпи никакъв излишък.

Кога боледува човек? Когато кръвта му е нечиста. Когато венозната кръв в организма на човека се пречисти и стане артериална, той преставя да боледува. Кръвта на човека трябва да бъде абсолютно чиста, да не съдържа никакви примеси, никакви чужди елементи, които са в състояние да изменят пътя на неговите мисли и чувства. Ако в кръвта преобладава

желязо, той поризвежда един род мисли, ако преобладава мед, тя произвежда друг род мисли. Изобщо всеки елемент желязо, мед, калай, олово, сребро, злато произвеждат специфично влияние върху мислите и чувствата на човека. В зависимост от това какви елементи преобладават в човека, от астрологическо гледище хората се делят на различни типове: земен тип, юпитеров, меркуриев, сатурнов, венерин и т.н. Всеки тип е представител на известни сили, които се съдържат в човека. Кол-

466

кото по-прост е човек, толкова по-малко планети му влияят. Великите и гениалните хора са обикновено смесени типове, т.е. намират се под влиянието на много планети. Те са многостранчиви и широкогръди хора. Всички органи мозък, дробове, сърце, стомах са съразмерно развити, съотношението между тях е нормално. Гениалността или светостта на човека зависи от правилното и нормално съотношение между мозъка, дробовете и стомаха.

Човек има отношение към Космоса, той е микрокосмос и затова всичко, което е вън, в макрокосмоса, го има и вътре в човека. Колкото планети и звезди има вън, толкова има и вътре в човешкия мозък. Вътрешните Венера, Юпитер или Меркурий са във връзка с външните. Вие имате и едно вътрешно Слънце, което е във връзка с външното.

Френолозите са открили, че центърът на Марс е около ушите и малко над тях. Центърът на Земята е отстрани на главата и малко отпред, където е центърът на користолюбие. Центърът на Юпитер е малко по-горе. Човек трябва да знае и къде в тялото са центровете на Млечния път и на звездите от първа величина. Едни влияния на Венера са отзад на главата, а други са горе на главата, дето е центърът на милосърдието. Всяка планета има три влияния върху човека: физическо, астрално и умствено. Венера като Зорница и като Вечерница има различни влияния върху човека. После и фазите на Венера оказват влияние. Венера има четири фази: при изпразване две и при пълнене две. При изгряването фазите са низходящи, а при пълнене възходящи. За съжаление, сега изучават астрологията като геометрия и не влагат живот в нея.

Според дебелината на сивото вещество е и производителността на човешкия мозък. Колкото по-големи набраздявания има в туй сиво вещество, толкова по-силна е мисълта. Мозъкът е подобен на Земята, която сама по себе си не ражда, а творческата сила идва от пространството тя е Слънцето, което действа върху повърхността на Земята, и понеже има основа, Слънцето гради, произвежда, твори. Човешкият дух е човешкото сърце, което като грее върху мозъка, поражда тези мисли. И волът мисли, но по волски, и змията мисли, но по змийски, и гущерът, и мухата също мислят, но по своему. Сегашният ни организъм е плод на мисълта, която имаме, според тази мисъл и съграждаме. Вие може да направите вашите дробове много широки или главата си много по-голяма,

467

но това не е важно, важното е дали той ще може да я обработва. Като знаем как да овладеем нашия мозък, ще намерим законите, чрез които ще овладеем и Земята.

Сърцето не може да бъде здраво, ако не се свърже със Слънцето.

Има начин за свързване с енергията на Слънцето. Умът не може да бъде здрав, мозъкът не може да бъде здрав, ако човек не знае как да се свърже с Месечината. И стомахът не може да бъде здрав, активен, ако не се свърже с Марс. Те са планетни влияния. Има известни енергии, течения,

с които трябва да се свържем.

Една и съща планета в продължение на една година оказва различно влияние върху даден човек. Защо? Защото и в нея стават различни промени.

През целия ден влиянията на всички планети ще минат през вашия организъм. Някои ще влияят положително, някои отрицателно и тъй съграждат темперамента на човека.

От гледище на астрологията, ако направите хороскоп на някой човек, можете да определите точно годината, деня и часа, когато ще се случи важно събитие в живота му, което да има съдбоносно значение за него. Ако е разумен, той може да избегне това събитие.

Не спирайте вътрешните процеси на живота си! Има естествени процеси на вашето тяло, има процеси на вашето сърце и на вашия ум. Никога не спирайте Божествените процеси, с които природата си служи! И всеки един, който е спрял един такъв процес, той е спрял колелото на щастieto. Когато човек спре процесите на природата, на тази велика работа вътре, той е нещастен. Или казано другояче: всякога бъдете в хармония с разумното в природата. Всяко нещо, което вие искате да постигнете, постигнете го по този, разумния път, по който живата природа го желае. Преди да сте се родили на Земята тя е предвидила всичко за вас. И няма нещо, което някой би ви взел, освен това, което живата природа ви е начертала. Вземете физиогномията, астрологията, хиромантията, всички окултни науки и други, които определят, че човек носи дарбите със себе си. Например, там се показва, че към 20-та или към 30-та година има

468

едно съвпадение на планетите или едно съвпадение на забогатяване, или съвпадение на пътешествие има, или ще постъпиш в някой университет, срещате се с някои хора и се подигате. Като дойде това време, веднага се създават благоприятните условия. Или някъде е турено астрологически, че еди-колко си време ще имате едно голямо нещастие. И да ви предпазят, да бъдете много внимателни, докато минете тази криза. Предвидени са всички тези работи в живота. Във всички окултни науки изключенията са много малки, а богатата, които са вложени, са повече.

Изберете си една слива, една череша и три пъти я целунете: веднъж за Слънцето, веднъж за Месечината и веднъж за Юпитер. Спрете се при числото 3, нататък не отивайте. Да видите каква опитност ще имате. Ако сте имали едно мъчно състояние на ума, ще видите ще се смени ли, или ако сте имали болезнено състояние на стомаха, ще се смени ли. Опитът трябва да почива на нещо реално. Ако правиш опит и няма резултати, или наполовина има само, не си ги направил, както трябва. Природата е отзивчива за всички опити, които са разумни. Всяко разумно нещо носи благословение на човека.

Този е пътят, по който всички трябва да разсъждавате. Но той е много труден път. Труден е по единствената причина, че мнозина от вас не сте запознати и даже тези, които са запознати с астрологията, не може да си служат с тези познания. Запример, един хороскоп за себе си не можете да направите. И като си направите хороскоп, сами не вярвате. Ти сам го направиш, виждаш го и не вярваш, търсиш нещо друго. Но след като ти пострада главата, казваш: "Видях го сега, но не вярвах". Щом е една наука, ще вярваш! Пък някой път направиш хороскопа, дойде времето, не си го изчислил, и ако така не стане, ще се излъжеш. Но това излъгване произтича, че пресмятането не е право. Човек може да постави и себе си на изследване, като второ лице да не си заинтересуван.

Най-благоприятните условия се намират на екватора, понеже там

топлината е най-голяма. На северния полюс е студено. Там студът е най-голям, а на екватора топлината е най-голяма. Следователно става уравнивяване между тия две сили. Сега, къде е северният полюс на човека и къде е южният полюс? Главата е северния полюс, екваторът е неговият пъп, а краката са южният полюс. Там, дето е стомахът, е еква-

469

торът. Храносмилането е турено при най-топлото. Най-благоприятните условия имаме за храненето. Дробовите се намират в умерените пояси. Само мисълта е в студената област. Ако обръщаме повече внимание на стомаха, на екватора живеем. Ако обръщаме повече внимание на сърцето, живеем в умерения пояс. Ако обръщаме повече внимание на мисълта в студения полюс. Следователно животът ще бъде по-усилен, където човек обръща повече внимание. Сега някой път вие разглеждате хората и казвате: "Ядат и пият!" на екватора е човекът. Някой се труди повече той е в умерените пояси. Някой в студения пояс е там умът работи. Всеки един от вас трябва да знае в коя област на живота работи и да вземе подходящи мерки, за да може да се справи. Мислите ли, че всичките хора се намират на едно и също място?

Месечината е майка на човека, на религията, всички религии са образувани все от Месеца. А самият живот, формите на живота, начините, по които сега се образува животът, са организирани от Слънцето; а материалите, с които нещата са облечени, са взети от Земята. Следователно майката се занимава с ума на човека, Слънцето се занимава със сърцето на човека, а Земята се занимава с целия човек, с тялото на човека. Това е една скица и тогава идат другите планети.

По какво ще позная какви промени са станали със самото тяло? Ако имаме една отлична кръвоносна система, ако имаме една отлична дихателна система, ще имаме един отличен темперамент, весел, жизнерадостен, оптимистичен, значи влиянието на Слънцето действа благотворно, а ако имам влиянията на Месечината, по какво ще позная? Ако влиянието на Месечината е взело надмощие, тогава ще имам преодоляващо влияние на венозната кръв, защото Месечината усилва, създава нещата, но не им дава насока, Слънцето ги създава и им дава насока, а Земята в дадения случай е само един бирник, тя обича само да взема, тя е като един банкерин и държи точна сметка: каквото даде, ще си платиш точно. Тя държи сметка по двойното счетоводство. Ако у този човек преодолява влиянието на Земята, той ще бъде скръжав, той е егоист до немай-къде. Той е банкерин.

Засега мисълта се поддържа от Месечината. Слънчевият възел се поддържа от Слънцето. Тези две системи са преплетени, а Слънцето и Месечината са два извора, от които човек възприема енергия.

470

Сърцето не може да бъде здраво, ако не се свърже със Слънцето. Има начин за свързване с енергията на Слънцето. Умът не може да бъде здрав, мозъкът не може да бъде здрав, ако човек не знае как да се свърже с Месечината. И стомахът не може да бъде здрав, активен, ако не се свърже с Марс.

Сега по закона на еволюцията сърцето ще мине към дясната страна или ще дойде в средата. Нито вляво, нито вдясно или малко надясно. Понеже има течения, които вървят отдясно-наляво, ще изместят сърцето. Онези, на които сърцето е вляво, слизат надолу. Всинца още не сте се

спрели, слизате. Като започне сърцето да се измества надясно, тогава ще се каже, че сте подели нагоре към небето. Сега още не сте подели. Тази работа ще бъде много опретена работа. Казвам: най-първо проекцията трябва да се измести. Най-първо трябва да се изместят чувствата. Запример клонищата, които са към юг, са малко по-дълги от тези, които са към север. Плодовете, които се раждат на дървото, които са към юг, са малко по-сладки от онези, които са към север. От какво зависи? Ако вземем полксите и екватора на Земята, лъчите на Слънцето на екватора падат перпендикулярно, а на полксите наведено. В северното и в южното полушарие падат наклонено и те не приемат толкова светлина и топлина, колкото на екватора. Та казвам: този закон е същ. В нас, хората, лъчите на Божественото Слънце не падат перпендикулярно. Мнозина от вас сте далече от екватора, далеч сте от Божествения екватор, някои сте на северния полюс, някои сте на южния полюс.

Ако вземете северния и южния полюс, разстоянието в права линия, то е 12 хиляди километра. То е спрямо Земята. Но в една клетка тия полюси са близо един до друг, не са толкова далеч. На Земята са раздалечени. На всяка малка частица има северен и южен полюс. Защо южният полюс е надолу, пък северният нагоре? Като вземете орбитата, пътят, по който Земята се движи, южният полюс е отдолу, той е по-тежък. Един ден, ако северният полюс стане по-тежък, цялата ос ще се обърне. Ако северният стане южен и южният стане северен, какво би станало на Земята? Даже при сегашните условия постепенно оста се изправя. Изправя се оста, защото южният е по-тежък. Това са отвлечени работи, но всяко изменение, което става на Земята става и в нас. И умът ти трябва да има същите наклони.

471

На северния и южния полюс имате доста вода събрана в твърдо състояние. То е капитал, но този капитал трябва да се превърне. Образува се известно течение, слизате, обикаляте по Земята. Най-благоприятните условия се намират на екватора, понеже там топлината е най-голяма. На северния полюс е студено. Там студът е най-голям, а на екватора топлината е най-голяма. Следователно става уравновесяване между тия две сили. Сега, где е северният полюс на човека и где е южният полюс? Главата е северният полюс, екваторът е неговия път, а краката са южният полюс. Там, дето е стомахът, е екваторът. Храносмилането е турено при най-топлото. Най-благоприятните условия имаме за храненето. Дробовете се намират в умерените пояси. Само мисълта е в студената област. Ако обръщаме повече внимание на стомаха, на екватора живеем. Ако обръщаме повече внимание на сърцето, живеем в умерения пояс. Ако обръщаме повече внимание на мисълта в студения полюс. Следователно животът ще бъде по-усилен там, където човек обръща повече внимание. Сега някой път вие разглеждате хората и казвате: "Ядат и пият!" На екватора е човекът. Някой се труди повече той е в умерените пояси. Някой в студения пояс е там умът работи. Всеки един от вас трябва да знае в коя област на живота работи и да вземе подходящи мерки, за да може да се справи. Мислите ли, че всичките хора се намират на едно и също място?

Сега всеки човек с дребни идеи ще каже: "Чудно нещо! Как се осмеляват хората да казват, че носят Земята и слънчевата система на гърба си, или че са господари на вселената? Възможно ли е това?" Да кажем, че си господар на вселената това подразбира да си я пропътувал от единия край до другия. За разумния човек разстоянието от главата до краката му представлява цялата Вселена. Следователно, когато той казва, че е господар на цялата Вселена, това подразбира, че той познава своето тяло от главата до краката. Значи той носи Вселената в себе си. И колкото време

му е нужно да простре ръцете си от главата до краката, също толкова време ще му е нужно да пропътува Вселената от единия край до другия. Достатъчно е само да мръдне ръката си и той моментално ще измине Вселената от единия край до другия. Нещата са далечни само тогава, когато са отделени от общия организъм. Щом всички са заедно в организма, те са близо. Под думата "близост" се разбира организиране на всички разумни същества в едно цяло. Неорганизирането е отдалечаване. Когато казвате, че някой ви е обидил или ви е напакостил с нещо, то-

472

гава или това същество, което ви е обидило, е вън от общия организъм, а вие сте вътре в него, или и двамата сте вън от този организъм. Щом и двамата сте в общия организъм, между вас не може да съществува никакво противоречие. Може ли да има някакво противоречие между пръстите на ръцете? Какво от това, че едни пръсти са на лявата, а други на дясната ръка? Дали едни пръсти са на лявата, а други на дясната ръка, това е безразлично, те могат взаимно да си помагат. Когато човек свободно, доброволно може да направи една услуга, аз наричам това "слънчев" начин. Защото три начина има. Някой път, като погледнеш един човек, той казва: "Мога ли да ви направя една услуга?" Тия хора аз ги наричам "слънчеви". Два пъти като го погледнеш, той казва: "Мога ли да ви направя една услуга?", той е лунен тип. Три пъти като го погледнеш, той казва: "Мога ли да ви направя една услуга?", този е юпитеровски тип. Най-добрите хора са слънчевите. Като те погледне, веднага е готов да ти направи услуга. Като те погледне, вижда с какво може да ти услужи. На другите двама трябва да им разправяш, че баща нямаш, че майка нямаш, приятели нямаш, сестри нямаш, след това да влязат в положението ти. Слънчевият тип не иска да знае дали имаш баща или майка, той казва: "Този човек има нужда. На този човек трябва да му направиш едно добро." И го прави. Аз бих желал вие да бъдете слънчеви типове. Много малко съм срещал слънчеви типове. В чистите слънчеви типове има изобилие, те са носители на живота и отиват от планета на планета като екскурзанти, а после се връщат на Слънцето. Всеки слънчев тип, като мине през Земята, оставя отражение на Земята. Много слънчеви типове, които имаме на Земята, са отражение на слънчевите типове, които са минали през нея. Да бъдеш под влияние на Слънцето, значи да бъдеш така запълнен със светлина, че да не могат да те изкушават. Когато дойде слънчевият тип, тогава всички други могат да се хармонизират, тогава имаме свършени хора. Някой път астролозите говорят за слънчев тип в света. Слънчевите типове в света са на онази Божествена усмивка. Само в разумния човек има една усмивка. Като видиш някого, няма да забравиш слънчевия тип. Като се усмихне на умрелия, оживява. Усмивка, която не може да внесе едно успокоение, тя не е усмивка. Аз считам, че първият лъч на Слънце-

473

то, то е най-хубавата усмивка. Един момент има, преди да се е появило Слънцето, тогава има една хубава усмивка и ако художниците можеха да я нарисуват, щяха да създадат една от най-красивите форми, които съществуват във физическия свят. Вий ще израстнете и един ден ще станете като ангелите, хубави и красиви. Тогава лицата ви няма да бъдат така посърнали, както са сегашните. Ще имате светли лица, ясни, чисти очи и поглед. Тогава няма да говорите за погребение, но ще говорите на съвсем друг език. Където искате, ще

се разхождате. По Месечината, на Юпитер, на Сатурн, даже и до Сириус. Щом ви дотегне животът на Земята, можете да се разходите по планетите, по различните звезди. Тогава и въпросите лесно ще се разрешават. Когато мъж и жена не се спогаждат, жената ще си вземе билет и ще отиде на Слънцето. От там тя ще изпрати телеграма на мъжа си и ще му каже: "Аз съм на Слънцето". Мъжът ще се почуди, че е отишла на Слънцето, но нищо няма да ѝ каже. Мъжът не може вече да заповядва на жена, която отива на Слънцето и се връща. Жената не може да заповядва на мъж, който отива на Слънцето. Обаче, ако не можете да отидете на Слънцето, непременно ще ви заповядват. Щом искате да бъдете свободни, идете на Слънцето, и като се разходите, върнете се пак назад. Аз ви съветвам често да ходите на Слънцето. Казано е в Писанието: "Слънце на живота". Значи има и друго едно слънце.

Устройство

Мозък

Главата е първият опит, най-гениалното нещо, което човек е създал досега. Всички животни вълците, мечките, тигрите, овцете и др. са създали жилище за себе си, но такова удобно жилище, каквото е човешката глава, нито едно животно не е създало. Главата е във връзка с всичко живо. Тя има своите апарати: свое радио, свои тренове, с всички е в съобщение. Тя е в съобщение със звездите, със Слънцето, с всички планети, с всичката вселена изобщо, както и с Бога. Това са връзки, направени все с главата. Щом бутнеш това радио, веднага ще заговориш с Господа. Ня-

474

кому радиото е ръждясало, той не може да влезе в съобщение с Господа и пита: "Къде е Господ?" Бутни радиото си и ще чуеш Божия глас. Мозъкът на човека е орган на човешката мисъл. С него ние изпитваме мисълта. Значи, когато говорим за мисъл, подразбираме мозък. Като дойдем до човешкия мозък, ще видим, че от дебелината и качеството на сивото вещество зависи производителността на човешката мисъл. Колкото по-големи набраздявания има сивото вещество, толкова по-силна е мисълта. Някои казват, че мозъкът сам по себе си произвежда мисълта. Това не е право. Човешкият мозък е подобен на Земята, която сама по себе си не ражда. Творческата сила на Земята иде от пространството, от Слънцето, което действа на повърхността ѝ. Понеже Земята има основа, върху тази основа именно Слънцето гради, произвежда, твори. Човешкият дух е човешкото слънце, което като грее върху мозъка, поражда мислите.

Всяко същество мисли. Вие мислите, че волът не мисли. И волът мисли, но по волски, ограничено; и змията, и гущерът, и мухата всяко същество мисли, но според своята мисъл създава своята къща или своето тяло, своя организъм за живеене. Сегашният ни организъм е плод на нашата мисъл. Човек гради според своята мисъл. Чрез мисълта си човек може да разшири дробовете си колкото иска. Ако човешкият дух прави усилие, той може да направи главата на човека много голяма, но не е достатъчно само главата му да бъде голяма. Важно е дали той ще може да я обработва.

Пирамидалните клетки по повърхността на мозъка са носители на човешката мисъл. Когато човек мисли, тези клетки се изправят, допират се с крачката си една до друга и тогава човек мисли, а когато си почива, тези клетки са свити.

Мозъкът е свързан с Луната. В моите изследвания съм дошъл до едно заключение. Казват, че Земята е 56 пъти по-голяма от Луната. Мозъкът, който има човек, трябва да бъде пропорционален на теглото му. Ако

мозъкът е 1 200 грама, каква тежест трябва да има? Един човек, който има мозък 1 200 грама, неговият ръст не трябва да бъде по-висок от 165 сантиметра, не трябва раменете му да бъдат по-широки от 64 сантиметра. То са научни данни.

475

В човешкия мозък има цели области, които са празни, не са разработени. Те са като пустини. Защо са пусти тия места? Вода няма в тях. Водата е потънала дълбоко някъде, на около 2с3 хиляди метра дълбочина. Защо е станало това, и то си има своите причини. Сега Сахара е едно от лошите места за живеене, но един ден тя може да се наводни от Средиземно море и да стане добро място за живеене. Тогава европейците ще могат да живеят в покрайнините на Африка.

Казвам: съвременните хора имат по една такава Сахара в своя мозък. Както в света съществуват 5 континента, така и в човешката глава има 5 чела. Днес едва предната част на единия лоб се разработва, а трябва всички тия 5 чела да се разработят добре. Първоначално се е развивала страничната част на човешкия мозък, както това и до днес виждаме в животните, главно в хищните животни тигри, лъвове и др. Тревопасните пък, развиват друга част на своя мозък. Едва човек е започнал по-съзнателно да работи, да развива и други части от своя мозък.

На човека са дадени главно две области от мозъка да развие. Той трябва да завладее тия две области от мозъка си. Тези области са моралната и умствената. Тях трябва той да развие. За да ги развие правилно, той трябва да разбира законите на природата. Ако той се развива правилно, тогава в горната част на мозъка ще се родят женските хормони, а в предната част на мозъка ще се родят мъжките хормони. Като се съединят тия два вида хормони, те ще родят една нова форма, която ще предизвика подмладяването.

Един ден човечеството на Земята ще бъде организирано, както мозъкът е организиран сега. В мозъка има 3 милиарда и 600 милиона клетки, които са си разпределили работата.

При сегашното състояние на еволюцията, светлината има четири направления на физическото поле, четири направления вълни, по-слаби и по-гъсти, а по-гъстите образуват задната част на мозъка. Главата расте тогава отзад. Както тежестта на мозъка у животните е зад ушите и вследствие на туй тия животни са заставени да ходят на четири крака. У растенията тежестта е отдолу, в корените, вследствие на това те са принудени да бъдат поставени с главата надолу към земята, за да пазят равновесие. У човека движението на светлината е отпред. Тежестта на

476

мозъка е отпред, пред ушите и вследствие на това е бил заставен да се изправи на два крака, за да пази равновесие. Четвъртото състояние започва сега, то е състояние нагоре и образува чисто духовните, Божествените чувства у човека висшият свръхчувствен свят. Тъй щото, когато във вас светлината действа в четири направления отзад, отвътре, отпред и нагоре, образува се един кръст. Тогава, като начертаем този кръст, според дължината на всяка една част на кръста ще познаете в кое направление светлината е по-силна. Ако западната част на кръста е развита, значи животинското естество е по-силно. Ако долната част на кръста е по-дълга, тогава растителните стремежи у вас са по-силно развити. Ако източната страна на кръста е по-дълга, значи човешките способности и чувства са по-силно развити. Противоположната нагоре, горната част,

показва Божественото у човека.

И тъй, ако спуснете една отвесна площ отгоре надолу, успоредно на главата на човека, той се разделя на две. Задната част е лявата пътека на неговото движение, а предната част на главата е дясната пътека.

Ако спуснете друга площ от запад към изток, имате друго едно деление: дясната част на мозъка е правият път, а лявата част на мозъка това е широкият път. Първото състояние показва само състоянието на душата. Стремехът, това е левият път, принципно. А пък правият път това са вече действия. Защото в правия път върви само онзи, който действа, а в широкия вървят онези, които не действат.

Между Слънцето и човешкия организъм съществува такава връзка, както между Бога и човешката душа без тази връзка човек не може да се развива. Умът на човека може да се развива само под влиянието на Божия Дух.

Ако искате да разберете човека, да знаете какъв капитал носи, обърнете внимание на неговия мозък. Има една наука, която хората още не познават, тя е тъй наречената "наука за мозъка". Ако отворите мозъка и наблюдавате промените, които стават с пирамидалните клетки на мозъка и със сивото вещество, ще забележите, че в различните хора поети, учени, философи, добродетелни и праведни, промените са различни. Мозъкът на всички хора не е еднакво организиран, поради което те се проявяват различно. Изобщо мозъчните клетки, както и клетките на нервната система на праведния човек се различават от клетките на обикновените хора.

477

Мозъчната система може да уподобим на корените, а пък клонищата уподобяваме на симпатичната нервна система. В растенията главата е долу, мозъчната система е долу, а симпатичната нервна система е горе. В човека имаме точно обратен процес, мозъчната система е горе, а симпатичната нервна система е долу. Това е пътят, който е изходен. Когато човек е слизал, той е бил под влиянието на силите, които са били в центъра на Земята. Корените се привличат от центъра на Земята, привлечени са от Земята. Главата представя клоните, долните корени представят неговата симпатична нервна система. Клоните горе представляват мозъчната система. Но по-рано е било обратното: неговата симпатична нервна система е била в клоните, а мозъчната система е била в корените. Може да си представите тогава човек с главата е бил заровен в земята, а симпатичната нервна система е навън, в листата. Листата са неговите дробове. Дробовите му са излезли вън, той диша с тези листа.

Цялата повърхност на човешкия мозък и на човешкото тяло е един възприемател на разни енергии, които идват отвред, от цялата природа. Умът и сърцето работят с енергии, които работят в две противоположни посоки: сърцето работи от ляво на дясно, а умът от дясно на ляво. От тези два вида енергии се образува цял кръг. Ако енергиите не се срещат по този начин, никаква светлина няма да има.

Понякоя път вие правите погрешки по единствената причина, че нямате достатъчно светлина. Не че не сте добри. Добри сте, но нямате достатъчно светлина във вашия мозък, понеже едното полушарие на мозъка ви е съвсем неорганизирано. Човек работи засега само с дясното полушарие. Едното полушарие седи в запас, лявото полушарие седи в запас. От това мозъчните способности и чувства, мозъчните центрове, с които човек работи, някои са полуразвити.

Сърцето като помпа трябва да изкарва кръвта и да я разнася по цялото тяло, да храни целия организъм. Работата на ума пък е да изпраща

електрическа енергия към мозъка, по цялата мозъчна система, за да може човек да работи. Човек работи чрез нервната си система. Ако нервната система в него не работи, никаква работа в организма не може да се

478

извърши. Ето защо, човек трябва да бъде внимателен, да не прекрати по някакъв начин Божествените енергии в природата.

В Слънцето има музика, тя влияе на слънчевия мозък. Има музика и от Луната, тя влияе на ума. Нашата музика не е още слънчева музика, тя е лунна музика.

В мозъка има специфични клетки, които възприемат светлината на Слънцето във всичките ѝ гами, които са 52 на брой. Ние възприемаме само две. Други клетки пък възприемат енергиите на Земята.

Ако бялата светлина би се използвала в човешкия ум тъй, както трябва, мозъкът би се поставил в нормално състояние. Но в сегашното състояние обикновено човешкият мозък приема много повече от червените лъчи на Слънцето и вследствие на това хората са много воинствени.

Мисълта е отпред, с предната си част на главата, с челото мисли човек. Щом човек мисли със задната си част, то са чувствания. Той чувства отгоре, той чувства отстрани на главата, той чувства със задната си част на главата, но мисълта е само отпред. Само голата част на човешкото лице, дето няма косми, само с нея част човек мисли. Ония части, дето има косми, с тях само чувства човек.

В предната част на мозъка се сформират едни бели нишки, които са тъканите на човешкото съзнание. От тия, белите нишки, зависи как човек възприема светлината, от тях зависи как възприема слуха. Всеки един от вас може да направи един опит. Ние схващаме звуковете, но някой път схващаме и някои мисли. Един човек мисли нещо и другият казва: "Слушам, какво искаш да ми кажеш". Той нищо не му е казал, но като помислил, онзи е схванал мисълта. Ухото в този човек е силно развито и той схваща мисълта като звук. Има звукове спотаени, които образуват Любовта, отразяват се. Ти знаеш, че този звук само Любовта може да го произведе. Като дойде доброто, само то може да го произведе. Има звук, който само Любовта може да го произведе. Само разумният човек може да произведе един звук. Няма нищо скрито покрито в света. Нещата са скрити и покрити за онези, които не разбират Божиите закони. Затова по възможност всякога се стремете да облагородявате себе си. Значи

479

да слушате ума си, хубавото в ума си. Онзи ум, който не произвежда във вас сътресение. Всякога като дойде една хубава мисъл, подига те. Слушайте сърцето си, когато дойде едно благородно чувство във вас, пак се усещате подигнати.

Музиката лекува. При лекуване на каква и да е болест не се иска никакво голямо изкуство. Съвременните лекари си служат с някакви лекарства, с които притъпяват чувствителността на човека и той не усеща големи болки. Болката се намира на предната част на мозъка. Там има безброй бели нишки. Съвременният човек чувства болките повече, отколкото човекът на миналото. Той е по-чувствителен. В мозъка има ред съединителни нишки, които предават съпротивлението на мозъка. Някои големи съпротивления се предават като големи препятствия, а някога тия препятствия се предават като голяма болка. И човек може така да пресече тази болка, че никак да не я чувства. Когато трябва да се направи някаква голяма операция на човешкия организъм, лекарите

упояват болното място с кокаин, да не се усеща никаква болка. И наистина, болното място става безчувствено като дърво и лекарят спокойно реже. Обаче, като се свърши операцията, болката се удвоява. Природата не обича да се притискат нейните енергии.

Мозъкът трябва да се пази в нормално състояние. Съвременните хора са мозъчно изтощени. Защо? Те се тревожат за нищо и за никакво. Всички хора чертаят нови планове и проекти за Господа. Всички проекти, които хората отправят към Бога, ще отидат в архивите на забравата. Преди това Господ преглежда всеки човешки проект, всяко негово недоволство и после го отправя в архивата. Оттам го изпращат назад на Земята.

Слънцето има три фази. Нашата висша разумност се регулира от слънчевата енергия. Нашето сърце, то се регулира от Слънцето, дейтелността ни се регулира от Слънцето. Вие мислите, че от ума излиза светлина. Ни най-малко умът не носи засега светлина. Ако вземете ума, мозъкът е студен. Мозъчното вещество е най-устойчиво. В него има голямо напрежение, то издържа. При разните болести тялото може да изгуби 30-40 кила, мозъкът не се губи, много устойчив е. Мозъкът се намира под друго влияние. Единственото, което е свързано със Слънцето, то е сърцето слънчевият възел. Най-близо до сърцето е слънчевият възел, или душата е, която е свързана със Слънцето.

480

Засега мисълта се поддържа от Месечината. Слънчевият възел се поддържа от Слънцето. Тези две системи са преплетени, а Слънцето и Месечината са два извора, от които човек възприема енергия.

Вътрешното сърце, не това, което движи кръвта, а това, в което се образуват чувстванията, е наречено "слънчев възел". Този слънчев възел е орган, който събира слънчевата енергия. Умът е орган, който събира енергията от Луната и на всички други планети и звезди, складира светлината и прави фините материали, образите на мисълта.

Мисловният свят във физическия свят е главата, чувственият свят са дробовете, а волевият свят е стомахът. Тия три свята, съединени в едно, съставят физическото тяло. Главата има връзки с мисловния свят. Нашият мисловен свят е свързан с Луната. Както и да мислите, пряко не можете да се свържете със Слънцето. Човешкият мозък не е достатъчно организиран и ако приеме енергия направо от Слънцето, ще се разстрои. Тази енергия от Слънцето трябва да мине през Луната и от Луната да дойде в мозъка. Или другояче казано: слънчевата енергия се приема чрез слънчевия възел, чрез жлезите, които образуват стомашния мозък, и оттам енергията се предава горе в мозъка. Трябва да се трансформират слънчевите енергии, за да са поносими за сегашното развитие на човека.

Задачата на съвременната наука е да започне да изучава човешкия мозък от всички страни. Той още не е изучен както трябва. Нещастията в съвременния живот се дължат на факта, че повърхността на нашия мозък не се еднакво огрява. И повърхността на нашето сърце не се еднакво огрява. В това отношение нашият мозък представя слънчева система. Мозъкът представя движение на Земята около Слънцето, а симпатичната нервна система представя движението на Земята около своята ос. Следователно, симпатичната нервна система се занимава с храносмилането, както Земята около своята ос се занимава само със себе си. Всички нещастия на Земята сега произтичат от онова неестествено състояние, в което се намират нашата симпатична нервна система и мозъчна система. Мозъкът има точно такива равнини както Земята. Както е устроена Земята, така е устроен и мозъкът на човека според правилата на Земята. За вбъдеще Земята ще има точно формата на главата, така ще бъде набраздена.

В мозъка именно се отбелязва човешката мисъл. Той е като градина каквато е почвата в човешкия мозък, такива ще бъдат и неговите мисли. В човешкия мозък има същите зони, както върху Земята. В него мислите растат така, както на Земята растат цветята. И в човека има същите пояси, както и на Земята. Например тропическият пояс на човека се намира при ушите. От този пояс произтичат всички нещастия, всички най-лоши работи. От този тропик се създават всички войни, всичкият материализъм в света. И онези, които се занимават с тия научни изследвания, са се добрали до известни данни. Около ушите, около този тропик се образува един кръг и ако диаметърът на този кръг се увеличава и дохожда до 19 сантиметра или 21 сантиметра в дължина, а 14 сантиметра в широчина, този човек е кротък и миролюбив. Ако пък широчината му е 15 или 16 сантиметра, този човек е склонен към престъпления. Значи при ушите се образува една елипса, от диаметрите на която зависи характерът на човека.

В твоя мозък може да се набере енергия, която да убие някого. Днес събираш, утре събираш и ако не знаеш как да се справиш с тази енергия, един ден в тебе ще се роди едно престъпно желание. И при това престъпно желание, онези, които изучават човешката природа забелязват, че главата започва да расте повече в широчината, отколкото във височина. Когато отношението на широчината и дължината се измени, непременно престъпността ще дойде. Когато пропорцията се измени има известна пропорция, математическо отношение между дължината и широчината на мозъка когато мозъкът стане по-широк, отколкото дълъг, престъпността иде и като следствие на широчината на главата стават експлозиите. Доброто на човека зависи от височината на мозъка, туй разширение дава енергия, устойчивост на характера. Дължината дава пластичност, подвижност. Моралът зависи от височината на мозъка. Тук има едно отношение трета линия ако теглите към една хоризонтална плоскост, то е един перпендикуляр. Имате две величини, които се прекръстосват: широчината показва енергията на човека, а височината на мозъка показва онзи морален и умствен устой, който има човек за постижения перпендикулярът на човешкия мозък показва възможността, която човек има за постижение. Следователно, ако този перпендикуляр няма правилно отношение към плоскостта на самите линии, към дължината и широчина-

та на мозъка, няма нови отношения. Тогава нищо в света не може да се постигне, а за да се постигне, имаше известни закони, които трябваше да се спазват отначало между хората. В цялото общество, в начина на мисленето, в обществения живот, в духовния живот, навсякъде трябва да се спазват тия правила. Сега имаме хора с асиметрични глави. Разместени са диаметрите, разместени са перпендикулярите и вследствие на това имаме всичките противоречия.

Тогава какво се изисква? Да се оправи този перпендикуляр на човека, този перпендикуляр трябва да съответства с центъра на Слънцето и трябва да съответства и с центъра на Земята, и тогава отношението между двете линии трябва да съответства на онази площ, в която цялата слънчева система се движи. Широчината и дължината съставят диаметъра на тази слънчева система, това е орбитата на Земята и на всичките планети. Ще имате тогава едно съотношение. Щом имаме това съотношение, ще имаме един гениален човек, ще имаме един светия, един махатма. Ако

няма едно вътрешно съотношение между тези линии, тогава ще имаме обикновени хора, които се приближават към правата линия. Представете си, че АВ представлява дългият диаметър на човешкия мозък. Тази линия представлява един човек супергениален. Такива хора органически не съществуват. Колко сантиметра мислите, че има тази линия? Тя е дълга четирийсет и един сантиметра, а AD е дълга дваайсет и един, тя показва височината на главата. Този човек е един гений на злото, този човек ще направи много бели. Няма контрол той. Той мяза на вода, която влече всичко, камъни, дървета. Значи не е един човек, който е организиран в себе си. Казваме често, че вашата енергия трябва да се организира, материалът, който имате, трябва да се организира. Казвате: трябва да търпим. Търпението е процес на организиране, милосърдието е процес на организиране, благоразумието е процес на организиране, музиката е процес на организиране. Трябва да се организираш. AC е вече линия на проявление. Тия са основни дадени линии. Какво е AC? AC е хипотенуза. Човешкият мозък не е еднакво организиран. Част от човешкия мозък е полуорганизиран. Човешкият мозък, и той е в процес на развитие и всичките нещастия в света произтичат от неорганизирания мозък на човека. Запример, ще намерите, че на някой човек всичките нещастия произ-

483

тичат от задната част на мозъка. Неговата глава е така завъртяна, има повече мозък отзад, отколкото отпред. А пък този, задният мозък, той много обича много да яде и да пие нашироко, обича удобства в света и затова заборчава и през целия живот само дългове изплаща. Ако малкият мозък не е организиран, знаете какво ще произтече от него. Всички бели на хората произтичат от малкия мозък. Ако е неорганизиран, той няма да се задоволи. Ако е мъж, няма да се задоволи с една слугиня: 2, 3, 5, 10 слугини иска да му шетат. Ако е жена, обича да има не един слуга мъж, но тя иска 10 слуги мъже, жени не може да търпи.

Мъдрост и дълбоко знание е нужно да имаме за своя произход. Човек има велик произход. Той е забравил това, достатъчно е само да си спомни. Той идва от едно място на светлината, влиза в тъмнината, но тази тъмнина е преходна и човек пак ще се върне към светлината, оттам, откъдето е дошъл. Светът не е илюзия. Той не е въздухообразен свят, той не е един воден свят, един свят, който може да го опишем, но един свят, в който съществува вечното щастие, вечната радост. Свят, в който няма абсолютно никакво противоречие и всичко онова, което желае душата ти, може да го постигне, няма да бъде тъй ограничен. Това са бъдещи перспективи. Аз говоря за неща, които след милиони години може да станат. Сто милиона години са като 20 години.

Човешкият мозък след хиляди години, след 10 хиляди години, ще има работа за още 100 милиона години. Сегашният мозък има още за 100 милиона години да се разработва. И след 100 милиона години човешкият мозък едва ли ще тежи два килограма. Но този динамичен мозък няма да бъде като сегашния той ще бъде почти безсмъртен мозък и няма да умира. Човек ще си пренася своето имане навсякъде. Два килограма да се носят не е тежка работа.

Центрове

Ако ние направим 49 дупки понеже 49 центъра, 49 способности и чувства има човек, ако на всеки център направим на костта по една дупка около 1 сантиметър, ако направим 49 дупки, ще видим, че мозъкът изскача като рогове през тия дупки. Ако човек стане религиозен, от дупката,

която е над този център, ще се покаже един рог. Ако станеш милостив, пак рог ще излезе от съответния център. Ако станеш философ, пак рог ще излезе. Ако се влюбиш, пак рог ще излезе отзад. Доста големи рокове ще излязат. От големината на рога ще зависи и силата на съответния център. Колкото рогът на Любовта е по-голям, и Любовта е по-голяма; колкото рогът на Любовта е по-малък, толкова и Любовта е по-малка. Рогчетата ще видим да изскачат отвсякъде. Някой рог може да бъде от 1 сантиметър, 2, 3, 4, 5 сантиметра. Ще се научим да смятаме. Сега мозъкът е турен в черепа, има напрежение и някой път казвате, че главата ви ще се пукне. Че как няма да се пукне напрежение има.

Влизам в гимназията, казвам: "Ще направя един опит, правя известни изследвания, да проверя туй, което аз зная, вярно ли е, или не, колко на стоте е вярно". Казвам: "Изберете ми 10 ученици най-способни, 10 души средни и други 10 души най-слаби. Нищо друго няма да ми кажете и аз ще определя техния характер. Много материално ще определя за бъдеще какво ще стане от тях." "Как може?" "Как може, няма да ме питате, това е теория. Аз искам да зная от вас дали това, което ще ви кажа, е вярно, а откъде аз го зная, няма да питате." Казвам за един ученик: "Този, в математиката, от 10 задачи, 3 остават нерешени. Така ли е?" "Така е." "Този казвам от 10 задачи 4 разрешава, другите не може. Така ли е?" "Така е." "Този от 6 задачи една решава. Така ли е?" "Така е."

Не ме питайте как познавам. Това е наука. Турено е в главата. Виждам го. Неговата глава показва, че в миналото е бил немарлив. На този ученик, казвам, майка му е здрава, баща му бил богат, заможен, роден е при много добри условия, не знае какво нещо е сиромашия. На лицето е написано туй. Този, хубавият организъм, даровит е, това е писано на лицето му, че това и това ще стане. Отгдето познавам, няма да питате. Отгдето го зная, не е важно, но искам да знам вярно ли е това и колко на стоте е вярно.

Казвам: туй е вярно и по отношение на човека. Човек, ако не мисли, казва: "Мене не ме интересуват религиозни въпроси." Може нас да не ни интересуват формите на религиозния живот, но религиозният живот като сила съществува. Следователно, един духовен живот нас трябва да ни интересува, понеже той има голямо влияние. Вие може да кажете, че вас и светският живот не ви интересува. Ще ви интересува, понеже вие

сте под влияние на този живот. Вас ще ви интересуват и светския, и духовния живот, какъвто и да е живот ще ви интересува, понеже той има известно влияние върху вас. Вие не може да се избавите от влиянието на живота. Вие не може да се избавите от влиянието на светлината, дали вие я разбирате или не, то нищо не значи, но вие не може да се избавите от нейното влияние. Ти трябва да разбираш законите, по които светлината действа и законите, по които тъмнината действа, за да вземеш предпазителни мерки или да вземеш мерки, с които да използваш светлината. Същото е и в музикално отношение. Ако изучавате челата на всички музикално гениални хора, ще намерите къде се намира музиката в челото на човека. Ще видите по какво се различават гениите в музиката. Или пък, ако изучавате гениите във философията, в техните чела ще видите къде се крие тяхната философия. Казват, че над челото има известни места, които определят гениалните философи. Философията е една сила в света, която действа. Музиката, и тя е една сила. Музиката спада към способностите. Музиката не е чувство. Само умният човек може да пее. Глупавият не може да пее, той само църка.

Запример вземете центъра на човешката справедливост: някой човек не е справедлив, не е съвестен. Чувството на съвест е чувство, не е способност. Някои хора не може да бъдат съвестни, обичат да лъжат, да крадат, съвестта е слабо развита у тях. Някои хора са съвестни, справедливи. После, има някои хора са набожни. Да бъдеш набожен не е способност, то е чувство. В някои хора това чувство е развито, а други го нямат. Някои хора имат чувствата на вяра. И вярата е чувство. Той вярва. Но у някой вярата е слабо развита, той не вярва. Като дойдем до човешките способности, те са недоразвити. Колко хора са идвали при мене и са се оплаквали! Аз като ги погледна, виждам откъде иде. Най-първо в него способността за време не е развита, после способността за интуиция, за пресмятане на времето не е доразвита. Виждам, че центърът на причинността да разсъждава от причина към следствие, е слабо развит. После, наблюдателните способности, и те са слабо развити. Той е станал търговец, взел стока, която на хората не е потребна, забатачил. Казва: обрали го. Какво ще го оберат? Той турил 10 души слуги в джукана си, а той си държи ръцете отзад. Той не разбира, че тия слуги обичат да пооткрадват. Днес, каквото вземат,

486

5 на господаря и 5 в джоба, утре 5 на господаря и 5 в джоба и работите не вървят. Най-първо, като дойде един слуга, ще видиш главата му дали е развита. Някой казва: "Но какво ни казва той, аз съм честен човек!" "Да видя главата!"

Хората са станали неврастеници по единствената причина, че енергията, която се заражда, не турят на място. Тази енергия може да се прати в горните центрове на мозъка на главата отпред, отзад или отгоре. Онези хора, които се сърдят, главата им е по-широка, отколкото трябва. Личните чувства са развити повече, отколкото трябва.

Човек трябва да развива своето чело на широчина. Ако челото върви като у китайците, ако разумния живот върви по този начин, вие не сте разрешили въпроса. Ако триъгълникът на лицето долу се стеснява, вие отивате към разрешение. Но колкото лицето долу се заобля, то ни най-малко не е разрешение на въпроса. Туй разрешение трябва да го обърнете горе. Отгоре има място за разширение, но долу непременно трябва да се стеснява. Тогава, щом долу челюстите на човека се стесняват, лицето става крушовидно, той започва да мисли. Казвам: най-първо всичко зависи от вас. Вие днес не искате да мислите, утре не искате да мислите, най-после вие губите условията. Ти ще градиш. Хиляди години се изисква, ред поколения да мислят, докато се създаде това.

В човека има един център, наричат го "стяженолюбие". Той ще те финансира, ще контролира. Той се намира отстрани, при слепите очи. Като осиромашееш, казва: "Пари!", или: "Къща!", или: "Ниви!" "Тази банка не може да работи, капитал трябва!" И тогава френолозите, които изучават човека, намират начин да определят колко са капиталите, измерват и казват: колкото е по-широка главата при слепите очи, повече капитал има, колкото е по-тясна, по-малко капитал има. Капиталът в кокошките е слаб. Дай й цяла крина жито, ще го разрови, ще го разхвърли. Ако дадете на катерицата, след като се наяде, другото, което остава, ще го закътта за после. Мравята, и тя прави същото. Пчелата, и тя закътта. Тя, ако намери някъде малко мед, ще извика цял взвод, цял един полк, цяла дивизия ще дойдат от пчелите, атакуват и достатъчно е един-два часа, и цялата дивизия със своите офицери накачат. Като атакуват, всичият мед ще бъде задигнат, а питата ще бъде оставена. Питам: ако пчелите

вземат меда, зло има ли? Ако се остави, ще се развали. Те, като го вземат, пресен е. Човек като извади меда, медът се захаросва. При пчелите седи в нормално състояние. Те поддържат известна температура и не се захаросва.

Урокът, който трябва да извадите от пчелите, е следният: в себе си трябва да поддържаме онази топлина, при която нашите способности, нашите чувства, нашите сили, да не се изменя техният вътрешен състав. Центърът на паметта се намира в средата на човешкото чело. Хора, които имат силно развита памет, са обикновено добри историци. Историците имат изпъкнало отпред чело. Това може лесно да се провери. Ще забележите, че историците обикновено помнят добре събитията и датите. Как са развили своя център? Те са хранили с кръв добре своя център, запазвали са неговата енергия, не са я оставяли да изтича навън като през някакъв канал. Ако не храниш мозъка си както трябва, ти не можеш да станеш учен човек.

Ние, съвременните хора, сме се научили да разваляме. Най-първо, нямаме една представа колко време е взело на невидимия свят, докато се създаде човешкото тяло. Само тялото да се създаде колко време е взело, в това тяло докато се вложи човешката душа, да се приспособи, да се образува човешкото сърце, да се създаде мозъкът, човешката разумност. Даже най-учените хора нямат ясна представа колко време е взело. Те мислят, че човек с целия мозък мисли. Казват: "Умен човек е". Философът е философ, защото отпред на челото си има два центъра, които са изпъкнали и там е философията. Той търси причините на нещата. Който няма тия центрове, той с философия не се занимава. Някой е набожен, но горе на главата си, на най-горната част на темето, има един друг център, едно чувство, което прави човека набожен. Който няма туй чувство развито, казва: "Това са празни работи". Някой човек обича красивото има една линия на челото отстрани. Който я има, обича красивото, който я няма, не обича красотата. Някой човек е паметлив на средата на челото има един център. Казва: "Без памет може ли?" Не може. Знанието е тук на челото. Религията е отгоре на главата. Народът, обществото седи отзад. И семейството е там. Всичките престъпления, всички жертвоприношения, всички касапи, военни, са все при ушите отстрани.

Центърът на интуицията е в центъра и над челото, а центърът на ясно-видството е отстрани и над челото. Центърът на Духа е между веждите. Вие, като седите тук, нямате всички едно състояние. Не мислите еднакво. Някои от вас мислите за прехраната си. Къде му е умът тогаз? (Учителя посочи долната част на челото.) Някой седи и казва: "При тази работа аз трябва да бъда малко по-твърд". Коя част на главата е деятелна? Тук, зад темето. (На темето.) Някой мисли за своето достойнство. И на него умът му е отзад. Някой може да мисли да направи някое добро. Умът му е деятелен отпред, отгоре. А пък някой е предпазлив. Умът му е отстрани. Изобретателността е в слепите очи.

Когато се набере излишна енергия в предната част на мозъка, човек започва да мисли. Когато се набере излишна енергия на темето му, на горната част на главата, човек се моли на Бога. Когато се набере излишна енергия при ушите му, човек започва да се бие и кара с хората. Когато се набере излишна енергия отзад на главата, човек започва да мисли за образуване на семейство, за създаване на деца. Това са новите, научните

данни, с които разполага новата наука.

Вземете един човек, който е женкар. Зад ушите му ще пипнеш, женкарството му ще го намериш зад космите. Може да е владика, какъвто и да е, дали е мъж или жена, без разлика. Ще познаеш, пипни зад ушите. Този център отзад е.

Способността на инженера да строи се крие в областта на слепите му очи, както и в предната част на главата. Художникът, който разбира от изкуството, крие своята способност отстрани на главата, в тази част на мозъка, но същевременно той има и творчески ум. Онзи човек, който обича да се кичи, да се облича добре, да се докарва пред хората, крие своята черта отчасти в задната част на мозъка, отчасти и в страничната част.

Нетърпеливостта на човека е в тези скули. Всичката ваша нетърпеливост и своенравие е в скулите. Някой път се заинатиш в нещо, причината е в скулите. Спирачка са тези скули. Имате своенравие. Не искате

489

да учите. Туй неразположение се дължи на скулите на лицето. Казвате: "Животът няма смисъл". Пак причината е на туй място. Понеже долната част на челото е свързана с низшите чувства на животните. Долната част на челото е свързана с животинското царство. Те се занимават с елементарни работи. Там не се изисква голяма философия. Казва: "Аз искам само да го видя". Един предмет искаш да го видиш колко е голям. Една ябълка искаш да я видиш колко е голяма. Защо се интересуваш колко е голяма ябълката? Ти искаш да видиш големината ѝ, за да знаеш ще ти стигне ли за ядене. Хлябът те интересува за ядене, дали ще ти стигне. Някоя дреха те интересува дали пък ще ти послужи. Тия неща са тук, долу на челото.

В горната част са положени всичките способности на човека, същинските способности. В долната част, над веждите, са турени седем способности: форма, величина, тежест, цвят, порядък, изчисление. А отдолу се намира езикът. Седем способности, да говориш е умствена способност. Отдолу под окото е турен езикът. Когато окото е изпъкнало, речта е развита. Речта се намира зад зрителния нерв. Цял един физиологически процес е. Онези, които се занимават с анатомия, знаят къде се намира центърът на очите.

В средната част на челото има четири способности: тон, време, местонахождение и памет туй е духовният свят. В Божествения свят имаме веселие. Веселостта е способност, която принадлежи към Божествения свят. Да бъде човек весел не е качество на физическия свят. Ако искаш да бъдеш весел, невъзможно е на Земята. Може ред и порядък да имаш, с цветя може да се облечеш, но да бъдеш разположен духом, то е качество на духа. След туй иде причинността, философията, че всяко нещо си има своя причина, и най-после има една проникателност, да проникваш в бъдещето, което Бог е създал, това е Божественият свят. Събрал ги е от едната страна, това са четиринадесет способности.

Вярата, ясновидството, виждането в онзи свят зависят от особен център, който хората имат на главата си горе. Тези хора се отличават. На другите хора не са им направили прозорците. Някои хора нямат прозорци. За някои хора можем да кажем, че за тях едва сега са заръчани прозорците да дойдат майстори, да направят прозорците, ще влезе слънчевата светлина. На някои хора къщата им е много светла, а на някои съвсем

490

тъмна. Някои мислят, че това е една дарба. Тази дарба всички хора имат, но всички не се занимават с чувството на вярата. Някой път те считат, че вярата е преходно чувство, че е една илюзия да вярва човек. Това зависи от неговия ум. Човек, който има вяра, той има един отлично възпитан ум, за да може да направи едно различие в онези неща, които вижда. Ако темето на човека е вирнато нагоре, този човек е крайно сприхав, той живее само за себе си. Ако постепенно тази част на главата, която е пред темето, почва да се издига, то вече имаме едно развитие. Ако точката (пред тази част на главата, където е центърът горе) е изпъкнала, у този човек милосърдието е развито. Може да наблюдавате всички хора, които са милосърдни. Всеки човек носи милосърдието в себе си, но трябва да го развива.

Същото е и за религиозните. Онези хора, които не са религиозни, главата им горе в средата има седловина. Когато това място почва да се издига и изпъква, тогава човек е вече религиозен. Всичко в човека трябва да се развива. Горе, в средата на главата, е центърът на Любовта към Бога. Това е специфичната Любов, първата Любов, която дава подтик на човека. Ний трябва да се приближаваме при Бога.

Какво нещо е Любовта? Както ви казах тази сутрин, тя е едноцентрична. Мъдростта има три центъра. Няма да се спирам да обяснявам това, как е трицентрична Мъдростта. Нали говорят за троеличието на Бог с три центъра.

Любовта има 3 полюса, свързани с 3 различни центъра: любов към Бога, който център се намира в горната част на главата; любов към ближния, който център се намира в средата на главата; и най-после, любов към себе си, чийто център се намира в малкия мозък. Последната любов е най-груба, поради енергиите, които се развиват у човека. Днес хората живеят специфично с тази любов, вследствие на което мислят само за себе си.

Най-важна любов е любовта към Бога. Този център е от най-голямо значение у човека. И ако българите са страдали досега толкова много, това се държи на факта, че у тях тази жлеза, този център на любов към Бога е слабо развит. У славяните, обаче, този център Любов към Бога е най-силно развит. Затова именно на тях е дадено толкова много земя.

491

Защото те обичат Бога. Няма народ, на който Бог да е дал толкова много земя, както на славяните. Докато славяните обичат Бога, всичко ще имат. Щом изгубят любовта си към Бога, всичко ще изгубят. На какво се дължи силата на човека? Силата на човека се дължи именно на тази жлеза у него, на Любовта му към Бога.

Много хора днес искат да служат на Бога, но преди това очакват доказателства за съществуването на Бога. Какво доказателство може да ви се даде за това, освен възможността да се свържете с онзи център, който се намира на горната част на главата! Това е центърът, който доказва на човека, че съществува една Любов в света Любов към Бога. Идете у дома си, затворете се в стаята си и отключете този център, да видите какво е написано на него. Щом прочетете написаното, затворете бързо вратата на този център. Мъчно е наистина да пренесе човек една мисъл от едно място на друго в нейната същина.

Истинската Любов, тя е на средата на главата отгоре, на темето. Това, което индусите наричат "хилядолистник", с 1000 листа. Когато той се събуди в човека, той е мощният господар в света. Цялата природа е на неговите услуги, на неговото разположение. Ако у тебе хилядолистникът е развит, ако се намиращ в голяма нужда и изпратиш една мисъл, че имаш нужда, онези, които те обичат, на край света да са, ще дойдат

да ти помогнат.

Хилядолистникът е във връзка с физическото слънце, а Слънцето е, от което получаваме съживителна енергия в цялото наше естество. Духът Божи дава енергия на Слънцето, то пък я внася в главния мозък, в ларинкса, в сърцето, в душата. Хилядолистникът черпи някои от цветовете си от Сириус и Орион.

Хилядолистникът представлява небесната красота с всички планети и всички цветове, съдържа хиляди центрове само в главния мозък, и тези центрове разпределят хилядите цветове, които дават един невероятен блясък, най-красивия блясък. Слънцето е израз на хилядолистника, който се управлява от Духа на Бога.

Аз ще ви помоля вас да очистите вашата станция, която е запрашасала. Туй, свещеното място, там, дето Господ иде, в скришната стаица,

492

там е щастието, и всичките блага на човека на Земята. Ако искате на Земята да живеете един отличен живот, непременно стаицата трябва да бъде очистена. Ако искате да имате дом, добри деца, ако искате да имате добродетели, трябва да почистите вашата стаица. Не може животът ви да се подобри, ако вашата стаица, вътре във вашият мозък, не е почистена, ако прозорците не са всякога отворени. Тя е стаица, в която човешкото око не може да проникне.

Истината в разумния живот е тъй необходима, както светлината е необходима за физическия свят, следователно и нейните лъчи са необходими. Истината има два вида лъчи: бели и черни лъчи. И ако вие не сте подготвени, може да се заразите с отрицателната страна на истината. Сега този факт, който ви навеждам, е малко тъмен за ума ви. Как тъй? Кои са причините? Окултната наука отговаря на въпроса кои са причините за разделяне на Бялото братство от черното братство. Първоначално те са били едно братство, вървели са в една посока, но идват до едно място, отдето настъпва разделяне, едните хващат наляво, другите надясно. Защо? Едните възприемат черните лъчи на истината, а другите белите лъчи. И в слънчевата светлина има черни и бели лъчи. Има тъй нареченото бяло слънце и черно слънце. От бялото и от черното слънце едновременно идват две течения, които се сливат. Като казвам "черни лъчи", подразбирам, че вибрациите на тези черни лъчи са по-груби. Всичкото зло и всичките тия лоши прояви и отрицателни качества се дължат на тия вибрации, които идват от черните лъчи. Коя е причината за проявяването на тия лъчи? Ако не можете да контролирате ума си, във всеки един момент на раздразнение, на безверие или в какво и да е качество, което може да дразни и разколебае вашия ум, вие вече сте проводник на черните лъчи. Затова, когато изучаваме Библията, там всякога се препоръчва да бъдем положителни. В окултизма не може да кажете: "Ако е рекъл Господ, ще вярвам". Ако вярваш, ти си на дясно, ако не вярваш, ти си на ляво, защото неверието в едно отношение е вяра в друго отношение.

Сега, всички тия енергии, които идат, тия две течения минават през човешкия мозък. И следователно вие постоянно ще изучавате методите, през кои области минават. Запример, когато дойде една религиозна мисъл у вас, тя няма да се появи в предната част на главата ви, а ще се появи отгоре, перпендикулярно. Когато дойде една научна мисъл, тя няма да се появи хоризонтално в главата, а ще върви под ъгъл, в един

493

кръг. Ако вземете лъчите, които излизат от очите ви и ги турите в една плоскост, всички тия сили, които падат под един наклон отгоре, действат в права посока, а всички други сили, които идват в друг наклон, действат отрицателно, те са енергиите от черните лъчи. Ако дойде гняв, той ще се появи в областта около ушите ви. Ако много се гневите, ще почне нещо да ви стяга около ушите, да ви наболява нещо. Ако гордостта се увеличи чрезмерно, ще чувствате отзад на главата, в мозъка си едно болезнено напрежение. То е излишно.

Природата не обича дисхармонията. Всички тия сили, които минават през мозъка, имат свое предназначение. Но тия центрове на мозъка могат да станат положителни и отрицателни. Когато един център стане положителен, той възприема белите лъчи на светлината, положителната страна на истината и тогава имаш едно възходящо състояние, настроение към Бога и умът ти се събужда. Когато религиозното чувство е негативно, вие ще имате един вътрешен стремеж, без да си давате отчет защо трябва да служиш на Бога. Казвате: "Трябва да се служи на Бога". Защо? Как? Не знаете. Тогава се явява религиозният фанатизъм и ще се придържаш към формите и обрядите.

Коса и кожа

Космите, които природата е дала на човека, не са нищо друго, освен антени, чрез които той може да се съобщава не само с отдалечените краища на Земята, но и с другите планети. Значи, чрез космите си човек може да възприема трептенията на Слънцето, на Луната, на Марс, на Венера, на Юпитер и да влиза в съобщение с тях. Всички косми не възприемат еднакво трептенията, както и очите на човека не възприемат еднакво светлината. Едното око възприема по-добре от другото. Пръстите на ръцете също така имат различна възприемателна способност. Цялото тяло на човека е сбор от множество антени. В това отношение той представлява възел, от който излизат много антени приематели на безброй мисли, чувства и желания.

Всеки косъм на човешката глава, от двете полушария, от дясното и от лявото, имат противоположни качества. Радиото от космите на лявото

494

полушарие на мозъка внасят мекота в човека. Те произлизат от света на Любовта. Космите от дясното полушарие на мозъка произлизат от света на Мъдростта. И едните, и другите, и Любовта, и Мъдростта, се събират на едно място и работят заедно през целия живот на човека.

На главата има 250 хиляди косми. Те са прическа, украшение, панделки турени. Двеста и петдесет хиляди панделки, турени на главата, защо са? Те са украшение, но същевременно тия украшения имат отношения към външния свят. От тия косми има, които са върху центъра на вярата, те възприемат вълните на вярата. Има косми, които са на центъра на съвестта, има косми, които приемат вълните на туй, което е справедливо, което е право, внасят живот. Има косми, които са на центъра на милосърдието. Тия косми, които приемат тия вълни като храна, извършват една велика работа. Някой път, като оголее главата на човека, няма с какво да се хранят хората. Като имат много косми, пак не знаят нямат никаква определена посока.

Щом се турят космите в паралелно състояние, тогава вече магнетизмът и електричеството почват да действат, да функционират правилно. По този начин може да се въздейства. Да падат косите от едната и другата страна.

Само като се пипне косата, може да се знае вече какво представлява даден човек. Някой път косата се нахохори нагоре, някой път улегне; когато е нахохорена, много електричество има, сила има, а когато косата

е много улегнала, човек е мек. Само с мекота не става, както и със сила само нищо не става.

Ние с космите сме свързани с невидимия свят. Забележете, онези хора, които имат хубави коси, те винаги са разположени. Онези хора, които имат хубав цвят на лицето, те са винаги разположени. Онези, на които веждите са хубаво изписани, са разположени. Щом веждите се объркват, и чувствата се объркват. Щом косата почне да се обърква, и умът се обърква.

Космите на човешката глава представляват антени, чрез които човек приема знания от висшите светове. Като разчесва косите си, човек пос-

495

тавя всяка антена на мястото ѝ. Ако космите на главата ви не са добре вчесани, възприемането се нарушава. Щом приемането на вълни от една станция е нарушено, това показва, че инсталацията не е добра. Следователно, искате ли да живеете добре, бъдете внимателни към косата си. Вчесвайте добре космите на главата си и ги дръжте в порядък, за да може Божествената енергия да прониква в мозъка ви.

Глави, които имат гъсти коси, са за предпочитане от главите, които имат редки коси. Това зависи от вашата воля. Ако вие се тревожите за нищо и никакво, ще оредят косите ви. Ако вие си турите вяра, косите ви малко ще се сгъстят.

Причини има на някои главата да оголее. На мнозина главата оголяла, челото е отишло отзад, обаче аз виждам, че не сте от най-умните. Мнозина си обръснали главите и виждам, че не са от много умните. В животните челото е обраснало, но техните схващания са много елементарни. Те имат някаква опитност, животните разбират някои неща. Но тях философия, отвличена мисъл никак не ги интересува. Тия идеали, които хората имат, никак не ги интересуват. Дълги са космите им. Овцата си направила дълги косми. На човека космите някой път дойдат до петите. Те са дълги антени. Ако разбирате, има музикални косми. Вие не знаете антените на музиката как да ги опънете. Всичките косми на главата не са направени от една и съща материя. Това са твърдения сега. Най-тънките наблюдения показват, че са различни космите. По дебелина, ако вземеш да ги измерваш, някъде космите са по-дебели, някъде са по-тънки, не са всичките еднакви. Сега, да не се отделяме от една мисъл. Казвате: "Защо космите са такива?" Вие имате вече вашите косми, те не са ваше произведение, те са произведение на хилядите поколения, които са ви оставили своето радио. Вие сега имате на разположение радиото на старите хора. Главата ви е едно радио, апарат. Хората още глави нямат. Едно радио, което се разваля, радио ли е то?

Когато топлината в човека е по-голяма, космите на главата растат. Когато топлината започне да се намалява, космите падат. На много хора главите оголяват, нямат топлина, изкореняват се космите. Най-после казват: оголя главата. Сега ще кажете, че има други причини. Но падането на косата се дължи на недоимък на топлина. Тази топлина е свързана с

496

магнетизма. Щом човек губи своя магнетизъм, започва да му пада косата. Ако има много магнетизъм и много топлина, тогава косата му ще расте. Ако топлината е повече, отколкото трябва, тя ще бъде набръчкана. Тия хора с къдравите коси много топлина имат, от голямата топлина изсъхва косъмът, набръчква се, накъдря се. Бихте ли желали с един човек с къдрава коса да живеете? То са най-упоритите хора. Не са лоши хора,

но външните условия, топлината им ги прави сприхави. Тази топлина ги прави много сприхави.

Космите са антени, които идат от Божията мисъл, от пространството, от всичките светове и гледайте да не оголяват главите ви. Ако космите са много дебели, радиото не е хубаво. На тези хора, които имат дебели косми, радиото не функционира правилно. За да функционира правилно, космите трябва да станат меки и деликатни, като коприна. Тогава човек е възприемчив, влиза в положението на другите хора. Вземете онзи човек, който има къдрави коси на главата си, такива хора са много своенравни. Бащите, които имат такива деца, виждат колко са своенравни. Ако родиш такова дете, мъчно се възпитава, и трябва да знаеш как.

Човек с дебели косми на главата може да стане един обикновен човек, може да стане разсилен, може да стане орач, може да стане ковач, но учен не може да стане. За учен човек се изисква коса тънка като коприна. Всеки косъм си има специфична служба в природата. Косата и да падне, да остане корена на човешката коса.

Орехаването на космите се дължи на едно вътрешно беспокойствие.

Или аз казвам: когато в човешкия организъм отсъства влагата, космите в човешкия организъм оредяват; същата роля, каквато играят растенията върху почвата на земята.

Да си стриже човек косата и да я остави тук и там, не е много завидно, понеже всяка една част, която се отреже от човешкото тяло, е свързана с него. Ако на твоята коса стъпи един лош човек, веднага ще боледуваш. Ти ще отидеш при един стригач, да ти остриже косата, който е развален човек. Ще излезеш от неговия дом не ходи при такъв човек. Онзи, който те стриже, трябва да е светия.

497 32 П. Дънов. Космос

Всеки косъм съдържа енергия в себе си електричество или магнетизъм. Някои ме питат, защо нося дълга коса. Причината е проста: за здраве. Дългата коса задържа повече електричество и магнетизъм. Като реже косите си, човек се лишава от тая енергия. Аз не одобрявам рязането на косата. Добре е косата да достига на дължина поне до долната част на ухото. Мине ли над тая част, ще опиташ лошите последствия на късата коса.

При дългата коса винаги човек има добро разположение на духа. Ако е дълга косата, жената като си гледа дългата коса, ѝ е приятно. След като си отрежеш косата, ставаш по-активен, но ставаш и малко по-сприхав. И при това космите са цял един трансформатор. Всяка една нишка е пълна с електричество. Цялата коса, това са проводници на електричеството, което е вътре в мозъка. Излишното електричество трябва да мине през космите и да се предаде в атмосферата навън. Космите са един трансформатор: предаване и приемане на електричество. Трансформатор са за енергията, която се предава отвън. И когато туй електричество не върви правилно, тогава се осакатява нервната система и човек става неврастеник.

И тогава за онзи, който е неврастеник, едно правило мога да дам, може да се ползвате от него: който е неврастеник и много нервен, да си кваси космите по три пъти на ден. Защото водата е добър проводник на електричеството. Той е събрал повече енергия отколкото трябва. Не че изведнъж неврастенията ще изчезне от него. Но неврастенията се дължи на едно подпушване на човешките чувства. И тия чувства се превръщат на една динамическа сила, които се изразяват в ума и излизат навън чрез космите се проявяват. Чрез водата можем да си помагаме. Водата можем да употребим като едно средство.

Ако човек е събрал много магнетизъм в себе си, добре е да отреже косата си, това е даже здравословно за него. Късите коси придават повече електричество в организма. Запример, когато войниците отиват на война, отрязват косите си, за да проявяват повече смелост. И наистина, тогава войниците се бият по-добре, те са по-войнствени, по-неустрашими. Обаче, щом природата е покрила главата на човека с коса, тя знае защо прави това. Разумните същества, които са взели участие при създаването на човека, на всеки негов косъм по главата и лицето са написали известно правило, известен закон.

498

Вбъдеще космите на мустаците и брадата и космите на главата ще се заместят с нови, тънки, като най-тънка и фина коприна. Мустаците у човека не са нищо друго, освен тяхното радио. Тия косми са радиални жици от разни светове. Те идат от Венера, от Юпитер, от Сатурн, от Меркурий от разни светове. Те идат и от Земята, от Месечината, от Слънцето. Като дойде такова съобщение до мъжа, той цял се преобразява. Англосаксонската раса, за да се освободи от тия непостижими идеи, които идат от разните светове, почнаха да се бръснат. Те казват: "Тези работи са непостижими. Няма защо да имаме съобщения с Венера, с Меркурий и с всички останали светове."

Ще дойде един ден, когато ще имаме по-малко нужда от косми. В животните цялото тяло е покрито с косми, туй показва, че те са минали през една епоха, толкоз неблагоприятна това са дрехите, с които са били покрити. Че космите са паднали от нашето лице показва, че ние сме излезли от тази северна област на живота, дето нищо не е расло и за вбъдеще даже главата на човека ще започне да оголява. Цялото тяло на човека оголява и ако остане гладко, по-малко косми да има, ще бъде по-добре. Възприемчивостта ще бъде по-голяма.

Отрицателното добро расте в безбрадието, без брада, затова жените развиват отрицателната страна на добродетелите. Меките добродетели, нежните добродетели развиват жените, а по-сприхавите добродетели развиват мъжете в брадите си.

Дето се говори в Книгата на пророк Иеремия за Моава, че мъжете си стрижели брадите и били с плешиви глави, става дума за днешната епоха. Нали днес си стрижат главите и много хора са плешиви? Също така, дето се казва на друго място, че Бог излял Духа Си върху тези, които си стрижат

брадите, се отнася за днешната епоха. Днешната материалистична епоха ще се замести с друга епоха духовна, в която Бог ще се прояви. Човек не трябва да загрубява кожата си, защото физическият живот на хората се дължи повече на доброто устройство на тяхната кожа. Щом кожата огрубее, човек се излага на големи страдания.

499

Когато цялата кожа на човека стане груба, той се излага на голяма опасност, той почти се лишава от своя живот. Хора, които имат мека кожа, са много възприемчиви. Те живеят по-дълго време, отколкото хора с груба кожа. Кожата е регулатор на живота. Без кожа човек не може да живее. Това е вярно и за растенията. Докато кожата на едно растение е здрава, то живее, щом се осакати кожата му, то умира. Вследствие на това всички пертурбации, всички скърби, страдания, всички отрицателни чувства в човека гняв, омраза, завист огрубяват кожата на човека и тогава той не може да възприема от външния свят условията на живота,

или както индусите я наричат, праната, или алхимиците жизненият еликсир, или жизнената енергия, според съвременната наука.

Следователно, първо дръжте кожата си в изправно положение. Някога вие употребявате известни мазилки, за да дръжите кожата си мека. Не, това е външен начин, кожата може да се запази мека и чиста с употребата на специални храни, които вие трябва да намерите и да изучите. Тези храни пазят кожата мека и чиста, но същевременно те влияят върху общия изглед на човека.

Мъдростта сега ви вика. Вие как ще си я представите? Соломон я представя като нещо живо, което в началото е взело участие в създаването на цялата Вселена. В този велик, грандиозен план, който е бил начертан, тя е взела участие; взела е участие в създаването на човека и неговото бъдеще, кредитирала го е и после е вложила в него целия си капитал. А днес онези, които са взели нейния капитал, не я слушат, почнали са самостоятелно да действат. Тези, тъй наречени конкретно отвлечени истини, какво отношение имат към днешния живот? Вземете за пример човешкото тяло, вземете човека. Само повърхността на неговата кожа е 2 квадратни метра, а в нея има 120 милиарда клетки. Докато на Земята има само два милиарда души, в човека има 120 милиарда клетки. Ако се прострат кръвоносните съдове, ще заемат едно пространство от 2 хиляди километра. Ако се простре нервната система, ще заеме около 80 хиляди километра пространство. Има 2 милиона потни жлези, които, ако се прострат, ще заемат едно пространство от около 10 хиляди километра. Какъв сложен апарат е само вашата кожа! За да пренесете вашата кожа от Вселената, откъдето е дошла, трябва ви 120 милиарда лева. Това ви трябва само, за да пренесете тези клетки от разните области на Вселената. Питам: ако вие трябваше да плащате, кой от вас е в състояние да

500

плати 120 милиарда лева, за да се пренесат само клетките на неговата кожа! Човек живее чрез своята кожа. Цялата деятелност се извършва чрез кожата. Одереш ли кожата на човека, всичко е свършено. Всичко зависи от богатството на кожата. Когато човек е здрав, от гледище на природата, когато мислите му са чисти, когато чувствата му са чисти, когато постъпките му са чисти, кожата му е неизменна. Всички възприятия от външния свят приемане и предаване са неизменни. Животът тече в унисон с битието, или ние го наричаме щастлив живот, защото силният огън не може да се загаси с нищо.

Вежди

Сегашните хора не знаят предназначението на веждите. Някои казват, че служели потта да не пада в очите туй е на второ място. Веждите имат велика цел в мисловната форма на човека. И в нашите наблюдения всички, които имат надвиснали вежди като на Тарас Булба от Гогол, са хора на един крайно материален свят. Такъв човек сиромаш не може да бъде. Веждите на такъв търговец не са тънки. Един човек с такива дебели вежди учител не може да бъде. Защото той оперира с дългите вълни на човешкия живот. Тънките вежди оперират с късите вълни на електричеството и магнетизма. Следователно, една жена с тънки вежди, като види човека, ще каже на мъжа си: "Ти с този човек да нямаш работа!" На мъжа ѝ му трябва 10 години да разбере това. Това са проверени факти. Тъй става, няма време за дълги обяснения сега. Тънките вежди, то е вече школа. Но трябва да се знае кои са тънките вежди. Трябва да се вземат определени косми, да се знае кои са тънки. Човек с тънки вежди и дебели вежди, това са два различни характера. Човек с дебели косми на главата може да стане един обикновен човек, може да стане разсилен, може да стане орач, може да стане ковач, но учен не може да стане.

Аз, като разглеждам веждите, вземам не само дебелината на веждите, но и дебелината и дължината на космите на веждите; ако веждите са тънки, ако са склучени. Веждите може да имат разни криви линии. Геометрически линии има. Някой има закривени вежди показва, че преди него седят хиляди поколения, които са работили, които са изкривили веждите.

501

Веждите означават интелигентност, те означават една вътрешна интелигентност. Тънките вежди означават обективен ум. Ако имаш тънки вежди, уповавай на обективния си ум. Ако имаш дебели вежди, уповавай на вътрешния си ум. Някои си търкат космите на веждите. Не си търкай веждите, но уповавай на тях. Някои ги бръснат. Други от тънките вежди искат да си направят дебели, а трети от дебелите искат да си направят тънки. Оставете ги точно такива, каквито са.

Веждите представят радиоприемници, каквито камъчета има в радиопаратите. И служат като приемници. Щом отворите бутоните на радиото, лампите веднага светват. След 2с3 минути чувате да се говори, пее или свири. Такова нещо представят и космите на човека. Турите ли ръката си над веждата, вие се свързвате с някаква станция. Няма да мине много време и вие ще получите някакъв отговор.

Уста

Когато устата се е създавала, уста на Земята е била хоризонтална. Казвате: "Откъде тия данни?" Оста на Земята не е била така, както днес. А пък когато носът се е създавал, тя е била перпендикулярна. Как ще докажете това? Защото устата не можеше да се създаде при една перпендикулярна ос на Земята, но само при една хоризонтална. Ако имате един художник, който е гениален, как доказвате в какво седи неговата гениалност? Или вие мислите, че той е станал гениален, защото е имал много добри условия. Всички гениални хора са станали гениални при много лоши условия. Всички лениви хора са станали лениви при много добри условия. Леността е създадена при много добри условия, гениалността в много лоши условия. Вие сега размяствате нещата и мислите, че леността е създадена при най-лошите условия, а гениалността при най-добрите. Лошите условия имат един неорганизиран свят, имат богата почва. Доброто на човека се намира в горната и долната устна. Ако долната устна на човека е повече развита, тогаз той е пасивен, той очаква, доброто не е активно; а пък ако горната устна е развита, тогаз доброто в него е активно, то ще се прояви. Някой казва: "Аз пасивен ли съм?" Не е лошо човек да бъде пасивен, но той се смущава. Това зависи от

502

устата. Нека отпрати молба към Господа и тогаз един ангел ще дойде и с четката си ще направи поправка където е нужно. И всеки ден ангелът трябва да идва със своята четка. Фигуративно ви говоря. Устата е израз на доброто, защото е място на Любовта.

Ако искате червена боя, купете си една призма, с която да разлагате светлината. Наблюдавайте известно време червения цвят на спектъра и го прекарайте през устните си. Този червен цвят ще се предаде на клетките и няма да се мине дълго време, устните ви ще станат червени. Когато температурата на тялото се намали, устните стават черни. Не е добър този цвят. Тогава за предпочитане е устните да бъдат червени, отколкото да са черни. Черният цвят носи едно нездравословно състояние за човека. Затова човек трябва да мисли за устата си. Искате ли да придобиете здраве, разтривайте от време на време устата си с една

малка, чиста, мека кърпичка.

Най-хубавите неща се предават чрез горната устна, затова тя трябва да бъде много деликатна. И двете устни имат голямо предназначение. Горната предава, а долната приема. Ако устата на човека е добре устроена, той ще приема и ще предава добре нещата. Като предава добре и възприема добре, човек има отличен характер. Ако не може да приема и да предава добре с устата си, човек се натъква на големи противоречия. Човек не трябва да стиска устните и зъбите си много, да не образува права линия с устните си.

Аз ви препоръчвам, ако искате да бъдете здрави, не си стискайте устата. Онези хора, които си стискат устата, почват да боледуват. Щом започнат да стискат своите уста, своите две бърни, вече се създава

противоречие в чувствата. Изопачено е едно твое чувство и то ще се отрази много зле върху тебе. Ще изгубиш смисъла на живота. Съвсем да си отвориш устата, да са отворени като прозорци, ще паднеш в друга крайност. Оставете устата свободни. Защото устата показва силата на ония възможности, които ще дойдат въждеще да работят. От устата се определя какво ще бъде развитието на човека. Тогава горната бърна показва каква посока на активност, какъв път ще започне човешкият ум. Долната бърна показва човешкият ум какво може да постигне. Ти, като погледнеш устата, това може да знаеш. Всяка сутрин трябва да имате

503

едно огледало, да знаете какво може да постигнете. Аз, ако бях една млада мома, щях да имам едно отлично огледало и по три пъти на ден щях да се моля само за устата си: да се даде хубава гънка, хубаво да е направена горната устна, да се усмихва така, всичките движения да са много естествени.

Устните трябва да са влажни. Когато човек се облизва, то е, за да ги мокри, да бъдат добри проводници на електричество и магнетизъм. Стиснатите устни или много отворените устни са лош признак, но ако едва се допират, е добре. Устните схващат най-деликатните вълни, които с нищо друго не могат да се схванат. Та, всякога трябва да пазим устните си. У някои хора усетът е станал много слаб и тогава устните са много тънки. Ако устните станат много тънки, тогава умът трябва да се развие, но ако той не е развит, тогава се върви по крив път.

Очи

Окото още не е изучено. Няма по-съвършен орган от човешкото око. Каква тайна се крие в окото, съвременните оптици и учени не са открили. Малкото светлина, която приемат очите, така се превръща, че осветява цялото тяло. Тази светлина, като излезе навън, осветява целия свят. Както е създадено човешкото око, така е създадена слънчевата система.

Окото на човека е създадено най-после. То има най-висок произход.

И всички по-видни ясновидци, всички адепти и учители на човечеството четат и се учат по окото.

Всички болезнени състояния се отразяват в очите на хората. Там стават пресичания на кръговете, от които правилните течения в очите се прекъсват.

Окото е жива Божествена форма, в която е написано как са устроени целият космос, цялата слънчева система, как е устроен най-после и животът.

504

Астролозите са дошли до заключение, че между слънчевата система и човешкото око има известна аналогия. И в човешкото око понякога се явяват петна както в Слънцето. Окоето на човека може да се раздели на 12 кръга, които представят 12 зодиака в движение. Както слънчевите петна са причина за катастрофи и страдания на Земята, така и петната в окоето на човека са причина за ред болезнени състояния. В окоето се явяват петна, мъглявости, които предсказват някаква болест, която може да настъпи след 10 или 20 години. По окоето се съди за състоянието на ума, сърцето и волята.

Като се погледнете в очите и ако разбирате, може да видите какво ще ви случи през деня. В окоето се явяват разни петна по разни кръгове, по които може да се определи точно какво може да се случи на човек не само през деня, но и за по-дълъг период от време. В окоето са отбелязани и епохите, в които ще се случат разни събития. В тия кръгове са дадени известни правила и човек, ако знае да чете по тях, ще може да се спаси от нещо лошо, което му предстои да се случи. Ако тия кръгове са зацапани и не може да се чете по тях, спасение няма.

Вие не можете да разберете света, ако не разберете себе си. Запример, ако аз бих се заел с изучаване на вселената, първо бих се заел да изучавам човешкото око. Както е създадено човешкото око, така е създадена слънчевата система. Това е вярно за мене, а за вас дали е вярно, то е друг въпрос. Вие може да мислите, че вашето око е създадено другояче. Не. Вашето око е създадено така, както е създадена слънчевата система. Чудно е създадено човешкото око! Ако искате да знаете какво е състоянието на Слънцето, ще го познаете по състоянието на вашето око. И каквото е състоянието на окоето, такова е състоянието на Слънцето. Слънцето има две големи светили. Кои са те? Двете очи на човека са двете светили на Слънцето. Едното око представя Месечината, а другото око представя Слънцето. Двете очи на човека по интензивност не са еднакви. Едното око е всякога по-силно, то вижда по-добре. Много пъти вие мислите, че виждате еднакво и с двете си очи. Не, едното око вижда по-надалече, а другото по-наблизо, но и двете се уравновесяват и изглежда, че виждат еднакво. Ако Господ не беше създал Слънцето и Месечината, досега човек щеше да бъде сляп. Първо Бог създаде Слънце-

505

то, направи един опит и тогава човек имаше само едно око. После Той създаде Луната. Затова човешките очи обичат Слънцето и Луната, понеже те са техни образи. Това е така, казано на мистичен език. Има някои, които обожават Слънцето. Питам: трябва ли да обожават човек окоето си? Ти трябва да се радваш, че имаш очи да виждаш това, което природата, което Бог е създал.

Някога човек се е хранел само със светлина, но днес този начин е забравен. Само очите са запазили този начин на хранене.

Ще приемаш светлината, за да почистваш мислите си. Много силната светлина поврежда очите и нервната система.

В приемането и връщането на светлината има два процеса: единият процес е външен, възприемане на светлината отвън навътре и разлагането ѝ в мозъка, а другият процес е вътрешен, отвътре навън, то е това, което ние виждаме външно. Тогава светлината излиза отвътре навън. Сега, аз няма да се спирам върху зрението. Зрението е един сложен процес. Когато светлината влиза през очите в човешкия мозък и създава мисълта, едновременно с това мисли и цялата природа. Как мислят учените, как мислите вие, то е ваша работа, но аз предпочитам моята теория пред теорията на учените хора. Аз предпочитам моята теория, защото ми дава

повече светлина. Когато аз виждам тази светлина, знаей, че едновременно с мен и всички планети като Слънцето, Луната и останалите, както и всички същества по цялата вселена виждат светлината по един и същ закон. Законите за възприемане на светлината са едни и същи. Когато светлината влиза в мозъка на една муха, и тя вижда по същия начин, както и аз. Обаче нейното разбиране за светлината е съвсем друго от моето. Когато става въпрос за възприемане на известни образи и впечатления от външния свят, се извършва един скрит, вътрешен процес в нас, след което ние имаме представа за образа. Например, вие виждате един човек и казвате: "Виждам един такъв и такъв човек", и започвате да го описвате. Как става това виждане? Светлината, която иде от този човек, пада в очите ви, дето се пречупва и после отразява. По този начин светлината се трансформира няколко пъти във вашите очи и вие получавате известно впечатление за този човек, за този образ и вече можете да го

506

опишете с най-големи подробности. Тъй щото, ако в окото не става този вътрешен процес със светлината, по механически начин вие не бихте могли да получавате никакви впечатления от външния свят. Влезете ли в интимна вътрешна връзка с трептенията на светлината, която излиза от даден човек, вие се свързвате с него, създавате истинско, трайно приятелство във вечността.

Промяната в цвета на очите е в зависимост от промяната на умственото състояние. Всъщност тази промяна се дължи на отслабване на вибрациите на човешкия мозък. Това отслабване на вибрациите пък се отразява върху блясъка на очите, вследствие на което те менят своя цвят. Цветът на очите служи като диагноза за определяне на умственото състояние на човека, както и състоянието на неговия мозък. Очите са огледало на вътрешния живот на човека.

Хора, на които мислите и желания са възвишени, лъчът, който излиза от очите им, е над плоскостта и във възходяща посока. В лошите хора този лъч е под плоскостта и в низходяща посока, към земята. Гледайте този лъч и не се заблуждавайте от убежденията на човека. Каквито и да са убежденията му, щом лъчът на окото му е над плоскостта, той е добър, ако лъчът е надолу и под плоскостта, той е лош и не може да се разчита на него.

Очите нагоре трябва да гледат, гледаш ли надолу, към земята, работата ще върви тежко.

Ако очите са вдлъбнати, физиогномистът казва, че имате пред себе си дълбоко езеро; ако са изпъкнали, имате планински връх, покрит със сняг и лед. Ако се подхлъзнеш на такива очи, ще отидеш дълбоко в долината.

Хора, на които очите са изпъкнали, лесно учат езици. Същевременно те имат дарба да говорят добре красноречиво. Ония пък, които не са способни към изучаване на езици, имат вдлъбнати очи. Вдлъбването на очите се дължи на голямо безпокойство. Жизнерадостните хора обикновено имат изпъкнали очи. Като говоря за изпъкнали и за вдлъбнати очи, имам пред вид известна мярка. Има изпъкнали очи, които са приятни,

507

красиви. Има изпъкнали очи, които са неприятни за гледане. Същото се отнася и за вдлъбнатите очи. Изобщо вдлъбнатите очи приемат по-малко, дават повече, а изпъкналите обратно: приемат повече, дават по-малко. Хора с изпъкнали очи са щедри, сприхави, но с добро сърце.

Широко отворените очи на някой човек показват, че той се е родил през нощта, вследствие на което възприема много впечатления. Затова именно умът на този човек се разсейва. Той е зает с много неща, с много мисли. Въпреки това обаче, всички тия мисли, всички тия идеи не могат да се реализират.

Защо очите на един човек са големи, а на друг малки? Хора, които се раждат денем, по обед например, имат малки очи; хора, които се раждат вечер, посред нощ, имат големи очи, като на бухал.

Какво представлява обед? Обедът е крайният предел, до който Слънцето може да се издигне, той е зенитът, дето всички неща се събират. Който иска да разбере Божествения свят, трябва да има малки очи, той трябва да се е родил на обед. Който иска да разбере света, трябва да има големи очи, той трябва да се е родил посред нощ. За света се изискват фенерчета, които да светят в тъмнината. Когато човек има желание да притежава много неща, това показва, че той се е родил посред нощ. Горният клепач дава положителна енергия на окото, а долният отрицателна образува се едно течение. Долният клепач и горният образуват едно течение и държат окото в здравословно състояние. Ако престане да обича горният клепач окото и ако долният клепач престане да обича окото, то заболява.

Не само с центъра на зрението може да се вижда, но и с жлезата на зрението, ако тя се е събудила.

Мнозина са питали какъв начин има за усиляването на човешките очи. Казвам: един начин има, който е много прост. Избирайте тъмни и бурни нощи и тогава излизайте вън, да се взирате. С това взиране очите ви ще се усилят. Може да се блъснете тук, там нищо не значи това. Дръжте винаги ръката си отпред, да не се ударите лошо. Вашите очи са отслабнали поради това, че малко кръв приижда в тях. Като се взирате по този

508

начин, очите ви ще се засилят. Като излизате вечер, взирайте се в небето да различавате звездите от шеста и седма величина. Като останете в стаята си пак, изгасете лампата и правете опити да се взирате в тъмната стая, да намирате този или онзи предмет. Това са елементарни опити, които аз правя и върху себе си. Освен това, за засилване на очите, на нервната система главно, качвайте се на височини, около 1 5002 000 метра. Като прекарате на такива височини около 25 дни, очите ви ще се засилят и нервната ви система ще се подобри.

Нос и уши

Онези, които изучават човешкото лице, казват, че носът е символ или емблема на човешката интелигентност и донякъде туй се е сляло в закона на неговата дължина и широчина. Казват: колкото носът е по-дълъг, той е по-интелигентен, колкото носът му отдолу е по-широк, толкова той има по-добро сърце. Туй е общо казано. Колко може да бъде широк човешкият нос? Два, три, четири, пет, шест, седем, осем сантиметра. Повече може ли да бъде? Десет сантиметра дълъг нос едва ли ще намерите. Изобщо за носа това не е правилно. Носът на слона е дълъг един метър, той е неговият хобот. Той е толкова проточен надолу. И слонът минава за най-интелигентното същество между млекопитаещите. До човека няма по-интелигентно същество от слона.

Казвам: ако изучавате носа, той е дълъг, но той е проекция. Вие не може да изучавате носа в една аритметическа проекция. Аритметиката се занимава с мъртви величини. Но носът може да се разгледа от алгебрическо гледище или органическо алгебрическо гледище. Този нос, като достигне до известно място, той после се изкривява, после пак слиза надолу, да дойде до под корема и после да дойде чак до краката на чове-

ка. За да ви обясня, това са ред проекции. Най-първо, вие имате първата проекция на носа. Аз разглеждам кое е заставило носа да се изкриви надолу. Има известни причини. После, кое го е заставило да се отдели, и пак да се подкриви под човешката брада. После, като дойде под пъпа, раздвоява се, дойде до краката, до големите пръсти. Носът е дълъг до големите пръсти на краката. Но засега функционира само тази малка част, другата е проектирала носа. Там е всичката интелигентност на човека.

509

За бъдеще ще се изяви широчината на носа. Носът е голям на широчина. Широчината на носа се раздвоява в рамената, после се стеснява, като влезе в краката, пак е по-голяма тази широчина, която сегашният нос има. Ще дойде някой при мене, ще ми казва, че е много интелигентен, или че той е човек с много широко сърце. Човек, който има такава широчина, той не може да бъде толкова интелигентен, или с много широко сърце. Човек, който има тесен нос, неговите чувства са толкова ограничени, неговата любов е толкова малка, че може да издържи до половин ден в любовта си.

Казва се за човека, че първоначално той е бил в статическо състояние, не е бил жив, но после Бог вдъхна чрез носа му дихание и той стана жива душа. Носът в човека представя новата епоха, която започва със създаването на човека в рая. На носа е написана историята на райския живот, както и цялата история на човечеството, което е минало от времето на създаването си до сега. Достатъчно е да изучите човешкия нос, за да знаете цялата драма, която е написана от времето на създаването на света досега. На носа е написана най-красивата драма, която някога сте чели. За мене човешкият нос представя най-красивия роман, по-красив роман от него няма. Така е за мене, а за вас дали е така, това е друг въпрос.

Носът трябва да бъде успореден с гръбначния стълб. Едно правилно лице трябва да бъде успоредно на гръбначния стълб. Щом носът има отклонение, някакъв ъгъл, носът не е правилен. Това показва, че животните са взели надмощие. Разумният живот изисква лицето да е успоредно на гръбначния стълб.

Ако вашият нос е 2 сантиметра, значи Месечината ви е повлияла. Той е останал в развитието на Месечината. Казва: "Много ум не ти трябва". Дългият нос е крайно честолубив, иска да бъде голям богаташ. Ако носът е 3 сантиметра, той е юпитеровски нос, достойнство има. Всичките носове, които искат да не ги обиждат, то е 3 сантиметра нос. Този, който иска много богатство да има, той е 4 сантиметра. С търговия, който иска да се занимава, той е 5 сантиметра. Който се занимава с любовни работи, той е 6 сантиметра. Който е 7 сантиметра, е на нещастие. Най-дългите носове носят нещастие. Човек със 7 сантиметра нос е сатурнов тип, навсякъде

510

вижда нещастие. Казва: "Какво да се прави?" Онзи, с 6 сантиметра, той любовни работи търси. Но любовните работи ги уподобявам на един, който се научил да пие винце. В една кръчма влезе да опита виното, в друга влезе. Този с 6 сантиметра целият ден само опитва, специалист е по виното, при еди-кого си какво вино има, всичките вина 15-годишни, 10-годишни, 5-годишни, специалист е. После специалист е по яденето, кои яденета са най-хубави. С 6 сантиметра по любовните работи искат хубаво ядене. Хората на любовта са по-фини в яденето. Ще вземе малко, ще го опита, казва: "Този плод не е узрял" стомахът му е много делика-

тен. Защо ти е един нос, който ще ти развали стомаха?
Да допуснем, че ти имаш 2 сантиметра нос той е на Месечината.
Имате 3 сантиметра на Юпитер е. Имате 4, 5, 6 сантиметра, то е неестествено. В този нос с 2 сантиметра въображението е силно развито. Няма да ти каже както е, но ще преувеличи. И учен човек да е, малка работа свършил, но ще преувеличи. Този с 3 сантиметра обича скъпо да продава. Което му струва пет лева, сто и петдесет иска да го продаде. Този с 4 сантиметра като тръгва някъде на гости, най-малко десет каруци ще теглят с него, ще натовари багаж. Които искат сто, двеста милиона да имат, те са на 4-те. Този с 5-те, като тръгне на разходка, той ще има цял екскорд, десетина души да го придружават. Един екипаж от сто души какъв прах дигат, какво удобство има? Всичките тия противоречия се дължат на вашите носове.

Лявата ноздра приема повече магнетичното или отрицателното течение, което има връзка със слънчевия възел, а дясната предимно електричното или положителното течение, което има връзка с главния мозък. Първото течение има връзка със сърцето, а второто с ума. Колкото по-интензивна е светлината, толкова по-дълги са нейните линии. Оттук вадим заключението, че носът на човека се удължава по причина на светлината, която прониква в неговия ум. Ухото се удължава по причина на топлината, големите уши показват добре развити чувства. Как трябва да изобразите носа? Можете да нарисувате един гръцки нос. Гръцкият нос е прав, без никаква гърбица. Римският нос се отличава с голяма гърбица, която означава енергичност и войнственост. Гръцки-

511

ят нос е нос на изкуството, на естетиката, на чувствата го наричам, но не е чувствен, защото чувственият нос има съвсем друга форма. При чувствените носове са развити страничните части, тези две запетаи.

Човек има две запетаи от страни на носа, в еврейския език ги наричат "йодове". Според еврейската наука всичко в света е създадено само от "йодове". Тези странични извивки на носа показват известни течения, които са свързани с един център, а той от своя страна е свързан с друг по-далечен център, също като радио. Върхът на носа е едно радио, което е предназначено за особени възприятия, а пък страните на носа имат съвсем други възприятия. С върха на носа не може да се възприеме

Любовта. Чрез него ще възприемеш само посоката на движението, така както някое куче разпознава. Но за да разбереш характера на съществото, което наблюдаваш, трябва да имаш други възприятия, които са в обсега на основата на носа между веждите.

Ако човек живее при много лоши условия, тия условия се отразяват вече върху неговия характер. Отраженията на човешкия нос не стават правилно, слънчевата светлина не пада както трябва, носът не се грее както трябва. Има едно греене правилно. Не само светлината, която приемаме отвън, но и онази светлина, която възприема мозъкът отвътре, и тя е важно как пада. Тази светлина, която се обработва, вътрешната светлина, която задържате. Тази светлина, която вие обработвате отвътре, тя ви ползва. Тази вътрешна светлина се обработва с човешкия разум. Човешката разумност, човешката справедливост и човешката доброта се отразяват на носа. Не трябва много философия. Гледаш човек, не можеш да видиш къде е отразено доброто. На носа е неговата справедливост. Виждаш и неговата разумност и имаш вече ясна представа за самия човек. Ти разбираш той как е работил.

Ако носът е дълъг, показва, че е обективен, очите му са отворени, всич-

ко вижда. Ако носът е много широк, тогава е много чувствителен, обича да си похапва, обича удоволствията, работлив е, но той обича другите да работят, а той да заповядва. Ако е много дълъг, е възискателен, каквото направиш, все ще коригира.

Меката част на ухото е мястото на живота там е благородният елемент на човека и жизненият капитал, отпуснат за него. Няма ли я тази част,

512

съкращава се животът. Хора, които имат много къса тази част на ухото, ще имат къс живот. Такива хора ще са все недоволни, кисели. Когато тази част е дълга, добре оформена, месеста, такъв човек е много разположен, магнетичен това е едно благо. Като хващате тази мека част на ухото, мислено си казвайте "да се удължи".

Лице

Ако нарисвате човешкото лице геометрически, то представя красива фигура. В него са концентрирани всички космически сили. Всички планети, всички слънчеви системи се отразяват в човешкото лице. Следователно, по човешкото лице може да изучавате цялата астрономия. Слънцето, Луната и звездите могат да се поставят на човешкото лице. Така погледнато, човешкото лице има вече смисъл. Много сили са работили за неговото създаване. Ето защо, когато видите лицето на човека, радвайте се, че виждате целия космос в миниатюр. Не мислете дали сте красив или не, но знайте, че лицето ви представя Небето и Земята, създадени от Бога. Докато гледате на въпроса по този начин, вашето лице ще бъде всякога младо и красиво. Щом престанете да гледате на лицето като на небе, на което с виждат Слънце, Луна и звезди, то ще започне да се набръчкава и остарява. Днес хората остаряват за нищо и никакво.

В хода на еволюцията по-велико нещо от човешкото лице няма по-красива форма и по-голям синтез няма. Това е едно съчетание: целият Космос се отразява в човешкото лице. Всичко, което става в природата, се изразява на лицето. Някой схваща лицето като нещо обикновено, но то е един велик свят. Има нещо Божествено в лицето. Когато го погледнеш, ще видиш къде си, дали си в Млечния път, или на Земята. Всеки трябва да се стреми да има най-хубавото лице, за да може душата постепенно да се изяснява.

Човек, начертан само с прави линии, цяло математическо отношение има. Ако тия линии на веждите са по-дълги, ще имат едно отношение, ако линиите на очите са по-дълги, ще имат друго отношение.

Вие, ако изучавате себе си в едно огледало, ако имате съзнанието и десет години се наблюдавате, ще видите една промяна, която се дължи на

513 33 П. Дънов. Космос

три фактора: дължи се на вашата мисъл, на светлината, която прониква във вашия мозък; ще забележите някаква промяна, която произтича от топлината, която иде от вашите дробове; и друга промяна, която излиза от силата, която употребявате за сдвкване на храната. Човек, като хване храната в зъбите си, той има сила, къса, за нищо не му мисли. Ако баща ви и майка ви са били много добри хора, ако са били умни, после имали са добри сърца и не са злоупотребили със своята сила, веднага ще забележите, че някаква симетрия има, харесвате лицето. Щом започнете да се отдалечавате от влиянието на баща си и майка си, от своето влияние, което имате в себе си, и започне външната среда да ви влияе, хората да ви влияят, веднага ще забележите една промяна във вас може да забележите, че не ви харесва лицето. Не знаете кога и къде е станала,

но чувствате промяната.

Има един кръг, около който се движат планетите. Астролозите изваждат този кръг и го поставят в зодиака. Това е вярно, но истинските астролози поставят около човешкото лице един кръг и по лицето могат по-лесно да гадаят. Следователно, физиогномията е наука, която разкрива този кръг.

Венера прави лицето средно между валчесто и елипсовидно. Най-валчесто го прави Луната. Хора с валчесто лице вървят по пътя на най-малките съпротивления. Марс прави лицето широко.

В едно красиво лице трябва да преобладават кривите линии. Щом преобладават правите линии, лицето не е красиво. Правите линии са признак на присъствие на електричество, кривите линии са признак на присъствие на магнетизъм. Следователно, в някои лица преобладават правите линии, в някои кривите. Някои хора имат красиви чела, но лицето им не е красиво. На някои брадата не е красива, на някои ушите не са красиви. На някои носът е сплескан долу. То има ред мерки в природата, математически мерки си има тя.

Един учен, като види човека, той най-първо ще тури различни знаци по тялото му, плюс, минус, ще извърши ред процеси и като постави всички знаци на своето място, тогава ще може да се произнесе. Например, ако човек на челото си има минус, той не разполага с всички сили на своята

514

мисъл. Ако неговият нос има минус, този човек не разполага с всичката енергия на своята интелигентност. И ако на неговата брада седи минус, този човек не разполага с всичката сила на своята воля. Следователно този човек е един от тези, в които според химиците, металоидните имат преодоляващо влияние. Той няма никаква активност, всичко в него е в застой. Този човек се нарича флегматик. Той е едно блато, в което не приижда прясна вода и целият ден жабите крякат в него. Ние наричаме този човек блато на жабите. И той има известна култура, но тя е жабешка. Обаче това може да се смени. Ако дясната страна на челото има плюс, а лявата има минус, вие имате правилен процес. Ако дясната страна на скулите има минус, а лявата плюс, пак ще имате правилен процес. И най-после, ако дясната страна на брадата има плюс, а лявата минус, вие пак ще имате правилен процес. Плюс и минус, плюс и минус, това е един естествен ход на нещата.

Като наблюдаваме линиите на човешкото лице, виждаме, че едни са изпъкнали, а други вдлъбнати. Това е отношение между положителни и отрицателни сили. Вие можете да изчислите кой от двата рода сили преобладава. Има лица изпъкнали. Това показва, че мъчнотиите на такива хора са отвън. А когато линиите на лицето са вдлъбнати, тогава мъчнотиите идат отвътре. Външните мъчнотии закръгляват лицето, а вътрешните мъчнотии и изпитания правят лицето сухо, изпито. Най-големите мъчнотии идат отвътре. Няма човек без мъчнотии.

Всичките вдлъбнати линии, които имате по лицето, са отрицателни, всичките изпъкнали са положителни. Имате скулите изпъкнали, те се положителни. Под скулите е вдлъбнато, то е отрицателно. При слепите очи е отрицателно, отстрани на челото е положително. Тия, които философски разсъждават, горната част на челото е изпъкнала, положителна е. Когато не е изпъкнало, отрицателна е, тия хора не се интересуват от философия. Щом е изпъкнала горната част на челото, положителен е човек във философията, разсъждава от причини към последствия. Онези, които нямат философия, те се интересуват само от резултатите. Онези, които имат философия, се интересуват и за причините, и за резултатите.

Когато срещате един човек, на когото скулите му са издадени, а долната част на лицето е хлътнала, какво показва? Показва разстройство

515

на стомаха. Ако бузите са много хлътнали, показва, че стомахът не е развит.

Ако вашият стомах страда, ако ред поколения са страдали от стомашна система, образуват се вдлъбнати линии на лицето. Щом стомахът започне да страда, образуват се вдлъбнатини на лицето. Щом стомахът е здрав, тази линия се изправя, хората стават малко по-пълни.

Имате един човек с тесни възгледи, челото му е тясно. Имате човек с широки възгледи, челото му е широко. Имате човек, който има дълбочина, но тази дълбочина се определя от височината на челото. Обективният ум на човека се определя от долната част на челото. В някои хора тази част е развита, челото е издадено напред. У други хора челото е издадено в горната част. Тогава е развит субективният ум. Щом влезе в причинния свят, линиите на разсъждението се развиват.

Когато един човек наблюдава, образуват се особени линии. Когато човек наблюдава, изучава, в наблюдението се образуват повече правите линии. Щом изучава литература, образуват се повече кривите линии. Щом дойдете до философията, тогава се образуват други линии. Щом човек обича да наблюдава, има повече прави линии. Този човек е в конкретния свят, близки работи го интересуват. Той върви по права линия, иска бързи постижения. Този, който обича литературата, в него кривите линии преобладават. Понеже среща съпротивление, той върви по пътя на най-малкото съпротивление. Кривата линия е линия на най-малкото съпротивление. Защо става крива линията, коя е причината? Налягането отвън е по-малко, а съпротивлението отвътре, напрежението отвътре, е по-голямо. Вследствие на това линията е крива. Когато външното налягане и вътрешното напрежение се уравнили, тогава имаме правата линия. Щом напрежението отвътре е по-силно, тогава имаме тази огъната линия. В единия случай напрежението е било по-голямо, а налягането по-слабо, затова от едната страна е изпъкнала. В другия край напрежението е било по-малко, а налягането по-голямо, затова линията се е огънала, вдлъбнала се е. Вдлъбнатата линия показва външните условия какви са.

Голата част от лицето представлява разумния човек. По челото, по скулите, по лицето ти познаваш дали може да се разчита на човека, или не, дали той е прост. Ухото показва през какви условия е минала нашата Земя

516

в своето развитие, то представлява цялото битие. Очите, носът, ушите, ръцете говорят по какъв начин е работила и се е развивала природата. Лицето трябва да е изтъкано от фини мускули, които да изразяват фини чувства в човека. Че как ще изразиш добродетелта в себе си? Има мускули на човешкото лице, които изразяват Любовта в нейната висша форма. Казвате, че някой се засмял с очите си. Ако премахнете клепачите на очите, ще видите, че очите сами по себе си не се смеят. По очите само ти не можеш да познаеш дали един човек се смее, или не. В клепачите има известни съкращения и разширения, които показват каква е любовта на човека. Когато някой ви лъже, когато не ви говори истината, т.е. когато любовта не е изявена както трябва, такъв човек, като ви гледа, едното око гледа нагоре, а другото надолу. И тогава, ако дясното гледа нагоре, а другото надолу, това показва, че с ума си мисли добре, а със сърцето си гледа към земята. А някой път обратно: с ума си гледа

надолу, а със сърцето си нагоре. И двата случая са опасни. Главата изобщо показва капитала, който Бог е вложил в човека. Целият мозък е този капитал. Лицето показва капитала в обращение. По лицето може да знаеш колко от този капитал е в обращение. А ръцете показват онзи капитал, който има приходи, колко процента от капитала дава приход. Един учен човек, щом като погледне ръцете, вижда колко ще постигнеш от възможностите, които имаш, колко неща ще постигнеш. По главата ти ще познае какъв е капиталът ти, по лицето ще види колко от капитала е в обращение. Като погрознее лицето, лош признак е. Като погрознее ръката, лош признак е.

Ръце

Най-първо, възпитайте ръката си.

Човек трябва да започне първо възпитанието си от ръката. Най-първо ще започне от лявата ръка и после ще мине към дясната. За тази цел има ред научни правила. Някой свие или прекръстоса ръцете си, не знае какво да прави, как да ги държи.

Долната страна на ръката дланта е майката. Горната страна на ръка-

517

та е бащата. Палецът е съветник на другите пръсти, а майката и бащата са божествените съветници. Четирите пръста са синовете, които трябва да се възпитават.

Всякога човек трябва да се допитва до своите ръце. Ръката е справочна книга. Всичката астрология е вътре в ръката. Всичките планети са тук турени, на ръката. Всичките действащи сили в природата действат в ръката. То е едно голямо богатство дадено.

Тези линии на ръката са образувани от много висши същества. Това е геометрия! За създаването на човешката ръка са работили такива възвишени същества, каквито и не подозирате. Те са употребили усилия да се начертае човешката ръка, да се построи красива, да се начертаят линии и знаци с голямо вътрешно значение. Всичкото това царство от живи души, те са в тялото.

На вътрешната страна вие ще видите, че у някои линиите са отворени, а у някои затворени. У някои линиите са подобни на охлюв, а у някои са построени другояче. Кои са били причините? Те са били разумни причини. Хората с охлювообразните линии са затворени в себе си, те са скрити, не са отворени. Охлювообразните показват как се е създавала вселената, те са още в едно космично състояние.

Сега вие ще кажете: какво отношение има това, което ви говоря, към живота? Ръката е резултат на миналото. Вашата ръка отпреди хиляди години е създадена. Сега с тази ръка трябва да направите нещо.

През лявата ръка влиза смъртта. През дясната излиза. През дясната ръка животът влиза. Като съгрешиш, през лявата животът излиза навън. Щом влезе доброто, злото го изпъжда през дясната ръка.

Ако ръката ти е студена, от тебе вземат повече. Ако ръката ти е топла, ти даваш повече. Ако ръката ти е влажна, нещата ще започнат в тебе да гни-

ят. Ако ръката ти е много суха, нещата ще почнат в тебе да изсъхват.

Ръката на човека на долната си част трябва да бъде малко топла, а на горната малко студена, за да бъде целият му организъм в изправно положение. Електричеството винаги носи хладина, а магнетизмът топли-

518

на. Между тези две течения работи законът на Любовта, който създава

връзката. Връзката дава хода на живота. Между електричеството и магнетизма се ражда топлината. Топлината е резултат на онази първична връзка между електричеството и магнетизма.

От вашата ръка всякога изтичат животворни сили. Спасението, помощта, която вие очаквате, иде отвътре, от самия вас и се съдържа във вас. Всичко зависи от вас, какво можете да възприемете. От дясната си ръка вие можете да дадете, а от лявата си ръка може да вземете. Направете опит. Това нещо сте правили без да знаете причините за даден резултат. Например, като ви заболи корем, вие турите ръцете си на корема и се свиете. Обаче не се минава един-два часа и болката минава. Причината за болката е, че в слънчевия възел се е събрала повече енергия и като поставите ръцете си там, те са като две жици, които възприемат тази енергия, изразходват я и така болката минава. Някой път можете да помогнете така на главата си, понякога на краката си изобщо навсякъде можете да си помагате по този начин.

Дългите ръце, при една добре сформирована глава, при едно правилно лице и при една добре поставена и разработена ръка, означават сръчност. Тези хора вече не са крадци, но каквато и работа им дадете, те ще могат да я свършат. Следователно, след време, когато у човека мислите, чувствата и волята действат правилно и хармонично, тези лоши навици могат да се превърнат в добри черти и да се впрегнат в добра, плодотворна работа. Тогава те се превръщат в едно велико благо за човека.

Пръсти и нокти

Човек е минал през всичките планети. Този пръст, средният, се е образувал, когато човек е бил на Сатурн. Първият пръст е бил образуван, когато човек е бил на Юпитер. Третият пръст е образуван, когато човек е бил на Слънцето. Четвъртият, кутрето, когато човек е бил на Меркурий. Де се намира в хиромантията венерината област? Когато той минавал през Венера, се е образувала материалната страна на човека. Малкият пръст е останал неразвит, защото много работи, а другите му братя са големи аристократи. Баща им не ги е турял много на рабо-

519

та. Най-големият, средният пръст, е бил най-голям аристократ, той се е потривал повече, малко е работил. От много работа малкият пръст не е пораснал, той е угаждал на всичките си братя, но затова пък е развил голяма практичност. Ти не можеш да бъдеш практичен в живота, ако нямаш съветите на малкия пръст. Той е меркурианец. Показалецът пък се намира под влиянието на Юпитер. Енергиите, които текат от него, представят възвишеното, благородното, доблестта в човека. Същевременно показалецът е свързан с личните чувства в човека. Средният пръст в човека е свързан със съвестта, със справедливостта. Безименният пръст е свързан с вярата, с надеждата, с милосърдието в човека. Малкият пръст е свързан с обективния ум, с практичността в човека. Значи всеки пръст в човешката ръка има влияние върху неговото възпитание.

Като дигне показалеца си нагоре, човек показва своята личност, своето достойнство. Той казва: "Аз съм човек, имам гордост, имам достойнство. Аз съм човек, който мисли." Като дигне втория си пръст, човек иска да каже, че в него има чувство на справедливост, той прави разлика между добро и зло. Като дигне безименния си пръст, с това човек показва, че има чувство към красивото и великото в живота, има вкус, може добре да се облича. Малкият пръст пък показва, че човек има отношения с хората, знае как да се обхожда с тях. Ако няма малкия си пръст, човек не би знаел как да се обхожда нито със себе си, нито със своя близен. Всеки човек, който не се отнася добре със своя ум, със своето сърце и със своето тяло, неговият малък пръст започва да се деформира. Ако

човек не се учи добре, не мисли правилно, не знае как да се облича и да цени красивото и хубавото в света, безименният му пръст започва да се деформира. Ако човек не постъпва справедливо, деформира се средният му пръст. И най-после, ако човек не оценява своето достойнство, това, което Бог му е дал, деформира се показалецът му. А онези, които не любят Бога, деформира се палецът им. Значи палецът е свързан с чувството Любов към Бога, показалецът с достойнството, средният пръст със справедливостта, безименният с наука, музика, изкуство, малкият пръст с правилната обхода. И действително този пръст, показалецът, е дето вземат участие личните чувства. Вторият пръст, той е сатурновият пръст, който показва, че човек трябва да бъде абсолютно справедлив. Палецът, той означава

520

Божията Любов. Той е малък. Палецът какво нещо е? Палецът е Божествената Любов, която оправя нещата в света. Без палеца нищо не става. В древността, когато са искали да накажат някого, отсичали са палците. Шом ти отсекаш палците на ръцете и на краката, ти ще бъдеш негоден. Та казвам: не сечете палците на вашата дясна и лява ръка! Доброто е на палеца. Ти, ако не можеш да приложиш доброто, ти ще отсечеш палеца. Ако не можеш да мислиш, ти ще отсечеш палеца. Ако ти не можеш да чувстваш, ти ще отсечеш палеца.

Този малкият пръст защо е малък? От много работа. Не му остава време да расте. Той е малък пръст. Той е най-близък до сърцето. Този пръст най-после е дошъл. Палецът е излязъл най-първо. От най-далечната планета в слънчевата система е излязъл палецът. След него показалецът или първият пръст. После вторият, третият и най-после малкият. Сега това са фигуративни работи. Всичко туй трябва да се превърне в една научна система.

Големият пръст (палецът) е алфа, а малкият е омега. Големият пръст е начало, а малкият край. С малкия и с големия мериш нещата, казваш: "Една педя". Когато големият пръст се обиди нещо, тогава малкият казва: "Можеш да започнеш да мериш от мене първо". Обикновено правилно е да се мери с големия пръст първо, а после с малкия. Кой начин е по-хубав? В старо време мериха от големия пръст към малкия, а в ново време мерят от малкия към големия. Големият е начало, а малкият е край на нещата. Следователно, големият пръст представя разумното начало, което трябва да ръководи нещата. Малкият пръст е малко шмекер, той показва слабостта на човешкото естество. Ако оставите той да ви ръководи, всякога ще ви сметне, ще ви излъже нещо. А големият е майстор, той гради. Силата на човека се равнява на големия пръст. Ако отрежат големия пръст на човека, той нищо не струва. Големият пръст представлява Божественото начало в човека, а малкият пръст човешкото начало. Останалите пръсти седят между тия два. Те гласуват понякога за малкия пръст, а понякога за големия.

Понякога човек се чувства силно възбуден, гневен, иска да се бие с този, онзи. Какво трябва да направиш, за да се успокоиш? Хвани лявата си ръка и я поглади така десет пъти, като започнеш от единия до другия край на пръстите, отгоре на ръката. След това отвори ръката си отвътре

521

и пак започни да я гладиш, от пръстите и ще слизаш постепенно надолу. Така направи десет пъти. След това виж какво ще усетиш. Казвате: "Какво ще си гладя ръката?" Ако не направиш това упражнение, ще удариш

някой човек по главата, ще му причиниш някаква вреда, и след това ще те съдят, ще те затворят в затвор десет години. А така, като направиш упражнението, ще избегнеш затвора. Ако някой мъж обича да потупва жена си, ето какво трябва да направи тя, преди още да е дошъл мъжът ѝ от работа. Нека поглади десет пъти дясната си ръка отгоре и да каже: "Колко си добър!" Дясната ръка представя мъжа в човека. Като дойде мъжът, той ще бъде разположен и няма да бие жена си. Това могат да правят и учениците, и студентите, когато искат да предразположат някой свой учител или професор, който се отличава с голяма сприхавост. Като изляза на изпит пред този професор, предварително ще погладя дясната си ръка няколко пъти и ще кажа: "Колко е добър моят професор!" Така ще издържа по-лесно изпита си.

Палецът казва: "Ти си дошъл на Земята на служиш на Бога". "Твоето служение трябва да бъде благородно" първият пръст. "Пък трябва да бъдеш справедлив" средният пръст. "И във всичките радости и скърби винаги трябва да бъдеш весел" безименният пръст. "И при това да си знаеш сметките много добре" малкият пръст.

Хората с дългите пръсти са на детайлите, на подробностите. Когато първият пръст е по-къс от третия, този човек е идеалист. Но колко къс трябва да бъде, какво отношение трябва да има? Когато първият пръст е толкова дълъг колкото третия, този човек не е идеалист, той иска да се носи като някой голям. Каква е нормата по отношение на третия пръст? Какво е съотношението на пръстите? Ако първият пръст има дължина 9,5 сантиметра, третият пръст трябва да има 10 сантиметра. Ако първият пръст е 10 сантиметра, а вторият 10 сантиметра, този човек няма идеализъм. И за да предизвика идеализъм, той трябва да мисли. Това са сега външни признаци. (...) Третият пръст в дадения случай има връзка със Слънцето, със слънчевите енергии, а пък Слънцето е най-богато от всички. Следователно, слънчевите енергии са преодоляващи. Онзи, който има слънчеви енергии, той има най-голямото богатство, той е идеалист. Тези хора, у които слънчевите енергии преодоляват, живеят най-дълго време. Когато първият пръст е много дълъг, този човек е много неустой-

522

чив, мнителен, честолюбив, непримирим и затова се трови, коси. Като му кажеш една малка дума, даже при дипломатите отдалече трябва да почнеш. Дипломатите се пазят да не кажат някоя дума, да не би да се разбере криво. Дипломатическият език е префинен. Той ще ви говори дипломатически, със заобикалки.

Аз в своите изследвания само на едно място видях една млада мома, на която показалецът беше с 1,5 сантиметра по-дълъг от средния пръст и стърчеше нагоре. И като я видях, казах: тук има един характер такъв, че и Земята да се разруши, тя ще направи пак това, което тя си знае! Тогаз ми дойде на ум за оная българска жена: имало една упорита жена. Под думата "жена" аз разбирам друго едно проявление на човешкия характер. Един анекдот е това. Отиват мъжът и жената на нивата. Мъжът казва на жена си: "Да съберем покосеното сено". Тя казва: "Не е косено! То е стрижено!" "Косено е!" "Не! Стрижено е!" Той излязъл от търпение и взел я, и я хвърлил в реката. Тя потънала надолу и си издигнала ръката, и пак с ръката правела знак, че е стрижено. Той тръгнал да я търси по реката нагоре, срещу течението. Попитали го: "Какво търсиш?" Той казал: "Хвърлих жена си в реката, но тя не отива надолу, а нагоре по реката срещу течението".

Онези хора, които имат къси пръсти, у тях обобщението е силно развито. По какво се отличава човек, който има силно обобщителна мисъл? Онези, които обичат фактите, дълги пръсти имат. Човек с къси пръсти ще

обиколи нивата и ще види общите работи, а онзи с дългите пръсти ще обиколи нивата и ще разгледа детайлите вътре. У когото обобщителната мисъл е развита, разглежда общото, а онзи с дългите пръсти обича детайлите. Някои от вас казват: "Кажете ми нещо, изведнъж да разбере". Такъв човек е с обобщителна мисъл. Някои по музика искат в един ден да изучат всичко. Имаше тук една професорка по музика, няма да ѝ кажа името, тя имаше къси пръсти. Сега така ѝ натегнало, че не иска да ѝ свирят. Като свирят, бяга, бяга от музиката. Няма нещо, което да я интересува дълбоко вътре.

Истинското братство е горе. Де е станцията на братството? Станцията на Всемирното Бяло братство е между палеца и показалеца. От тая станция ще възприемеш каквото говорят от братството. Аз, като гледам

523

някой проповедник да говори за Бога, ако е отворена междина между палеца и показалеца, той приема и предава.

Пръстите са предаватели, пет предаватели имате. А ъглите между пръстите, това са четири станции, чрез които възприемате. Какво възприема човек от първата станция? Между безименния и малкия пръст какво възприемате? Това са вашите търговски работи. В следната станция е изкуството, поезията. Във втората станция е всичката наука в света. В третата станция са обществените работи, предвидливостта, отношенията между хората. В четвъртата станция възприемаме Божествените работи. Какви трябва да бъдат отношенията между Любовта, Мъдростта и Истината? Следователно, аз като гледам някого в ръката, веднага виждам с коя станция възприема. Някои хора вървят с разперен малък пръст на ръката. Като свири, казва: "Колко пари ще капнат?" Защо малкия си пръст държи отворен? Защото пари иска. Аз издавам една тайна, не трябва да ви говоря. Това са тайни, които не трябва да се изнасят. В междината между показалеца и средния се интересуват какво ще пишат за него. Като даде концерт, не се интересува колко пари ще му дадат, но се интересува вестниците какво ще пишат. Ако нищо хубаво не са писали, държи затворено, а ако са писали, върви и отворено държи тази междина. А някой държи отворено между показалеца и палеца. Във всеки момент в живота ние със своето движение издаваме някаква тайна в света. За нас са нещата скрити, но за невидимия свят са открити. Аз говоря за една наука, за онези напреднали същества, които виждат, които следят всяко наше движение и по движението, по словото казано изказано, те вече знаят. Като ходиш, ти си се навел надолу, ходиш с наведена глава, те имат едно мнение. Главата ти е наведена на едната и на другата страна, или държиш ръцете си свити, те си имат мнение.

Преди няколко време иде един човек с доста високо образование, казва: "Разболях се от сина си. Загубих равновесието на ума си. Не иска да учи, нищо не работи, обича да говори и да пипа, лъже." Пита ме какво да прави. Казвам: "Тури го на занаят." Казва: "Не иска никакъв занаят, нищо не работи, само пипа и целия ден се потрива." Рекох: "Отдалечи го от ума си". "Не мога казва все в ума ми седи." Аз вижда пръста на ръката му, гледам няма воля. Той воля няма. Този човек е турен на висока служба, заповядва на другите. Той на хората може да заповядва, но на

524

себе си не може да заповядва. Гледам, че първата фаланга на палеца не е добре развита, не е правилно развита. По закона на наследствеността волята му има достатъчно енергия при ушите. Непослушанието на сина

се дължи на бащата. Синът носи качествата на баща си. И той се бори със себе си. Днес колко трудно е човек да се бори със себе си! Направил си една погрешка, кого ще наказваш? Не знаеш какво да направиш. Да речеш да го биеш, тебе ще те боли. Да речеш да говориш зле за него, на себе си пакост ще направиш. Ако речеш да го спънеш в живота, себе си ще спънеш.

Ако ви липсва благородство, помилвайте показалеца си, за да се свържете с енергиите, които текат през него, енергиите на Юпитер. Ако ви липсва справедливост, свържете се с енергиите на Сатурновия пръст. Ако сте неразположени, помилвайте и се свържете с енергиите на безимения пръст. Достатъчно е да го потопите в чиста вода, за да приеме водата енергиите, които изтичат от него. Ако изпие тази вода, ще се смени състоянието ви. Това се отнася до всички пръсти. Всички крият сили в себе си. Това са особен род лекарства, които се крият в човека. Приложение трябва. Вие седите понякога път и страдате по единствената причина, че нямате правилни отношения към средния пръст. Средният пръст означава справедливост. Щом не обичате средния пръст, не сте справедлив човек, нищо повече. Това е, което аз знам. Ти някога път не зачиташ достойнството на хората и на себе си ти нямаш отношение към показалеца. Този пръст е за достойнство. Този пръст господарува във всички същества, които са разумни и духовни. Ти трябва да разбираш. Той не ти е роб, от него ще черпиш сила. Ти казваш: "Този пръст ми е изкривен". Той е инертен, ще го хванеш, ще го пипнеш, ще ти дойде нещо в главата. Аз съм виждал: българинът, когато иска да си припомни нещо, туря пръста на челото, казва: "Разбрах!" Ще почетеш първия пръст, ще ти даде достойнство. Ще почетеш средния пръст, да бъдеш справедлив. Ще почетеш безимения пръст, за да имаш красивото. Ще почетеш малкия пръст, той е секретар на боговете. Ако него не обичаш, твоите материални работи ще бъдат неуредени. Дето вземеш, не връщаш, дето трябва да дадеш, не даваш, оттук ще вземеш, оттам ще вземеш не върви. В оня свят като идете, ще кажат: "Я си покажи дясната ръка", ако е мъж. Ще кажат: "Върнете го на Земята". Жена като иде, ще покаже лявата

525

ръка. И на нея ще кажат: "Назад!" Сега се формират ръцете. Тогава само като покажеш ръката, ще видят какво си постигнал.

Когато човек огрубее малко, добре е да разтрива палците си, за да повлияе на чувствата си, да станат по-нежни, по-меки.

Като се разгледа ръката на някой човек, от формата, от нейния строеж, както и от дължината на пръстите й, може да се съди за живота на неговите деди и прадеди. Запример, на някои хора трябва да се продължат показалците, на други третите пръсти, на четвърти безименните и т.н. За това обаче се изискват големи усилия.

Забелязано е например, че ръцете на крадците са дълги, а на убийците къси. Не правете общи заключения, че който има дълги ръце, той е крадец, или който има къси ръце, е убиец. Аз само изяснявам закона. Ако признакът, че някой човек е крадец, съществува не само на ръцете, но още и на главата, и на лицето му, тогава само може да се каже с положителност, че той е крадец. Причината за продължение на ръцете на крадеца се дължи на факта, че той дълго време е проектирал своята мисъл към ръцете си, вследствие на което в тази част именно е прииждала повече кръв.

Ако крадецът, без да знае законите, е могъл несъзнателно да продължи своите ръце, защо гениалният човек със своето знание и усилие на волята да не може да продължи един от своите пръсти? Искате ли да продължите някой от своите пръсти, измерете предварително дължината на всяка негова фаланга и след известно усилие и работа върху себе си, измерете

с колко е станало продължението. Ако в кратко време успеете да продължите пръста си с 1 или 2 милиметра, вие сте талантилив човек. Обаче, ако след 10-годишна продължителна работа не успеете да продължите пръста си нито с половин милиметър, вие сте човек без воля, без чувства и без мисъл. В такъв случай не се самозаблуждавайте в себе си.

Да допуснем, че ти си един човек, който си се докачил. Докачението иде от Юпитер, достойнството в тебе е докачено. Туй докачане как трябва да го смениш? С какво трябва да го смениш, да го уравниш? Докачен си, защото в тебе се е набрала повече енергия, отколкото трябва. Тази енергия трябва да я изразходваш някъде. Ако не я изразходваш, ще причини експлозия. Някой път ще я изразходваш, някой път ще мине по естествен път. Сега, направете един опит, да видим какви ще бъдат

526

резултатите. Щом се докачиш нещо, допри двата средни пръста и кажи: "Какво трябва да правя сега?" Чакайте за отговор. Кажи си: "Какво да правя сега?" След това, ако няма отговор, допри си третите пръсти и кажи: "Какво ще бъде вашето мнение, какво да правя?" Ако няма отговор, допрете си малките пръсти и кажете: "Какво ще бъде вашето мнение?" Виж какъв отговор ще дадат. Като допреш средните пръсти, да бъдеш справедлив ще видиш ти, в живота си обидил ли си някого. Ще търсиш своята обида, че те обидил някой, за да разрешиш въпроса, ще погледнеш на целия си живот, и ако не си обидил никога, тогава имаш право да се сърдиш. Ще видиш ти дали никога не си обидил, и само ако не си обидил, имаш право да се сърдиш. Тогава ще си свиеш юмрука и ще разрешиш въпроса.

Бъдещата религия не е само да вярваме в Христа. Трябва нещо положително. Написаното вече трябва да се чете. Туй тяло, с което ти си роден, тоя образ, тия очи, тия вежди, всичко ще четеш. Ще си пипнеш косата, ще видиш каква е. След като туриш ръката си, че ти става приятно, добра е. Като туриш ръката на гърдите си, да ти стане приятно. Като туриш ръката върху едната си ръка, да ти стане приятно, като туриш ръката си върху другата, да ти стане приятно. Здравият човек като тури ръката си на коляното, да му стане приятно.

Ако искате диагноза, здравият човек където и да тури ръката си по тялото, му е приятно. Като тури ръката си на тази страна, дето е болна, усеща дисонанс. Научно е доказано, че лъчите, които излизат от тялото на болния, са пречупени. Лъчите, които излизат от здравите места, не са пречупени. От здравия човек ще видите да излиза светлина, бяла светлина. От болния лъчите, които излизат, са като драка начупени.

Всичките разстройства, които стават, ще ги намерите в ноктите. Тези нокти са една написана книга, всичките разстройства са написани. Ти по ноктите ще познаеш един човек смел ли е, или страхлив, пестелив ли е, или щедър, страхлив ли е, гневлив ли е, ще има ли заболявания на сърцето, ще има ли заболявания на дробовете, ще има ли заболявания на очите. Всичко туй е написано. Тъй щото болезнените състояния се отбелязват, отпечатъци остават. И здравословното състояние се отбелязва. Ноктите са една книга, по която човек може да чете. Ако знае, като погледне

527

ноктите, може да чете. Някой път нали се образуват щастливи петна по ноктите? Казват: "Голям късмет!" Тези петна са признак на една голяма напрегнатост, едно напрежение на нервната система, едно малко разстройство. Трябва да турите спокойствие, да се премахнат тия петна. Като

работите сто и шейсет дена, тия петна ще се премахнат, защото ноктите растат. Сто и шейсет дена взема на нокътя да изхвърли едно петно. Белите петна по ноктите показват аномалност в нервната система. Белите петна по ноктите са подобни на петната на Слънцето. Колкото повече петна има на Слънцето, толкова повече енергия, толкова по-голямо изобилие съществува в природата. Същото става и с човек, който има бели петна по ноктите. Той е крайно активен, отделя повече енергия от себе си, вследствие на което чрезмерно се изтощава. За да се освободи от тия петна, човек трябва да съсредоточи ума си към известна мисъл. В продължение на 2с3 месеца той може да махне петната от ноктите си. Белите петна на ноктите говорят за голямо напрежение на нервната система, което води към заболяване. Щом забележите едно бяло петно на ноктите си, веднага вземете мерки: внесете в ума си някаква велика, възвишена идея, която успокоява нервната система. Тези петна се явяват още и при големи душевни сътресения. Няма нищо страшно в появяването на белите петна. Те са предупредителни белези, които карат човека да вземе мерки срещу болезненото състояние, което предстои да дойде.

Сърце

Първичната светлина е, която движи кръвта. Нашето кръвообращение има един ритъм, импулс, който се дължи на тази космическа енергия електричеството. Електричеството е една форма на светлината. Светлината е импулс на тази първична причина на света. Тя запълва цялото пространство.

Има един пулс в природата, който поддържа живота. Лошите мисли понякога път стават спирачки и гдето някой път сърцето не пулсира, или пулсира по-бързо, или по-бавно, зависи от този пулс. Електричеството е, което движи човешкото сърце. Жизненото електричество в природата

528

та, което свива човешкото сърце и по силата на електричеството става кръвообращението.

Искате ли сърцето ви да бъде здраво, ще държите в изправност мозъка си, дето минават магнетичните течения на природата, и слънчевия възел, дето минават електрическите течения.

Този ритъм на сърцето, биенето, то е ритъм на космическото електричество, което кара всичките сърца да туптят. Ако престане ритъмът на сърцето, какво става? Има магнетизъм, който подбужда електричеството да тече.

Всъщност сърцето като физически орган няма сила да тласка артериалната кръв в тялото. Причината за пулса на сърцето се дължи на

космическото електричество и на магнетизма. Те носят живот. Щом се наруши хармонията между тези сили, нарушава се и дейността на човешкото сърце.

Най-напред сърцето възприема слънчевите лъчи, после умът. Мозъкът направо не възприема, той е обвит в коруба. Слънчевите лъчи много мъчно минават през тази коруба, а по-лесно минават през гърдите и

сърцето. Под "сърце" се разбира и слънчевия възел под лъжичката, дето е центърът на симпатичната нервна система или на стомашния мозък. Задната част на мозъка вече съответства на нея. Той възприема тази енергия и я разпределя. Мозъкът има дажба от светлина от сърцето. В замяна на това умът изпраща повече енергия на сърцето, от която се е образувала тази топлина.

Има една илюзия. Като нарисувате сърцето, от едната страна се вижда сплеснато. То е перспектива. Човешкото сърце има почти такава

форма. От този център А излизат три фокуса. Елипсовидно е човешкото сърце, елипсовиден е човек. Значи, няма един център, поляризирано се, два центъра има. Едната страна на сърцето е свързана със симпатичната нервна система, другата страна на сърцето е свързана с мозъчната система. Следователно, когато няма хармония между симпатичната нервна система и мозъчната нервна система, то се отразява на сърцето на човека. Сърцето не може да бие редовно, смесва се пулсът, няма този

529 34 П. Дънов. Космос

редовен пулс. Щом се измени пулсът, нарушава се здравето. Сърцето трябва да има един определен, ритмичен пулс и по време, и по ритъм. Вие казвате: "Сърцето ми не бие". За да поправиш сърцето си, трябва добре да мислиш и добре да чувстваш. Щом чувстваш добре и щом мислиш добре, сърцето ти бие добре; щом не може да мислиш добре и щом не може да чувстваш добре, сърцето не може да работи. Значи умът ти и симпатичната нервна система не способстват. Ритъмът, тази обща мисъл на цялата природа, не може правилно да иде във вашето сърце и да се предава па цялото тяло. Сърцето с този пулс предава пулса на човешката мисъл. Тъй щото, вземете този ритъм, той е капелмайсторът, предава се редовно по мускулите, по артериалната и венозни системи. Този ритъм се предава на цялото тяло. Някой казва: "Трябва да се мисли хубаво". Значи с ума си трябва да възприема тази Божествена мисъл на светлината. Чрез симпатичната нервна система трябва да възприема онази топлина на духовния свят. Топлината и светлината трябва да си служат в твоето сърце едновременно. Сърцето трябва да има трептенията на светлината и трептенията на топлината. Това са пробуждания. Светлината показва мисълта, топлината показва чувстванията. Когато топлината е нормална и чувствата са нормални; когато светлината е нормална и мисълта е нормална. Това са диагнози.

Електричеството постоянно тече по повърхността на сърцето и благодарение на него то се свива и разпуска, като разнася кръвта по цялото тяло. Премахнат ли се тези електрически токове от сърцето, веднага неговото движение спира. Индусите знаят как да спират тези токове. Сърцата спират и после отново възстановяват движението му.

Някой казва, че сърцето му се е счупило. Защо ще се е счупило сърцето ви? Всяко сърце, което се счупи, е меко. Не, сърцето не може да се чупи. Не мислете, че сърцата се чупят. Сърцето не може да се счупи, понеже е направено от Бога. Всичко в света може да се счупи, но досега не се е намерила сила, която може да счупи човешкото сърце. Единственото нещо, което може да стане със сърцето, то е да се спре космическият му пулс. Всички хора имат космически пулс, който действа в цялата природа. Той движи сърцата на всички хора. За всеки човек е определено колко енергия трябва да възприеме. Понякога човек спира тази енергия отгоре така, че и сърцето му може да спре. Някога той не може да регулира тази

530

енергия, вследствие на което сърцето бие бързо. Мнозина се страхуват, когато сърцето им бие бързо. Сърцето бие бързо, когато върху него дойде много космическа енергия. Когато сърцето бие слабо, това показва, че кръвта е стегнала клапите, та енергията отвън не може да дохожда. Ако кръвта често стяга клапите, някога сърцето може да спре и после мъчно може да се възстанови. Онези, които са изучавали този закон, са дошли до опити, при които когато сърцето спре, може отново да се възстанови неговата деятелност.

Любовта е единствената сила, която постъпва абсолютно безпристрасно. Защо? Защото тя произлиза от Бога. Казано е в Писанието: "Бог е Любов". Сърцето е единственият орган в човека, който не се подчинява на неговата воля. То има определен ритъм, с определено число удари в минута, които се определят от степента на човешкото развитие, т.е. от мястото, до което човек е стигнал в своето развитие. Като се изследва пулса на човека, може да се разбере какво го очаква в бъдеще. По пулса на човека познавате какво положение ще заема той: професор, министър, музикант, майка, баща и т.н. Ако пипнете пулса на новороденото дете, познавате ще живее ли то, или скоро ще замине за другия свят. Изобщо сърцето не се подчинява на човешки закони. Когато сърцето спре, спира и цялата дейност на човека. Дейността на човешкия ум се направлява от сърцето, както и от симпатичната нервна система, която също не се подчинява на човешката воля.

Мнозина се оплакват от неуспехи в живота си. Защо не успяват? Защото са влезли в разрез със сърцето си и искат да го подчинят на волята си. Ако човек проявява своята разумна воля, защо трябва да подчини сърцето си? В разумната воля действа Любовта, а в Любовта е Бог. Щом е така, трябва ли да подчините или да победите сърцето си? Какво печели човек, ако победи себе си? Да победиш себе си, това значи да победиш Бога. "Ама трябва да се възпитаваме!" По естество човек е добър, следователно няма защо да се възпитава. Как можете да възпитате доброто? Човек трябва да запази добрата в себе си, т.е. своето естествено възпитание. Поставете човека в естественото му положение и ще видите, че в него ще се проявят всички благородни качества. За да се убедите в истинността на моите думи, направете следния опит: предайте едно дете в ръцете на видни педагози, а друго оставете да се развива свободно, без никакви

531

педагогически правила. Първото дете ще се възпитава под строгия надзор и морал на педагозите, а второто под влиянието на добрите примери в живота. Резултатите от възпитанието на двете деца ще бъдат различни. В повечето случаи при свободното възпитание излизат по-добри деца, отколкото тези, които са расли при ограничения и строг надзор. Магнетизмът е необходим, защото той гради, а електричеството движи нещата. И електричеството е на място в организма, защото то движи биенето на сърцето. То е тъй наречено "космическо електричество". Ако човек живее в съгласие с Божиите закони, той ще има правилен ритъм на сърцето си, правилен пулс. Този човек може да живее дълго време, но щом наруши Божиите закони, той изгубва ритъма и сърцето му не работи правилно. Когато сърцето на някой човек не работи добре, казват, че клапите са разхлабени. Възможно е това, но дълбоките причини за разхлабване на клапите се крият другаде. Лесно е да се каже, че някоя електрическа крушка не свети, защото е разслабена. Но защо се развъртва? Самото електричество развъртва крушката. Важно е, че електричеството казва на човека да мисли. За да свети крушката, тя трябва добре да се затегне.

Пулсът трябва да е равномерен, а не с пресичания, с ускоряване и намаляване на темпа. Ритъмът на сърцето да е музикален. Понякога човек обременява сърцето си със своето песимистично състояние и тогава пулсът е неравномерен. В целия космос има един ритъм, който движи пулса на всички живи същества, и на насекоми, и на растения, и на животни, и на човека. Този пулс е космичен и регулира всичко. В сърцето има един специален нерв, който определя колко пъти в минута трябва да бие сърцето. Ако вие спазвате закона на Любовта, сърцето ви ще бие точно толкова, колкото е определено в минутата.

Какво става с едно тяло, ако внезапно спрете неговото движение?
В тялото се развива много топлина, която може да го запали. Същото явление става и с човека, когато се окаже внезапно противодействие на неговите чувства. Гневът, недоволството в човека не са нищо друго, освен резултат на противодействие в чувствата му. Подпушване става не само в чувствата, но и в мислите на човека. Дойде ли до това положение, човек трябва да се отпусне. За да отпусне сърцето си, човек трябва да мине от видимо то към невидимото, от ирационалното към рационалното.

532

Кръвта е един проводник на човешкия живот. С нейното увеличаване и с нейното намаляване се увеличава или намалява животът. Кръвта има две съставни части: едната течна плазма, и другата от телца червени и бели телца, и някои други. Кръвта разнася тия телца по тялото. Кръвта носи на организма кислород, който е потребен за живота. Взема от тялото въглероден двуокис, който се е образувал той е отрова, и чрез венозната кръв го извежда навън. Постоянно става това изчистване. Когато нашата мисъл е нечиста, увеличава се въглеродният двуокис. Когато нашата чиста мисъл се увеличава, увеличава се кислородът, намалява се въглеродът. Когато нашето сърце е чисто, увеличава се кислородът, намалява се въглеродът. Ако са прави постъпките, пак се увеличава кислородът, намалява се въглеродът. Правите постъпки увеличават кислорода в тялото. Правите чувства увеличават кислорода в сърцето и правите мисли увеличават кислорода в човешката мисъл. Ако вие разрушавате плазмата на вашата кръв, във вашето сърце с чувствата, ако вие разрушавате плазмата на вашата кръв във вашето тяло с постъпките, питам, кой може да ви помогне? Вие ще започнете да се задушавате. Всяко подпушване на чувствата внася известна аномалия във функциите на сърцето, вследствие на което пулсът му се изменя. За да се възстанови нормалната дейност на сърцето, човек трябва да влезе в хармония с Природата, да свърже своето сърце с общия пулс на космическото сърце. Всяка планетна система има също така свое сърце, което е свързано с общото космическо сърце. Сърцето на нашата слънчева система е Слънцето. Ритмичното движение на кръвта в човешкото сърце се определя от ритмичните вълни на Слънцето. За десет дни направете следния опит: всеки ден по три пъти сутрин, на обяд и вечер, съсредоточете се и кажете: "Аз искам моето сърце да бие ритмично, да се слее с пулса на Слънцето и правилно да изпраща енергията си по целия организъм, както Слънцето изпраща енергията си по целия свят". Човешкото сърце е свързано със Слънцето. Човешкото сърце има ритъм точно на Слънцето. Както вибрира Слънцето, такъв ритъм, такъв пулс има и сърцето. На някой бие 50, на някой 60 пъти. Нормалното биене на сърцето е свързано със Слънцето. Сърцето е пулсът на целия космос. Във висшата математика има изчис-

533

ления, които ние не знаем. Има известни таблици, в които са направени изчисления за пулсирането на сърцето на всички хора. Няма двама души, на които сърцата да бият еднакво. У някои хора сърцето като направи 10 удара, явява се един малък промеждутък, у други след 20 удара се явява един малък промеждутък, у трети след 30 удара, у четвърти след 100 удара и т.н. А знаете ли за какво са тези промеждутъци? Това е свързване с други светове. Следователно, според съотношението на ритъма тази междина показва с какви светове си свързан с Млечния път или с

други съзвездия. В този момент тия светове внасят в душата ти различни добродетели.

Сърцето е свързано с космическа енергия. При всеки негов удар идва нова енергия, вследствие на което целият организъм се обновява. Ударите са 72 това число играе важна роля в живота на природата. Когато човек живее нормално според закона на Любовта, пулсът му е нормален, наруши ли се този закон, пулсът се изменя. Всички отрицателни състояния гняв, завист, обезсърчение, съмнение, безлюбие, ревност и т.н., се отразяват зле на пулса, а с това се изменя ходът и на космическия пулс носител на Божието благословение. От човека зависи да се отворят или затворят пътищата на това благословение.

Природата има свой такт, свой ритъм. Ние имаме 72 удара на сърцето. Първото число 7 то е пълнолуние. Когато Луната има хубаво влияние, 2-те, негативната страна, е добре застъпена.

Имате 27, но 7 в дадения случай е число на Луната, на пълнолуние. Растенията на Земята ги регулира Месечината, приливите и отливите, кръвообращението се регулират от Месечината. Ако Месечината в тебе е добре поставена, разбирам, че кръвообращението в тебе става редовно. Щом не става редовно кръвообращението, има повече венозна кръв, то е числото 2. Артериалната кръв то е числото 7, пълнолунието. Сега аз говоря за 27, то е процес на кръвообращението. Гледам знака в природата как е турен. В природата, ако има плюс, показва, че кръвообращението е добро. Ако има минус, значи отслабва.

Що се отнася до биенето на сърцето, забелязано е, че в първите 12 часа от деня сърцето бие по-бързо и с няколко удара повече от нормал-

534

ното биене. През тези 12 часа сърцето е във възходящо състояние. През вторите 12 часа от деня, т.е. през втората половина на деня, ударите на сърцето намаляват с няколко и сърцето се намира в низходящо състояние. Същото нещо се наблюдава и през месеците и годините. Първите 14 дни сърцето е във възходящо състояние, вторите 14 дни сърцето е в низходящо състояние. Първата половина от годината сърцето е във възходящо състояние, а през втората половина на годината в низходящо. Важно е човек да знае кога сърцето му е във възходящо състояние и кога в низходящо.

Ако в кръвообращението няма достатъчно желязо, животът не може да функционира правилно. Ако в кръвта няма достатъчно злато, човек не може да прояви характера си. Ако в кръвта няма достатъчно количество сребро, човек не може да прояви своята чистота.

Менингитът се дължи на един прилив, на едно дисхармонично състояние на симпатичната нервна система, на сърцето. Охтиката и менингитът са болести на сърцето.

Причината за болестите на човешкото сърце се дължи на това, че в него се вливат повече киселини, а не соли. Ударите на сърцето показват, че неговият ритмус трябва да бъде разумен. Щом има някаква аномалия, ритмусът трябва да се измени, да стане нормален. Засега човешкото сърце има повече киселини, отколкото му трябва. Сол има малко. Следователно човешкото сърце се нуждае от мисъл.

Казано е в Писанието: "Ако солта обезсолее, трябва да се хвърли". Солта представя законът, който уравновесява нещата. Ти искаш да бъдеш умен човек, но ти не можеш да бъдеш умен, ако нямаш сол. Думата "сол" означава "равновесие".

Основата трябва да мине през сърцето, киселината през човешкия ум, а солта през човешкия организъм. Казано е в Писанието: "Сине мой, дай си сърцето". Значи, Бог не иска ума на човека, но иска неговото сърце.

Бог иска основата, защото за вбъдеще от тази основа ще се образуват всички форми.

535

Бели дробове

Като изучава законите на природата, човек дохожда до положение да различава разумните закони от неразумните. Значи има разумни и неразумни закони, на които се дължат различните явления в природата. Запример, съвременните учени са забелязали, че и Земята, както всички живи същества, диша. Земната кора се повдига и спада на височина 25 сантиметра, т.е. става дълбоко дишане. Един велик, разумен закон регулира дишането на Земята и на всички живи същества, които живеят на нея. При това, ако ритъмът в дишането на хората съвпада с ритъма при дишането на Земята, в техния живот настава пълна хармония. Ако ритъмът при дишането на хората не съвпада с ритъма на Земята, явява се дисхармония в целия живот.

И Слънцето диша. Това, което учените наричат "бури на Слънцето", не са никакви бури, но дишане. Повърхността на Слънцето се вдига и спада както кората на Земята. Дишането на Земята и на Слънцето е

свързано с разумни закони, вследствие на което не може да се обясни по механически начин. Съществуват и органически процеси, които също са разумни, но те се различават от дишането на Земята и на Слънцето, което се управлява от друг род разумни закони.

Често ние изучаваме морала на хиляди поколения преди нас. Обаче от този морал ние нищо не можем да приложим. Какъв е бил моралът на тези хора? Всички растения, всички животни и те имат своя морал. Във всички времена хората са имали известен начин на постъпки. Обаче в своето съзнание, те никога не са имали едно всеобединяващо правило. Те са имали частични схващания. Само някои от много напредналите същества от човешката раса са схващали тази нишка, която съществува между всички хора. Ето какво разбирам аз от това. На умрелия човек не е потребен нашият въздух. Следователно, за да може да се ползва от въздуха, човек трябва да бъде жив, да живее. След това той трябва да има дробове. И риба да е, той трябва да има хриле. Някои микроорганизми дишат чрез кожата си. Те имат съвсем други органи за дишане. Значи, в това отношение всички се ползват еднакво от въздуха, защото без въздух не може. През въздуха минава енергията на живота. Затова вие трябва съзнателно да дишате. Въздухът е общо благо за всички. Казват: какво нещо е въздухът? Въздухът е това, при което човек почва да живее, да се движи.

536

Заболяването на гърдите произтича от едно голямо противоречие на човешките чувства, които са в стълкновение с човешкия ум. Ако един човек е привързан за богатството и го изгуби, той ще стане охтичав. Няма какво да обича. Ако една мома обикне един момък, и той се ожени за друга, тя, като няма кого да обича, при голямата тъга или охтичава ще стане, или ще се самоубие. Дайте й какво да обича. Като няма какво да обича, охтичава става.

Казват: "Де е онзи свят?" Горее, не е много далеч. Няколко километри нагоре е. Къде е рибият свят? Рибата пита: де са хората? Тя не ги вижда. Вън от вас са те, те живеят в една среда по-рядка от водата. "Ами дишат ли и те като нас?" Следователно, има същества, които седят

и по-високо от хората. Те не дишат въздух, но дишат етер. Рибите дишат с хриле, хората дишат с дробове, а има същества по-високостоящи от хората, които дишат с особени органи, т.е. те дишат чрез своите чувства или чрез своята симпатична нервна система. Те не дишат с дробове, но със своя слънчев възел. Та, когато казваме, че човек трябва да живее правилно, ние имаме предвид, че той трябва да започне още сега да се учи да диша със своята симпатична нервна система. Защото като мине през физическия свят, той ще навлезе в полуфизическия свят, в свят, дето ще престане да диша с дробовете си. Той ще диша чрез чувствата си. Когато обичате, вие развивате своите бъдещи дихателни органи. Ако не обичате, вашата бъдеща дихателна система ще остане неразвита. В това седи вашето нещастие. Ето защо има смисъл да обичаш и да бъдеш добър. Всичко това ще стане причина за развиване на онези органи, които са сега в зачатък. Както едно време са били в зачатъчно състояние нашите дробове, така сега нашата симпатична нервна система е зачатък на бъдещите дихателни органи. За бъдеще дробовете ще се изменят и ние ще дишаме по друг начин. За да бъде здрав, човек трябва да се научи да диша през цялото си тяло. Вие учили ли сте се да дишате през цялото си тяло? Вие учили ли сте се да дишате през краката си, през ръцете си, през ушите си, през очите през всичко да дишате? Това е здравословно. Индусите дишат по този начин. Това дишане те наричат пълно дишане, дишане през цялото тело. Тогава те съзнават, че имат пълна сила. Това наричат те възприемане на прана, или на жизнена енергия. Аз пък го наричам нормален

537

живот, който изтича от здравето. Когато диша пълно, човек се намира в такова състояние, че ако знае как да се постави, животът ще мине през него. И тогава хората, които се съмняват в онзи свят, ще станат като акумулатори или проводници. Като дишате, вие ще гледате да се свържете с онзи възвишен свят, ще мислите за съществата от този свят, които дишат не чрез дробовете, както хората, не чрез хрилете, както рибите, но чрез нови органи, които възприемат етера от въздуха. Вие се нуждаете от етер. Етерът е най-чистата материя, която човек може да изсмуче от въздуха. Този етер представя жизнения еликсир. Но ако вие не можете да се свържете с тия същества, които възприемат етера от въздуха, дишането не е правилно. Тялото на бъдещия човек ще бъде по-fino от сегашното и той ще живее в етера. Тогава той ще пътува свободно от Земята до Луната, защото пространството между тези планети е изпълнено с етер, в който човек ще бъде нагоден да живее. Обаче сегашният човек не може да отиде на Луната, не е годен за там дробовете му не могат още да възприемат етера. Който си е изработил дробове, нагодени към етера, свободно може да пътува до Луната. Според окултистите има такива хора на Земята. Те пътуват не само до Луната, но и до други планети. Има наука за дишане на индусите, но и в нея липсва нещо. В нея липсва волевото дишане. Този метод на индусите е придружен с големи противоречия: големи печалби има, но и големи загуби. В този начин на дишане стават големи кризи. Тези методи са упражнявани от индусите с хиляди години, вследствие на което те имат големи постижения. Каквито и колкото да са добри тези методи, те не са добри за европейците. Те дават големи жертви. Европейците нямат преживяванията на индусите. Един метод за дишането е следният. След като приеете в дробовете си чистия въздух и го задържите 152030 секунди, трябва да кажете в себе си положителните думи: "Господи, заради голямото благо, което си ми дал, аз съм готов да изпълня Твоята Воля". Тези трептения, които излизат

чрез въздуха, отиват в пространството и се хроникират. И това, което си приел от въздуха, образува се една реакция. И тогава приетата сила от въздуха се нагажда в организма. И съществата от другия свят като ви слушат и те ще възприемат тази формула, която за тях е едно благо. Тъй щото едновременно с вас и те ще приемат благо от въздуха. Не само

538

един път трябва да казваш тези думи, но колкото пъти дишаш през деня, все трябва да си служиш с някоя формула. Няколко формули трябва да употребява човек при дишането. С дишането човек може да се освободи от всякакво тягостно състояние.

Клетки

Строежът на Слънцето и строежът на клетките е подобен. Слънцето има в себе си три области: едната от тях приготвя енергията, втората я акумулира и трансформира, а третата я препраща към Земята. Също и в клетките има три области: външна, която възприема слънчевата енергия, средна, която я акумулира в себе си, и вътрешна, която я преработва и превръща на жизнена сила. Тези три области ги има и в организма в по-развита форма. Те най-лесно личат в зародиша. Първата, външна зачатъчна обвивка, се нарича ектодерма, средната се нарича мезодерма, а която е в центъра, вътрешната, се нарича ендодерма.

Аз предполагам, че има около 60 милиарда клетки души. Човешката раса наброява около 60 милиарда. Два милиарда са на Земята, а другите са в пространството.

Човешкият организъм е съставен приблизително от 60 трилиона клетки, които се отличават с голяма интелигентност. Всички тия клетки включват в себе си качества и способности на същества от различна култура и интелигентност. Например някои от клетките на човешкия организъм носят в себе си културата на растенията. Някои от тях познават добре химия, физика, други са отлични агрономи, те избират условията, при които трябва да се развиват, знаят коя почва е добра за тях и коя не е добра. Има клетки, които знаят законите на кристализирането. Трети пък са минали през културата на рибите, на птиците, на млекопитаещите. Най-последно има клетки, които са минали през културата на високо напреднали, разумни същества. Тези клетки днес образуват мозъка на човека.

В мозъка има специфични клетки, които възприемат светлината на Слънцето във всичките ѝ гами. 52 гами има, от които само 2 сме проучили ние. Само 2 гами сме изучили на тази светлина. Всичкото друго е един свят непознат. В мозъка има известни клетки, които възприемат

539

енергиите на Земята; има известни клетки в мозъка, които възприемат производството; има клетки в мозъка, които възприемат науката; има клетки в мозъка, които възприемат болестите. Всичко това е предвидено за канализация. Всички тези клетки мислят толкова умно, те са толкова умни, че ние не бива да ги спъваме; има известни клетки, които предвиждат бъдещето. Казват на господаря: "Според науката, която знаем, туй ще стане". Казвате: туй е интуиция. Те са в специфични бюра, които възприемат от пространството, по радиото го приемат и предават. Някои искат да определят какво нещо е интуицията. Интуицията предвижда нещата, които може да се случат в далечното бъдеще. Може да предвидиш нещата за 10 години, за 20 години. Ти може да видиш нещата и веднага да ги познаеш. Но то е конкретно или Божественото. У всеки човек има един ум, с който може да предвижда нещата.

В нашето тяло има 700800 милиона отделни нерви, чрез които възприемаме енергиите от природата. Знаете ли колко милиона същества са работили за тези жици?

Във всяка човешка клетка има толкова много енергия, че може да измести оста на Земята на 1 метър от нейния път. Каква сила би представявал човекът, ако всички клетки на неговия организъм бяха в съгласие и хармония! Днес хората влагат силата си повече в разрушение, отколкото в съграждане. Ако силата на мисълта се впрегне само за творчество и градеж, какви грамадни резултати биха се произвели!

Трябва да изучавате силите на своя организъм, да можете разумно да си въздействате. Същевременно трябва да познавате езика на клетките, от които са съставени вашите органи, и да се разговаряте с тях. Колкото е по-интелигентен и високо развит човек, толкова и клетките на неговото тяло са по-интелигентни. Знайте, че човек не може произволно да мисли, да чувства и да постъпва. Всяка дисхармония в мислите, чувствата и постъпките му се отразява и върху клетките, а оттам и върху състоянието на целия организъм. Човек трябва да се съобразява с доброто на своя организъм. Не мисли ли добро на тялото си, и тялото не мисли неговото добро. Човек не трябва да преуморява организма си, нито да го оставя в пълно бездействие. Той трябва да работи умерено, да почива умерено и да яде умерено. Като се вглежда в работата на своите клетки, човек

540

вижда, че между тях има химици, учени, професори, които правят свои опити, извършват ред сложни реакции, каквито човек в своите лаборатории не може да направи.

Казвате: "Това е камък". Камъкът е жив, и растенията, и въздухът, и водата, и светлината всичко е живо. В природата няма мъртви неща. Всичко в природата е живо. "Ама, еди-кой си човек е мъртъв." Не, не е мъртъв той, но клетките, които са работили в него, напускат работата си и отиват на почивка. Когато умира, човек се прощава с всички свои клетки, ръкува се с тях, извинява им се и казва: "Ще ме извините, че докато бяхте у мене, аз не знаех как да се справя с вас, не знаех как да ви управлявам. Сега отивам при Господа да се уча, че като дойда втори път, да зная как да ви управлявам."

Човек се мисли за господар на тялото си, но всъщност някои от слугите му знаят повече от своя господар. Човек е господар, но прост господар. Един ден той трябва да се обърне към Господа с думите: "Господи, бих желал да зная поне толкова, колкото знаят моите слуги в главата ми". Мозъчните клетки са много учени. Смирение се иска от човека. Той трябва да знае, че не знае много.

Всички наши клетки, които ние считаме за невежи, знаят изкуство, което ние не познаваме те тъкат плат от светлината.

Хубавата част на нашето тяло, с която мислим, живеем и чувстваме, действаме, е изтъкана от тези лъчи на Слънцето. Онази, грубата част на нашето тяло, не е изтъкана от лъчи.

Онези клетки, които живеят в мозъка, се различават от тези, които живеят в краката. И клетките на краката са разумни те носят цялата тежест на човека, но техният свят не е така организиран, както света на клетките на мозъка.

След милиони години клетките на краката ще се качат горе в главата, за да се организират, а клетките на мозъка ще слязат долу в краката става нещо като обмяна и кръвообращение. В това кръвообращение се извършват процесите на инволюцията и еволюцията. Не само клетките,

но и самият човек слиза и се качва, за да придобие опитност.

541

Съществува в природата един закон за обновление биологичен закон, събуждане живота на клетките. Известни клетки в човешкия организъм са безсмъртни. Ако изучавах техния език, може да ги стимулираш и може да подновиш своя организъм.

В човешкия организъм има една безсмъртна клетка първичната, която всеки трябва да намери. Тя е прадядото на всички клетки. Тази първична жива клетка се отличава от другите по това, че съдържа в себе си рогово вещество. Хранителните вещества в нея са повече, отколкото в другите клетки, а благодарение на роговото вещество тя се отличава с голяма устойчивост, издържа и при най-лошите условия.

Ние умираме по единствената причина, че първоначалните клетки, от които ние сме съградени, ги изгубваме. Като изгубим повече от половината от тези клетки, ние сме осъдени на смърт. Животът в тях не функционира, значи отравяне става. Отравянето иде чрез човешката мисъл, чрез човешките чувства и чрез човешката воля. Това е новата философия.

Животът седи в първичния живот на клетките. Клетките в човешкия организъм не умират. Когато човек умре, клетките от неговото тяло започват да живеят своя първичен живот. Същото е и с нашите чувства, защото чувствата съставляват живота. Докато човек контролира всички клетки, той живее, но когато загуби този контрол, в него се започва обратен процес.

Клетките, от които нашият организъм е съставен, едно време се намирили в нещастно положение. Сегашният ни организъм е съставен от противоречиви същества, които са съществували някога на Земята. Всички тия клетки природата ги съди чрез нас, като ни казва: "Турете ред и порядък, научете тия клетки как да живеят!" Учените хора изчисляват, че в мозъка има около 3 билиона и 600 милиона клетки. Колко клетки има цялото тяло, можете ли да си представите? В това отношение население то, което живее в човешкото тяло, е толкова голямо, че населението на Земята не представлява нищо. В човека има повече клетки, по-голямо население, отколкото във всички животни, във всички растения, във всички минерали и скъпоценни камъни. В това отношение човек представя цар. И всички клетки, както в него, както гражданите в едно царство, си

542

имат свои желания, свои изисквания. Понякога вие се чудите как да се справите с тия клетки. Те са като в една камара, дават си мнението за едно или за друго положение. И вие като техен цар, понякога се чудите как да постъпите с това общество, с тази голяма държава от клетки. Вие се чудите как да ги задоволите. Ако в света се намери само един учен човек, който да е разрешил въпроса със своите поданици, той ще внесе един нов порядък в себе си и ще покаже на хората, как трябва да се спаси света. Христос е казал: "Не противи се на злото". Но това е негативната страна на въпроса, с която се разрешават другите въпроси в света. Цялото си съчинение Толстой положи именно върху този стих: "Не противи се на злото". Прав е Толстой като казва да не се противим на злото, но положителната страна на този закон е следната: любете враговете си, любете ближните си, любете Бога. Значи главното разрешение на въпросите седи в Любовта към Бога, Любовта към ближния и Любовта към враговете. Врагът, това си ти сам на себе си. Най-големият враг в света, това е човек сам на себе си. Че е враг сам на себе си, се вижда по това,

че когато изпадне в отчаяние, той е готов вече да се самоубие.

543

ТРАНСФОРМАЦИИ

Космическите фактори и човека

Съвременните хора се нуждаят от ново разбиране на нещата, с което да преустроят мозъка, дробовете, стомаха, както и мускулната си система. Докато не преустрои своите органи, човек не може да възприема правилно светлината, която иде от Слънцето.

Задачата на човека се заключава в хармонизиране силите на организма и в създаване на правилни отношения с всички звезди. Сегашният човек не възприема правилно енергиите на Космоса, вследствие на което на известни места в организма са натрупани повече енергии, отколкото трябва, а на други места по-малко. Това неправилно разпределяне на енергиите в организма на човека създава неговите нещастия и страдания, неговите недоволства; и най-възвишените енергии, натрупани на едно място, създават тягостно състояние.

Има две течения от Слънцето към Земята, и от Земята към Слънцето. Тази енергия, която иде от Слънцето към Земята, при връщането си от Земята към Слънцето образува второто течение. Става една обиколка като кръвообращение енергията, която иде от Слънцето, е артериално течение, а течението, което отива от Земята към Слънцето венозно. Има две противоположни течения на енергии, които произвеждат два различни резултата. Едната енергия стеснява формите, а другата ги разширява. Вашият мозък заема мястото на Слънцето, стомахът заема мястото на Земята, а дробовете са съединителната нишка между Земята и Слънцето. През дробовете минават двете течения: артериално и венозно. В природата има венозно течение, което отива нагоре, и артериално, което слиза надолу. Венозното има направление към мозъка, т.е. към Слънцето. Предварително венозната кръв трябва да мине през сърцето и дробовете, да се пречисти и тогава да отиде нагоре; както е у вас, така е и

в Природата. Кръвта трябва да се озонира и да се повдигнат вибрациите ѝ. Всички нечистотии, които се намират във венозната кръв, трябва да се премахнат и така да се повдигнат вибрациите в света. Имате ли стягане

544

в главата това значи да препратите нечистата ви кръв да се пречисти. Боли ли ви стомах, същото ще направите.

Енергията, която Земята взима от Слънцето, може да се сравни с артериална кръв, а тази, която изпраща към Слънцето, може да се сравни с венозна кръв. Нашето Слънце играе ролята на сърце, а още по-добре играе тази роля централното Слънце. Както нечистата кръв от тъканите трябва да се върне към сърцето и оттам в дробовете, за да се пречисти, така също и енергиите на Земята се възвръщат към Слънцето, за да добият първоначалния ритъм.

Като знаете влиянието на планетите върху човека, специално на Слънцето, трябва да имате правилно отношение към него. Ако човек е в хармония със Слънцето, ще бъде в хармония и с Луната, и със Земята. Доброто влияние на Слънцето върху човека подобрява състоянието на артериалната кръв. Връзката между влиянието на Слънцето върху артериалната кръв се крие в хармонията между мислите и чувствата на човека. Слънцето повдига човешките мисли и чувства, с което и кръвта на човека

се пречиства. И обратно хармоничните мисли, чувства и постъпки на човека хармонират с енергиите на Слънцето, Луната и Земята, вследствие на което човек се радва на живота и се ползва от неговите блага. Господ прати човека на Земята, каза му: "Иди, завладей Земята, завладей елементите!" И понеже човекът не можа да завладее Земята, Господ му даде една малка земя, която е вътре в главата му неговия мозък. Ако знаете начина как да завладеете вашия мозък, вие ще намерите законите, чрез които ще завладеете и Земята. Ако не можете да владеете вашите мозъчни центрове, вашите чувства, ако не можете да насочвате вашата воля в права посока, как ще направлявате нещата извън вас? Когато казваме, че един човек е нормално развит, разбираме, че ако един ден Земята се изправи перпендикулярно на своята ос, ще имаме един климат умерен, много добри условия. Тогава и на хората оста ще бъде добре, умът ще бъде просветен, сърцето топло и волята ще бъде силна, ще спазват законите, които Бог е положил на Земята. Защото студеното сърце произвежда тъмни и студени мисли. Студеното сърце и студеният ум, то е тъмнина. Когато умът е тъмен и сърцето студено, тогава се ражда

545 35 П. Дънов. Космос

тъмнината. Студеното сърце ражда тъмнината. Когато сърцето е топло, се раждат светлите мисли. Колко е сега температурата на човека? 37 градуса. 3 и 7 прави 10. Някой път вие искате да изправите някоя ваша мисъл. Най-първо, мислите ще може да ги изправите, ако може да внесете топлина. Ако произведете топлина на вашите чувства, каквато и да е вашата мисъл, можете да я изправите. Ако не можете да внесете топлина в чувствата, не може да се изправи една мисъл. Едно желязо как може да се изправи без топлина? Не може. Съвременна техника без топлина каква би била? Ако няма топлина, какво може да направим? Та казвам: когато говоря за топлината, разбирам туй единство в света. В органическия свят има повече удобства. Органическите вещества са по-устойчиви, по-трудолюбиви, онези, неорганическите, те са индивидуални, всяко живее за себе си. В органическия свят вече имате един колективитет, събират се на общества, села, градове имат. Неорганическите са чергари, които се скитат. Неорганическите са чергари, органическите живеят в села и градове. Казвам: за бъдеще учените хора ще разглеждат света по този начин. От природата изваждаме разумното. Представят сега природата, като че работи безсъзнателното. Ако попитаме един учен човек, защо главата на човек е нагоре, защото според закона на трептението главата трябва да бъде надолу, както у растенията, какво ще отговори? Виждаме, че главата е горе, а краката долу. Човек е направен по една система много неустойчива. Толкоз милиона години е трябвало човек да се учи да стои на краката си. Преди се е подигал, подигал и падал, затова е ходил на четири крака. Когато се е подигнал и се е изправил, то е било голям успех, преодоляване на една голяма мъчнотия главата да поддържа горе. За да не пада, човек трябва да държи мисълта си силно съсредоточена нагоре, към центъра на Слънцето. Моралните падания на хората се дължат на факта, че в техния живот няма равновесие, няма нужният морален устой. Грехът не е нищо друго, освен изгубване на равновесието, следствие на което човек пада. Дали морално ще падне, или физически, това се дължи все на изгубване на равновесието. Трябва да знаете как да си държите главата спрямо центъра на Слън-

цето отвесно да държите главата си спрямо Слънцето и Земята. За да не падаш, за да не изкълчваш крак, за да не си пукваш главата, ще се научиш как да вървиш, как да стоиш, как да сядаш. Случват ли ви се често неприятности, значи не знаете как да вървите: краката ви не са правилно поставени към центъра на Земята, а главата ви не е правилно поставена спрямо центъра на Слънцето.

Ако наблюдавате хората как вървят, ще видите, че някои са изправени, а други приведени. Защо единият си е навел главата, а другият върви изправен? Единият върви, пък другият се е спрял и наблюдава. Защо? Този, който си е навел главата, минава в чувствения свят. Той е в най-гъстата материя. Индусите го наричат "пракрити". Най-гъстата материя е на Земята, но тя се движи в по-рядка среда, наречена "прана", слънчева енергия. По този начин става обмяна.

Ако хармонично мислим, ние ще бъдем в правилно отношение с центъра на Земята и с центъра на Слънцето. Животът ще бъде по-хармоничен. От пъпа надолу човек се регулира от центъра на Земята, а от пъпа нагоре се регулира от центъра на Слънцето. Ако не сме в хармония със Земята, стомахът ни ще бъде слаб. Земята взимам като разумен фактор. Не мислете, че тя е неодушевена. Тя сама по себе си е нещо много разумно. За да се уравниш влиянията на Слънцето, Месеца и Земята, непременно трябва да преодолява влиянието на Слънцето. При сегашния строй Слънцето има абсолютно благотворно влияние върху целия живот на човека. Затова до него се допитваме. Ако нашите отношения са добри със Слънцето, непременно Месечината ще ни посрещне и Земята, понеже Слънцето ги кредитира. То кредитира Луната и Земята. Та, щом твоите отношения са правилни със Слънцето, и отношенията на Луната и Земята ще бъдат правилни към тебе.

Сега у вас се явява едно противоречие: защо Земята да бъде зле разположена спрямо тебе? Другояче, научно ще кажа: земните сили няма да могат да функционират правилно вътре в твоето тяло. И лунните енергии няма да функционират правилно, и тогава силите, които идат от Слънцето, постоянно ще се стремят към уравнишване. Щом се уравниш, вие имате нещата, които търсите, вие се насърчите казвах: "Аз ще свърша училището!" но дойдат Месечината и Земята, бутнат всичко,

547

пак се обезсърчите, после пак дойде влиянието на Слънцето пак се

насърчите и т.н. Това е едно безизходно състояние. Вие ще приемете влиянието на Слънцето да подобрите артериалната си кръв. Дайте един превод на артериалната кръв подобрене в какво отношение? Трябва да подобрите вашите чувства и вашите мисли. Има известни методи за това. Това е окултната наука, тя дава методи да измениш състоянията си, за да привлечеш енергиите на Слънцето, Луната и Земята в едно правилно движение в твой организъм, това е то окултна наука! Ако не разбираш така, никакъв окултист не си.

Трябва да правим добро, защото само в това добро нашата душа може да намери онези материали, с които може да съгражда своите тела. Когато земното течение (което идва от центъра на Земята) вземе надмощие в нас, произвежда два противоположни резултата в човешкия организъм: ако действа на физическото поле, човек почва да съхне, става сух като чироз; другият резултат е обратен човек затлъстява, натрупва материя. И двата резултата са опасни. А другото течение, което идва отгоре, от Небето, организира нещата тази материя е пластична и остава в човека толкова, колкото трябва за развитието му.

В подсъзнанието си човек трябва да има предвид влиянието на Земята, на Слънцето и на Луната и да е свързан с центъра на Слънцето. Според мене центърът на Слънцето това е интелигентността на Слънцето. Слънцето е разумно, Земята и Луната са разумни. Между тези разумности има отношение. Видимата земя е тялото на Земята. И Земята има душа, и Слънцето има душа.

Когато заболее, човек трябва да се свърже с енергията на Слънцето и на Луната. Ако не може да се свърже направо с тях, нека се ползва от ония растения и минерали, които са свързани с енергиите на Слънцето и Луната и ги трансформира правилно.

Вие трябва да бъдете в едно нормално отношение със Земята. Ако силите, които са във вашия организъм, не са в общение със Земята и със Слънцето, вие не може да бъдете здрави. Краката са проводници, очите са проводници, ушите са проводници, устата е проводник, сърцето е проводник, умът е проводник. Всички проводници трябва да ги познавате.

548

Човек е посят на Земята. Вие ходите по Земята, имате допирни точки с нея. Вземате нещо, но се взема нещо и от вас. Да допуснем, че сте неразположени, имате някакъв смут. Туй неразположение на духа не е нищо друго, освен земните енергии, които са насъбрани във вас. С тях трябва да се справите. Има едно течение от центъра на Слънцето към Земята и друго от центъра на Земята към Слънцето. За да се освободиш от това тежко състояние, ще застанеш на пътя на ония течения, които идат от Слънцето. Те ще минат през тебе и слънчевата енергия ще препрати насъбраните гъсти земни вещества към центъра на Земята. Тогава ще ти олекне. Значи трябва да се свържеш със слънчевата енергия, за да се освободиш от тежестта на Земята.

Трябва всички да се заемете с проучването на Земята. Съвременната култура е лишена от много блага на Земята. Лятно време ние ходим с животински обуца и ни е страх да се изуем боси. Крайности има. После, не знаем как да си направим дрехите, за да може да проникне слънчевата енергия. После, не знаем как да стъпваме на Земята и да възприемем от нейната енергия.

Земята е много възискателна. Много от съвременните разстройства се дължат на това, че човек няма от тази потенциална сила, която дава Земята. Ако ти нямаш тази земна енергия, ти не може да имаш един устой. Силите на Земята трябва да минат, тази енергия, този устой трябва да се яви. Вечерно време трябва да коригираш всичките слънчеви енергии към центъра на Слънцето и от центъра на Земята трябва да възприемеш енергиите на Земята. А сутрин трябва да направиш обратното: всичките земни енергии трябва да ги препратиш към центъра на Земята и ще възприемеш слънчевите енергии. Туй е цяла една наука, която може да създаде щастие на цял дом, може да създаде добро семейство и дълговековен живот.

Някои имат приведена стойка. Защо се навеждат? Значи условията са лоши, свиват се. Други са изправени всичко им е широко, имат една светла, хубава мисъл в ума си. Щом дойде голямата скръб, вие се наведете. Понеже у вас има една тежка мисъл и едно тежко чувство, вие търсите начин да се освободите. Навеждането е много естествено. Едно дърво преди да е родило, клоните му са наведени, но щом роди, изправят се. И то мисли как да се освободи от тежестта. Да кажем, вие имате една

549

мисъл, тя е плод. Или едно чувство. И то е плод. Концентрирайте ума си към центъра на Земята, тя да ви помогне, да снее тия плодове, тази тежест. Човек трябва да знае как да се пречиства. Когато имате тежки мисли и тежки чувства, когато през вас минават течения от Слънцето и от центъра на Земята, трябва да знаете как да ги трансформирате, за да се освободите от тях. Когато искате да се повдигнете нагоре, трябва да знаете, че има течения от Земята към Слънцето. Вие може да сте в една стая, но трябва да знаете къде са теченията на Слънцето и къде са теченията на Земята. В този салон знаете ли къде са теченията на Слънцето и къде са теченията на Земята? Не ги знаете. И много мъчно е да се определи. Ако дойдеш до теченията на Слънцето, веднага ще се освободиш от една тежест. Някои имат молитвени стаи, наричат ги "горница". Там са теченията на Слънцето. Обаче понякога в молитвената стая теченията идат от центъра на Земята към Слънцето. Това са елементарни работи, които трябва да се знаят. Но много мъчно могат да се научат. Някой си тури ръката в основата на носа. Какво иска да каже с това? То е цяла наука. Като тури така ръката си, иска по този начин да си припомни какво е забравил. Спокойно се облегни, помисли. Имаш две ръце. През тях протича токът, чрез който разумните сили дават и взимат. През дясната ръка силите дават, а през лявата ръка възприемат. Значи дясната дава, лявата възприема. Като туриш лявата ръка на носа, вземаш това, което дава. Тогава туряш лявата ръка на челото. Съсредоточиш се, спомниш си и си свършиш работата. Каквото Земята ви дава, вие го възприемате с левия крак и го препращате нагоре. Човек едновременно приема и предава. Приема от Земята и предава нагоре. Когато лявата ръка е нагоре, а дясната надолу, как ще изтълкувате това положение? В единия случай приемате от Земята, предавате на Слънцето, в другия случай приемате от Слънцето и предавате на Земята. Но във всеки момент вие трябва да се намирате в едно хармонично състояние, за да можете правилно да предавате енергиите на Слънцето и енергиите на Земята. Това трябва да се спазва. Ще мислиш, че Земята е живо същество. Ще благодариш, че е била добра към тебе. Това, което ти дава, непременно трябва да го приемеш. По същия начин правилно ще приемеш енергиите, които идат от Слънцето и правилно ще ги предаваш. Тази идея трябва да залегне в ума ти. Само при такова състояние вие ще мислите правилно.

550

Загнезди ли се във вашия ум някоя мисъл, която ви безпокои, намерете точно противоположна на нея, която да я замести. По този начин ще се излекувате. За да се излекуваш, трябва да съединиш центъра на Земята с центъра на Слънцето. Щом някой се разсърди, веднага трябва да вложи енергията си в Земята. Тази енергия принадлежи на Земята и към нея трябва да се отплати. Ако не дадете тази енергия на Земята, вие нищо няма да получите от невидимия свят. Ние се храним с енергия, която идва от центъра на Земята и с енергия, която идва от центъра на Слънцето. Обмяната със земната енергия не става правилно. Всяко неразположение на духа се дължи на земната енергия. Понеже досега Земята е била в тринадесетата сфера, още не е пречистена. Туй, което Земята дава каквото вземеш от нея, то те спасява. Туй, което вземеш от Слънцето, то те спасява. Всички други неща, религията, това са условия отвън, които помагат, но не са фактори. Дали зад религията седи онова мощното, което трябва да разбираме? Слънцето влияе главно върху слънчевия възел и симпатичната нервна система. За да координира силите на своя организъм, човек трябва да

свърже симпатичната нервна система с мозъчната, както и костната с мускулната.

Слънчевият възел акумулира топлината, която идва от Слънцето и я превръща. Слънчевият възел, сърцето, знаят какво става вътре в Слънцето и онова, което става там, ще стане и вътре у нас. Ние не можем да се избавим от последствията на космическия процес в природата. Ние участваме във всички блага, но участваме и в дефицитите на слънчевата система. Всяка година се отделя от бюджета по малко и за нас, когато има печалба.

Като гледа Слънцето, човек трябва мислено да отправя енергиите от задната част на мозъка си към предната част.

Трябва да знаете как да поляризирате и концентрирате тия сили. Не

551

ги спирайте. Ако ги спрете, ще се подпушите и с това може да създадете цяла катастрофа в себе си. Препращайте тия сили нагоре.

ЛА е основен тон на движение в природата. В СОЛ вие имате движение нагоре, а в ЛА движението е надолу. Следователно, с тона СОЛ вие сте свързани с материалния свят напрежението от центъра на Земята излиза нагоре. Ако вие спрете този ток, тогава ще стане катастрофа в живота ви. Всяко страдание произтича от някакво спиране, задържане. Ти си се спрял. Но ако се движиш по-бързо или по-бавно, отколкото трябва, пак ще пострадаш. Но ще има разлика. При бавното движение страданието ще бъде по-малко. Зашото с една биволска кола катастрофа може ли да стане?

Вие сте един фокус, през който минават както слънчевите, така и земните енергии. От сутрин до обед през вас минават слънчевите енергии, които слизат отгоре и отиват към центъра на Земята. Следобед движението е обратно земните енергии от центъра на Земята минават през краката ви и отиват към Слънцето. Следователно, ако правите известни движения сутрин или вечер, ще имате различни резултати. Въобще у някои хора неразположението иде следобед, понеже тогава през тях минават теченията на Земята.

Някой път усещате под лъжичката си нещо да ви стяга. Тежи ви нещо на сърцето като камък, студени тръпки минават по вас. Това показва, че слънчевият възел не функционира, там има някаква дисхармония; между ума и сърцето има дисхармония и между земните течения има дисхармония. В този случай направете следното: сутрин като станете, ще отправите ума си към Слънцето, ще направите известни движения и веднага ще привлечете необходимата енергия от сърцето в мозъка. Като се мине известно време, ще започнете пак същите движения, но ще концентрирате мисълта си към центъра на Земята и тогава от центъра на Земята ще привлечете противоположното течение. Така може да събудите разни течения. Течението на Земята и течението на Слънцето като ги привлечете, това, което е паднало като топка на сърцето, ще се махне. Който ме е разбрал, ще даде хиляда лева за урока.

Ние едновременно се храним с двойка енергия: с енергия, която иде

552

от центъра на Земята и с енергия, която иде от центъра на Слънцето. Слънчевата енергия не ни препятства, но засега малко ни препятства земната енергия. Обмяната на тази енергия не може да става правилно. Запример всяко неразположение на духа се дължи на земната енергия.

Понеже досега Земята е била в 13-та сфера, още не е пречистена. Защо човек прави упражнения? Сутрин, когато слънчевата енергия е най-активна, човек възприема тази енергия през мозъка си, през дробовите, през стомаха си и тя отвлича всички онези утайки към центъра на Земята, като го освобождава от тях. Като прави тия упражнения около половин до един час, той се чувства бодър и освежен. Които разбират този закон, те ще го проверят, но не трябва да мислите, че това е идолопоклонство. Ами да се сърдиш, това не е ли идолопоклонство? Когато искате да възприемете енергии от Слънцето, трябва да правите упражнения сутрин, а когато искате да се освободите от набралата се енергия през деня, ще правите упражнения вечер. Земята всичко взима, но сутрин пак ще се пълните. Човек трябва сутрин да прави гимнастически упражнения, когато слънчевата енергия е най-активна. Човек възприема тази енергия през мозъка си, през дробовите, през стомаха си и тя отвлича всички онези утайки към центъра на Земята, като го освобождава от тях. Като прави тези упражнения около половин час, той се чувства бодър и освежен. Казвам ви: ще вдигнете ръцете си нагоре, рано преди зазоряване ще се концентрирате десетина минути към Слънцето и после ще препратите всичката слънчева енергия навсякъде из удовете си. Пет-шест пъти ще направите това. Вечерно време отдолу от центъра на Земята ще почнете; земната енергия ще дойде и тогава непотребното от ума ще го вземе Слънцето и ще стане обмяна и ще започне енергията от центъра на Слънцето до центъра на Земята да функционира, а вие ще сте в средата, в екватора, тогава всичко ще тръгне на добре. Всички разумни и възвишени същества живеят по този начин. Адептите правят това, светиите също. Студените крака са първото условие за неврастенията. Добре е за неврастеници и тия, които губят често разположението си, от време на време да се събуват боси и да ходят по ситен пясък или по мека трева.

553

Така краката влизат в пряк контакт с жизнените сили на земята и се тонират. При сутрешните упражнения, като вдигнете ръцете си нагоре, вие възприемате слънчевата енергия, а чрез краката земната. Затова сутрин ще приемате слънчеви енергии, вечер ще правите упражнения, за да се освободите от събраната енергия през деня; сутрин ще възприемате от Слънцето, вечер ще давате излишната енергия на Земята. Ако искаш да бъдеш във връзка с едно земно течение, ще обтегнеш ръцете си, краката си, мускулите на цялото си тяло само за няколко секунди и веднага ще урегулираш теченията в себе си. Трябва да знаете, че при всяко движение вие се свързвате с теченията на природата. Щом обтегнете ръката си и държите ума си концентриран, вие имате вече контакт с тези течения. И тогава при всеки даден случай вие можете да имате връзка или с електричеството на Земята, или с електричеството на Слънцето. При всяко обтягане на ръката вие можете да имате още контакт или със земния, или със слънчевия магнетизъм. Магнетизмът пък изобщо е свързан с праната, т.е. с жизнената енергия на природата. Тъй щото при обтягане на ръцете и краката и при концентриране на ума човек използва жизнените енергии на природата и става здрав и силен. При халтаво държане на ръцете природните сили не могат да се използват. Сутрин, като изгрее Слънцето, обърнете лявата си страна към него, после дясната, след това гърдите, гърба и кажете: "Господи, благодаря Ти, че си създал много добро в света. Искам да бъда разумен, да разбирам Твоите пътища и да живея за Тебе. Сега аз се връщам от отклонението, което съм направил."

Ръцете дигнати нагоре, добре обтегнати и с допрени краища на пръстите. Концентрирайте ума си и мислено насочете слънчевите енергии да минат през ръцете ви, да потекат по целия ви организъм. При това положение на ръцете изговорете формулата: "Аз съм в хармония с живата природа. Нека Божественото благоволение потече през мен!" Ръцете спуснете надолу.

Лявата ръка нагоре, а дясната надолу. Ще се постараете умствено да възприемете двете течения. С дясната ръка ще възприемете течението от

554

Земята, а с лявата течението от Слънцето. В това положение ще седите 3 минути. Гледайте да усетите влиянието на теченията по ръцете. Дясната ръка нагоре, лявата надолу с клякане, като пръстите на лявата ръка се допират до земята с думите: "Аз се съединявам с центъра на Земята и злото чрез моята лява ръка да премине в този център!" При ставане дясната ръка си остава нагоре, лявата надолу, като се произнася: "Аз съм свързан с всички интелигентни сили, с всички разумни същества, божествени същества и с Бога, и нека Божествената енергия да преминава през цялото ми тяло!" Клякането и формулата се произнасят три пъти. Формулите се произнасят в ума и със свещен трепет в душите. Вие едно знание може моментално да го имате. Но рядко иде такъв момент. Изискват се много благоприятни условия. Въпроси върху известен предмет могат да ви блеснат моментално и да ви станат ясни, а могат да ви станат ясни в един прогресивен начин. Но има един моментален начин. Има един прогресивен и един бърз начин и човек може да върви и по единия, и по другия начин. Цялото човечество върви по трите начина или пътища. Човек може да върви и прогресивно бавно, но все ще се домогне до тези постижения, които някога сте ги изгубили. Например, в старо време най-невежите хора са имали такива познания по астрология, каквито сега и най-учените астролози нямат. В миналото и най-невежите са имали много по-големи познания, отколкото сега и най-големите астролози имат.

Сега се счита, че е векът на познанието. Не само да се знае теоритическата страна, но и практическата, да знаеш в кое време да употребиш този принцип на Луната. При какъв случай бихте употребили вие Луната? ["Тогава, когато тя е в благоприятен аспект със Слънцето и когато тя се пълни."] Представете си, че вие сте един астролог и по едно стечение на обстоятелствата заболеее, случва се и като астролог да заболеее. Единствените принципи, които могат да помогнат на болестта в дадения случай са Слънцето и Луната. На Земята как трябва да впрегнете Слънцето или Луната, за да ви помогнат? Защото Слънцето е далеч от вас, и Луната е далеч, и двата принципа са далеч. Вие ще намерите най-практическата страна: ще намерите един човек, в който слънчевата енергия може да се трансформира. Ще намерите един слънчев тип и лунен тип и тогава ще прекарате енергиите на Слънцето и Луната през вашия организъм и ще оздравеете. Не е нужно да бъдат само хора, но ще намерите две живи съ-

555

щества: може да намерите две растения, едното, което да има енергията на Слънцето, а другото растение, което има енергиите на Луната, тогава тези две растения ще се впрегнат и ще ви помогнат; или може да намерите две животни; две пеперуди може да намерите, пък може да впрегнете и два кристала, но трябва да знаете дали този кристал е построен под формата на Слънцето, а другият по принципа на Луната; можете да поставите

и животните, и най-после и човека да впрегнете. Това са знаели още от древността астролозите. Всички те са черпели своята сила от Слънцето и от растенията. Казва се, че Бог турил в рая най-разумните същества, най-разумните растения са били там. И първият човек е бил много голям ботаник, той е знаел да регулира своите сетива с растенията.

Ако искаш да се лекуваш, работи през месеците май и юни, когато от Слънцето слиза едно течение, минава през екватора, разделя се към полюсите. През това време, ако вземеш една мотика или лопата и работиш, ти ще се обновиш. Половин час да работиш е достатъчно. Природата е пълна с енергия от март до юли, и ако работите в градината си сутрин до към 10 часа през това време, ще бъдете здрави.

Има известна земна енергия, която идва от южното полушарие и отива към северното полушарие, после се връща пак в южното. Растежът, разцъфтяването на формите, зреенето на плодовете зависят от тази енергия. Хората трябва да бъдат в общение със Земята, особено през месеците април, май, юни и юли, за да стане една обмяна. Тези нечистотии, онези бурени от вашия организъм трябва да слязат долу в Земята и пресни сили да се покачат във вашия организъм. Има други месеци, в които трябва да оправите сърцето си, трети месеци има, в които трябва да оправите ума си. Това са три периода, които са минус, има и още три периода, които са плюс. Всякога след един положителен период следва един отрицателен.

От половината на май, юни, половината на юли, ако всяка сутрин, преди изгряването на Слънцето, работите само по половин час в градината си, щяхте да бъдете здрави. Тогава има една земна енергия, която идва от южното полушарие и отива към северното, прави цял кръг, после се връща пак към южното полушарие. Растежът, разцъфтяването, създаването на формите, плодовете зависят от тази енергия. Всички хора страдат от

556

недоимък на тази енергия, защото не искат да имат общение със земята, а една обмяна между човека и земята е нужна. Нечистотиите, калта, бурените от вашия организъм трябва да слязат долу в земята, за да се покачат пресни сили у вас.

Ако искате да се лекувате, ще работите земята май и юни това са най-хубавите месеци за общение със Земята.

Всеки един ден от месец април, струва десет златни лева. Това, което можете да вземете от април, от никоя аптека не можете да го купите. Здравето почива на един велик закон, то почива на една жлеза, която е поставена под лъжичката на човека. Следователно, ако знаеш кога тези енергии изтичат от Слънцето, ти можеш да свържеш тази жлеза със слънчевите енергии. Защото всеки ден има един прилив и един отлив. Трябва да знаеш кога е приливът и кога е отливът. Във всяка една година има един голям прилив и отлив. Трябва да знаеш кога е този период. Всякога и навсякъде става този прилив и отлив в малки и големи периоди на слънчевата енергия. Ти само тогава може да я използваш. Съвременните учени хора едва сега почват да изучават приливите на слънчевата енергия. В тази слънчева енергия ти ще добиеш онзи жизнен еликсир. Индусите имат цяла наука за праната, създадоха цяла теория и малцина са, които разбират, заблудиха се. Индусите и те умират, а дълъг живот живеят само техните адепти, които живеят из планините, някои живеят по хиляда години.

Има закони за зрението. Зависи как гледаш един предмет. Онзи, влюбеният човек, който има Любов, само той може да гледа правилно. Някой човек ти не можеш да гледаш, понеже не можеш да намериш онзи фокус,

за да видиш симетрията на лицето му. Като гледате някой човек, трябва да направите една връзка. Има едно гледане, при което ще направите една връзка. Когато излезеш на планината, има една точка и като намериш тази точка, планината е жива. При такова гледане, планината ще оживее. Или като погледнеш небето, трябва да знаеш на кое място да погледнеш. Аз бях ви препоръчал сутринта да ставате, когато изгрява Сириус, или когато изгрява Зорницата. Ако искаш да внесеш нещо хубаво в душата си, стани сутрин и погледни Зорницата, когато изгрява. Стани 40-50 пъти

557

и ще видиш какъв преврат ще имаш в душата си. Ставай сутрин не да гледаш Слънцето както обикновено, но виж нещо особено. Виж първия лъч и после даже може да си отидеш преди да изгрее. Първият лъч на Слънцето е като малка звезда. След като изгрее Слънцето, никоя звезда не се вижда. Някой път Бог се отдалечава от нас, за да видим другите малки неща, по-малките наши братя, за да можем да видим по-дребните работи и да разберем, че и те са така важни. През цялата седмица наблюдавайте Луната, като си записвате първата мисъл, която мине през ума ви. Ще наблюдавате Луната цялата седмица, а всеки ден от седмицата ще спирате вниманието си върху оная планета, която е свързана със съответния ден. Например във вторник ще наблюдавате Марс, в сряда Меркурий, в четвъртък Юпитер, в петък Венера, в събота Сатурн, в неделя Слънцето, когато изгрява. Като наблюдавате тия планети, същевременно ще си записвате първата мисъл, която е минала през това време в ума ви. Ще отбелязвате и времето, дали е било ветровито, облачно, или ясно. Като правите тия наблюдения, ще увеличите знанията си.

Планетите имат отношение към известни елементи, специално метали. Луната има отношение към среброто, Слънцето към златото, Марс към желязото. Ако човек страда от недоимък на един от тия елементи в кръвта си, той заболява. За да се подобри състоянието му, този елемент трябва да се внесе в кръвта му. Изобщо всяко разстройство във физическото тяло на човека, било в симпатичната или нервната му система, показва липса на някой елемент в кръвта му. Щом се набави нужното количество от дадения елемент, състоянието на организма се подобрява. Липсата на някой елемент в кръвта се набавя не само чрез храната, но и чрез мислите и чувствата му. Има случаи, когато организмът чувства нужда от известни мисли и чувства. Те непременно трябва да влизат в ума и в сърцето на човека. Като знаете това, вие трябва да прилагате астрологията и чрез самовъзпитание да съграждате нервната система. После, чрез своите мисли и чувства ще внасяте в кръвта си всички елементи, от които се чувства недоимък. Това е наука, която трябва да се изучава не само теоретически, но и практически. Тези знания не се придобиват изведнъж, но постепенно.

558

Всички трябва да се интересувате от Луната, защото тя оказва влияние върху нервната система, върху ума на човека. Развитието на отделния човек, на семейството, на обществото, на държавата, както и на цялото човечество са в зависимост от влиянието на планетите върху Земята. Ето защо, за да познава условията на своя живот, както и на по-големите единици, човек трябва да има широк интерес към окултните науки, за да изучава законите, които регулират живота. Ще разбере, че каквото се извършва в него, става и извън него.

Щом мисленето, дишането и храносмилането не функционират в човека правилно, и в обществата не стават правилно. За да се изправят семействата, обществата и народите, първо трябва да се изправи отделният човек, да си създаде здрав организъм с прави мисли, чувства и постъпки.

Много от съществата, които живеят на физическия свят, се намират на ниска степен на развитие, вследствие на което черпят сила от ония същества, които стоят на по-високо стъпало от тях. Попаднете ли на пътя им, те непременно ще черпят от вас и вие ще се чувствате обезсилени. За да си набавите изразходваната сила, трябва да се свързвате с възвишения свят, оттам да черпите енергия. Каквото и да правите, вие не можете да се освободите от влиянието на нисшия свят. Следователно, от едно място ще черпят от вас, от друго място пък вие ще черпите. С други думи казано: докато е свързан със Земята, човек постоянно губи енергиите си, свърже ли се със Слънцето, той черпи от неговите енергии и се възобновява.

Понеже много пъти се говори за магнетизиране и демагнетизиране, вие казвате: "Да не се допре до мене, защото ще ме изсмучи!" И тъй е. Ако си едно малко кладенче, всеки ще те изсмучи, но ако си един велик извор, кой може да те изсмучи? Като дойде великото съзнание, вие ще бъдете такъв един велик извор и от този извор ще има за милиони и милиони хора да пият. Такава е тази велика енергия, която слиза от Слънцето и звездите, която изтича от Бога, но чрез видимия свят.

559

Течения

Не мислете, че сте свободни в природата има течения, които ни влияят. Ти пишеш и някое течение ти блъсне ръката и ти измени направлението, или някой път измени направлението на мигането, на очите.

Теченията идат от 6 посоки: отпред, отзад, отляво, отдясно, отгоре и отдолу. Значи, 6 посоки има, отдето идат теченията на Земята. Вие трябва да знаете тези течения. Всяко течение има свои специфични прояви. Освен тях, във вашата симпатична нервна система също така има няколко течения. Ако не разбирате тези вътрешни течения, вие не бихте могли да си обясните състоянията, през които минавате. Някога сте притеснени, усещате че нещо ви е мъчно, криво, не знаете причината за това. Причината се дължи на неправилните течения, които стават у вас. Ако разбирате Божиите закони, веднага ще можете да смените едно състояние с друго.

Положителните и отрицателните сили в природата, едните рушат, доставят материали, а другите съграждат материалите. Тъй е в природата. И когато един човек се намери в тия два полюса, понеже вибрациите са различни, то, ако в даден случай той минава от единия полюс към другия на тия действащи сили и ако той не знае как да мине, да кажем от положителния полюс към отрицателните вибрации, непременно ще мине през голямо мъчение; ще претърпи едно голямо страдание, докато намери закона, за да влезе в същите вибрации, в тяхното трептене. И обратното: един човек, който е в отрицателния полюс, ще мине в положителната страна. Всички ще минат, по необходимост ще минат от единия полюс в другия. Не мислете, че като сте в положителния полюс, винаги там ще бъдете. Не мислете, че една сила е само в единия полюс. Аз ще обясня мисълта си. Ще минете от положителния полюс в отрицателния полюс, от процеса на разрушение към процеса на съграждане, а процесът на градеж е процес на съгъстяване и ограничаване. Следователно, когато се минава от единия полюс в другия, ние трябва да знаем силите, които действат. Ние казваме "положителни" и "отрицателни" сили в природата, но те

имат една стойност в природата. По качество са еднакви, те са полезни за самата природа. Понякога положителните сили действат в наша полза, а отрицателните в наша вреда, отрицателните сили са против нас; в

560

друг случай отрицателните сили действат в наша полза, а положителните сили са в наша вреда. Но това е само тогава, когато ние се намираме в разрез с нашите вибрации.

Казвам: имаме 4 годишни времена, имаме 4 главни ветрове, които духат. "Тези ветрове имат ли смисъл?" Имат, разбира се. Като се срещнат едно топло и едно студено течение, образуват се условия за дъжд. Питам: ако тия течения не се срещнат, ще има ли условия да се образува дъжд? Няма да има дъжд. Ако само студени ветрове духат, дъжд няма да има; ако само топли ветрове духат, дъжд няма да има. Вие питате: "Защо животът да е само страдания?" Той е само северен вятър.

Такива противоречия има в светлината. Във всеки момент в светлината се пресрещат две течения. Така става и при тъмнината. Едно тъмно течение се среща с едно светло течение. Тъмното течение, това е студеният вятър. Като се срещнат тъмнина със светлина, дето се срещнат, там започва новият живот. Следователно, между една голяма радост и една голяма скръб се заражда един велик Божествен живот. Тогава в тия промени на състоянията има философия. Всички християни в първите времена са разбирали туй учение. А сега всички искат да бъдат весели, никой не иска да бъде тъжен. И прави са. Половината живот е в скръб, половината е в радост, но те трябва да се съединят. Ако вие изолирате скръбта от радостта, вие ще създадете най-голямата отрова. И ако изолирате радостта от скръбта, вие ще създадете най-голямата безмислица в самия живот. Следователно, радостта и скръбта ще съедините заедно. Тъй както се проявяват на Земята, те са две противоположни течения. Когато дойдем в съприкосновение с тях, ние ще се докоснем до Онзи, Който може да ни оздрави.

Много пъти във вас има борба, един вътрешен смут, не знаете какво мислите, какво чувствате, объркали сте се. Туй показва, че сте решили да тръгнете в един път, но става една борба. Както в един тон положителните и отрицателните сили се разреждат, става отблъскване, но след туй става привличане. Докато дойде привличането в тебе, стане един смут на положителното и отрицателното, едни тръгват в една посока, тази посока, в която вече постигат техните желания. Ако ти си отрицателна частица, ти никога не може да постигнеш своя идеал в областта, в която живееш. Ти ще бъдеш в стълкновение с всичките други частици от твоя род, с

561 36 П. Дънов. Космос

всички ще бъдеш на нож. Ако ти си положителна частица и живееш в положителното, същото ще бъде. Обаче, щом излезеш от отрицателното в положителното, в положителното разрешаваш въпроса. И положителното щом излиза от своето положение към отрицателното, и то постига. Сега, считайте, че това са полюси на живота. Положителните енергии намират своето разрешение в отрицателните и отрицателните енергии намират своето разрешение в положителните. Радостта намира своето разрешение в скръбта и скръбта намира своето разрешение в радостта. Вие казвате: "Защо трябва да страдам?" Трябва да страдаш, за да може страданиято да намери своето разрешение в радостта. Защо трябва да се радваш? За да може радостта да намери своето разрешение в скръбта. Радостта, като намери скръбта, тя намира своето разрешение. Ако

твоята радост не може да намери твоята скръб не е радост, тя живот няма в себе си. И една скръб, ако не намери една радост тази скръб няма живот в себе си. В природата така седи въпросът. Вие сега имате друго тълкувание. Вие сте поставили живота по старому. Поставете го на новото разбиране. Страдаш, значи ще намериш радостта. Ти няма да се радваш на скърбящите хора. Не търсете, които са загазили в скръбта, ти ги остави, излез навън, търси хора, които се радват, дето и да са, дали са растения, или животни, или реки всичко туй, което носи радост, тебе да те интересува. Камъни като видиш, и на тях се радвай. И камъните, и растенията, и реките, всичко може да носи радост. Ще се учите от тях. Но вие седите и казвате: "От камъните радост не искам". Ами, че ти като съградиш една къща, кой ти помага? Нали камъните ти помагат, направиш една страда да те пази от студа, от лошо време, услужва ви. Вие казвате: "Аз нищо не искам да взема от тях". Казвате: "Това дърво е невежо, то е голям простак". От плодовете на този, големия простак, вие се нуждаете, нуждаете се и от всички други средства, които ще ви дадат. Това е една голяма философия за живота. И най-простите неща, ако вие разбирате, съдържат всичките възможности за един щастлив живот. Ако човек е хилав, ако човек е болен, ако е неразположен, той при каквото нещастие и да се намира, той трябва да се обърне към своята мисъл, към своите духовни чувства и към своите добри постъпки и тях да приложи в живота си. По този начин само той ще се освободи от тягостните състояния на своя дух. Ако мислите и чувствата му не са прави, те ще станат причина за неговото нещастие. Вие можете да проверите това,

562

което ви говоря. Каквато болест и да имате, каквото неразположение и да имате, достатъчно е да измените вашата мисъл, вашите чувства и вашите постъпки, за да премахнете болестта или неразположението си. Аз съм правил това нещо всеки ден и продължавам да го правя. И аз имам своите неприятности в живота. Като дойде една неприятност, като й туриш една запетая, какво става? Какво означава неприятността? Неприятността се дължи на това, че ти считаш, че нещо ти е дошло не навреме. Приятно е това, което ти е дошло на време. Тази е разликата. Ние ги делим на приятни и неприятни неща. Когато ни дойде някоя неприятност в живота, това показва, че трябва да учим, да работим над себе си. За всяка неприятност, която ни се случва, казвам: имам доста да уча, да работя над себе си, има неща, които не съм научил добре. Така разбирам аз философията на живота. При тази философия на живота има едно положение откън, при което Бог помага. Същевременно всички наши напреднали братя и те помагат, и учителите помагат, и народът помага, но ако човек сам не учи, никой не може да му помогне. Често ние съграждаме нашите къщи от материал, който носи смъртта. Има една статистика, която показва, че всяка една къща, докато стане добра за живеене, най-малко 100 души трябва да умрат в нея. Вие, например, направите една къща от камъни, но тия камъни просмукват живота на хората. Или вие направите от тухли една къща, много хора могат да умрат. И кой как влезне в нова къща, все ще заболее. Казват: "Урочасан е той". Няма никакви уроки! Тази кал съдържа единния живот. И ако не разбирате единния закон, тази кал ще използва вашата енергия и вие ще отслабнете. И казвам тогава: на вас не ви трябва такива кални къщи, за предпочитане е една къща, направена от дървета, защото животът на дърветата е по-висок. И дървените къщи са по-здравословни. Много къщи са красиви, но не са поставени намясто. Светлината не влиза добре и ти в една такава къща ще боледуваш. Сегашните хора вземат предвид строежа на една къща, но най-първо трябва да вземеш под

внимание и да изследваш, дали има някакви течения под къщата, която искаш да строиш. Ако има течения на това място, не я строй. Като градя една къща, ще повикам някой да изследва дали има вода под къщата. Ако тече вода, никога няма да направя къща на това място.

563

Ще избира там, дето не тече вода. Защото нещастия стават. Някога, за въбъдеще, хората ще градят къщите си разумно. Няма да градиш, където искаш, но ще градиш разумно.

Къщите нека имат горе на покрива полегати прозорци. Препоръчвам ви стаи 4 на 4 метра и доста високи. Жилището трябва да бъде сухо и ако се намира над подземни водни течения, не е здравословно, хората стават нервни.

Човек трябва да знае защо прави едно или друго нещо, защо носи една или друга дреха и ако не се нуждае от нея, да се откаже от употребата ѝ. Той не трябва да бъде роб на модата, да не си пакости. Българинът, запример, носи на главата си шапка от овча кожа по обичай, без да подозира, че с това се лишава от възможността да развива своята интелигентност. Който знае законите, той може да извлича енергията от всички неща и правилно да я използва. Мечата кожа предава енергия на човека, но той трябва да знае как да се ползва от нея. Когато човек се моли на Бога, не е добре да има в стаята си мечка кожа и да стъпва върху нея, защото ще се разсее, не може да се моли добре. Когато се моли, добре е да стъпва на борови дъски. Борът създава добро разположение, подига човешката мисъл. Забелязано е, че камъните създават мистично настроение. Ето защо, ако иска да се настрои мистично, човек трябва да ходи повече върху камъни, отколкото по трева. Тревата действа върху въображението. Тя прави човека поет. Камъни, които са покрити с мъх, действат мистично върху човека и го правят философ.

Боси трябва да ходите лятно време, особено в началото на месец май, за да може краката ви да са във връзка със земята, да може да премине у вас електричество и земен магнетизъм. Онези от вас, които не са свикнали да ходят боси, трябва да ходят боси само 1b2 часа след като изгрее Слънцето. Това е хубаво. Аз бях препоръчал и на мъже, и на жени да излизат боси при изгрев Слънце, но извън града, на някоя хубава местност.

От време на време ходете боси, та непотребното у вас да отиде в земята. Това да става най-добре на росна слънчева поляна, тогава непотребното от човека отива в земята, а друга енергия от земята влиза

564

в човека става една правилна обмяна между човека и земята. Също, когато Слънцето изгрява точно когато се показва една чертичка от него на хоризонта, 23 минути да го гледате, това оказва много благотворно, здравословно, хигиенично въздействие върху очите, само 23 минути, не повече.

Добре е от време на време човек да бъде бос, защото чрез краката, като антени, той влиза в контакт със земята. Между енергиите на земята и неговите става правилна обмяна. Обаче има часове през деня и часове и дни през годината, когато тази обмяна не е нужна. Има дни и часове, когато човек може да ходи бос, но има такива дни и часове, когато по никой начин не се позволява на човека да бъде бос.

Препоръчвам ви през месец юли да ходите 2с3 часа боси по тревата от 9 до 12 часа.

Използвайте хубавите топли дни, да походите боси по моравата, по скалите, по пясъка, по водата, тогава Земята взима от вас, поглъща всичко, което е нечисто у вас, а пък от нея ще приемете онази енергия, която е здравословна.

Когато сте неразположени нещо, започнете да се движите. Достатъчно е да извървите 1b2 километра, за да се успокоите.

Щом се запролети, излизайте рано, в ранните часове на разходка.

Месеците март, април и май са богати на жизнена прана. Всеки ден от тези месеци струва милиони лева. Това, което човек може да придобие през тези месеци чрез дишане и разходки, в никое друго време не може да го придобие.

Всички съвременни хора, изобщо, стъпват първо на петата, после на пръстите. Затуй, като вървят, има едно тропане, вследствие на което гръбначният стълб изпитва сътресение, а в задния мозък се усеща едно течение, поради което всички хора са нервни. Следователно на пръстите ще ходиш и ще стъпваш леко и плавно. Лекото движение на краката зависи от човешката мисъл. Щом мисълта ти е материалистическа, тъй ще стъпваш с краката си, че цялата земя ще трепери като ходиш. Туй

565

показва, че човек е свързан повече с центъра на Земята, отколкото с центъра на Слънцето.

На нервните препоръчвам да се подпират на дъб, да стоят на дъбов клон около час, да се излягат на някоя хубава, гладка канара с южно изложение на Слънце. Много енергия съдържат канарите. Напечените камъни са благословени.

Когато седате на някой камък за размишление, сядайте на камък, който е дълбоко заровен в земята, а не върху подвижен камък, който се търкаля.

Когато седите на камък, да не е повече от 12 часа. Хубави места за лекуване са гладките камъни, те магнетизирват, а ръбестите камъни не задържат магнетични сили. Особено лековити са камъните през месец септември.

Иска ли човек да приема сили от слънчевата енергия, нека се изтяга на хубавите камъни гишето им е отворено от 10 до 14 часа. Слънцето дотолкова може да ви бъде полезно, доколкото обичате Бога.

Избягвайте да спите на камъните, за да не платите с живота си. Избягвайте ония хора, в които мъртвата материя е взела надмощие над живата. Влезете ли в близко отношение с тях, вие непременно ще платите с живота си.

Не трябва дълго време да седите по камъните. Те поглъщат от силата на човека. Затова не трябва да се живее в каменни здания. Най-здравословни са дървените.

Един от начините за обновление е да излизате сутрин рано преди изгрев или около изгрева на Слънцето, да се разхождате из планина или гора, или покрай река, но срещу течението ѝ.

Казвате: "Какво трябва да се прави?" Ще обичаш светлината, която Бог изпраща в света, ще оценяваш очите. Ще обичаш звука, хубавите думи, които чуваш. Ще лекуваш ушите. Ще дишаш хубаво, въздуха ще

566

приемаш чрез носа си. Като ядеш, ще благодариш на Бога за храната, която ти дал. Не да се мръщиш, че това не е хубаво, онова не е хубаво, да кряскаш.

ПЕТТЕ ХЛЯБА И ДВЕТЕ РИБИ

Обясних ви, че всичко, кето можем да видим в природата в минералното царство, растенията, животните, хората и т.н. се представя пред нашите очи разпръснато и без никаква връзка. Често се лъжем като наблюдаваме нещата, без да възстановим връзките между тях, макар че те съществуват в действителност и винаги.

Има три свята: 1. Свят на фактите. 2. Свят на законите. 3. Свят на принципите. Много факти имат връзка помежду си и има закони, които ги управляват. Един закон управлява много факти, които са разпръснати. Но законите се управляват от един по-висш свят светът на принципите. Един принцип управлява много закони, един закон много факти. Ако искаме да изучим всички факти в природата, ние няма да успеем, защото са безбройни. Ние трябва да разберем закона, който управлява многобройните факти във всички царства наведнъж.

Всички символи в религиите са взети от живия зодиак. Вие знаете, че Слънцето минава през зодиака за една година. Живата точка на небесния свод (пресичането на еклиптиката и екватора), отговаря на пролетното равноденствие и се движи по посока, обратна на Слънцето в зодиака. Всеки 2 160 години тази точка сменя съзвездие, което съвпада с промени във всички царства на живота. Има сили, които в този момент започват да влияят на човечеството чрез новото съзвездие. Посветените в Атлантида познаваха бъдещето и настоящето благодарение на тази връзка. Те знаеха какви сили се крият в знаците и предвиждаха събитията, които ще станат, когато пролетният знак мине през това или онова съзвездие. Египетските посветени са записвали всичко на пирамидите. Халдейците са познавали добре астрологията.

Всяка религия е основана на две съзвездия тези, които са противоположни по кръга на зодиака. Казват, че християнската религия беше под влиянието на Риби и тяхното противоположно съзвездие Дева; Риби Дева беше християнската ос.

Във всички религии намираме Дева или символа на Дева: Изис в Египет, Девината майка, която дава живот на Кришна в Индия, тя ражда един лотос във водата. Това е един вечен образ в природата. Девата представя чистата природа, неосквернена, свята, която произвежда,

която създава вечния Син на човечеството, висшето Аз или както ние го наричаме Христос.

Девата е представена навсякъде като младо момиче, носещо класове от жито, които дават хляб. Винаги с тази ос Христос работеше, говореше, мислеше, лекуваше. Ще видим после колко чудеса могат да бъдат направени с тази ос, ако човек построи живота си на нея. Рибите са споменати навсякъде в Евангелието заедно с хляба. В притчата за петте разумни и петте неразумни девизи има масло и лампи. Ще видите после, че те са пак същите символи. Рибите и хляба представляват Новия завет, двете неща, с които се занимаваха учениците на Исуса Христа и върху които размишляваха, понеже Исус ги учеше на тайните, скрити в рибите и хляба.

Да изучим сега Рибите и Девата от астрологическа гледна точка. Ние ще видим, че над Дева господства Меркурий, а над Риби Юпитер (малко също Венера и Нептун, но Юпитер преобладава). Меркурий представлява

младо момче, а Юпитер възрастен мъж. Всички планети имат влияние във връзка с човешката възраст: Луната влияе на зачатията и раждането, Меркурий на детската възраст (всички деца са меркурианци), Венера влияе на пубертетната възраст; Слънцето я следва, когато човек реши да създаде домашно огнище, да си създаде положение, да работи; Марс влияе на възрастния, женен човек, който се бори да запази своето семейно огнище и своята сигурност; Юпитер влияе на зрялата възраст бащата, който има много деца, които го уважават и му се подчиняват човек, който е уважаван в света, който заема своето място в обществото; Сатурн представлява дядото, който има голямо семейство, който е много стар и се готви за другия свят.

Рибите са съзвездие на Юпитер, а Девата на Меркурий. Девата е символ на чистотата, а Рибите на милосърдието, благоволенieto, Любoвта, великодушието.

Риби Дева, ето оста на Исус Христос. Трябва да знаете, че християнската ера, представена от тази ос, искаше да развие в душите на всички хора качествата на съзвездieto Дева и тези на Риби, т.е. двата принципа: мъжкият принцип Меркурий и женският принцип Венера. Затова двата принципа са събрани в християнската религия: милосърдието, благоволенieto, добротата, чистотата и целомъдрието. Исус Христос представя

569

оста, която свързва 6-ти и 12-ти домове. Шестият дом представя в хороскопа болести, медицина, лекарства, а 12-ят всички пречки, изпитания, скърби, скрити неприятности, това е домът на неприятностите, които съществуват в света. Исус Христос, който представяше тази ос е роден от Дева и се изявява като Риба Исус сам беше наречен ΙΗΤΙΣ риба (гръцки). Знаците на тази дума служат за първи букви на всяка една от думите на следното изречение: Исус Христос Теос Иос Сотирис (Исус Христос, Син на Бога Спасител). Кое то значи, че Исус е роден от Дева и представлява универсалната Риба, т.е. искаше да изрази всички качества на Рибите, а ще видим, че имат много. Дева Риби това беше оста на Исуса.

Ако разгледате зодиака по този начин, всяка година в началото на зимата в полунощ, вие ще видите, че съзвездieto на Дева иде на хоризонта на 24-и или 25-и декември. В обратна посока се виждат Рибите, във височината се виждат Близнаци, а насреща Стрелец. Всичко това не е случайно Дева на изток, Риби на запад. Още нещо: ако изучите знаците на Рака и Риби, ще видите, че те представляват една риба мъжка и една женска, съединени заедно, като единият знак е обратен на другия.

Преди един век, като изучавали рибите, учените се учудили като забелязали, че всички змиорки, които живеят в реките и езерата, са женски. Не можеха да разберат как се размножават, понеже никога не намираха хайвер в змиорките. Не знаеха, че има други риби мъжки и мислеха, че тези риби са хермафродитни. Много теории бяха измислени, за да обяснят тези факти и многочислеността на змиорките в Европа. Един ден, като изучавали океана, на дълбочина 500 метра открили плуващи змиорки в огромно количество всички се отправяли към Саргосово море. Едно основно проучване на въпроса доведе до откритието, че всички змиорки от Европа се събират там и хвърлят хайвера си на това място. От яйцата се излюпват малки рибки, дълги 2 мм, прозрачни, които носени от течението се връщат в Европа, откъдето са дошли техните родители. Това връщане трае две години, като малките рибки достигат дължина до 1012 сантиметра. Пристигнали до бреговете на Европа, те се разпръсват при устията на реките женските по теченията на реките проникват и завземат всички реки, езера и блата.

Учените се питат защо змиорките отиват да снасят хайвера си чак там,

но и досега не са открили причината. Как познават това място? Това е една традиция на техния род от хилядолетия. Змиорките са единствените

570

риби, които правят такова пътуване. Змиорките приличат на змиите, а Исус Христос казва: "Ако поискате риба на баща си, ще ви даде ли змия?"
Защо змиорките единствени преминават океана и приличат на змии?
Тези, които изучават ветровете, ни казват, че облаците-преселници се образуват също над Саргосово море на различна височина до хиляда метра. Тези облаци групирани преминават океана и идват (от запад на изток) към Европа, като се разпръсват над Русия. Всичко това е необикновено и истинската причина е неизвестна, защото учените обясняват това по физически начин. Но вие разбирате, че такива обяснения са недостатъчни, за да се разберат нещата в техния истински смисъл.

На едно и също място змиорките хвърлят хайвера си и се образуват облачните маси, които преминават над Европа. Какво има в тази точка? Каква чудна сила действа там? Има ли там магнитни бури, или в морето има някаква енергия, която привлича змиорките, или има друго нещо? Този, който изучава природата, знае, че всички неща са свързани помежду си, че нищо не се дължи на случая. Това, което е тайна за обикновената наука, не е тайна за Божествената, защото първата учи фактите поотделно, без да ги свързва, без да търси главните причини, което прави откриването на истинските причини по-мъчително. Има други причини за образуването на тези бури. Размислете и може би ще откриете тези причини от научна и окултна гледна точка.

На това място се намира Атлантида, континет, вече изчезнал. Там имаше по-рано едно голямо течение. Има още течения, които минават оттам, но това не е главната причина за наблюдаваните факти. Една друга точка съществува на земното кълбо, която е извор на влиянията, които действат там. Всяко година змиорките заминават, но не в едно случайно време. Те избират астрологическия момент, когато Слънцето излиза от Скорпион и влиза в Стрелец. В този час всички змиорки от Европа се събират в един кордон, дълъг с километри и пътуват през океана. В две посоки има една циркулация на змиорки. От изток на запад те употребяват 6 месеца, за да стигнат мястото, където хвърлят хайвера си. От запад на изток младите змиорки употребяват 2 години, за да стигнат бреговете. Те напускат Европа през есента (октомври-ноември) и когато се пукне пролетта, се връщат бавно. Днешната беседа е свързана с това преселение на змиорките, които започват да се връщат към Европа, понеже Слънцето е в Телец и Луната ще влезе тази нощ, в полунощ, в Стрелец и

571

змиорките идват. Следователно, окултните ученици и окултистите знаят, че през годината има едно събрание на много издигнати ученици, които пътуват като змиорките. Къде отиват те? На голямата церемония на Вайзак в Индия, място, което посветените знаят добре. Там се събират всички посветени. В кое време? Всяка година в пълнолуние в май. Днес Луната е пълна и сме през май, 14-ти ден, когато тя се намира в Стрелец след полунощ. Всички истински ученици и посветени оставят своите тела и се отправят към това място в Индия, за да присъстват на голямата церемония на Вайзак с великите Учители на човечеството. Това, което става там, ще знаят само тези, които ще отидат тази вечер и следващите дни. Имам позволение да ви говоря за тези неща, макар че е забранено да се говори за това в обикновено време. Тези неща са свети и не са за

всички, но великите Учители, които присъстват на тази церемония, не се страхуват от нищо, защото този, който не може да проникне в царството на съдържанието и смисъла, няма да разбере нищо, даже ако му покажат великите тайни на природата. Той остава свързан с физическото си тяло на Земята. Обратно който ще разбере, ще се притече на това място. Той ще отиде там, където великите Учители ще раздават безсмъртна храна двете риби и петте хляба.

Какво значи следващото съотношение: бройте 74 градуса източна дължина и 30 градуса северна ширина. Това са Хималаите, Агарта, дето става церемонията Вайзак. Бройте 75 градуса западна дължина и 30 градуса северна ширина това е мястото, където змиорките хвърлят хайвера си благоприятното място за образуване на облачните маси. Тези две точки имат известно съотношение. Агарта, събранието на възвишените същества, които образуват магнетични и електрически течения, които, излъчвайки се от града на Посветените, ще се съсредоточат в тази точка на Атлантическия океан. Помислете върху това необикновено съотношение между учениците и змиорките, които представляват истински ученици, понеже тези са риби и от същия вид като тях. Между хората съществуват "змиорки", т.е. хора, по-издигнати от другите, които знаят къде да отидат.

Учениците-риби знаят, че трябва да отидат на 75 градуса западна дължина и 30 градуса северна ширина. Тук могат да се научат много неща. Рибите снасят хайвера си там. Има милиарди рождения. В Агарта има също, но за чувствата и мислите. Човешките змиорки снасят топли мисли, чувства, за да населят целия свят. Ако изучавате астосферата, ще намерим

572

същото чудо. Облаците пътуват в широчина, а змиорките в дълбочината на океана, там, където теченията са урегулирани, далеч от повърхността на Земята, във водите. Също и учениците обичат да се издигат високо в атмосферата, за да стигнат пластове стабилни, дето царува едно голямо спокойствие. Всичко това е подобно, но движенията стават в противоположни посоки от двете страни на Гринуичкия меридиан. Човешките змиорки се отправят през май, змиорките-риби се отправят в октомври-ноември противоположният месец. Тяхното връщане става, когато учениците бързат към Хималаите. Това не е случайност. Ако разбираме и мислим по този въпрос, ще намерим много чудеса.

Казах ви да забележите, че в природата много неща са разпръснати външно и че трябва да ги съединим. Като имаме кислород и водород, не е достатъчно, за да имаме вода. Трябва да ги съединим. Кислородът е мъжкият принцип, а водородът женският. Кислородът е нашият ум, а водородът сърцето. Изучаваме много факти, всички науки, всички философии. Ние разбираме отлично тези факти, знаем всички морални предписания, всички истински пътища, но когато трябва да изпълним, да приложим това значи да знаем, явява се у нас едно разтягане между ума и сърцето. Умът знае едно, но сърцето чувства друго. Тази двойственост съществува в нас, в обществото, в народите, навсякъде където е човекът. Нашите сърца не са свързани с умовете ни, водородът не е съединен с кислорода у нас. Следователно нямаме вода и сме сухи. Утрешните ученици ще разберат това и ще съединят ума и сърцето, за да образуват вода в човека. Защото без това ние сме сухи, т.е. лишени от Любов. Всички нервни болести идат от това разтягане, например неврастенията. Тя се причинява от липсата на вода в нервната мрежа, не физическа вода, защото има вода астрална, ментална, духовна. Това изсъхване предизвиква

свиване на нервите и човек става неврастеник, има нужда от вода. Ще дойде време, когато нашите ум и сърце ще бъдат съединени, ще работят заедно. Това значи, че трябва: 1. Да изпълним това, което знаем; 2. Да чувстваме според това, което ни диктува нашата съвест. Ние знаем много за небесния живот, за ангелите, но чувстваме обратно. Тази двойственост поражда всички болести, както и мъчности и недоволства. Водата символизира съединението между ума и сърцето. Навсякъде в природата нещата са разпръснати, трябва да се съединят.

573

Вие знаете сега, че змиорките отговарят на един естествен закон, а също и издигнатите ученици, (често несъзнателно) привлечени към Агартя, където има един вид магнетизъм, който упражнява своето действие върху чистите души. Вие трябва да разберете, че оста, която свързва Хималаите със Саргосово море е оста на Исус Христос. Тя е тази на Рибите и Дева, върху която всички посветени постигат раждането на върховното Аз у тях. Посветените отиват в тези места, за да ядат петте хляба и двете риби, за да дадат възможност да се роди у тях Божественият принцип Исус Христос. Един ден всички човешки змиорки ще се отправят към това светло място, поканени от това привличане, тази светлина, тази чистота, които обитават там. Може би между вас тази вечер някои души ще отидат там, ще видят да стават чудеса и ще научат много неща. Досега съмнението нищо не ни донесе, то създаде двойственост в нас, истинска смърт. Понеже съмнението, критиката, ненавистта създават у нас разлъчване между нашата душа и всемира, което разрушава живота и пречи на издигането.

Обърнете внимание на едно нещо, по-важно от това, което ви казах: Исус Христос и апостолите говорят за двете риби, петте хляба и 5-те хиляди души; ние знаем, че техните думи са измерени. Изучете човека анатомически. Но това не може да стане, понеже знаем само единични неща. Трябва да се обърнем към физиологията, понеже изучава функциите, връзките, които съществуват между отделните членове. Това е второто изучаване. После трябва едно трето изучаване психологическото изучаване, което обяснява ред по-високи факти. Това е третият свят. Има значи три области: 1. Анатомията, която е описание на света (това е астрономията, която класира телата като комети, планети, слънца, небули); 2. Астрологията, която обяснява връзките между звездите и влиянията, състоянията на живот, което те проявяват, т.е. тя е физиологията на света; 3. Кабалата е психологията на света.

Да се опитаме да изучим анатомията на човешкото същество. Да се опитаме да потърсим къде се намират у него Риби и Дева. Според астрологията Дева се намира в слънчевия възел, а Рибите са свързани с краката. Краката и слънчевият възел са съединени помежду си. Те представят оста на Исус Христос. Ако изучаваме слънчевия възел, ще открием чудни работи. Симпатичната нервна система е съставена от много възли и жлези. Тя има три чифта жлези на нивото на врата и в основата на мозъка.

574

Има 12 чифта, свързани с гръбначния стълб и дроба, 4 чифта, свързани със стомаха и още 4 чифта във вътрешните органи. Първите три чифта са наречени от науката "мозъчни жлези", дванадесетте чифта се казват "гръбначни жлези" и т.н. Виждате, че има общо 23 чифта жлези. Това не е случайно. Ще ви обясня това по-късно. Има известна връзка между симпатичната нервна система и сърцето. Първите 3 чифта жлези са сим-

воли на духовния свят кабалата. Следващите 12 са астрологичният свят природата; 4-те са елементи на алхимиците, а следващите са отражение на материята в ада. Това, което ни интересува е, че Дева управлява слънчевия възел. Той прилича на знака на Слънцето. Под него се намират две жлези, които имат форма на риби. Освен това има пет жлези в слънчевия възел, те представят петте хляба. Така намираме петте хляба и двете риби. Може да ви се вижда чудно това, но така е. Има една мъжка и една женска риба, свързани помежду си.

Казах ви, че женските змиорки живеят в реките, блатата, езерата, докато мъжките остават по бреговете на големите реки. Но един ден, когато Слънцето влиза в съзвездие на Стрелец, женските и мъжките се събират в Саргосово море, за да хвърлят хайвера си. Този отделен живот и това събиране са необикновени. В слънчевия възел двете риби са символ на Луната, затова науката ги нарича "полушария", но тя не знае защо те са там. Исус Христос е напуснал Палестина (чиято ширина е 30 градуса), за да отиде в Хималаите, за да яде Божествената храна и да научи всичко, което има в човешката природа. Той е останал дълго време да учи в Агартя и на 30 години се върнал в Палестина, за да нахрани хората с петте хляба и двете риби. Но те не бяха физически риби.

Вие знаете, че детето в утробата на майка си е свързано с нея чрез един кордон и така се храни. При раждането режат тази връзка, която излиза от пъпа му и го свързва с майката, която представлява Девата, природата. Когато кордонът е прерязан, съществува един друг, невидим, който свързва детето непосредствено с пъпа на девствената природа, Всемира, който го храни. Този, който разруши тази връзка, ще умре, защото няма откъде да се храни. Чрез слънчевия възел този кордон крепи съществото, чрез този орган, който е Дева според астрологията, който наистина е Дева, който е природата. Защо има две риби на слънчевия възел? Защо са поставени така? Този, който знае да си служи с тях, може да пътува в пространството, защото човек не може да го направи, ако

575

не е свободен, ако не е развил двете риби и петте хляба, които са петте добродетели: Доброта, Справедливост, Любов, Мъдрост и Истина. Меркурий, това е детето, което е донесло 2-те риби и 5-те хляба. После тълпата се нахранила. Тълпата, това са всички клетки, които съставят физическото ни тяло и които всеки ден се хранят с петте хляба и двете риби от слънчевия възел. Защото, ако той не работи добре и не разпределя Божествената храна, всичките клетки ще гладуват и ще умрат. Кой храни тази тълпа от 5 хиляди души, тази народ от клетки? Това е слънчевият възел, Дева, това е Синът върховната съвест, интуицията, която се ражда в Дева. Този, който не разбира тези неща, няма интуиция, няма Любов, няма светлина, няма в себе си новородения Исус. И затова не може да храни тълпата в него и тя е гладна. Днес, макар че притежаваме двете риби и петте хляба в слънчевия възел, храним се само физически, понеже върховната съвест, Исус Христос, т.е. интуицията, тази светлина, тази Божествена Любов не е още родена в нас. Тогава търсим някой, който да ни храни. Как едно същество може да храни всички хора? Да предположим, че ние сме 5 хиляди души, събрани тук тази вечер и вие чакате да ви нахраня с 5-те хляба и 2-те риби. Как трябва да постъпва? Аз мога да ви кажа как всеки един от вас би могъл да се храни всеки ден посредством своя слънчев възел. Ако ви дадох физическа храна, утре вие ще искате още, но ако ви дам начин сами да черпите от неизчерпаемия източник на живота, вашата жажда ще бъде утолена. Много просто и много лесно е. Трябва само човек да го знае, да го иска, защото често човек знае, но не иска.

Никой, който не е чист, не може да проникне в Агарт. С чистота в действия, в храна, чувства и мисли може да се влезе там. Когато човек си пречисти краката, ще има връзка със слънчевия възел и 2-те риби. Човек ще може да пътува, да предчувства бъдещи събития и да храни всичките тези клетки. Тогава всички ще са доволни и ще останат 12 кошници, пълни с трохи за животните и за другите. Това ще стане чрез Любов и чистота, чрез Рибите и Дева, които са свързани като в християнската ос. Защо Христос представлява тази ос и защо е бил разпнат? За да го разберем, трябва да гледаме Зодиака. Той дойде, за да нахрани човечеството, за да изяви чистотата, Любовта и Мъдростта. Както в оста Риби Дева са онези 6-те и 12-ти домове, този същият е, който носи всички мъчности.

576

Исус лекуваше болните с чистотата си, казвайки: "Само с пост и молитва вие можете да изгоните дяволите и да заповядате на духовете". Той гонеше дяволите, лошите духове, които напускаха болните по Негова заповед, влизаха в душите на фарисеите и садукееите, за да си отмъстят на тях. Понеже тези демони биха искали да останат в болните, които бяха същества грешни и които ги хранеха много добре. Христос, като ги пъдеше, трябваше да плати дълговете на тези болни. Ето в какво се състои жертвата на Христос: Той трябваше с всичките си сили да плати бягството на тези лоши духове от болните и влизането им в садукееите и фарисеите. Той знаеше, че ще страда и ще бъде разпнат. В 12-тия дом Юда го среща. Той го чакаше и казваше, че трябва да бъде предаден. Исус знаеше, че в 12-тия дом на Рибите някой трябваше да го предаде. Но Юда беше колективно същество, неговата роля беше необходима. Жертвата на Исус беше: като невинен да даде на хората тази свобода, тази Мъдрост, тази светлина, които текат през Дева и което го задължаваше да страда в Риби. Но сега ядем риби, без да знаем причината. Ще ви говоря за това един ден. (14 май 1938 г.)